

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ

**ΕΟΡΤΟΔΡΟΜΙΟΝ
2015**

**ΤΥΠΙΚΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ**

2015

Συντακτική Έπιτροπή
Μητροπολίτης Πάφου Γεώργιος
Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Παντοπίου
Μαρίνος Κλάδης

© Ίερά Μητρόπολις Πάφου
Πάφος 2015

ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΗΡΩΪΚΩΣ ΑΓΩΝΙΣΑΜΕΝΟΥΣ
ΚΑΙ ΠΕΣΟΝΤΑΣ ΚΑΤΑ ΤΟΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΑ ΤΗΣ ΕΟΚΑ
ΕΠΙ ΤΗ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕΙ ΕΞΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑΣ
ΑΠΟ ΤΗΣ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΑΥΤΟΥ
(1955 - 2015)

Μέ τήν διάπυρον εὐχήν
ὅπως καί ἡ σημερινή γενεά
ἐπιστρέψῃ εἰς τάς ἀξίας καί τά ἰδανικά
ἐκείνου τοῦ ἀγῶνος.

Χριστος Παντοκρατωρ, 16ος αϊων.
Βυζαντινο Μουσείο Ίερās Μητροπολεως Παφου.

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΗΣ ΕΚΔΟΣΗΣ

Ἡ ἔκδοση τοῦ «Ἑοροδρομίου 2013» εἶναι ἀποτέλεσμα μεγάλου προβληματισμοῦ καί στάθμισης πολλῶν παραγόντων.

Ἀμέσως μετά τήν κυκλοφορία τῶν Τυπικῶν Διατάξεων τοῦ ἔτους 2012 ἀπό τή Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῆς Λατρείας, βρεθήκαμε ἀντιμέτωποι μέ καταστάσεις παρόμοιες πρός ἐκείνη τοῦ 2001. Τότε, τό 2001, παρατηρούσαμε μιάν προϊοῦσα ἀπομάκρυνση ἀπό τό ἐν χρήσει «Τυπικό τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινούπολης» (ΤΜΕ) καί ἔκθεση - ὑπό τύπο διατριβῆς - πολλῶν καί διαφόρων γνωμῶν γιά κάθε σημεῖο τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν. Αὐτό δυσκόλευε ἀφάνταστα τούς ἱερεῖς καί τούς ψάλτες τῆς Πάφου πού ἦσαν συνηθισμένοι στό ΤΜΕ, τό ὁποῖο καί συμβουλευόνταν, ὅταν παρίστατο ἀνάγκη. Ἐκείνη ἡ ἀρχική ἔκπληξη γιά τό Τυπικό τοῦ 2001 πού μετετράπη, προϊοῦσης τῆς χρήσης του, σέ ἀντίδραση ἀπό τό σύνολο, σχεδόν, τῶν ἱερέων καί ἱεροψαλτῶν τῆς Πάφου, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἀνάληψη τῆς πρωτοβουλίας γιά συγγραφή «Τυπικῶν Διατάξεων» ἐκ μέρους τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου. Αὐτό ὀδήγησε στήν «παραίτηση» τῶν ὑπευθύνων γιά τή συγγραφή τοῦ «Ἑοροτολογίου τοῦ 2002» τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, κι ἔτσι τό Τυπικό πού ἐτοιμάσαμε τότε, δόθηκε στήν Ἱερά Σύνοδο πού τό ἐξέδωσε.

Ἀπό τότε, τό 2002, μέχρι καί τό 2011, ἀκολουθήθηκε τόσο ἡ μορφή πού δώσαμε στό Τυπικό, ὅσο καί τό περιεχόμενο πού στηριζόταν στό Τυπικό τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἦταν φυσικό, λοιπόν, νά ἐκπλαγοῦμε ἀπό τίς πολλές καί θεμελιώδεις ἀλλαγές πού εἰσήχθησαν μέ τίς «Τυπικές Διατάξεις τοῦ 2012» πού ἐξέδωσε ἡ Συνοδική Ἐπιτροπή ἐπί τῆς Λατρείας.

Χωρίς νά ἐκφέρουμε γνώμη στό ποιά διάταξη εἶναι περισσότερο ὀρθή καί ποιά λιγότερο, θεωρήσαμε, ἀφοῦ γίναμε δέκτες πολλῶν διαμαρτυριῶν ἀπό τούς ἱερεῖς καί τούς ἱεροψάλτες μας, ὅτι θά ἔπρεπε νά ἐπιστρέψουμε στή δική μας παράδοση πού, ἐν πολλοῖς, ταυτιζόταν μέ τό ΤΜΕ. Ἐνθαρρυντικό στήν ὅλη προσπάθειά μας ἦταν τό γεγονός ὅτι καί πολλοί ἱερεῖς καί ψάλτες, ἀπό ἄλλες Μητροπόλεις, μᾶς τηλεφωνοῦσαν, ἔχοντας τίς ἴδιες ἀπόψεις μ' ἐμᾶς. Ἐξάλλου, καί τό 2001 ἡ ἀπόφαση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου ἦταν νά παραμείνουμε στό ΤΜΕ, χωρίς ἐπηρεασμούς ἀπό ἄλλες διατάξεις.

Κάτω ἀπό αὐτές τίς προϋποθέσεις ἀποφασίσαμε τήν παροῦσα ἔκδοση. Ὅπου ὑπάρχει ἰσχυρή τοπική παράδοση (π.χ. Κυριακή τῆς Ὁρθοδοξίας), καταγράφεται. Στα ἄλλα ἀκολουθεῖται τό ΤΜΕ.

Παραδίδοντας το «Έορτοδρόμιο» τοῦ 2013, δηλαδή τίς Τυπικές Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν γιά τό ἔτος 2013, γιά χρήση ἀπό τοὺς εὐλαβέστατους κληρικούς καί ιεροψάλτες καθώς καί ἀπό τό Χριστεπώνυμο πλήρωμα τῆς Μητροπόλεως Πάφου, εὐχόμεστε ὅπως «ὁ καιρὸς καί χρόνος ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος» χαρίσει σ' ὅλους τό νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος Αὐτοῦ «μεστόν πάσης ἀγαθωσύνης», μᾶς ἀξιώσει δέ, κατά τη διάρκειά του, τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδας μας.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

ΠΡΟΛΟΓΟΣ ἘΚΔΟΣΗΣ 2015

Μέ ἰδιαίτερη χαρὰ παραδίδουμε καί φέτος πρὸς τοὺς ἱερεῖς, τοὺς ιεροψάλτες, ἀλλὰ καί ὄλο τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας τό «Έορτοδρόμιον 2015», δηλαδή τίς Τυπικές Διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν τοῦ Ἑσπερινοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῆς Θείας Λειτουργίας.

Ἡ χαρὰ μας αὐξάνει φέτος ἀπό τὴν ἱκανοποίησι πού προέρχεται ἀπὸ τό γεγονός ὅτι ὄλο καί περισσότεροι, ἀσχολούμενοι μέ τίς τυπικές διατάξεις, ἀγκαλιάζουν τὴν προσπάθειά μας τόσο ἀπὸ τὴν Ἀρχιεπισκοπικὴ περιφέρεια, ὅσο καί ἀπὸ τίς ἄλλες Μητροπολιτικὲς περιφέρειες τῆς Κύπρου.

Ὅπως ἀναφέραμε καί στὸν Πρόλογο τῆς ἔκδοσης τοῦ 2013, δέν μπαίνομε στή λεπτομέρεια τῆς ἐξέτασης ὡς πρὸς τό ποιὰ διάταξι εἶναι περισσότερο ὀρθή καί ποιὰ λιγότερο. Σκοπὸς μας ἦταν καί ἐξακολουθεῖ νά παραμένει ἡ διαφύλαξι τῆς τοπικῆς μας παράδοσης, ἡ ὁποία ταυτίζεται, ἐν πολλοῖς, μέ τίς διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας (Τ.Μ.Ε.) τό ὁποῖο καί ἀκολουθοῦμε. Ὅπως σημειώναμε καί τότε, ἐξάλλου, εἶναι ἡ προϋοῦσα ἀπομάκρυνσι ἀπὸ τό Τ.Μ.Ε. πού μᾶς ἀνάγκασε, ὡς Μητροπολι Πάφου, νά προβοῦμε στήν ἔκδοσι δικῶν μας, ξεχωριστῶν, Τυπικῶν Διατάξεων.

Εὐχόμεστε σ' ὄλο τό πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας κάθε εὐλογία ἀπὸ τὸν Θεό κατά τὴ διάρκεια τοῦ 2015, ἰδιαίτερος δέ, τὴν ἀπαλλαγὴ τῆς πατρίδα μας ἀπὸ τό μῖσση τοῦ Τούρκου εἰσβολέα.

Ἡ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΜΕΡΟΣ Α΄: ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Πρόλογος	5
Συνοπτική Ίστορία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου	11
Κατάλογος Ἐπισκόπων Πάφου (καί Πάφου - Ἀρσινόης).....	22
Σύντομοι Βιογραφίαι τῶν Ἀρχιερέων τῆς Πάφου.....	24

ΜΕΡΟΣ Β΄: ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

Στίχοι προτασσόμενοι τῶν Στιχηρῶν.....	30
Τροπάρια ψαλλόμενα μετὰ τὴν Λιτὴν.....	32
Ἀντίφωνα τῆς Θείας Λειτουργίας.....	33
Ἀκολουθίαι Ἁγίων εὐρισκόμεναι εἰς τὰ Κύπρια Μηναῖα.....	35
Ὡρολόγιον Ἐνάρξεως Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν.....	40

Μηνολόγιον - Τυπικαί Διατάξεις

Μὴν Ἰανουάριος.....	41
Μὴν Φεβρουάριος.....	69
Μὴν Μάρτιος.....	105
Μὴν Ἀπρίλιος.....	146
Μὴν Μάϊος.....	192
Μὴν Ἰούνιος.....	225
Μὴν Ἰούλιος.....	244
Μὴν Αὐγούστος.....	261
Μὴν Σεπτέμβριος.....	285
Μὴν Ὀκτώβριος.....	306
Μὴν Νοέμβριος.....	320
Μὴν Δεκέμβριος.....	343

ΜΕΡΟΣ Γ΄: ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

Ἱερά Μητρόπολις Πάφου.....	372
Ἱερά Ἐπισκοπή Ἀρσινόης.....	377

Ἱεραὶ Μοναὶ Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου:

Ἱερά Μονή Χρυσορροϊατίσσης.....	378
Ἱερά Μονή Τροοδιτίσσης.....	383
Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Μίνθης.....	388
Ἱερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ Ὁμόδου.....	390
Ἱερά Μονή Σαλαμιωτίσσης.....	392

ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ

Πόλεως Πάφου.....	396
Κοινοτήτων Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου.....	397
Κοινοτήτων Ἱερᾶς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.....	409

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Ἀρχιερατικὴ Χοροστασία εἰς τὸν Ἑσπερινόν.....	416
Ἀρχιερατικὴ Χοροστασία εἰς τὸν Ὅρθρον καὶ Ἀρχιερατικὴ Λειτουργία.....	417
Τί χρειάζεται διὰ τὴν σύναψιν γάμου.....	420
Πότε δὲν ἐπιτρέπεται τέλεσις γάμου.....	420
Ὁδηγίαι πρὸς τοὺς ἱερεῖς σχετικαὶ μὲ τὴν σύναψιν γάμου.....	421
Πασχάλιον 2016.....	423

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΙΣΤΟΡΙΚΑ

Το κρηνηγμα τῶν Ἀποστόλων Παύλου καὶ Βαρναβᾶ εἰς Παφόν.
(Ψηφιδωτὸν εἰς τὸ Συνοδικὸν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Παφου)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

Τοῦ Μητροπολίτου Πάφου Γεωργίου

Η ΙΔΡΥΣΗ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΠΑΦΟΥ (Πρ. 13, 4 - 12).

«Οὗτοι (ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος) ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον, καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμίῃ κατήγγελλον τὸ λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου εὗρόν τινα μάγον ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον ᾧ ὄνομα Βαριησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀνθυπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ· ἀνθίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλύμας ὁ μάγος - οὕτω γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ - ζητῶν διαστρέψαι τὸν ἀνθύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ, ὁ καὶ Παῦλος, πλησθεὶς Πνεύματος Ἁγίου καὶ ἀτενίσας πρὸς αὐτόν εἶπεν· ὦ πλήρης παντός δόλου καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ διαβόλου, ἐχθρὲ πάσης δικαιοσύνης, οὐ παύση διαστρέφων τὰς ὁδοὺς Κυρίου τὰς εὐθείας; Καὶ νῦν ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔση τυφλὸς μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ. Παραχρῆμα δὲ ἔπεσεν ἐπ' αὐτόν ἀγλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων ἐζήτηι χειραγωγούς. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγονός ἐπίστευσεν, ἐκπλησσομένης ἐπὶ τῇ διδαχῇ τοῦ Κυρίου».

«Αὐτοὶ (ὁ Βαρνάβας καὶ ὁ Σαῦλος), σταλμένοι ἀπὸ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, κατέβηκαν στὴ Σελεύκεια καὶ ἀπὸ κεῖ μέ πλοῖο πῆγαν στὴν Κύπρο. Ὅταν ἔφτασαν στὴ Σαλαμίνα τῆς Κύπρου, κήρυτταν τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ στὶς συναγωγές τῶν Ἰουδαίων. Βοηθὸ εἶχαν μαζί τους τὸν Ἰωάννη. Ἀφοῦ διέσχισαν τὸ νησί, ἔφτασαν στὴν Πάφο. Ἐκεῖ βρῆκαν κάποιον μάγο καὶ ψευδοπροφήτη Ἰουδαῖο, πού λεγόταν Βαριησοῦς. Αὐτός ἦταν φίλος του ἀνθυπάτου Σεργίου Παύλου, πού ἦταν ἄνθρωπος συνετός. Ὁ Σέργιος Παῦλος προσκάλεσε τὸ Βαρνάβα καὶ τὸ Σαῦλο καὶ ζήτη-

τησε ν' ακούσει τό λόγο τοῦ Θεοῦ. Ὁ Ἑλύμας ὁ μάγος - γιατί ἔτσι μεταφράζεται τό ὄνομα Βαριησοῦς - τούς ἀντιστεκόταν καί προσπαθοῦσε νά ἐμποδίσει τόν ἀνθύπατο νά πιστέψει. Τότε ὁ Σαῦλος, πού λεγόταν καί Παῦλος, πλημμύρισε ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα, τόν κοίταξε διαπεραστικά καί εἶπε: Γιέ τοῦ διαβόλου, πού εἶσαι γεμάτος ἀπό κάθε πονηριά κι ἀπό κάθε ῥαδιουργία, καί πολεμᾷς κάθε τι καλό, δέ θά πάψεις νά στρεβλώνεις τούς ἴσιους δρόμους τοῦ Θεοῦ; Τώρα τό χέρι τοῦ Κυρίου θά πέσει πάνω σου: Θά τυφλωθεῖς καί γιά ἓνα διάστημα δέ θα βλέπεις τόν ἥλιο. Τήν ἴδια στιγμή ἔπесе πάνω του ὁμίχλη καί σκοτάδι κι ἄρχισε νά περιφέρεται ἐδῶ κι ἐκεῖ ἀναζητώντας κάποιους νά τόν χειραγωγήσουν. Τότε ὁ ἀνθύπατος, ὅταν εἶδε αὐτό πού ἔγινε, πίστεψε, γιατί τοῦ εἶχε κάνει βαθιά ἐντύπωση ἡ δύναμη πού ἔχει ἡ διδασκαλία τοῦ Κυρίου».

Ἡ πιό πάνω περικοπή ἀπό τίς Πράξεις τῶν Ἀποστόλων θά μπορούσε νά θεωρηθεῖ ὡς ἡ ἐπίσημη πράξη τῆς ἰδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου. Τό κείμενο δέν ἀναφέρει ἐκπληκτικά ἢ ἄμεσα ἀποτελέσματα ἀπό τό κήρυγμα τῶν δύο Ἀποστόλων. Τό ὅτι ὁμοῦς ὁ ἴδιος ὁ Ἀνθύπατος ἐπίστευσε ἦταν μιά πράξη πού θά διευκόλυνε κι ἄλλους νά ἀσπαστοῦν τῇ νέα θρησκεία. Πέραν τοῦ ὅτι τοῦτο ἀπέκλειε ἐκ προοιμίου κάθε πρόσκομμα πρὸς τό ἔργο τῶν Ἀποστόλων καί κάθε δυνατό διωγμό, ἡ προσωπικότητα τοῦ Ἀνθυπάτου Σεργίου Παύλου θά ἐπιδροῦσε θετικά σέ πολλούς, εὐεργετικά πρὸς τήν κατεύθυνση τοῦ Εὐαγγελίου. Ὁ Λουκᾶς τόν χαρακτηρίζει ἄνδρα «συνετόν», ἐνῶ σύμφωνα μέ μαρτυρία τοῦ Πλινίου ἦταν «πολύ μορφωμένος καί σπουδαῖος ἄνθρωπος, αὐθεντία σέ ζητήματα φυσικῶν Ἐπιστημῶν ... ἀνοικτό μυαλό γιά θέματα φιλοσοφικά καί θρησκευτικά, ἓνας εἰλικρινῆς ἐρευνητής τῆς ἀλήθειας»⁽¹⁾. Λαμβάνοντας ὑπόψη ὅτι πάντα οἱ ἄνθρωποι μιμοῦνται ἢ καί θέλουν νά κολακεύουν αὐτούς πού ἔχουν μιά περίοπτη θέση, εἶναι λογικό νά ὑποθέσουμε πῶς ἡ προσχώρηση τοῦ Ἀνθυπάτου στό Χριστιανισμό θά εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα κι ἄλλοι πολλοί νά ἔπραξαν τό ἴδιο. Μέ τήν ἴδια λογική θά πρέπει νά ἀπορρίψουμε καί τίς φήμες πού κυκλοφοροῦν μέχρι σήμερα ὅτι δῆθεν στήν Πάφο οἱ Ἀπόστολοι κακοποιήθηκαν κι ὅτι ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἔλαβε «τεσσαράκοντα παρά μίαν». Ἐκεῖ πού ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Κρατοῦσας Δύναμης ἐπίστευσε δέν θά μπο-

ροῦσαν οἱ ὑπήκοοι νά ἐπιδείξουν τέτοια συμπεριφορά. Ἐκτός κι ἂν ὑπῆρξε ἐπεισόδιο πρὶν ἀπὸ τὸ κήρυγμα ἐνώπιον τοῦ Ἀνθυπάτου. Μά καί τότε οἱ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων θά ἔκαναν ἀναφορά σ' αὐτό.

Ἡ στήλη τοῦ Ἀπ. Παύλου στήν Κάτω Πάφο.

Ὡστόσο ἡ ἔλλειψη πηγῶν καί μαρτυριῶν ἀπὸ τοὺς τρεῖς πρώτους αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ γιὰ τὴν Ἐκκλησία τῆς Πάφου δέν μᾶς διαφωτίζει γιὰ τὴν κατάσταση πού ἐπεκράτησε τότε. Αὐτό βέβαια εἶναι πρόβλημα τῆς γενικότερης Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας καί ὄχι μόνο τῆς Ἱστορίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου ἢ καί ὁλόκληρης τῆς Κύπρου. Μποροῦμε, πάντως, εὐλόγα νά ὑποθέσουμε τόσο ἀπὸ τὴν πρώτη ἀντιμετώπιση τοῦ Χριστιανικοῦ κηρύγματος στήν Πάφο, ὅσο καί ἀπὸ τὸ ὅτι ἡ Κύπρος ἦταν νησιωτικός χῶρος καί ἀπομακρυσμένος ἀπὸ τὰ κύρια κέντρα διοίκησης τῆς Ρωμαϊκῆς Αὐτοκρατορίας, ὅτι δέν θά ὑπῆρξαν συστηματικοὶ διωγμοὶ τῶν Χριστιανῶν στήν Κύπρο. Τό ὅτι ὁ Βαρνάβας, ὁ Ἡρακλείδιος καί ἄλλοι ὑπέστησαν μαρτυρικό θάνατο στά πρῶτα ἐκεῖνα χρόνια, αὐτό ὀφείλεται στή δράση μᾶλλον ἐξαγριωμένου

πλήθους, κυρίως Ἑβραίων, καί ὄχι σέ συστηματικούς «ἐπίσημους» διωγμούς.

Ὁ Χριστιανισμός θά πρέπει κατά τήν περίοδο ἐκείνη νά εἶχε ἐμπεδωθεῖ στήν κοινωνία τῆς Πάφου, πρωτεύουσα τότε τῆς Κύπρου, πράγμα πού πιστοποιεῖται κι ἀπό τήν παρουσία τοῦ ἐπισκόπου Πάφου Κυρίλλου (ἢ Κυριακοῦ) στήν Α΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, πού συνήλθε στή Νίκαια τῆς Βιθυνίας τό ἔτος 325.⁽²⁾ Ὡς Μητροπολίτης μάλιστα τῆς Κύπρου, ἀφοῦ ἡ Πάφος ἦταν πρωτεύουσα τῆς Κύπρου, υπέγραψε πρὶν ἀπό τόν Σαλαμῖνος Γελάσιο.

Τή βαθμιαία ἐπικράτηση τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν Πάφο μαρτυρεῖ καί ἡ ἐπί ἐπταετία παρουσία τοῦ ἁγίου Ἰλαρίωνα τοῦ Μεγάλου στήν περιοχή. Τό 364 ὁ Ἰλαρίων ἔφτασε στήν Πάφο, ἔμεινε γιά δύο χρόνια κοντά στήν ὁμώνυμη πόλη καί ἀργότερα γιά ἄλλα πέντε χρόνια σέ σπήλαιο κοντά στήν Ἐπισκοπή, χωριό στά Β.Α. τῆς πόλης τῆς Πάφου⁽³⁾. Στήν ἴδια ἐποχή ὑπάρχει ἰσχυρή παράδοση ὅτι ιδρύθηκε ἡ Μονή τῶν Ἱερέων.⁽⁴⁾ Ἡ παρουσία τοῦ Ἰλαρίωνος, τοῦ φημισμένου ἀσκητοῦ, στήν Πάφο καί ἡ ὑπαρξη Μονῆς τήν ἴδια πρόμη ἐποχή δηλώνει τήν ὑπαρξη ὀργανωμένου μοναχικοῦ βίου στήν περιοχή, πράγμα πού μαρτυρεῖ τήν εὐρύτερη διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ στήν περιοχή ἤδη ἀπό τόν 4ο αἰῶνα.

Τό 381 μ.Χ., στή Β΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, τήν Ἐκκλησία τῆς Πάφου ἀντιπροσώπευσε ὁ ἐπίσκοπος αὐτῆς Ἰούλιος, ἐνῶ στήν Γ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο, στήν Ἐφεσο, παρέστη ὁ Πάφου Σαπρίκιος.⁽⁵⁾

Ἀπό τούς πρώτους κίβλας αἰῶνες τοῦ Χριστιανισμοῦ ἀναπτύχθηκε ὡς δεύτερο θρησκευτικό κέντρο στήν ἐπαρχία Πάφου, ἡ πόλη τῆς Ἀρσινόης. Ἡ Ἀρσινόη, ἡ πόλη πού διαδέχτηκε τό ἀρχαῖο Μάριο, στήν ἴδια μέ ἐκεῖνο θέση, ἦταν πολιτικό καί ἐμπορικό κέντρο τῆς περιοχῆς, στά Β.Δ. παράλια τῆς Κύπρου. Ὡς τέτοιο κέντρο ἦταν φυσικό νά δέχεται καί τή διακίνηση ἰδεῶν, καθῶς καί φιλοσοφικῶν καί θρησκευτικῶν ρευμάτων. Ἔτσι σύντομα παρουσιάζεται ὡς ἰδιαίτερα ἐπισκοπή μέ συγκροτημένη ἐκκλησιαστική δομή. Ὁ Ἀρσινόης Προέχιος ἀντιπροσώπευθηκε τό 451 μ.Χ. στήν Δ΄ Οἰκουμενική Σύνοδο στή Χαλκηδόνα ἀπό τόν ἐπίσκοπο Θεοδοσιανῆς Σωτήρα. Προηγουμένως, πιθανῶς τόν 4ο αἰῶνα, ἀρχιεράτευσε ἐκεῖ ὁ Ἀρίστων, πού τιμᾶται ὡς ἅγιος στίς 22 Φεβρουαρίου. Τόν Ἀρίστων διεδέχθη στό θρόνο τῆς Ἀρσινόης ὁ Νίκων καί τοῦτον ὁ Ἀρκάδιος. Τούς τρεῖς τελευταίους ἐγκωμιάζει σέ λόγο του ὁ Ἅγιος Νεόφυτος ὁ Ἐγκλειστος, ὁ ὁποῖος ἀναφέρεται καί στή Μονή τοῦ Ἁγίου Ἀρκαδίου, στήν ὑπαρξη ἡγουμένου, κτημάτων

καί ζώων σ' αὐτή. Ἐρείπια τῆς Μονῆς σώζονται καί σήμερα στό δάσος τῆς Πάφου, βόρεια τοῦ χωριοῦ Ἅγιος Μερκούριος.

Ἀπό ἐπιγραφή πού βρέθηκε στήν Πόλη Χρυσοχοῦς πληροφοροῦμαστε καί τό ὄνομα ἄλλου ἐπισκόπου Ἀρσινόης, τοῦ Φωτεινοῦ, πού ἦταν ἐπίσκοπος τό 488.

Περί τά τέλη τοῦ 4ου ἤ ἀρχές τοῦ 5ου αἰῶνα εἶχε ὀσιακό τέλος ὁ ἅγιος Θεοσέβιος, καταγόμενος ἀπό τή Μελάντρα Χρυσοχοῦς. Ὑποδεικνύεται μέχρι σήμερα τό σπήλαιο, ὅπου ἀσκήτευσε, ἔξω ἀπό τό χωριό Μελάντρα. Γρήγορα ἀναγνωρίστηκε ὡς ἅγιος καί τιμᾶται ἔκτοτε σ' ὅλη τήν περιοχή στίς 12 Ὀκτωβρίου.⁽⁶⁾

Ἡ Πάφος κατελήφθη γιά 27 χρόνια ἀπό τοὺς Ἄραβες (653 - 680). Ἐγιναν τότε διώξεις ἀνθρώπων καί καταστροφές Χριστιανικῶν μνημείων. Ἐν τούτοις ἀπό τήν ἐποχή αὐτή μᾶς διασώζεται ὁ πανηγυρικός λόγος τοῦ ἐπισκόπου Πάφου Θεοδώρου στόν Ἅγιο Σπυριδῶνα, πού ἐκφωνήθηκε στήν Τρεμετουσιά, τήν ἡμέρα τῆς γιορτῆς τοῦ Ἁγίου, στίς 12 Δεκεμβρίου 655.

Τόν 10ο αἰῶνα, τό 963 μ.Χ. γιά τήν ἀκρίβεια, περνᾶ ἀπό τήν Πάφο καί ὁ ἅγιος Ἀθανάσιος ὁ Ἀθωνίτης, πρὶν ἀκόμα μεταβεῖ στό Ἅγιο Ὅρος καί ἰδρύσει τή Μονή τῆς Μεγίστης Λαύρας.⁽⁷⁾

Οἱ πληροφορίες γιά τήν Ἐκκλησία τῆς Πάφου λιγοστεύουν μέχρι τόν 11ο αἰῶνα. Τόν 12ο αἰῶνα κυριαρχεῖ ἡ πληθωρική μορφή τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου (1134 - 1219) πού μᾶς δίνει πολλές ἱστορικές μαρτυρίες γιά τήν ἐποχή του. Ὁ ἅγιος Νεόφυτος μᾶς πληροφορεῖ γιά τήν ἐκλογή τοῦ Βασίλειου Κίναμου ὡς ἐπισκόπου Πάφου τό 1166, ἀπό τόν ὁποῖο χειροτονήθηκε πρεσβύτερος. Ὁ ἅγιος Νεόφυτος κατέστη πράγματι τό «περιφανές ἐγκαλλώπισμα» ὄχι μόνο τῆς Πάφου ἀλλά ὀλόκληρης τῆς Κύπρου. Ἡ Μονή πού ἐκεῖνος ἰδρύσε κοντά στήν πόλη τῆς Πάφου καί πού σήμερα, ὡς Σταυροπηγιακή Μονή, φέρει τό ὄνομά του, εἶναι ἓνα ἀπό τά κύρια σημεῖα ἀναφορᾶς τῆς Πάφου.

Κάποιες παραδόσεις ἀναφέρουν ὅτι τό 10ο αἰῶνα ἰδρύθηκε ἡ Μονή τῆς Παναγίας τῆς Τροοδίτισσας στά ὄρια τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Πάφου,⁽⁸⁾ ἐνῶ τό 12ο αἰῶνα ἀναφέρεται καί ἡ ἰδρυση τῆς Μονῆς τῆς Χρυσορροιάτισσας.⁽⁹⁾

Ὁ ἅγιος Νεόφυτος εἶχε καί τήν τραγική ἐμπειρία τῆς κατάκτησης τῆς Κύπρου ἀπό τοὺς Λατίνους. Τὸ 1191, ὡς γνωστό, ἡ Κύπρος κατακτήθηκε ἀπό τό βασιλιά τῆς Ἀγγλίας Ριχάρδο τό Λεοντόκαρδο πού τήν πούλησε διαδοχικά στοὺς Ναιτες καί στόν ἔκπτωτο Φράγκο βασιλιά τῆς Ἱερουσαλήμ Guy de Lusignan πού ἐγκαθίδρυσε τό Φραγκικό βασίλειο τῆς Κύπρου. Μαζὶ μ' αὐτό ἐγκαθιδρύθηκε, δυστυχῶς, στήν

Κύπρο καί ἡ Λατινική Ἐκκλησία, μέ ὄλες τίς γνωστές τρομερές συνέπειες γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τοῦ τόπου. Δέν ἦταν τόσο ἡ ἀρπαγή τῆς ἐκκλησιαστικῆς παρουσίας, ὅσο ἡ συνεχῆ προσπάθεια ὑποταγῆς τῆς Ὁρθόδοξης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου στή Λατινική. Τίς συνέπειες αὐτῆς τῆς προσπάθειας ὑπέστη ἄμεσα καί ἡ Παφιακή Ἐκκλησία. Ὁ περιορισμός τοῦ ἀριθμοῦ τῶν Ὁρθοδόξων ἐπισκόπων σέ τέσσερις εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τή συγχώνευση τῶν δύο ἐπισκοπῶν πού βρισκόνταν στήν Πάφου, τῆς Πάφου δηλαδή καί τῆς Ἀρσινόης, σέ μία. Κι ἡ ἀπομάκρυνση τῶν Ὁρθοδόξων ἐπισκόπων ἀπό τά ἀστικά κέντρα, ὅπου ἐγκαταστάθηκαν οἱ Λατῖνοι ἐπίσκοποι, εἶχε ὡς ἀποτέλεσμα τήν ἐγκατάσταση στήν Ἀρσινόη τοῦ ἐπισκόπου Πάφου (τοῦ ἐπισκόπου τῆς ἐνωμένης πιά ἐπισκοπῆς Πάφου καί Ἀρσινόης).

Γιά τήν Ἐκκλησιαστική Ἱστορία τῆς Πάφου στήν περίοδο τῆς Λατινοκρατίας, δέν ὑπάρχουν πολλές πληροφορίες. Ἐν τούτοις μᾶς διασώθηκαν ἀρκετά ὀνόματα ἐπισκόπων Πάφου - Ἀρσινόης.

Ὁ ἀσφυκτικός γιά τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Κύπρου κλοιός τῆς Λατινικῆς κυριαρχίας λύθηκε τό 1570, ὅταν ἡ Κύπρος κατακτήθηκε ἀπό τοὺς Τούρκους. Ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀποκαταστάθηκε, ὁ ἀριθμός ὁμῶς τῶν ἐπισκοπῶν παρέμεινε σέ τέσσερις. Ἡ ἐπισκοπή Πάφου πού μαζί μέ τίς ἄλλες ὀνομάστηκε Μητρόπολη, διατήρησε ἕκτοτε, ὡς Ἀποστολική Μητρόπολη, τήν πρώτη μετά τήν Ἀρχιεπισκοπή θέση στή σειρά πρεσβείων τιμῆς τῶν Θρόνων.

Τά δεινά τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ καί τῆς Ἐκκλησίας του ἐπιτάθηκαν κατά τήν περίοδο τῆς Τουρκοκρατίας. Ἐπαχθεῖς φόροι, ἀπηνεῖς διωγμοί, βίαιοι ἐξισλαμισμοί καί καρατομήσεις κληρικῶν, ταλαιπώρησαν καί τό ποίμνιο καί τήν Ἐκκλησία. Ὅταν τά πράγματα ἔφταναν στό ἀπροχώρητο, ἀρχιερεῖς μετέβαιναν, μέ κίνδυνο τῆς ἴδιας τῆς ζωῆς τους, στήν Κωνσταντινούπολη καί ζητοῦσαν τήν ἐπέμβαση τῆς Πύλης γιά μετάθεση ἢ ἀλλαγὴ τῆς πολιτικῆς κάποιου αὐθαίρετου διοικητῆ. Ἔτσι συνέβη καί τό 1783 ὅταν ὁ Μητροπολίτης Πάφου Πανάρετος μετέβη μέ τοὺς ἄλλους ἀρχιερεῖς στήν Κωνσταντινούπολη, γιά νά καταγγεῖλουν τήν τυραννία τοῦ Τούρκου διοικητῆ Χατζημπακκῆ.

Ὁ Πανάρετος (1767 - 1790) ὑπῆρξε ἓνας ἀπό τοὺς σημαντικότερους ἐπισκόπους Πάφου, ὄχι μόνο ἐπί Τουρκοκρατίας ἀλλά γενικότερα. Ἐκόσμησε καί ἀνεκαίνισε πολλοὺς ναοὺς - ὑπάρχουν ἐπιγραφές σέ ναοὺς, εἰκονοστάσια καί εἰκόνες πού μαρτυροῦν τή δράση του -, ἀνέπτυξε ἀξιόλογη κοινωνική δράση καί διέπρεψε σέ ἀγιότητα βίου. Τέσσερα μόλις χρόνια ἀπό τό θάνατό του, τό 1794, ἀναγνωρίστηκε καί ἐπίσημα ὡς ἅγιος.

Ὁ Καισάριος Δαπόντες γράφει γι' αὐτόν: «Πρός τούς ἄλλους δέ εἶναι ὁ νῦν Πάφου τῆς ἐν Κύπρῳ, Πανάρετος Κύπριος... ἐπίσημος ὄχι, ἀλλ' ἐπισημότετος, εἰς τά γράμματα ὄχι, ἀλλ' εἰς τὰς ἀρετάς, εἰς τὰ πράγματα, καί εἶναι οὕτω πανάρετος, ζωντανή ἀρετή...»⁽¹⁰⁾.

Δίνοντας ὄθηση καί στά γράμματα ὁ Πανάρετος ἐξέδωσε, μέ δικά του ἔξοδα, τό ἔργο «Γένεσις καί φθορά κατ' Ἀριστοτέλην» τοῦ Θεόφιλου Κορυδαλέως, χάριν τῶν «φιλομαθῶν» καί «φιλεπιστημόνων».

Τήν ἐνεργό ἀνάμειξη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου στά κοινά, πού στόχευε κυρίως στήν Ἐθνική διαπαιδαγώγηση τοῦ ποιμνίου της καί τήν καλλιέργεια τῆς ἐλπίδας μέχρι τήν ἀνατολή καλύτερων ἡμερῶν, μαρτυρεῖ καί ἡ καρατόμηση τοῦ Πάφου Χρυσάνθου στίς 9 Ἰουλίου 1821 ἀπό τόν Κιουτσούκ Μεχμέτ. Μαζί μέ τόν Πάφου Χρυσάνθο ἀπό τήν Μητροπολιτική περιφέρεια Πάφου καρατομήθησαν καί πολλοί ἄλλοι, κληρικοί καί λαϊκοί, ὅπως εἶναι ὁ Οἰκονόμος τοῦ Ὁμόδου Δοσίθεος, ὁ ἠγούμενος Κύκκου Ἰωσήφ, καταγόμενος ἐκ τοῦ χωρίου Πενταλιά τῆς Πάφου⁽¹¹⁾ καί οἱ γραμματεῖς τῶν δημογερόντων Πάφου Χριστούδιας καί Χ" Ζαχαρίας.⁽¹²⁾

Κατά τή διάρκεια τῆς ὀψιμης Τουρκοκρατίας ἡ Μητρόπολη Πάφου πρωτοστάτησε στήν ἴδρυση, τόσο στήν πόλη τῆς Πάφου, ὅσο καί στήν ὑπαιθρο, σχολεῖων. Ἔτσι τό 1855 ἰδρύθηκε τό πρῶτο σχολεῖο στό Κτήμα, ἡ δέ Μητρόπολη Πάφου εἶχε ἀναλάβει τήν ὑποχρέωση νά πληρώνει ἐξ ὀλοκλήρου τό μισθό τοῦ δασκάλου, πράγμα πού συνεχίστηκε μέχρι τήν Ἀγγλική κατοχή.⁽¹³⁾

Συγκέντρωση πολλῶν προκρίτων τῆς ἐπαρχίας Πάφου, πού συνήλθε στήν Ἀρχιεπισκοπή τό 1854 καί στήν ὁποία παρέστη μαζί μέ τόν Ἀρχιεπίσκοπο καί ὁ Πάφου Χαρίτων, ἀποφάσισε: «... Νά συσταθῶσι τρία ἀλληλοδιδασκτικά Σχολεῖα, δι' ὅλην τήν ἐπαρχίαν, ἕν εἰς τήν περιοχὴν τῆς Πάφου, ἕτερον εἰς τήν τῆς Χρυσοχοῦς, ἄλλο εἰς τήν τῆς Αὐδήμου...».⁽¹⁴⁾

Κατά τή δεκαετία 1850 - 1860 ἰδρύθηκαν σχολεῖα καί σέ πολλές ἄλλες κοινότητες τῆς Πάφου, πάντοτε μέ τή βοήθεια καί ἐπιστασία τῆς Ἐκκλησίας. Ἀναφέρονται οἱ κοινότητες: Ἀμαργέτης, Ἀρμίνους, Γαλαταριάς, Γιόλους, Ἔμπας, Κάθηκα, Κελοκεδάρων, Κισσόνεργας, Κοίλης, Κρίτου Τέρρας, Λετύμπου, Μαραθούνας, Μηλιούς, Πέγειας, Πενταλιᾶς, Πολεμίου, Στρομπιού, Φιλούσας Κελοκεδάρων καί Τρεμιθούσας. Στήν τελευταία κοινότητα ἀναφέρεται ὅτι ἱερεῖς ἐδίδαξαν ἐκκλησιαστικά γράμματα ἀπό τό 1810.⁽¹⁵⁾

Τήν ἴδια περίοδο ἰδρύθηκαν σχολεῖα στό Ἄρσος καί στόν Ἅγιο Ἀμβρόσιο τῆς Μητροπολιτικῆς περιφέρειας Πάφου. Στή Βάσα σχολεῖο

ὑπῆρχε ἀπό τό 1827, ἐνῶ πρὶν τό 1860 ἀναφέρεται σχολεῖο στή Δορά καί στήν Ποταμιού.⁽¹⁶⁾

Στό Ὅμοδος, ἐκλεκτή κωμόπολη τῆς Μητροπόλεως Πάφου, φημισμένη γιά τό ξακουστό Μοναστήρι τοῦ Σταυροῦ, «ἐλειτούργησεν σχολεῖον καθ' ἣν ἐποχὴν ὄλαι σχεδόν αἱ πόλεις τῆς νήσου ἐστεροῦντο ἐκπαιδευτηρίων, τοῦτο δέ ὀφείλεται εἰς τήν φιλομουσίαν τῶν κατοίκων καί εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Σταυροῦ, ἧς οἱ πατέρες ἦσαν οἱ πρῶτοι διδάσκαλοι...».⁽¹⁷⁾ Ἡ σχολή τοῦ Ὁμόδου ἐλειτούργησε πρὸ τοῦ 1810, ἀφοῦ ἀπό τοῦ ἔτους αὐτοῦ ἀναφέρεται ὅτι ἐδίδαξε ἐκεῖ ὁ Οἰκονόμος Δοσίθεος.

Ὁ Μητροπολίτης Πάφου Νεόφυτος, ὁ τελευταῖος Μητροπολίτης Πάφου ἐπὶ Τουρκοκρατίας καί πρῶτος ἐπὶ Ἀγγλοκρατίας, (1869 – 1888) ἐκτός ἀπό τῆ φροντίδα πού ἐπέδειξε γιά τά ἑλληνικά σχολεῖα στήν Πάφο, ἐνίσχυσε καί τά Ἑλληνικά Ἐκπαιδευτήρια Λευκωσίας μέ 100.000 γρόσια τῆς ἐποχῆς.⁽¹⁸⁾

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Πάφου ταλαιπωρήθηκε ἀπό μιὰ μακρόχρονη χρεῖα (1899 – 1910), λόγω τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ ζητήματος. Εὐτύχησε ὅμως νά εὔρει στό πρόσωπο τοῦ Ἰακώβου Ἀντζουλάτου (1910 – 1929) ἓνα δυναμικό καί φιλοπρόοδο ἱεράρχη. Ὁ Ἰάκωβος ἀνέπτυξε σημαντική δράση τόσο στό θρησκευτικό, ὅσο καί στόν ἐθνικό καί ἐκπαιδευτικό τομέα. Παρά τήν ἔλλειψη οἰκονομικῶν πόρων, κατάφερε, προσεγγίζοντας εὐκατάστατους κατοίκους τῆς Πάφου, νά κοσμήσει τήν πόλη μέ καλλιμάρμαρα νεοκλασσικά ἐκπαιδευτήρια καθὼς καί μέ στάδιο πού φέρει τό ὄνομά του.⁽¹⁹⁾

Ἐξίσου δυναμικός ἱεράρχης καί ἰδιαίτερα μορφωμένος ἦταν καί ὁ διάδοχος τοῦ Ἰακώβου, ὁ Λεόντιος (1930 – 1947). Τόν ἐπόμενο ἀπό τήν ἐκλογή του χρόνο ὅμως (1931), ἐξ αἰτίας τῶν Ὀκτωβριανῶν, ἐξορίστηκαν ἀπό τήν Κύπρο οἱ Μητροπολίτες Κιτίου καί Κυρηνείας καί λίγο ἀργότερα (1933) πέθανε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύριλλος ὁ Γ'. Ἔτσι ὁ Λεόντιος ἔμεινε ὁ μόνος ἐπίσκοπος στήν Κύπρο καί ταυτόχρονα τοποτηρητής τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου. Σέ μιάν ἐποχὴ πού παρατηρήθηκε ἔξαρση τῶν προσπαθειῶν τῆς Ἀγγλικῆς ἀποικιοκρατικῆς κυβέρνησης γιά ὑποταγή τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας καί ἀφελληνισμό τοῦ τόπου, ὁ Μητροπολίτης Λεόντιος διέθεσε ὅλο τό χρόνο καί ὅλη τήν ἰκμάδα του στό ἐθνικό θέμα, θέτοντας σέ δεύτερη μοῖρα τίς ὑποθέσεις τῆς Μητρόπολης Πάφου. Λόγω τῆς σθεναρῆς ἀντίστασης τοῦ Λεόντιου καί τῆς καθολικῆς ἀντίδρασης τοῦ κλήρου καί λαοῦ οἱ Ἀγγλοι δέν κατάφεραν νά ἀλώσουν τότε τήν Ἐκκλησία τῆς Κύπρου.

Μετά τήν εὐφορία γιά τήν αἷσια ἔκβαση τοῦ ἐθνικοῦ θέματος πού δημιουργήθηκε κατά τή διάρκεια τοῦ Β΄ Παγκοσμίου πολέμου, λόγω τῆς στάσης τῆς Ἑλλάδος ἀλλά καί τῆς αὐθόρμητης καί μαζικῆς κατάταξης τῶν Ἑλλήνων Κυπρίων στόν Ἀγγλικό στρατό, ὁ Λεόντιος θεώρησε χρέος του νά ζητήσῃ ἐπίσημα ἀπό τήν ἀποικιοκρατική Δύναμη ἐκπλήρωση τῶν ἐθνικῶν πόθων. Ἔτσι τό 1946 πῆγε στό Λονδίνο γιά νά ζητήσῃ τήν ἔνωση τῆς Κύπρου μέ τήν Ἑλλάδα. Συνάντησε ὅμως τήν ἄρνηση τῶν Ἀγγλων καί συνειδητοποίησε πώς ἡ ἐλευθερία δέν ζητιανεύεται ἀλλά κερδίζεται μέ ἀγῶνες.⁽²⁰⁾ Ἄν ζοῦσε, ἴσως αὐτός νά ἠγεῖτο τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα. Πέθανε ὅμως τό 1947, σέ ἡλικία μόλις 50 ἐτῶν, λίγες μέρες μετά τήν ἐκλογή του ὡς Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου.

Μετά τό Λεόντιο οἱ συγκυρίες ἦσαν τέτοιες πού ὀδήγησαν τήν Μητρόπολη Πάφου σέ μαρασμό. Ὁ Κλεόπας (1948 – 1951) πού διαδέχθηκε τό Λεόντιο σέ ἡλικία 70 ἐτῶν ἦταν ταλαιπωρημένος καί ψυχικά καί σωματικά ἀπό μιά μακροχρόνια διένεξή του μέ τήν ἀδελφότητα τῆς Μονῆς Κύκκου, ἀπό τήν ἡγουμενία τῆς ὁποίας εἶχε ἀπομακρυνθεῖ τό 1937. Στό σύντομο διάστημα τῆς ἀρχιερατείας του ἐπεφορτίσθη, ὡς τοποτηρητής τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ θρόνου, καί μέ τήν ἐκλογή Ἀρχιεπισκόπου.

Ὁ Φώτιος (1951 – 1959) λίγο μετά τήν ἄνοδό του στό θρόνο ἀντιμετώπισε τούς καταστροφικούς σεισμούς τοῦ 1953 μέ τίς μεγάλες ζημιές τόσο στήν πόλη ὅσο καί στήν ἐπαρχία τῆς Πάφου. Τό κτίριο τῆς Μητρόπολης εἶχε ὑποστῆί τότε ἀρκετές ζημιές καί οἱ ὑπηρεσίες προσφέρονταν γιά ἀρκετό καιρό ἀπό ἀντίσκηνα ποῦ ἔχαν στηθεῖ στόν παρακείμενο κῆπο. Λόγω τῶν ἰδιαίτερων συνθηκῶν πού ἐπικράτησαν κατά τή διάρκεια τοῦ ἀγῶνα τῆς Ε.Ο.Κ.Α., ὁ Φώτιος ἀναγκάστηκε νά ἐγκαταλείψει τήν Πάφο τό 1956. Τό 1959, μετά τή λήξη τοῦ ἀπελευθερωτικοῦ ἀγῶνα, ὑπέβαλε παραίτηση ἀπό τό Μητροπολιτικό Θρόνο.

Ὁ Γεννάδιος (1959 – 1972) ἄνθρωπος κατά γενική ὁμολογία πρῶτος καί ἤρεμος, ἐξελέγη Μητροπολίτης Πάφου σέ ἡλικία 66 ἐτῶν. Προηγουμένως εἶχε διατελέσει Χωρεπίσκοπος Σαλαμῖνος (1948 – 1959), βοηθός τῶν Ἀρχιεπισκόπων Μακαρίου Β΄ καί Μακαρίου Γ΄. Ἡ ἀρχιερατεία του στήν Πάφο, πού συνέπεσε μέ τήν ἔναρξη τοῦ ἀνεξάρτητου βίου τῆς Κύπρου, σημαδεύτηκε μέ τήν προώθηση τῆς λειτουργίας τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων καί τήν ἐν γένει πνευματική ἀνάπτυξη. Παρόλο πού ἀρχικά ὁ Γεννάδιος ἀναγνώριζε τήν ἀξία τοῦ ἐθνικοῦ ἔργου πού ἐπιτελοῦσε ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Μακάριος, καί τήν ἀναγκαιότητα τῆς παραμονῆς του στό πηδάλιο τοῦ ἀγῶνα τῆς Κύπρου, στό τέλος παρασύρθηκε ἀπό τούς γνωστούς κληρικούς καί

λαϊκούς κύκλους στή συνωμοσία έναντίον τοῦ Ἐθνάρχη καί κατ' ἐπέκταση τῆς Κύπρου. Ὁ Παφιακός λαός, πρὶν ἀκόμα φανοῦν τὰ ἀποτελέσματα τῆς συνωμοσίας μέ τό πραξικόπημα καί τήν Τουρκική εἰσβολή, ἐκθρόνισε τό Γεννάδιο (Μάρτιος 1972), ὁ ὁποῖος ἀργότερα (Ἰούλιος 1973) καθαιρέθηκε ἀπό τή Μείζονα Σύνοδο. Νέα Μείζων Σύνοδος, πού συνήλθε στή Λευκωσία τό 1982, ὕστερα ἀπό ἔκφραση μεταμελείας καί ἐκζήτηση συγγνώμης ἐκ μέρους του, ἐπανέφερε τόν Γεννάδιο στό ἀρχιερατικό ἀξίωμα.

Τόν Γεννάδιο διεδέχθη ὁ Χρυσόστομος Α΄ (1973 - 1977) ὁ ὁποῖος ὑπηρετοῦσε ὡς βοηθός τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου μέ τόν τίτλο τοῦ Χωρεπισκόπου Κωνσταντίας. Ἡ ἔκρυθμη κατάσταση πού ἐπικρατοῦσε λόγω τῆς δράσης τῆς ΕΟΚΑ Β΄ καί ἡ ἐπακολουθήσασα Τουρκική εἰσβολή, ἔστρεψαν τήν προσοχή πρὸς ἄλλες προτεραιότητες, ἀφήνοντας σέ δεύτερη μοῖρα τό πνευματικό ἔργο.

Τόν Χρυσόστομο Α΄, πού ἐξελέγη Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου σέ διαδοχή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου, διεδέχθη ὁ μέχρι τότε ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νεοφύτου, Χρυσόστομος Β΄. Ἡ μακρά ἀρχιερατεία τοῦ Χρυσόστομου Β΄ (1978 - 2006) ἀπέβη γόνιμος σέ ὅλους τους τομεῖς. Ἐπί τῶν ἡμερῶν του κτίστηκαν πέραν τῶν 30 ἑνοριακῶν ναῶν στήν πόλη καί τήν ὅλη Μητροπολιτική περιφέρεια Πάφου. Ἀνηγέρθη ἐπίσης καί ἐτέθη σέ λειτουργία τό Νεανικό Κέντρο τῆς Μητροπόλεως Πάφου. Με πρότασή του πρὸς τήν Ἱερά Σύνοδο, τό 1996, ὁ Μητροπολίτης Χρυσόστομος Β΄ ἀνασυνέστησε τήν Ἐπισκοπή Ἀρσινόης μέ τήν ἐκλογή τοῦ γράφοντος ὡς τοῦ πρώτου, στούς τελευταίους αἰῶνες, Ἐπισκόπου Ἀρσινόης. Ἀργότερα, τό 2000, ἔκτισε καί κτίριο στό ὁποῖο στέγασε τίς ὑπηρεσίες τῆς Ἐπισκοπῆς καί Ἐκκλησιαστικό Μουσεῖο. Διοργάνωσε, ἀκόμα, τό 1996, λαμπρούς ἑορτασμούς γιά τήν ἐπέτειο τῶν 1950 ἐτῶν ἀπό τῆς ιδρύσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου (46 - 1996).

Τόν Χρυσόστομο Β΄, ἐκλεγέντα Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου, διεδέχθη, τό 2006, ὁ γράφων.

(1) J. Holzner «Παῦλος», Μετάφραση Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου, Ἐκδόσεις «Ἡ Δαμασκός», Ἀθήναι 1967, σελ. 101.

(2) Ἰ. Χάκκετ - Χ. Παπαϊωάννου «Ἱστορία τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου», Τόμος Α΄, Ἐν Ἀθήναις 1923, σελ. 15.

- (3) Ά. Παπαγεωργίου «Ίερά Μητρόπολις Πάφου. Ίστορία καί Τέχνη», Λευκωσία 1996, σελ. 23.
- (4) Κ. Χατζηψάλτη «Περί τῆς ἐν Πάφῳ Μονῆς τῶν Ίερέων καί τῶν κατὰ παράδοσιν ἰδρυτῶν αὐτῆς Ἀγίων Εὐτυχίου καί Νικολάου», Κυπριακαί Σπουδαί, Τόμος ΙΣΤ΄, σελ. 4 - 8.
- (5) Ί. Χάκκετ - Χ. Παπαϊωάννου, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 27.
- (6) Κ. Χατζηψάλτη «Περί τῆς Κυπριακῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης κατὰ τήν Βυζαντινήν περίοδον», εἰς «Βυζαντινά», Τόμος 13ος, Θεσσαλονίκη 1985 («Δώρημα στόν Ί. Καραγιαννόπουλο»), σελ. 460 - 464.
- (7) Ά. Παπαγεωργίου, ἐνθ' ἄνωτ. σελ. 24.
- (8) Ί. Π. Τσικνοπούλου «Ἡ Ίερά Μονή Τροοδιτίσεως», Λευκωσία 1954, σελ. 23 κ.ἑ.
- (9) Ί. Π. Τσικνοπούλου «Παναγία ἡ Χρυσορρογιατίσσα», Λευκωσία 1964, σελ. 10.
- (10) Κ. Σάθα «Ίστορικός Κατάλογος ἀνδρῶν ἐπισήμων», Μεσαιωνική Βιβλιοθήκη, Τόμος Γ΄, σελ. 135.
- (11) Π. Παπαδημήτρη - Π. Πετρίδη «Ίστορική Ἐγκυκλοπαίδεια τῆς Κύπρου», Ἐκδόσεις Κ. Ἐπιφανίου, Τόμος 1, σελ. 148.
- (12) Φιλ. Ζαννέτου «Ίστορία τῆς Νήσου Κύπρου», Α΄ Τόμος, Ἐκδόσεις Ἐπιφανίου 1997, σελ. 1155.
- (13) Λοῖζου Φιλίππου «Τά Ἑλληνικά Γράμματα ἐν Κύπρῳ κατὰ τήν περίοδον τῆς Τουρκοκρατίας», Λευκωσία 1930, Τόμος Α΄, σελ. 109.
- (14) Αὐτόθι σελ. 321.
- (15) Αὐτόθι σελ. 324 - 332
- (16) Αὐτόθι σελ. 264 καί 271.
- (17) Αὐτόθι σελ. 268 - 269.
- (18) Αὐτόθι σελ. 205.
- (19) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλου «Ίστορία τῆς Ἐκκλησίας Πάφου», Λευκωσία 1971, σελ. 104.
- (20) Αὐτόθι σελ. 106.

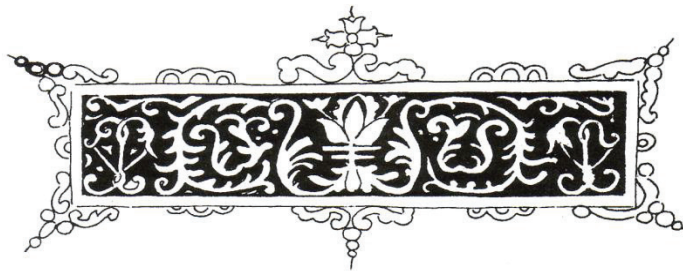

Κατάλογος Ἐπισκόπων Πάφου (καί Πάφου - Ἀρσινόης):

(Συνετάχθη ὑπό τοῦ κ. Ἀθανασίου Παπαγεωργίου)

Ἐπαφρᾶς	
Φιλάργιος	
Κύριλλος ἢ Κυριακός	; - 325-;
Ἰούλιος	; - 381-;
Σαπρίκιος	; - 431
(Ἵπερόριος)	
Σέργιος	α' ἡμισυ τοῦ βου αἰῶνος
Θεόδωρος	; - 655-;
Μακάριος	
Ἀρσένιος	10ος - 11ος αἰῶν
Μακάριος	;
Βασίλειος Κίνναμος	; - 1176-1190-;
Βάκχος	; - 1194-1196-;
Σάββας	; - 1209-;
Νεῖλος	1260-;
Νεόφυτος	ἀρχαί τοῦ 14ου αἰῶνος
Γεράσιμος	; -1320-;
Μᾶρκος	; -1335-;
Βαρνάβας	1336-1337
Γεώργιος	; -1339-;
Ματθαῖος	1340 -;
Γρηγόριος	; - 1368 -;
Γεώργιος	; - 1395-;
Ἰωάννης	; - 1399-;
Σάββας	; -1435-1436-;
Νικόλαος	; - 1483-;
Σωφρόνιος	ἀρχαί τοῦ 16ου αἰῶνος
Γεώργιος	; - 1533
Μάξιμος	α' ἡμισυ τοῦ 16ου αἰῶνος
Μακάριος	μέσα 16ου αἰῶνος
Κωνσταντῖνος Φλαγγίνης	; -1570
Χριστόδουλος	1572-;
Ἀμβρόσιος	; -1578-;
Ἰωαννίκιος	τέλη τοῦ 16ου αἰῶνος
Φιλόθεος	; -1600-1601-;
Λεόντιος	; -1604-1617
Τιμόθεος	1618-;

Μακάριος	; -1641-;
Γαβριήλ	1650 - 1656
Μακάριος	1656 - 1670
Λεόντιος	; -1676
Μελέτιος	1676
Νεκτάριος, Πρόεδρος Πάφου	1676-;
Γερμανός	1682 - 1692-;
Νικηφόρος	; -1689 -1704-;
Χριστόδουλος	πρό του 1707
Ἄθανάσιος	7.5 - 14.5.1707
Παρθένιος	; -1713-1721-;
Ἰωακείμ	; -1730-1731 καί 1736-1762
Διονύσιος	1731 - 1735
Χρῦσανθος	1762 - 1767
Πανάρετος	1767 - 1790
Σωφρόνιος	1790 - 1805
Χρῦσανθος	1805 - 1821
Πανάρετος	1821 - 1827
Χαρίτων	1827 - 1854
Λαυρέντιος	1855 - 1869
Νεόφυτος	1869 - 1888
Ἐπιφάνιος	1890 - 1899
Ἰάκωβος	1910 - 1929
Λεόντιος	1930 - 1947
Κλεόπας	1948 - 1951
Φώτιος	1951 - 1959
Γεννάδιος	1959 - 1972
Χρυσόστομος Α΄	1973 - 1977
Χρυσόστομος Β΄	1978 - 2006
Γεώργιος	2006.

**Ὁ Πανιερός Μητροπολίτης Πάφου
κ.κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ**

ΣΥΤΟΜΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ Α.Π. ΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος ἐγεννήθη εἰς τὴν Ἀθηαίνου τὴν 25ην Μαίου 1949. Τό 1967 ἀπεφοίτησε τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου. Ὡς ὑπότροφος τοῦ I.K.Y. ἐσπούδασε Χημείαν εἰς τό Πανεπιστήμιον Ἀθηνῶν (1968 - 1972). Εἰς τό ἴδιον Πανεπιστήμιον ἐσπούδασε καί Θεολογίαν κατὰ τά ἔτη 1976 - 1980. Μετεξεπαιδεύθη εἰς τὴν Ἀγγλίαν εἰς τὴν Χημείαν καί εἰς τὴν Θεολογίαν.

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου 1984 ἐχειροτονήθη Διάκονος ὑπὸ τοῦ Χωρεπισκόπου Σαλαμίνας κ. Βαρνάβα καί τὴν 17ην Μαρτίου 1985 ἐχειροτονήθη Πρεσβύτερος καί προεχειρίσθη εἰς Ἀρχιμανδρίτην ὑπὸ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Χρυσοστόμου Α΄. Τό 1994 ἀνέλαβε καθήκοντα Γραμματέως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Παραλλήλως πρὸς τά ὡς ἄνω καθήκοντά του εἰργάσθη καί ὡς καθηγητῆς τῆς Χημείας εἰς Σχολὰς Μέσης Ἐκπαιδεύσεως. Τό 1993 προήχθη εἰς Βοηθὸν Διευθυντήν.

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς συλλήψεως καί κακοποιήσεώς του ὑπὸ τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἀντικατοχικῆς ἐκδηλώσεως, τό 1989, κατέθεσε προσφυγὴν ἐναντίον τῆς Τουρκίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀνθρωπίνων Δικαιωμάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Τό Συμβούλιον τῆς Εὐρώπης διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 507/3.2.94 ἀποφάσεώς του κατεδίκασε διὰ πρώτην φοράν τὴν Τουρκίαν διὰ καταπάτησιν τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων εἰς τὴν Κύπρον καί τῆς ἐπέβαλε χρηματικὸν πρόστιμον.

Τὴν 24ην Ἀπριλίου 1996 ἐξελέγη ὑπὸ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης καί τὴν 26ην Μαίου 1996 ἐχειροτονήθη εἰς Ἐπίσκοπον. Τὴν 29ην Δεκεμβρίου 2006 ἐξελέγη παμψηφεί, ὑπὸ τῆς πρὸς τοῦτο συνελθούσης ἐκλογικῆς συνελεύσεως, Μητροπολίτης Πάφου καί τὴν ἐπομένην ἐγκαθιδρύθη εἰς τὴν ἔδραν αὐτοῦ.

Ἐκπροσωπεῖ τὴν Ἐκκλησίαν τῆς Κύπρου εἰς τὰς Πανορθοδόξους Διασκέψεις καί εἰς τὸν Διάλογον μέ τοὺς Ρωμαιοκαθολικούς. Εἶναι ἐπίσης πρόεδρος τῶν ἐπιτροπῶν Βιοηθικῆς καί Παιδείας τῆς Ἱερᾶς Συνόδου.

Ὄνομαστικὴ ἑορτή: 23 Ἀπριλίου.

Η ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΠΑΝΙΕΡΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΦΟΥ

Γεωργίου τοῦ Πανιερωτάτου καί Θεοπροβλήτου Μητροπολίτου τῆς Ἀγιωτάτης Μητροπόλεως Πάφου, Ὑπερτίμου καί Ἐξάρχου Ἀρσινόης καί Ῥωμαίων, Πατρὸς ἡμῶν καί Ποιμένος, πολλὰ τά ἔτη.

**Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης
κ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ**

ΣΥΤΟΜΟΣ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΦ. ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ

Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος γεννήθηκε στή Λάρνακα τήν 15ην Ἰανουαρίου τοῦ 1969. Σπούδασε θεολογία στό Πανεπιστήμιο τῆς Θεσσαλονίκης.

Τό 1996 ἔλαβε τόν πρῶτο βαθμό τῆς ἱερωσύνης στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Κοντοῦ καί δύο χρόνια ἀργότερα, τό 1998, χειροτονήθηκε ἱερομόναχος στήν Ἱερά Μονή Ἁγίου Γεωργίου Μαυροβουνίου, ἀπό τόν Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κιτίου κ. Χρυσόστομο.

Τό 2005 μεταβαίνει γιά μεταπτυχιακές σπουδές στό SOAS College τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Λονδίνου ὅπου ἔλαβε τόν τίτλο master of arts. Τόν ἴδιο χρόνο προχειρίζεται σέ Ἀρχιμανδρίτη, ἀπό τόν Ἀρχιεπίσκοπο Θυατείρων καί Μεγάλης Βρετανίας κ. Γρηγόριο καί τοποθετεῖται προϊστάμενος στόν Καθεδρικό ναό τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ στό Λονδίνο, μέχρι τό τέλος τοῦ 2007. Ἐπιστρέφει στήν Κύπρο καί διορίζεται ἀπό τήν 1ην Ἰανουαρίου 2008 Πρωτοσύγκελος τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Κιτίου.

Τήν 11ην Σεπτεμβρίου 2008, μετά ἀπό εἰσήγηση τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου κ. Γεωργίου, ἐξελέγη παμψηφεί ἀπό τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης. Ἡ χειροτονία του εἰς Ἐπίσκοπον ἔγινε ἀπό τόν Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομο Β΄ τήν Κυριακή, 14η Σεπτεμβρίου τοῦ ἰδίου ἔτους.

Ὄνομαστική εορτή: 9η Νοεμβρίου.

Ἡ ΦΗΜΗ ΤΟΥ ΘΕΟΦΙΛΕΣΤΑΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΑΡΣΙΝΟΗΣ

Νεκταρίου τοῦ Θεοφιλεστάτου καί Θεοπροβλήτου Ἐπισκόπου τῆς Ἁγιωτάτης Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, Πατρός ἡμῶν καί Ποιμένος, πολλά τά ἔτη.

Μήτηρ Θεοῦ, ἡ Χρυσοπατερίτισσα, 1551.
Ἀπό τήν ὁμώνυμη ἐκκλησία στόν Πωμό.

ΜΕΡΟΣ Β'

*ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ*

ΣΤΙΧΟΙ ΠΡΟΤΑΣΣΟΜΕΝΟΙ ΤΩΝ ΣΤΙΧΗΡΩΝ

A. Εἰς τόν Ἑσπερινόν.

α) Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα»:

Ὅταν τά Στιχηρά εἶναι 10

1) Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τήν ψυχήν μου τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

2) Ἐμέ ὑπομενοῦσι δίκαιοι ἕως οὗ ἀνταποδοῶς μοι.

Ὅταν εἶναι 8

3) Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

4) Γενηθήτω τά ὦτα σου προσέχοντα εἰς τήν φωνήν τῆς δεήσεώς μου.

Ὅταν εἶναι 6

5) Ἐάν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρά σοί ὁ ἰλασμός ἐστίν.

6) Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχή μου εἰς τόν λόγον σου· ἤλπισεν ἡ ψυχή μου ἐπί τόν Κύριον.

7) Ἀπό φυλακῆς πρωιας μέχρι νυκτός ἀπό φυλακῆς πρωιας ἐλπισάτω Ἰσραήλ ἐπί τόν Κύριον.

8) Ὅτι παρά τῷ Κυρίῳ τό ἔλεος καί πολλή παρ' αὐτῷ λύτρωσις καί αὐτός λυτρῶσεται τόν Ἰσραήλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

9) Αἰνεῖτε τόν Κύριον πάντα τά ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν πάντες οἱ λαοί.

10) Ὅτι ἐκραταιώθη τό ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καί ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τόν αἰῶνα.

β) Εἰς τά Ἀπόστιχα τοῦ Σαββάτου:

Τό α' Ἀπόστιχον ψάλλεται ἄνευ Στίχου.

Εἰς τό β': Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καί περιεζώσατο.

Εἰς τό γ': Καί γάρ ἔστερέωσε τήν Οἰκουμένην ἥτις οὐ σαλευθήσεται.

Εἰς τό δ': Τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἀγίασμα, Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.

B. Εἰς τόν Ὅρθρον.

α) Εἰς τὸν «Τιμιωτέραν»:

- 1) Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτήρῳ μου.
- 2) Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.
- 3) Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
- 4) Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ· διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.
- 5) Καθέλιε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.
- 6) Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

β) Εἰς τοὺς Αἴνους τῶν Κυριακῶν:

- 1) Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον, δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.
- 2) Αἰνεῖτε τὸν Θεόν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.
- 3) Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.
- 4) Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
- 5) Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.
- 6) Αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτόν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
- 7) Ἀνάστηθι, Κύριε, ὁ Θεός μου· ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.
- 8) Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Ὅταν εἰς τὰς Κυριακάς ψάλλωνται Τροπάρια ἐορταζομένων Ἁγίων, παραλείπονται οἱ ἀνωτέρω δύο τελευταῖοι (7ος καὶ 8ος) στίχοι, «Ἀνάστηθι, Κύριε...» καὶ «Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε...», καὶ ἀντ'

αὐτῶν λέγονται οἱ ἐν τοῖς Ἀποστίχοις τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἐλλείπει δέ τούτων, λέγονται οἱ ἐξῆς:

Ἀποστόλων:

- 1) Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν) καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτοῦ (ἢ αὐτῶν).
- 2) Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποιήσιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τό στερέωμα.

Ἱεραρχῶν:

- 1) Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
- 2) Οἱ ἱερεῖς σου, Κύριε, ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται.

Ἱερομαρτύρων:

- 1) Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
- 2) Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Μεγαλομαρτύρων:

- 1) Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.
- 2) Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσει.

Μαρτύρων:

- 1) Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.
- 2) Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ὀσίων ἀνδρῶν:

- 1) Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον
- 2) Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ὀσίων γυναικῶν:

- 1) Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καὶ προσέσχε μοι.
- 2) Ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου καὶ κατηύθυνε τὰ διαβήματά μου.

ΤΡΟΠΑΡΙΑ ΨΑΛΛΟΜΕΝΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΙΤΗΝ

Τὰ ἀκόλουθα Τροπάρια ψάλλονται εἰς τοὺς πανηγυρικούς Ἑσπερινούς, μετὰ τὴν Λιτήν, τὴν δέησιν «Ἐλέησον, ἡμᾶς, ὁ Θεός...» καὶ τὴν εὐχήν «Δέσποτα πολυέλεε...».

Ἦχος β΄.

Πρόσδεξαι, Κύριε, τὴν δέησιν ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν, ὡς προσεδέξω Ἄβελ τὰ δῶρα, Ἀβραάμ τὴν θυσίαν καὶ Πέτρου τὴν μετάνοιαν, τοῦ τελώνου τὸν στεναγμὸν καὶ τῆς πόρνης τὰ δάκρυα, τῶν μυροφόρων γυναικῶν τὰ θυμιάματα, τοῦ ληστοῦ τὴν ὁμολογίαν, τὴν ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου.

Τῆς ὀργῆς σου τὴν ἀγανάκτησιν εἰς εἰρήνην μετάβαλε καὶ σῶσον τὸν κόσμον σου, μόνε ἀγαθὴ καὶ φιλάνθρωπε.

Χαῖρε, Μαρία Θεοτόκε, ὁ ναὸς ὁ ἀκατάλυτος, μᾶλλον δέ ὁ ἅγιος καθὼς βοᾷ ὁ προφήτης, ἅγιος ὁ ναὸς σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου εἰς σέ ἀνατίθην, Μῆτερ, τοῦ Θεοῦ, φύλαξόν με ὑπὸ τὴν σκέπην σου.

ΑΝΤΙΦΩΝΑ ΘΕΙΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τοῦ ὄλου ἐνιαυτοῦ καὶ ταῖς ἐν καθημερινῇ, Μνήμαϊς τῶν Ἁγίων, νῦν ψάλλονται παρὰ τῶν Ψαλτῶν τὰ παρόντα Ἀντίφωνα:

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Α΄

Στίχ. α΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β΄. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ΄. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

ΑΝΤΙΦΩΝΟΝ Β΄

Στίχ. α΄. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν*,
ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος, οὗ ὁ Θεός Ἰακώβ βοηθός αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ
Κύριον τὸν Θεόν αὐτοῦ.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν
καί γενεάν.

Σῶσον, ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...

Δόξα... Καί νῦν...

Ὁ μονογενῆς Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ...

Ἡ Πανάχραντος (γύρω στά 1570).
Ἐκκλησία Ὁσίου Βαρνάβα, Βάσα Κοιλανίου.

* Ἐν ταῖς καθημεριναῖς τό ἐφύμνιον «ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν» ἀντικαθίσταται διὰ τοῦ «ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός»

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΙ ΑΓΙΩΝ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑΙ ΕΙΣ ΤΑ ΚΥΠΡΙΑ ΜΗΝΑΙΑ.
Μήν Ἰανουάριος (τόμος Ε΄):

- 4. Χρυσάνθου μάρτυρος
- 8. Γεωργίου ὁσίου τοῦ Χοζεβίτου
- 19. Μακαρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου
- 24. Ἀκολουθία θεοσημείας ὁσίου Νεοφύτου τοῦ Ἐγκλείστου
- 24. Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας
- 26. Ξενοφῶντος ὁσίου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ
- 27. Δημητρίου ἐπισκόπου Ταμασοῦ

Μήν Φεβρουάριος (τόμος Ε΄):

- 1. Τρύφωνος μάρτυρος
- 7. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου
- 8. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου
- 13. Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας
- 17. Μαριάμνης ἰσαποστόλου
- 17. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων
- 22. Ἀρίστωνος ἐπισκόπου Ἀρσινόης (βλ. ἐπίμετρον)
- 23. Πολυκάρπου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης
- 25. Ῥηγίνου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σκοπέλου (βλ. ἐπίμετρον)
- 29. Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Ῥωμαίου

Μήν Μάρτιος (τόμος ς΄):

- 1. Συνεσίου ὁσίου τοῦ ἐν Λύση
- 2. Θεοδότου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κυρηνείας
- 5. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι (βλ. ἐπίμετρον)
- 7. Ἀρκαδίου ὁσίου, Νέστορος ἐπισκόπου Τριφυθούντος, Εὐβούλου καί Ἰουλιανοῦ μαρτύρων (βλ. ἐπίμετρον)
- 15. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρετανίας
- 16. Χριστοδοῦλου ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ

Μήν Ἀπρίλιος (τόμος ς΄):

- 6. Μιχαήλ νεομάρτυρος τοῦ ἐν Μάκρῃ
- 9. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ
- 11. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Περγάμου
- 13. Γεωργίου νεομάρτυρος τοῦ ἐν Πτολεμαίδι
- 21. Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ Σιναιτου

- 25. Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου
- 26. Καλανδίωνος Ἱεράρχου τοῦ ἐν Ἀρόδαις Πάφου
- 26. Γεωργίου κτίτορος τῆς ἐν Κουτσοβένδη Μονῆς Ἰω. τοῦ Χρυσοστόμου
- 28. Μέμνονος ὁσίου τοῦ ἐν Λυκία

Μῆν Μάιος (τόμος Ζ΄):

- 1. Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου
- 3. Τιμοθέου καί Μαύρας μαρτύρων
- 5. Εἰρήνης μεγαλομάρτυρος
- 8. Ἰωάννου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ τοῦ Θεολόγου
- 12. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου
- 14. Θεράποντος Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου ἐν Κύπρῳ
- 15. Πανηγυρίου ὁσίου τοῦ ἐν Μαλούντη
- 17. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολέας
- 19. Π* (13) Ὁμολογητῶν τῆς Μονῆς Καντάρας
- 23. Μιχαήλ ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Συννάδων
- 24. Συμεῶν ὁσίου τοῦ ἐν Θαυμαστῷ ὄρει
- 24. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἐν Εὐρύχου
- 26. Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας
- 27. Ἀκολουθία μετακομιδῆς λειψάνων Ἱερομάρτυρος Θεράποντος

Μῆν Ἰούνιος (τόμος Η΄):

- 3. Πάππου ὁμολογητοῦ ἐπισκόπου Χύτρων
- 11. Ἀποστόλου Βαρνάβα
- 11. Βαρνάβα ὁσίου τοῦ ἐν Βάση
- 12. Ὀνουφρίου ὁσίου τοῦ Αἰγυπτίου
- 12. Ζήωνος ἐπισκόπου Κουρίου
- 13. Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρας
- 16. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος
- 17. Φιλωνίδου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Κουρίου
- 18. Λεοντίου μάρτυρος
- 18. Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως
- 23. Ἀριστοκλέους, Δημητριάνου καί Ἀθανασίου μαρτύρων τῶν Κυπρίων
- 30. Μαρίας μητρὸς Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου

Μῆν Ἰούλιος (τόμος Θ΄):

- 1. Κωνσταντίνου μάρτυρος τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα
- 5. Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἄθῳ
- 8. Προκοπίου μεγαλομάρτυρος
- 10. Ἀθανασίου ὁσίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ

- 13. Ἡλιοφώτου, Αὐξουθενίου, Ἐπαφροδίτου καὶ Εὐσθενίου τῶν ὁσίων
- 17. Μαρίνης μεγαλομάρτυρος
- 18. Ὀνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρήτιδι
- 18. Φωτίου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀθηαίνου
- 22. Θεοφίλου μάρτυρος τοῦ νέου
- 23. Ἀκολουθία ἀνακομιδῆς λειψάνων Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ
- 23. Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίας
- 26. Παρασκευῆς ὁσιοπαρθενομάρτυρος
- 31. Ἀκολουθία μετακομιδῆς εἰς Κύπρον λειψάνων Ἀποστόλου Φιλίππου

Μὴν Αὐγουστος (τόμος Ρ):

- 1. Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας
- 2. Φωτεινῆς ὁσίας τῆς Καρπασίτιδος
- 7. Δομετίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου
- 7. Μικάλλου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ
- 8. Εὐτυχίου ὁσίου κτίτορος τῆς Μονῆς τῶν Ἱερῶν
- 11. Ἀναμνήσεως ὑπερφουῶς θαύματος Ἁγίου Σπυριδῶνος **(βλ. ἐπίμετρον)**
- 12. Φωτίου καὶ Ἀνικῆτου μαρτύρων
- 16. Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδὴ τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου
- 16. Δημητριάνου μάρτυρος τοῦ Νέου
- 20. Ῥηγίνου καὶ Ὁρέστου μαρτύρων
- 20. Λουκίου βουλευτοῦ τοῦ ἐν Κύπρῳ ἀθλήσαντος
- 25. Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ
- 28. Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης

Μὴν Σεπτέμβριος (τόμος Α'):

- 2. Μάμαντος μάρτυρος
- 3. Πολυδώρου νεομάρτυρος
- 7. Σώζοντος μάρτυρος τοῦ Νέου **(βλ. ἐπίμετρον)**
- 10. Ἡσαιου ὁσίου κτίτορος τῆς Μονῆς τοῦ Κύκκου **(βλ. ἐπίμετρον)**
- 17. Ἡρακλειδίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ταμασοῦ
- 17. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων
- 17. Ἀναστασίου ὁσίου τοῦ ἐν Περιστερωνοπηγῇ
- 22. Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος
- 24. Θέκλης τῆς Ἀθληφόρου
- 28. Χαρίτωνος ὁμολογητοῦ καὶ Αὐξεντίου ὁσίου
- 28. Ἀκολουθία ἀνακομιδῆς λειψάνου Νεοφύτου ὁσίου τοῦ Εἰγκλείστου
- 29. Κυριακοῦ ὁσίου τοῦ ἀναχωρητοῦ

Μήν Ὀκτώβριος (τόμος Β΄):

2. Κυπριανοῦ Ἱερομάρτυρος καὶ Ἰουστίνης μάρτυρος
4. Θεοδώρου ὁσίου τοῦ Ταμασέως
4. Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Λαμπαδιστοῦ
5. Ἑρμογένους Ἱερομάρτυρος
- Τῆ Α΄ Κυριακῇ τοῦ Μηνὸς Ὀκτωβρίου.** Πάντων τῶν ἐν Κύπρῳ διαλαμψάντων Ἁγίων (**βλ. ἐπίμετρον**)
6. Κενδέου ὁσίου
7. Σεργίου καὶ Βάκχου μαρτύρων
7. Πολυχρονίου Ἱερομάρτυρος
8. Ἀρτέμονος Ἱερομάρτυρος
9. Ἀνδρονίκου καὶ Ἀθανασίας ὁσίων
11. Ζηναίδος καὶ Φιλονίλλης ὁσίων
11. Ἰωνᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Περγάμῳ
12. Ἐπικτήτου ὁσίου
12. Θεοσεβίου ὁσίου τοῦ Ἀρσινοίτου (**βλ. ἐπίμετρον**)
14. Θεράποντος Ἱερομάρτυρος
17. Ἀκολουθία ἀνακομιδῆς λειψάνων Ἁγίου Λαζάρου ἐπισκόπου Κιτίου
18. Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ
19. Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ
20. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος
21. Σωκράτους Ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου Ἀγκύρας
21. Ἰλαρίωνος ὁσίου τοῦ μεγάλου (**βλ. ἐπίμετρον**)
21. Βαρνάβα καὶ Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνῃ
22. Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης
28. Διομήδους ὁσίου
30. Ζηνοβίου Ἱερομάρτυρος καὶ Ζηνοβίας μάρτυρος
30. Θεράποντος ὁσίου τοῦ ἐν Λυθροδόντα

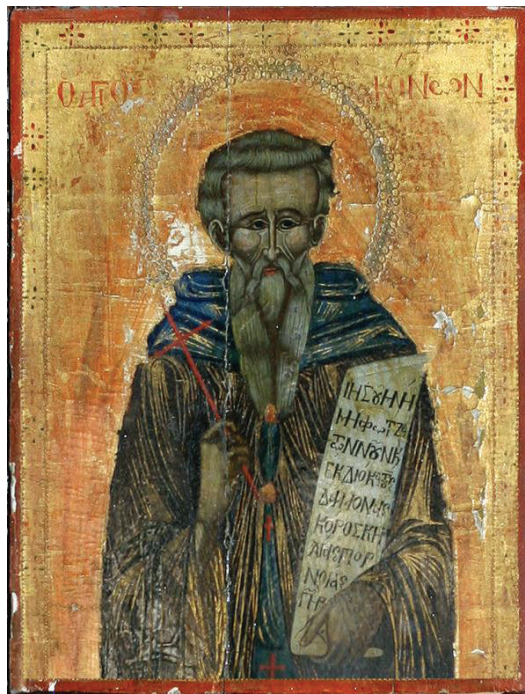
Μήν Νοέμβριος (τόμος Γ΄):

1. Κοσμᾶ καὶ Δαμιανοῦ ἐξ Ἀσίας τῶν ἀναργύρων
3. Ἀκολουθία ἀνακομιδῆς λειψάνου Γεωργίου μεγαλομάρτυρος
5. Λίνου Ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο΄ (70) ἐπισκόπου Ῥώμης
6. Δημητρίου ἐπισκόπου Κυθρέας
9. Νεκταρίου ἐπισκόπου Πενταπόλεως
11. Μηνᾶ μάρτυρος
12. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας
14. Φιλίππου Ἀποστόλου ἐκ τῶν ΙΒ΄ (12)
14. Εὐφημιανοῦ ὁσίου
15. Γουρία, Σαμωνᾶ καὶ Ἀβίβου ὁμολογητῶν καὶ μαρτύρων

17. Γενναδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως
20. Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατεία Καρπασίας
22. Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Ποταμία Κυθρέας
26. Στυλιανοῦ ὁσίου τοῦ Παφλαγόνος
27. Ἰακώβου μεγαλομάρτυρος τοῦ Πέρσου
29. Φιλουμένου νέου Ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου (βλ. ἐπίμετρον)

Μὴν Δεκέμβριος (τόμος Δ΄):

1. Ἀββακούμ προφήτου καὶ Ἀββακούμ ὁσίου
4. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος
5. Σάββα ὁσίου τοῦ Ἁγιασμένου
7. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων
8. Τυχικοῦ Ἀποστόλου ἐκ τῶν Ο΄ (70)
11. Νόμωνος καὶ Βηχιανοῦ ὁσίων
12. Σπυριδωνος ἐπισκόπου Τριφυθοῦντος
13. Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καὶ Νείλου κτιτόρων τῆς Μονῆς Μαχαιρᾶ
15. Ἐλευθερίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἰλλυρικοῦ
16. Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων

**Ὁ Ἅγιος Κόνων, 18^{ος} αἰ.
Ἱερά Μονή Χρυσορροϊατίσης**

ΩΡΟΛΟΓΙΟΝ ΕΝΑΡΞΕΩΣ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

1) Κατά τάς Κυριακάς καί ἑορτάς:

Μῆνες:	Ἑσπερινός:	Ὁρθρος:
Ἰανουάριος καί Δεκέμβριος	4.00 μ.μ.	6.45 π.μ.
Φεβρουάριος καί Νοέμβριος	4.30 μ.μ.	6.30 π.μ.
Μάρτιος	5.00 μ.μ.	6.30 π.μ.
Ἀπρίλιος καί Σεπτέμβριος	6.00 μ.μ.	6.30 π.μ.
Ὀκτώβριος	5.30 μ.μ.	6.45 π.μ.
Μάϊος καί Αὔγουστος	6.30 μ.μ.	6.30 π.μ.
Ἰούνιος καί Ἰούλιος	6.45 μ.μ.	6.15 π.μ.

Σημ.: Κατά τάς καθημερινάς ὁ Ὁρθρος δύναται νά ἀρχίζη 0.30' πρό τῆς ὡς ἄνω καθωρισμένης ὥρας διά τήν διευκόλυνσιν τῶν ἐργαζομένων.

2) Τά Χριστούγεννα ὁ Ὁρθρος ἄρχεται τήν 5.00 π.μ.

3) Οἱ Χαιρετισμοί τῆς Θεοτόκου ἄρχονται τήν 6.00 μ.μ. (χειμερινή ὥρα) καί τήν 6.30 μ.μ. (θερινή ὥρα).

4) Τήν Μεγάλην Ἑβδομάδα:

Ὁ Νυμφίος	ἄρχεται τήν 7.00 μ.μ.
Ἡ θ. Λειτ. τῶν Προηγιασμένων τήν Μ. Δευτέραν	ἄρχεται τήν 7.00 π.μ.
Ἡ θ. Λειτ. τῶν Προηγιασμένων τήν Μ. Τρίτην	ἄρχεται τήν 7.00 π.μ.
Ἡ θ. Λειτ. τῶν Προηγιασμένων τήν Μ. Τετάρτην	ἄρχεται τήν 7.00 π.μ.
Ἡ θεία Λειτουργία τήν Μ. Πέμπτην	ἄρχεται τήν 7.00 π.μ.
Τά Ἅγια Πάθη τήν Μ. Πέμπτην	ἄρχονται τήν 6.30 μ.μ.
Αἱ Ὁρραι τό πρωί τῆς Μ. Παρασκευῆς	ἄρχονται τήν 7.00 π.μ.
Ὁ Ἐπιτάφιος τό ἑσπέρας τῆς Μ. Παρασκευῆς	ἄρχεται τήν 7.00 μ.μ.
Ἡ θεία Λειτουργία τό Μ. Σάββατον	ἄρχεται τήν 7.30 π.μ.

Τό Πάσχα οἱ κώδωνες σημαίνουν εἰς τάς 11.00 μ.μ. τοῦ Σαββάτου καί ὁ Καλός Λόγος λέγεται τήν 12.00 ἀκριβῶς ὥραν μεσονύκτιον.

Ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης ἄρχεται τήν 11.00 π.μ.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31

1. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας.

Τῆ Τετάρτη ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».
Ἀπόλυσις (μικρά): «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον

Ἐσπέρια: Τά 2 ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 3 «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...» (δίς) καί «Οὐκ ἐπησχύνθη...» (ἅπαξ) καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου «Σοφίας ἐραστής...».
Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 ἰδιόμελα τοῦ Ἁγίου.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου «Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων...».
Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος...».
 «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τοῦ Ἁγίου «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς: «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτιμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν... ».

Τῆ Πέμπτη πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή, Τρισάγιον, «Μορφήν ἀναλλοιώτως...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...» «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...», Δόξα· τό αὐτό. Καί νῦν «Μορφήν ἀναλλοιώτως...».

Καθίσματα:

Ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ κατά σειράν.

Ἀναβαθμοί:

Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου· «Ἐκ νεότητός μου...»

Προκείμενον:

«Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν...»

Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:

Τοῦ Ἁγίου: «Ἀμήν, Ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μή εἰσερχόμενος» (ζήτηι τοῦτο τῆ 13ῃ Νοεμβρίου εἰς τόν Ὅρθρον)

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:

(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Ἑξεχύθη ἡ χάρις...»

Κανόνες:

Τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε λαοί» μετά τῶν εἰρμῶν καί στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» καί τοῦ Ἁγίου· «Σοῦ τήν φωνήν» μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...»

Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:

Τά Καθίσματα· «Ἐξανοίξας τό στόμα...» Δόξα· «Πᾶσαν ἠρδευσας...» Καί νῦν· «Ὁ τῶν ὄλων Κύριος...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:

Κοντάκιον, Οἶκος, Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

(Διπλαῖ)· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...» καί «Στεῖβει θαλάσσης...».

Σημείωσις :

Αἱ διπλαῖ Καταβασίαι ψάλλονται κατά τόν ἀκόλουθον τρόπον:

᾽	δὴ	α΄	πεζή, δεξιός χορός	ιαμβική	ἀριστερός χορός
᾽	γ΄	᾽	δεξιός	᾽	ἀριστερός, τέλος: δεξιός
᾽	δ΄	᾽	ἀριστερός	᾽	δεξιός, τέλος ἀριστερός
᾽	ε΄	᾽	δεξιός	᾽	ἀριστερός, τέλος δεξιός
᾽	στ΄	᾽	ἀριστερός	᾽	δεξιός, τέλος ἀριστερός
᾽	ζ΄	᾽	δεξιός	᾽	ἀριστερός, τέλος δεξιός
᾽	η΄	᾽	ἀριστερός	᾽	δεξιός καί
᾽	θ΄	᾽	δεξιός	᾽	ἀριστερός

Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ΄ Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων, μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Α΄ τῆς Ἑορτῆς

1. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἦ τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα...».
2. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον, σαρκί περιτιμηθέντα.
«Ἦ τὸν πρό ἡλίου φωστῆρα...».
3. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ περιτομὴν λαβόντα.
«Ἐπερβάς τοὺς ὄρους Χριστός...».
4. Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκί περιετιμήθη καὶ Ἰησοῦς ἐκλήθη.
«Δεῦτε τοῦ Δεσπότη τὰ ἔνδοξα...».

Β΄ τοῦ Ἁγίου

5. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις Βασιλείον τὸν Μέγαν.
«Τοῦ ἀρχιποίμενος ὡς πρόβατον...».
 6. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας Βασιλείον τὸν Μέγαν.
«Τό τῆς Ἐκκλησίας πανίερον...».
 7. Δόξα. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου θεότητος τό κράτος
«Τῆς τῶν Ἀποστόλων καθέδρας...».
 8. Καὶ νῦν. Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
«Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι...».
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» (Καταβασία).
- Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
«Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν...» (Καταβασία).

Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἁγίου· «Φιλοσοφίας ἔρωτι...» καὶ τῆς ἑορτῆς· «Τὴν σάρκα περιτέμνεται...»
Αἶνοι:	Τὰ 4 στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐξεχύθη ἡ χάρις...»
Καὶ νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Συγκαταβαίνων ὁ Σωτήρ...»
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ Ἀπολυτίκιον· «Μορφὴν ἀναλλοιώτως...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Διηγῆσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα σου.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἀγαλλιᾶσθω ἡ γῆ.
- Ἄσατε τῷ Κυρίῳ, ψάλατε τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος αὐτοῦ.
- Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησε.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ,
ὁ σαρκί περιτιμηθεὶς,
ψάλλοντάς Σοι
Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...»

Ἀντίφωνον Γ΄

- Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.
- Ἀπαγγελῶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου.
- Ἥγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

«Μορφὴν
ἀναλλοιώτως
ἀνθρωπίνην...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκί περιτιμηθεὶς...».

Ἀπολυτίκια:

«Μορφὴν ἀναλλοιώτως...», «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Ὁ τῶν ὄλων Κύριος...» (Ζῆτει εἰς τὰ καθίσματα μετὰ τὴν γ΄ ᾠδὴν τῶν Κανόνων).

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Τῆς ἡμέρας «Βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν...» (Κολ. β΄ 8 - 12).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἡμέρας «Υπέστρεψαν οἱ ποιμένες...» (Λουκ. β΄ 20 - 21, 40 - 52).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Εἰς τὰ Δίπτυχα: (Μετά τό «...Καί πάντων καί πασῶν»), Τό Μεγαλυνάριον:

Ἦχος β΄

Τόν οὐρανοφάντορα τοῦ Χριστοῦ, μύστην τοῦ Δεσπότου, τόν φωστῆρα τόν φαεινόν, τόν ἐκ Καισαρείας καί Καππαδόκων χώρας, Βασίλειον τόν Μέγαν, πάντες τιμήσωμεν.

Κοινωνιόν: «Αἰνεῖτε...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Μορφήν ἀναλλοιώτως...».
ἽΠισθάμβωνος εὐχή: «Ὁ θυσίαν αἰνέσεως...».
Ἄπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τυπική Διάταξις Δοξολογίας ἐπί τῇ πρώτῃ τοῦ ἔτους

Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε...».
Ὁ Α΄ Χορός: «Μορφήν ἀναλλοιώτως...».
Ὁ Β΄ Χορός: «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
Ὁ Α΄ Χορός: Τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἰνδίκτου:

Ἦχος β΄

«Ὁ πάσης Δημιουργός τῆς Κτίσεως, ὁ καιρούς καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος, εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε, φυλάττων ἐν εἰρήνῃ τοὺς Βασιλεῖς, καί τὴν Πόλιν σου, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου καί σῶσον ἡμᾶς».

Ὁ Β΄ Χορός: Τό Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου:

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητής καί δεσπότης, Θεέ τῶν ὄλων, ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σώζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπίρῳ οἰκτίρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντάς σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη καί ἐκβοῶντας φόβῳ, Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

Οἱ Χοροί: Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς).

Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἄερα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους.
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτόν τῆς χρηστότητος Κυρίου».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν ἐκκλησίαν, τὴν πόλιν καὶ νῆσον ταύτην...».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός, ὁ Σωτὴρ ἡμῶν...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	Τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἄναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντός χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτός μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τόν τε γεγονότα τόν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτόν εἰσελθεῖν· αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικούς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῇ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δός ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτί τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας. Τὴν ἁγίαν ἡμῶν Ἐκκλησίαν καλῶς διαφύλαξον· τό εὐσεβὲς ἡμῶν Ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τοὺς Ἀρχοντας

ἡμῶν καὶ τὸν Στρατόν τῆ κραταιᾶ σου χειρὶ στερέωσον καὶ κράτυνα. Τὴν νεότητά παιδαγωγήσον, τὸ γῆρας περικράτησον, τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε, τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῆ ἀγία σου Ἐκκλησία.

Ἰλέφ ὄμματι ἐπίβλεψον καὶ ἐπὶ τὴν κάκωσιν τῆς ἰδιαιτέρας ἡμῶν πατρίδος Κύπρου. Σύντημησον τὸν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὸν ἀλλόθρησκον εἰσβολέα. Τοὺς αἰχμαλώτους ἐλευθέρωσον· τοὺς ἀγνοουμένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τοῖς οικείοις αὐτῶν. Ἐλθέτω δὴ ἐφ' ἡμᾶς ἡ βασιλεία σου, βασιλεία πάντων τῶν αἰώνων, βασιλεία χρηστότητος, δικαιοσύνης, καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν τὸν ἐν Τριάδι ἄναρχον Θεόν καὶ αἰώνιον εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Εἶτα ἡ Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ...».

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Σιλβέστρου Πάπα Ρώμης, Θεαγένους Ἱερομάρτυρος, Σεραφεῖμ τοῦ Σάρωφ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις...» συνάπτονται οἱ διὰ τὸ Ἀπόδειπνον δύο Κανόνες μετὰ τῶν Εἰρημῶν αὐτῶν. Τὸ αὐτὸ γίνεται μέχρι καὶ τῆς Ε΄ Ἰανουαρίου (ἐκτός τοῦ Σαββάτου ἑσπέρας).

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...»

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Μαλαχίου Προφήτου, Γορδίου μάρτυρος.

Τῷ Ἑσπέρας τῆς Παρασκευῆς καὶ τῷ πρωί τῆς σήμερον ὁ Ἑσπερινός καὶ ὁ Ὅρθρος τελοῦνται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον: «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου πρὸ τῶν Φώτων (Α΄ Τιμ. γ΄ 13 - δ΄ 5 καὶ Ματθ. γ΄ 1 - 6).

4. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων Ο΄ (70) Ἀποστόλων, Χρυσάνθου μάρτυρος. Ἦχος πλ. α΄, Ἑωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...».

Κοντάκιον:

«Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός – Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί προεόρτια
«Προεόρτια ἄσματα...» εἰς 4 (δευτερεύομεν τό
α΄) (ζήτει τῆ 2α Ἰαν.)
- Δόξα:** «Ἔρχεται πρὸς Ἰορδάνην...» (2α Ἰαν.)
- Καί νῦν:** «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος
ἔβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Ἰωάννη βαπτιστά...» (2α Ἰαν., εἰς τά Ἀπό-
στιχα τῶν Αἴνων).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...»
Δόξα, Καί νῦν τό προεόρτιον· «Ἐτοιμάζου
Ζαβουλών...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί τά
Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐτοιμάζου
Ζαβουλών...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** «Τόν συνάναρχον Λόγον...» Δόξα· τό αὐτό,
Καί νῦν «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...».
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί
ἅπανα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου*.

* **Σημείωσις:** Διὰ τοῦ ὄρου «ἅπανα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ Εὐαγγελίου», ἐν ταῖς ἐκτός τοῦ
Τριαδίου Κυριακαῖς ἐννοοῦμεν τὴν ἀκόλουθον διάταξιν: Μετά τό Προκείμενον τῶν ἀνα-
βαθμῶν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ Ἱερεὺς· «Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν
καὶ ἐν ἁγίοις ἐπαναπαύη...», ὁ Χορὸς τό· «Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τόν Κύριον» (τρῖς). Ὁ Διά-
κονος· «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς... Σοφία ὀρθοί· ἀκούσωμεν...» Ὁ Ἱερεὺς· «Εἰρήνη
πᾶσι... Ἐκ τοῦ κατὰ... Εὐαγγελίου τό ἀνάγνωσμα», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν». Ὁ Ἱερεὺς ἀ-
ναγινώσκει ἀπὸ τῆς Ἁγίας Τραπέζης τό Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετά τό· «Δόξα σοι Κύριε,
δόξα σοι», τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καὶ ψάλλεται ἐναλλάξ κατὰ στίχον ὑπὸ
τῶν χορῶν ὁ Ν΄ Ψαλμός. Ψαλλομένου τούτου, ὁ Ἱερεὺς φέρει τό Εὐαγγέλιον εἰς τό μέσον
τοῦ Ναοῦ καὶ προσφέρει τοῦτο πρὸς προσκύνησιν εἰς τοὺς πιστοὺς. Μετά τό πέρας τοῦ Ν΄
Ψαλμοῦ, ὁ δεξιὸς Χορὸς Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...», ὁ ἀριστερός Καί νῦν· «Ταῖς τῆς

Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καὶ ὁ Προεόρτιος «Ἀγαλλιάσθω ἡ κτίσις, αἱ πατριαί...» (ζήτει τῇ σήμερον, 4ῃ Ἰαν.).
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Προεόρτιον Κάθισμα: «Ἄόρατε Θεέ...» ἅπαξ (ζήτει τῇ 2α Ἰαν. μετὰ τὴν γ' Ὠδὴν).
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...»
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἡ' Ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καὶ τὸ Προεόρτιον «Πῶς ῥεῖθρά σε ποτάμια...» (2α Ἰαν.).
(Ἐν ταῖς Κυριακαῖς τῶν Ἐξαποστειλαρίων προηγεῖται ὁ στίχος «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν» (δίς) καὶ τό: «Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι»).	
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα: 4 καὶ Προεόρτια: 4 «Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύεσθε δυνάμεις...» (Αἶνοι 2ας Ἰαν.)
Δόξα:	Τό Ἡ' Ἐωθινόν «Τά τῆς Μαρίας δάκρυα...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	(Μεγάλη) καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ δεύτερον «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἐτοιμάζου Ζαβουλών...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐν τοῖς ῥεῖθροις σήμερον...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῶν Φώτων «Τέκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι...» (Β' Τιμ. δ' 5 - 8).

Θεοτόκου...» Ὁ δεξιός «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» Ὁ Διάκονος «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...» καὶ ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς...».

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρὸ τῶν Φώτων «Ἀρχὴ τοῦ Εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Μάρκ. α΄ 1 - 8).
Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῶν Φώτων. Θεοπέμπτου καὶ Θεωνᾶ τῶν μαρτύρων. Συγκλητικῆς Ὁσίας.

Ἀπόλυτος Νηστεία

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας: Ὁ προεόρτιος ἐσπερινός κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Μηναίου. Μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης...». Μετὰ τὴν Θ΄ Ὠδὴν «Μὴ ἐποδύρεσθε μάτην...», τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον «Ἀπεστρέφετό ποτε...» καὶ Ἀπόλυσις.

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὄρθρου ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὠραι τῶν Θεοφανείων, ὡς ἐξῆς:

Ὠρα Α΄. Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα Σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα Σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...» Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν». «Κύριε ἐλέησον» β΄, Δόξα, Καὶ νῦν, «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καὶ εὐθύς τοὺς ψαλμούς τῆς Α΄ Ὠρας. Εἶτα: «Δόξα, Καὶ νῦν...», «Ἀλληλουΐα» γ΄, «Κύριε ἐλέησον» γ΄, Δόξα: «Ἀπεστρέφετό ποτε ...», Καὶ νῦν: «Τί σε καλέσωμεν ὃ Κεχαριτωμένη...» καὶ οἱ χοροὶ ψάλλουσι τὰ ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Α΄ Χορός). Μετὰ τὸ Δοξαστικόν ἢ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον, «Τὰ διαβήματά μου...» Τρισάγιον, Κοντάκιον: «Ἐν τοῖς ῥεῖθροις...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ΄), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ἡ Εὐχὴ: «Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...» Ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ἡ

Ὠρα Γ΄. Ὁ Ἀναγνώστης «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», τοὺς 3 ψαλμούς τῆς Γ΄ Ὠρας, Δόξα: «Ἀπεστρέφετό ποτε ...», Καὶ νῦν: «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Οἱ Χοροὶ τὰ ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Β΄ Χορός). Ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κλπ. ὡς ἀνωτέρω καὶ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων ὁ Διάκονος (ἢ ἐν ἐλλείψει τούτου ὁ Ἱερεὺς) θυμῶ τὸν λαὸν διὰ κατοῖου. Τὸ αὐτὸ πράττει καὶ κατὰ τὰς ἐπομένας ΣΤ΄ καὶ Θ΄ Ὠρας. Μετὰ τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Θεέ...» ἡ

Ώρα Στ΄. Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» Οἱ τρεῖς ψαλμοὶ τῆς Στ΄ Ὑμνου, Δόξα: «Ἀπεστρέφετό ποτε ...», Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρησίαν...», Οἱ Χοροὶ τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Α΄ Χορὸς), ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κλπ. Μετά τὴν Εὐχὴν· «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων...» ἄρχεται ἡ

Ώρα Θ΄. Ὁ Ἀναγνώστης· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» Οἱ 3 ψαλμοὶ τῆς Θ΄ Ὑμνου, Δόξα: «Ἀπεστρέφετό ποτε ...» Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου...» Οἱ Χοροὶ τὰ Ἰδιόμελα: Ὁ Β΄ Χορὸς· «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Α΄ Χορὸς «Ὅτε πρὸς αὐτόν...», τὸ τέλος τοῦ ὁποῦ «σύν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» ψάλλει ὁ Β΄ Χορὸς. Εἶτα ὁ Α΄ Χορὸς· Δόξα, ὁ Β΄ Καί νῦν, καὶ ὁ Κανονάρχης στᾶς ἐν μέσῳ τοῦ Ναοῦ ἀναγινώσκει κατὰ τὸ ὕψος τοῦ Εὐαγγελίου τὸ Ἰδιόμελον: «Τὴν χεῖρά σου τὴν ἀψαμένην...» Εἶτα οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ στίχον. Ἀκολουθοῦν ἡ προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κλπ. Μετά τὴν εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...» ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν συνήθη μισθράν Ἀπόλυσιν.

Ἐν συνεχείᾳ τελοῦνται ὁ Μέγας Ἑσπερινὸς τῶν Θεοφανείων καὶ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΩΝ ΘΕΟΦΑΝΕΙΩΝ (ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ)

Ἄρχεται μετὰ τὸ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς...»

Προομιμακὸς - Εἰρηνικά

Ἑσπέρια:

Τὰ 4 Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς εἰς 6. «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν...» (δίς), «Τοῦ Λυτρωτοῦ ἡμῶν...» (δίς), «Τὰ Ἰορδάνεια ῥεῖθρα...» καὶ «Σῶσαι βουλόμενος...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τὸ Ἰδιόμελον· «Ἐπέκλινας κάραν τῷ Προδρόμῳ...».

Εἴσοδος:

Μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...».

Εὐθύς τὸ α΄ Ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...», μετ' αὐτὸ ὁ α΄ Χορὸς τὸ τροπάριον· «Ἐπεφάνης ἐν τῷ κόσμῳ...», (ζῆτει τοῦτο μετὰ τὸ γ΄ Ἀνάγνωσμα), ὀλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ β΄ Χορὸς καὶ ἐν συνεχείᾳ ἐναλλάξ οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὸ ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου· «Ἴνα φωτίσης τοὺς ἐν σκότει...» πρὸ αὐτοῦ δέ ἀπαγγέλλονται ἐμμελῶς οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχοι τοῦ 66ου Ψαλμοῦ. Εἶτα ὁ β΄ Χορὸς· Δόξα, Καί νῦν· τὸ αὐτὸ τροπάριον ὀλόκληρον. β) Τὸ ε΄ Ἀνάγνωσμα· «Εἶπεν Ἥλιος...». Μετ' αὐτὸ ἄρχεται ὁ β΄ Χορὸς τοῦ τροπαρίου· «Ἀμαρτωλοῖς

καί τελώναις...», (ζητεί τοῦτο μετά τό ζ' Ἀνάγνωσμα), ὀλόκληρον. Ἀκολουθῶς ὁ α' Χορός καί ἐν συνεχείᾳ οἱ Χοροί ψάλλουσιν ἐναλλάξ τό ἀκροτελεύτιον τοῦ τροπαρίου «Ποῦ γάρ εἶχε τό φῶς Σου λάμψαι...», ἀπαγγελιομένων ὡσαύτως ἐμμελῶς τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ 4 στίχων τοῦ 92ου Ψαλμοῦ. Εἶτα ὁ α' Χορός Δόξα, Καί νῦν, τό αὐτό τροπάριον ὀλόκληρον. γ) Τό ζ' Ἀνάγνωσμα «Παρεγένετο Νεεμάν...».

Εἶτα «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται τό Τρισάγιον. **Ὁ Ἀπόστολος** (Α' Κορ. θ' 19 - 27) **καί τό Εὐαγγέλιον** (Λουκ. γ' 1 - 18). Ὁ Χερουβικὸς Ὑμνος καί καθ' ἑξῆς ἡ **Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**.

Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε τόν Κύριον...». «Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τά Ἰδιόμελα τοῦ Ἁγιασμοῦ· «Φωνή Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων...» καί τελεῖται ὁ **Ἁγιασμός** κατὰ τήν ἐν τῷ Μηναίῳ καί τῷ Ἱερατικῷ διάταξιν. Ἡ εὐχή «Τριάς Ὑπερούσιε...» δέν ἀναγινώσκειται κατὰ τήν τέλει τοῦ σημερινοῦ Ἁγιασμοῦ ἀλλά μόνον τήν κυριώνυμον ἡμέραν. Σήμερον ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ «Μέγας εἶ Κύριε...». Κατά τήν κατάδυσιν καί ἀνάδυσιν τοῦ Τιμίου Σταυροῦ εἰς τό ὕδωρ ψάλλομεν «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισομένου Σου...» Κοντάκιον (ὅταν ὁ ἱερεὺς ὀρατίζῃ τόν λαόν): «Ἐν τοῖς ῥείθροις...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διὰ τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

6. ΤΡΙΤΗ. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΕΙΑ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῆ Τρίτῃ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ἡ Λιτή, τά Ἀπόστιχα, ὡς μή ψαλέντα ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτισομένου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό «Ἐν Ἰορδάνῃ...» (τρῖς).
- Καθίσματα:** Τά τῆς ἑορτῆς τῶν δύο στιχολογιῶν καί τό μετά τόν Πολυέλεον κατὰ σειράν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἡ θάλασσα εἶδε καί ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω».

Στίχος:	«Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες; καί σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	Τῆς ἑορτῆς «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς ἀπό Ναζαρέτ...» (Μάρκ. α' 9-11).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα), Δόξα· «Τά σύμπαντα σήμερον...» Καί νῦν τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Θεός Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί...».
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς μετά τῶν Εἰρημῶν αὐτῶν.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή «Ὅτε τῆ ἐπιφανείᾳ σου...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	(Διπλαῖ)· «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα...» καί «Στειβεῖ θαλάσσης...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:	«Ἡ θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

Διά τόν Α΄ Κανόνα.

1. - Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τήν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων.
«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...».
2. - Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τόν ἐν Ἰορδάνη, ἐλθόντα βαπτισθῆναι.
«Δαυΐδ, πάρεσο, Πνεύματι...».
3. - Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τόν ὑπό Προδρομοῦ, τό βάπτισμα λαβόντα.
«Ὁ Ἡσαΐας λούσασθε...».
4. - Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τόν ἐκ τῆς πατρῶας φωνῆς μαρτυρηθέντα.
«Συντηρώμεθα χάριτι, πιστοί καί σφραγίδι...».

Διά τόν Β΄, Ἰαμβικόν Κανόνα

5. - Σήμερον ὁ Δεσπότης, κλίνει τόν αὐχένα χειρὶ τῆ τοῦ Προδρομοῦ.
«Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν τοῦ τόκου σου θαυμάτων...»
 6. - Σήμερον Ἰωάννης, βαπτίζει τόν Δεσπότην ἐν ρεΐθροις Ἰορδάνου.
«Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν ...».
 7. - Δόξα· Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τῆς τρισυποστάτου, καί ἀδιαιρέτου, θεότητος τό κράτος.
«Ἰδμεν τά Μωσεῖ...».
 8. - Καί νῦν· Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τήν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
«Χρῆεις τελειῶν τήν βρότειον οὐσίαν...».
- Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τήν τιμιωτέραν, τῶν ἄνω στρατευμάτων
«Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» (Καταβασία).
- Μεγάλυνον ψυχῆ μου, τήν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.
«Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν... (Καταβασία)».

Ἐξαποστειλάριον:	«Ἐπεφάνη ὁ Σωτήρ...» (τρῖς).
Αἶνοι:	Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Φῶς ἐκ φωτός...» εἰς 6.
Δόξα:	Τῆς ἑορτῆς «Νάματα Ἰορδάνεια...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ὁ Χριστός...» μέχρι τοῦ «ἡμεῖς δέ, οἱ φωτισθέντες βοῶμεν».
Δοξολογία:	Μεγάλη Ἀρχόμεθα ἀπό τοῦ: «Δόξα τῷ φανέντι Θεῷ καί ἐπί γῆς ὀφθέντι καί φωτίσαντι τόν κόσμον». Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνη...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία λειτουργία τοῦ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς μετά τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἀκολουθῶς:
------------------	--

Ἀντίφωνον Α΄.

<ul style="list-style-type: none"> • Ἐν ἐξόδῳ Ἰσραήλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ. • Ἐγενήθη Ἰουδαία ἀγίασμα αὐτοῦ. • Ἡ θάλασσα εἶδε, καί ἔφυγεν ὁ Ἰορδάνης ἐστράφη εἰς τά ὀπίσω. • Τί σοί ἐστι θάλασσα, ὅτι ἔφυγες καί σύ Ἰορδάνη, ὅτι ἐστράφης εἰς τά ὀπίσω; • Δόξα, Καί νῦν. 	}	«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».
--	---	------------------------------------

Ἀντίφωνον Β΄.

<ul style="list-style-type: none"> • Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου. • Ὅτι ἔκλινε τό οὖς αὐτοῦ ἐμοί, καί ἐν ταῖς ἡμέραις μου ἐπικαλέσομαι. • Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου κίνδυνοι ἄδου εὔροσάν με. • Ἐλεήμων ὁ Κύριος καί δίκαιος, καί ὁ Θεός ἡμῶν ἐλεεῖ. 	}	«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπό Ἰωάννου βαπτισθεῖς...»
---	---	---

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄**Ἦχος α΄.**

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

«Ἐν Ἰορδάνη
βαπτίζομένου σου
Κύριε...»

- Εἰσοδικόν:** «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεὶς ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».
- Ἀπολυτίκιον:** «Ἐν Ἰορδάνη...».
- Κοντάκιον:** «Ἐπεφάνης σήμερον...».
- Ἀντί Τρισαγίου:** «Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
- Ἀπόστολος:** Τῆς ἐορτῆς «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ...» (Τίτ. β΄ 11-14, γ΄ 4-7).
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἐορτῆς «Παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας...» (Ματθ. γ΄ 13-17).
- Εἰς τὸ Ἐξαιρετός:** «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων» «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...».
- Κοινωνικόν:** «Ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις Ἀλληλούϊα».
- Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»:** «Ἐν Ἰορδάνη...».

Μετά τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψάλλονται τὰ Ἰδιόμελα «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων...» καὶ τελεῖται ὁ **Μέγας Ἀγιασμός** ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναιῷ καὶ τῷ Ἱερατικῷ. Σήμερον ἀναγινώσκεται καὶ ἡ εὐχή: «Τριάς Ὑπερούσιε...»

Κοντάκιον (Ὅταν ὁ ἱερεὺς ῥαντίζῃ τὸν λαόν): «Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Σύναξις τοῦ Τιμίου Ἐνδόξου Προφήτου Προδρομοῦ καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Ἐν τῇ Θ' Ὁρα: Ἀπολυτίκιον «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Κοντάκιον: «Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε Ἐκέκραξα»· ἰστώμεν στίχους σί' καί ψάλλομεν Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Τὸν φωτισμὸν ἡμῶν...»: 3 καί τοῦ Προδρόμου Προσόμοια: «Πανεύφημε Πρόδρομε Χριστοῦ...»: 3. Δόξα· τοῦ Προδρόμου «Ἐνσαρκε λύχνε...», Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς: «Θεὸς Λόγος ἐπεφάνη ἐν σαρκί...» Εἴσοδος, Φῶς ἰλαρὸν καί τό Μέγα Προκειμένον· «Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῆ, πάντα ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησε» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ, ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναιῶ «Ὡς εἶδέ σε Δέσποτα...» Δόξα· «Ὡς τοῦ Πνεύματος ἑραστής», Καί νῦν «Δεῦτε μιμησώμεθα...» Ἀπολυτίκια: «Ἐν Ἰορδάνῃ...», Δόξα· «Μνήμη δικαίου...», Καί νῦν· καί πάλιν «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωί: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν' ψαλμὸν, Τό Τρισάγιον, τό ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Μνήμη δικαίου...» καὶ ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, εἰς τό «Θεὸς Κύριος», τὰ Ἀπολυτίκια ὡς εἰς τὸν Ἑσπερινὸν καί τὰ Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε...» μετὰ τοῦ στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός...» καί τοῦ Προδρόμου «Βαπτιζόμενον, τῷ τῶν παθῶν μου κλύδωνι...» μετὰ τοῦ στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...» Ἀπὸ γ' ᾠδῆς τὰ καθίσματα: «Ὁ μέγας ὑετός...», Δόξα, καί νῦν «Ἐκὼν κατήλθεν ἐπὶ γῆς...» Ἀφ' Στ' Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Προδρόμου, τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ αἱ Καταβασίαι: «Στείβει θαλάσσης...». Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδὴ τοῦ α' Κανόνος τῆς ἑορτῆς «Ἄπορεῖ πᾶσα γλῶσσα...» μετὰ τῶν ἀντιστοιχῶν μεγαλυναρίων (ἴδε ἐχθρῶν ἀκολουθίαν) καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Θ' ᾠδὴ τοῦ Προδρόμου «Ἐκ τῆς ἐρημίας, ἡ Πρόδρομος φωνή...» μετὰ τοῦ στίχου εἰς μὲν τὰ δύο πρῶτα «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...», εἰς τό τρίτον: Δόξα... καί εἰς τό τέταρτον: Καί νῦν... Ἀκολουθῶς «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας» καί ἡ Καταβασία «Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν...». Ἐξαποστειλάρια· τοῦ Προδρόμου «Προφήτην σε προέφησε ... » καί τῆς ἑορτῆς «Ἐπεφάνη ὁ Σωτὴρ...». Εἰς τούς Αἴνους τὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές. Δόξα «Ἄγγελος ἐκ στερωτικῶν ᾠδίνων...», Καί νῦν «Σήμερον ὁ Χριστός...» Δοξολογία Μεγάλη καί τό «Μνήμη δικαίου...».

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα καὶ Εἰσοδικόν τῆς Ἑορτῆς ὡς χθές. Μετά τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια: «Ἐν Ἰορδάνῃ», «Μνήμη δικαίου», καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Ἐπεφάνης σήμερον...» «Ὅσοι εἰς Χριστόν...», Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὸ Ἐξαίρετως «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...» Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...» Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...» τὸ «Ἐν Ἰορδάνῃ...» Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου...».

8. ΠΕΜΠΤΗ. Γεωργίου Χοζεβίτου ὁσίου, Δομνίκης ὁσίας.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Πολυεύκτου μάρτυρος, Εὐστρατίου ὁσίου.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (Μετά τὰ Φῶτα). Γρηγορίου ἐπισκόπου Νύσσης καὶ Δομετιανοῦ ἐπισκόπου Μελιτινῆς.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὰ Φῶτα (Ἐφ. στ' 10 - 17 καὶ Ματθ. δ' 1 - 11).

11. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιάρχου. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινόν Θ'.

Τυπικόν Θεοφανείων § 39

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἐν Ἰορδάνῃ...».

Κοντάκιον:

«Ἐπεφάνης σήμερον...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Ὁ ἐν Ἰορδάνῃ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα στιχηρά 4, Μεθέορτα «Ἴδε πῶς περὶ κειμαι...» 3 (ζῆτει τῇ 11ῃ Ἰαν. εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ) καὶ τοῦ Ὁσίου «Ὅσιε πάτερ...» 3.

Δόξα:

«Κύριε πληρῶσαι βουλόμενος...» (Ζῆτει Δόξα τῆς Λιτῆς)

Καὶ νῦν:

«Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ὁσίου.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ὁσίου: «Τῶν Μοναστῶν τά πλήθη...».
Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς: «Σήμερον ἡ κτίσις φωτίζεται...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν). «Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί δυνάμεις...» Δόξα τοῦ Ὁσίου «Ταῖς τῶν δακρῶν σου ῥοαῖς...», Καί νῦν «Ἐν Ἰορδάνη...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν Ἰορδάνη ὑπό Ἰωάννου βαπτισθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ προΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί τά τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, «Ἐν Ἰορδάνη» καί ἀπόλυσις ἡ τοῦ ἑσπερινοῦ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Εἰς τήν α΄ καί β΄ στιχολογίαν τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς ἑορτῆς «Ἰησοῦς ὁ τοῦ Ναυῆ...» καί «Θεοφανείας ὁ καιρός...» (ζήτηε εἰς τόν Ὅρθρον τῆς σήμερον). Εἰς τήν γ΄ Στιχολογίαν τοῦ Ὁσίου «Θείας αἵρων σου...», Δόξα, Καί νῦν τό Μεθέορτον «Ὁ Δεσπότης σήμερον, ἐν Ἰορδάνη...».
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ α΄ τῆς ἑορτῆς καί τοῦ Ὁσίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τοῦ Ὁσίου: «Ἐγκρατεία καί πόνοις...», Δόξα, Καί νῦν τό μεθέορτον: «Ἰορδάνης τῷ ῥεῖθρῳ...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα, καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασαίαι:	«Στείβει θαλάσσης...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχή μου τὴν λυτρωσαμένην... Ὡ τῶν ὑπέρ νοῦν...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τοῦ Ὁσίου· «Τόν νοῦν καθάρας Ὅσιε...» καί τό μεθέορτον· «Βαβαί τῶν θείων ἔργων σου...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς Ἑορτῆς «Φῶς ἐκ φωτός...» 4 (ὅταν ἐορτάζεται λαμπρότερον ὁ Ἅγιος, ἀντί τῶν τῆς ἐορτῆς δύνανται νά ψαλῶσιν τοῦ Ἁγίου).
Δόξα:	Τό Θ' Ἑωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	(Μεγάλη)· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ	
Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β': «Σῶσον ἡμᾶς... ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπό...». Εἰς τό γ' ἀντίφωνον: «Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ἐν Ἰορδάνῃ...», τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐπεφάνης σήμερον...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ὁσίου· «Ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους...» (Β' Κορ. δ' 6 - 15) (Κυριακῆς ΙΕ' Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετὰ τὰ Φῶτα· «Ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς ὅτι Ἰωάννης...» (Ματθ. δ' 12 - 17).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τατιανῆς μάρτυρος.

13. ΤΡΙΤΗ. Ἑρμούλου καί Στρατονίκου τῶν μαρτύρων.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Θεοφανείων. Τῶν ἐν Σινᾶ καί Ῥαϊθῶ ἀναιρεθέντων Ἁγίων Ἀββάδων, Ἁγνῆς μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τελεῖται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῶν Θεοφανείων, μέ τὰς ἀκολουθούς μόνον διαφοράς:

Εἰς τόν Ἑσπερινόν: Ἡ Εἴσοδος γίνεται μετὰ θυμιατοῦ, ψάλλεται τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί δέν ἀναγινώσκονται τὰ προφητικά ἀναγνώσματα, οὔτε Ἀπόστολος, οὔτε Εὐαγγέλιον.

Εἰς τόν Ὅρθρον: Καταλιμπάνεται ὁ Πολυέλεος καί τό μετ' αὐτόν κάθισμα. Ἐπίσης καταλιμπάνεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου. Ἀντί τῆς Ὑπακοῆς λέγεται τό μετὰ τόν Πολυέλεον Κάθισμα: «Τά ῥεῖθρα ἠγίασας...» καί μετὰ τό Κοντάκιον καί τόν Οἶκον εἰς τό τέλος τῆς στ' Ὠδῆς ἀναγινώσκεται τό Συναξάριον τῆς 14ης Ἰανουαρίου.

Εἰς τήν Θεϊάν Λειτουργίαν: Τρισάγιον ἀντί τοῦ «Ὅσοι εἰς Χριστόν...», Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. Τά λοιπά, ἅπαντα ὡς ἐν τῇ Ἑορτῇ.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Παύλου τοῦ Θηβαίου καί Ἰωάννου Καλυβίτου ὁσίων.

Σημείωσις: Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 9ης Φεβρουαρίου ψάλλονται αἱ Καταβασίαι τῆς Ὑπαπαντῆς «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...» καί Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν...», ἐκτός τῆς 1ης Φεβρουαρίου, ὅτε ψάλλεται τό προεόρτιον Κοντάκιον «Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀντωνίου τοῦ Μεγάλου. Γεωργίου τοῦ ἐξ Ἰωαννίνων, νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὅρθρου: «Πάντα μοι παρεδόθη...» (Ματθ. ια' 27-30) (Λειτουργία 5ης Δεκεμβρίου). Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...» Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον «Ὁ μήτραν παρθενικήν...», Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις...» (6η Δεκεμβρίου). Εὐαγγέλιον ὁμοίως τοῦ Ἁγίου «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...» (17η Ἰαν.) «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικὸν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

18. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΛΟΥΚΑ (10 Λεπρῶν). Ἀθανασίου καί Κυρίλλου, Πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας. Ἦχος βαρύς, Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Τόν ζηλωτήν Ἡλίαν...».
Κοντάκιον:	«Τούς βιωτικούς θορύβους...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τῶν Ἁγίων 4.
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων «Ἱεραρχῶν τούς ἀρχηγούς...».
Καί νῦν:	«Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκειμένον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Ἁγίων.
Ἀπόστιχα:	Τά ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων «Ἱεραρχῶν τούς ἀκραίμονας...».
Καί νῦν:	«Ἀνύμφευτε Παρθένε...» (ἴδε εἰς τήν Παρακλητικῆν, τό Καί νῦν τῶν ἀποστίχων τοῦ πλ. δ΄, Σαββάτῳ ἑσπέρας).
	«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον «Κατέλυσας...», Δόξα· τῶν ἁγίων «Ἔργοις λάμπαντες...» Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Εἰς τήν α΄ καί β΄ Στιχολογίαν τά ἀναστάσιμα κατὰ σειρὰν καί ἐν τῇ γ΄ Στιχολογίᾳ τῶν Ἁγίων «Τριάδος τῆς σεπτῆς...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Μαρία τό σεπτόν...».

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ ἔωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ τῶν ἁγίων.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καὶ τό Κάθισμα τῶν ἁγίων «Ὁρθοδοξίας φυτεύσας...» Δόξα: «Φωστῆρες ὑπέρολαμπροι...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Παρθένε πανύμνητε...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...»
Ἑξαποστειλάρια:	Τό I' Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...», τῶν Ἁγίων «Τῆς ὑπερθέου πάνσοφοι...» καὶ τό Θεοτοκίον «Ὁρος Θεοῦ πανάγιον...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν Ἁγίων 4 μέ στίχους εἰς τὰ δύο τελευταῖα: «Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» καί «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται».
Δόξα:	Τό I' Ἐωθινόν «Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθοδον...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...»
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας...», «Ἔργοις λάμπαντες...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικὴν...».
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων· «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν...» (Ἐβρ. ιγ' 7 - 16) (18ῃ Ἰανουαρίου).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς IB' Λουκᾶ· «Εἰσερχομένου τοῦ Ἰησοῦ εἰς τινα...» (Λουκ. ιζ' 12 - 19).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Μακαρίου Ἀλεξανδρείας ὁσίων. Μάρκου ἐπισκόπου Ἐφέσου τοῦ Εὐγενικοῦ.

Σήμερον, ἡμέραν καθ' ἣν ἦγε τὰ ὀνομαστήρια αὐτοῦ ὁ ἀείμνηστος Ἀρχιεπίσκοπος καὶ Ἐθνάρχης Μακάριος ὁ Γ', τελεῖται Ἀρχιερατικόν Μνημόσυνον αὐτοῦ ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Χρυσορρογιατίσσης.

20. ΤΡΙΤΗ. Εὐθυμίου τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...», Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁσίου (Β' Κορ. δ' 6-15 καὶ Λουκ. στ' 17 - 23). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ, Νεοφύτου μάρτυρος. Ἀγνῆς μάρτυρος, Μαξίμου τοῦ Γραικοῦ.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Τιμοθέου Ἀποστόλου καὶ Ἀναστασίου ὁσιομάρτυρος τοῦ Πέρσου.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ἀγκύρας, Ἀγαθαγγέλου μάρτυρος, Διονυσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Ὀλύμπῳ.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ξένης Ὁσίας. Βαβύλα ἱερομάρτυρος καὶ τῶν Κυπρίων Φίλωνος ἐπισκόπου Καρπασίας τοῦ θαυματουργοῦ καὶ Θεοπρόβου ἐπισκόπου Καρπασίας. Ἀνάμνησις τῆς Θεοσημείας, ἥτοι τῆς θαυμαστῆς διασώσεως τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου κατὰ τὴν πῶσιν αὐτοῦ ἐκ τῆς ἀνωτέρας Ἐγκλείστρας.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά Βασιλικὴ καὶ Σταυροπηγιακὴ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΕ' ΛΟΥΚΑ (ΖΑΚΧΑΙΟΥ). Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος πλ. δ', Ἑωθινόν ΙΑ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν σοί μητέρα...».

Κοντάκιον: «Τό σόν ξενότροπον Ξένη...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προουμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καί τοῦ Ἁγίου
«Πάτερ Γρηγόριε τό σόν...» εἰς 4.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσα σου...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου: «Ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας
«Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώ-
σματα τοῦ Ἁγίου.

Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου: «Τάς καρδίας τῶν πιστῶν...».

Καί νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...» (ἴδε εἰς τήν Παρα-
κλητικὴν, τό Καί νῦν τῶν ἀποστίχων τοῦ πλ.
δ', Σαββάτω ἑσπέρας).

«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δό-
ξα τοῦ Ἁγίου «Ὁ ποιμενικός αὐλός...», Καί
νῦν τό Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμέ-
νου...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ προΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν, ὁ Τριαδικός κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου, ἡ Λιτή
τοῦ Ἁγίου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, τό
Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Εἰς τήν α' καί β' Στιχολογίαν τά ἀναστάσιμα
κατά σειράν καί ἐν τῇ γ' Στιχολογίᾳ τοῦ
Ἁγίου «Στηλιτεύων τήν πλάνην...», Δόξα,
Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Δεῦτε πάντα τά
Ἔθνη...».

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί
ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ') Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου.

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον μετὰ τοῦ Οἴκου. Εἶτα τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Ἐξανοίξας τό στόμα...». Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτόκιον «Ὅταν ἔλθῃ τοῦ κρῖναι...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ' Ἀναστάσιμον· «Μετά τήν θείαν ἔγερσιν...», τοῦ Ἁγίου· «Μονάδα τρισυπόστατον...» καί «Ὑψηγορία χρώμενος...» καί τό Θεοτοκίον «Μετά τῆς Θεομήτορος...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 καί τοῦ Ἁγίου 4 μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: «Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν» καί «Στόμα δικαίου μελετήσῃ σοφίαν χεῖλη δέ ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Τήν λύραν τοῦ Πνεύματος...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Ὁ ποιμενικός ἀλόγος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Κοντάκιον:	
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς...» (Ἑβρ. ζ' 26 - 28, η' 1 - 2).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΕ' Λουκᾶ (Ζακχαίου)· «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ διήρχετο ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. ιθ' 1- 10).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

26.ΔΕΥΤΕΡΑ. Ξενοφώντος ὀσίου καί τῆς συνοδείας αὐτοῦ.

27. ΤΡΙΤΗ. Ανακομιδή τῶν λειψάνων Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Δημητριοῦ ἐπισκόπου Ταμασοῦ Κύπρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ψάλλομεν μόνον τά τρία προσόμοια «Τὴν χρυσήλατον σάλπιγγα...» εἰς 6 (Τά δεύτερα Στιχηρά «Δεῦτε ἐν ἱεροῖς μέλεσιν...» δέν ψάλλονται, ὡς μὴ ἐγκεκριμένα ὑπὸ τῆς Μ. Ἐκκλησίας).

Ἐν τῷ Ὕμῳ: Καταβασίαι· «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Κοντάκιον· «Ὁ μήτραν παρθενικὴν...», Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Ἱεράρχου (ζήτει τῇ 13ῃ Νοεμ.). Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἐφραὶμ τοῦ Σύρου, Παλλαδίου, Ἰακώβου ὁσίων.

29. ΠΕΜΠΤΗ. Ανακομιδή τῶν λειψάνων Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας. ΘΏΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:

«Καὶ τρόπων μέτοχος...».

Κοντάκιον:

«Ἐξ Ἑώας σήμερον...» (29ῃ Ἰαν.).

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Τά 4 στιχηρά προσόμοια τῶν Ἀγίων «Τά τῆς χάριτος ὄργανα...» εἰς 6.

Δόξα:

«Τὰς μυστικὰς σήμερον...».

Καὶ νῦν:

«Τίς μὴ μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τά Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα:

Τά τρία προσόμοια τῶν ἁγίων «Χαίροις Ἱεραρχῶν ἢ Τριᾶς...».

Δόξα:

«Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμάτων...».

Καὶ νῦν:

«Μακαρίζομέν σε...».

«Νῦν ἀπολύεις... », Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: «Τούς τρεῖς μεγίστους φωστῆρας...» Δόξα·
«Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...», Καί νῦν
«Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν', ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον
«Τούς τρεῖς μεγίστους...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Κατά τήν τάξιν τοῦ Μηναίου.

Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤ-
χου, μέ προκειμένον: «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐν-
δύσονται δικαιοσύνην...».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: Τῶν Ἱεραρχῶν «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰωάν. ι'
9-16).

Ν΄ψαλμός: (χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Διδασκάλων...» Καί
νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ
Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Ἐξεχύθη ἡ χά-
ρις...».

Κανόνες: Τῆς Θεοτόκου καί οἱ δύο τῶν Ἱεραρχῶν.

Ἀπό γ' Ὠδῆς: Καθίσματα τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν ἁγίων καί τό συνα-
ξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἀκολούθως ἡ Θ' ᾠδή τοῦ κανόνος τῆς Θε-
οτόκου μετά στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε...»
καί ἡ Θ' ᾠδή τῶν δύο κανόνων τῶν ἁγίων με-
τά τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῶν ὡς ἔχουσιν ἐν
τῷ Μηναίῳ. Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς...
Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».

Ἑξαποστειλάρια: Τά δύο τῶν ἁγίων «Τά τοῦ φωτός δοχεῖα...»
καί «Ἡ ἐνιαία θεότης...» μετά τοῦ Θεοτοκίου
«Χρυσοπλοκάτατε πύργε...»

Αἶνοι: Τά 4 στιχηρά «Ποίοις εὐφημιῶν στέμμασι...».

Δόξα: «Σήμερον αἱ ψυχαί τῶν γηγενῶν...».

Καί νῦν:	Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον: «Σήμερον ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό ἀπολυτίκιον: «Ὡς τῶν Ἀποστόλων ὁμότροποι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Εἴσοδος:	Ἀπολυτίκιον «Τούς τρεῖς μεγίστους...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Τούς τρεῖς μεγίστους...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	« Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Ἀπόστολος:	Τῶν ἀγίων· «Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν...» (Ἐβρ. ιγ´ 7 - 16).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν ἀγίων· «Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε´ 14 - 19).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς ...» καί Ἀπόλυσις.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Κύρου καί Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Ἡλία Ἀρδούνη νεομάρτυρος.

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Ἀναργύρων: (Α´ Κορ. ιβ´ 27 - ιγ´ 8) καί (Ματθ. ι´ 1, 5 - 8).

Παναγία Παντάνασσα, 14^{ος} αἰ.
Βυζαντινό Μουσείο Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 28

1. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ. Τελώνου καὶ Φαρισαίου. Ἐναρξίς Τριωδίου. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τρύφωνος μάρτυρος. Ἦχος α΄, Ἑωθινόν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκια: «Τά θαύματα τῶν Ἁγίων Σου μαρτύρων...».
Κοντάκιον: «Ἐκ τῆς θείας χάριτος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 4, τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Μὴ προσευξώμεθα...» εἰς 3 καὶ Προεόρτια· «Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται...» 3.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Παντοκράτορ Κύριε...».
Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ὑπερφρονήσας τῶν τῆδε γενηρῶν...».
Καὶ νῦν: Τοῦ Τριωδίου· «Βεβαρημένων τῶν ὀφθαλμῶν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...» Δόξα· τοῦ Ἁγίου «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...» Καί νῦν· τό Προεόρτιον «Οὐράνιος χορός...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά 3 Κατανυκτικά Τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...». Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν· «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό τροπάριον· «Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων μοι...».
- Κανόνες:** Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι...» καί ὁ Προεόρτιος.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου· «Ταπείνωσις ὑψώσε κατησχυμένον...» Δόξα· τοῦ Ἁγίου «Τῶν πόνων μακάριε...», Καί νῦν· Προεόρτιον «Θησαυρὸς τῶν αἰώνων...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Α΄ Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τοῦ Τριωδίου· «Ὑψηγορίαν φύγωμεν...», τοῦ Ἁγίου· «Τρυφῆς κατεμφορούμε-

Αἶνοι:	νος...» καί τό Προεόρτιον· «Τόν παῖδα προσκομίσασα...». Ἀναστάσιμα 3, τοῦ Τριωδίου 2 καί Προεόρτια, τά εἰς τόν Στίχον τῶν Αἰνῶν τῆς σήμερον εὐρισκόμενα 3, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: «Νῦν ἀπολύεις τόν δοῦλον σου Δέσποτα...» καί «Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἔθνῶν...».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ταῖς ἐξ ἔργων καυχήσεσι...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τό Προεόρτιον «Οὐράνιος χορός...», τοῦ Ἁγίου· «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...» καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τό ἐξῆς προεόρτιον: Ἦχος δ΄, «Ἐπεφάνης σήμερον». «Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοί καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τόν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσάδοντες».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Οἶδαμεν ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τόν Θεόν...» (Ρωμ. η΄ 28 - 39) (2α Σεπτ.).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΣΤ΄ Λουκᾶ· (Τελώνου καί Φαρισαίου), «Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν...». (Λουκ. ιη΄ 10 - 14).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Κατά τήν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΥΠΑΠΑΝΤΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Οὐράνιος χορός...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀγκάλας σήμερον...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός

Ἐσπέρια: Τά 3 Ἰδιόμελα· «Λέγε Συμεών...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἄνοιγέσθω ἡ πύλη...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα· «Κατακόσμησον τόν νυμφῶνά σου Σιών...».
Δόξα, Καί νῦν: «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμι ἐποχούμενος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῆ Δευτέρας πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (τρῖς).
Καθίσματα: Τά τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...»
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ...». (Λουκ. β΄ 25 - 33).
Ὁ Ν΄ ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν· Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἄνοιγέσθω ἡ πύλη...» (Ζῆτει εἰς τά Ἐσπέρια ὡς Δόξα, Καί νῦν).

Κανών:	Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Κάθισμα τῆς ἑορτῆς «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ...» (ἅπαξ).
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Τά Μεγαλυνάρια τῆς ἑορτῆς: «Ἀκατάληπτόν ἐστι...» μέχρι καί τοῦ «Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ...». Ἄπο τοῦ στίχου «Λάμπρυνόν μου τήν ψυχὴν...» προσάπτομεν τά 4 τροπάρια τῆς Θ' Ὠδῆς δευτερεύοντες τά δύο πρῶτα. Εἶτα ἡ Καταβασία: «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι...».
Ἑξαποστειλάρια:	«Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ...» (τρῖς).
Ἄϊνοι:	Τά τρία προσόμοια: «Νόμον τόν ἐν γράμματι...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικάῖς...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό Ἀπολυτίκιον «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν ὡς ἀκολουθῶς:
------------------	---

Ἀντίφωνον Α'

<ul style="list-style-type: none"> • Ἐξηρεύξατο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν. • Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου. • Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου. • Διά τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τόν αἰῶνα. • Δόξα, Καί νῦν. 	}	«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».
---	---	------------------------------------

Ἀντίφωνον Β΄

- Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.
- Καὶ ἔντεινε καὶ κατευοδοῦ καὶ βασίλευε.
- Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.
- Ῥάβδος εὐθύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς...».

Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄

- Ἄκουσον, Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τό οὖς σου.
- Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
- Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

«Χαῖρε
Κεχαριτωμένη...»

Εἰσοδικόν:

«Ἐγνώρισε Κύριος τό Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλουῖα».

Ἀπολυτίκιον:

«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...» (μόνον).

Κοντάκιον:

«Ὁ μήτραν παρθενικήν...»

Τρισάγιον**Ἀπόστολος:**

Τῆς ἐορτῆς: «Χωρίς πάσης ἀντιλογίας...» (Ἑβρ. ζ΄ 7 - 17).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς: «Ἀνήγαγον οἱ γονεῖς...» (Λουκ. β΄ 22 - 40).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ σκιᾶ...».

Κοινωνικόν:

«Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...».

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

3. ΤΡΙΤΗ. Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, Ἄννης τῆς προφήτιδος.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου, Θεοκτίστου μάρτυρος.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀγάθης μάρτυρος, Πολυεύκτου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδοσίου τοῦ ἐν Σκοπέλῳ ὁσίου.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βουκόλου Σμύρνης, Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Μεγάλου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Φωτίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως ψάλλεται ἐξ ἰδιαίτερης φυλλάδος μετὰ τῶν μεθεόρων.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Παρθενίου ἐπισκόπου Λαμψάκου. Λουκᾶ ὁσίου τοῦ ἐν Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος ἀσκήσαντος.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΖ΄ ΛΟΥΚΑ. (Ἀσώτου). Θεοδώρου Μεγαλομάρτυρος τοῦ Στρατηλάτου, Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου. Ἦχος β΄. Ἐωθινόν Β΄.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκια:

«Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».

Κοντάκιον:

«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Ὁ ἐν ἀγκάλαις...».

Σημείωσις: Ὃπου θά ἐορτασθῇ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, δύναται νά ψαλῶσιν εἰς τὰ Ἑσπέρια ἀντί τῆς ἐορτῆς, τρία προσόμια τοῦ Ἁγίου, εἰς τὰ Ἀπόστιχα νά ψαλῆ τό Δόξα τοῦ Ἁγίου καί Καί νῦν τοῦ Τριωδίου, καθώς καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τόν Ὅρθρον ἐκτός τοῦ Ἀπολυτικίου δύναται νά ψαλῆ εἰς τήν γ΄ Στιχολογίαν τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ. Ἀπό γ΄ Ὠδῆς μετὰ τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου, τό τοῦ Ἁγίου καί ἀκολουθῶς τό μεθέορτον, τό ἔξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου καί εἰς τούς Αἴνους ἀναστάσιμα 3, τοῦ Τριωδίου 2 καί τοῦ Ἁγίου 3. Τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου δύναται νά ψαλῆ καί εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν μετὰ τήν Εἴσοδον.

Ὃπου δέν θά ἐορτασθῇ ὁ Ἅγιος Θεόδωρος ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐξῆς:

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 4, τὰ δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Εἰς ἀναμάρτητον χώραν...» εἰς 3 καί τῆς Ἑορτῆς «Λέγε Συμεών...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου «Ὡ πόσων ἀγαθῶν...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου: «Παρῆλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου «Τῆς πατρικῆς δωρεᾶς...».
Καί νῦν:	Τό μεθέορτον «Ὁ τοῖς Χερουβίμι ἐποχοόμενος...» (8η Φεβρ.).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα, Καί νῦν τῆς «Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών βασταχθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ὅτε κατῆλθες...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...».
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα καί ἀνά ἓν τῆς ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων «Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ...» καί «Θησαυρέ τῶν αἰωνίων...» (8η Φεβρ.).
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα: «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Τριωδίου καί τῆς Ἑορτῆς.
Ἄπο γ' Ὁδῆς:	Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό μετὰ τήν γ' Ὁδῆν Κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἀγκάλας πατρικάς...» καί τό τῆς Ἑορτῆς «Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα...» (8η Φεβρ.).
Ἄφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Χέρσον ἀβυσσοτόκον...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Θεοτόκε ἡ ἐλπίς... Ἐν νόμῳ, σκιᾷ καί γράμματι...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Β' Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τά δύο τοῦ Τριωδίου· «Τόν πλοῦτον ὄν μοι δέδωκας...» καί «Ἐσκόρπισα τόν πλοῦτόν σου...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ ἀγαθέ...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες...», «Χαῖρε Κεχαριτωμένη...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ μήτραν παρθενικήν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς λδ' Ἐπιστολῶν· «Πάντα μοι ἔξεστιν...» (Α' Κορ. στ' 12 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου· «Ἄνθρωπος τις εἶχε δύο υἱούς...» (Λουκ. ιε', 11-32).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεῶν βασταχθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ...».

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου. Νικηφόρου μάρτυρος, Ἄμμωνος καὶ Φιλαργίου ἐπισκόπων Κύπρου, Ἄμμωνος καὶ Ἀλεξάνδρου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς καὶ ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς καταλιμπανομένων ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Ὁρθρῷ τοῦ Πολυελέου, τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου, τοῦ Συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου ἀναγινώσκεται τό τῆς 9^{ης} Φεβρουαρίου καὶ ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καὶ τοῦ Εὐαγγελίου τῆς Ἑορτῆς, ἀντὶ τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τὰ ἀντίστοιχα τῆς ἡμέρας.

10. ΤΡΙΤΗ. Χαραλάμπους ἱερομάρτυρος. Ζήνωνος ὁσίου τοῦ Ταχυδρόμου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...», Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου «Ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι...» (Β΄ Τιμ. β΄, 1 - 10, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου «...Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν...» (Ἰω. ιε΄17 - ιστ΄ 2, ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτ.). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Βλασίου Ἱερομάρτυρος, Θεοδώρας βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία διὰ τόν ἅγιον Βλάσιον ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἄνοιξω τό στόμα μου...». Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ εἰς τόν ἑσπερινόν στιχηρά. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Διὰ τὴν ἁγίαν Θεοδώραν ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας. Χρήστου νεομάρτυρος τοῦ Κηπουροῦ.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μαρτινιανοῦ ὁσίου, Εὐλογίου Ἀλεξανδρείας, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης τῶν Ἀποστόλων.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. (Ψυχοσάββατον). Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν. Αὐξεντίου ὁσίου, Φιλήμονος Γάζης, Μάρωνος ὁσίου.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ΄ ὉΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν...».
Κοντάκιον: Τά τῆς Θ΄ Ὁρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα· «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καὶ νῦν· «Τόν ἀμνόν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ εἰσόδου)

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου 3· «Οἱ τὴν ἐπίγειον ἀπόλαυσιν...», «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων πρεσβευόντων...» καὶ «Χοροὶ Μαρτύρων ἀντέστησαν...» (Ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ τὰ 3 προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Τῶν ἀπ' αἰῶνος σήμερον νεκρῶν...».
Δόξα: «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι...».
Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρήλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Ἄνευ Εἰσόδου: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ ἀντί τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας εἰς ἤχον πλ. δ΄ τό «Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα» ἐκ γ΄, μέ στίχους εἰς τό β΄ «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου Κύριε» καὶ εἰς τό γ΄ «Καὶ τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν».
Ἀπόστιχα: Τὰ 4 Μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου (ζήτει ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, ἤχος β΄, Σάββατον πρωί, εἰς τούς Αἴνους). Τό πρῶτον ἄνευ στίχου: «Ἵπέρ Χριστοῦ παθόντες...» Τό δεύτερον μέ στίχον: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ», τό τρίτον μέ στίχον: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος». Τό τέταρτον μέ στίχον: «Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν».
Δόξα: Τό νεκρώσιμον· «Ἀρχή μοι καὶ ὑπόστασις...».

Καί νῦν: Θεοτοκίον· «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης σε...».

Μετά τό «Νῦν Ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανών εἰς Κοιμηθέντας «Ἐν οὐρανόις θαλάμοις διηνεκῶς...» (ζήτει τοῦτον εἰς τήν Παρακλητικήν, ἦχος πλ. β' τῷ Σαββάτῳ πρωί ἢ εἰς τό Πεντηκοστάριον μετά τόν Ἑσπερινόν τοῦ Σαββάτου τῆς Ζ' Ἑβδομάδος, Παρασκευή ἑσπέρας). Ὁ Κανών ψάλλεται ἄνευ εἰρμῶν εἰς 4 τροπάρια ἀνά Ὡδήν μέ στίχους: Εἰς τό α' τροπάριον «Πρεσβείαις τῶν μαρτύρων σου Χριστέ ὁ Θεός ἀνάπαυσον τάς ψυχάς τῶν δούλων Σου», εἰς τό β' τροπάριον «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθήσονται», εἰς τό γ' Δόξα καί εἰς τό δ' Καί νῦν. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὡδῆς ὁ εἰρμός αὐτῆς· «Θεόν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον...».

Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: «Ὁ βάθει σοφίας...», Δόξα· τό τέλος τοῦ ἀπολυτικίου: «Ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα...». Καί νῦν «Σέ καί τεῖχος...».

Ἡ Ἐκτενής καί μετά τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλέημων...» ψάλλονται τά τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ὡς ἑξῆς:

Ὁ Ἱερεύς: «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς: «Ἐτι δεόμεθα ὑπέρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως πάντων τῶν ἐπ' ἐλπίδι ἀναστάσεως ζωῆς αἰωνίου κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν, ἐκ τῶν ἀπ' ἀρχῆς καί μέχρι τῶν ἐσχάτων. Καί τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ... (καί μνημονεῦει ὀνομαστικῶς τῶν Κεκοιμημένων ὑπέρ ὧν τελοῦνται μνημόσυνα) καί ὑπέρ τοῦ συγχωρηθῆναι αὐτοῖς πᾶν πλημμέλημα ἐκούσιόν τε καί ἀκούσιον».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον» γ'.

Ὁ Ἱερεύς: «Ὅπως, Κύριος ὁ Θεός, τάξῃ τάς ψυχάς αὐτῶν ἔνθα οἱ δίκαιοι ἀναπαύονται· τά ἐλέη τοῦ Θεοῦ, τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν καί ἄφεσιν τῶν αὐτῶν ἁμαρτιῶν παρά Χριστῷ τῷ ἀθανάτῳ βασιλεῖ καί Θεῷ ἡμῶν αἰτησώμεθα».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε, ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς: τὴν εὐχήν:

«Ὁ Θεός τῶν πνευμάτων καί πάσης σαρκός, ὁ τόν θάνατον καταπατήσας, τόν δέ διάβολον καταργήσας καί ζωὴν τῷ κόσμῳ Σου δωρησάμενος, Αὐτός, Κύριε, ἀνάπαυσον καί τάς ψυχάς τῶν κεκοιμημένων δούλων Σου, βασιλέων, πατριαρχῶν, ἀρχιερέων, ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων, μοναχῶν, μοναζουσῶν καί πάντων τῶν ἀπό περάτων ἕως περάτων τῆς οἰκουμένης κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, πατέρων, προπατόρων, πάππων, προπάππων, γονέων, συζύγων, τέκνων, ἀδελφῶν καί συγγενῶν ἡμῶν καί πάντων τῶν νῦν μνημονευθέντων δούλων σου ἐν τόπῳ φωτεινῷ, ἐν τόπῳ χλοερῷ, ἐν τόπῳ ἀναψύξεως, ἔνθα ἀπέδρα ὀδύνη, λύπη καί στεναγμός πᾶν ἁμάρτημα τό παρ' αὐτῶν πραχθέν, ἐν λόγῳ ἢ ἔργῳ ἢ διανοίᾳ, ὡς ἀγαθός καί φιλόανθρωπος Θεός, συγχώρησον, ὅτι οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος, ὅς ζήσεται ἐπὶ τῆς γῆς καί οὐχ ἁμαρτήσῃ· σύ γάρ ἄμωτος ἐκτός ἁμαρτίας ὑπάρχεις ἡ δικαιοσύνη Σου δικαιοσύνη εἰς τόν αἰῶνα καί ὁ λόγος Σου ἀλήθεια».

Ὁ Ἱερεύς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον».

Ὁ Ἱερεύς:

«Ὅτι Σύ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καί ἡ ἀνάπαυσις πάντων τῶν κεκοιμημένων εὐσεβῶς ὀρθοδόξων χριστιανῶν, Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν καί Σοί τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν σὺν τῷ ἀνάρχῳ Σου Πατρί...»

Ὁ Χορός: «Αἰωνία ἡ μνήμη», ἐκ τρίτου. Εἶτα·

Ὁ Ἱερεύς: «Σοφία»: «Ὁ ὢν εὐλογητός» κλπ. καί ἐκφωνεῖ τὴν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» λέγεται ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἄντι τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται εἰς ἤχον πλ. δ' τό «Ἀλληλούϊα» (γ) τετράκις, ὡς ἐψάλῃ εἰς τόν Ἑσπερινόν ἀντί τοῦ Προκειμένου, δὶς ἄνευ στίχου, καί δὶς μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν...» Εὐθύς:

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Μαρτυρικά τοῦ β΄ ἤχου (Ζήτηε εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου, Σάββατον πρωί). Εἰς τά δύο τελευταῖα λέγονται καί οἱ πρό αὐτῶν στίχοι. Δόξα: «Ἡ μνήμη τῶν κεκοιμημένων...» Καί νῦν: «Μήτηρ ἁγία ἡ τοῦ ἀχράντου...» (Ἐάν θά γίνη μνημόνευσις τῶν Κεκοιμημένων ψάλλονται ἀμέσως τά νεκρώσιμα εὐλογητάρια, γίνεται ἡ μνημόνευσις καί μετά τό «Ὅτι σύ εἶ ἡ ἀνάστασις...» ἐπισυνάπτονται τά καθίσματα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» καί «Ὁ ἐκ παρθένου...»). Ἐπειδή εἰς τοὺς ἐνοριακοὺς ναοὺς δέν γίνεται ἐν τῷ Ὁρθρῷ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων, ἀμέσως ἐπισυνάπτομεν τό Κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἀνάπαυσον Σωτήρ ἡμῶν...» Δόξα, Καί νῦν: «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν΄ ψαλμός: (χῦμα).

Κανών: Τοῦ Τριωδίου: «Ἄσμα ἀναπέμφωμεν...». Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετά τόν Ν΄ λέγομεν τόν Εἰρμόν τῆς γ΄ Ὁδῆς «Ὁ στερεώσας ἐν τῇ χειρὶ σου...», Αἴτησις, «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».

Ἀπό γ΄ Ὁδῆς: Καθίσματα: «Ὁ δι' ἡμᾶς ὑπομείνας...» Δόξα, Καί νῦν: «Τὴν ταχεῖάν σου σκέλην...». Ἐάν δέν λέγεται ὁ Κανών, ἐπισυνάπτομεν ἀμέσως τόν Εἰρμόν τῆς Στ΄ Ὁδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...».

Αἴτησις, «Σὺ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...»

Ἄφ' στ΄ Ὁδῆς: Κοντάκιον, Οἶκος τά ἐν τῷ Τριωδίῳ. Συναξάριον τοῦ Μηναιίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετά τὴν ἡ΄ ὠδὴν ἀμέσως «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν... Τόν ἐν ὄρει ἁγίῳ...» (Εἰρμός τῆς ἡ΄ Ὁδῆς).

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί μετά τὴν Θ΄ Ὁδὴν ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ Ὁδῆς «Τόν προδηλωθέντα ἐν ὄρει...».

Ἐξαποστειλάρια: «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...». «Ἀνάπαυσον τοὺς δούλους σου...» καί τό Θεοτοκίον «Μαρία Θεονύμφευτε...».

Αἵνοι: Τά 4 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε πρό τέλους πάντες...».

Δόξα: «Ὡς ἄνθος μαραίνεται...»

Καί νῦν: «Χαῖρε Μαρία Θεοτόκε...»

«Σοὶ δόξα πρέπει...»

Δοξολογία:	(χῦμα).
Ἐκτενής	
Ἀπόστιχα:	Τά ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου Νεκρώσιμα προσόμοια· «Ῥύμην, τοῦ θανάτου καί φθοράν...» (Σάββατον πρωί, Ἀπόστιχα β' ἤχου).
Δόξα:	«Ἄλγος τῷ Ἀδάμ...».
Καί νῦν:	«Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
	«Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ βάθει σοφίας...», «Σέ καί τεῖχος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὁ βάθει σοφίας...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ βάθει σοφίας...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Μετά τῶν ἀγίων...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Κεκοιμημένων «Οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν...» (Α' Θεσ. δ' 13-17).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω: «Βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκᾶ, κα' 8 - 9, 25-27, 35-36).
Εἰς τό Ἐξαιρετός:	«Ἄξιόν ἐστιν... ».
Κοινωνικόν:	«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν τά νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά τροπάρια «Μετά πνευμάτων...» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν Κεκοιμημένων ὡς καί εἰς τόν Ἑσπερινόν. «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

15. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς δευτέρας καί ἀδεκάστου παρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὁνησίμου Ἀποστόλου, Ἀνθίμου τοῦ ἐν Χίῳ. Ἦχος γ'. Ἐωθινόν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Ὁ βάθει σοφίας...».
Κοντάκιον:	«Μετά τῶν ἀγίων...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου
«Ὅταν μέλλης ἔρχεσθαι...» 4.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου «Ὅταν τίθωνται θρόνοι...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου: «Πῶς μή
θαυμάσωμεν...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκειμένον τῆς ἡμέ-
ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Τριωδίου «Οἶμοι μέλαινα ψυχή...».
- Καί νῦν:** «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τό ἀναστάσιμον: «Εὐφραινέσθω τά οὐρά-
νια...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Σέ τήν
μεσιτεύσασαν...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν' ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ' ἤχου. Δόξα: Τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον: «Τάς τοῦ Κυρίου γνόντες ἐντολάς...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Υπό τήν σήν Δέσποινα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια: «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα: τό αὐτό,
Καί νῦν: «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.
- Ὁ Ν' ψαλμός:** Δόξα: «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν: «Τῆς σωτη-
ρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
- Κανόνες:** Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
- Ἄπό γ' Ὠδῆς:** Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί
ἐν κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Τό βῆμα σου φρι-

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	κτόν...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Τόν πάντων ποιητήν...». Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Βοηθός καί σκεπαστής...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἀσπόρου συλλήψεως...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' ἀναστάσιμον «Ὅτι Χριστός ἐγήγε- ται...», τοῦ Τριωδίου· «Τήν φοβεράν τῆς κρί- σεως...» καί «Ἰδού ἡμέρα ἔρχεται...» καί τό Θεοτοκίον «Τήν ὥραν τῆς ἐτάσεως...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Ἐννοῶ τήν ἡμέραν...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Προκαθάρωμεν ἑαυτούς...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἁπ. Βαρ- νάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	Τοῦ Τριωδίου· «Ὅταν ἔλθῃς ὁ Θεός...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Τριωδίου· «Βρῶμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι...» (Α' Κορ. η' 8 - θ' 2)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω· «Ὅταν ἔλθῃ ὁ Υἱ- ός...» (Ματθ. κε' 31- 46)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις: Ἀπό τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς σήμερον εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλλονται τό Ἰδιόμε-
λον τοῦ Τριωδίου, δῖς, τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν καί τό Θεοτοκίον, ὡς ἀναγρά-
φονται εἰς τό Τριώδιον. Ἐπίσης εἰς τόν Ὅρθρον κατά τήν β' στιχολογίαν ψάλ-
λονται τά ἐν τῷ Τριωδίῳ καθίσματα, μετά τήν αἴτησιν τῆς Στ' Ὠδῆς λέγεται τό
Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) καί εἰς τά Ἀπόστιχα ψάλ-

λονται τά εις τό Τριώδιον καθ' ἐκάστην ἡμέραν κατακεχωρημένα (Ἰδιόμελον, Μαρτυρικόν καί Θεοτοκίον).

Κατά τήν ἑβδομάδα τῆς Τυροφάγου γίνεται ἀποχή κρέατος καί κατάλυσις ἰχθύος, τυροῦ καί ὀῶν (λευκή νηστεία).

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παμφίλου μάρτυρος, Φλαβιανοῦ ὁσίου.

17. ΤΡΙΤΗ. Θεοδώρου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τήρωνος, Μαριάμνης ἱσαποστόλου, Μαρκιανοῦ καί Πουλχερίας τῶν εὐσεβῶν βασιλέων. Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λέοντος Πάπα Ῥώμης. Ἀγαπητοῦ ἐπισκόπου Σινάου.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀρχίππου Ἀποστόλου, Φιλοθέης ὁσίας τῆς Ἀθηναίας.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λέοντος ἐπισκόπου Κατάνης, Ἀγάθωνος Πάπα Ῥώμης. Διδύμου, Νεμεσίου καί Ποταμίου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἐν ἀσκήσει λαμπάντων Ὁσίων καί Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις, Ζαχαρίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξιν, καταλιμπανομένης τῆς ἀκολουθίας τοῦ Μηναίου.

Τῆ Παρασκευῆ Ἑσπέρας. Θ' Ὁρα

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν...».
Κοντάκιον: Τά τῆς Θ' Ὁρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα· «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καί νῦν· «Τόν ἀμνόν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...» εἰς 6.

Δόξα: «Τό κατ' εἰκόνα τηρήσαντες...».

Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου· «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Ἄνευ Εἰσόδου:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...», ἡ Προφητεία, τό «Καταξίωσον» καί τά Πληρωτικά.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον «Καθαρίσωμεν ἑαυτούς...» (δίς), τό Μαρτυρικόν «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων... (ἅπαξ).
Δόξα:	«Τῶν μοναστῶν τά πλήθη...».
Καί νῦν:	«Χαῖρε ἀγνείας κειμήλιον...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου. Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν...». Ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα» ὡς συνήθως.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(χῦμα).
Κανόν:	Τοῦ Τριωδίου μετὰ τῶν εἰρμῶν. Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών, ἀμέσως μετὰ τόν Ν΄ λέγεται ὁ εἰρμός «Οὐκ ἔστιν ἅγιος...» καί γίνεται αἴτησις μέ ἐκφώνησιν «Ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Καθίσματα· «Ἀντωνίου τό πρᾶον...» Δόξα· «Τούς δεσμούς διαρρήξαντες...» Καί νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγη...». Ἐάν δέν θά ψαλῆ ὁ Κανών ἐπισυνάπτεται ἀμέσως ὁ Εἰρμός τῆς Στ΄ Ὠδῆς «Συνεχόμενον δέξαι με...», Αἴτησις, «Σύ γάρ εἶ ὁ βασιλεύς...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριω-

δίου. Μετά τήν η΄ Ὁδὴν τοῦ Κανόνος ἢ ἐάν δέν ψάλλεται οὗτος ἀμέσως μετὰ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου:

- Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...:** Ὁ Εἰρμός τῆς η΄ Ὁδῆς: «Τόν ἐν Ὁρει ἀγίω δοξασθέντα...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ ὁδῆς: «Τόν προδηλωθέντα ἐν Ὁρει...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Οἱ κόσμον ἀρνησάμενοι...» καί «Τούς ἐν ἀσκήσει...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Προσόμοια «Τήν τῶν Πατέρων ἅπαντες πληθύν...».
- Δόξα:** «Ὅσοι Πατέρες...».
- Καί νῦν:** «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ καί τῶν Ὁσίων...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί ἀπολυτίκιον «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων...» καί τὸ τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Τῶν Ὁσίων: «Ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος...» (Γαλ. ε΄ 22 – στ΄ 2) (Ὁ δεῦτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ, τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς), μετὰ τῶν στίχων: «Καυχῆσονται Ὅσοι ἐν δόξῃ» καί «Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν».
- Εὐαγγέλιον:** Τοῦ Σαββάτου τῆς Τυρινῆς: «Προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν...» (Ματθ. στ΄ 1-13).
- Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Εἰς μνημόσυνον...».
- «Εἶδομεν τό φῶς». Ἀπόλυσις.

22. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΤΥΡΙΝΗΣ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀπό τοῦ Παραδείσου τῆς τρυφῆς ἐξορίας τῶν Πρωτοπλάστων. Ἀρίστωνος ἐπισκόπου

Ἀρσινόης. Εὗρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου, Ἀνθούσης μάρτυρος. Ἦχος δ΄, Ἑωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ Θεός τῶν Πατέρων ἡμῶν...».
Κοντάκιον: «Ὡς εὐσεβείας κήρυκας...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ὁ πλάστης μου Κύριος...» εἰς 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου· «Ἐκάθισεν Ἀδάμ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τὰ Ἀναστάσιμα.
Δόξα: «Ἐξεβλήθη Ἀδάμ τοῦ Παραδείσου...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...» Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Τό ἀπ᾽ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου, Δόξα τό ἐν τῷ Τριωδίῳ Ἰδιόμελον τῆς Λιτῆς· «Ἥλιος ἀκτίνας ἔκρυσεν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Μυστικῶς ἀνυμνοῦμεν σε...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἀντί τῆς Ὑπακοῆς τά Κατανυκτικά τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...», «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ' ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ') Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν' ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...» «Ἐλέησόν με ... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Ἐξεβλήθη ὁ Ἀδάμ...», Δόξα· «Νῦν ὁ καιρός...» Καί νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε, Θεοτόκε...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τό Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεξεύσας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία «Θεόν ἀνθρώποις...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Δ' Ἀναστάσιμον «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου: «Τῆς ἐντολῆς σου, Κύριε...» καί «Ἀποικισθέντες Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 5 καί τοῦ Τριωδίου· «Οἶμοι ὁ Ἀδάμ...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Ἐφθασε καιρός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Κοντάκιον:	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς· «Νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἡ σωτηρία...». (Ῥωμ. ιγ' 11 - ιδ' 4).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς «Ἐάν ἀφήτε τοῖς ἀνθρώποις ...» (Ματθ. στ' 14 - 21).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας. Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τό παιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον:	«Τῆς σοφίας ὁδηγέ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τόν Προοιμακόν ψάλλεται ὁ κατανυκτικός Ἑσπερινός κατά τήν διάταξιν τοῦ Τριωδίου:

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Τριωδίου § 17)

Ἑσπέρια:	Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ δ' ἤχου: 4: «Ἔθελον δάκρυσιν ἐξαλεῖψαι...» (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου), τοῦ Τριωδίου Προσόμοια 3· «Ἐγκρατεία τήν σάρκα...» (Κυριακή Τυρινῆς Ἑσπέρας) καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3 «Ὅτε τῆς Παρθένου ὁ καρπός...» (23η Φεβρουαρίου).
Δόξα, Καί νῦν:	Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...».
Προκείμενον:	«Μή ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου...» μετά τῶν στίχων ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Ἐκτενής μέχρι καί τῆς αἰτήσεως «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...» καί εὐθύς «Ὅτι ἐλεήμων...». «Καταξίωσον...» καί τά πληρωτικά.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύριε...» (δῖς) καί τό Μαρτυρικόν «Ὁ ἐνδοξαζόμενος ...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις σε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἄντι Ἀπολυτικίων:	Τά τροπάρια: «Θεοτόκε Παρθένε...», Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...» Δόξα: «Ἰκετεύσατε ὑπέρ

ήμων...», Καί νῦν «Ὑπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...».

Ἀμέσως ὁ Ἀναγνώστης: «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ ἱερεὺς λέγει τήν εὐχήν «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό τροπάριον «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...» Τούτου ψαλλομένου οἱ πιστοὶ ἀσπάζονται τήν χεῖρα τοῦ Ἱερέως λαμβάνοντες συγχώρησιν.

Σημειώσεις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καί κατά τούς κατανυκτικούς Ἐσπερινούς τῶν Α, Γ, Δ καί Ε Κυριακῶν τῶν Νηστειῶν, ψαλλομένων τῶν Κατανυκτικῶν τροπαρίων τῶν ἤχων ἐκάστης Ἑβδομάδος, τῶν λοιπῶν Τροπαρίων τοῦ Τριωδίου καί τῶν τροπαρίων τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου. Τό ἑσπέρας τῆς Β' Κυριακῆς τῶν Νηστειῶν ἢ ἀκολουθία διαφοροποιεῖται λόγῳ τῆς ἑορτῆς τῶν Ἁγίων Μ' Μαρτύρων

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. (ΚΑΘΑΡΑ ΔΕΥΤΕΡΑ). Πολυκάρπου ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καί Μεγάλη Τεσσαρακοστή.

Σημειώσεις:

1. Ἀπό σήμερον καί καθ' ὅλην τήν διάρκειαν τῆς Μ. Τεσσαρακοστῆς, τῆ Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη, Πέμπτη καί Παρασκευῆ αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ (ὅπερ παραλείπεται μόνον τήν Καθαράν Δευτέραν), τοῦ Ὁρθρου, τῶν Ὁρῶν καί τοῦ Ἐσπερινοῦ τελοῦνται κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §§ 18, 19, 20, 21 ἐκπιθεμένην τάξιν ἣτις καί καταχωρεῖται κατωτέρω.

2. Μετά τήν Θ' Ὁραν ψάλλεται ὁ Ἐσπερινός τῆ μέν Δευτέρα, Τρίτη καί Πέμπτη ἄνευ Προηγιασμένης κατά τήν ἐν τῷ Τυπικῷ τοῦ Τριωδίου (Τ. Μ. Ε.) §20, διάταξιν, τῆ δέ Τετάρτη καί Παρασκευῆ καί ἐν μνήμῃ ἑορταζομένου Ἁγίου μετά Προηγιασμένης (Τυπικόν Τριωδίου §21).

3. Τῆ Δευτέρα, Τρίτη, Τετάρτη καί Πέμπτη ἑσπέρας ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον, ὡς ἔχει ἐν τῷ Ὁρολογίῳ. Μετά τήν Δοξολογίαν τῆ μέν Α' Ἑβδομάδι ψάλλεται τό ἐν τῷ Τριωδίῳ τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος,

κατά δέ τās λοιπās Ἑβδομάδας, Κανών ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου (Τυπικόν Τριωδίου § 23).

4. Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἀναγινώσκειται τό μικρόν Ἀπόδειπνον, ψάλλεται ὁ Κανών τοῦ Ἀκαθίστου καί ἀναγινώσκειται ἀνά μία στάσις τῶν Χαιρετισμῶν.

5. Κατά τὰ Σάββατα τῶ μέν πρωί ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ἀκολουθεῖ δέ ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου, τῷ δέ ἐσπέρας ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς ἐπαύριον Κυριακῆς, καθ' ἣν τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

**Τυπική διάταξις Ἀκολουθιῶν Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.
(Αἱ συγκεκριμέναί ἀναφοραί εἶναι διά τήν Καθαράν Δευτέραν).**

α) ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

(Ζήτει ἐν τῷ Μ. Ὁρολογίῳ). Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι», «Βασιλεῦ οὐράνιε». Ὁ Ἀναγνώστης τό Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν», «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ὁ Ν' ψαλμός χῦμα. Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἄμωμος καί εὐθύς τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν». Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί ἀναγινώσκονται χῦμα τὰ Τροπάρια «Ἰδοῦ ὁ Νυμφίος», Δόξα· «Τήν ἡμέραν ἐκείνην», Καί νῦν «Σέ τό ἀπόρθητον». «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ». «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἡ εὐχή «Κύριε καί Δέσποτα τῆς ζωῆς μου». Ἐν συνεχείᾳ αἱ δύο εὐχαί τοῦ Μ. Βασιλείου «Κύριε Παντοκράτορ» καί «Σέ εὐλογοῦμεν». «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» (γ') καί ἀναγινώσκονται ὁ 120ός (ρκ') καί ὁ 133ος (ρλγ') Ψαλμός. Τρισάγιον. «Ὅτι σοῦ ἐστιν» καί τὰ 4 Τροπάρια «Μνήσθητι, Κύριε» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ') καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Μνήσθητι, Κύριε, τῶν ἐπ' ἐλπίδι...» ἕως καί «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀκολουθῶς τὰ Κατανυκτικά Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς...» Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...» Καί νῦν «Τῆς εὐσπλαγχνίας...». Ὁ ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός... Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...». Ἀκολουθεῖ ἡ μικρά Ἀπόλυσις μετά τοῦ «Εὐξώμεθα».

Σημείωσις : Ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεσονυκτικοῦ δέν ἀναγινώσκειται τήν Δευτέραν τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τήν Καθαράν Δευτέραν ἀρχόμεθα διά τοῦ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ὁρθρου.

β) ΟΡΘΟΣ

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός...», Τρισάγιον, «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» Τά 3 Τροπάρια «Σῶσον Κύριε τόν λαόν...» Δόξα: «Ὁ ὑψωθείς...» Καί νῦν «Προστασία φοβερὰ καί ἀκαταίσχυντε...» «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν εὐσεβῶν...» «Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου...» «Ὅτι ἐλεήμων...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον πάτερ» «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ...» ὁ Ἐξάψαλμος, τὰ Εἰρηνικά καί ἡ ἐκφώνησις: «Ὅτι πρέπει Σοι...». Εὐθύς τό Ἀλληλουϊάριον εἰς τόν ἦχον τῆς ἐβδομάδος (Α΄ Ἑβδομάς τῶν Νηστειῶν: ἦχος δ΄) τετράκις μετά τῶν πρό αὐτοῦ στίχων, ὡς ἐν τῷ Ὠρολογίῳ. Ἀκολουθῶς ψάλλονται οἱ Τριαδικοί ὕμνοι (ὄρα τούτους εἰς τό Ὠρολόγιον ἢ εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) τοῦ ἦχου τῆς ἐβδομάδος. Σήμερον καί δι' ὅλην τήν ἐβδομάδα ψάλλονται οἱ τοῦ δ΄ ἦχου «Τῶν νοερῶν σου λειτουργῶν...». Δόξα: «Ὡς αἱ τάξεις νῦν τῶν Ἀγγέλων...». Καί νῦν «Τόν ἀναρχόν σου Πατέρα...»¹. Εἶτα μικρά Συναπτή καί ἐκφώνησις: «Ὅτι σόν τό κράτος...». Μετά τήν ἐκφώνησιν, τὰ Κατανυκτικά Καθίσματα τῆς α΄ στιχολογίας τοῦ ἦχου (ὄρα ταῦτα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου) ἐξ ὧν τό β΄ μετά τοῦ οἰκείου στίχου², καί τό γ΄ Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον ἢ Σταυροθεοτοκίον (Τετάρτη καί Παρασκευή), καί τὰ τῆς ἡμέρας τῆς β΄ στιχολογίας: «Τῆς νηστείας τῆ θεία ἀπαρχῆ...». Δόξα, Καί νῦν «Εὐσπλαγχνίας ὑπάρχουσα πηγῆ...», καί τὰ

¹ Μετά τό «Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ ὁ Θεός...», ἕκαστος ὕμνος συμπληρώνεται ὡς ἐξῆς: Διά τόν α΄) τήν Δευτέραν «προστασίας τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς», τήν Τρίτην «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου σῶσον ἡμᾶς», τήν Τετάρτην «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς», τήν Πέμπτην «πρεσβείαις τῶν Ἀποστόλων καί τοῦ Ἱεράρχου, σῶσον ἡμᾶς», καί τήν Παρασκευήν ἄλιν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ Σου, σῶσον ἡμᾶς». Διά τόν β΄) ὅταν ὁ Ναός τιμᾶται ἐπ ὀνόματι Ἁγίου ἢ Ἁγίας τότε: «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (ἢ Ἁγίων ἢ Ἁγίας ἢ Ὁσίου ἢ Ὁσίας κτλ.), σῶσον ἡμᾶς», ἀναλόγως τῆς προσωνυμίας τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Εἰς περιπτώσεις κατά τὰς ὁποίας ὁ ναός τιμᾶται ἐπ ὀνόματι γεγονότος ἐκ τοῦ Δεσποτικοῦ ἢ Θεομητορικοῦ κύκλου τότε ἐπαναλαμβάνεται ἡ κατακλείς τοῦ α΄ ὕμνου. Διά τόν γ΄) ἡ συμπλήρωσις πάντοτε διά τοῦ «διά τῆς Θεοτόκου σῶσον ἡμᾶς».

² Οἱ στίχοι τοῦ β΄ Κατανυκτικοῦ Καθίσματος τοῦ ἦχου τῆς α΄ στιχολογίας εἶναι οἱ ἐξῆς: Τῇ Δευτέρᾳ καί Τρίτῃ «Κύριε μή τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με, μηδέ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσῃς με» (Ψαλμ. 6, 2). Τῇ Τετάρτῃ καί Παρασκευῇ: «Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν, καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι» (Ψαλμ. 8, 5). Τῇ Πέμπτῃ: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν» (Ψαλμ. 18, 5). Τῷ Σαββάτῳ: «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, ὁ Θεός Ἰσραήλ» (Ψαλμ. 67, 36), καί διά τό γ΄ Κάθισμα: «Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἔθανυμάστωσεν ὁ Κύριος, πάντα τὰ θελήματα αὐτοῦ ἐν αὐτοῖς» (Ψαλμ. 15, 3).

τῆς γ' στιχολογίας: «Τὴν πάνσεπτον ἐγκράτειαν...». Δόξα, Καί νῦν «Τὴν ἄμαχον πρεσβείαν σου...». Ὁ Ν΄ Ψαλμός (χῦμα). «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄) καί ἡ ἐκφώνησις: «Ἐλέει καί οἰκτιροῖς...», καί εὐθύς ἡ στιχολογία τῶν ἐννέα ᾠδῶν³ Οἱ Κανόνες τοῦ Μηναίου καί τοῦ Τριωδίου ἄνευ στίχων. Ἀπό γ' ᾠδῆς, ὁ Εἰρμός τοῦ Μηναίου. Αἴτησις καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Σὺ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί τό Μεσώδιον Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου (διά τὴν Τετάρτην καί Παρασκευὴν Σταυροθεοτοκίον). Ἀφ' ε' ᾠδῆς τοῦ Κανόνος τοῦ Μηναίου ὁ Εἰρμός. Αἴτησις καί ἐκφώνησις: «Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς...», τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου (ᾄρα εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τό Συναξάριον. Ὁ Εἰρμός τῆς η' ᾠδῆς τοῦ β' Τριωδίου μετὰ τοῦ «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. Ὁ Εἰρμός τῆς θ' ᾠδῆς τοῦ β' Τριωδίου καί εὐθύς τό: «Ἄξιόν ἐστιν...». Αἴτησις καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Σέ αἰνοῦσι...». Τό Φωταγωγικόν τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος (σήμερον τοῦ δ' ἤχου: «Ὁ τό φῶς ἀνατέλλων τῷ κόσμῳ σου...») (ἡ συμπλήρωσις τῶν φωταγωγικῶν γίνεται ὡς καί ἡ τῶν Τριαδικῶν ὕμνων). «Σοὶ δόξα πρέπει...». Ἡ Δοξολογία (χῦμα) «Πληρώσωμεν τὴν Ἐωθινήν...» κτλ. ὡς συνήθως. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα: τό ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Ἐλήλυθεν ἡ νηστεία...» (ἐπαναλαμβάνεται τό αὐτό μετὰ τοῦ στίχου «Ἐνεπλήσθημεν τό πρωῖ τοῦ ἐλέους σου, Κύριε...»), τό Μαρτυρικόν μετὰ τοῦ στίχου «Καί ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ Θεοῦ...», Δόξα, Καί νῦν, τό Θεοτοκίον: «Σέ τὴν τοῦ Θεοῦ Μητέρα...», (διά τὴν Τετάρτην καί Παρασκευὴν τό Σταυροθεοτοκίον). «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον: «Ἐν τῷ ναῷ ἐστῶτες...». «Κύριε ἐλέησον» (μ'). Δόξα, Καί νῦν: «Τὴν Τιμιωτέραν... Ἐν ὀνόματι Κυρίου...». «Ὁ ὢν εὐλο-

³ Αἱ ἐννέα ᾠδαὶ στιχολογοῦνται ὁλόκληροι μὲν ἐκεῖνοι τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ τριῶδια, πλὴν τῆς Θ' ᾠδῆς τῆς ὁποίας τό δεύτερον μέρος μόνον στιχολογεῖται ἤτοι ἡ Προσευχή τοῦ Ζαχαρίου, ἐπειδὴ τό α' μέρος στιχολογεῖται εἰς τὴν «Τιμιωτέραν», τῶν δέ λοιπῶν μόνον ἡ ἀρχὴ καί τό τέλος καί ἡ μικρὰ δοξολογία τό Δόξα, Καί νῦν. Ἡ τάξις αὕτη σχηματικῶς ἔχει ὡς ἀκολούθως:

ΗΜΕΡΑ	ΟΛΟΚΛΗΡΟΣ Η ᾠΔΗ	Η ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΛΟΣ
Δευτέρα	α' ἡ θ'	γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τρίτη	β' ἡ θ'	α' γ' δ' ε' ζ' ζ'
Τετάρτη	γ' ἡ θ'	α' δ' ε' ζ' ζ'
Πέμπτη	δ' ἡ θ'	α' γ' ε' ζ' ζ'
Παρασκευή	ε' ἡ θ'	α' γ' δ' ζ' ζ'

Κατὰ τὴν αὐστηροτέραν τάξιν αἱ ὑπολοιπόμεναι δύο ᾠδαὶ ε' καί ζ' στιχολογοῦνται ὁλόκληροι τὰ Σάββατα τῆς Β', Γ' καί Δ' ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν πάντοτε κατὰ τό ἴδιον σύστημα: Ὁλόκληροι ἡ ε', ζ', η', καί θ' καί ἡ ἀρχὴ καί τό τέλος τῆς α', γ', δ' καί ε'.

γητός... Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», καί εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί ἀναγινώσκονται αἱ Ὡραι. Εἰς τήν Θ΄ Ὡραν, μετά τό τροπάριον «Βλέπων ὁ ληστής...» κτλ., τό «Κύριε ἐλέησον» (μ΄). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... Δι' εὐχῶν...», τάς γ' μεγάλας μετανοίας μετά τῶν εὐχῶν καί εὐθύς οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τά τροπάρια: «Χορός ὁ ἐπουράνιος...» κτλ., τό «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν...». «Ἄνες, ἄφες...». «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...», καί ἀναγινώσκονται τά Κοντάκια: «Ἐπί τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...», τῆς ἡμέρας⁴, τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, τό Μαρτυρικόν τοῦ ἤχου τῆς ἡμέρας τό πρό τοῦ Συναξαρίου ἀναγνωσθέν. Δόξα, τό Νεκρώσιμον «Μετά τῶν Ἁγίων...». Καί νῦν, Θεοτοκίον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». «Κύριε ἐλέησον» (μ΄), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ΄). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν...». «Ὁ Θεός, οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τάς τρεῖς μεγάλας μετανοίας. Μή τελουμένης Προηγιασμένης ἄρχεται ἀμέσως διά τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» ὁ Προομιμακός. Ἐάν θά τελεσθῇ Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία μετά τό «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι...» λέγεται ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...» γίνεται μικρά Ἀπόλυσις καί ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός διά τοῦ «Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...».

γ) ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἄνευ Προηγιασμένης)

Ὁ Προομιμακός

Τά Εἰρηνικά. Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου 3, καί τοῦ Μηναίου 3⁵1 παραπάνω. Δόξα, Καί νῦν, Προσόμοιον Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου (Τρίτην καί Πέμπτην τό Σταυροθεοτοκίον καί τήν Παρασκευήν τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ ἤχου τῆς ἐβδομάδος). «Φῶς ἰλαρόν...». «Ἐσπέρας». Τά Ἀναγνώσματα μετά τῶν Προκειμένων καί τῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. «Καταξίωσον...». «Πληρώσωμεν τήν ἑσπερινήν δέησιν...», κτλ. Εἰς τά Ἀπόστιχα: τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου (δίς), τό Μαρτυρικόν, μετά τῶν στίχων αὐτῶν «Πρός σέ ἦρα τοὺς ὀ-

⁴ Δευτέρα τῶν Ἀσωμάτων. «Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ...»

Τρίτη τοῦ Προδρομοῦ. «Προφήτα Θεοῦ...»

Τετάρτη τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...»

Πέμπτη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. «Τοὺς ἀσφαλεῖς καί θεοφθόγγους κήρυκας...», καί τοῦ Ἁγίου Νικολάου. «Ἐν τοῖς Μύροις, Ἄγιε...»

Παρασκευή τοῦ Σταυροῦ. «Ὁ ὑψωθείς...». Ζῆτει ταῦτα εἰς τό Ὡρολόγιον, Ἀκολουθία τῶν Τυπικῶν, καί εἰς τό Τριώδιον Δευτέρα α΄ ἐβδομάδος Νηστειῶν εἰς τήν οἰκείαν σειράν.

⁵ Σήμερον, Καθαρά Δευτέρα, τά τοῦ Προδρομοῦ «Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή...» (24η Φεβρ.).

φθαλμούς μου...» και «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε...». Δόξα, Καί νῦν, Θεοτοκίον. «Νῦν ἀπολύεις...». Τρισάγιον. Τά τροπάρια· «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπέρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «ὑπό τήν σήν εὐσπλαγχνίαν...», Κύριε ἐλέησον (μ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν...», «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τήν εὐχήν· «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς μεγάλας μετανοίας, εἶτα τό Τρισάγιον. «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), και τήν εὐχήν· «Παναγία Τριάς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...», ἐκ γ', ἀναγινώσκεται ὁ 33ος Ψαλμός και Ἀπόλυσις.

δ) ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Τό Μέγα Ἀποδείπνον ψάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Ὁρολογίῳ τάξιν. Μετά τό· «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ... Βασιλεῦ οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (γ'), και ἀρχόμεθα τῆς ἀναγνώσεως τῶν Ψαλμῶν ἀπό τοῦ δ' Ψαλμοῦ· «Ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαί με εἰσήκουσάς μου ὁ Θεός...». Μετά τήν Δοξολογίαν ψάλλεται τό διά τήν σήμερον τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος, τό ἐν τῷ Τριωδίῳ, μετά στίχων· «Ἐλέησόν με, ὁ Θεός ἐλέησόν με». Εἰς τό τέλος τῆς ζ' Ὁδῆς ψάλλεται ἐμμελῶς τό Κοντάκιον· «Ψυχή μου, ψυχή μου...», και εἰς τό τέλος τῆς θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ἐμμελῶς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Ἀσπόρου συλλήψεως...». Τρισάγιον. Τό Τροπάριον· «Κύριε τῶν Δυνάμεων...» μετά τῶν στίχων τοῦ 150οῦ Ψαλμοῦ, και ἐν συνεχείᾳ ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Ἀποδείπνου. Μετά τό· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Δευτέρας τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. «Εἶπεν ὁ Κύριος βλέπετε μή πλανηθῆτε...» (Λουκ. κα', 8 - 36). Εὐθύς· «Εἰρήνη πᾶσι... Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν..., Δέσποτα Πολυέλεε...», και τήν δέησιν· «Εὐξόμεθα...». Τό «Πάντων προστατεύεις...»⁶, παρέχεται συγχώρησις και τό· «Δι' εὐχῶν...».

24. ΤΡΙΤΗ. Α' και Β' εὗρεσις τῆς τιμίας κάρας τοῦ Τιμίου, Ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

6 Τήν Τρίτην· «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον...»
 Τήν Τετάρτην· «Πάντων προστατεύεις...»
 Τήν Πέμπτην· «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον...».

Τῆ Τρίτῃ πρωΐ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ψάλλομεν τό Δόξα τοῦ Προδρόμου μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τό Τροπάριον τοῦ Ἁγίου καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Καθίσματα:	Τοῦ Προδρόμου κατά σειράν.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυίδ...».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	24ης Φεβρουαρίου: «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξήλθεν ὁ λόγος...» (Λουκ. ζ΄ 1 - 10).
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...» (ζῆτει ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς τό Δόξα τοῦ Στίχου).
Κανόνες:	Τοῦ Προδρόμου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Μηναίου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἄνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τοῦ Προδρόμου «Λαμπροφανῆς ἀνέτειλεν...» καί τό Θεοτοκίον.
Αἶνοι:	Τοῦ Προδρόμου τά τρία Προσόμοια εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Προδρόμου· «Τήν πανσεβάσμιον κάραν...».
Καί νῦν:	Θεοτοκίον «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ· Τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου καί ἀναγινώσκονται:

ΑΙ ΩΡΑΙ

Λιταί, ἐν αἷς λέγομεν: Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου «Ἐκ γῆς ἀνατείλασα...» καί Κοντάκιον ὁμοίως «Προφήτα Θεοῦ...» (ζῆτει μετά τήν Στ΄ Ὠδήν 24ης Φεβρ.)

Ἀκολούθως τελεῖται ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς Προηγιασμένης.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Μετά Προηγιασμένης)

Μετά τόν Προομιακόν καί τά «Πρός Κύριον...», εἰς τό «Κύριε, ἐκέκραξα...» ἰστώμεν στίχους ι' καί ψάλλομεν:

Ἑσπέρια (Στίχοι 10): Τό Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων «Ἀρξώμεθα λαοί, τῆς ἀμώμου Νηστείας...» (δίς), τό Μαρτυρικόν «Βασιλέων καί τυράννων...», τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ «Βρώσει πάλαι πικρᾶ...», «Ξύλου βρώσει ποτέ...», «Τῆς ἐγκρατείας τήν τρυφήν...» καί τά τρία Προσόμοια τοῦ Προδρόμου «Δεῦτε τήν τιμίαν κάραν...» εἰς 4 (ζήτει μετά τόν Ὅρθρον τῆς 24ης Φεβρ.).

Δόξα: Τοῦ Προδρόμου: «Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν...»

Καί νῦν: Σταυροθεοτοκίον: «Πόνους ὑπομείνασα πολλούς...».

Εἴσοδος μετά Εὐαγγελίου: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.

Τό «Κατευθυνθήτω...» καί εὐθύς Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, ἦτοι:

Ἀπόστολος: Τοῦ Προδρόμου «Ὁ Θεός ὁ εἰπών...» (Β' Κορ. δ' 6 - 15).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Προδρόμου «Ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ δεσμοτηρίῳ...» (Ματθ. ια' 2 - 15).

Καί καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ὡς περιγράφεται κατωτέρω τῇ Τετάρτῃ πρωί.

Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...»

Τῷ ἑσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό β' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος τῆς Τρίτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην...» (Ματθ. στ' 1 - 13).

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ταρασίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μαρκέλλου Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, Ῥηγίνου ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Τῷ πρωί μετά τās ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν αἱ ὁποῖαι τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἀνωτέρω, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων. Ἡ

γενική διάταξις ὡς περιγράφεται κατωτέρω ἐφαρμόζεται καθ' ὅλας τὰς Προηγιασμένας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προοιμακός - Τά Εἰρηνικά καί τά «Πρός Κύριον...» ἦτοι τό ΙΗ' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.

Ἐσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Νηστεύοντες ἀδελφοί σωματικῶς...»(δίζ) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Εἶ τις ἀρετή...».

2. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Φεγγοβόλους ὑμᾶς ὡς ἀστράπας...».

3. Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Τοῖς τῶν δακρῶν σου ρεῖθροις...» (26η Φεβρ.) εἰς 4, δευτεροῦντες τό α'.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό προσόμοιον Θεοτοκίον «Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος...».

Εἵσοδος:

Μετά Θυμιατοῦ.

«Φῶς ἰλαρόν...» (χῦμα), ὁ Ἱερεὺς «Ἐσπέρας» ὁ ἀναγνώστης «Προκειμένον...» καί ἐν συνεχείᾳ τό Ἀνάγνωσμα ἐκ τῆς Γενέσεως, τό ἀκολουθοῦν ἕτερον Προκειμένον μετὰ τοῦ στίχου αὐτοῦ καί ἐμμελῶς «**Κέλευσον**», ὁ Ἱερεὺς ἰστάμενος πρό τῆς Ἁγίας Τραπέξης καί κρατῶν εἰς τὴν δεξιάν λαμπάδα ἀνημμένην καί ἐξηρητημένον θυμιατόν, ἐκφωνεῖ «**Σοφία, ὀρθοί**», στραφεῖς δέ πρός τόν λαόν καί ἐξελθῶν εἰς τὰ Βημόθυρα ἐπιλέγει «**Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι**», ἀκολούθως ὁ Ἀναγνώστης τό β' Ἀνάγνωσμα ἐκ τῶν Παροιμιῶν. Εἰς τό τέλος τοῦ Ἀναγνώσματος ὁ Ἱερεὺς πρός τόν Ἀναγνώστην· «**Εἰρήνη σοι**» καί εὐθύς «Σοφία» ἰστάμενος μετὰ θυμιατοῦ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέξης καί θυμιῶν αὐτήν, ψάλλει τό «**Κατευθυνθήτω...**» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ τετράκις, τοῦ Ἱερέως θυμιῶντος κύκλω ἐκάστην πλευράν τῆς Ἁγίας Τραπέξης καί τὴν Ἁγίαν Πρόθεσιν καί ἀπαγγέλλοντος τούς οἰκείους στίχους. Ἐπανερχόμενος δέ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέξης, ψάλλει τὴν ἀρχὴν τοῦ «**Κατευθυνθήτω...**» μέχρι καί τοῦ «ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου» ὅποτε ἐξέρχεται εἰς τὰ Βημόθυρα καί θυμιᾷ συγχρόνως τὴν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τόν λαόν, ἐνῶ ὁ Χορὸς συμπληροῖ «ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου...» κλπ.

Εἶτα ἡ Ἐκτενής καί αἱ Αἰτήσεις ὑπέρ τῶν Κατηχομένων, (τῶν ὑπέρ τό φῶτισμα εὐτρεπιζομένων - διπλοκατηχούμενα - παρεμβάλλονται ἀπό τῆς Τετάρτης τῆς Μεσονηστήμου) καί τῶν πιστῶν. Μετά τήν ἐκφώνησιν «Κατά τήν δωρεάν τοῦ Χριστοῦ σου» ψάλλεται ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ, εἰς ἦχον πλ. β΄, τόδε:

«Νῦν αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σύν ἡμῖν ἀοράτως λατρεύουσιν, ἰδοῦ γάρ εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεύς τῆς δόξης».

Εἰς τό σημεῖον τοῦτο γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν τιμίων Δώρων ἐν ἄκρα σιγῇ, τοῦ λαοῦ προσπίπτοντος μέχρις ἐδάφους, μεθ' ἧν συνεχίζεται ὁ ὕμνος:

«Ἴδού θυσία μυστική, τετελειωμένη δορυφορεῖται πίστει καί πόθῳ προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς αἰωνίου γενώμεθα. Ἀλληλούϊα».

Εἶτα τά Πληρωτικά καί ἡ Κυριακή Προσευχή «Πάτερ ἡμῶν». Κοινωνικόν «Γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», ψάλλεται τό ἕξις Τροπᾶριον:

«Εὐλογῆσω τόν Κύριον ἐν παντί καιρῷ· διά παντός ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ στόματί μου. Ἄρτον οὐράνιον καί Ποτήριον ζωῆς, γεύσασθε καί ἴδετε, ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα».

Μετά τήν Ὁπισθάμβωνον εὐχὴν («Δέσποτα Παντοκράτορ»), τό «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου» (γ'), μεθ' ὃ ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογία Κυρίου καί ἔλεος», καί ἐλθὼν εἰς τόν σωλέαν ποιεῖ τήν μεγάλην Ἀπόλυσιν.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό γ' τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Τετάρτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Εἶπεν ὁ Κύριος· ἔχετε πίστιν Θεοῦ...» (Μάρκ. ια', 23-26, Ματθ. ζ' 7-8).

26. ΠΕΜΠΤΗ. Πορφυρίου Γάζης καί Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος καί τῶν τέκνων αὐτῆς, Θεοκλήτου μάρτυρος.

Τῷ ἐσπέρας: Τό Μέγα Ἀπόδειπνον καί τό δ' (τελευταῖον) τμήμα τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Τό Εὐαγγέλιον τῆς Παννουχίδος τῆς Πέμπτης τῆς Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν «Αἰτεῖτε καί δοθήσεται ὑμῖν...» (Ματθ. ζ' 7 - 11).

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Προκοπίου ὀσίου τοῦ Δεκαπολίτου, Γελασίου μάρτυρος.

Τῷ πρωΐ: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὕρθρου καί τῶν Ὁρῶν, ὡς προδιεγράφησαν. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Ὁ Προομιακός καί τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια:

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Δεῦτε πιστοί ἐπεργασώμεθα...» (δίς).

Τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ δ΄ ἤχου «Ὁ ἐνδοξαζόμενος, ἐν ταῖς μνείαις τῶν Ἁγίων σου...» κλπ. (Ζήτηι εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). Τά 4 Ἰδιόμελα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες...». (Τριώδιον, Παρασκευή Α΄ Ἑβδομάδος Νηστειῶν, Ἑσπερινός). «Ὁργάνῳ χρησάμενος...» (τοῦ ἁγίου Θεοδώρου).

Δόξα:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».

Καί νῦν:

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου «Κατευθυνθήτω...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Τῷ ἑσπέρας: Ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου.

Ἀναγινώσκειται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ μετά στίχον «Ἐπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς» εἰς τά 4 πρώτα, εἰς δέ τά ἐπόμενα, Δόξα, Καί νῦν. Ἐν τέλει ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Εἶτα ψάλλεται τό «Τῇ Ὑπερμάχῳ» καί ἀναγινώσκειται ἡ Α΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν (Α - Ζ). Τά ἀκροτελεύτια «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε» καί «Ἀλληλουῖα» ψάλλονται ὑπό τῶν Χορῶν, ἀρχομένου τοῦ Α΄ Χοροῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ» σύντομον, τό Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου:

«Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβῶν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολὺαθλε, καί στέφει οὐρανίῳ ἐστεφθῆς αἰωνίως, ὡς ἀήττητος».

«Κύριε ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς», καὶ ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δός ἡμῖν», «Ὑπερένδοξε», «Ἡ ἐλπίς μου», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου» καὶ εὐθύς ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι» καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Παννυχίδος (Ἰωάν. ιε' 1-7). Εἶτα ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν, λέγων «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν... Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν» μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τὸ «Τὴν ὠραιότητα».

Σημείωσις: Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καὶ κατὰ τὰς ἐφεξῆς Παρασκευὰς τῆς Β', Γ' καὶ Δ' Ἑβδομάδος ἄνευ Εὐαγγελίου. Κοντάκιον δέ λέγεται τό:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως, τῷ φυτουργῷ τῆς κτίσεως ἡ οἰκουμένη προσφέρει σοι, Κύριε, τοὺς θεοφόρους Μάρτυρας. Ταῖς αὐτῶν ἰκεσίαις ἐν εἰρήνῃ βαθεῖα τὴν Ἐκκλησίαν σου, διὰ τῆς Θεοτόκου συντήρησον, πολυέλεε».

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Α' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἀνάμνησις τοῦ διὰ κολλύβων θαύματος τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος. Βασιλείου ὁμολογητοῦ, Νυμφᾶ καὶ Εὐβούλου Ἀποστόλων.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετὰ τὸν Ν', τὰ ἐν τῷ Τριωδίῳ εἰς τὸ τέλος τοῦ Ὁρθρου τῆς σήμερον εὐρισκόμενα Ἀπόστιχα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου· «Χορεύουσι στίφη...» Δόξα· τὸ ἐκεῖσε εὐρισκόμενον «Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν...» Καὶ νῦν· «Δέσποινα πρόσδεξαι...» Τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τὸ «Θεός Κύριος» τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Θεοδώρου «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως», Δόξα· τὸ αὐτό, Καὶ νῦν· τὸ Θεοτοκίον «Πάντα ὑπὲρ ἔννοϊαν». Καθίσματα εἰς τὴν α' Στιχολογίαν τὰ Μαρτυρικά τοῦ δ' ἡχου «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἐκτός τοῦ νεκρωσίμου) (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου) καὶ εἰς τὴν β' Στιχολογίαν τὰ τοῦ ἁγίου «Ζέων πίστεως». Ὁ Ν' χῦμα. Κανόνες οἱ δύο τοῦ ἁγίου ἐκ τοῦ Τριωδίου, ὁ μὲν α' μετὰ τῶν Εἰρημῶν καὶ ὁ β' ἄνευ τῶν Εἰρημῶν. Ἀπὸ γ' Ὁδῆς τὰ Καθίσματα τοῦ ἁγίου Θεοδώρου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' στ' Ὁδῆς τὸ Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου, τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι· «Ἀνοιξῶ τὸ στόμα μου». Εἰ-

τα στιχολογοῦμεν «Τὴν Τιμιωτέραν» καὶ ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής». Τὸ Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα τοῦ Τριωδίου «Ἀγιοσύνης δωρεά», Καὶ νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετὰ τοῦ Ἀθλοφόρου». Δοξολογία Μεγάλη καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον «Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ (Λειτουργία τοῦ ἱεροῦ Χρυσοστόμου): Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου τὸ τοῦ Ἁγίου. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετὰ τὴν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια τὸ τοῦ Ἁγίου καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία». Ὁ Τρισάγιος ὕμνος. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου (Β΄ Τιμ. β΄ 1-10) (26ῆ Ὀκτωβρ.) μετὰ τοῦ οἰκείου Προκειμένου καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Μάρκ. β΄ 23 - γ΄ 5) (Α΄ Σαβ. Νηστειῶν). Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον». «Εἶδομεν τὸ φῶς». Μετὰ τὴν Ὀπισθάμβωνον εὐχὴν, γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν κολλύβων εἰς ἀνάμνησιν τοῦ θαύματος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, ἀναγινωσκομένης τῆς εὐχῆς τῶν κολλύβων «Ὁ πάντα τελεσφορήσας τῷ λόγῳ σου Κύριε». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου». Ἀπόλυσις.

Ἅγιος Ἀρίστων, 15^{ος} αἰ.
Βυζαντινὸ Μουσεῖο Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης

ΜΗΝ ΜΑΡΤΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ). Ανάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀναστηλώσεως τῶν ἀγίων καί σεπτῶν Εἰκόνων. Εὐδοκίας Ὁσιομάρτυρος τῆς ἀπό Σαμαρειτῶν. Δομνίνης Ὁσίας, Συνεσίου Ὁσίου τοῦ ἐν Λύση τῆς Κύπρου ἀσκήσαντος. Ἦχος πλ. α΄, Ἑωθινόν Ε΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Μεγάλα τά τῆς πίστεως...».

Κοντάκιον:

«Πίστιν Χριστοῦ...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου «Σέ τόν ἀκατάληπτον...» 4.

Δόξα:

Τοῦ Τριωδίου «Ἡ χάρις ἐπέλαμψε...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἑρυθρᾷ θαλάσση...».

Εἴσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα:

Τά ἀναστάσιμα.

Δόξα, Καί νῦν:

Τοῦ Τριωδίου «Οἱ ἐξ ἀσεβείας...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:

Τό ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...»
Δόξα τῆς ἑορτῆς «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Καί νῦν τό ὁμώγηον Θεοτοκίον «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ : ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α΄ ἤχου. Δόξα· τό ἐν τῷ Τριωδίῳ διά τήν Λιτήν Ἰδιόμελον «Χαίρετε Προφήται τίμι-οι...». Καί νῦν· «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐ-στιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Τήν ἄχραντον εἰκόνα Σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...» Καί νῦν· «Τῆς σωτη-ρίας...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...»

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Τριωδίου μετά στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν θείαν σου μορφήν...». Δόξα· «Μορφάς τῶν Προφη-τῶν...». Καί νῦν· «Τοῖς πόθῳ σου Σεμνή...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Συναξά-ριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριω-δίου.

Καταβασίαι:

«Θαλάσσης τό ἐρυθραῖον πέλαγος...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ καταβασία· «Λίθος ἀχειρότητος ὄ-ρους...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Ε΄ Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός Χρι-στός...», τό τῆς Ἑορτῆς· «Σκιρτήσατε, κροτή-σατε...» καί τό Θεοτοκίον· «Ῥομφαῖαι νῦν ἐξέ-λιπον...»

Αἵνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Τριωδίου τά 3 Προσό-μοια «Ἐν σοί νῦν ἀγάλλεται...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Μωσῆς τῷ και-ρῷ...».

Καί νῦν:

«Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη μετά τοῦ· «Σήμερον σωτηρία...».

Σημείωσις: Ἐν Κύπρῳ εἴθισται νά γίνεται εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» τῆς Δοξολογίας, τελετή ἀνάλογος πρὸς τὴν τῆς Σταυροπροσκυνήσεως καθ' ἣν ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καὶ λιτανεύεται ἐντός τοῦ ναοῦ εἰκὼν τῆς Θεοτόκου, φερούσης τὸν Χριστόν ὡς ἀκολούθως: Οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός». Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τὴν Εἰκόνα, κειμένην ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺτρεπισμένου μετὰ ἀνθέων καὶ 3 κηρίων, αἶρει τὸν δίσκον μέχρι τῆς κεφαλῆς καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, ἐξαπτερούγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Ἐλθόντος εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, περιέρχεται τοῦτο τρίς, ἴσταται πρὸ αὐτοῦ καί, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπὶ τοῦ τετραποδίου τὸν δίσκον μετὰ τῆς Εἰκόνης καί, θυμιῶν ταύτην σταυροειδῶς, ψάλλει «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Ἐάν χοροστατῆ Ἀρχιερεὺς, κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ θυμιῶν τὴν εἰκόνα σταυροειδῶς, ψάλλει «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καὶ οἱ Χοροί. Εἶτα ἀσπάζεται τὴν εἰκόνα, εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν Θρόνον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλὰ ἔτη...». Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος θυμιᾷ τὴν εἰκόνα καὶ ψάλλει τό «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...» ὁ Ἱερεὺς.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο, ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεξώσατο.
- Καί γάρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην, ἥτις οὐ σαλευθήσεται.
- Τίς λαλήσει τὰς δυναστείας τοῦ Κυρίου, ἀκουστάς ποιήσει πάσας τὰς αἰνέσεις Αὐτοῦ;
- Εἰπάτωσαν οἱ λελυτρωμένοι ὑπὸ Κυρίου, οὓς ἐλυτρώσατο ἐκ χειρὸς ἐχθροῦ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἐξομολογησάσθωσαν τά ἐλέη Αὐτοῦ καί τά θαυμάσια αὐτοῦ τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.
- Ὑψώσάτωσαν αὐτόν ἐν ἐκκλησίᾳ λαοῦ καί ἐν καθέδρᾳ πρεσβυτέρων.
- Ὁφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ τό ἔλεος Αὐτοῦ.
- Τοῦ ἀκοῦσαι τοῦ στεναγμοῦ τῶν πεπεδημένων, τοῦ λῦσαι τοὺς υἱοὺς τῶν τεθανατωμένων.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Αἰνεσάτωσαν Αὐτόν οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ.
- Αὕτη ἡμέρα Κυρίου, ἀγαλλιασώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.
- Κύριε ὁ Θεός μου εἰς τὸν αἰῶνα ἐξομολογήσομαί σοι.

«Τὴν ἄχραντον
εἰκόνα σου...»

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

Τό ἀναστάσιμον «Τόν συνάναρχον Λόγον...», τῆς Ἑορτῆς «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα Σου...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος...» (Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Α΄ Νηστειῶν: «Ἡθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν...» (Ἰω. α΄ 44-52).

Καθ' ἐξῆς ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Εἰς τό Ἐξαιρετόως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Αἰνεῖτε...».

**ΤΥΠΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΙΣ ΤΗΣ ΛΙΤΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ**

Μετά τὴν Ὀπισθάμβωνον Εὐχὴν καὶ πρό τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» τελεῖται ἡ ἐπὶ τῇ Ἑορτῇ τῆς Ὁρθοδοξίας Λιτάνευσις τοῦ Τιμίου

Σταυροῦ καί τῶν ἱερῶν εἰκόνων πέριξ τοῦ Ναοῦ. Ἐξερχόμενοι διά τῆς δυτικῆς πύλης τοῦ ναοῦ, προπορευομένων τοῦ Τιμίου Σταυροῦ μετά τῶν Ἐξαπτερῦγων καί ἔχοντες εἰς χεῖρας τὰς ἱεράς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Θεοτόκου καί τῶν Ἁγίων καί κρουομένων χαρμοσύνως τῶν κωδῶνων ψάλλομεν πανηγυρικῶς τόν Κανόνα «Χαριστήριον ᾠδὴν τῷ Εὐεργέτῃ Θεῷ τῶν ὅλων...» (Ζήτει ἐν τῷ Τριωδίῳ, εἰς τό τέλος τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας). Ἐπανερχόμενοι ἐντός τοῦ ναοῦ, εἰς τόν Σωλέαν, ὁ προεξάρχων ἱερεὺς (ἢ ἂν ἡ προεξάρχων ὁ Ἀρχιερεὺς) ἀναγινώσκει τὰς ἐξῆς περικοπὰς ἐκ τοῦ Συνοδικοῦ τῆς Ζ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου:

«Οἱ Προφῆται ὡς εἶδον οἱ Ἀποστόλοι ὡς ἐδίδαξαν, ἡ Ἐκκλησία ὡς παρέλαβεν, οἱ Διδάσκαλοι ὡς ἐδογματίσαν, ἡ Οἰκουμένη ὡς συμπεφρόνηκεν, ἡ χάρις ὡς ἔλαμψεν, ἡ ἀλήθεια ὡς ἀποδέδεικται, τό ψεῦδος ὡς ἀπελήλαται, ἡ σοφία ὡς ἐπαρῶρησιάσατο, ὁ Χριστός ὡς ἐβράβευσεν· οὕτω φρονοῦμεν, οὕτω λαλοῦμεν, οὕτω κηρῦσσομεν Χριστόν τόν ἀληθινόν Θεόν ἡμῶν καί τούς αὐτοῦ Ἁγίους ἐν λόγοις τιμῶντες, ἐν συγγραφαῖς, ἐν νοήμασιν, ἐν θυσίαις, ἐν ναοῖς, ἐν εἰκονισμασι, τόν μὲν ὡς Θεόν καί Δεσπότην προσκυνοῦντες καί σέβοντες, τούς δέ διά τόν κοινόν Δεσπότην ὡς αὐτοῦ γνησίους θεράποντας τιμῶντες καί τήν κατά σχέσιν προσκύνησιν ἀπονέμοντες».

«Αὕτη ἡ πίστις τῶν Ἀποστόλων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Πατέρων, αὕτη ἡ πίστις τῶν Ὁρθοδόξων, αὕτη ἡ πίστις τήν Οἰκουμένην ἐστήριξεν. Ἐπί τούτοις τούς τῆς εὐσεβείας κήρυκας ἀδελφικῶς τε καί πατροποθήτως εἰς δόξαν καί τιμὴν τῆς εὐσεβείας, ὑπὲρ ἧς ἠγωνίσαντο, ἀνευφημοῦμεν καί λέγομεν:

Τῶν τῆς Ὁρθοδοξίας προμάχων εὐσεβῶν Βασιλέων, ἀγιωτάτων Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Διδασκάλων, Μαρτύρων, Ὁμολογητῶν, αἰωνία ἡ μνήμη».

Ὁ Χορός:

«Αἰωνία ἡ μνήμη» (τρὶς).

«Τούτων τοῖς ὑπὲρ εὐσεβείας μέχρι θανάτου ἄθλοις τε καί ἀγωνίσμασι καί διδασκαλίαις παιδαγωγεῖσθαι τε καί κρατύνεσθαι Θεόν ἐκλιπαροῦντες, καί μιμητὰς τῆς ἐνθέου αὐτῶν πολιτείας μέχρι τέλους ἀναδεικνύσθαι ἐκδυσωποῦντες, ἀξιωθεῖημεν τῶν ἐξαιτουμένων, οἰκτιρμοῖς καί χάριτι τοῦ Μεγάλου καί πρώτου Ἀρχιερέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ὑπερενδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, τῶν θεοειδῶν Ἀγγέλων καί πάντων τῶν Ἁγίων. Ἀμήν. »

Ψάλλεται ἀμέσως τό Μέγα Προκείμενον· «Τίς Θεός μέγας...» καί ἀκολούθως τό «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται Ἀπόλυσις.

Τῆ αὐτῆ Κυριακῆ ἑσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικὸς Ἑσπερινὸς ὡς προδιετυπώθη
τῆ Κυριακῆ τῆς Τυρινῆς.

ΘΏΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τὸν συνάναρχον Λόγον...». Δόξα: «Τὴν ἄ-
χροαντον εἰκόνα σου...».
Κοντάκιον: «Ὁ ἀπερίγραπτος Λόγος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐν νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Κύριε
ἀμαρτάνων οὐ παύομαι...» 4 (ζήτηει εἰς τό
τέλος τοῦ Τριωδίου), Στιχηρά Προσόμοια
τοῦ Τριωδίου· «Δίδου μοι κατάνυξιν...» 3 καί
Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (2α Μαρ.)
«Καί ἐν βίῳ περιδοξος...» 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τοῦ Μηναίου (2α Μαρ.) «Ἡ Θεόν τόν ἀχώρη-
τον...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκεείμενον: «Ἔδω-
κας κληρονομίαν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ
ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ.
Ἀπόστιχα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Δεῦτε ἐκκαθά-
ρωμεν ἑαυτούς...» (δύς) καί τό Μαρτυρικόν
«Μάρτυρες Κυρίου...» (ἅπαξ).
Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Τά οὐράνια
ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς
Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡσυχίου μάρτυρος τοῦ Συγκλητικοῦ, Θεοδότου
ἐπισκόπου Κυρηναίας, Νικολάου ἱερέως τοῦ Πλανᾶ.

3. ΤΡΙΤΗ. Εὐτροπίου, Κλεονίκου καί Βασιλίσκου μαρτύρων, Ζήνωνος
καί Ζωιλου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γερασίου τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ, Γρηγορίου ἐπισκόπου
Κύπρου.

Μετά τας ακολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τήν πνευματικήν ἀδελφοί...» (δύς) καί τό ὁμόηχον Μαρτυρικό «Πανεύφημοι Μάρτυρες ὑμᾶς...» (ἅπαξ), τά ἐν τῷ Τριῳδίῳ 3 Στιχηρά Προσόμοια· «Τῶν θείων Ἀποστόλων...» καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια· «Μάρτυς παναοίδιμε πολλαῖς...» εἰς 4 (5ης Μαρτίου).

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου «Χαῖρε ξένον ἄκουσμα Ἀγνή...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Κόνωνος ὁσίου τοῦ ἐν Ἀκάμαντι. Κόνωνος Ὁσιομάρτυρος τοῦ ἐν Ἰσαυρίᾳ, Κόνωνος τοῦ κηπουροῦ, Εὐλαμπίου μάρτυρος.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Β' Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τῶν ἁγίων μβ' μαρτύρων τῶν ἐν Ἀμορίῳ. Ἀνάμνησις τῆς εὐρέσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.

Τῷ πρωί: Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ὡς προδιετυπώθησαν. Ἐν συνεχείᾳ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον...».

Ἑσπέρια: Τό ἐν τῷ Τριῳδίῳ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας: «Νῦν καιρός εὐπρόσδεκτος... (δύς), τά 4 στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου «Τῶν ἐπιγείων ἀπάντων καταφρονήσαντες...» (ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριῳδίου) καί τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (7ης Μαρτίου)· «Μάρτυρες, ἀήττητοι καί Ἱεράρχαι...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Νεκρώσιμον τοῦ πλ. α' ἤχου «Ἐμνήσθη τοῦ προφήτου...».

Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. α' ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῆς Προηγιασμένης.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκειται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον καί ἀκολούθως ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Εἶτα ἀναγινώσκειται ἡ Β΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου (Η - Μ). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ὁ ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν: «Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε δόξα σοι. Χριστός ὁ ἀληθινός...» «Εὐξώμεθα...» Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται «Τήν ὠραιότητα...».

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Τῶν ἐν Χερσῶνι ἐπισκοπησάντων, Παύλου τοῦ ἀπλοῦ, Ἀρκαδίου καί Νέστορος ἐπισκόπων Τριφυθοῦντος.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: Ἀναγινώσκειται τό Μεσονυχτικόν τοῦ Σαββάτου.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀπόκρεω τό «Ἀλληλουῖα» (γ') τετράκις, δὶς ἄνευ στίχου καί δὶς μετὰ τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καί προσελάβου Κύριε» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καί γενεάν».

Εἶτα:

Ἀπολυτίκια:

«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...» Δόξα: «Μνήσθητι Κύριε...». Καί νῦν: «Μήτηρ ἀγία...».

Καθίσματα:

Τά Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου: «Κύριε, τό ποτήριον τοῦ πάθους σου...» μετὰ τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων διὰ τά δύο τελευταῖα, Δόξα: τό νεκρώσιμον «Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν...». Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». (Ζήτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου).

Εὐλογητάρια:

Τά Νεκρώσιμα: καί εὐθύς τό Μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων ὡς προεδηλώθη τό ἑσπέρας τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀπόκρεω. Τό Νεκρώσιμον Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτῆρ ἡμῶν...», Δόξα: τό ἀκροτελεύτιον «καί πάντα τά ἐν ἀγνοίᾳ...». Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...».

Ὁ Ν΄ ψαλμός:

(Χῦμα).

Κανόνες:

Ὁ τοῦ Μηναίου μέχρι καί τῆς ε' Ὁδῆς. Ἀπό τῆς Στ' Ὁδῆς προσάπτομεν εἰς αὐτόν τά δύο

	τετραώδια τοῦ Τριωδίου (στ' - θ' ὥδαί). Ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὁδῆς «Τόν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρός...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Μετά τήν Θ' Ὁδῆν ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Αἴτησις, «Ὅτι σε αἰνοῦσι ...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Νεκρώσιμον «Ὁ καί νεκρῶν καί ζώντων...» καί τό Θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...» (Ζήτει ταῦτα εἰς τήν Παρακλητικήν, τῷ Σαββάτῳ πρωί εἰς τόν α' ἤχον ἢ εἰς τό Μ. Ὁρολόγιον, Ἐξαποστειλάρια τοῦ Σαββάτου, εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ὁρθρου).
Αἶνοι:	Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. α' ἤχου: «Εὐλογημένος ὁ στρατός, τοῦ βασιλέως...».
Δόξα:	Τό Νεκρώσιμον «Σύ ἔπλασάς με Κύριε...».
Καί νῦν:	Τό μετ' αὐτό Θεοτοκίον: «Μακαρίζομέν σε...».
	«Σοί Δόξα πρέπει...».
Δοξολογία:	(Χῦμα), καί τά Πληρωτικά.
Ἀπόστιχα:	Τά Νεκρώσιμα Προσόμοια τοῦ πλ. α' ἤχου «Αἶγλη τοῦ σοῦ προσώπου Χριστέ...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Νόμῳ τῆς ἁμαρτίας ἡμᾶς...».
	«Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον, καί ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Βλέπετε μήποτε ἔσται...» (Ἑβρ. γ' 12-16).
Εὐαγγέλιον:	Σαββάτου Β' Ἑβδ. Νηστειῶν: «Ἀπῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς ἔρημον τόπον...» (Μάρκ. α' 35-44).
	Ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων...» καί γίνεται τό μνημόσυνον τῶν κεκοιμημένων. «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Σημείωσις: Ἡ ὡς ἄνω Τυπική Διάταξις ἀκολουθεῖται καί ἐν τοῖς Σάββασι Γ΄ καί Δ΄ ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Γρηγορίου Ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης τοῦ Παλαμᾶ. Θεοφυλάκτου ἐπισκόπου Νικομηδείας, Ἐρμοῦ ἀποστόλου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Στ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιαικός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Ποίοις εὐφημιῶν ἄσμασιν...» 4.
Δόξα: Τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἱεράρχου: «Ὅσιε τρισμάκαρ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἱεράρχου: «Ἡ γρήγορος γλῶσσά σου...».
Καί νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί δυνάμεις...». Δόξα τοῦ Ἱεράρχου· «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...». Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός:

Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί τοῦ Ἱεράρχου.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καί τά καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τήν πλάνην κατέφλεξας...», Δόξα, Καί νῦν· «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Δ΄ Ὠδή «Ὁ καθήμενος ἐν δόξη...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό ΣΤ΄ Ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τοῦ Ἱεράρχου· «Χαῖρε Πατέρων καύχημα...» καί τό ὅμοιον Θεοτοκίον· «Δέσποινα πάντων Ἄνασσα...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου εἰς 4.

Δόξα:

Τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς ἐν σκότει ἀμαρτημάτων...».

Καί νῦν:

«Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Βασιλείου τοῦ Μεγάλου

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Κατ' ἀρχάς Σύ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας...» (Ἑβρ. α' 10 - β' 3)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β΄ Νηστειῶν: «Εἰσήλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Μάρκ. β' 1-12).
Εἰς τὸ Ἐξαιρετόσ:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Θ΄ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...». Δόξα: «Ὁρθοδοξίας ὁ φωστήρ...».
Ἀντὶ Κοντακίου:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. β' ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός

Ἑσπέρια (Στίχοι 6):	Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Ἀμέτρητά σοι πταίσας...» 3 καὶ ἐκ τοῦ Μηναίου Προσόμοια (9ῃ Μαρ.) «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...» 3.
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων: «Τὴν λίμνην ὡς παράδεισον...» (βλ. εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἵνων).
Καὶ νῦν:	«Ἔργοις σκοτεινοῖς συναπαχθεῖς...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον: «Μὴ ἀποστρέψης τό πρόσωπόν Σου...».
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου: «Χαλινοὺς ἀποπύσας...» (δίς) καὶ τό Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ)
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων: «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (βλ. τό ἐσπέρας τῆς αὔριον).
Καὶ νῦν:	«Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...», Δόξα, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...» (τό «Θεοτόκε Παρθένε...» οὐ ψάλλεται).

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν τῇ λίμνῃ τῆς Σεβαστείας μαρτυρησάντων.

Ἐπί τῇ ἑορτῇ τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα μαρτύρων τελεῖται Προηγιασμένη Θεία Λειτουργία (βλ. Τ.Μ.Ε., Τυπ. 9¹⁵ Μαρτίου Περίπτ. Στ' § 11 καί Περίπτ. Α' § 2, 3).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' ψαλμόν ἀντί τῆς Λιτῆς λέγομεν τά Ἰδιόμελα τῶν Αἰνῶν καί ἐν Δόξα τῶν Ἁγίων μετά τοῦ καταλλήλου Θεοτοκίου. Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τῶν Ἁγίων (μ' Μαρτύρων) «Τάς ἀλγηδόνας τῶν ἁγίων...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».

Καθίσματα: Τῶν Ἁγίων κατά σειράν.

Ἀναβαθμοί: Τό α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Προκείμενον: «Διήλθομεν διά πυρός καί ὕδατος...».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: (Ἰωάν. ιε' 17 - ιστ' 2) (Λειτουργ. 23ης Ἀπριλ.).

Ὁ Ν' ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν ἀθλοφόρων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Προφητικῶς ἀνεβόα...» (ζῆτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Προηγιασμένης, μετά τούς Αἶνους τῆς 9ης Μαρτ.).

Κανόνες: Τῆς Θεοτόκου· «Υγρὰν διοδεύσας...» καί τῶν Ἁγίων.

Ἀπό γ' Ὠδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου μετά τοῦ Θεοτοκίου.

Ἀφ' στ' Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Χορός τετραδεκάριθμος...» καί τό Θεοτοκίον «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Αἵνοι:	Τῶν Ἁγίων Προσόμοια 3 «Δεῦτε μαρτυρικὴν ἀδελφοί...» καί 3 Ἰδιόμελα «Χορός τετραδεκαπύρσευτος...».
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων «Ἄθλοφόροι Χριστοῦ...».
Καὶ νῦν:	«Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοί λιταί ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον τῶν Ἁγίων· «Τὰς ἀλγηδόνας τῶν Ἁγίων...» καί Κοντάκιον· «Πᾶσαν στρατιάν...». Εἰς τὴν Θ' Ὑμνον ψάλλονται οἱ Μακαρισμοί. Εἶτα τὰ Τροπάρια· «Χορός ὁ ἐπουράνιος...», τό «Πιστεύω...», ἡ εὐχή «Ἄνεσ, ἄφεσ...», τό «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστίν...» καί τό Κοντάκιον «Πᾶσαν στρατιάν...». «Κύριε, ἐλέησον (μ)· «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...», «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...» καί ἡ εὐχή «Παναγία Τριάς...». Ἀπόλυσις καὶ ἄρχεται ὁ

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ

Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ

	Ὁ Προοιμακόν καί τὰ «Πρὸς Κύριον».
Ἑσπέρια:	Τό Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ (Δευτέρα Γ' Ἑβδ. Νηστειῶν) «Πάτερ ἀγαθέ...» (δύς), τό Μαρτυρικόν «Τῶν ἁγίων Μαρτύρων...» (ἅπαξ), τὰ 3 Προσόμοια «Νηστείαν ποθήσωμεν...», «Ἄπαντα τὸν βίον μου...» «Δεῦτε ἅπαντες κυμβάλους...» (Δευτέρα Γ' Ἑβδ. Νηστειῶν εἰς τὸν Ἑσπερινόν, Κεκραγάρια) καί τὰ τρία Ἰδιόμελα τῶν Ἁγίων «Φέροντες τὰ παρόντα γενναίως...» εἰς 4. (ζήτηε εἰς τὸν Ἑσπερινόν τῆς 9ης Μαρτ., ἐν τῷ Μηναίῳ).
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων «Τὴν λίμνην ὡς Παράδεισον...».
Καὶ νῦν:	Τό Θεοτοκίον «Ἀδιόδευτε πύλη...».
Εἵσοδος μετὰ Εὐαγγελίου:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου.

- Τό «Κατευθυνθήτω...»:** Ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ παρόντι καί εὐθύς Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων, ἦτοι:
- Ἀπόστολος:** Τῶν Ἁγίων· «Τοσοῦτον ἔχοντες περικειμένον ὑμῖν...». (Ἐβρ. ιβ΄ 1 - 10).
- Εὐαγγέλιον:** «Εἶπεν ὁ Κύριος... Ὡμοιώθη...» (Ματθ. κ΄ 1 - 16).

Καί καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων, ὡς προδιεγράφη ἐν τῷ παρόντι.

Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον...».

10. ΤΡΙΤΗ. Κοδράτου μάρτυρος τοῦ ἐν Κορίνθῳ, Μιχαήλ (Μαυρουδῆ) νεομάρτυρος.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης.

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Ἀκολουθῶς:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός - Τά «Πρός Κύριον...»

- Ἑσπέρια:**
1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Ἀσώτως διασπείρας...» (δῖς) καί τό μαρτυρικόν· «Ἱερεῖα ἔμψυχα...» (ἅπαξ).
 2. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Ἡλίου αὐγάσματα...».
 3. Τά Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (12ῃ Μαρτίου) «Πάτερ θεόφρον Θεόφανες...» εἰς 4.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τοῦ Μηναίου «Δεῦρο ψυχῆ μου στενάζουσα...».

Εἴσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Θεοφάνους ὁμολογητοῦ, Γρηγορίου τοῦ Διαλόγου, Συμεών τοῦ νέου Θεολόγου.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Γ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Ἀνακομιδῆ λειψάνων Νικηφόρου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Τῷ πρωί: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὡρῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προομιμακός - Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ἀσώτου δίκην ἀπέστην...» (δίζ).
2. Τά 4 Μαρτυρικά τοῦ πλ. β' ἤχου· «Οἱ Μάρτυρες σου Κύριε οὐκ ἠρνήσαντό σε...».
3. Τοῦ Μηναίου (14ῃ Μαρ.)· «Πίστει καί ἀγάπη ἀληθεῖ...» εἰς 4.

Δόξα:

Τό Νεκρώσιμον τοῦ πλ. β' ἤχου: «Ἀρχή μοι καί ὑπόστασις...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου: «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἴσοδος καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετὰ τῆς Γ' στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Νέαν ἔδειξε κτίσιν...» (Ν - Σ) Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετὰ τοῦ «Εὐξόμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Γ' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Βενεδίκτου Ὁσίου, Ἀλεξάνδρου μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τήν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β' Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...», Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν «Ἀναμιμνήσκεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας...» (Ἑβρ. ι' 32-38). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Γ' Ἑβδομάδος Νηστειῶν: «Παράγων ὁ Ἰησοῦς, εἶδε Λευιν...» (Μάρκ. β' 14 - 17).

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΣΤΑΥΡΟΠΡΟΣΚΥΝΗΣΕΩΣ). Ἀγαπίου καί τῶν σύν αὐτῷ μαρτύρων. Ἀριστοβούλου Ἀποστόλου ἐπισκόπου Βρετανίας. Ἦχος βαρῦς, Ἑωθινόν Ζ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι, Μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐκ τοῦ Τριωδίου· «Λάμπρον ὁ τοῦ Κυρίου Σταυρός...» 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Χριστέ ὁ Θεός ἡμῶν...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου: «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Τριωδίου «Ὁ συμμαχήσας Κύριε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον: «Κατέλυσας...», Δόξα τοῦ Σταυροῦ: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ βαρέος ἤχου, Δόξα, Καί νῦν· τό τῆς Λιτῆς Ἰδιόμελον τοῦ Τιμίου Σταυροῦ «Ὁρῶσά σε ἡ κτίσις ἅπασα...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα καί τό μετά τόν Πολυέλεον Κάθισμα τοῦ Τριωδίου «Ἐν Παραδείσῳ μέν τό πρίν...» (δίς).

Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται. Μετά τά καθίσματα ἀμέσως μικρά συναπτή, καί ἐκφώνησις· «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τό ὄνομα...». Ἡ

Ἐπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἐωθινοῦ (Ζ') Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός: Δόξα: «Τῆς μετανοίας...», Καὶ νῦν «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες: Μόνον ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου μετὰ στίχων εἰς τό α΄ Τροπάριον «Δόξα τῇ ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τὰ ἐπόμενα «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καὶ εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καὶ νῦν.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τὰ Καθίσματα τοῦ Τριωδίου «Ὁ Σταυρός σου, Κύριε, ἡγίασται...» «Σήμερον τό Προφητικόν...» Δόξα: «Μόνον ἐπάγη τό ξύλον...» Καὶ νῦν «Θεοτόκε Παρθένε...».

Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ἐπόμνημα τοῦ Τριωδίου.

Καταβασίαι: «Ὁ Θειότατος προετύπωσε...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Μετ' αὐτήν ἡ Καταβασία: «Ὡ Μῆτερ Παρθένε...».

Ἐξαποστειλάρια: Τό Ζ΄ Ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τοῦ Σταυροῦ «Σταυρόν Χριστοῦ τόν Τίμιον...», καὶ τό Θεοτοκίον «Τό ξύλον ἐν ᾧ πάνσεμνε...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα 4 καὶ τὰ 3 Προσόμοια τοῦ Σταυροῦ «Ἐν φωναῖς ἀλαλάξωμεν...» εἰς 4.

Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Τὴν ὑψηλόφρονα γνώμην...».

Καὶ νῦν: «Ἐπερευλογημένη...»

Δοξολογία: Μεγάλη.

Εἰς τό ἀσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν βόρειον (ἀριστεράν) πύλην τοῦ Ἱεροῦ καὶ ἄρχονται ψάλλειν τοῦτο. Ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς θυμῶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν καὶ τόν Τίμιον Σταυρόν κείμενον ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπεζῆς ἐπὶ δίσκου ἠὺς τρεπισμένον μετὰ βασιλικῶν καὶ εὐόσμων ἀνθέων καὶ τριῶν κηρίων, αἶρει τόν δίσκον εἰς τό ὕψος τῆς κεφαλῆς του καὶ ἐξέρχεται διὰ τῆς βορείου πύλης, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων λαμπαδούχων, Ἐξαπτερυγῶν, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, καὶ εἶτα τοῦ Διακόνου

θυμιώντος. Ἐλθὼν εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ, ὅπου ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὺτρεπισμένον, καί, περιελθὼν τοῦτο τρίς, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί, βλέπων πρός ἀνατολάς, ἐκφωνεῖ τό «Σοφία ὀρθοί». Εἶτα ἀποθέτει ἐπί τοῦ τετραποδίου τόν δίσκον μετά τοῦ Σταυροῦ καί, θυμιῶν σταυροειδῶς, ψάλλει τό «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς (ἢ ὁ Ἀρχιερεὺς ἐάν χοροστατῆ κατέρχεται τοῦ Θρόνου) λαμβάνει ἐκ τοῦ δίσκου τόν Τίμιον Σταυρόν καί προσκυνήσας ὑψώνει τοῦτον, ψάλλων «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. (Ὁ δέ Ἀρχιερεὺς εὐλογήσας τόν λαόν, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τό «Εἰς πολλά ἔτη...», ἀνέρχεται αὐθις εἰς τόν Θρόνον).

Ἀκολουθῶς διανέμονται τά ἄνθη εἰς τοὺς προσκυνοῦντας τόν Σταυρόν ἐκκλησιαζομένους, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τά Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί τό ζωοποιόν...». Μετά ταῦτα ψάλλεται τό «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς τῆς Σταυροπροσκυνήσεως ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἐσημειώθη ἐφ ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου, Κύριε.
- Ἔδωκας τοῖς φοβουμένοις σε σημειώσιν τοῦ φυγεῖν ἀπό προσώπου τόξου.
- Ἀνέβης εἰς ὕψος, ἠχμαλώτευσας αἰχλωσίαν.
- Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις τό ὄνομά σου, Κύριε.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Εἶδοσαν πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς
τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Προσκυνήσωμεν εἰς τόν τόπον, οὐ
ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν πρό αἰώνων
εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.
- Ὑψωθήσομαι ἐν τοῖς ἔθνεσιν
ὑψωθήσομαι ἐν τῇ γῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς...
ὁ ἀναστάς ἐκ
νεκρῶν...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί
προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
- Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί
εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου.
- Καί ποιμανον αὐτούς καί ἔπαρον
αὐτούς ἕως τοῦ αἰῶνος.

«Σῶσον Κύριε
τόν λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Κατέλυσας...», «Σῶσον Κύριε...», τοῦ Ἀπ.
Βαρνάβα, καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Τόν Σταυρόν Σου προσκυνοῦμεν...».

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς Γ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἔχοντες Ἀρχιε-
ρέα Μέγαν...» (Ἐβρ. δ΄, 14 - ε΄, 6).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς Γ΄ Νηστειῶν: «Ὅστις θέλει ὀπίσω
μου...» (Μάρκ. η΄, 34 - θ΄, 1).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου
Σου, Κύριε».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς» : «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιετυπώθη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας...», Δόξα· «Σῶσον Κύριε...».
Κοντάκιον:	«Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Τά 4 Κατανυκτικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Ὡς ὁ ἄσωτος υἱός...» (ζήτηί ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου). 2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Κύριε, ὁ ἐπί Σταυροῦ ἐκουσίως...». 3. Τά τοῦ Μηναίου· «Κύριε σύ τό ἀσθενές...» (16η Μαρτίου) 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τοῦ Μηναίου· «Κύριε, δέξαι σῆς Μητρός ἰκεσίας...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον «Ἔδωκας κληρονομίαν τοῖς φοβουμένοις...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Ἀτενίσαι τό ὄμμα...» (δίζ) καί τό Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
Δόξα, Καί νῦν:	«Τά οὐράνια ὑμνεῖ σε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...», καί τά λοιπά ὡς τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σαβίνου, Ἰουλιανοῦ, Ῥωμανοῦ μαρτύρων, Χριστοδοῦλου Ὁσίου τοῦ ἐν Πάτμῳ.

Σημείωσις: Σήμερον, ὡς καί τήν Τετάρτην καί τήν Παρασκευήν τῆς παρούσης Ἑβδομάδος, εἰς τήν Α΄ Ὥραν, ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου κατεύθυνον...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκνυοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τὰς Ὥρας, μετά τό Τρισάγιον καί εἰς τοῖς Μακαρισμοῦς μετά τό «Πάτερ ἡμῶν...», Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

17. ΤΡΙΤΗ. Ἀλεξίου ἀνθρώπου τοῦ Θεοῦ.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων. Τροφίμου, Εὐκαρπίωνος μάρτυρος.

Σημειώσεις:

1. Εἰς τὴν Α΄ Ὑραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...». Εἰς ὅλας δέ τὰς Ὑρας Κοντάκιον λέγεται τό «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...», καθὼς καί εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς ὡς ἐν τῇ παρελθούσῃ Δευτέρᾳ.

2. Ἀπὸ σήμερον εἰς τὴν ἀκολουθίαν τῆς Προηγιασμένης, μετὰ τὰς αἰτήσεις τῶν Κατηχομένων λέγονται καί αἱ αἰτήσεις καθὼς καί ἡ Εὐχή ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων «Ὅσοι προς το φῶτισμα...» κλπ.

Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὑρῶν τελεῖται:

Ἑσπερινός καί Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δόρων.

Προομιακός - Τά «Πρός Κύριον...»

Ἑσπέρια:

1. Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου· «Ἡ τῶν ἀγαθῶν πρόξενος...» καί «Οἱ ἐν κρυπτῷ ἀρετάς...» καί τό Μαρτυρικόν· «Ἀκορέστῳ διαθέσει...».

2. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου· «Νηστείας ἐν ὕδατι...»

3. Τά 3 Προσόμοια τοῦ Μηναίου (19ῃ Μαρτ.) «Θείας ἐπιγνώσεως...» εἰς 4.

Δόξα, Καὶ νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Σήμερον ὁ ἀπρόσιτος τῆ οὐσία...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων, μετὰ τῶν αἰτήσεων ὑπὲρ τῶν Φωτιζομένων.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Χρυσάνθου καί Δαρείας τῶν μαρτύρων.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Δ΄ Στάσις τῶν Χαιρετισμῶν). Τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ἀγίου Σάββα ἀναιρεθέντων.

Τῷ πρωί: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὑρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός καί τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Ὡς καί κατὰ τὰς παρελθούσας Δευτέραν καί Τετάρτην εἰς τὴν Α΄ Ὑραν ἀντί τοῦ «Τά διαβήματά μου...» λέγεται τό «Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», εἰς ὅλας δέ τὰς Ὑρας λέγομεν Κοντάκιον «Οὐκέτι φλογίνη ῥομφαία...».

Ἑσπερινός καί Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Προομιμακός - Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου· «Τοῖς πάθεσι δουλώσας...» (δίς).

2. Τά 4 Στιχηρά Μαρτυρικά τοῦ βαρέος ἤχου· «Δόξα σοι Χριστέ ὁ Θεός...» (ζήτει ἐν τέλει τοῦ Τριωδίου).

3. Τά τρία Προσόμοια τοῦ Μηναίου «Κόσμου τούς θορύβους...» (21η Μαρτ.) εἰς 4.

Δόξα:

Τό νεκρώσιμον τοῦ βαρέος ἤχου «Ἀνάπαυσιν Σωτήρ ἡμῶν ζωοδότα...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων μετά τῶν αἰτήσεων ὑπέρ τῶν Φωτιζομένων.

Τῷ ἐσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ἐν συνδυασμῷ μετά τῆς Δ΄ Στάσεως τῶν Χαιρετισμῶν τῆς Θεοτόκου «Τεῖχος εἶ τῶν παρθένων...» (Τ - Ω καί Α). Κοντάκιον «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» ἡ ἀπόλυσις μετά τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα...».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ Δ΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν. Ἰακώβου τοῦ Ὁμολογητοῦ, Φιλήμονος καί Δομνίνου μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία τῆς ἡμέρας ψάλλεται κατὰ τήν διάταξιν τοῦ Σαββάτου τῆς Β΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι, μάρτυρες...». Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...». Ἀπόστολος: Σαββάτου Δ΄ τῶν Νηστειῶν: «Πεπίσμεθα περί ὑμῶν...» (Ἑβρ. στ΄ 9 - 12). Εὐαγγέλιον: Σαββάτου Δ΄ τῶν Νηστειῶν: «Ἐξεληθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐκ τῶν ὁρίων...» (Μάρκ. ζ΄ 31 - 37).

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Βασιλείου Ἱερομάρτυρος, πρεσβυτέρου τῆς Ἀγκυρανῶν Ἐκκλησίας. **Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινόν Η΄.** (Τυπικόν Τριωδίου Τ.Μ.Ε. §§ 41 - 43).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι, μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Τριωδίου· «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου: «Ὅσιε πάτερ, τῆς φωνῆς...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου: «Ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί Τό Προκείμενον «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου «Τόν ἐπί γῆς ἄγγελον...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον: «Ὡ θαύματος καινοῦ...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...». Δόξα· τοῦ Ὁσίου· «Ταῖς τῶν δακρῦων σου...».
	Καί νῦν· «Ὁ δι΄ ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ προΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ὁσίου «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...». Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...». «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Τά πλήθη τῶν πεπραγμένων...».

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου «Ὁμοιώθην Χριστέ...» μετά στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί τοῦ Ὁσίου «Ἐν φωτί ἀυλω...» μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Τριωδίου καί τά Καθίσματα τοῦ Τριωδίου: «Τόν ἄχραντον Σταυρόν...». Δόξα· «Ταῖς ἀρεταῖς πρὸς οὐρανόν...». Καί νῦν «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβεὶμ...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Τό ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ἡ' Ἀναστάσιμον «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...», τοῦ Ὁσίου «Τοῦ κόσμου τὴν εὐπάθειαν...» καί τό Θεοτοκίον «Κυρίως Θεοτόκον σε...».
Ἄϊνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τοῦ Ὁσίου, τά ἐν τῷ Ἑσπερινῷ εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον, ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα» β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου «Δεῦτε ἐργασώμεθα...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...»
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Ταῖς τῶν δακρῶν σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ. «Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Κοντάκιον:	
Τρισάγιον	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγελιάμενος...» (Ἐβρ. στ' 13 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ' Νηστειῶν: «Ἄνθρωπός τις προσήλθε...» (Μάρκ. θ' 17 - 31).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἐσπέρας

Ψάλλεται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός ὡς προδιετυπώθη
τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες ...», Δόξα· «Ταῖς τῶν δακρύων σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον:	Ἄντι Κοντακίου ἢ Ὑπακοῆ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ Ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιαικός

Ἑσπέρια:	1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου «Σέ τόν βασιλέα καί Δεσπότην...» 4 (ζῆτει εἰς τό τέλος τοῦ Τριωδίου). 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου «Μεγίστους ἐν καιρῷ...» 3. 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (23ῃ Μαρτ.) «Ἦδονάς τάς τοῦ σώματος...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό ἐν τῷ Μηναιῷ Θεοτοκίον: «Μετανοίας τό ἄριστον...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον «Μή ἀποστρέψης τό πρόσωπόν Σου...».
Ἀπόστιχα:	Τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Ὁ τόν ἀμπελῶνα...» καί «Λησταῖς λογισμοῖς...» καθώς καί τό Μαρτυρικόν «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου· «Ἀρχαγγελικῶς ἀνυμνήσωμεν πιστοί...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπὴ ἀκολουθία ὡς καί τῷ ἐσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Σημείωσις: Ἐπειδὴ ἡ Ἑορτὴ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ συμπίπτει ἐφέτος τὴν Τετάρτην τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ἐπηρεάζονται αἱ ἀκολουθίαι αἱ σχετικαὶ μέ τόν Μεγάλον Κανόνα, ἀπὸ τῆς αὔριον Δευτέρας.

Κατά τό Τ.Μ.Ε. (Τυπικόν 25ης Μαρτίου, Περίπτωσης ΙΑ' §§ 32 - 35), ὁ Μέγας Κανών θά πρόπη νά ψαλῆ τό ἑσπέρας τῆς αὐριον Δευτέρας. Ἐπειδή, ὅμως, οἱ πλείστοι τῶν πιστῶν ἀγνοοῦσι τήν ρύθμισιν αὐτήν, προεκρίναμεν ὅπως ὁ Μέγας Κανών ψαλῆ τό ἑσπέρας τῆς Τετάρτης, μετά τόν Ἑσπερινόν τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ. Κατά τό Τ.Μ.Ε. (ἐνθ' ἄνωτέρω § 15), τοῦτο ἔγινε καί κατά τό ἔτος 1881, ὕστερα ἀπό ἀπόφασιν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου).

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νίκωνος ὁσίου καί τῶν σύν αὐτῷ 119 μαρτύρων μαθητῶν αὐτοῦ.

Τῆ Δευτέρα πρωί: Μετά τάς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός ὡς ἐξῆς:

Μετά τόν Προομιακόν εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» ψάλλομεν τά 3 Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Ὁ δούς ἡμῖν τῆς Νηστείας τόν χρόνον...», «Ὡς ὁ τυφλός...» καί «Ἡ θεόφωτος χάρις...», καί τά 3 Προεόρτια «Κεκρυμμένον μυστήριον...» (24η Μαρτίου). Δόξα, Καί νῦν: «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...», «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Εἰς τά Ἀπόστιχα τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου «Ὡς ὁ περιπεσών εἰς τούς ληστές...» καί «Ἀποσφαλέντες ἐκ παραβάσεως...» καί τό Μαρτυρικόν «Ὁ τῶν ἁγίων Μαρτύρων...». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τά κατ' ἀλφάβητον Στιχηρά «Ἄπας ὁ βίος μου...» (βλ. Τετάρτη τῆς Ε' Ἑβδομάδος εἰς τόν Ἑσπερινόν) μετά τοῦ Στίχου «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν δόξα σοι», μέχρι τέλους. «Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον, τά «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ Ἀπόλυσις.

Τῆ Δευτέρα ἑσπέρας: Ἄντι τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου καί τοῦ Μεγάλου Κανόνος (βλ. σημείωσιν ἄνωτέρω), ψάλλεται τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετά τοῦ Κανόνος ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου.

24. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀρτέμονος ἐπισκόπου Σελευκείας τῆς Πισιδίας.

Τῆ Τρίτη πρωί: Μεσονυκτικόν τό καθ' ἡμέραν. Εἰς τό β' Τρισάγιον Ἀπολυτίκιον προεόρτιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...». Μετά δέ τό γ' Τρισάγιον, τό Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» (ζητεῖ ἐν τῇ Στ' ᾠδῇ τοῦ προεορτίου κανόνος τῆς ἡμέρας).

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό προεόρτιον Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...» (δίς). Ἀκολουθῶς τά Καθίσματα «Ζέσει πίστεως...» (Τρίτη Ε' Ἑβδομ. Νηστειῶν εἰς τόν Ὁρθρον), ὁ Ν'

ψαλμός χῦμα καί ὁ προεόρτιος Κανών «Ὁ κόσμος περιχαρῶς εὐφράνθητι...» μετά τῶν Τριωδίων τῆς ἡμέρας. Ἀπό γ' Ὁδῆς τό προεόρτιον Κάθισμα «Σήμερον ἅπασα κτίσις...», ἀφ' στ' Ὁδῆς τό Κοντάκιον «Ἐπελεύσει Πνεύματος...» καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...», ὁ εἰρμός τῆς ἡ' ὁδῆς «Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ...» στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὁδῆς «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς...». Ἐξαποστειλάριον τό προεόρτιον «Ὡς δῶρα προεόρτια...», «Σοί δόξα πρέπει...» καί μετά τήν Ἐκτενή τό ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Τὴν τετραυματισμένην μου ψυχὴν...» (Τρίτη Ε' Ἑβδομ. Νηστειῶν) (δύς), τό Μαρτυρικόν «Ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου...» ἅπαξ. Δόξα, Καί νῦν τοῦ Μηναίου «Γλῶσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...», «Ἀγαθόν τό ἔξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».

Ἀκολούθως ἀναγινώσκονται αἱ Ὁραὶ λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τὰ προεόρτια. Μετά τήν Στ' Ὁραν γίνεται ἀπόλυσις. Ἡ Θ' Ὁρα ἀναγινώσκειται πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ ὡς εἴθισται καί λέγομεν Ἀπολυτίκιον καί Κοντάκιον τὰ προεόρτια.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ο ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ὉΡΑ.

Ἀπολυτίκια:

«Σήμερον τῆς παγκοσμίου χαρᾶς...».

Κοντάκιον:

«Ἐπελεύσει Πνεύματος...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προσομιακός

Ἑσπέρια:

Τὰ τρία Στιχηρά Προσόμοια «Βουλήν προαιώνιον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς: «Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.

Ἀπόστιχα:

Τὰ 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Τῷ ἔκτῳ μηνί...» μετά τῶν ἐν τῷ Μηναίῳ στίχων διά τὰ δύο τελευταῖα.

Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγελία». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ δι' ἡμᾶς τούς ἀνθρώπους καί διά τήν ἡμετέραν σωτηρίαν ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου σαρκωθῆναι καταδεξάμενος Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...» (Τ.Μ.Ε. Προθεωρία «Περί τῆς ἀπολύσεως ἐν γένει» §16).

Τῆ Τετάρτη πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς σωτηρίας...» καί ἡ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν...» (τρῖς)
Καθίσματα:	Τά τῆς ἑορτῆς κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν».
Στίχος:	«Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ».
Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:	Τῆς ἑορτῆς «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56)
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Καί νῦν· Τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό ἰδιόμελον «Εὐαγγελίζεται ὁ Γαβριήλ...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν).
Κανών:	Τῆς ἑορτῆς, ἄνευ στίχου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα «Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ...» (ἄπαξ).
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς «Τῆ ὑπερμάχῳ...», «Ἄγγελος πρωτοστάτης...», Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...», ὡς εὔρηγται ἐν τῷ Μηναίῳ (ᾠδή α΄: «...ταύτης τήν συλληψιν», ἡ

Ἄντι Τιμιωτέρας:	δ': «Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ...» ἢ στ' «Ἐβόησε προτυπῶν...», ἢ ἡ' «Ἄκουε κόρη...»).
Ἐξαποστειλάρια:	Ἡ Θ' ᾠδή τοῦ Κανόνος μετὰ τοῦ Μεγαλυναρίου «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν μεγάλην...» πρό τῶν δύο τελευταίων τροπαρίων «Δόξα», «Καί νῦν». Καταβασία: «Εὐαγγελίζου... Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Αἵνοι:	Τά δύο τῆς ἑορτῆς: «Ἀγγελικῶν δυνάμεων...» καί «Χαῖρε κατάρας λύτρωσις...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Τῶν οὐρανίων ἀψίδων...» εἰς 4.
Δοξολογία:	«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».
	Μεγάλη καί ἀπολυτίκιον· «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς κατωτέρω:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ὁ Θεός τό κρῖμά σου τῷ Βασιλεῖ δός, καί τήν δικαιοσύνην σου τῷ Υἱῷ τοῦ Βασιλέως.
- Ἀναλαβέτω τά ὄρη εἰρήνην τῷ λαῷ, καί οἱ βουνοί δικαιοσύνην.
- Εὐαγγελίξεσθε ἡμέραν ἐξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβιδ ἀλήθειαν, καί οὐ μή ἀθετήσῃ αὐτήν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄

- Καταβήσεται ὡς ὑετός ἐπί πόκον καί ὡσεὶ σταγῶν ἢ στάζουσα ἐπί τήν γῆν.
- Ἦγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
- Ὁ Θεός ἐμφανῶς ἤξει, ὁ Θεός ἡμῶν, καί οὐ παρασιωπήσεται.
- Ἀνατελεῖ ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτοῦ δικαιοσύνην καί πλήθος εἰρήνης.

«Σῶσον ἡμᾶς ...
ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθεῖς...»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἔσται τό ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς αἰῶνας.
 - Εὐλογητός Κύριος ὁ Θεός τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ποιῶν θαυμάσια μόνος.
 - Εὐλογημένον τό ὄνομα αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- «Σήμερον
τῆς σωτηρίας...».

Εἰσοδικόν: «Εὐαγγελίζεσθε ἡμέραν ἕξ ἡμέρας τό σωτήριον τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ δι' ἡμᾶς σαρκωθείς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς σωτηρίας...».

Κοντάκιον: «Τῆ Ὑπερμάχῳ...».

Τρισάγιον

Ἀπόστολος: Τῆς Ἑορτῆς: «Ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β΄ 11-18)

Εὐαγγέλιον: Τῆς Ἑορτῆς: «Συνέλαβεν Ἑλισάβετ...» (Λουκ. α΄ 24 - 38)

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Εὐαγγελίζου γῆ χαράν... Ὡς ἐμπύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».

Κοινωνικόν: «Ἐξελέξατο Κύριος τήν Σιών, ἠρετήσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ».

«Εἶδομεν τό φῶς...».

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῶ.

Μετά τήν Ἀπόλυσιν ψάλλεται Πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ Ἐθνικῇ Ἑορτῇ τῆς 25ης Μαρτίου κατά τήν κατωτέρω τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Διάκονος: «Εὐλόγησον Δέσποτα».

Ὁ Ἀρχιερεὺς

ἢ ὁ Ἱερεὺς:

«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε».

Ὁ Α΄ Χορός:

«Σήμερον τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».

Ὁ Β΄ Χορός:

«Τῆ Ὑπερμάχῳ στρατηγῶ τά νικητήρια».

Οἱ Χοροί:

Τήν Δοξολογίαν.

Ὁ Διάκονος:

«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατά τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καί ἐλέησον».

Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν Ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεὺς ἢ ὁ Ἱερεὺς:	Τὴν εὐχήν.

ΕΥΧΗ 25ης Μαρτίου

Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ὁ Βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ τὴν σὴν εὐνοίαν καὶ προστασίαν ἀδιάλειπτον πρὸς τό εὐσεβές ἔθνος ἡμῶν, ὡς πρὸς ἄλλον περιούσιον Ἰσραήλ, καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν μακροαίωνα ἱστορίαν ἐνδειξάμενος καὶ δι' αὐτοῦ μεγάλα καὶ θαυμαστά ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ ποιήσας, πρὸς δόξαν μὲν τοῦ ἁγίου Ὄνοματός Σου, εὐεργεσίαν δέ τῆς ὅλης ἀνθρωπότητος. Εὐ-

χαριστοῦμέν Σοι, ὅτι εὐμενῶς ἐπιβλέψας ἐπὶ τό δοῦλον ἡμῶν Ἔθνος συναντελάβου αὐτοῦ, ἠὺλόγησας τόν ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα, ἐδικαίωσας αὐτοῦ τὰς θυσίας καί τό ἐκχυθέν αἷμα, καί ἐβράβεισας αὐτῷ τήν ἐλευθερίαν καί τήν λύτρωσιν. Καί νῦν ἐπάκουσον, ἡμῶν δεομένων τῆς Σῆς ἀγαθότητος. Σκέπε καί φρούρει ἀεὶ τό εὐλογημένον Ἔθνος ἡμῶν δώρησαι αὐτῷ εἰρήνην καί ἀσφάλειαν, κράτος καί δύναμιν· ἀνεπιβούλευτον αὐτό διατήρει καί στήριζε ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καί τῇ ἀρετῇ.

Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε, Δέσποτα φιλόανθρωπε, καί ἐπὶ τήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικῆς Πατρίδος ἡμῶν Κύπρου. Μνήσθητι παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου, τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί πάντων τῶν δεομένων τῆς παρά Σοῦ βοηθείας. Ἀποδώξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου, ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σύ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης, ὁ δυνατός ἐν ἐλέει καί ἀγαθός ἐν ἰσχύϊ εἰς τό βοηθεῖν καί παρακαλεῖν καί σῶζειν πάντας τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ Σέ καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.
Ὁ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεὺς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη τοῦ ἡμῶν...».

**Τῇ αὐτῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Ἡ Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς
καί ἡ ἀκολουθία τοῦ Μεγάλου Κανόνος.**

Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...».
Κοντάκιον:	«Τῇ Ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά) «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός

Ἑσπέρια:	Τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς «Βουλὴν προαιώνιον...» καί τὰ 3 Στιχηρά Προσόμοια
----------	---

	τοῦ Ἀρχαγγέλου: «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26η Μαρτ.).
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἀπεστάλη ἐξ οὐρανοῦ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα ἐκ τοῦ Μηναίου.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Στιχηρά ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς μετά τῶν στίχων αὐτῶν (ᾄρα εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον χαρᾶς εὐαγγέλια...» (Εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς σωτηρίας...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	Τῆς ἑορτῆς «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους...».

Μικρόν Ἀπόδειπνον μετά τοῦ Μεγάλου Κανόνος

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός...» καί ἀναγινώσκειται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλονται ὁ Μέγας Κανὼν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Κρήτης μετά στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με» καί ὁ Κανὼν εἰς τὴν Ὅσιαν Μαρίαν τὴν Αἰγυπτίαν μετά τῶν συνημμένων αὐτῷ τριῶν Τροπαρίων (τοῦ Ἁγ. Ἀνδρέου Κρήτης, Τριαδικόν καί Θεοτοκίον). Μετά τὴν Στ' Ὠδὴν ψάλλεται τό Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου» ἀργῶς. Εἶτα αἱ Ζ', Η', καί Θ' Ὠδαί. Ἐν τέλει τῆς Θ' Ὠδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Ἀσπόρου συλλήψεως» ἀργῶς. Τό Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, Ψυχὴ μου» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ» «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαὶ τοῦ Ἀποδείπνου «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε», «Καὶ δός ἡμῖν Δέσποτα», «Ἐπερένδοξε ἀειπάρθενε», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ» καί «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου», μετά τὰς ὁποίας ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν», τό «Πάντων προστατεύεις».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Τοῦ Μεγάλου Κανόνος. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου ὁμολογητοῦ.

Τῷ πρωί: Μετά τό Μεσονυκτικόν τὰ καταδυτικὰ Τροπάρια «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», καί ὁ Ἐξάψαλμος, οἱ Στίχοι «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει...» κτλ. καί τό «Ἀλληλούϊα». Μετά τὴν τοῦ Ψαλτηρίου ἀ' Στιχολογίαν, τὰ τῆς Ὀκτωήχου Καθίσματα, μετά τὴν β'

Στιχολογίαν τὰ τοῦ Τριωδίου, εἶτα ὁ Ν΄ Ψαλμός, ἡ Στιχολογία τῶν θ΄ Ὠδῶν καὶ ἡ α΄ καὶ γ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ὁ Εἰρμός, ἡ Αἴτησις καὶ τὰ Καθίσματα τῆς γ΄ Ὠδῆς τοῦ Ἀρχαγγέλου. Εἶτα ἡ δ΄ Ὠδή μετὰ τοῦ Τριωδίου καὶ ἡ ε΄ καὶ ἡ στ΄ Ὠδή τοῦ Ἀρχαγγέλου. Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς, ὁ Εἰρμός, ἡ Αἴτησις, τὸ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...», τὸ Μηνολόγιον καὶ τὸ ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα, ἀντὶ τῆς ζ΄ Ὠδῆς, οἱ ἐν τῷ Τριωδίῳ Μακαρισμοὶ μετὰ Στίχου «Ἐλέησόν με ὁ Θεός, ἐλέησόν με». Ἡ ἡ΄ καὶ θ΄ Ὠδή τοῦ Ἀρχαγγέλου καὶ τὰ Τριώδια τῆς ἡ΄ καὶ θ΄ Ὠδῆς. Εἶτα «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καὶ ὁ Εἰρμός «Ὅν στρατιαί...». Μετὰ τὴν «Τιμιωτέραν...», τὸ «Ἀσπόρου συλλήψεως...», τὸ «Ἄξιόν ἐστιν...», τὸ Φωταγωγικόν, τὸ «Σοὶ δόξα πρέπει...» καὶ μετὰ τὴν Ἐκτενή, τὸ Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων «Ταῖς ληστρικαῖς ἐφόδοις...» (δίς) καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα, Καὶ νῦν «Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί...». «Ἀγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ...», τὸ Τρισάγιον, «Ἐν τῷ Ναῶ ἐστώτες...», τὸ «Κύριε, ἐλέησον» (μ΄). «Ὁ ὢν εὐλογητός...», τὸ «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ...», τὰς τρεῖς Μετανοίας καὶ ἀναγινώσκονται αἱ Ὑμνοὶ λιταί. Ἀπολυτικίον «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...» καὶ Κοντάκιον «Ψυχὴ μου, ψυχὴ μου...». Μετὰ τὴν Θ΄ Ὠδὴν οἱ Μακαρισμοὶ καὶ ἄρχεται ὁ Ἑσπερινός.

Ἑσπερινός καὶ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προομιμακός – Τὰ «Πρὸς Κύριον».

Ἑσπέρια:

1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Αὐτεξουσίως ἐξεδύθην...» (δίς).
2. Τὸ ὁμόηχον Μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου...» (ἄπαξ).
3. Τὰ 3 Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἀρχαγγέλου «Γαβριήλ ὁ μέγιστος ὁ νοῦς...» (26ῆ Μαρτίου).

Δόξα, Καὶ νῦν:

«Τῷ ἕκτῳ μηνί...» (Ἀπόστιχα ἑσπερινοῦ 25ῆς Μαρτίου).

Εἴσοδος μετὰ θυματοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου καὶ τὸ ἐν τοῦ Μηναίου «Κύριος ἔκτισέ με...» (26ῆ Μαρτίου εἰς τὸν Ἑσπερινόν) καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. (Ὁ Ἀκάθιστος Ὑμνος). Ματρώνης τῆς ἐν Θεσσαλονίῃ.

Τῷ πρωΐ: Μετὰ τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὠδῶν τελεῖται:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων

Προομιμακός – Τά «Πρός Κύριον»

Ἑσπέρια(6):

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Ὡς ἐξ Ἱερουσαλήμ...» (δίς).
2. Τό Μαρτυρικό «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...» (ἅπαξ).
3. Τά 3 προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Βουλήν προαιώνιον...».

Δόξα, Καί νῦν:

«Τό ἀπ' αἰῶνος μυστήριον...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω» καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Τῷ ἑσπέρας: Τελεῖται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου. Ἀναγινώσεται τό Μικρόν Ἀπόδειπνον. Μετά τό «Ἄξιόν ἐστιν», ψάλλεται τό Τροπάριον «Τό προσταχθέν μυστικῶς» δίς ἀργόν καί ἅπαξ σύντομον. Εἶτα ἀναγινώσεται ἡ Α' Στάσις (Α-Ζ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Α' καί Γ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος τοῦ Ἀκαθίστου «Ἀνοίξω τό στόμα μου» εἰς 6 τροπάρια ἐκάστη Ὠδή μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε» εἰς τά 4 πρῶτα καί Δόξα, Καί νῦν εἰς τά 2 τελευταῖα καί αὐθις ὁ Εἰρμός. Ἀκολουθῶς τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ» ἀργῶς καί ἀναγινώσεται ἡ Β' Στάσις (Η-Μ) τῶν Οἴκων. Εἶτα ψάλλονται αἱ Δ', Ε' καί Στ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος. Ἐν συνεχείᾳ τό «Τῆ ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσεται ἡ Γ' Στάσις (Ν-Σ) τῶν Οἴκων. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ', Η' καί Θ' Ὠδαί τοῦ Κανόνος. (Κατά τήν Θ' Ὠδήν γίνεται θυμιασις τοῦ ναοῦ). Εἶτα τό «Τῆ Ὑπερμάχῳ» ἀργοσύντομον δίχορον καί ἀναγινώσεται ἡ Δ' Στάσις (Τ - Ω καί Α) τῶν Οἴκων. Τό Τρισάγιον. «Τῆ ὑπερμάχῳ» (χῦμα). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ», «Κύριε ἐλέησον» (γ'), Δόξα, Καί νῦν «Τήν τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου», «Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς» καί ἀναγινώσκονται αἱ εὐχαί «Ἄσπιλε, ἀμόλυντε...», «Καί δός ἡμῖν...», «Ὑπερένδοξε...», «Ἡ ἐλπίς μου ὁ Πατήρ...», «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου...». Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς ποιεῖ τήν Ἀπόλυσιν μετά τοῦ «Εὐξώμεθα». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν» ψάλλεται τό «Τήν ὠραιότητα».

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ (τοῦ Ἀκαθίστου Ὑμνου). Ἰλαρίωνος τοῦ Νέου, Ἡρωδίωνος ἀποστόλου.

Τῷ πρωί: Μεσονυκτικόν τοῦ Σαββάτου

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...» (τρῖς).
Κάθισμα:	«Ὁ μέγας Στρατηγός...» (δῖς) (ζήτει τοῦτο ἐν τῷ Τριωδίῳ μετὰ τὴν γ' Στάσιν τῶν Οἰκῶν). Ἀμέσως:
Ὁ Ν' ψαλμός:	(χῦμα).
Κανόν:	Τῆς Θεοτόκου «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», μετὰ τῶν Εἰρωῶν εἰς 6.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Κάθισμα, πάλιν τό «Ὁ μέγας Στρατηγός...» (ἅπαξ).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον «Τῆ ὑπερμάχῳ...», Οἶκος «Ἄγγελος πρωτοστάτης...» Τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...»
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Τό ἀπ' αἰῶνος σήμερον...» (δῖς).
Αἶνοι:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια «Κεκρυμμένον μυστήριον...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Γλώσσαν ἦν οὐκ ἔγνω...».
Δοξολογία:	Μεγάλη, καί τό «Τό προσταχθέν μυστικῶς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ*Τελεῖται ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό προσταχθέν μυστικῶς...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις...».
Ἀπολυτίκιον:	«Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον:	«Τῆ ὑπερμάχῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τῆς Θεοτόκου «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (ὁ δεύτερος ἐν τῷ Τριωδίῳ)
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Θεοτόκου «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Ὁρθρος 8ης Σεπτ.).
Εἰς τό Ἐξαιρετός:	«Ἄπας γηγενής...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» καί Ἀπόλυσις.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ. Μαρίας Ὁσίας τῆς Αἰγυπτίας. Μάρκου ἐπισκόπου Ἀρεθουσίων, Κυρίλλου διακόνου καί τῶν σὺν

αὐτοῖς μαρτύρων. Ἰωνᾶ, Βαραρησίου και τῶν σύν αὐτοῖς μαρτύρων.
Ἦχος α΄, Ἑωθινόν Θ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Τό προσταχθέν...».
Κοντάκιον: «Τῇ ὑπερμάχῳ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιαικός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 6 καί τῆς Ὁσίας
«Σέ μέν διεκώλυε...» 4.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Ἐθαυματούργησε Χριστέ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ α΄ ἡχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Τριωδίου: «Τά τῆς ψυχῆς θηρεύματα...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοδοκίον· «Ὡ θαύματος καινοῦ...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα· τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μήτερον ἀκριβῶς...» Καί νῦν· τό Θεοδοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρώτῃ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἡχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό ἀπολυτίκιον τῆς Ὁσίας «Ἐν σοί μήτερον ἀκριβῶς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ α΄ ἡχου καί ἅπαντα ἢ ἐν τῷ Τριωδίῳ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ΄) Εὐαγγελίου.

Ὁ Ν΄ ψαλμός:	Δόξα· «Τῆς μετανοίας...», Καί νῦν· «Τῆς σωτηρίας...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τά πλήθη...».
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τοῦ Τριωδίου. Διά τόν α΄ τοῦ Τριωδίου («Παρεϊκάς με πλούτῳ...») στίχος· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι» καί διά τόν β΄ (Πόθῳ τήν φωσφόρον...), στίχος· «Ἄγία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν».
Ἄπο γ΄ Ὠδῆς:	Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ὁσίας καί τά ἐπίσης ἐν τῷ Τριωδίῳ Καθίσματα «Τά σκιρτήματα πάντα...» Δόξα, Καί νῦν· «Εἰς ἰλύν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν...».
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«Ἄνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ΄ Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τῆς Ὁσίας «Ὑπόδειγμα μετανοίας», καί τό Θεοτοκίον «Ὁ γλυκασμός τῶν ἀγγέλων...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῆς Ὁσίας: 4 (Τά ἐν τῷ Ἐσπερινῷ προσόμοια «Σέ μέν διεκώλυε...» εἰς 4). Τά δύο τελευταῖα, μετά τῶν στίχων: α) «Ὑπομένων ὑπέμεινα τόν Κύριον καί προσέσχε μοι...» β) «Καί ἔστησεν ἐπί πέτραν τοῦς πόδας μου καί κατηύθυνε τά διαβήματά μου...».
Δόξα:	Τοῦ Τριωδίου· «Οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Ἐν σοί μητερ, ἀκριβῶς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ε΄ τῶν Νηστειῶν· «Χριστός παραγενόμενος ἀρχιερεύς...» (Ἑβρ. θ΄ 11-14).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε΄ τῶν Νηστειῶν· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς τούς δώδεκα...» (Μάρκ. ι΄ 32-45).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἐπί σοί χαίρει...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...» Καί Ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Κυριακῇ ἑσπέρας

Τελεῖται ὁ Κατανυκτικός Ἑσπερινός
ὡς προδιεγράφη κατά τό ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...» Δόξα· «Ἐν σοί μητερ ἀκριβῶς...».
Ἄντι Κοντακίου:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ ἀ΄ ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια:	1. Στιχηρά Κατανυκτικά τοῦ ἀ΄ ἤχου «Ὅτι τό πέλαγος πολύ...» 4. 2. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Τριωδίου: «Πτωχεύσας ὁ πλούσιος...» 3. 3. Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (30ῆ Μαρτ.) «Πάτερ Ἰωάννη Ὅσιε...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Δεῦρο ψυχῆ μου στενάζουσα...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό μέγα Προκείμενον «Ἐδωκας κληρονομίαν...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Τριωδίου «Θαυμαστή τοῦ Σωτῆρος (δίς) καί τό Μαρτυρικόν «Τῇ πρεσβείᾳ Κύριε...».

Δόξα, Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον τοῦ Τριωδίου «Τῶν οὐρανίων ταγμάτων...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Τά τροπάρια «Θεοτόκε Παρθένε...» καί ἡ λοιπή ἀκολουθία ὡς προδιετυπώθη τῷ ἑσπέρας τῆς Κυριακῆς τῆς Τυρινῆς.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωάννου Ὁσίου τοῦ συγγραφέως τῆς Κλίμακος. Ἰωήλ Προφήτου.

31. ΤΡΙΤΗ. Ὑπατίου Ἱερομάρου Ἐπισκόπου Γαγγρῶν.

Ἰησοῦς Χριστός ὁ Δίκαιος Κριτής, 16^{ος} αἰ.
Βυζαντινὸ Μουσεῖο Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Ἐχων ἡμέρας 30.

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας, ὁσίας. Μακαρίου ὁσίου (Ἐθνική Ἑορτή).

Αἱ ἀκολουθίαι τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καί τῶν Ὁρῶν τελοῦνται ὡς προδιετυπώθησαν ἐν τῷ παρόντι. Μετά ταῦτα ἀκολουθεῖ:

Ὁ Ἑσπερινός καί ἡ Θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακός. Τά «Πρός Κύριον».

Ἑσπέρια: (στίχοι 10)

1. Τό Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας· «Πλούσιος ἐν πάθεσιν ...» (δίς).
2. Τό Μαρτυρικόν· «Ἀκορέστω διαθέσει ψυχῆς ...» (ἅπαξ).
3. Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς σειρᾶς τοῦ Τριωδίου· «Πέραν τοῦ Ἰορδάνου...».
4. Τέσσερα στιχηρά Προσόμοια τοῦ Μηναίου (2α Ἀπριλ.) «Τίτε θεόφρον πατήρ ἡμῶν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Θεοτοκίον τοῦ Μηναίου· «Ποίοις ὀφθαλμοῖς θεάσωμαι...».

Εἴσοδος μετά θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τά Ἀναγνώσματα καί ἡ λοιπή ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σήμερον ψάλλεται πανηγυρική Δοξολογία ἐπί τῇ ἐπετειῶ τῆς ἐνάραξενος τοῦ Ἀπελευθερωτικοῦ Ἀγῶνος τοῦ 1955, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Τυπική διάταξις Δοξολογίας ἐπὶ τῇ 1ῃ Ἀπριλίου 1955.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον, Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου...».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ...».
Οἱ Χοροί:	Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον, ἡμᾶς ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῇ Νήσῳ ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἐνισχύσεως τοῦ ἔργου αὐτῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καὶ αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν κατὰ τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα τοῦ 1955 - 59 ἀγωνισαμένων καὶ πεσόντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεόν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	Τὴν εὐχὴν,

ΕΥΧΗ ΤΗΣ 1ης ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Δέσποτα Κύριε, ὁ Θεός τῶν πατέρων ἡμῶν, ὁ παντοκράτωρ καί παντοδύναμος, ὁ μόνῳ τῷ βούλεσθαι ποιῶν πάντα καί μετασκευάζων, ὁ τῇ ἀρρήτῳ καί ἀκαταλήπτῳ σοφίᾳ Σου καθαιρῶν δυνάστας καί ἀνυψῶν πένητας, ταπεινῶν ἰσχυρούς καί ἀνορθῶν κατερῶραγμένους, κλῖνον πρός ἡμᾶς τό οὓς Σου καί πρόσδεξαι τάς ἐντεύξεις ἡμῶν.

Ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ναῷ, ἔνθα οἱ Πατέρες ἡμῶν καί ἡμεῖς, ἐν δουλείᾳ διατελοῦντες, πλεονάκις ἐπικεκλήμεθα τό ἄμετρον Σου ἔλεος καί τήν κραταιάν προστασίαν Σου, ἐν τοῖς ὑπέρ ἐλευθερίας ἀγῶσιν ἡμῶν, συνήλθομεν σήμερον καί αὖθις ἵνα εὐχαριστήριους, ἀναπέμψωμέν Σοι δεήσεις.

Εὐχαριστοῦμέν Σοι, Δέσποτα φιλόανθρωπε, ὅτι τόν λαόν Σου τοῦτον ἀπήλλαξας τοῦ ἀποικιακοῦ ζυγοῦ, εὐλογήσας τόν ὑπέρ ἐλευθερίας ἱερόν αὐτοῦ ἀγῶνα. Ἀλλά καί νῦν, τῆς παρὰ Σοῦ βοηθείας δεόμεθα, ὅτι ὑπό δοκιμασίαν νέαν ὁ λαός Σου περιήλθεν. Ὅλη καρδιά ἰκετεύομέν Σου τήν ἀγαθότητα. Ἰλέω ὄμματι ἔπιδε καί ἐπί τήν σημερινήν κάκωσιν τῆς μαρτυρικής ἡμῶν Πατρίδος. Μνήσθητι τῶν ἐν αἰχμαλωσίᾳ καί ὀμηρεῖα ὄντων ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐν διωγμοῖς καί κινδύνοις, τῶν ἐν ἀνάγκαις καί θλίψεσι καί παντός τοῦ δοκιμαζομένου λαοῦ Σου. Ἀποδίωξον πάντα ἐχθρόν καί πολέμιον ἀπό τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν, δός λύτρωσιν τῷ λαῷ Σου, ἐκ τῆς τυραννίας τοῦ ἀλλοθρήσκου· ἐλευθερίαν καί εἰρήνην πᾶσιν ἡμῖν χάρισαι.

Ὅτι Σὺ εἶ ὁ δοτήρ τῆς εἰρήνης καί Σοί τήν δόξαν καί εὐχαριστίαν καί προσκύνησιν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καί τῷ Υἱῷ καί τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος:	Τόν Πανηγυρικόν τῆς ἡμέρας.
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	Τήν Ἀπόλυσιν.
Ὁ Χορός:	Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.
Ὁ Χορός:	«Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα...».
Ὁ Ἱερεὺς:	«Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότη...».

2. ΠΕΜΠΤΗ. Τίτου Ὀσίου τοῦ θαυματουργοῦ, Θεοδώρας τῆς παρθενομάρτυρος.

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Πρὸ τῶν Βαΐων. Νικήτα ὁμολογητοῦ, Ἰωσήφ τοῦ Ὑμνογράφου.

Τῷ πρωί: Μετά τὰς ἀκολουθίας τοῦ Μεσονυκτικοῦ, τοῦ Ὁρθρου καὶ τῶν Ὡρῶν τελεῖται,

Ὁ Ἑσπερινὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας τῶν Προηγιασμένων.

Προοιμιακὸς καὶ τὰ «Πρὸς Κύριον ...»

- Ἑσπέρια: (στίχοι 10)** 1. Τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν...» (δίς).
 2. Τὸ ὁμόηχον μαρτυρικόν «Μάρτυρες Κυρίου, ἰκετεύσατε...» (ἄπαξ).
 3. Τὰ 5 Ἰδιόμελα τοῦ Λαζάρου «Κύριε, Λαζάρου θέλων τάφον ἰδεῖν...» εἰς 7.
- Δόξα:** Τὸ Ἰδιόμελον «Ἐπιστάς τῷ μνήματι Λαζάρου...».
- Καὶ νῦν:** Τὸ ἕτερον Ἰδιόμελον «Τὴν ψυχωφελῆ πληρώσαντες...».

Εἴσοδος μετὰ θυμιατοῦ, «Φῶς ἰλαρόν...», τὰ Ἀναγνώσματα, «Κατευθυνθήτω...» καὶ ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τῶν Προηγιασμένων.

Σημείωσις. Ἀπὸ τῆς σήμερον μέχρι καὶ τοῦ Σαββάτου τῆς Ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ, σχολάζει ἡ Παρακλητικὴ.

Τῷ ἑσπέρας: Ἀναγινώσκειται τὸ Μικρὸν Ἀπόδειπνον. Μετὰ τὸ «Ἄξιόν ἐστιν...» ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Λαζάρου «Νεκρὸν τετραήμερον ἐξαναστήσας...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ καὶ τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τὸ τέλος τοῦ Κανόνος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμὸς τῆς Θ' Ὡδῆς «Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ἡ πάντων χαρά...» (ζήτηι μετὰ τὴν Στ' Ὡδὴν τοῦ Κανόνος τοῦ Ὁρθρου τῆς αὔριου). «Κύριε ἐλέησον» (μ'), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...», τὰ «Ἄσπιλε ἀμόλυντε...» «Καὶ δός ἡμῖν Δέσποτα...» κλπ. Μετὰ τὸ «Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου...» Ἀπόλυσις (Ὁ Ἀναστάς...) μετὰ τοῦ «Εὐξώμεθα...». Πρὸ τοῦ «Δι' εὐχῶν...» τὸ «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΠΡὸ τῶν Βαΐων. Ἡ Ἀνάστασις τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου φίλου τοῦ Χριστοῦ Λαζάρου. Γεωργίου τοῦ ἐν Μαλεῶ ὀσίου, Θεωνᾶ Θεσσαλονίκης.

Σημειώσεις. Από της σήμεραν μέχρι και της Κυριακής του Θωμά δέν τελούνται μνημόσυνα μετά κολλύβων. Εἰς ἐκτάκτους περιπτώσεις, ὅταν δηλαδή πρόκειται γιά 3ήμερα, 9ήμερα καί 40ήμερα μνημόσυνα, μνημονεύονται τά ὀνόματα τῶν τεθνεώτων εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, ψαλλομένων μόνον τῶν τεσσάρων τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», ἄνευ παραθέσεως κολλύβων.

ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» (τρῖς).
- Κάθισμα:** «Κατοικτίερας τῆς Μάρθας καί Μαρίας...» (δίς).
- Εὐλογητάρια:** Τά ἀναστάσιμα.
Μικρά συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις «᾽Ὅτι ἠὺλόγηταί σου...» Ἀμέσως:
- Κάθισμα:** «Ἡ πηγὴ τῆς σοφίας...» (δίς)
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ ψαλμός (χῦμα).
- Κανόνες:** Τοῦ Τριωδίου μετά στίχον· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά δύο καθίσματα τοῦ Τριωδίου· «Συμπαρέστησαν Χριστῷ...» καί «Προγινώσκων τά πάντα ὡς ποιητής...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
- Καταβασίαι:** «Υἱοῦ διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν...».
- Ἀντί τῆς Τιμωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τοῦ Τριωδίου μετά τοῦ στίχον· «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἡ Καταβασία «Κυρίως Θεοτόκον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς), ἄνευ τοῦ «Υψοῦτε...» καί τά δύο τοῦ Τριωδίου «Λόγω σου Λόγε τοῦ Θεοῦ...» (δίς) καί «Διά Λαζάρου σε Χριστός...» (ἅπαξ).
- Αἶνοι:** Τά 8 Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς· «Ἀνάστασις καί ζωή...».
- Δόξα:** «Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...».
- Καί νῦν:** «Ἐπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλη· και τό «Σήμερον σωτηρία...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελείται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

- Εἰς τό β' Ἀντίφωνον:** «... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
- Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
- Κοντάκιον:** «Ἡ πάντων χαρά...».
- Ἀντί Τρισαγίου:** «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
- Ἀπόστολος:** Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες...» (Ἐβρ. ιβ' 28, ιγ' 1 - 8).
- Εὐαγγέλιον:** Σαββάτου τοῦ Λαζάρου: «Ἦν τις ἀσθενῶν Λάζαρος...» (Ἰωάν. ια', 1 - 45).
- Εἰς τό Ἐξαιρετός:** «Τήν ἀγνήν ἐνδόξως τιμήσωμεν...» (Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς τοῦ α' Κανόνος τοῦ Τριωδίου).
- Κοινωνικόν:** «Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
- Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...»
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Ἀπό σήμερον μέχρι καί τῆς Κυριακῆς τῆς Πεντηκοστῆς παραλείπεται ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Εἶδομεν τό φῶς...». Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται ἀπό τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΪΩΝ. Ἡ λαμπρά καί ἐνδοξος πανήγυρις τῆς εἰς Ἱερουσαλήμ εἰσόδου τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Κλαυδίου, Διοδώρου μαρτύρων, Θεοδώρας τῆς ἐν Θεσσαλονίκη, Γεωργίου τοῦ ἐν Ἐφέσῳ Νεομάρτυρος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ.

- Ἀπολυτίκιον:** «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».
- Κοντάκιον:** «Ἡ πάντων χαρά...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

- Εσπέρια:** Προοιμιακός - Ψαλτήριον.
Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Σήμερον ἡ χάρις...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν:	Τό α΄ Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...»
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά ἀναγνώσματα.
Ἄποστιχα:	Τά Ἰδιόμελα τῆς ἐορτῆς «Χαίρε καί εὐφραίνου...» μετά τῶν πρό αὐτῶν στίχων.
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον ἡ χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἄπολυτία:	«Τήν κοινήν ἀνάστασιν...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Συνταφέντες σοι διά τοῦ βαπτίσματος...».
Ἄπολυσις:	«Ὁ ἐπί πύλον ὄνου καθεσθῆναι καταδεξάμενος διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, τά Ἰδιόμελα τῆς Λιτῆς τῆς ἐορτῆς «Τό πανάγιον Πνεῦμα...» ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον: «Συνταφέντες σοι...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἄπολυτία:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Τριωδίῳ κατά σειράν καί τό μετά τόν Πολυέλεον «Ὁ ἐπί θρόνου Χερουβεῖμ...» (δίς).
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Ἐκ στόματος νηπίων καί θηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον».
Στίχος:	«Κύριε, ὁ Κύριος ἡμῶν, ὡς θαυμαστόν τό ὄνομά Σου ἐν πάσῃ τῇ γῆ».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: (Ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης)	Τῆς ἡμέρας: «Ὅτε ἤγγισεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ματθ. κα΄ 5 - 11 καί 15 - 17). «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...» οὐ λέγομεν.
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ Χριστός εἰσέρχεται ἐν πόλει τῆ ἀγία...», Καί νῦν· τό αὐτό. Εἰς

Κανόν:	τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Σήμερον ἡ χάρις...».
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Ὁ τοῦ Τριωδίου, ἄνευ στίχων. Ἡ Ὑπακοή: «Μετά κλάδων ὑμνήσαντες πρότερον...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου.
Καταβασίαι:	«ᾠφθησαν αἱ πηγαί...»
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς καί ἡ Καταβασία «Θεός, Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν...».
Ἑξαποστειλάριον:	«Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (τρῖς), μόνον. Ἀμέσως μετά ἀναγινώσκεται ἡ εὐχή τῶν Βαίων ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης (ἢ ἀπό τοῦ Θρόνου, ἐάν χοροστατῆ Ἀρχιερεὺς, ὅστις περιβάλλεται πρὸς τοῦτο Ἐπιτραχήλιον καί Ὠμοφόριον). Εἰς Κύπρον ἡ εὐχή τῶν Βαίων ἀναγινώσκεται καί εἰς τό τέλος τῆς Θείας Λειτουργίας, μετά τήν Λιτανεῖαν, λόγῳ τοῦ ὅτι πολλοί τῶν πιστῶν ἔρχονται εἰς τόν ναόν φέροντες τούς κλάδους ἐλαίας αὐτῶν, μετά τό σημεῖον τοῦτο.
Αἶνοι:	Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὁ πλείστος ὄχλος Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Συνταφέντες σοι...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς, ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α'.

- Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.
- Περιέσχον με ὠδίνες θανάτου, κίνδυνοι ἄδου εὐροσάν με.
- Θλίψιν καί ὀδύνην εὐρον, καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.
- Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου ἐν χώρᾳ

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

ζώντων.

● Δόξα, Καί νῦν.

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
- Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
- Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντός τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν. «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραήλ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρών, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.
- Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

«Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...».

Εἰσοδικόν:

«Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου ὄνου καθεσθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια:

«Τὴν κοινήν ἀνάστασιν...», «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον:

«Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε...» (Φιλιπ. δ΄, 4 - 9).

Εὐαγγέλιον:

Κυριακῆς τῶν Βαΐων: «Πρὸ ἕξ ἡμερῶν τοῦ Πάσχα...» (Ἰωάν. ιβ΄, 1 - 18).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως:

Ὁ Εἰρμός τῆς Θ΄ Ὁδῆς «Θεός Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...».

Κοινωνιόν: «Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου. Ἀλληλουΐα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...».

Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, κρουομένων τῶν κωδῶνων, προπορευομένων τῶν φανῶν καί τῶν ἑξαπτερυγῶν καί ψαλλομένων τῶν Στιχηρῶν τῶν Αἴνων «Ὁ πλειστος ὄχλος Κύριε...», γίνεται λιτανεία περὶ τόν ναόν, τῶν Ἱερέων κρατούντων τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τήν Εἰκόνα τῆς Βαΐφόρου καί τῶν πιστῶν ἀκολουθούντων καί φερόντων κλάδους φοινίκων καί ἐλαίας. Συμπληρωθείσης τῆς λιτανείας, πρὸ τῆς δυτικῆς εἰσόδου καί βλέπων πρὸς δυσμάς, ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ (Ματθ. κα' 1 - 11 καί 15 - 17). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκει τήν εὐχήν τῶν Βαίων καί ψάλλεται τό ἀπολυτίκιον «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...». Εἰσερχομένων τῶν πιστῶν εἰς τόν ναόν ψάλλεται τό «Εἶτ' ὄνομα Κυρίου...» καί γίνεται ἡ ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῆ Κυριακῆ τῶν Βαίων ἐσπέρας: Ἀποδίδεται ἡ ἑορτή τῶν Βαίων.

Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Τήν κοινήν ἀνάστασιν...» Δόξα: «Συνταφέντες σοι...».

Κοντάκιον: «Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐπί πάλου ὄνου...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός

Ἑσπέρια: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Χαῖρε καί εὐφραίνου πόλις Σιών...» εἰς 6.

Δόξα: Τό α' Ἰδιόμελον «Χαῖρε καί εὐφραίνου...».

Καί νῦν: Τό γ' Ἰδιόμελον «Ὁ τοῖς Χερουβεὶμ ἐποχούμενος...»

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας «Ἴδού δὴ εὐλογεῖτε τόν Κύριον...».

Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ἐκ βαίων καί κλάδων...» μετά τῶν πρὸ αὐτῶν στίχων.

Δόξα: Τό α' Ἰδιόμελον «Ἐκ βαίων καί κλάδων...».

Καί νῦν: Τό β' Ἰδιόμελον «Φοβερόν τό ἐμπεσεῖν...».

«Νῦν ἀπολύεις...» καί εὐθύς ὁ Κανὼν τοῦ Ἀποδείπνου «Ἰωσήφ τήν σωφροσύνην...» μετά τοῦ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὁδῆς «Ἀλλότριον

τῶν μητέρων ἢ παρθενία...». Τρισάγιον, τὰ ἀπολυτίκια «Θεοτόκε Παρθένε...», «Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ...», Δόξα· «Ἰκετεύσατε ὑπὲρ ἡμῶν...», Καί νῦν· «Ὑπό τὴν σὴν...» Τό· «Κύριε ἐλέησον» (μ') Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν...» «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...» «Ὁ ὢν εὐλογητός...». Τὰς εὐχὰς «Ἐπουράνιε βασιλεῦ...» καί «Κύριε καί Δέσποτα...» καί ἡ Ἀπόλυσις:

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Πρό τοῦ «Δι' εὐχῶν...» : Τό σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τὴν ἄδικον Χριστέ...».

6. ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. Μνεῖαν ποιούμεθα Ἰωσήφ τοῦ Παγκάλου καί τῆς ὑπὸ τοῦ Κυρίου, διὰ τὴν ἀκαρπῖαν αὐτῆς καταρασθείσης καί ξηρανθείσης συκῆς. Εὐτυχίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Γρηγορίου τοῦ Σιναΐτου, Μιχαήλ τοῦ ἐν Νέα Μάκρη νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου.

Ἄρχεται ἡ Ἁγία καὶ Μεγάλη Ἑβδομάς.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἑσπερινοῦ, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μεγάλης Δευτέρας, κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἀναγινώσκειται ἡ Βασιλικὴ ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς (ἐμμελῆς ἀπαγγελία), καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διὰ κατσίου. Τρισάγιον. Τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἑξάψαλμος. Μετά τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθοῖζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Μικρά Συναπτὴ καί Ἐκφώνησις «Ὅτι σόν τό κράτος...». Ἀκολουθῶς ψάλλονται τὰ τρία κατὰ σειρᾶν καθίσματα, τὰ δύο ἀνά μίαν καί τό τρίτον δὶς καί εὐθύς ὁ διάκονος «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκειται ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης ὑπὸ τοῦ Ἱερέως τό Εὐαγγέλιον. Ἀμέσως ὁ Ν' (χῦμα) καί ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐ-

τῆς. Μετά τήν α΄ Ὠδήν, μικρά συναπτή. Ἀκολουθῶς τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος, τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ἡ ἡ΄ Ὠδή ἐν ἧ ἀντί τοῦ Δόξα· λέγομεν «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν καί Ἅγιον Πνεῦμα τόν Κύριον» πρὸ δέ τοῦ ἐν τῷ τέλει αὐτῆς Εἰρμοῦ λέγομεν «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καί προσκυνοῦμεν τόν Κύριον». «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός...» καί ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδή. Μετά τόν Εἰρμόν αὐτῆς αἴτησις καί τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Κύριε, ἐρχόμενος». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα, τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον». Δόξα, Καί νῦν «Δευτέραν Εὔαν». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄), Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Δευτέρα πρωί: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (δ΄, ε΄, ς΄, ζ΄, καί η΄), καί ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὠραὶ λιταί, μετὰ δέ τούς Ψαλμούς ἐκάστης Ὠρας τό Τροπάριον «Ἴδου ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετὰ τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...».

Εἰς τήν Θ΄ Ὠραν, οἱ Μακαρισμοὶ καί μετὰ τό «Πάτερ ἡμῶν...», τό Κοντάκιον «Ὁ Ἰακώβ ὠδύρετο...» καί τά λοιπά ὡς συνήθως.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προοιμιακός - Τά «Πρὸς Κύριον...».

Ἐσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων (περιλαμβανομένου τοῦ Δόξα)· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Κύριε, πρὸς τό μυστήριον...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δευτέραν Εὔαν τήν Αἰγυπτίαν...».

Εἴσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...». Καί ἀμέσως τό Εὐαγγέλιον.

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας. «Καθημένου τοῦ Ἰησοῦ...» (Ματθ. κδ΄, 3 - 35).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀποδεῖπνον μετὰ τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριωδῖον «Πρόσεχε οὐρανέ καί λαλήσω...» μετὰ τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς «Τόν προδηλωθέντα...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπή Ἀκολουθία τοῦ Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγῆν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

7. ΜΕΓΑΛΗ ΤΡΙΤΗ. Μνεΐαν ποιούμεθα τῆς τῶν Δέκα Παρθένων Παραβολῆς ἐκ τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Καλλιοπίου μάρτυρος, Γεωργίου Μυτιλήνης, Σάββα τοῦ νέου ὀσίου τοῦ ἐν Καλύμνῳ ἀσκήσαντος.

Τῆ Μ. Δευτέρα ἐσπέρας: Μετὰ τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τρίτης, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διά κατσίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἑξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουΐα» (ιβ') μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἴδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβείαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ), σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ (τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς). Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ματθ. κβ' 15 - κγ' 39) ὡς καί χθές. Ὁ Ν' χῦμα, ἀμέσως αἴτησις καί ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ὁ διώδιος Κανὼν εἰς ἕξ Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Εἰς τήν ἡ' Ὁδὴν ἀντί Δόξα τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...» καί πρό τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...». Εἶτα ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῇ. Τό Ἑξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τούς Αἴνους τά 2 Ἰδιόμελα «Ἐν ταῖς λαμπρότησι» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Τοῦ κρῦψαντος τό τάλαντον». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα «Δεῦτε πιστοί». Δό-

ξα, Καί νῦν· «Ἴδού σοι τό τάλαντον». «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν ψυχή...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τήν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπί τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τρίτη πρωί: ΑΙ ΩΡΑΙ

Ἀναγινώσκονται τά πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (θ', ι', ια', ιβ', καί ιγ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραὶ λιταί. Μετά τοὺς Ψαλμούς ἐκάστης Ὁρας τό Τροπάριον «Ἴδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...», καί μετά τό Τρισάγιον τό Κοντάκιον «Τήν ὥραν, ψυχὴ τοῦ τέλους...».

Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προσομιακός - Τά «Πρὸς Κύριον...».

Ἑσπέρια: (Στίχοι 6) Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἵνων τοῦ Ὁρθρου· «Ἐν ταῖς λαμπρότησι...» κτλ. καί τά 3 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων «Δεῦτε πιστοί...» κτλ.

Δόξα, Καί νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Ἴδού σοι τό τάλαντον...».

Εἵσοδος: Μετ' Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...». Τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Περί τῆς ἡμέρας ἐκείνης...» (Ματθ. κδ', 36 - κς', 2).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Δώρων.

Ἀπόλυσις: Ἡ ἰδίᾳ· «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: ΜΕΓΑ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μέγα Ἀπόδειπνον μετά τήν Δοξολογίαν, ψάλλεται τό Τριώδιον «Στειρωθέντα μου τόν νοῦν...» μετά τῶν Εἰρμῶν αὐτοῦ. Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὁδῆς ὁ Εἰρμός αὐτῆς· «Τήν ὑπερφυῶς σαρκί...» ἀργῶς, καί ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Μ. Ἀποδείπνου. Εἰς τήν συγχώρησιν τό Σταυροθεοτοκίον «Σφαγὴν σου τήν ἄδικον Χριστέ...».

8. ΜΕΓΑΛΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. Μνεῖαν ποιούμεθα τῆς ἀλειψάσης τόν Κύριον μύρω πόρνης γυναικός, ὡς οἱ θεϊότατοι Πατέρες ἐθέσπισαν, ὅτι πρό τοῦ σωτηρίου πάθους, μικρόν τοῦτο γέγονε. Ἡρωδίωνος, Ἀγά-

βου, Ρούφου, Ἀσυγκρίτου, Φλέγοντος καί Ἑρμοῦ ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων.

Τῆ Μ. Τρίτη ἑσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου, ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Τετάρτης, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμῶ τόν ναόν διά κατσίου. Τό Τρισάγιον, τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (ιβ') μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ἰδού ὁ Νυμφίος» (τρῖς). Εἰς τό τέλος τοῦ α' λέγομεν «δυνάμει τοῦ Σταυροῦ σου, σῶσον ἡμᾶς», εἰς τό τοῦ β' «πρεσβεΐαις τοῦ Ἁγίου (τοῦ Ναοῦ) σῶσον ἡμᾶς», καί εἰς τό τοῦ γ' «διά τῆς Θεοτόκου, ἐλέησον ἡμᾶς». Καθίσματα ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ τά δύο πρῶτα ἀνά μίαν καί τό τρίτον δίς. Ἀκολουθῶς ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Ἰωάν. ιβ' 17-30). Ὁ Ν' χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ τριώδιος Κανὼν εἰς ἕξι Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καί πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετά τήν Γ' Ὁδὴν αἴτησις καί ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Εἶτα ψάλλεται ἡ Η' Ὁδῇ. Ἀντί Δόξα· τό «Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱόν...», πρὸ δέ τοῦ Εἰρμοῦ «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ· «Τὴν Θεοτόκον καί μητέρα τοῦ φωτός» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὁδῇ. Τό Ἐξαποστειλάριον· «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἴνους τά 4 Ἰδιόμελα «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν». Δόξα· «Ἡ ἀμαρτωλὸς ἔδραμε», Καί νῦν· «Ἡ βεβυθισμένη». «Σοὶ δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τά 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον ὁ Χριστὸς παραγίνεται». Δόξα, Καί νῦν· «Κύριε, ἡ ἐν πολλαῖς ἀμαρτίαις». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι» Τρισάγιον καί τό Κοντάκιον· «Ὑπὲρ τήν πόρνην ἀγαθέ...» χῦμα. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ'), Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός», «Ἐπουράνιε Βασιλεῦ» καί ἡ Ἀπόλυσις «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τό ἐκούσιον πάθος».

Τῆ Μ. Τετάρτη πρωί: Αἱ Ὁραι

Ἀναγινώσκονται τά ἕτερα πέντε Καθίσματα τοῦ Ψαλτηρίου (ιδ', ιε', ις', ιθ' καί κ'). Ἐν συνεχείᾳ αἱ Ὁραι λιταί. Μετά τοὺς ψαλμούς ἐκά-

στης Ώρας, τό Τροπάριον «Ίδού ὁ Νυμφίος ἔρχεται...» καί μετά τό Τρισάγιον, τό Κοντάκιον «Ύπέρ τήν πόρνην...». Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ - ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ

Προομιμακός - Τά «Πρός Κύριον...»

- Ἑσπέρια: (στίχοι 10)** Τά 6 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων· «Σέ τόν τῆς Παρθένου Υἱόν...» κτλ. καί τά 4 Ἰδιόμελα τῶν Ἀποστίχων· «Σήμερον ὁ Χριστός, παραγίνεται...» κτλ.
- Δόξα, Καί νῦν:** Τό Ἰδιόμελον· «Κύριε ἡ ἐν πολλαῖς ἁμαρτίαις...».
- Εἵσοδος:** Μετ' Εὐαγγελίου - «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα, τό «Κατευθυνθήτω...».
- Εὐαγγέλιον:** Τῆς ἡμέρας· «Τοῦ Ἰησοῦ γενομένου ἐν Βηθανία...» (Ματθ. κς', 6-16).
- Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων Λόρων.**
Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

Τῆ Μ. Τετάρτη ἐσπέρας: ΜΙΚΡΟΝ ΑΠΟΔΕΙΠΝΟΝ

Εἰς τό Μικρόν Ἀποδείπνον μετά τό· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τριώδιον· «Ἀνώγειν ἐστρωμένον...» μετά Στίχου· «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος τῆς Θ' Ὠδῆς ψάλλεται ὁ Εἰρμός· «Ἀσπόρου συλλήψεως...» Μετά τό Τρισάγιον· «Ύπέρ τήν πόρνην...» καί τά λοιπά τοῦ Μικροῦ Ἀποδείπνου ὡς συνήθως καί Ἀπόλυσις: «Ἐρχόμενος ὁ Κύριος...».

9. ΜΕΓΑΛΗ ΠΕΜΠΤΗ. Ἑορτάζομεν τόν Ἱερὸν Νιπτῆρα, τόν Μυστικόν Δεῖπνον, τήν ὑπερφῶ Προσευχήν καί τήν Προδοσίαν. Εὐψυχίου μάρτυρος τοῦ ἐν Καισαρείᾳ. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν ἐν Λέσβῳ Νεοφανῶν μαρτύρων.

Τῆ Μ. Τετάρτη ἐσπέρας: Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποδείπνου εἰς τινα μέρη τελεῖται τό Ἅγιον Εὐχέλαιον καί ἀκολουθῶς ἐπισυνάπτεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης. Ἀλλαχοῦ προηγεῖται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης καί ἀκολουθεῖ τό μυστήριον τοῦ Εὐχελαίου.

Ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Πέμπτης τελεῖται κατά τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

Ὁ Ἱερεύς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν

λαόν σου» και ὁ Ἐξάψαλμος. Μετά τὰ Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἄλληλουϊα» (ιβ΄) μετά τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» και τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Εἶτα ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. κβ΄ 1-39). Ὁ Ν΄ χῦμα. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ὁ Κανὼν τοῦ Τριωδίου εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ ἄνευ στίχων. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Ἀπό Γ΄ Ὁδῆς **ψάλλονται** τὰ 3 Καθίσματα. Ἀφ΄ Στ΄ Ὁδῆς **ἀναγινώσκονται** τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας και τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἀκολουθῶς ψάλλονται αἱ Ζ΄ και Η΄ Ὁδαί. Μετά τόν ἐν τέλει τῆς Η΄ Ὁδῆς Εἰρμόν, τοῦ ὁποίου προηγεῖται τό «Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν και προσκυνοῦμεν τόν Κύριον» ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τήν Θεοτόκον και Μητέρα τοῦ φωτός» και ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὁδή. Μετά τήν αἴτησιν τό Ἐξαποστειλάριον «Τόν νυμφῶνά σου βλέπω» (τρῖς). Εἰς τοὺς Αἴνους τὰ 4 Ἰδιόμελα «Συντρέχει λοιπόν». Δόξα, Καί νῦν «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν». «Σοί δόξα πρέπει» και ἡ Δοξολογία χῦμα. Τά Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 4 Ἰδιόμελα «Σήμερον τό κατά τοῦ Χριστοῦ». Δόξα «Ὁ τρόπος σου δολιότητος», Καί νῦν «Μυσταγωγῶν σου, Κύριε». Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον και τό Τροπάριον τῆς Προφητείας «Ὁ ῥαπισθεῖς ὑπέρ γένους ἀνθρώπων...» (χῦμα), ἡ Προφητεία, Ἐκτενής ὑπό τοῦ Ἱερέως και ἀπόλυσις: «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός Χριστός ὁ Θεός ἡμῶν, πάντοτε νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι. **Ὁ δι΄ ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα ὁδόν ἀρίστην τήν ταπεινῶσιν ὑποδείξας ἐν τῷ νῖψαι τοὺς πόδας τῶν Μαθητῶν και μέχρι Σταυροῦ και Ταφῆς συγκαταβάς ἡμῖν Χριστός ὁ ἀληθινός...**».

Τῇ Ἁγίᾳ και Μεγάλῃ Πέμπτῃ προοί.

Τελεῖται ὁ Ἑσπερινός μετά τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μ. Βασιλείου. (Κατά τήν προσκομιδὴν ἐξάγεται σήμερον και δεῦτερος Ἀμνός, ὁ ὁποῖος μετά τόν καθαγιασμόν φυλάσσεται διά τὰς ἐκτάκτους ἀνάγκας τῶν πιστῶν καθ΄ ὅλον τό ἔτος).

Προοιμακός

Ἑσπέρια:

Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῶν Αἴνων εἰς 6: «Συντρέχει λοιπόν...» (δίς), «Ἰούδας ὁ παράνομος...», «Ἰούδας ὁ προδότης...», «Ἰούδας ὁ δοῦλος...», «Ὅν ἐκήρυξεν Ἀμνόν...».

Δόξα, Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον «Γέννημα ἐχιδνῶν...».

Εἴσοδος:

Μετ΄ Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» και τὰ Ἀναγνώσματα.

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν...» καί ψάλλεται ὁ Τρισάγιος Ὑμνος.

Ἀπόστολος: Μεγάλῃς Πέμπτης. «Ἐγὼ παρέλαβον ἀπό τοῦ Κυρίου ...» (Α΄ Κορ. ια΄ 23 - 32).

Εὐαγγέλιον: Μ. Πέμπτης. «Οἴδατε ὅτι μετὰ δύο ἡμέρας τό Πάσχα γίνεται...» (Ματθ. κς΄ 2 - 20, Ἰω. ιγ΄ 3 - 17, Ματθ΄ κς΄ 21 - 39, Λουκ. κβ΄ 43 - 44 καί Ματθ. κς΄ 40 - κς΄ 2).

Ἀκολουθεῖ ἡ **Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου**, εἰς ἣν ἀντί τοῦ Χερουβικοῦ ὕμνου ψάλλεται τό Τροπάριον «**Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...**». Εἰς τό σημεῖον «**οὐ φίλημά Σοι δώσω καθάπερ ὁ Ἰούδας...**» γίνεται ἡ Μεγάλῃ Εἴσοδος καί εὐθύς ἀμέσως μετὰ τήν Εἴσοδον ὁ β΄ Χορός συνεχίζει ἀπό τοῦ σημείου «**ἀλλ' ὡς ὁ ληστής...**».

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνιόν: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Τοῦ δείπνου Σου τοῦ μυστικοῦ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ δι' ὑπερβάλλουσαν ἀγαθότητα...».

10. ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τά Ἅγια καί Σωτήρια καί Φοικτά Πάθη τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτήρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τερεντίου, Πομπηίου, Μαξίμου, Ἀφρικανοῦ μαρτύρων. Γρηγορίου τοῦ Ε΄, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Τῆ Μ. Πέμπτη ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τῆς Μ. Παρασκευῆς, ἦτοι ἡ ἀκολουθία τῶν ἁγίων Παθῶν, ὡς ἔχει ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατὰ τήν ἀκόλουθον τυπικήν διάταξιν:

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριωδίου § 80)

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεῦ οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄), «Δεῦτε προσκυνήσωμεν» καί ἡ Βασιλική ἀκολουθία «Ἐπακούσαι σου» ἀργῶς, καθ' ἣν ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τόν ναόν διά κασιίου. Τρισάγιον. Τά Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε τόν λαόν σου» καί ὁ Ἐξάψαλμος. Μετὰ τά Εἰρηνικά, ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» (ιβ΄) μετὰ τῶν στίχων «Ἐκ νυκτός ὀρθρίζει τό πνεῦμά μου» καί τό Τροπάριον «Ὅτε οἱ ἔνδοξοι μαθηταί» (τρῖς). Μετὰ τοῦτο ἀναγινώσκεται τό Εὐαγγέλιον τῆς Διαθήκης (Α΄) (Ἰωάν. ιγ΄ 31-38, ιδ΄, ιε΄, ιστ΄, ις΄ - ιη΄ 1). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ β΄ Χορός ψάλλει τό «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου Κύριε, δόξα σοι». Τό αὐτό

ἐπαναλαμβάνουσιν ἐναλλάξ οἱ Χοροὶ εἰς τὴν λῆξιν ἐκάστου Εὐαγγελίου πλὴν τοῦ τελευταίου, εἰς τὸ ὁποῖον ψάλλουσι «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται (ἄρχεται ὁ α΄ Χορὸς) τὸ α΄, β΄, καὶ τὸ γ΄ Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ἐν τῷ δεῖπνῳ» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Β΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη΄ 1 - 28). Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ δ΄, ε΄, καὶ στ΄ Ἀντίφωνον (ἄρχεται ὁ β΄ Χορὸς) μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ποῖος σέ τρόπος» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Γ΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κστ΄ 57 - 75). Εἶτα ψάλλεται τὸ ζ΄, η΄, καὶ θ΄ Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὡ πῶς Ἰούδας» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Δ΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιη΄ 28 - ιθ΄ 6). Ἀκολουθῶς ψάλλεται τὸ ι΄, ια΄ καὶ ιβ΄ Ἀντίφωνον μετὰ τοῦ Καθίσματος «Ὅτε παρέστης» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ε΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 3 - 32). Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται τὸ ιγ΄ καὶ ιδ΄ Ἀντίφωνον. Μετὰ ταῦτα γίνεται ἡ ἔξοδος τοῦ Σταυροῦ μετὰ τοῦ Ἐσταυρωμένου ὑπὸ τοῦ Ἱερέως, τοῦ Ἱερέως ἢ τοῦ Κανονάρχου ἐκφωνοῦντος εἰς ὕψος ἀναγνώσεως Ἀποστόλου τὸ α΄ Τροπάριον τοῦ ιε΄ Ἀντιφώνου «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Τὸν α΄ καὶ τὸν προτελευταῖον στίχον «Προσκυνοῦμεν σου τὰ πάθη Χριστέ» λέγει τρίς). Τὸ αὐτὸ Τροπάριον ψάλλεται ἀκολουθῶς ὑπὸ τοῦ Δεξιοῦ Χοροῦ ἄνευ τῶν ἐπαναλήψεων. (Εἰς πλείστους ναοὺς γίνεται ἡ ὑπὸ ἀμφοτέρων τῶν Χορῶν κατὰ στίχους ψαλμωδία τούτου) καὶ εὐθύς τὰ ὑπόλοιπα Τροπάρια τοῦ ιε΄ Ἀντιφώνου. Μετὰ τὸ Καθίσμα «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς», ἀναγινώσκεται τὸ Στ΄ Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε΄ 16 - 32). Εἶτα ψάλλονται οἱ Μακαρισμοὶ μετὰ τοῦ Προκειμένου «Διμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου» καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Ζ΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 33 - 54). Ὁ Ν΄ χῦμα καὶ εὐθύς τὸ Η΄ Εὐαγγέλιον (Λουκ. κγ΄ 32 - 49). Ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Τριώδιος Κανὼν εἰς 4 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὁδῇ ἄνευ στίχου. Εἰς τὸ τέλος ἐκάστης Ὁδῆς ἐπαναλαμβάνεται καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Μετὰ τὴν Ε΄ Ὁδὴν, γίνεται αἴτησις καὶ ἀναγινώσκονται τὸ Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τὸ Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τὸ Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Ἐν συνεχείᾳ ψάλλεται ἡ Η΄ Ὁδὴ. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η΄ Ὁδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτός» καὶ ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὁδὴ. Τὸ Ἐξαποστειλάριον «Τὸν ληστήν αὐθιμερόν...» (τρὶς) καὶ ἀναγινώσκεται τὸ Θ΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ΄ 25 - 37) καὶ εὐθύς οἱ Αἶνοι, ἐν οἷς ψάλλομεν τὰ 3 Ἰδιόμελα «Δύο καὶ πονηρά» εἰς 4. Δόξα, «Ἐξέδυσάν με», Καὶ νῦν «Τὸν νῶτόν μου». Εἶτα ἀναγινώσκεται τὸ Ι΄ Εὐαγγέλιον (Μάρκ. ιε΄ 43 - 47). «Σοὶ δόξα πρέπει» καὶ ἡ Δοξολογία χῦμα. Τὰ Πληρωτικά καὶ μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Σὸν γὰρ ἔστι τὸ ἐλεεῖν» ἀναγινώσκεται τὸ ΙΑ΄ Εὐαγγέλιον (Ἰωάν. ιθ΄ 38 - 42). Μετὰ τοῦτο ψάλλονται τὰ Ἀπόστιχα «Πᾶσα ἡ κτίσις». Δόξα «Κύριε, ἀναβαίνοντός σου», Καὶ νῦν «Ἦδη βάπτεται κάλα-

μος», και αναγινώσκειται τό ΙΒ΄ Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ΄ 62 - 66) ὑπό τοῦ Διακόνου ἀπό ἄμβωνος (ἐάν δέν ὑπάρχη Διάκονος, ἀναγινώσκειται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης). Εἰς τό τέλος τοῦ Εὐαγγελίου ὁ Χορός «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι». Τρισάγιον και τό Ἀπολυτίκιον «Ἐξηγόρασας ἡμᾶς...» (τρῖς), ἡ Ἐκτενῆς «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός», μεθ' ἣν «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» και ἡ Ἀπόλυσις: «**Ὁ ἐμπτυσμούς και μᾶστιγας και κολαφισμούς και Σταυρόν και θάνατον ὑπομείνας διά τήν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστός...**».

Τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ πρωΐ.

Ἀναγινώσκονται αἱ Μεγάλαι Ὁραι ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Τριωδίῳ, κατά τήν κατωτέρω διάταξιν. Εἰς τάς Γ΄, Στ΄ και Θ΄ Ὁρας, ὅταν ψάλλωνται τά Ἰδιόμελα, ὁ Διάκονος, ἢ ἀπουσία τούτου ὁ Ἱερεὺς, θυμιάζει διά κασιίου.

Ὁρα Α΄. Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός... Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Ὁ Ἀναγνώστης Τρισάγιον. «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», και οἱ Ψαλμοί τῆς Α΄ Ὁρας. Δόξα: «Σταυρωθέντος σου Χριστέ...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν...» και ἄρχεται ὁ Δεξιός Χορός ψάλλειν τό α΄ Ἰδιόμελον «Σήμερον τοῦ ναοῦ τό καταπέτασμα ...», ὁ β΄ Χορός: «Ἴνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη και λαοί ἐμελέτησαν κενά;» και τό β΄ Ἰδιόμελον «Ὡς πρόβατον ἐπί σφαγήν, ἤχθης...». Δόξα, Καί νῦν «Τοῖς συλλαβοῦσί σε παρανόμοις...». Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ἐξεπορεύετο ἔξω και ἐλάλει ἐπί τό αὐτό... Μακάριος ὁ συνιών...». «Προφητείας Ζαχαρίου τό Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης «Τάδε λέγει Κύριος...». Ἀπόστολος τῆς Α΄ Ὁρας: «Πρός Γαλάτας ἐπιστολῆς Παύλου τό Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος: «Πρόσχωμεν Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης «Ἐμοί μή γένοιτο...» (Γαλ. ζ΄ 14 - 18), ὁ Χορός: «Ἀλληλοῦϊα». Ὁ διάκονος «Σοφία. ὀρθοί ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεὺς «Εἰρήνη πᾶσι», και ἀναγινώσκει τό Εὐαγγέλιον τῆς Α΄ Ὁρας. «Πρωΐας γενομένης...» (Ματθ. κζ΄, 1 - 56). Οἱ Χοροί «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Ὁ Ἀναγνώστης «Τά διαβήματά μου...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Τόν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...» «Κύριε Ἐλέησον...» (μ΄), «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ΄). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς: «Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...» και ὁ Προεστώς τήν Εὐχήν «Χριστέ τό φῶς τό ἀληθινόν...».

Ὁρα Γ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», και οἱ Ψαλμοί τῆς Τρίτης Ὁρας. Δόξα: «Κύριε κατέκρινάν σε...». Καί νῦν «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος ἡ

ἀληθινή...» καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα· (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων...», ὁ Δεξιὸς Χορός: «Τὰ ῥήματά μου ἐνώπισαι, Κύριε, σύνες τῆς κραυγῆς μου»· «Πρὸ τοῦ Τιμίου σου Σταυροῦ...». Δόξα, Καί νῦν· «Ἐλκόμενος ἐπὶ Σταυροῦ...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν· Προκείμενον ἦχος δ΄. «Ὅτι ἐγὼ εἰς μάλιστα εἶμι... Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με... Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Κύριος δίδωσί μοι γλῶσσαν...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Γ΄ Ὑρας· «Πρὸς Ῥωμαίους...», ὁ Διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ἐτι Χριστός...» (Ῥωμ ε΄, 6 - 10), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν τοῦ Ἁγίου Εὐαγγελίου», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Γ΄ Ὑρας· «Οἱ στρατιῶται ἀπήγαγον τὸν Ἰησοῦν...» (Μάρκ. ιε΄, 16 - 41). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» Καί εὐθύς· «Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα δεῦτε πάντες ὑμνήσωμεν...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον (γ'). Δόξα, Καί νῦν· «Τὴν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεύς· «Ὁ Θεὸς οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...», καὶ ὁ Προεστὴς τὴν Εὐχὴν· «Δέσποτα Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱέ μονογενές...».

Ὑρα ΣΤ΄. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἑκτης Ὑρας. Δόξα· «Σωτηρίαν εἰργάσω ἐν μέσῳ τῆς γῆς...». Καί νῦν· «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρησίαν...» καὶ ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα· «Τάδε λέγει Κύριος τοῖς Ἰουδαίοις...», ὁ Ἀριστερός Χορός· «Ἐδωκαν εἰς τὸ βρῶμα μου χολήν...»· «Οἱ νομοθέται τοῦ Ἰσραὴλ...». Δόξα, Καί νῦν· «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...».

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν. Προκείμενον ἦχος δ΄. «Κύριε ὁ Κύριος ἡμῶν... Ὅτι ἐπήρθη ἡ μεγαλοπρέπειά σου..., Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα», ὁ διάκονος· «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης· «Τάδε λέγει Κύριος. Ἴδού συνήσει...», ὁ Ἀπόστολος τῆς Στ΄ Ὑρας· «Πρὸς Ἑβραίους ἐπιστολῆς...», ὁ διάκονος· «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης· «Ὁ ἁγιαζων καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι...» (Ἑβρ. β΄, 11 - 18), ὁ διάκονος· «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεύς· «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Στ΄ Ὑρας· «Ἦγοντο σύν τῷ Ἰησοῦ καὶ ἕτεροι δύο, κακοῦργοι...» (Λουκ. κγ΄, 32 - 49), «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...» καὶ εὐθύς· «Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον· «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε Ἐλέησον» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε

ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν «Θεὲ καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων...».

ᾠρα Θ'. «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καὶ οἱ Ψαλμοὶ τῆς Ἐνάτης ᾠρας. Δόξα: «Βλέπων ὁ ληστής...». Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...», καὶ ἄρχεται ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον «Θάμβος ἦν κατιδεῖν...», ὁ Δεξιὸς Χορὸς: «Διεμερίσαντο τὰ ἱμάτιά μου ἑαυτοῖς...»· «Ὅτε σε Σταυρῷ προσήλωσαν...». Τὸ τέλος «...σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι» λαμβάνει ὁ Ἀριστερὸς Χορὸς. Εἶτα ὁ Δεξιὸς Δόξα: ὁ Ἀριστερὸς Καί νῦν καὶ ἀναγινώσκειται ἔμπροσθεν τοῦ Ἐσταυρωμένου εἰς ὕψος ἀναγνώσεως ἀποστόλου τὸ «Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου». (Ὁ α' καὶ ὁ προτελευταῖος στίχος τρεῖς) Ἀκολούθως οἱ Χοροὶ ψάλλουσιν αὐτὸ δίχορον.

Πληρωθέντος τοῦ Δοξαστικοῦ ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τὴν Προφητείαν Προκειμένον ἦχος πλ. β'. «Εἶπεν ἄφρων ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ... οὐκ ἔστι ποιῶν... Προφητείας Ἱερεμίου τὸ Ἀνάγνωσμα». Ὁ διάκονος «Σοφία. Πρόσχωμεν». Ὁ Ἀναγνώστης «Κύριε, γνῶρισόν μοι...». Ὁ Ἀπόστολος τῆς Θ' ᾠρας «Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς...», ὁ Διάκονος «Πρόσχωμεν, Σοφία, Πρόσχωμεν», ὁ Ἀναγνώστης «Ἐχοντες παραρησίαν...» (Ἑβρ. ι' 19 - 31). Ὁ διάκονος «Σοφία ὀρθοὶ ἀκούσωμεν...», ὁ Ἱερεὺς «Εἰρήνη πᾶσι», καὶ ἀναγινώσκει τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Θ' ᾠρας «Ὅτε ἐσταύρωσαν τὸν Ἰησοῦν...» (Ἰωάν. ιθ', 23 - 37). «Δόξα τῇ μακροθυμίᾳ σου...». Καὶ εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης «Μὴ δὴ παραδόξης ἡμᾶς...» Τρισάγιον, Κοντάκιον «Τὸν δι' ἡμᾶς Σταυρωθέντα...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ'). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (γ'). Δόξα, Καί νῦν «Τήν Τιμιωτέραν... ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς...» καὶ ὁ Προεστὼς τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...». Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐμπτυσμούς καὶ μᾶστιγας καὶ κολαφισμούς καὶ Σταυρόν καὶ θάνατον ὑπομείνας, διὰ τὴν τοῦ κόσμου σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...». «Δι' εὐχῶν...». Ἀκολουθεῖ:

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Τριφδίου § 84)

Ἑσπέρια: Προοιμακός
Τὰ 5 Ἰδιόμελα «Πᾶσα ἡ κτίσις ἠλλοιοῦτο...»
εἰς 6.

Δόξα:	«Ὡ πῶς ἡ παράνομος συναγωγή...».
Καί νῦν:	«Φοβερόν καί παράδοξον...».
Εἴσοδος:	Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» Ὁ Διάκονος «Ἐσπέρας» καί εὐθύς ἀμέσως «Προκείμενον ... διμερίσαντο τά ἱμάτιά μου...», καί τά Ἀναγνώσματα. Μετά τό γ' Ἀνάγνωσμα τό Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου.
Ἀπόστολος:	«Ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ...» (Α' Κορ. α' 18 - β' 2).
Εὐαγγέλιον:	«Συμβούλιον ἔλαβον πάντες οἱ ἀρχιερεῖς...» (Ματθ. κζ' 1- 38, Λουκ. κγ' 39 - 43, Ματθ. κζ' 39 - 54, Ἰω. ιθ' 31 - 37, Ματθ. κζ' 55 - 61).

Ὑπάρχοντος Διακόνου τό Εὐαγγέλιον ἀναγινώσκειται ἀπ' ἄμβωνος. Ἀναγινωσκομένου τοῦ Εὐαγγελίου, εἰς τό σημεῖον «Ὁψίας δέ γενομένης ἦλθεν ἄνθρωπος πλούσιος...» εἷς τῶν Ἱερέων φέρων ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον καί ἔχων εἰς χεῖρας λευκὴν σινδόνα προσέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ ὅπου εὐρίσκεται ὁ Ἐσταυρωμένος καί ποιεῖ τήν ἀποκαθήλωσιν. Εἰς τό «Λαβὼν τό σῶμα...», καλύπτει διά τῆς σινδόνης τό Σῶμα τοῦ Ἐσταυρωμένου, τό μεταφέρει ἐν εὐλαβείᾳ εἰς τό Ἅγιον Βῆμα καί τό τοποθετεῖ ἐπὶ τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Ὁ Χορός μετά τό πέρας τοῦ Εὐαγγελίου «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι».

Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἶπωμεν πάντες...», Καταξίωσον καί τά Πληρωτικά.

Μετά τά Πληρωτικά, οἱ Χοροὶ ἐκ τῆς Βορείου Πύλης τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, ἄρχονται ψάλλειν τά Ἀπόστιχα: «Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν καί κρουομένων πενθίμως τῶν κωδῶνων γίνεται ἡ περιφορά τοῦ Ἐπιταφίου ἐντός τοῦ Ναοῦ καί ἡ τοποθέτησις του εἰς τό πρὸς τοῦτο ἐτομασθέν κουβούκλιον.

Ἡ πομπή ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος προπορευομένων λαμπαδούχων, τῶν ἐξαπτερύγων, τῶν ψαλτῶν, καί τοῦ διακόνου θυμιῶντος. Οἱ Ἱερεῖς ἐνδεδυμένοι ἐπιτραχήλιον καί φελόνιον, τοῦ πρώτου αὐτῶν φέροντος ἐν τῇ δεξιᾷ τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον, αἶροντες ἐπὶ κεφαλῆς αὐτῶν τόν Ἐπιτάφιον, ποιοῦσι τρεῖς κύκλους περὶ τό Κουβούκλιον. Εἶτα τιθέασιν αὐτόν εἰς τό Κουβούκλιον, ῥαίνουνσι μέ ἄνθη καί τοποθετοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ καί τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον. Ἀσπάζονται ἀκολουθῶς τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τόν Ἐπιτάφιον, τῶν Χορῶν ψαλλόντων, πρὸ τοῦ Κουβουκλίου, τό Δόξα, Καί νῦν «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», τό Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο». Δόξα, Καί νῦν «Ταῖς Μυροφό-

ροισ γυναιξί...» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Ὁ διάκονος «Σοφία». Ὁ Ἱερεὺς «Ὁ ὢν εὐλογητός...» καὶ ποιεῖ τὴν Ἀπόλυσιν «Ὁ δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν τὰ φρικτὰ πάθη καὶ τὸν ζωοποιὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ἐκούσιον ταφὴν σαρκὶ καταδεξάμενος, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

11. ΜΕΓΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Θεόσωμος Ταφή καὶ ἡ εἰς Ἄδου κάθοδος τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀντίπα Ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Περγάμου, Τρυφαίνης ὁσίας.

Τῆ Μεγάλῃ Παρασκευῇ ἐσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ὅρθρος τοῦ Μ. Σαββάτου, ἥτοι ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἐπιταφίου Θρήνου κατὰ τὴν ἐν τῷ Τ.Μ.Ε § 85 διατύπωσιν.

Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός», τό Τρισάγιον, τὰ Τροπάρια «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου» καὶ ὁ Ἐξάψαλμος. Εἰς τό «Θεός Κύριος» τὰ Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ» μέχρι τοῦ «κηδεύσας ἀπέθετο», Δόξα: «Ὅτε κατήλθες» ὀλόκληρον, Καὶ νῦν: «Ταῖς Μυροφόροις» μέχρι τοῦ «ἐδείχθη ἀλλότριος». Εἶτα μικρὰ Συναπτὴ ὑπὸ τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σὸν τό κράτος», καὶ ψάλλονται τὰ Καθίσματα: «Σινδόνι καθαρᾷ», Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἐξέστησαν χοροί». Ὁ Ν' χῦμα καὶ ἀκολουθῶς ψάλλεται ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ καὶ πάλιν ὁ Εἰρμός. Ἀπὸ Γ' Ὠδῆς ψάλλεται τό Κάθισμα «Τὸν Τάφον σου, Σωτήρ». Ἀφ' Στ' Ὠδῆς ἀναγινώσκονται τό Κοντάκιον, ὁ Οἶκος, τό Μηνολόγιον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τοῦ Τριωδίου. Μετὰ τὸν ἐν τέλει τῆς Η' Ὠδῆς Εἰρμόν, ὁ Διάκονος ἐκφωνεῖ «Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα» καὶ ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδὴ εἰς τό τέλος τῆς ὁποίας οἱ Ἱερεῖς ἐξέρχονται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ψάλλοντες τό «Ἡ ζωὴ ἐν τάφω...» θυμιῶντες τὸν Ἐπιτάφιον καὶ τὸν λαόν. Ἀκολουθῶς ἴστανται πρὸ τοῦ Ἐπιταφίου, ὅπου ψάλλουσι μετὰ τῶν Χορῶν τὰ Ἐγκώμια εἰς Στάσεις τρεῖς. Εἰς τό τέλος τῆς Α' Στάσεως γίνεται μικρὰ Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσιν «Ὅτι ἠυλόγηταί σου τό ὄνομα» καὶ εἰς τό τῆς β' ἐπίσης μικρὰ Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσιν «Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῶν Χερουβείμ ἐπαναπαυόμενος». Εἰς τό Ἐγκώμιον «Ἐρραναν τὸν τάφον» τῆς γ' Στάσεως, ὁ Ἐπιτάφιός ῥαίνεται διὰ ῥοδοστάγματος καὶ ῥοδοπετάλων. Πληρωθέντων τῶν Ἐγκωμίων, γίνεται μικρὰ Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσιν «Σὺ γάρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης» καὶ ψάλλονται τὰ Ἀναστάσιμα Εὐλογητάρια ἀργῶς. Ἀκολουθῶς γίνεται καὶ πάλιν μικρὰ Συναπτὴ μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι σέ αἰνοῦσι» καὶ ψάλλεται ὡς Ἐξαποστειλᾶριον ὁ στίχος «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» τρεῖς, μόνον. Εἰς

τούς Αΐνους· τά 4 Ίδιόμελα «Σήμερον συνέχει τάφος». Δόξα· «Τήν σήμερον μυστικῶς», Καί νῦν· «Υπερευλογημένη». Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τό ἁσματικόν «Ἅγιος ὁ Θεός» γίνεται ἡ ἔξοδος καί ἡ περιφορὰ τοῦ Ἐπιταφίου περίξ τοῦ ναοῦ μετά τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖον κρατεῖ ὁ Ἱερεὺς εἰς πένθιμον στάσιν (ἔμπροσθεν ἢ εἰκῶν τῆς σταυρώσεως).

Ἐπανελθούσης τῆς πομπῆς εἰς τόν ναόν, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ ἐκ τῆς Ὁραίας Πύλης· «Πρόσχωμεν. Εἰρήνη πᾶσι. Σοφία» καί εἰσάγεται ὁ ἐπιτάφιος εἰς τό Ἱερόν, ὅπου λιτανεύεται περίξ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ψαλλομένων τῶν ἀπολυτικίων· «Ὅτε κατήλθες», «Ταῖς Μυροφόροις» καί «Ὁ εὐσχήμων». Εἰς τό τέλος τοῦ Τροπαρίου τούτου, καί συγκεκριμένως εἰς τόν στίχον «κηδεύσας ἀπέθετο», ὁ Ἐπιτάφιος ἐναποτίθεται ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέζης. Εὐθύς ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει τό Τροπάριον τῆς Προφητείας, τήν Προφητείαν (Ἰεζ. λζ´ 1 - 14) καί τόν Ἀπόστολον (Α´ Κορ. ε´ 6 - 8, Γαλ. γ´ 13 - 14) εἰς τό τέλος τοῦ ὁποῖου ἐπισυνάπτονται οἱ στίχοι· «Ἀναστήτω ὁ Θεός» καί εὐθύς τό Εὐαγγέλιον (Ματθ. κζ´ 62 - 66), ὑπό τοῦ Ἱερέως ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης. Ἡ Ἐκτενής «Ἐἴπωμεν πάντες», τά Πληρωτικά με ἐκφώνησιν· «Ὅτι Θεός ἐλέους», «Εἰρήνη πᾶσι...» ἢ εὐχή τῆς κεφαλοκλισίας «Κύριε, ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς», ἢ ἐκφώνησις «Σόν γάρ ἐστι» «Σοφία. Ὁ ὢν εὐλογητός» καί ἡ Ἀπόλυσις· «Ὁ δι´ ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καί διὰ τήν ἡμετέραν σωτηρίαν».

Τῷ Μ. Σαββάτῳ πρωί:
ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΚΑΙ ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ
ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ.

Προοιμιακός.

Ἐσπέρια:

Τά 4 Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α´ ἤχου. «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» κτλ καί τά 3 Ίδιόμελα τῆς ἡμέρας. «Σήμερον ὁ Ἄδης στένων βοᾷ...», εἰς 4.

Δόξα:

Τό Ίδιόμελον· «Τήν σήμερον μυστικῶς...».

Καὶ νῦν:

«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».

Εἴσοδος:

Μετ' Εὐαγγελίου - «Φῶς ἰλαρόν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

α. - Γενέσεως τό ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός ...».

β. - Προφητείας Ἰωνᾶ τό ἀνάγνωσμα· «Ἐγένετο λόγος Κυρίου...».

γ. - Προφητείας Δανιήλ τό ἀνάγνωσμα· «Ἐτους ὀκτωκαιδεκάτου ...».

(Τά ἀνωτέρω Ἀναγνώσματα εἰς τό Τριώδιον ἔχουσιν ἀντιστοίχως ἀρίθμησιν α', δ', καί ιε').

Εἰς τό τέλος τοῦ τρίτου Ἀναγνώσματος ψάλλομεν εἰς ἦχον α'. «**Τόν Κύριον ὑμνεῖτε καί ὑπερψοῦτε εἰς πάντα τούς αἰῶνας**», τό ὁποῖον καί ἐπαναλαμβάνεται εἰς τό τέλος ἐκάστου στίχου τῆς ἡ' Ὠδῆς μέχρι τέλους, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ. Εἶτα: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν» καί ἐκφώνησις: «Ὅτι Ἅγιος εἶ...».

Ἄντι Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθημεν...» (Ῥωμ. ζ', 3 - 11). Μετά τό πέρας τοῦ Ἀποστόλου δέν ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς ἐξερχόμενος εἰς τά βημόθυρα καί σκορπιζῶν φύλλα δάφνης ψάλλει εἰς ἦχον Βαρύν τό «Ἀνάστα ὁ Θεός...», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσιν οἱ Χοροὶ ἐναλλάξ μετὰ τῶν ψαλμικῶν στίχων, ὡς ἐν τῷ Τριωδίῳ, μέχρις ὅτου ὁ Ἱερεὺς περιέλθῃ ὅλον τόν Ναόν.

Εὐαγγέλιον:

Μεγάλου Σαββάτου. «Ὅψέ Σαββάτων...» (Ματθ. κη', 1 - 20).

Ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ἄντι τοῦ Χερουβικοῦ, ὁ ὕμνος: «**Σιγησάτω πᾶσα σὰρξ βροτεία...**». Ἡ Εἴσοδος τῶν Τιμίων Δώρων γίνεται μετὰ τήν φράσιν: «**πάσης ἀρχῆς καί ἐξουσίας**», καί εὐθύς ὁ β' Χορός συμπληρώνει τόν ὕμνον ἀπό τοῦ σημείου: «**Τά πολυόμματα Χερουβεῖμ...**», καί ἐξῆς.

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἐπί σοί χαίρει...».

Κοινωνικόν:

«Ἐξηγέρθη, ὡς ὁ ὑπνῶν Κύριος, καί ἀνέστη σφῶν ἡμᾶς. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ: «Εἶδομεν τό φῶς», εἰς ἦχον β', εἰρμολογικῶς, τό «Μνήσθητι, εὐσπλαχνε, καί ἡμῶν, καθὼς ἐμνημόνευσας τοῦ ληστοῦ ἐν τῇ βασιλείᾳ τῶν οὐρανῶν».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

12. Η ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ. Ἡ Ζωηφόρος Ἀνάστασις τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Βασιλείου ἐπισκόπου Παρίου. Ἀρτέμονος ἱερομάρτυρος. Ἡ κοίμησις τοῦ Ὁσίου Πατρός ἡμῶν Νεοφύτου τοῦ Ἑγκλείστου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Περί τήν 11ην μ.μ. ἄρχεται τό Μεσονυκτικόν. Ὁ Ἱερεὺς: «Εὐλόγητός ὁ Θεός ἡμῶν...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν...» «Βασιλεὺ Οὐράνιε...», Τρισάγιον, «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν΄ (χῦμα) καί ἀμέσως ψάλλεται ὁ Κανὼν «Κύματι θαλάσσης» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ μετὰ στίχου «Δόξα σοι, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὡδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός αὐτῆς. Τό μετὰ τήν Γ΄ Ὡδήν κάθισμα καθὼς καί τό μετὰ τήν ΣΤ΄ Ὡδήν Κοντάκιον καί Οἶκος καί Συναξάριον **οὐ λέγονται**. Μετά τήν Θ΄ Ὡδήν λέγεται ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ὅτε κατήλθες...». Ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» καί μετὰ τήν ἐκφώνησιν «Ὅτι ἐλεήμων...» ἢ Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Μετά ταῦτα ὁ Ἱερεὺς ἱστάμενος πρό τῆς Ὡραιᾶς Πύλης καί βλέπων πρός δυσμάς, κρατῶν τρίκηρον ἀνημμένον ἐκ τῆς ἀκοιμήτου κανδήλας, προσκαλεῖ τοὺς πιστοὺς ἵνα ἀνάψωσι τὰς λαμπάδας αὐτῶν, ψάλλον εἰς ἦχον πλ. α΄ τό: **«Δεῦτε λάβετε φῶς ἐκ τοῦ ἀνεσπέρου φωτός καί δοξάσατε Χριστόν τόν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν»**. Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται πολλάκις ὑπὸ τῶν χορῶν.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Ἱερεὺς κρατῶν τό Εὐαγγέλιον καί τό τρίκηρον, ἐξέρχεται μετὰ τῶν Χορῶν καί τοῦ λαοῦ, τοῦ ναοῦ, προπορευομένων λαμπάδων καί ἐξαπτερύγων, ψάλλον τό γνωστόν ὡς «Καλὸς Λόγος» τροπάριον **«Τὴν ἀνάστασίν σου, Χριστέ Σωτήρ, ἄγγελοι ὑμνοῦσιν ἐν οὐρανοῖς. Καί ἡμᾶς τοὺς ἐπὶ γῆς καταξίωσον, ἐν καθαρῇ καρδίᾳ σέ δοξάζειν»**. Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μέχρις ὅτου φθάσωσιν εἰς τὴν ἐξέδραν ὅπου θά γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς Ἀναστάσεως. Φθάσαντες εἰς τὴν ἐξέδραν ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Καί ὑπὲρ τοῦ καταξιοθῆναι ἡμᾶς...» καί ὁ Ἱερεὺς ἀναγινώσκει τό Β΄ Ἑωθινόν Εὐαγγέλιον. Μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Εὐαγγελίου, λαβὼν θυμιατόν καί θυμιῶν τό Ἱερόν Εὐαγγέλιον καί τὴν Εἰκόνα τῆς Ἀναστάσεως, ὁ Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ: **«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καὶ Ὁμοουσίῳ καὶ Ζωοποιῷ καὶ Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων»**. Καί ψάλλεται τό «Χριστὸς Ἀνέστη...» τρίς. Τοῦτο ψάλλεται καί ἐξάκις ὑπὸ τῶν Χορῶν, τοῦ Ἱερέως ἀπαγγέλλοντος τοὺς στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» (ἴδε τοὺς στίχους εἰς τό Γ΄ Ἀντίφωνον, κατωτέρω), καθὼς καί τό Δόξα, Καί νῦν. Ἀκολουθῶς ψάλλεται καί πάλιν ἀργῶς τό «Χριστὸς Ἀνέστη...» (ἄπαξ) ὑπὸ τοῦ Ἱερέως καί λέγονται ὑπὸ τοῦ διακόνου τὰ Εἰρηνικά. Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν «Ὅτι πρέπει σοι...» ἐπανερχόμεθα εἰς τόν ναόν, ψαλλομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» εἰς 6 Τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὡδῇ μετὰ στίχου «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς δέ τὰ δύο τε-

λευταία· Δόξα, Καί νύν. Εἰς τό τέλος ἐκάστης ᾠδῆς ἐπαναλαμβάνεται ὁ Εἰρμός ὡς Καταβασία, τό· «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ). Γίνεται καί μικρά Συναπτή εἰς ἐκάστην ᾠδήν μέ τας ἀκολούθους ἐκφωνήσεις:

Μετά τήν α΄ ᾠδήν:	ᾠτι Σόν τό κράτος ...
Μετά τήν γ΄ ᾠδήν:	ᾠτι Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν ...
Μετά τήν δ΄ ᾠδήν:	ᾠτι ἀγαθός καί φιλόανθρωπος ...
Μετά τήν ε΄ ᾠδήν:	ᾠτι ἡγίασται καί δεδόξασται ...
Μετά τήν στ΄ ᾠδήν:	Σύ γάρ εἶ ὁ Βασιλεύς ...
Μετά τήν ζ΄ ᾠδήν:	Εἶη τό κράτος τῆς Βασιλείας σου ...
Μετά τήν η΄ ᾠδήν:	ᾠτι ἠυλόγηται Σου τό ὄνομα ...

Ἀπό γ΄ ᾠδῆς: Ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...» καί ἀμέσως ἡ δ΄ ᾠδή: «Ἐπί τῆς Θείας φυλακῆς...».

Ἀφ΄ στ΄ ᾠδῆς: Κοντάκιον· «Εἰ καί ἐν τάφῳ...» καί ὁ Οἶκος· «Τόν πρό ἡλίου Ἥλιον...». Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀμέσως τό· «Ἀνάστασιν Χριστοῦ» (τρῖς) ἀρχομένου τοῦ Ἱερέως, καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἄντι Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ ᾠδή τοῦ Κανόνος μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἀκολούθως:

1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.

«Φωτίζου, φωτίζου ...»

3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν κόσμου.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί Ἄδης ἐσκυλεύθη.

«ὦ θείας! ὦ φίλης! ...»

5. Δόξα... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δε-
δοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.

«ὦ Πάσχα τό μέγα ...»

Καταβασία. «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένη, Ἀγνή, Παρθένε
χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».

«Φωτίζου, Φωτίζου ...»

«Χριστός Ἀνέστη...» (τρῖς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).
Συναπτή μικρά. Ἐκφώνησις «Ὅτι σέ αἰνοῦσι...».

Ἐξαποστειλάριον: «Σαρκί ὑπνώσας...» (τρῖς).

Αἶνοι: Τά 4 Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου «Υ-
μνοῦμεν σου Χριστέ...» καί τά 4 Στιχηρά τοῦ
Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐ-
τῶν.

Δόξα, Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Καί οὕτω
βοήσωμεν», ὅποτε ὁ β΄ Χορός ψάλλει τό
«Χριστός Ἀνέστη...» τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνει
ὁ α΄ καί πάλιν ὁ β΄ Χορός καί οὕτως ἄρχε-
ται ἡ Θ. Λειτουργία διά τῆς ἐκφωνήσεως ὑπό
τοῦ Ἱερέως τοῦ «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τελεῖται ἡ Θεία Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται δεκάκις τό «Χρι-
στός Ἀνέστη...», τρίς ἀπό τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ
Διακόνου (ἢ τοῦ Ἱερέως) ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὡραίας Πύλης τούς
στίχους «Ἀναστήτω ὁ Θεός...» καθώς καί τοῦ Δόξα καί Καί νῦν, καί
πάλιν ἅπαξ ἀπό τοῦ Βήματος. Τά Εἰρηνικά καί ἀκολούθως τά Ἀντίφω-
να τοῦ Πάσχα ὡς ἐξῆς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ.
- Εἶπατε τῷ Θεῷ ὡς φοβερὰ τά ἔργα σου.
- Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καί ψαλάτωσάν σοι.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...»

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ὁ Θεός οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καί
εὐλογήσαι ἡμᾶς.
- Ἐπιφάναι τό πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ’
ἡμᾶς καί ἐλεήσαι ἡμᾶς.
- Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῆ τήν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τό σωτήριόν σου.
- Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί ὁ Θε-
ός, ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί πάντες.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἀναστάς
ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἄλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἀναστήτω ὁ Θεός καί διασκορπισθήτωσαν
οἱ ἐχθροί αὐτοῦ καί φυγέτωσαν ἀπό προσώπου
αὐτοῦ οἱ μισοῦντες αὐτόν.
- Ὡς ἐκλείπει καπνός ἐκλιπέτωσαν,
ὡς τήκεται κηρός ἀπό προσώπου πυρός.
- Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἁμαρτωλοί
ἀπό προσώπου τοῦ Θεοῦ καί οἱ δίκαιοι
εὐφρανθήτωσαν.
- Αὕτη ἡ ἡμέρα ἦν ἐποίησεν ὁ Κύριος,
ἀγαλλιασώμεθα καί εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

«Χριστός ἀνέστη
ἐκ νεκρῶν...».

Εἰσοδικόν :

«Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τόν Θεόν, Κύριον
ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ
ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, ψάλλοντάς Σοι· Ἄλλη-
λούϊα».

(Τό Εἰσοδικόν τοῦτο ψάλλεται καθ’ ἐκάστην μέχρι τῆς
Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Εὐθύς τό «Χριστός ἀνέστη...» καί ἡ Ὑπακοή «Προλαβοῦσαι τόν
ὄρθρον...».

Κοντάκιον:

«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

(Τό «Ὅσοι εἰς Χριστόν...» ψάλλεται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς
Διακαινησίμου καθὼς καί τήν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα).

Ἀπόστολος:

Τοῦ Πάσχα· «Τόν μέν πρῶτον λόγον...»
(Πράξ. α΄, 1 - 8).

Εὐαγγέλιον: Τοῦ Πάσχα· «Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος...» (Ἰω, α' 1 - 17).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως Κοινωνιόν: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». «Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, πηγῆς ἀθανάτου γεύσασθε. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς»: «Χριστός ἀνέστη...».

Ἄντι τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»: «Χριστός Ἀνέστη...» τρίς. (Χῦμα).

Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκειται ὁ Κατηχητικός λόγος τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου· «Εἴ τις εὐσεβῆς καί φιλόθεος...». Εἰς τό τέλος τοῦ λόγου, τό ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· «Ἡ τοῦ στόματος σου...».

Ἀπόλυσις: Γίνεται διαλογική ὡς ἀκολουθῶς: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», «Εὐλογία Κυρίου...», «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοι. Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... ἐλεῆσαι καί σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθός καί φιλάνθρωπος». Ὁ Ἱερεὺς πρὸς τόν λαόν: «**Χριστός ἀνέστη**». Ὁ λαός: «**Ἀληθῶς ἀνέστη**». Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται ἐκ τρίτου. Ἀκολουθῶς ὁ Ἱερεὺς: «**Δόξα τῇ Αὐτοῦ τριήμερῳ ἐγέρσει**». Καί ὁ λαός: «**Προσκυνοῦμεν Αὐτοῦ τὴν τριήμερον ἔγερσιν**». Καί ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη...» (ὅλον).

Σημείωσις: Τό «Χριστός Ἀνέστη...» (χῦμα) ἀντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καθὼς καί ἡ διαλογική ἀπόλυσις γίνονται μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου.

Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα.

Ἀπὸ τῆς σήμερον Κυριακῆς μέχρι καί τοῦ Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου, καθὼς καί τὴν ἡμέραν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, ἀντί τῆς πρό τοῦ Ἑσπερινοῦ Θ' Ὁρας, τοῦ Μεσονυκτικοῦ καί τοῦ Ἀποδείπνου, τελεῖται ἡ ἀκόλουθος ἐναρκτήριος ἀκολουθία, γνωστή ὡς Θ' τοῦ Πάσχα: (Ἅλα χῦμα).

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Χριστός ἀνέστη...» (γ'), «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (γ'), «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...», «Εἰ καί ἐν τάφῳ κατῆλθες...», «Ἐν τάφῳ σωματικῶς...», Δόξα· «Ὡς ζωηφόρος ὡς παραδείσου ὠραιότερος...», Καί νῦν «Τό τοῦ Ὑψίστου ἡγιασμένον...» «Κύριε ἐλέησον» (μ'), Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν...», «Ἐν ὀνόματι Κυρίου...», «Δι' εὐχῶν...».

Ἡ ὡς ἄνω ἀκολουθία ἐπαναλαμβάνεται τρίς καί εἶτα γίνεται ἀπόλυσις ἐπισφραγιζομένη διὰ τοῦ «Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...». Εἰς τό Ἀπόδειπνον πρό τῆς Ἀπολύσεως λέγεται καί ἡ εὐχή «Κύριε, Κύριε, ὁ ῥυσάμενος ἡμᾶς ἀπὸ παντός βέλους...».

Τῆ Κυριακῆ τοῦ Πάσχα ἐσπέρας.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (Ἑσπερινός τῆς Ἀγάπης).

Μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα, ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τήν Ἱερατικήν αὐτοῦ στολήν καί λαβών θυμιατόν θυμιᾷ πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης ἐκφωνῶν: «**Δόξα τῇ Ἁγία καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων**». Εἶτα ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη» τρίς ἐκ τοῦ Βήματος καί ἐξάκις ὑπό τῶν Χορῶν, τοῦ διακόνου ἀπαγγέλλοντος ἀπό τῆς Ὠραίας Πύλης τοὺς στίχους: «Ἀναστήτω ὁ Θεός...», καί εἶτα πάλιν ἀπό τοῦ Βήματος ἅπαξ. Ἐν συνεχείᾳ λέγονται τὰ Εἰρηνικά καί ἄρχονται οἱ χοροὶ τοῦ «Κύριε ἐκέκραξα ...» (Ἦχος β').

- Ἑσπέρια:** Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου: «Τόν πρό αἰώνων ἐκ Πατρός γεννηθέντα...» 6.
- Δόξα:** «Τον σωτήριον ὕμνον...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου «Παρθένε ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
- Εἵσοδος:** Μετά Εὐαγγελίου. «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον: «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀμέσως: «Καί ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς...» καί ἀναγινώσκειται τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Ἀκολουθεῖ ἡ Ἐκτενής «Εἶπωμεν πάντες...», «Καταξίωσον...», καί τὰ Πληρωτικά. Μετά τήν ἐκφώνησιν: «Εἶη τό κράτος...».
- Ἀπόστιχα:** Τό Ἀναστάσιμον Στιχηρόν: «Ἡ ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τὰ στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν. Ψαλλομένων τῶν Πασχαλίων στιχηρῶν γίνεται λιτανεία πέριξ τοῦ ναοῦ.
- Δόξα, Καί νῦν:** «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς).

(Ἡ Ἀρτοκλασία καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἐβδομάδα γίνεται αὐτήν τήν στιγμήν ψαλλομένου τοῦ «Χριστός Ἀνέστη...»).

Μετά τήν Ἀρτοκλασίαν τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) χῦμα, καί ἡ ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς...» διαλογική, ὡς ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Πάσχα.

Σημειώσεις:

1. Τό «Νῦν ἀπολύεις...» μετά τοῦ Τρισαγίου δέν λέγεται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα καθώς καί κατά τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα.
2. Εἰς τοὺς Ἑσπερινούς τῆς Διακαινησίμου ἑβδομάδος ψάλλονται τά μεγάλα Προκείμενα ὡς διαλαμβάνονται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
3. Κατά τήν Διακαινήσιμον ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Μαρτίνου Πάπα Ῥώμης, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου, οὗ καί τήν εἰς Κύπρον μετακομιδὴν τῶν λειψάνων σήμερον ἐπιτελοῦμεν. **Ἦχος β΄.**

(Τ.Μ.Ε. Τυπικόν Πεντηκοσταρίου § 4, 5).

Τῇ Δευτέρᾳ πρωΐ: Ἡ Θ' τοῦ Πάσχα. Μετ' αὐτήν ὁ Ἱερεὺς ἐνδύεται ἅπασαν τήν Ἱερατικὴν αὐτοῦ στολήν, ἴσταται κρατῶν θυμιατόν πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης καί θυμιῶν ἐκφωνεῖ: «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ καί Ζωοποιῷ καί Ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων» καί ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη», ὡς καί χθές (δεκάκις). Εὐθύς ἡ Μεγάλη Συναπτή. Μετά τήν ἐκφώνησιν: «Ὅτι πρέπει Σοι πᾶσα δόξα...», ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Ἀναστάσεως «Ἀναστάσεως ἡμέρα λαμπρυνθῶμεν λαοί...» ἀπαραλλάκτως ὡς ἐχθές. Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ καταβασία, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς). «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις καί ἡ ἀντίστοιχος ἐκφώνησις. Ἀπό γ' Ὠδῆς, ἡ Ὑπακοή τοῦ Πάσχα. Ἀφ' στ' Ὠδῆς, τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα μόνον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἀκολουθεῖ τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...»(τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...». Μετά τήν ἡ' Ὠδήν «Τὴν Θεοτόκον...» καί ψάλλεται ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων «Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐθελουσίως...» κλπ. Ἡ καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἄπαξ). Αἴτησις. Ἐξαποστειλάρια: «Σαρκί ὑπνώσας...» (δύς). Εἰς τοὺς Αἵνους Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β' ἤχου: «Πᾶσα πνοὴ καί πᾶσα κτίσις...» 4, καί τά 4 Στιχηρά τοῦ Πάσχα μετὰ τῶν στίχων «Ἀναστήτω ὁ Θεός... Πάσχα ἱερόν ἡμῖν...». Δόξα, Καί νῦν «Ἀναστάσεως ἡμέρα...», τό «Χριστός ἀνέστη...»(τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία. **(Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου)**

Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν: Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» δεκάκις ὡς χθές. Τά Ἀντίφωνα τοῦ Πάσχα. Εἰσοδικόν: «Ἐν Ἐκκλησίαις...». Ἀπολυτίκια: «Χριστός ἀνέστη...»,

ἡ Ὑπακοή· «Προλαβοῦσαι τόν ὄρθρον...». Κοντάκιον «Εἰ καί ἐν τάφῳ...». Ἀντί Τρισαγίου «Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πράξ. α΄ 12 - 17, 21 - 26) καί (Ἰω. α΄, 18 - 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου...». Κοινωνικόν «Σῶμα Χριστοῦ...». «Χριστός ἀνέστη...». Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς, χῦμα), καί ἡ Ἀπόλυσις διαλογικῶς ὡς χθές.

Ἡ τάξις αὕτη τηρεῖται καθ' ὅλην τήν Διακαινήσιμον Ἑβδομάδα.

14. ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀριστάρχου, Πούδη καί Τροφίμου ἐκ τῶν Ὁ΄ Ἀποστόλων. Ῥαφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης τῶν νεοφανῶν μαρτύρων. **Ἦχος γ΄.**

Πανηγυρίζει ἡ κοινότης Παχυάμιου καί τό ἐκείσε παγκύπριον προσκύνημα τοῦ Ἁγίου Ῥαφαήλ. Πανηγυρίζει ἐπίσης ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Σαλαμιωτίσσης, παρὰ τήν Σαλαμιοῦν.

Ἡ ἀκολουθία τῶν ἀγίων, ὅπου ἄν ἐορτάζονται, ψάλλεται μετά τῆς ἀκολουθίας τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Ἀπόστολος τῶν Ἀγίων, Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτης τῆς Διακαινησίμου), Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τῶν ἀγίων.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Κρήσκεντος μάρτυρος, Λεωνίδου ἐπισκόπου Ἀθηνῶν. **Ἦχος δ΄.**

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β΄ 22 - 38) καί (Ἰωάν. α΄ 35 - 52).

16. ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἀγάπης, Εἰρήνης καί Χιονίας τῶν μαρτύρων. **Ἦχος πλ. α΄.**

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Πέμπτης τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. β΄ 38 - 43) καί (Ἰωάν. γ΄ 1 - 15).

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Τά ἐγκαίνια τοῦ ναοῦ τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς.

Συμεών Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Περσίδι καί τῶν σύν αὐτῷ. Ἀγαπητοῦ Πάπα Ῥώμης, Μακαρίου ὁσίου τοῦ ἐν Χίῳ ἀσκήσαντος. **Ἦχος πλ. β΄.**

Τῆ Πέμπτη ἐσπέρας: Ἦ Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Δόξα τῇ Ἀγία καί Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καί ἡ Ἐκφώνησις· «Ὅτι πρέπει σοι...», «Κύριε ἐκέκραξα...».

Ἐσπέρια: Στιχηρά ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 6 καί τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ξένα καί παράδοξα...» εἰς 4.

Δόξα: Τῆς Θεοτόκου· «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου...».

Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος (μετά θυμιατοῦ): «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Τήν ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Θεοτόκου· «Χαίροις ἡ ζωηφόρος πηγῆ...» μετά τῶν στίχων: Εἰς τό α΄ «Ἐξηρεύξαιτο ἡ καρδιά μου λόγον ἀγαθόν», εἰς τό β΄ «Ἠγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος» καί εἰς τό γ΄ «Τοῦ ποταμοῦ τά ὄρμηματα εὐφραίνουσι τήν πόλιν τοῦ Θεοῦ».

Δόξα: Τῆς Θεοτόκου· «Σαλπίσωμεν φιλέορτοι...».

Καί νῦν: «Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μέχρι τοῦ «Χριστός ἀνέστη...», τό ὁποῖον ψάλλει ὁ β΄ Χορός, ἀκολούθως ὁ α΄ Χορός τό ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς καί πάλιν ὁ β΄ Χορός τό «Χριστός ἀνέστη...».

Ἀπόλυσις: Τοῦ Πάσχα, ἡ διαλογική.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς. Ἦχος α΄.

«Ὁ ναός σου Θεοτόκε ἀνεδείχθη παράδεισος, ὡς ποταμούς αἰεζώους ἀναβλύζων ἰάματα· ᾧ προσερχόμενοι πιστῶς, ὡς Ζωοδόχου ἐκ Πηγῆς, ῥῶσιν ἀντλοῦμεν καί ζωήν τήν αἰώνιον· πρεσβεύεις γάρ σύ τῷ ἐκ σοῦ τεχθέντι Σωτῆρι Χριστῷ, σωθῆναι τάς ψυχάς ἡμῶν».

Τῆ Παρασκευῆ πρωί: Μετά τήν Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

«Δόξα τῇ Ἁγίᾳ καί Ὁμοουσίῳ...», «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις),
Μεγάλη Συναπτή καί:

Κανόνες:

Τοῦ Πάσχα εἰς 4 μετά τοῦ στίχου «Δόξα τῇ ἁγίᾳ ἀναστάσει σου Κύριε...» καί τῆς Θεοτόκου εἰς 4 μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος ἐκάστης Ὠδῆς ἡ Καταβασία αὐτῆς, τό «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί τό «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς (ἅπαξ), ἡ αἴτησις καί ἡ οἰκεία ἐκφώνησις.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Κοντάκιον τοῦ Πάσχα καί τό Κάθισμα τῆς Θεοτόκου: «Τήν ἀένναον κρήνην καί ζωηράν...».

Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Θεοτόκου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» (τρῖς) καί «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Μετά τήν αἴτησιν τῆς ἡ΄ Ὠδῆς «Τήν Θεοτόκον καί Μητέρα...» καί ψάλλεται ἡ θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα μετά τῶν Μεγαλυναρίων καί ἡ θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς Θεοτόκου μετά στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε...». Εἰς τό τέλος αὐτῆς «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς), «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...» (ἅπαξ).

Ἐξαποστειλάρια:

Τοῦ Πάσχα: «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῆς Θεοτόκου «Πηγῆ ὑπάρχεις ἀληθῶς...».

Αἶνοι:

Τά 4 Στιχηρά ἀναστάσιμα: «Ὁ Σταυρός σου Κύριε...» καί τά 4 στιχηρά προσόμοια τῆς Θεοτόκου «Ἐδωρ τό τῆς πηγῆς...». Ἀκολούθως τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα: «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.

Δόξα, Καί νῦν:

«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις) καί τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν: Τοῦ Πάσχα.

Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἵσοδον: «Χριστός ἀνέστη...», «Προλαβοῦσαι τόν Ὅρθρον...», τῆς Θεοτόκου «Ὁ Ναός σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Εἰ καί ἐν τάφῳ...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...»

Ἀπόστολος: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Πέτρος καί Ἰωάννης ἀνέβαινον...» (Πράξ. γ' 1 - 8).

Εὐαγγέλιον: Παρασκευῆς τῆς Διακαινησίμου· «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ...» (Ἰω. β' 12 - 22).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου φωτίζου...».

Κοινωνικόν: «Σῶμα Χριστοῦ...».

Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: Τό «Χριστός ἀνέστη...».

Ἄντί τοῦ «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (χῦμα) καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Πάσχα, διαλογική.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ. Ἰωάννου ὁσίου, Σάββα τοῦ Γότθου. Ἦχος πλ. δ'.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτου τῆς Διακαινησίμου) (Πράξ. γ' 11 - 16) καί (Ἰωάν. γ' 22 - 33).

19. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ. Τά ἐγκαίνια τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσεως καί ἡ ψηλάφησις τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Θωμᾶ. Παφνουτίου Ἱερομάρτυρος. Ἀγαθαγγέλου ὁσιομάρτυρος. Ἑωθινόν Α'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας μετά τήν Θ' τοῦ Πάσχα,

Ο ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...», τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς (ἅπαξ ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν) καί ἀναγινώσκειται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...». (Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα ἀναγινώσκειται ὁ Προοιμιακός ἄνευ τοῦ «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...»). Τά «Εἰρηνικά» καί τό α' Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Ἀκολουθῶς εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...»:

Ἑσπέρια: Τά 6 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...».

Δόξα, Καί νῦν: «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων ἐπέστης...».

Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά τρία στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς «Φιλάνθρωπε, μέγα καί ἀνείκαστον...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἄντι τοῦ «Δι' εὐχῶν»:	«Χριστός ἀνέστη ἐκ νεκρῶν...» (τοῦτο λέγεται μέχρι τῆς ἀποδόσεως τοῦ Πάσχα, εἰς ὅλας τάς ἀκολουθίας).

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

«Εὐλογητός ὁ Θεός...»¹, «Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί εὐθύς Δόξα, Καί νῦν «Παναγία Τριάς...», «Κύριε ἐλέησον» (τρῖς), Δόξα, Καί νῦν «Πάτερ ἡμῶν...», «Ὅτι σοῦ ἐστιν...», «Κύριε ἐλέησον (ιβ´), Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», ὁ Ν´, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ ἀΐηχου καί ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
Καθίσματα:	Τά τοῦ Πεντηκοσταρίου κατὰ σειράν, (δύς ἕκαστον).
	Τά Εὐλογητάρια καταλιμπάνονται σήμερον.
Ἀναβαθμοί:	Τό ἀΐ Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον: «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον· αἶνει τόν Θεόν σου, Σιών». Στίχος «Ὅτι ἐνίσχυσε τοὺς μοχλοὺς τῶν πυλῶν σου, εὐλόγησε τοὺς υἱοὺς σου ἐν σοί».
Εὐαγγέλιον:	Τό Α΄ Ἑωθινόν (ἀπό τῆς Ἁγίας Τραπέζης) καί ἅπανα ἡ τάξις αὐτοῦ. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».

¹ Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ, τῇ Θ΄ Ὠρᾷ ὡς καί ἐν ταῖς ἄλλαις ἀκολουθίαις τό «Βασιλεῦ οὐράνιε...» καταλιμπάνεται μέχρι τῆς Πεντηκοστῆς.

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Ἐμμελῶς). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς...».
Κανόνες:	Τῆς ἑορτῆς· «Ἄσωμεν πάντες λαοί...» εἰς στ΄ ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῆς ἑορτῆς· «Ὡς ἐν μέσῳ τῶν μαθητῶν σου...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τῆς ἑορτῆς· «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...» (ἄνευ στίχων). Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...»
Ἐξαποστειλάρια:	Προτάσσεται, ὡς καί ἐν ταῖς λοιπαῖς Κυριακαῖς τό· «Ἅγιος Κύριος ὁ Θεός ἡμῶν» (δίς) μετά τοῦ «Ὑψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν...». Ἀκολουθῶς: Τό α΄ τῆς ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρὶ σου...», (δίς) καί τό β΄ «Σήμερον ἔαρ μυρίζει...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Μετά τήν ἐκ τάφου σου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Μεθ΄ ἡμέρας ὀκτώ...».
Δοξολογία:	Μεγάλη. Ἀπολυτίκιον «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Μετά τό «Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...» ψάλλεται τό «Χριστός ἀνέστη...» τρίς, ἅπαξ ἀπό τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἀνά μίαν ὑπό τῶν Χορῶν (Τοῦτο γίνεται μέχρι καί τῆς Τρίτης τῆς Ἑβδομάδος τοῦ Τυφλοῦ). Τά Εἰρηνικά.

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκιον (μετά τήν Εἴσοδον):	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...» (μόνον).
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἀντίπασχα: (Β΄ Πράξεις) «Διά τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων...» (Πράξ. ε΄ 12 - 20).

Ευαγγέλιον:	Τῆς Κυριακῆς: «Οὔσης ὀψίας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ...» (Ἰωάν. κ' 19 - 31)
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	Ὁ Εἰρμός τῆς Θ' Ὠδῆς τοῦ Κανόνος: «Σέ τὴν φαινήν λαμπάδα...».
Κοινωνικόν:	«Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον, αἶνει τόν Θεόν σου Σιών».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...» «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἄπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς...» «Χριστός ἀνέστη...».

Σημείωσις 1: Κατά τὴν ἐβδομάδα τοῦ Θωμᾶ ἐάν τελεῖται Λειτουργία, ψάλλεται Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς «Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἐπανερχεται ἐπίσης ἐν τῷ Ὅρθρω ἢ στιχολογία τῆς Τιμιωτέρας καί ἐν τῇ Λειτουργίᾳ τό «Ἄξιόν ἐστιν...».

Σημείωσις 2: Καθημερινῶν Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Β' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Εὐαγγέλια Β' Ἑβδομάδος Ἰωάννου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θεοδώρου τοῦ Τριχινᾶ, Ζακχαίου ἀποστόλου, Ἰωάσαφ ὀσίου.

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰανουαρίου ἱερομάρτυρος καί τῶν σύν αὐτῷ. Ἀλεξάνδρου βασιλίσης μάρτυρος, Ἀναστασίου Σιναΐτου.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ναθαναήλ Ἀποστόλου. Θεοδώρου τοῦ Συκεώτου.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Γεωργίου μεγαλομάρτυρος τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀνατολίου, Πρωτολέοντος, Γλυκερίου μάρτυρος, Γεωργίου τοῦ ἐν Πτολεμαΐδι νεομάρτυρος.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου ψάλλεται κατά τὴν τοῦ Μηναίου τυπικὴν διάταξιν μετὰ τῶν μεθεόρτων τῆς Ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 23^{ης} Ἄπρ. Περίπτωσις Δ' § 10 - 12, ὑποσημ. 2)

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Θ' ὨΡΑ

Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος...».
Κοντάκιον:	«Τῇ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον

- Ἑσπέρια:** Τά 6 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου· «Ἀξίως τοῦ ὀνόματος...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Ἄνευφημοῦσι λαοί ψαλμοῖς καί ὕμνοις...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου· «Τόν νοερόν ἀδάμαντα...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» (ζήτηι εἰς τά Ἀπόστιχα τῆς Ἑορτῆς).
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων...», Δόξα, Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Παρασκευῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου. Δόξα, Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

- Ἀπολυτίκια:** Τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...».
- Καθίσματα:** Τοῦ Ἁγίου καί ἀνά ἓν τῆς Ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. Τό Προκειμένον· «Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τοῦ Ἁγίου· «Προσέχετε ἀπό τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα΄ 12 - 19).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...»

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου...». Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σήμερον ἡ οἰκουμένη πάσα...».
Κανόνες:	Ὁ τῆς Ἑορτῆς καί ὁ α΄ τοῦ Ἁγίου «Υπέρ ἥλιον...» μετά στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου καί τῆς Ἑορτῆς.
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος Ἁγίου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...»
Ἑξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐαρ ἡμῖν ἐξέλαμψε...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ἐμῶν μελῶν χειρί σου...».
Αἶνοι:	Τά 4 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου· «Δεῦτε τήν πανέορτον φαιδράν...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἀνέτειλε τό ἔαρ...».
Καί νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς· «Μεθ' ἡμέρας ὀκτώ...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος...», Τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τῶν αἰχμαλώτων...» καί τό τοῦ Ναοῦ· «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...»
Κοντάκιον:	
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Κατ' ἐκείνον τόν καιρόν...» (Πράξ. β΄ 1 - 11) (ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ δ' ἑβδομάδος Πράξεων).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου· (Ἰωάν. ιε΄ 17 - 27, ιστ΄ 1 - 2).
Εἰς τό Ἐξαιρετός:	«Ἄξιόν ἐστι...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	Τό· «Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἐλισάβετ ὁσία, Σάββα τοῦ Στρατηλάτου μάρτυρος.

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Ἀντίπασχα. Τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Τῆ Παρασκευῆ ἐσπέρας: Ἐν τῇ Θ´ Ὥρα: Ἀπολυτίκιον· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος». Κοντάκιον· «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ». Ἀπόλυσις (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς· «Τῶν θυρῶν κεκλεισμένων» καί 4 τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ». Εἰς τά Ἀπόστιχα τά 3 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς. Δόξα· τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καί νῦν· τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί αὐθις· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...». Ἀπόλυσις.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς τοῦ Θωμᾶ καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος»· τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Τά Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου κατά σειράν (Σάβ. Β΄ Ἑβδ. πρωί). Εἶτα «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...» καί ὁ Ν΄ χῦμα. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Ἀπό γ΄ Ὁδῆς, τό Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς, Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ Τιμιωτέρα καί ἡ Καταβασία· «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Ἑξαποστειλάρια: Τό α΄ τῆς Ἑορτῆς, τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τό β΄ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους· Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς 3 καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ 3. Δόξα· τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, Καί νῦν· «Μεθ΄ ἡμέρας ὀκτώ...». Δοξολογία Μεγάλη. «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια· «Ἐσφραγισμένου τοῦ μνήματος...», τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Τῆ φιλοπράγμονι δεξιᾷ...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Σέ τήν φαινήν λαμπάδα...». Κοινωνικόν· «Ἐπαίνει Ἱερουσαλήμ τόν Κύριον...». «Χριστός ἀνέστη...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ. Βασιλέως ιερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀμασείας, Καλανδίωνος ὁσίου τοῦ Κυπρίου, Γεωργίου κτίτορος Μονῆς Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου ἐν Κουτσοβένδη τῆς Κύπρου. Ἦχος β΄, Ἑωθινόν Δ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Ἐσφραγισμένου τοῦ μηνήματος...».
Κοντάκιον: «Τῇ φιλοπράγματι δεξιᾷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β΄ ἤχου 7 καί τῶν Μυροφόρων «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες...» 3.
Δόξα: Τῶν Μυροφόρων «Αἱ Μυροφόροι γυναῖκες τόν τάφον σου...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ β΄ ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν· «Ἡ Ἀνάστασίς σου Χριστέ Σωτήρ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Μυροφόρων «Σέ τόν ἀναβαλλόμενον τό φῶς...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα· «Ὁ εὐσχήμων...», Καί νῦν· «Ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν ...».

Τῇ Κυριακῇ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου καί ἡ Λιτή τῶν Μυροφόρων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἀπολυτίκιον «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.
Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

- Καθίσματα:** Τά ἀναστάσιμα καί τῶν Μυροφόρων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τῶν Μυροφόρων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά δύο Καθίσματα τῶν Μυροφόρων «Τά μύρα θερμῶς...», Δόξα, Καί νῦν «Τῶν Μαθητῶν σου ὁ χορός...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Μυροφόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
- Ἀντί Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναριῶν ὡς ἐξῆς:
1. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐθελουσίως παθόντα καί ταφέντα καί ἐξαναστάντα τριήμερον ἐκ τάφου.
«Φωτίζου, φωτίζου...»
 2. Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, τόν ἐξαναστάντα, τριήμερον ἐκ τάφου, Χριστόν τόν ζωοδότην.
«Φωτίζου, φωτίζου...»
 3. Χριστός τό Καινόν Πάσχα, τό ζωόθυτον θῦμα, ἀμνός Θεοῦ ὁ αἴρων τήν ἁμαρτίαν κόσμου.
«Ὡ θεία! ὦ φίλης! ...»
 4. Σήμερον πᾶσα κτίσις, ἀγάλλεται καί χαίρει, ὅτι Χριστός ἀνέστη, καί ἄδης ἐσκυλεύθη.
«Ὡ Πάσχα τό μέγα...»
 5. Δόξα ... Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καί ἀδιαιρέτου Θεότητος τό κράτος.
«Συμφώνως Παρθένε...»
 6. Καί νῦν... Χαῖρε, Παρθένε, χαῖρε, χαῖρε εὐλογημένη, χαῖρε δεδοξασμένη, σός γάρ Υἱός ἀνέστη τριήμερος ἐκ τάφου.
«Εὐφραίνου ἀγάλλου...»
- Καταβασία.** «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα τῇ Κεχαριτωμένῃ, Ἀγνή, Παρθένε χαῖρε, καί πάλιν ἐρῶ χαῖρε, ὁ σός Υἱός ἀνέστη, τριήμερος ἐκ τάφου».
«Φωτίζου, Φωτίζου...»
- Ἐξαποστειλάρια:** Προηγείται τό «Ἅγιος Κύριος...» (δίς), «Ὑψοῦτε Κύριον...» ὡς καί ἐν ταῖς ἐπομέναις Κυ-

Αἵνοι:	ριακαῖς. Εἶτα· «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τῶν Μυροφόρων «Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...». Τά 4 Ἀναστάσιμα· «Πᾶσα πνοή καί πᾶσα κτίσις...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα· «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τό Β΄ Ἐωθινόν· «Μετά μύρων προσελθούσαις...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ· «Χριστός ἀνέστη...» (ἄπαξ).
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Ὁ εὐσχήμων Ἰωσήφ...», «Ταῖς Μυροφόροις...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Πληθυνόντων τῶν μαθητῶν...» (Πράξ. στ΄ 1 - 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Μυροφόρων: «Ἐλθὼν Ἰωσήφ ὁ ἀπό Ἀρμαθαίας...» (Μάρκ. ιε΄ 43 - ιστ΄, 8).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Συμεών ἱερομάρτυρος, συγγενοῦς τοῦ Κυρίου, Ἰωάννου Ὁμολογητοῦ ἡγουμένου τῆς Μονῆς Καθαρῶν.

28. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Κυζίκῳ ἐννέα Μαρτύρων. Μέμνος ὀσίου, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰάσονος καί Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ΄ Ἀποστόλων.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰακώβου τοῦ Ἀποστόλου, υἱοῦ Ζεβεδαίου. Ἀργυρῆς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει νεομάρτυρος.

ΜΗΝ ΜΑΪΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἱερεμίου τοῦ Προφήτου, Ἰσιδώρας Ὀσίας. **Παναρέτου ἐπισκόπου Πάφου (1791).**

(Τ.Μ.Ε. 25ης Ἀπριλίου, Περίπτωσης Δ' §§ 7 - 8 κατ' ἀναλογίαν.)

Τῇ Πέμπτῃ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ εὐσχήμων...», Ὅτε κατήλθες...», «Ταῖς Μυροφόροις...».

Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».

Ἀπόλυσις: (μικρά) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ: Μετά τόν Προοιμακόν καί τό Ψαλτήριον, εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», ψάλλομεν Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου τῆς ἡμέρας 3 καί τοῦ Ἁγίου 3. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου. Εἰς τά Ἀπόστιχα τά τοῦ Ἁγίου. Δόξα τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἀπολυτίκια: «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα: τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν «Ταῖς Μυροφόροις ...» καί Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωί, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου καί Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...», τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς ἑορτῆς. Οἱ Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου. Ἡ τάξις τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου τοῦ Ἀ-

γίου. Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον τοῦ Ἁγίου. Ὁ Κανών τῆς Ἑορτῆς καί τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ' Ὠδῆς, τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου καί τό τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' στ' Ὠδῆς, τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Ἁγίου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασίαι τοῦ Πάσχα, ἡ Τιμιωτέρα καί ἡ Καταβασία «Ὁ ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...». Ἐξαποστειλάρια: τοῦ Ἁγίου καί τῶν Μυροφόρων. Εἰς τούς Αἴνους· τά τοῦ Ἁγίου 4. Δόξα· τοῦ Ἁγίου, Καί νῦν· τῶν Μυροφόρων. Δοξολογία Μεγάλη καί Ἀπολυτίκιον τῶν Μυροφόρων.

Εἰς τήν Θεῖαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια· τῶν Μυροφόρων, τοῦ Ἁγίου· «Τόν τῆς Πάφου ποιμένα...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...» τό «Χριστός ἀνέστη...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

2. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Μυροφόρων. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Ἀθανασίου τοῦ Μεγάλου, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Σαβ. Γ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Σαβ. Γ' Ἐβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό Ἐξαιρέτως «Ἄξιόν ἐστιν...» Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Χριστός ἀνέστη...». Ἀπόλυσις.

3. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ. Τιμοθέου καί Μαύρας μαρτύρων. Ἦχος γ'. Ἑωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατῆλθες...», «Ὁ εὐσχήμων...», Δόξα· «Ταῖς Μυροφόροις...».
Κοντάκιον: «Τό Χαῖρε ταῖς Μυροφόροις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα γ' ἤχου 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Παραλύτου «Ὁ τῆ παλάμη τῆ ἀχράντω...» εἰς 3.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Ὁ τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά Στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τό Ἰδιόμελον τοῦ Παραλύτου «Ἐν τῆ στοᾷ τοῦ Σολομῶντος...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Ἀκατάληπτε μόνη κυριαρχία...», Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ στιχηρόν τῆς Λιτῆς «Ἐπί τῆ προβατικῆ κολυμβήθρα», Καί νῦν· «Ναός καί πύλη...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή «Ἐκπλήσσω τῆ ὀράσει...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ κατά σειράν.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, καταλιμπανομένου τοῦ Κανόνος τοῦ Παραλύτου.
Ἄπό γ' Ὠδῆς:	Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ῥῆμα παράλυτον...», Δόξα, Καί νῦν «Τήν ωραιότητα...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἄντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τῶν Κανόνων τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Πάσχα «Σαρκί ὑπνώσας...» καί τοῦ Παραλύτου «Ἐπέστη ὁ φιλόανθρωπος...».
Αἶνοι:	Στιχηρά Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἤχου «Δεῦτε πάντα τά ἔθνη...» 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Παραλύτου: «Κύριε τόν Παράλυτον...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφω...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἐγένετο Πέτρον διερχόμενον...» (Πράξ. θ' 32 - 42).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου: «Ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα...» (Ἰω. ε', 1 - 15).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Συμφώνως Παρθένε...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...»
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

4. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πελαγίας μάρτυρος, Ίλαρίωνος, Νικηφόρου μαρτύρων.

5. ΤΡΙΤΗ. Ειρήνης μεγαλομάρτυρος, Έφραΐμ μεγαλομάρτυρος τοῦ νεοφανοῦς.

(Τ.Μ.Ε. 25ης Ἀπριλίου, Περίπτωσις Δ΄ §§ 7, 8 κατ' ἀναλογίαν.)

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον: «Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...», ψάλλομεν προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου 3 καί τῆς Ἀγίας 3. Δόξα τῆς Ἀγίας, Καί νῦν: τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπόστιχα τῆς Ἀγίας. Δόξα τῆς Ἀγίας, Καί νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπολυτίκια «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τῆς Ἀγίας καί τό ὁμόηχον Θεοτοκίον. Ἀπόλυσις «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τρίτῃ πρωΐ, ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τόν Ἑξάψαλμον εἰς τό «Θεός Κύριος...», τά Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ. Καθίσματα τῆς Ἀγίας καί ἀντί Θεοτοκίων τά τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...», ὁ Ν΄ ψαλμός, ὁ Κανὼν τῆς Ἀγίας. Ἀπό γ΄ Ὠδῆς, τό Κάθισμα τῆς Ἀγίας καί τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς, Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἀγίας καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. Αἱ Καταβασαί τοῦ Πάσχα καί ἡ Τιμιωτέρα. Ἑξαποστειλάρια τῆς Ἀγίας καί τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους τά Στιχηρά τῆς Ἀγίας. Δόξα· τῆς Ἀγίας, Καί νῦν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἀγίας.

Εἰς τὴν Θεϊαν Λειτουργίαν: Ἀντίφωνα καί Εἰσοδικόν τοῦ Πάσχα. Μετά τὴν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια· «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τῆς Ἀγίας καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...». Ἀποστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας. Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...». Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»· «Χριστός ἀνέστη...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ὅπου ἐορτάζεται ὁ Ἅγιος Ἐφραΐμ, εἰς τὴν ἀκολουθίαν ἀντί τῆς Ἀγίας λέγονται τά τοῦ Ἁγίου.

6. ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἰώβ τοῦ πολυάθλου. Σε-
ραφεῖμ ὁσίου τοῦ ἐν τῷ ὄρει Δομβοῦς.

Τῆ Τρίτη ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...».
Κοντάκιον: «Τὴν ψυχὴν μου Κύριε...» (Κυριακὴ τοῦ
Παραλύτου).
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Τά 3 τῆς ἑορτῆς προσόμοια· «Πάρεστιν ἡ
μεσότης...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας
καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Πεντηκοστῆς ἐφέ-
στηκεν...».
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τῆς ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...», ἐκ
τρίτου.
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τετάρτη πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης
τῆς ἑορτῆς...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
Καθίσματα: Τά τῆς ἑορτῆς (δύς ἕκαστον).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα).
Κανόνες: Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.
Ἀπό γ΄ Ὁδῆς: Τά δύο Καθίσματα τῆς ἑορτῆς· «Ἐστηκώς ἐν
τῷ μέσῳ...», Δόξα, Καί νῦν «Τῆς σοφίας τό
ὔδωρ...».

Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	«Θάλασσαν ἔπηξας...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τῶν 2 Κανόνων τῆς ἑορτῆς. Καταβασία: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...»
Ἐξαποστειλάρια:	Τῆς ἑορτῆς «Ὁ τόν κρατήρα ἔχων...» (δίς).
Αἶνοι:	Τά τῆς ἑορτῆς 3 Προσόμοια «Ἡ σοφία καί δύναμις...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς «Φωτισθέντες ἀδελφοί...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια μετά τήν Εἴσοδον:	«Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῆς ἑορτῆς: «Κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ιδ' 6 - 18).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἑορτῆς: «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...» (Ἰω. ζ', 14 - 30).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
Κοινωνικόν:	«Ὁ τρώγων μου τήν σάρκα, καί πίνων μου τό Αἶμα, ἐν ἐμοί μένει, καὶ γώ ἐν αὐτῷ, εἶπεν ὁ Κύριος».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου» καί Ἀπόλυσις «Ὁ Ἀναστάς...».

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

7. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Ἀκακίου, Κοδράτου, Μαξίμου μαρτύρων.

8. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καί Εὐαγγελιστοῦ, Ἀρσενίου τοῦ Μεγάλου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 23ης Ἀπριλ. §§ 30 - 32 κατ' ἀναλογία).

Τῆ Πέμπτη ἑσπέρας: Θ' Ὡρα

Ἀπολυτίκιον:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ θεατῆς τῶν ἀρρήτων...» β.
Δόξα:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Τόν υἱόν τῆς βροντῆς...».
Καί νῦν:	Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς ἑορτῆς μεσοῦσης...» (Πέμπτη ἑσπέρας).
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Δεῦτε τῆς σοφίας τόν βυθόν...».
Δόξα:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστοῦ...».
Καί νῦν:	Τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...» (Πέμπτη ἑσπέρας).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστῶ...», Δόξα, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Παρασκευῆ πρωί: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ποταμοί θεολογίας...», Δόξα «Ἀναπεσών ἐν τῷ στήθει...», Καί νῦν τῆς ἑορτῆς «Ὅτε τό μέσον τῆς ἑορτῆς...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀπόστολε Χριστῶ...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
--------------------	---

Καθίσματα:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ καί τῆς Ἑορτῆς ἀντί Θεοτοκίων.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Τό Προκείμενον:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ...».
Στίχος:	«Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	Τό ΙΑ΄ Ἑωθινόν. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τήν τῶν Ἀποστόλων ἀκρότητα...» (ζήτηει εἰς τήν Λιτήν ἐν τῷ Μηναιῷ).
Κανόνες:	Τῆς Ἑορτῆς καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Τῆς σοφίας τῷ στήθει...», Δόξα, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς· «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...» (Τετάρτη Μεσοπεντηκοστῆς).
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Θάλασσαν ἔπηξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Θεολογῶν ἐβρόντησας...» καί τῆς Ἑορτῆς.
Αἶνοι:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Μάκαρ Ἰωάννη πάνσοφε...» εἰς 4.
Δόξα:	«Εὐαγγελιστά Ἰωάννη...».
Καί νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα...» (Παρασκευή πρωΐ εἰς τοὺς Αἶνους).
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε...».
Ἀπολυτίκια:	«Μεσοῦσης τῆς Ἑορτῆς...», «Ἀπόστολε Χριστῶ...» καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Ὁ ἦν ἀπ' ἀρχῆς...» (Α΄ Καθ. Ἰωάν. α΄ 1 - 7).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ: «Εἰστήκεισαν παρὰ τῷ Σταυρῷ...» (Ἰω. ιθ' 25 - 27, κα' 24 - 25).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς...».

9. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡσαΐου Προφήτου, Χριστοφόρου μάρτυρος.

10. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ. Σίμωνος Ἀποστόλου τοῦ Ζηλωτοῦ. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Ζ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας. Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον :	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά) «Ὁ ἀναστάς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιαικός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα 4, τῆς Μεσοπεντηκοστῆς 3 καί τῆς Σαμαρείτιδος ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου Ἰδιόμελα «Ἐπί τήν πηγὴν ἐπέστη...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Πεντηκοσταρίου «Παρά τό φρέαρ τοῦ Ἰακώβ...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον του δ΄ ἤχου «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τό Ἀναστάσιμον στιχηρόν «Κύριε ἀνελθὼν ἐν τῷ Σταυρῷ...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα Ἱερὸν...» μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ὡς ὄφθης ἐπί γῆς...».

Καί νῦν:	Μεσοπεντηκοστῆς «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...» (ζήτηι τοῦτο εἰς τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Σαμαρείτιδος).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστά- σεως...» Δόξα, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορ- τῆς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών «Τριάδα Θεαρχικὴν
δοξάσωμεν...», Δόξα, Καί νῦν τό τῆς Λιτῆς τοῦ Πεντηκοσταρίου:
«Ἀγαλλιάσθω σήμερον φαιδρῶς...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρι-
σάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· «Μεσοῦσης τῆς ἑορτῆς...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον τῆς Μεσοπεντηκοστῆς· «Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...» καί τὰ Καθίσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκο- σταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑ- πόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	Τοῦ Πάσχα· «Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Καταβασία: «Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Φωτίζου, φωτίζου...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τοῦ Πάσχα «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», τῆς Σαμαρείτιδος «Σαμάρειαν κατέλαβες...»

	καί τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Μεσούσης παρα- γέγονας...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τῆς Σαμαρείτιδος «Ἡ πηγὴ τῆς ζωαρχίας...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα ...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτίκια (μετά τήν	Εἴσοδον): «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι...» (Πράξ. ια΄ 19 - 30).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῆς Σαμαρείτιδος: «Ἔρχεται ὁ Ἰησοῦς εἰς πόλιν τῆς Σαμαρείας...» (Ἰω. δ΄ 5 - 42).
Εἰς τό Ἐξαιρετός:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα... Εὐφραίνου, ἀγάλλου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...»
Ἄντι τοῦ «Εἴδομεν τό φῶς ...»:	«Χριστός ἀνέστη...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

11. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μωκίου ἱερομάρτυρος. Μεθοδίου καί Κυρίλλου φωτισ-
τῶν τῶν Σλάβων. Τά ἐγκαίνια τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

12. ΤΡΙΤΗ. Ἐπιφανίου Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου καί Γερμανοῦ Ἀρχιε-
πισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου (ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων)
ψάλλεται μετά τῶν μεθεόρτων τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ὡς ἀκολουθῶς:

(Τ.Μ.Ε. 23ης Ἀπρ., Περίπτωσης ΙΒ΄, §§ 30 - 32 κατ' ἀναλογίαν).

Τῆ Δευτέρῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκια:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Τὰ 6 στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου· «Νόμος ὁ ἐν γράμματι...».
Δόξα:	«Εἰ καὶ Μωσαϊκοῖς νόμοις ὑπέκυψας...».
Καὶ νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς· «Ὅτε παρεγένου ἐν ἱερῶ...» (Δευ. Ε΄ Ἐβδ. ἑσπέρας).
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
Ἀπόστιχα:	Τὰ 3 Στιχηρά προσόμοια τοῦ Ἁγίου μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	«Τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως...».
Καὶ νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, δοξάζομεν...» (Δευ. Ε΄ Ἐβδ. ἑσπέρας).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τοῦ Ἁγίου «Θείας πίστεως...», Δόξα, Καὶ νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Τρίτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου «Τῆς ἐν τῷ κόσμῳ...» Δόξα· «Τά ἐκ παιδός σύμφυτά σοι...» Καὶ νῦν· «Ὅτε τό μέσον τῆς ἑορτῆς...». Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Τοῦ Ἁγίου· «Θείας πίστεως...», Δόξα· τό αὐτό, Καὶ νῦν· «Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...».
Καθίσματα:	α΄ στιχολογία: Τοῦ Ἁγίου· «Χριστῷ συσταυρωθεῖς...», Δόξα, Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάντων ἐπιστάμενος...» (Τετ. Μεσοπ.).

- β' στιχολογία: τοῦ Ἁγίου «Τὴν καθέδραν εἴληφας...», Δόξα, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς «Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων...» (Τετ. Μεσοπ.).
Μετά τόν Πολυέλεον τοῦ ἁγίου «Ἐπιπέτης τοῦ λόγου...» Δόξα, Καί νῦν τό ἐν τῇ γ' Ὠδῇ τοῦ Κανόνος τῆς Τετάρτης τῆς Μεσοπεντηκοστῆς «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...».
- Ἀναβαθμοί:** Τό α' Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ' ἤχου. Τό Προκειμένον «Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε...».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** «Ὁ μή εἰσερχόμενος διά τῆς θύρας...» (Ἰω. ι' 1 - 9) (13ῃ Νοεμβρίου).
«Ἀνάστασιν Χριστοῦ...».
- Ὁ Ν' Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...» Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Τόν Ἱεράρχην τοῦ Χριστοῦ...».
- Κανόνες:** Τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Κάθισμα τοῦ Ἁγίου «Θεῖοις δόγμασι τὴν Ἐκκλησίαν...», Δόξα, Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς «Ἐστηκώς ἐν τῷ μέσῳ...» (Κάθισμα γ' Ὠδῆς Τετάρτης Μεσοπεντηκοστῆς, ὡς ἀνωτέρω).
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Θάλασσαν ἐπηξας...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τοῦ Ἁγίου «Ὅτε Χριστόν ἐπέγνωκας...» καί τῆς Ἑορτῆς «Μεσοῦσης παραγέγονας...».
- Αἵνοι:** Τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου «Πάτερ σοφέ Ἐπιφάνιε...».
- Δόξα:** Τοῦ Ἁγίου «Ἐπιλαμψάσης τῆς χάριτος...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς «Κύριε πρό τοῦ ἀχράντου σου σταυροῦ...». (Αἵνοι Τρίτης Ε' Ἑβδ.).
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τοῦ Πάσχα.
- Εἰσοδικόν:** Τοῦ Πάσχα «Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογοεῖτε...».

Ἀπολυτίκια:	«Μεσούσης τῆς ἑορτῆς...», τοῦ Ἁγίου Ἐπιφανίου καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου: «Τέκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην...» (Α΄ Τιμ. στ΄ 11 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου: «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι΄ 9– 16).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Χριστός ἀνέστη...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

13. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς. Γλυκερίας μάρτυρος, Σεργίου ὁμολογητοῦ.

Ψάλλονται ἅπαντα τά τῆς ἑορτῆς τῆς Μεσοπεντηκοστῆς ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῇ Λειτουργίᾳ τοῦ Ἀποστόλου καί τοῦ Εὐαγγελίου, ἀντί τῶν ὁποίων ἀναγινώσκονται τά τῆς ἡμέρας (Τετάρτης Ε΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καί Τετάρτης Ε΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

14. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰσιδώρου μάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος.

15. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Παχωμίου τοῦ Μεγάλου, Ἀχιλλείου Λαρίσης, Παναγυρίου ὁσίου.

16. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Σαμαρείτιδος. Θεοδώρου τοῦ ἡγιασμένου, Ἀλεξάνδρου Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας. (Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Πράξεων καί Σάββατον Ε΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου).

17. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ. Ἀνδρονίκου καί Ἰουνίας τῶν Ἀποστόλων. Θεοφάνους ἐπισκόπου Σολέας Κύπρου. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας : Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Κοντάκιον:	«Πίστει ἐλθοῦσα ἐν τῷ φρέατι...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά) «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός – Ψαλτήριον

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα στιχηρά 7 καί τά δύο Ἰδιόμελα τοῦ Τυφλοῦ εἰς 3.
Δόξα:	Τοῦ Τυφλοῦ «Κύριε παράγων ἐν τῇ ὁδῷ...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσση...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Σέ τόν σαρκωθέντα...» καί τά στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Τυφλοῦ «Δικαιοσύνης ἤλιε...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καί νῦν «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών «Κράτος τῆς ἐνιαίας...» Δόξα· τό ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆς Λιτῆς: «Ὅλον τόν βίον, ὁ Τυφλός...», Καί νῦν «Νεῦσον παρακλήσεσι...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή «Ἀγγελικῆ ὁράσει...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου, ἐκ τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Πεντηκοσταρίου «Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καί ποιητής...» (δίς).
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Τυφλοῦ. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι:	«Τῷ Σωτῆρι Θεῷ...»
Ἄντί Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδή τοῦ Κανόνος τοῦ Πάσχα καί τῆς Θεοτόκου μετά τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐν τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων. Ἡ Καταβασία: «Σέ τήν ὑπέρ νοῦν καί λόγον...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τοῦ Πάσχα «Σαρκί ὑπνώσας ὡς θνητός...», καί τά δύο τοῦ Τυφλοῦ «Τούς νοερούς μου ὀφθαλμούς...» καί «Παράγων ὁ Σωτήρ ἡμῶν...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα στιχηρά 4 καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα:	Τοῦ Τυφλοῦ: «Τίς λαλήσει τάς δυναστείας σου Χριστέ...».
Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τοῦ Πάσχα.
Εἰσοδικόν:	Τοῦ Πάσχα.
Ἀπολυτικά:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Εἰ καί ἐν τάφῳ...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ «Ἐγένετο πορευομένων ἡμῶν...» (Πρ. ιστ' 16 - 34).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τοῦ Τυφλοῦ «Παράγων ὁ Ἰησοῦς...» (Ἰω. θ' 1 - 38).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ὁ Ἄγγελος ἐβόα ... Φωτίζου, φωτίζου...».
Κοινωνικόν:	«Σῶμα Χριστοῦ...»
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς ...»:	«Χριστός ἀνέστη...»

«Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις:

«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχήν, ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν Τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...», τελεῖται τό μνημόσυνον τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατριδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων καί τῶν ὑπό τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων καί τῶν ἐν λιμῷ καί δίψει τελειωθέντων Ποντίων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν, κατά τήν γενοκτονίαν τοῦ Ποντιακοῦ Ἑλληνισμοῦ.

18. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πέτρου, Ἡρακλείου, Ἰουλίας, Χριστίνης μαρτύρων.

19. ΤΡΙΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ τυφλοῦ. Πατρικίου ἐπισκόπου Προύσης. Μνήμη τῶν 13 ὁσίων Μοναχῶν μαρτύρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας τῆς Καντάρας Κύπρου: Ἰωάννου, Κόνωνος, Ἱερεμίου, Μάρκου, Κυρίλλου, Θεοκτίστου, Βαρνάβα, Μαξίμου, Θεογνώστου, Ἰωσήφ, Γενναδίου, Γερασίμου καί Γερμανοῦ, οἵτινες, κατόπιν πολλῶν βασανιστηρίων καί φυλακῆς πρός ἀπάρνησιν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐδέχθησαν τόν ἐπί τῆς πυρᾶς θάνατον ὑπό τῶν Φράγκων λατινοδόξων ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 19ῃ Μαΐου 1231.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ (β' διάταξις, πρό τῆς Ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τρίτη Στ' Ἑβδ. Πράξεων καί Τρίτη Στ' Ἑβδ. Ἰωάννου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστι...».

20. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τοῦ Πάσχα. Θαλλελαίου μάρτυρος. Ἀνακομιδή λειψάνων Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις.

Τῇ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:

«Τόν συνάναρχον Λόγον...».

Κοντάκιον:

«Τῆς ψυχῆς τά ὄμματα...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Δόξα τῇ ἀγία καί ὁμοουσίῳ...», τό «Χριστός ἀνέστη...» (δεκάκις), ἡ Μεγάλη Συναπτή καί ἡ ἐκφώνησις «Ὅτι πρέπει σοι...», ὡς ἐν τῷ Ὁρθρω τοῦ Πάσχα.

Ἑσπέρια:	Τά 6 Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου «Τάς ἐσπερινάς ἡμῶν εὐχάς...» (ζήτηι καί τῆ Τρίτῃ τῆς Στ΄ Ἑβδομάδος ἐσπέρας ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ).
Δόξα:	«Τόν τῷ Πατρὶ συνάναρχον...».
Καί νῦν:	«Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Τό ἔλεός σου Κύριε...».
Ἀπόστιχα:	Τό ἀναστάσιμον στιχηρόν «Τῷ πάθει σου Χριστέ...» καί τά 4 στιχηρά τοῦ Πάσχα «Πάσχα ἱερόν...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἀναστάσεως ἡμέρα...» μετά τοῦ Χριστός ἀνέστη...» (τρῖς) καί εὐθύς ἡ
Ἀπόλυσις:	Διαλογικῶς ὡς καί τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα.

Τῆ Τετάρτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Ἀναγινώσκειται ἡ καλουμένη Θ΄ τοῦ Πάσχα.

ΟΡΘΟΣ

Ὅλη ἡ ἀκολουθία τελεῖται ἀπαράλλaktως ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, καταλιμπανομένων τοῦ Ὑπομνήματος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί ἀναγινωσκομένου μόνον τοῦ Συναξαρίου τῆς ἡμέρας.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπαράλλaktως ὡς τῆ Κυριακῇ τοῦ Πάσχα, πλὴν τοῦ Κατηχητικοῦ Λόγου, τοῦ ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καί τῶν ἀναγνωσμάτων.

Ἄντι Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
Ἀπόστολος:	Τετάρτης Στ΄ Ἑβδομάδος τῶν Πράξεων (Πρ. ιη΄, 22 - 28).
Εὐαγγέλιον:	Τετάρτης Στ΄ Ἑβδομάδος Ἰωάννου (Ἰω. ιβ΄ 36 - 47).

Σήμερον γίνεται κατάλυσις ἰχθύος.

21. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ. Κωνσταντίνου καί Ἑλένης τῶν Θεοστέπτων Βασιλέων καί Ἰσαποστόλων.

(Τ.Μ.Ε. 21ης Μαΐου, Περίπτωσις Ε΄, § 9).

Τῆ Τετάρτη ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀναγινώσκειται ἡ Θ΄ τοῦ Πάσχα, ὡς καί ἐν τῇ Διακαινησίμῳ ἑβδομάδι.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» εὐθύς «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» (τρῖς) καί ὁ Προοιμακός.

Ἐσπέρια: (στίχοι 10) Τά 5 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς...» κτλ, εἰς 6, δευτεροῦντες τό πρῶτον καί τῶν Ἁγίων· «Ὅπλον κραταιότατον...» εἰς 4..

Δόξα: Τῶν Ἁγίων «Πλουσίων δωρεῶν...».

Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· «Τῶν κόλπων τῶν πατρικῶν μή χωρισθεῖς...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Θεός ἐν τῷ ὀνόματί σου...» καί τά Ἀναγνώσματα δύο τῆς Ἑορτῆς καί ἐν τῶν Θεοστέπτων.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα «Ἐτέχθης ὡς αὐτός ἠθέλησας...» κτλ, μετά στίχων: Εἰς τό β΄ «Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν» καί εἰς τό γ΄ «Ἀνέβη ὁ Θεός, ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».

Δόξα: Τῶν Ἁγίων «Σέλας φαινότατον...».

Καί νῦν: Τό Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς· «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκιον: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», Δόξα· τῶν Ἁγίων «Τοῦ Σταυροῦ σου τόν τύπον...», Καί νῦν «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοῦς καί ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καί Πατρός, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός...».

Τῆ Πέμπτη πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τό «Εὐλογητός...» εὐθύς Τρισάγιον, ὁ Ν΄ Ψαλμός καί ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς καί τῶν Ἁγίων. Δόξα τῶν Ἁγίων «Ἡ ἐκκλησία

σήμερον...», Καί νῦν τῆς Ἑορτῆς «Κύριε, τό μυστήριον...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΟΡΘΟΣ.

Ἑξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Εἰς τήν α΄ στιχολογίαν τό τῆς Ἑορτῆς δῖς. Εἰς τήν β΄ καί γ΄ στιχολογίαν τά τῶν Ἁγίων καί τά τῆς ἑορτῆς ἀνά μίαν.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος».
- Στίχος:** «Πάντα τά ἔθνη, κροτήσατε χεῖρας, ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι ἡμῶν».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς ἑορτῆς τό Γ΄ Ἑωθινόν· «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς πρωΐ πρώτη Σαββάτου...» (Μάρκ. ις΄, 9 – 20).
 «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον· «Σήμερον ἐν οὐρανοῖς...».
- Κανόνες:** Τῆς ἑορτῆς ἀμφότεροι καί ὁ τῶν Ἁγίων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων, τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων· «Τάς αἰσθήσεις ἐκτείνας πρὸς οὐρανόν...», Δόξα, Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Ἐπιβάς ἐν νεφέλαις τῶν οὐρανῶν...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τῆς ἡμέρας ἐκ τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
- Καταβασίαι:** «Θεῖω καλυφθεῖς...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας: Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς, ἢ α΄ μετὰ τῶν εἰρμῶν ἄνευ Στίχου ἢ Προϋμνίου καί ἢ β΄ μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων· «Ἄγγελοι τήν ἄνοδον...», καθὼς καί ἢ θ΄ Ὠδή τῶν ἁγίων μετὰ στίχου· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ

	πρεσβεύσατε υπέρ ἡμῶν», καί ἡ Καταβασία: «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάριον:	Τῆς Ἑορτῆς· «Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων Σε ἀνελήφθης...» τῶν Ἁγίων· «Οὐκ ἔξ ἀνθρώπων εἴληφε...» καί πάλιν· «Τῶν Μαθητῶν ὁρῶντων Σε ἀνελήφθης...».
Αἶνοι:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ...» καί τῶν Ἁγίων· «Χαίροις Κωνσταντίνε πάνσοφε...» 3..
Δόξα:	Τῶν Ἁγίων· «Ὁ τῶν ἀνάκτων Ἄναξ...».
Καί νῦν:	Τό Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς· «Ἐτέχθης...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α΄.

- Πάντα τά ἔθνη κροτήσατε χεῖρας,
ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ ἐν φωνῇ ἀγαλλιᾶσεως.
- Ὅτι Κύριος ὑψιστος, φοβερός,
Βασιλεύς μέγας ἐπί πᾶσαν τήν γῆν.
- Ὑπέταξας λαούς ἡμῖν, καί ἔθνη ὑπό τούς
πόδας ἡμῶν.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Μέγας Κύριος, καί αἰνετός σφόδρα.
- Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται.
- Ὅτι ἰδοῦ οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς
συνήχθησαν.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεῖς ἀφ'
ἡμῶν εἰς τούς
οὐρανοῦς...»

Δόξα, Καί νῦν: «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...»

Ἀντίφωνον Γ΄.**Ἦχος δ΄.**

- Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τά ἔθνη.
- Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν,
καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.
- Κλινῶ εἰς παραβολήν τό οὖς μου,
ἀνοίξω ἐν ψαλτηρίῳ τό πρόβλημά μου.

«Ἀνελήφθης
ἐν δόξῃ...».

Εἰσοδικόν:

«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ
ἀναληφθεὶς ἀφ’ ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς,
ψάλλοντάς Σοι, Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκια:

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Τοῦ Σταυροῦ σου
τόν τύπον...».

Κοντάκιον:

«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».

Τρισάγιον.**Ἀπόστολος:**

Τῶν Ἀγίων: «Ἀγοίππας ὁ βασιλεύς...» (Πρ.
κστ΄ 1, 12 - 20).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς Ἑορτῆς: «Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἐκ νε-
κρῶν...» (Λουκ. κδ΄, 36 - 53).

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Σέ τὴν ὑπὲρ νοῦν...».

Κοινωνικόν:

«Ἀνέβη ὁ Θεός ἐν ἀλαλαγμῷ Κύριος ἐν φωνῇ
σάλπιγγος. Ἀλληλούϊα».

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

Ἦ τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Σημειώσεις: Ἀπό σήμερον μέχρι τῆς ἀποδόσεως τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως:

Ἀπόλυσις:

Ἦ ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς ἑορτῆς.

Καταβασίαι:

«Θεῖω καλυφθεὶς...»

Ἡ Τιμιωτέρα.**Εἰσοδικόν:**

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...»

Κοντάκιον:

«Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας...»

Εἰς τό Ἐξαιρέτως:

«Ἄξιόν ἐστιν...»

Κοινωνικόν:

Τῆς ἡμέρας.

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

22. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βασιλίσκου μάρτυρος, Μαρκέλλου καί Κόδρου μαρτύρων.

23. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μιχαήλ επισκόπου Συνάδων, Μαρίας του Κλωπᾶ Μυροφόρου.

24. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 318 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Νικαία Α΄ Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Συμεών του ἐν τῷ θαυμαστῷ ὄρει. Κυριακοῦ ὁσίου, του παρά τήν Εὐρύχου. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

Κοντάκιον:

«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά)· «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Στιχηρά Ἀναστάσιμα «Νίκην ἔχων Χριστέ...» κτλ. : 3, Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἀναλήψεως «Ὁ Κύριος ἀνελήφθη εἰς οὐρανοῦς...» κτλ. 3, Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων «Ἐκ γαστροῦς ἐτέχθης πρό ἐωσφόρου...» 4.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τάς μυστικάς σήμερον...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον του πλ. β΄ ἤχου «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα:

Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα:

Τό Ἰδιόμελον τῶν Πατέρων· «Τήν ἐτήσιον μνήμην...».

Καί νῦν:

Τό Ἰδιόμελον τῆς ἐορτῆς «Κύριε, τό μυστήριον...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί δυνάμεις...» Δόξα, τῶν Πατέρων· «Ἐπερδεδοξασμένος εἶ...», Καί νῦν, τῆς ἐορτῆς· «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν καὶ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ ἐν δεξιᾷ καθίσας τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρός Χριστός ὁ ἀληθινὸς Θεός...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί. ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών· «Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν...», τά διά τήν Λιτήν Δόξα τῶν Πατέρων· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...». Καί νῦν τῆς ἑορτῆς· «Κύριε, τῆς οἰκονομίας πληρώσας...». Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων «Ἐπερδεδοξασμένους εἶ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...», τά τοῦ Ἑσπερινοῦ.
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα μετά τῶν Θεοτοκιῶν αὐτῶν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἀναλήψεως καί τῶν Πατέρων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κοντάκιον «Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας...» καί τά καθίσματα τῶν Πατέρων καί τῆς Ἀναλήψεως: «Φωστήρες ὑπέρλαμπροι...». Δόξα· «Τῶν Νικαέων ἡ λαμπρά πόλις...» Καί νῦν «Ὁ ἀνελθὼν εἰς οὐρανοὺς μετά δόξης...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Καταβασίαι: «Θεῖω καλυφθεὶς...».
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια: Τό Ι΄ Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...», τῶν Πατέρων: «Πατέρων θεῖων σήμερον...» καί τῆς Ἀναλήψεως «Τῶν μαθητῶν ὁρώντων Σε ἀνελήφθης...».
Αἶνοι: Ἀναστάσιμα 4 καί τά τρία στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων «Ὅλην συγκροτήσαντες...» εἰς 4.

Δόξα:	Τῶν Πατέρων: «Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», «Ὑπερδεδοξασμένος εἶ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τήν ὑπέρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Ζ΄ Πράξεων: «Ἐκρινεν ὁ Παῦλος παραπλεῦσαι...» (Πρ. κ' 16 - 18, 28 - 36).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ζ΄ Ἰωάννου: «Ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς...» (Ἰω. ιζ' 1 - 13).
Εἰς τό Ἐξαιρέτως:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»:	«Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Σήμερον τελεῖται τό μνημόσυνον «τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως ἡμῶν Κωνσταντίνου Παλαιολόγου καί τῶν σύν αὐτῷ ἀγωνισθέντων καί πεσόντων καί τῶν ὑπό τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τήν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως».

25. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Γ' Εὐρεσις τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ μετά τῶν μεθεόρτων τῆς Ἀναλήψεως. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Β' Κορ. δ' 6 - 15) καί (Ματθ. ια' 1 - 15).

26. ΤΡΙΤΗ. Κάρπου καί Ἀλφαίου τῶν ἀποστόλων, Συνεσίου ἐπισκόπου Καρπασίας.

27. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἑλλαδίου ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἱερομάρτυρος, Σεργίου μάρτυρος καί Ἰωάννου ὁσίου τοῦ Ῥώσσου.

28. ΠΕΜΠΤΗ. Εὐτυχοῦς ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Μελιτινῆς, Ἐλικωνίδος μάρτυρος.

29. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου. Θεοδοσίας Ὁσιομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς καί ἐν τῷ Ὄρθρῳ τοῦ Πολυελέου καί τοῦ μετ' αὐτόν Καθίσματος καί τοῦ Εὐαγγελίου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Πράξεων καί Παρασκευῆς Ζ' Ἑβδομάδος Ἰωάννου). (Πραξ. κζ' 1 - κη' 1) καί (Ἰωάν. ιζ' 18 - 26).

30. ΣΑΒΒΑΤΟΝ πρό τῆς Πεντηκοστῆς (Ψυχοσάββατον). Μνεΐαν ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος κεκοιμημένων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν, Πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν. Ἰσαακίου ὁσίου, ἡγουμένου Μονῆς Δαλμάτων.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Ἐν τῇ Θ' Ὄρᾳ: Ἀπολυτίκιον «Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ...», Κοντάκιον: «Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν...», Ἀπόλυσις (μικρά): «Ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφθεὶς...».

Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ: (Ἑσπερινός ἄνευ Εἰσόδου). Εἰς τό: «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Μαρτυρικά καί τὰ 3 τῶν κεκοιμημένων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα: «Θρηνῶ καὶ ὀδύρομαι ...», Καὶ νῦν: «Τίς μὴ μακαρίσει σε...» καὶ εὐθύς τό «Φῶς ἰλαρόν...». Ἐντὶ τοῦ Προκειμένου, ψάλλεται τό «Ἀλληλούϊα» (τρὶς) μετὰ στίχων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Εἶτα τό «Καταξίωσον» καί τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα: τό Μαρτυρικόν καί τὰ Νεκρώσιμα ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ. Δόξα: «Ἀρχὴ μοι καὶ ὑπόστασις», Καὶ νῦν: «Πρεσβείαις τῆς τεκούσης Σε». Μετὰ τό «Νῦν ἀπολύεις», ψάλλεται ὁ νεκρώσιμος Κανὼν τῆς Παννυχίδος «Ἐν οὐρανίοις θαλάμοις» μετὰ τῶν στίχων, εἰς μὲν τό α' Τροπάριον ἐκάστης Ὠδῆς «Πρεσβείαις τῶν Μαρτύρων σου, Χριστέ ὁ Θεὸς ἀνάπαυσον τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου», εἰς δέ τό β' «Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀύλισθή-

σονται». Εἰς τὰ δύο τελευταῖα Δόξα, Καί νῦν. Μετά τήν Θ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος, ψάλλεται ὁ Εἰρμός «Θεόν ἀνθρώποις». Τρισάγιον. Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα ἀνέθεντο, τῷ ποιητῇ καί πλάστη καί Θεῷ ἡμῶν», Καί νῦν· «Σέ καί τεῖχος». Εἶτα ἡ Ἐκτενής «Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός» ὑπό τοῦ Ἱερέως μετ' ἐκφωνήσεως «Ὅτι ἐλεήμων» καί εὐθύς τὰ Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων». Καί μνημονεύονται ἐπί τῶν κολλύβων τὰ ὀνόματα τῶν κεκοιμημένων ὡς καί ἐν τῷ Σαββάτῳ πρό τῆς Κυριακῆς τῆς Ἀπόκρεω. Ἀπόλυσις ἡ συνήθης.

Τῷ Σαββάτῳ πρωί. Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Ἀναγινώσκεται τό τοῦ Σαββάτου Μεσονυκτικόν εἰς ὃ, μετά τό «Τήν πᾶσαν ἐλπίδα μου», λέγεται ἀντί τῶν Κατανυκτικῶν Τροπαρίων «Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε», τό Ἀπολυτίκιον «Ὁ βάθει σοφίας...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Μετά τόν Ἐξάψαλμον, ἀντί τοῦ «Θεός Κύριος...» ψάλλεται τό «Ἀλληλουῖα» ἐκ τρίτου (τετράκις) τās δύο πρώτας φορές ἀνευ στίχου καί τās δύο ἄλλας μετά τῶν στίχων «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω» καί «Καί τό μνημόσυνον αὐτῶν», ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τὰ Ἀπολυτίκια «Ὁ βάθει σοφίας», Δόξα· τό τέλος «ἐν σοί γάρ τήν ἐλπίδα», Καί νῦν· «Σέ καί τεῖχος». Εἶτα τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα «Ἀθλητικά ἐνστάσεις» καί τὰ Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια, μετά τὰ ὁποῖα γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν κεκοιμημένων ὑπό τοῦ Ἱερέως.¹ Εἶτα τό Κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἐκ Παρθένου ἀνατείλας...». Ὁ Ν' χῦμα καί ὁ Κανὼν τοῦ Πεντηκοσταρίου. Ἀπό γ' Ὁδῆς· τό Κάθισμα «Ὁ τά πάντα ποιήσας νεύματι σῶ...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον «Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς...». Ἀφ' Στ' Ὁδῆς· τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου καί τό Μηνολόγιον. «Αἰνοῦμεν εὐλογοῦμεν...» καί ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὁδῆς «Ἐκστηθι φρίττων οὐρανέ...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «Τήν Τιμιωτέραν» καί ἀκολουθεῖ ὁ Εἰρμός «Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα». Τό Ἐξαποστειλᾶριον «Μνήμην τελούντες» μετά τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἶνους τὰ 4 Προσόμοια τοῦ Πεντηκοσταρίου. Δόξα· «Ὡς ἄνθος μαραίνεται», Καί νῦν· «Σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν». «Σοί δόξα πρέπει» καί ἡ Δοξολογία χῦμα. Εἶτα τὰ Πληρωτικά. Ἀπόστιχα τὰ 3

¹ Εἰς ὅσους ναοὺς δέν γίνεται μνημόνευσις εἰς τόν Ὁρθρον, τὰ νεκρώσιμα εὐλογητάρια παραλείπονται καί μετά τὰ Μαρτυρικά Καθίσματα ἀκολουθεῖ τό κάθισμα «Ἀνάπαυσον Σωτήρ...» κλπ.

Προσόμοια «Ἔχων ἀκατάληπτον»². Δόξα· «Ἄλγος τῷ Ἀδάμ», Καί νῦν «Ῥφθης ἐνδιαίτημα». «Ἀγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι. Τρισάγιον καί τά Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός». Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκια· «Ὁ βάθει σοφίας» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Μετά τῶν ἀγίων». Ἀπόστολος Νεκρώσιμος (Α΄ Θεσ. δ΄ 13 – 17) καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. πρό τῆς Πεντηκοστῆς) (τό ΙΑ΄ Ἑωθινόν). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν». Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω». Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς», «Ὁ βάθει σοφίας». Εἰς τό τέλος τῆς θείας Λειτουργίας ψάλλονται τά Νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια «Μετά πνευμάτων δικαίων» καί γίνεται ἡ μνημόνευσις τῶν ὀνομάτων τῶν κεκοιμημένων. Ἀπόλυσις ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

31. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ. Ἑρμείου μάρτυρος.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὁ βάθει σοφίας...».
Κοντάκιον: «Μετά τῶν ἀγίων...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός.

Ἑσπέρια: (στίχοι 10) Τά τρία Ἰδιόμελα τοῦ α΄ ἤχου «Πεντηκοστήν ἐορτάζομεν...» εἰς 4 καί τά πέντε Ἰδιόμελα τοῦ β΄ ἤχου «Εἶδομεν τό φῶς...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: «Δεῦτε λαοί, τήν τρισυπόστατον...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα «Ἄγνοοῦντα τά ἔθνη Κύριε...».
Δόξα, Καί νῦν: «Γλῶσσαί ποτε συνεχύθησαν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (τρῖς).

² Εἰς τό α΄ Τροπάριον τῶν Ἀποστίχων, ὁ στίχος «τούς πρός σέ Δέσποτα, μεταβέβηκας...» νά διορθωθῇ εἰς : «τούς πρός σέ Δέσποτα, μεταβέβηκότητας».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν οὐρανόθεν καταπέμψας τό Πανάγιον Πνεῦμα ἐπί τοὺς Ἁγίους αὐτοῦ Μαθητάς καί Ἀποστόλους, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Σημείωσις: Ἀπό τοῦ Ἀποδείπνου τῆς σήμερον ἐπανερχεται ἐν ταῖς ἱεραῖς ἀκολουθίαις τό «Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...» τοῦ Ἀποδείπνου, τῆς Θ΄ Ὑρας καί τοῦ Μεσονυκτικοῦ λέγομεν «Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι», «Βασιλεῦ Οὐράνιε...» τό Τρισάγιον κλπ.

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τό «Εὐλογητός ὁ Θεός...», «Δόξα Σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν δόξα Σοι», «Βασιλεῦ Οὐράνιε...», τό Τρισάγιον, ὁ Ν΄ Ψαλμός, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δὶς ἕκαστον.

Ἀναβαθμοί: Τό α΄ ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, μετὰ τοῦ Προκειμένου: «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθεία...».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ: Τό Θ΄ Ἑωθινόν ἀπό τῆς Ὑραίας Πύλης «Οὔσης ὀψίας...» μέχρι τοῦ «ἅν τινων κρατῆτε κερκράτηνται...» («**Ἀνάστασιν Χριστοῦ**» οὐ λέγομεν).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...», Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός ... Βασιλεῦ Οὐράνιε...».

Κανόνες: Οἱ δύο Κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν Εἰρμῶν, ἄνευ στίχων.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα: «Οἱ τοῦ Σωτῆρος ἐρασταί...». (ἄπαξ).

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς ἑορτῆς. Συναξάριον τοῦ Μηναίου καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι: Διπλαῖ: «Πόντω ἐκάλυψε...» καί «Θεῖω καλυφθεῖς...».

Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων ἄνευ στίχων, καὶ αἱ Καταβασίαι: «Μὴ τῆς φθορᾶς...» καὶ «Χαίροις ἄνασσα...».
Ἐξαποστειλάρια:	«Τὸ Πανάγιον Πνεῦμα...» (δίς) καὶ τὸ «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἅπαξ).
Αἶνοι:	Τὰ τρία στιχηρὰ Ἰδιόμελα εἰς 4.
Δόξα, Καὶ νῦν:	«Βασιλεῦ Οὐράνιε...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ «Εὐλογητὸς εἶ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.
- Ἡμέρα τῇ ἡμέρα ἐρεύγεται ῥῆμα καὶ νύξ νυκτὶ ἀναγγέλλει γινῶσιν.
- Οὐκ εἰσὶ λαλιαί, οὐδέ λόγοι, ὧν οὐχὶ ἀκούονται αἱ φωναὶ αὐτῶν.
- Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως, ὑπερασπίσαι σου τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ Ἰακώβ.
- Ἐξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ ἁγίου, καὶ ἐκ Σιών ἀντιλάβοιτό σου.
- Μνησθεὶ πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὀλοκαύτωμά σου πιανάτω.

«Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ...».

Δόξα, Καὶ νῦν· «Ὁ Μονογενῆς Υἱός...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεύς, καί ἐπί τῷ σωτηρίῳ σου ἀγαλλιάσεται σφόδρα.
 - Τήν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ, καί τήν θέλησιν τῶν χειλέων αὐτοῦ οὐκ ἐστέρησας αὐτόν.
 - Ὅτι προέφθασας αὐτόν ἐν εὐλογίαις χρηστότητος, ἔθηκας ἐπί τήν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.
- «Εὐλογητός εἶ Χριστέ ὁ Θεός...».

Εἰσοδικόν: «Υψώθητι Κύριε, ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καί ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου. Σῶσον ἡμᾶς Παράκλητε ἀγαθέ, ψάλλοντάς σοι, Ἄλληλουΐα».

Ἀπολυτίκιον (μετά τὴν Εἴσοδον): «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

Κοντάκιον: «Ὅτε καταβάς...».

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος: Τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν...» (Πρ. β΄, 1 - 11).

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἑορτῆς: «Τῇ ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ τῇ μεγάλῃ...» (Ἰω. ζ΄ 37 - 52, η΄ 12).

Εἰς τὸ Ἐξαιρέτως: «Μὴ τῆς φθορᾶς...».

Κοινωνικόν: «Τὸ Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἄλληλουΐα».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»

Ἀπόλυσις: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ο ΜΕΓΑΣ ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Μετά τὴν Ἀπόλυσιν τῆς Θείας Λειτουργίας ἄρχεται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ Ἱερεύς: «Εὐλογητός ὁ Θεός...». Ὁ Προοιμιακός καί ἐν συνεχείᾳ ἡ Μεγάλη Συναπτή ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Ἑσπέρια: Τὰ τρία Προσόμοια τῶν Αἰνῶν τῆς Ἑορτῆς «Παράδοξα σήμερον...» εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν: «Βασιλεῦ Οὐράνιε...».

Εἶσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Μέγα Προκείμενον «Τίς Θεός μέγας...» μετά τῶν στίχων.
	Ἐν συνεχείᾳ ἀναγινώσκονται αἱ Εὐχαί τῆς Γονυκλισίας ὡς ἔχουσιν ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.
Ἀπόστιχα:	Τῆς ἑορτῆς: «Νῦν εἰς σημεῖον τοῖς πᾶσιν...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς: «Δεῦτε λαοί...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκιον:	«Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐκ τῶν Πατρικῶν κόλπων κενώσας ἑαυτόν...» ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τῇ Ἱερατικῇ φυλλάδι.

Κατά τήν παροῦσαν ἑβδομάδα γίνεται κατάλυσις εἰς πάντα.

Παναγία Χρυσορροιάτισσα
(Ἱερά Μονή Χρυσορροιάτισσης).

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 30.

1. ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ. Ἰουστίνου φιλοσόφου καὶ μάρτυρος, Ἰούστου, Χαρίτωνος καὶ Χαριτοῦς μαρτύρων.

Τῆ Δευτέρᾳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ, δὶς ἕκαστον (τῶν δύο πρώτων Στιχολογιῶν).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:

(Χῦμα).

Κανόνες:

Οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Κάθισμα: «Τό Πανάγιον Πνεῦμα νῦν...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Πεντηκοσταρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καὶ τό Ὑπόμνημα τῆς Δευτέρας τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Καταβασίαι:

«Θεῖω καλυφθεῖς...».

Ἄντι Τιμιωτέρας:

Ἡ Θ΄ Ὠδή τῶν δύο Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ ἡ Καταβασία «Χαίροις ἄνασσα...».

Ἐξαποστειλάρια:

«Τό Πανάγιον Πνεῦμα...» (δίς), «Φῶς ὁ Πατήρ...» (ἅπαξ).

Αἶνοι:

Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς: «Ἐν τοῖς Προφήταις...» εἰς 4.

Δόξα, Καί νῦν:

«Γλῶσσαι ποτε συνεχύθησαν...».

Δοξολογία:

Μεγάλῃ καὶ ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Εἰσοδικόν:	Τῆς Πεντηκοστῆς.
Ἀπολυτίκιον μετά τήν Εἴσοδον:	«Εὐλογητός εἶ Χριστέ...» (μόνον).
Κοντάκιον:	«Ὅτε καταβάς...».
	«Ὅσοι εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε...».
Ἀπόστολος:	Τῆς ἡμέρας: «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε' 8 - 19).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας: «Ὅρατε μή καταφρονήσητε...» (Ματθ. ιη' 10 - 20).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Χαίροις Ἄνασσα...».
Κοινωνικόν:	«Τό Πνεῦμά Σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀφ' ἡμῶν δεόμεθα φιλόνηθε».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

2. ΤΡΙΤΗ. Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ.

3. ΤΕΤΑΡΤΗ. Λουκιλλιανοῦ καί Παύλης καί τῶν σὺν αὐτοῖς. Πάππου ὀσίου καί ὁμολογητοῦ, ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας).

4. ΠΕΜΠΤΗ. Μητροφάνους Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, Μάρθας καί Μαρίας ἀδελφῶν τοῦ Λαζάρου, Ἰωάννου ὀσιομάρτυρος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Μοναγρίου τῆς Κύπρου.

5. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δωροθέου ἐπισκόπου Τύρου.

6. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Πεντηκοστῆς. Ἰλαρίωνος ἡγουμένου τῆς Μονῆς Δαλμάτων, Ἀττάλου τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία ἐν τῷ Ἑσπερινῷ καί τῷ Ὁρθρῷ ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς ἑορτῆς. Ἐξαιροῦνται ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τὰ Ἀναγνώσματα καί ἡ Λιτή, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ ἡ Λιτή καί ἐν τῷ Ὁρθρῷ ὁ Πολυέλεος καί τό μετ' αὐτόν Κάθισμα καί τό Εὐαγγέλιον. Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου οὐ λέγομεν, ἀλλά μόνον τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Τά Ἀντίφωνα καί τό Εἰσοδικόν τῆς Πεντηκοστῆς. Μετά τήν Εἴσοδον, Ἀπολυτίκιον «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...». Κοντάκιον «Ὅτε κατα-

βάς...». Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαβ. Α΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Σαβ. Α΄ Ἐβδ. Ματθαίου) (Ρωμ. α΄ 7 - 12) καί (Ματθ. ε΄ 42 - 48). Εἰς τό «Ἐξαίρετος...» «Χαίροις Ἄνασσα...». Κοινωνικόν «Τό Πνεῦμά σου τό ἀγαθόν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

7. ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ. Θεοδότου Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀγκύρα. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινόν Α΄.

Τῷ Σαβάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Εὐλογητός εἶ Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ὅτε καταβάς...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Ὁ ἐν εἶδει πυρίνων γλωσσῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιαικός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί τῶν Ἁγίων Πάντων «Οἱ πνευματοῤῥήτορες...» 4.
Δόξα: Τοῦ Πεντηκοσταρίου «Μαρτύρων θεῖος χορός...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Πεντηκοσταρίου.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα: Τῶν Ἁγίων Πάντων «Δεῦτε πιστοί...».
Καί νῦν: Τό ὁμώχηον Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...»
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια: Τό ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα τῶν Ἁγίων Πάντων «Τῶν ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ...», Καί νῦν Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών «Τῷ τρισηλίῳ Βασιλεῖ...», ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων Πάντων ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Εἶτα τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν ὡς ἐν τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή καί οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων Πάντων «Προπατόρων, Πατέρων, Πατριαρχῶν...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον «Τήν οὐράνιον πύλην...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἁγίων Πάντων. Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τοῦ Πεντηκοσταρίου.

Καταβασίαι:

«Ἀνοιξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Α΄ Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τῶν Ἁγίων Πάντων «Τόν Βαπτιστήν καί Πρόδρομον...» καί τό Θεοτοκίον «Ὁ ἄνω δοξαζόμενος...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Ἁγίων Πάντων τά 3 προσόμοια εἰς 4.

Δόξα:

Τό Α΄ Ἑωθινόν: «Εἰς τό ὄρος...».

Καί νῦν:

«Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀντίφωνα:

Τῆς Κυριακῆς.

Εἰσοδικόν:

«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:

«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Τῶν ἐν ὄλῳ τῷ κόσμῳ...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων Πάντων (Α΄ Κυριακή Ἐπιστολῶν): «Οἱ Ἅγιοι πάντες διά πίστεως...» (Ἐβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἁγίων Πάντων (Κυριακή Α΄ Ματθαίου): «Πᾶς ὅστις ὁμολογήσει...» (Ματθ. ι΄ 32 - 33, 37 - 38, ιθ΄ 27 - 30).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις:

1. Ἀπό τό ἑσπέρας τῆς σήμερον ἐπανέρχεται ἡ Παρακλητική.
2. Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 26ης Ἰουλίου ψάλλονται: Καταβασαί «Ἄνοιξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

8. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Καλλιόπης μάρτυρος.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Θεοδώρου Πάφου.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου ψάλλεται ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν (8η Φεβρ.) ὅπου ἀντί τῶν μεθεόρων τῆς Ὑπαπαντῆς λέγονται τά ὁμόχη Θεοτοκία ἐκ τῆς Παρακλητικῆς.

Ἄρχεται ἡ Νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων.

9. ΤΡΙΤΗ. Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

10. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀλεξάνδρου καί Ἀντωνίνης τῶν μαρτύρων.

11. ΠΕΜΠΤΗ. Βαρνάβα Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο΄) ἰδρυτοῦ καί προστάτου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου. Βαρθολομαίου ἀποστόλου (ἐκ τῶν ΙΒ΄). Βαρνάβα ὁσίου του ἐν Βάση.

Τῇ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
Κοντάκιον:	«Τῶν Μαρτύρων ἔλαμψε...».

Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Τά 6 Προσόμοια τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν «Εἴληφας Ἀπόστολε...».

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Βαρνάβα πανεύφημε...».

Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον· «Τίς μή μακαρίσει σε...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἀποστόλου.

Ἀπόστιχα: Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου «Ἀξίως ὄντως Βαρνάβας ἐπεκλήθης...».

Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Λευϊτικῆς ἐκβλαστήσας φυλῆς...».

Καί νῦν: Τό Θεοτοκίον· «Δέσποινα πρόσδεξιαι...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον

Ἀπολυτίκια: «Τό μέγα κλέος...», Δόξα· «Ὡς τοῦ Παύλου...», Καί νῦν· τό Ὁμόηχον Θεοτοκίον «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Πέμπτη πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα: Ὡς ἔχουσιν εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ.

Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτοῦ».

Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: Τοῦ Ἀποστόλου: «Ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καί ἑτέρους...» (Λουκ. ι΄ 1 - 15) (ζήτει τῆ Παρασκευῆ τῆς Ε΄ Ἑβδ. Λουκᾶ).

Ὁ Ν΄ ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ἀπόστολε τοῦ Σωτῆρος...».
Κανόνες:	Οἱ δύο τοῦ Ἁγίου.
Ἄπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Ἁγίου «Δογματίζων Τριάδος τό τριλαμπές...», Δόξα «Τοῦ νόμου τήν σκιάν...», Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τόν ἀπερλίληπτον Θεοῦ Υἱόν καί Λόγον...».
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἀποστόλου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τοῦ Ἀποστόλου «Ἐπί Σταυροῦ ἐξέτεινας...», «Ὡς μύστης καί Ἀπόστολος...» καί τό Θεοτοκίον «Μαρία καθαρώτατον...».
Αἶνοι:	Τά 4 Στιχαρά τοῦ Ἁγίου «Καθαρόν ἐνδιαίτημα...».
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Βαρνάβα θεόπνευστε...».
Καί νῦν:	Θεοτοκίον «Μακαρίζομέν σε...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀποστόλου «Ὡς τοῦ Παύλου...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό μέγα κλέος...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό μέγα κλέος...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Βαρνάβας καί Σαῦλος ὑπέστρεψαν...» (Πράξ. ιβ' 25 - ιγ' 12).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμοῦ ἀκούει...» (Λουκ. ι' 16 - 21) (ζήτει τῇ 8ῃ Νοεμβρίου).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Ἐπί τῇ μνήμῃ τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα, Ἰδρυτοῦ και Προστάτου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἐτελεῖτο Συνοδικόν Ἀρχιερατικόν Συλλεΐτουργον ἐν τῇ φερωνύμῳ Ἱερᾷ Μονῇ παρὰ τὴν Ἀμμόχωστον, ὅπου εὐρίσκεται καί ὁ σεπτὸς τάφος τοῦ Ἀποστόλου. Ἐπειδὴ ἡ Ἱερά Μονή τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα εὐρίσκεται σήμερον ὑπὸ τουρκικὴν κατοχὴν, ἡ μνήμη τοῦ Ἀποστόλου ἐορτάζεται ἐν τῷ Ἱερῷ Ναῷ Ἀπ. Βαρνάβα Δασυπόλεως Λευκωσίας.

Ἀπολυτίκιον ὁσίου Βαρνάβα. Ἦχος γ΄.

Χαίρει ἔχουσα Βασέων πόλις, θείαν λάρνακα τῶν σῶν λειψάνων, ἀναβρούσαν πηγὰς τῶν ἰάσεων· καὶ διασώζουσαν πάντας ἐκ θλίψεων, τοὺς σοὶ προστρέχοντας, πάτερ ἐκ πίστεως, Βαρνάβα ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τό μέγα ἔλεος.

12. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὀνουφρίου τοῦ Αἰγυπτίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἄθῳ ὁσίων, Ζήνωνος ἐπισκόπου Κουρίου.

13. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀκυλίνης μάρτυρος, Τριφυλλίου ἐπισκόπου Λήδρας.

14. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἐλισσαίου Προφήτου καὶ Μεθοδίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Ὁμολογητοῦ. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Β΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολοι μάρτυρες...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπαρχὰς τῆς φύσεως...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Χριστὸς ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἤχου 6 καὶ τὰ τοῦ Μηναίου Προσόμοια «Χαίροις Ἐλισσαῖε πάνσοφε...» 4.

Δόξα:

Τοῦ Προφήτου «Προφήτα κήρυξ Χριστοῦ...».

Καὶ νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...»

Εἵσοδος:

«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα:

Τὰ Ἀναστάσιμα.

Δόξα:	Τοῦ Προφήτου «Τῶν Προφητῶν τοὺς ἀκραί- μονας...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ἀνύμφευτε Παρθέ- νε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέν- τος...». Δόξα τοῦ Προφήτου «Ὁ ἔνσαρκος ἄγγελος...», Καί νῦν Θεοτοκίον «Τό ἀπ’ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά Καθίσματα τοῦ Μηναίου «Προβλέψει θεϊκῆ...», Δόξα «Ὡσπερ μέγας ἥλιος...», Καί νῦν Θεοτοκίον «Τάς ἀχράντους χεῖράς σου...».
Ἀφ’ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Β΄ Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσα- σαι...» καί τοῦ Μηναίου «Ἐξ ἀροτῆρος ῶφθης...» «Ὡς ἥλιος ἀνίσχων...» καί τό Θεοτοκίον «Ἡμεῖς ἐν σοί καυχώμεθα...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα:	Τό Β΄ Ἑωθινόν «Μετά μύρων προσελθού- σαις...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικὸν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Ὁ ἕνσαρκος ἄγγελος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Β΄ Ἐπιστολῶν «Δόξα καὶ τιμή...» (Ῥωμ. β΄ 10 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β΄ Ματθαίου «Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρὰ τὴν θάλασσαν...» (Ματθ. δ΄, 18 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Γ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Γ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

15. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀμῶς Προφήτου, Ἰερωνύμου Ὁσίου καὶ Αὐγουστίνου ἐπισκόπου Ἰπῶνος.

16. ΤΡΙΤΗ. Τύχωνος ἐπισκόπου Ἀμαθοῦντος τῆς Κύπρου.

17. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰσαύρου, Βασιλείου, Ἰννοκεντίου, Μανουήλ καὶ λοιπῶν μαρτύρων. Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου.

18. ΠΕΜΠΤΗ. Λεοντίου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, Αἰθερίου μάρτυρος, Λεοντίου ἐπισκόπου Νεαπόλεως Κύπρου.

*Σήμερον ἄγει τὰ ὀνομαστήριά του
ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Χύτρων κ. Λεόντιος.*

19. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰούδα (Θαδδαίου) ἀποστόλου, Ζωσίμου μάρτυρος, Παΐσιου τοῦ Μεγάλου.

20. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μεθοδίου ἐπισκόπου Πατάρων, Νικολάου Καβάσιλα ὀσίου.

21. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἰουλιανοῦ μάρτυρος, Τερεντίου ἐπι-
σκόπου Ἰκονίου. Ἦχος β'. Ἑωθινόν Γ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ β' ἤχου 7 καί τοῦ Μηναίου
Προσόμοια· «Φωταυγῆ σε ὡς ἥλιον...» 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό α' Θεοδοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ
σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς Ὀκτωῆχου· «Ὡ θαύματος καινοῦ...».
«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες...». Δόξα,
Καί νῦν τό Θεοδοκίον· «Πάντα ὑπέρ ἔννοι-
αν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου καί τά
Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή «Μετά τό πάθος
πορευθεῖσαι...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Ὅτε κατήλθες...».
Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν τό Θεοδοκίον· «Πά-
ντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β' ἤχου καί
ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναιίου· «Ὑδάτων πνιγμονῆ...», Δόξα, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Ἐλπὶς χριστιανῶν...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγγήγερται...», μετὰ τοῦ Θεοτοκίου «Ὁ ἀνατεῖλας ἥλιος...».
Αἶνοι:	Τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
Δόξα:	Τό Γ' Ἐωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν «Δικαιωθέντες ἐκ πίστεως...» (Ρωμ. ε' 1 - 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου· «Ὁ λύχνος τοῦ σώματος...» (Ματθ. στ' 22 - 33).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Δ' ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Δ' ἑβδομάδος Ματθαίου.

22. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐσεβίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Σαμοσάτων. Ζήνωνος καί Ζηναῖ μαρτύρων.

23. ΤΡΙΤΗ. Ἀγριππίνης μάρτυρος, Ἀριστοκλέους πρεσβυτέρου, Δημητρίου διακόνου καί Ἀθανασίου ἀναγνώστου μαρτύρων τῶν Κυπρίων.

24. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τό Γενέσιον τοῦ Τιμίου ἐνδόξου Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Παναγιώτου νεομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τά 7 Ἰδιόμελα εἰς 8. Δόξα· «Σήμερον τοῦ φωτός...», Καί νῦν «Ἡ Ἐλισάβετ συνέλαβε...». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα. Ἀπόστιχα τά Ἰδιόμελα «Τόν ἐκ Προφήτου...», Δόξα· «Ἡσαιου νῦν...», Καί νῦν «Βλέπε τήν Ἐλισάβετ...». Ἀπολυτίκια «Προφήτα καί Πρόδρομε...», Δόξα, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...». Ἀπόλυσις «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωί: Ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ: Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή. Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Προφήτα καί Πρόδρομε...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» Ἀπολυτίκια «Προφήτα καί Πρόδρομε...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...». Καθίσματα. Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου, τό Προκείμενον «Καί σύ, Παιδίον...» καί τό Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου (Λουκ. α΄ 24 - 25, 57 - 68, 76 - 80). Ὁ Ν΄ χῦμα. Δόξα «Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου...», Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...». Εἰς τόν στίχον «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Ὁ ἐκ κοιλίας μητρός...» (ζήτηι εἰς τόν Στίχον Στιχηρά τοῦ Ἑσπερινοῦ). Κανόνες ἀμφοτέρω μετὰ Στίχου «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν». Ἀπό γ΄ Ὁδῆς τό Κάθισμα καί τό Θεοτοκίον. Ἀφ' Στ΄ Ὁδῆς Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «τήν Τιμιωτέραν...» καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...» Ἐξαποστειλάριον ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τούς Αἴνους τά 4 Προσόμοια. Δόξα· «Ἀστήρ ἀστέρων...», Καί νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Δοξολογία Μεγάλη καί τό Ἀπολυτίκιον «Προφήτα καί Πρόδρομε...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀντίφωνα τῆς ἡμέρας. Μετά τήν Εἴσοδον Ἀπολυτίκια τοῦ Προδρόμου καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...» Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Ρωμ. ιγ΄

11 - 14, ιδ' 1 - 4) (ζήτησι Κυριακῆ Τυροφάγου) καί (Λουκ. α' 1 - 25, 57 - 68, 76 - 80) (24ῃ Ἰουνίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

25. ΠΕΜΠΤΗ. Φεβρωνίας Ὅσιομάρτυρος, Ὁρεντίου καί τῶν σὺν αὐτῶ μαρτύρων.

26. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δαβίδ τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη. Ἰωάννου ἐπισκόπου Γοθίας.

27. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σαμψών τοῦ Ξενοδόχου ὁσίου. Ἀνέκτου μάρτυρος.

28. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων Κύρου καί Ἰωάννου τῶν Ἀναργύρων. Παππίου μάρτυρος. Ἦχος γ'. Ἐωθινόν Δ'.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προουμιακός - Ψαλτήριον.
Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ' ἡχου 7 καί τοῦ Μηναίου Προσόμοια 3 «Τὴν δυνάδα τιμήσωμεν...».
Δόξα, Καὶ νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἡχου «Πῶς μὴ θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἀσπόρως ἐκ θεοῦ Πνεύματος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καὶ νῦν Θεοτοκίον «Σέ τὴν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ γ΄ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν τό Θεοτοκίον «Σέ τήν μεσιτεύσαν...».

Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπασα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Τάς χαμαιζήλους ἠδονάς...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον· «Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια: Τό Δ΄ Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Τό Χαίρετε...».

Αἶνοι: Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά.
Δόξα: Τό Δ΄ Ἑωθινόν «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Κυριακῆς Δ΄ Ἐπιστολῶν: «Ἀδελφοί ἐλευθερωθέντες ἀπό τῆς ἁμαρτίας...» (Ρωμ. στ΄ 18 - 23).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Δ΄ Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ...» (Ματθ. η΄ 5 - 13).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι τῆς σειρᾶς Ε΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ε΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

29. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πέτρου καί Παύλου τῶν Πρωτοκορυφαίων Ἀποστόλων.

Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Τά θαύματα τῶν Ἁγίων σου...» (28ῆ Ἰουν).
Κοντάκιον:	«Ἐκ τῆς θείας χάριτος...» (28ῆ Ἰουν).
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός

Ἑσπέρια:	Τά 3 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων· «Ποίοις εὐφημιῶν...» εἰς 6.
Δόξα:	Τῶν «Ἁγίων «Τῷ τριτῷ τῆς ἐρωτήσεως...».
Καί νῦν:	Τό Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...»
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Ἀποστόλων.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Τά κατά πόλιν...».
Δόξα:	Τῶν Ἀποστόλων· «Ἐορτή χαρμόσυνος ἐπέλαμψε...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τῶν Ἀποστόλων· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Δευτέρα πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῶν Ἀποστόλων καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...». Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Καθίσματα:** Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτῶν».
- Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:** Τῶν Ἁγίων· (Ἰωάν. κα΄ 15 - 25).
- Ὁ Ν΄ ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...». Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» τό Ἰδιόμελον «Πέτρε κορυφαῖε...» (ζήτηε εἰς τήν Λιτήν τό γ΄ Ἰδιόμελον).
- Κανόνες:** Οἱ δύο κανόνες «Τό κορυφαιότατον...» καί «Ὡσπερ ὄντα καλῶν...».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Ὑπακοή τοῦ Μηναίου· «Ποία φυλακή οὐκ ἔσχε σε δέσμιον...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Ἀποστόλων καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τῶν Ἀποστόλων· «Τῶν Ἀποστόλων ἅπαντες...» καί τό Θεοτοκίον· «Τό μέγα καί παράδοξον...».
- Αἶνοι:** Τά 4 Προσόμοια τῶν Ἀποστόλων «Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεῖς...».
- Δόξα:** Τῶν Ἀποστόλων· «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων...».
- Καί νῦν:** «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί τό· «Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...».
Εἰσοδικὸν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις...».
Ἀπολυτίκια:	«Οἱ τῶν Ἀποστόλων...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐν ᾧ δ' ἄν τις τολμᾷ...» (Β' Κορ. ια' 21 - ιβ' 9).
Εὐαγγέλιον:	Τῶν Ἀποστόλων: «Ἐλθὼν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὰ μέ- ρη Καισαρείας...» (Ματθ. ιστ', 13 - 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

30. ΤΡΙΤΗ. Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων, Μαρίας μητρὸς Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναιῷ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Εἰς τό «Κύριε ἐκέκραξα...» τὰ 3 Προσόμοια τῶν Κορυφαίων καὶ τὰ 3 Προσόμοια τῶν Δώδεκα. Δόξα· «Ἡ πάνσεπτος τῶν Ἀποστόλων...», Καὶ νῦν· «Τίς μὴ μακαρίσει σε...». Εἴσοδος, «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον ἡμέρας. Εἰς τὰ Ἀπόστιχα τὰ 3 Στιχηρά τῶν Ἀποστόλων, Δόξα· «Ἐορτὴ χαρμόσυνος...», Καὶ νῦν «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος...». Ἀπολυτίκια «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», Δόξα «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...», Καὶ νῦν «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...». Ἀπόλυσις.

Τῇ Τρίτῃ πρωι: Ἐν τῷ **Μεσονυκτικῷ:** Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, τό Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῷ Ὁρθρῷ: Εἰς τό «Θεός Κύριος...» τὰ Ἀπολυτίκια ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Καθίσματα τῶν Κορυφαίων (ζήτει τῇ 29ῃ Ἰουν.) Ὁ Ν' χῦμα καὶ οἱ δύο Κανόνες. Ἀπό γ' Ὠδῆς τό Κάθισμα μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Ἀφ' Στ' Ὠδῆς τό Κοντάκιον καὶ ὁ Οἶκος καὶ τό Μηνολόγιον. Καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...». Εἶτα στιχολογοῦμεν «τήν Τιμιωτέραν...» καὶ ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...» Τό Ἐξαποστειλᾶριον μετὰ τοῦ Θεοτοκίου. Εἰς τούς Αἴνους τὰ 4 Προσόμοια. Δόξα· «Ἦν διήλθετε κτίσιν...», Καὶ νῦν «Δέσποινα πρόσδεξαι...». Δοξολογία Μεγάλῃ καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...».

Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἵσοδον «Οἱ τῶν Ἀποστόλων πρωτόθρονοι...», «Ἀπόστολοι Ἅγιοι...» καί τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων (Α΄ Κορ. δ΄ 9 - 16) καί (Ματθ. θ΄ 36 - ι΄ 8). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Παρεκκλήσιον Ἁγίου Νικολάου, Χλώρακα

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Κωνσταντίνου τοῦ ἐν Ὁρμηδεῖα τῆς Κύπρου μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καὶ νῦν Ἀποστίχων· «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... πρέσβευε Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀναργύρων...». Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος· «Ἑμεῖς ἐστε σῶμα...» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 - 31 καὶ ιγ΄ 1 - 8) (1ῃ Νοεμβρίου). Εὐαγγέλιον· «Ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ι΄ 5 - 8) (1ῃ Νοεμβρίου).

2. ΠΕΜΠΤΗ. Κατάθεσις τῆς Τιμίας Ἐσθήτος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν Βλαχέρναις. Ἰουβενάλιου Ἱεροσολύμων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Περιβολήν πᾶσι πιστοῖς...» (ζήτηται μετὰ τὴν Στ΄ Ὁδὴν τοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἑβρ. θ΄ 1 - 7) (21ῃ Νοεμβρίου). Εὐαγγέλιον· «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 56) (8ῃ Σεπτ.) Κοινωνικόν· «Ποτήριον σωτηρίου...».

3. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ὑακίνθου μάρτυρος, Ἀνατολίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως. Εὐρεσις λειψάνων Ἁγίου Ραφαήλ.

4. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀνδρέου ἐπισκόπου Κρήτης, ποιητοῦ τοῦ Μεγάλου Κανόνος.

5. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Ἄθῳ, Λαμπαδοῦ, Ὁσίων. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Ε΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προουμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Ἁγίου «Ποίων εὐφημιῶν ἔπαινον...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ὡς ἔνθεος ἡ ζωή σου...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεο- πάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέ- ρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Τήν τῶν Πατέρων καλλονήν...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυ- τρωτής μου Πάναγνε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστά- σεως...». Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Τήν ἐν σαρκί ζω- ήν...», Καί νῦν Θεοτοκίον· «Σέ τήν μεσιτεῦ- σασαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ.

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ δ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου. Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μηναίου.

Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναίου· «Ἐκ νεότητος πάντα καταλιπών...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον «Τήν Σοφίαν καί Λόγον...».
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τηλαυγῆς ἀνέτειλας ἐκ κλιμάτων...» μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Πανευαγῆς Παντάνασσα ἰεσίσαις...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά 4 καί τοῦ Ἁγίου· «Τίμιος ὄντως ὁ θάνατος...» εἰς 4, μετά στίχων εἰς τά δύο τελευταῖα: α) «Μακάριος ἀνήρ ὁ φοβούμενος τόν Κύριον» καί β) «Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ».
Δόξα:	Τό Ε' Ἐωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».
ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.	
Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν :	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἁγίου· «Τήν ἐν σαρκί ζωήν...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ὁσίου: «Ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 - στ' 2) (ζήτει τῇ 5ῃ Δεκεμβρίου).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε' Ματθαίου· «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν...» (Ματθ. η' 28 - θ' 1).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Ἐἶδομεν τό φῶς...», Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψαλλομένων τῶν νεκρωσίων Εὐλογηταρίων καὶ τῶν Τροπαρίων «Μετά πνευμάτων δικαίων...» τελεῖται τὸ μνημόσυνον τῶν Ἐθνομαρτύρων τῆς 9ης Ἰουλίου 1821, ἧτοι τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Κυπριανοῦ, τῶν Μητροπολιτῶν Πάφου Χρυσάνθου, Κιτίου Μελετίου καὶ Κυρηνείας Λαυρεντίου καὶ τῶν λοιπῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν οἵτινες ἐφονεύθησαν ὑπὸ τῶν Τούρκων ἀπὸ τῆς 9ης μέχρι τῆς 14ης Ἰουλίου 1821.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Στ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Στ' Ἐβδ. Ματθαίου.

6. ΔΕΥΤΕΡΑ. Σισώη ὁσίου τοῦ Μεγάλου, Ἀρχίππου, Φιλήμονος καὶ Ὀνησίμου τῶν μαρτύρων, Λουκίας τῆς Παρθένου.

7. ΤΡΙΤΗ. Κυριακῆς μεγαλομάρτυρος, Θωμᾶ τοῦ ἐν Μαλεῶ ὁσίου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Ἄνοιξω τὸ στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 - δ' 5) (ζήτει τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος τῶν Ἐπιστολῶν). Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας· «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...» (Μάρκ. ε' 24 - 34) (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΕ' Ἑβδομάδος). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον...».

8. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προκοπίου Μεγαλομάρτυρος καὶ Θεοδοσίας τῆς μητρὸς αὐτοῦ μάρτυρος.

9. ΠΕΜΠΤΗ. Παγκρατίου Ἱερομάρτυρος Ἐπισκόπου Ταυρομενίας, Ἀνδρέου καὶ Πρόβου Μαρτύρων.

Ἐπέτειος τοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τῶν Κυπρίων Ἐθνομαρτύρων (9ῃ Ἰουλίου 1821). Κατ' αὐτὴν αἱ τουρκικαὶ κατακτητικαὶ ἀρχαὶ τῆς Νήσου ἐξηγριωμένα, ἔνεκα τῆς ἐκρήξεως τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπανάστασεως, συνέλαβον καὶ ἀπηγχόνισαν τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Κύπρου Κυπριανόν καὶ ἐκαρατόμησαν τοὺς Μητροπολίτας Πάφου Χρυσάνθου, Κιτίου Μελετίου καὶ Κυρηνείας Λαυρέντιον καὶ ἄλλους. Ἀπὸ τῆς 9ης - 14ης Ἰουλίου 1821 ἑκατοντάδες πρόσωπα, κληρικοὶ καὶ λαϊκοί, εὗρον μαρτυρικόν θάνατον ὑπὸ τῶν Τούρκων.

Τά ιερά ὀστᾶ τῶν Ἐθνομαρτύρων τούτων εἶναι ἐναποτεθειμένα εἰς τὴν κρύπτῃν, ἢ ὁποῖα εὐρίσκεται ὑπὸ τὸ Μαυσωλεῖον τῶν Ἐθνομαρτύρων, τὸ ὁποῖον ἀνηγέρθη τῷ 1930 εἰς τὸν περιβόλον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Φανερωμένης ἐν Λευκωσίᾳ.

10. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Τῶν ἐν Νικοπόλει τῆς Ἀρμενίας 45 Μαρτύρων. Ἀθανασίου τοῦ ἐν Πεντασχοίνῳ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

11. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εὐφημίας Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανευφήμου, Ὁλγας βασιλίσης καὶ ἰσαποστόλου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν, εἰς τὸ Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων: «Θεοτόκε σύ εἶ ἢ ἄμπελος... μετὰ τῆς ἀθληφόρου...».

Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τὸ στόμα μου...». Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Β΄ Κορ. στίχ. 1 - 10) (Λουκ. ζ΄ 36 - 50). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

12. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Πρόκλου καὶ Ἰλαρίου Μαρτύρων, Βερρονίκης αἰμορροούσης, Μιχαήλ τοῦ Μαλείνου ὁσίου. Ἦχος πλ. α΄. Ἐωθινόν Στ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Λίαν εὐφρανας τοὺς Ὁρθοδόξους...».
Κοντάκιον: «Ἀγῶνας ἐν ἀθλήσει...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 7 καὶ τῶν Ἁγίων 3.
Δόξα, Καί νῦν: Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου: «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας: «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: «Ναός καὶ πύλη ὑπάρχεις...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα, Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Στ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἁγίων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων· «Ἰλάριον πιστοί, καί τόν ἐνδοξον Πρόκλον...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἐλπίς Χριστιανῶν...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας. «Ἄνοιξω τό στόμα μου...».
Καταβασίαι:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Τό Στ΄ Ἀναστάσιμον· «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», καί τό Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής τῆς κτίσεως...».
Ἐξαποστειλάρια:	
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου.
Δόξα:	Τό Στ΄ Ἑωθινόν· «Ἡ ὄντως εἰρήνη...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Στ' Ἐπιστολῶν «Ἔχοντες χαρίσματα κατά τήν χάριν...» (Ῥωμ. ιβ' 6 - 14)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Στ' Ματθαίου· «Ἐμβάς ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. θ' 1 - 8).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: *Πρό τῆς ἀπολύσεως ψαλλομένων τῶν νεκρωσίμων εὐλογηταρίων καί τῶν τροπαρίων «Μετά πνευμάτων...» τελεῖται τό ἐτήσιον μνημόσυνον τῶν ὑπέρ τῆς Δημοκρατίας καί τῆς Νομιμότητος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων κατά τό προδοτικόν πραξικόπημα τῆς 15ης Ἰουλίου 1974.*

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ζ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ζ' Ἐβδ. Ματθαίου.

13. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριήλ, Στεφάνου Ὁσίου τοῦ Σαββαΐτου. Τῶν Ἁγίων Ἡλιοφώτων (Ἡλιοφώτου, Ἐπαφροδίτου, Ἄμμωνίου, Χουλελαίου καί Εὐσθενίου).

14. ΤΡΙΤΗ. Ἀκύλα τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν Ο'). Νικοδήμου τοῦ Ἁγιορείτου.

15. ΤΕΤΑΡΤΗ. Κηρύκου καί Ἰουλίττης τῆς μητρὸς αὐτοῦ, Μαρτύρων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Πλήρης ἀκολουθία τῶν Ἁγίων εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τοῦ Μηναίου τοῦ Ἰουλίου. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῶν Μαρτύρων (Α' Κορ. ιγ' 11 - 14 καί Ματθ. ιζ' 24 - 27, ιη' 1 - 4).

16. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀθηνογένους ἐπισκόπου Πηδαχθῆς Ἱερομάρτυρος.

17. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μαρίνης Μεγαλομάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... μετά τῆς ἀθληφόρου...». Καταβασίαι «Ἀνοιξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας (Γαλ. γ' 23 - δ' 5 καί Μάρκ. ε' 24 - 34). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

18. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Αἰμιλιανοῦ, Παύλου καί λοιπῶν μαρτύρων. Ὀνησιφόρου ὁσίου τοῦ ἐν Ἀναρίτα Πάφου ἀσκήσαντος, Φωτίου ὁσίου τοῦ Κυπρίου τοῦ παρά τήν Ἀθηαίνου ἀσκήσαντος.

19. ΚΥΡΙΑΚΗ. Τῶν Ἁγίων 630 Θεοφόρων Πατέρων τῆς ἐν Χαλκηδόνι Δ' Οἰκουμενικῆς Συνόδου (451). Μακρίνης ἀδελφῆς τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, Δίου ὁσίου. Ἦχος πλ. β'. Ἑωθινόν Ζ'.

Τήν Ἀκολουθίαν τῶν Ἁγίων Πατέρων ζητεῖ ἐν τῷ Μηναίῳ μετά τήν 13ην Ἰουλίου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων §§ 1, 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἀπόστολοι μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β' ἤχου 6, καί τά 4 Στιχηρά Προσόμοια τῶν Πατέρων «Σέ τόν ἀπερίγραπτον...».
Δόξα: Τῶν Πατέρων «Τάς μυστικὰς σήμερον...».
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. β' ἤχου «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τῶν Πατέρων «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...».

Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα· Τῶν Πατέρων «Ἐπερδεδοξασμένος...», Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τῶν Πατέρων· «Ἐπερδεδοξασμένος...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

	Ἐξάψαλμος
Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Κάθισματα:	Τά Ἀναστάσιμα. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ἑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ εἷς τῶν Πατέρων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό Κάθισμα τῶν Πατέρων· «Φωστῆρες ὑπέρολαμπροι...», Δόξα, Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ἐπόμνημα τῶν Πατέρων.
Καταβασίαι:	«Ἄνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τό τῶν Πατέρων· «Πατέρων θεῖον σήμερον...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἐν δύο ταῖς θελήσεσι...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4 καί τῶν Πατέρων 4.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τῶν ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».
Καί νῦν:	«Ἐπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Ὑπερδεδοξασμένος...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Πατέρων «Πιστός ὁ λόγος...» (Τίτ. γ' 8 - 15) (ζήτει τοῦτον μετά τήν 11ην Ὀκτ.)
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Πατέρων «Ἵμεῖς ἐστε τό φῶς τοῦ κόσμου...» (Ματθ. ε' 14 - 19).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημείωσις: Μετά τήν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν ψαλλομένων τῶν νεκρωσίων *Εὐλογηταρίων καί τῶν Τροπαρίων* «Μετά πνευμάτων δικαίων...» τελεῖται τό μνημόσυνον τῶν ὑπέρ πίστεως καί πατρίδος ἀγωνισαμένων καί πεσόντων καί ὑπό τῶν Τούρκων ἀναιρεθέντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν κατά τήν Τουρκικὴν εἰσβολὴν τοῦ 1974.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Η' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Η' Ἑβδ. Ματθαίου.

20. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προφήτου Ἡλιοῦ τοῦ Θεσβίτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καί νῦν Ἀποστίχων «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος ... πρέσβευε Δέσποινα μετά καί τοῦ Προφήτου...». Ἀπόστολος: Τοῦ Προφήτου «Ἵπόδειγμα λάβετε...» (Ἰακ. ε' 10 - 20) καί Εὐαγγέλιον: Τοῦ Προφήτου (Λουκ. δ' 22 - 30). Κοινωνικόν: «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἶνεσις. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σήμερον εἶναι ἡ θλιβερά ἐπέτειος τῆς Τουρκικῆς εἰσβολῆς εἰς Κύπρον. Μέ τήν εὐκαιρίαν αὐτήν τελεῖται παράκλησις διά τήν ἀπελευθέρωσιν τῶν αἰχμαλώτων, τήν ἐπιστροφὴν τῶν προσφύγων καί τήν ἐκδίωξιν τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς Νήσου ἡμῶν, κατά τήν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

- Ὁ Διάκονος:** «Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερέυς: «Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν...».
 «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...».
Ὁ Α΄ Χορός: «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Ὁ Β΄ Χορός: «Τό μέγα κλέος τῆς Κύπρου...».
Ὁ Α΄ Χορός: «Προστασία τῶν χριστιανῶν... ἡ προστατεύουσα αἰεί».
Ὁ Β΄ Χορός: «Θεοτόκε τῶν τιμώντων σε».
Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Πολλοῖς συνεχόμενος...» (Α΄ Ὁδὴ μικροῦ Παρακλητικοῦ κανόνος).
Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε ... Παθῶν με ταράττουσι...» (Α΄ Ὁδὴ).
Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Προστασίαν καί σκέπην...» (Γ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Ἰκετεύω Παρθένε...» (Γ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Λύτρωσαι ἡμᾶς...» (Ε΄ Ὁδὴ).
Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Ὡς τείχος καταφυγῆς...» (Στ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Ῥοήν μου τῶν δακρῶν...» (Θ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Χαρᾶς μου τήν καρδίαν...» (Θ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Α΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Λιμὴν καί προστασίαν...» (Θ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Β΄ Χορός: «Ὑπεραγία Θεοτόκε... Φωτός σου ταῖς ἀκτίσι...» (Θ΄ Ὁδὴ).
Ὁ Α΄ Χορός: «Τήν ὑψηλοτέραν τῶν οὐρανῶν...»
Ὁ Β΄ Χορός: «Δέσποινα καί μήτηρ τοῦ Λυτρωτοῦ...».
Ὁ Α΄ Χορός: «Ψάλλομεν προθύμως...».
Ὁ Β΄ Χορός: «Διάσωσον ἀπό κινδύνων...»
Ὁ Α΄ Χορός: «Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ...».
Ὁ Διάκονος: «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...».
Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)
Ὁ Διάκονος: «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...»
Ὁ Χορός: «Κύριε ἐλέησον» (γ΄)

- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καὶ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...»
- Ὁ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (γ')
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ὑγείας, σωτηρίας καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν κινδύνοις καὶ ἐν αἰχμαλωσίᾳ εὐρισκομένων ἀδελφῶν ἡμῶν καὶ ὑπὲρ τῆς συντόμου συνενώσεως αὐτῶν μετὰ τῶν οἰκείων αὐτῶν».
- Ὁ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (γ')
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ ἐν ἐλευθερίᾳ ἐπανόδου τῶν ἐκτοπισθέντων ἀδελφῶν ἡμῶν εἰς τὰς πατρογονικάς αὐτῶν ἐστίας».
- Ὁ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (γ')
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῆς συντιμήσεως τοῦ χρόνου τῆς δοκιμασίας ἡμῶν, ἐκδιώξεως τῶν εἰσβολέων ἐκ τῆς νήσου ἡμῶν καὶ ὑπὲρ ἀποκαταστάσεως τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς δικαιοσύνης ἐν αὐτῇ».
- Ὁ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (γ').
- Ὁ Διάκονος:** «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι...».
- Ὁ Χορός:** «Κύριε ἐλέησον» (γ').
- Ὁ Ἀρχιερεὺς:** «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
- Ὁ Διάκονος:** «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».
- Ὁ Ἀρχιερεὺς:** Τὴν Εὐχὴν.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ παιδεύων καὶ πάλιν ἰώμενος, ὁ ὑποστηρίζων τοὺς καταπίπτοντας καὶ ἀνορθῶν τοὺς κατερῶραγμένους· ὁ τῶν ὀρφανῶν πατὴρ καὶ τῶν χειμαζομένων λιμὴν καὶ τῶν νοσοῦντων ἰατρός· ὁ ταχύς εἰς βοήθειαν καὶ βραδύς εἰς ὀργήν· Ἐπάκουσον τῆς φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν ἐν τῇ θλιβερᾷ ταύτῃ ἐπετείῳ καθ' ἣν ἀνοσίως ἐχθρὸς ὑπεράριθμος, ὑπέροπλος καὶ ὑπερόπτης ἐπετέθη καθ' ἡμῶν καὶ ἐδούλωσεν ἡμᾶς.

Ἐπιλήσιμονες γεγονότες τῶν δωρεῶν καὶ τῶν εὐεργεσιῶν σου, τοῖς προστάγμασί σου οὐκ ἐπορεύθημεν καὶ τὰς ἐντολάς σου οὐκ ἐφυλάξαμεν. Ἀφρόνως καὶ ἀναιτίως ἐπανέστημεν κατὰ τῶν νομίμων ἡγετῶν ἡμῶν καὶ ἐγενόμεθα μίσθαρνα ὄργανα τῶν κύκλω ἡμῶν καρδοκούντων Ἀγαρηνῶν καὶ τῶν μακρὰν ἀντιχρίστων κοσμοκρατόρων τοῦ αἰῶνος τούτου. Διὰ τοῦτο, ταῦτα πάντα ἐπῆλθεν ἐφ' ἡμᾶς.

Τεσσαράκοντα καί ἕν ἔτη μετά ταῦτα, ἰστάμεθα εἰσέτι πρό τῶν ἐρειπίων καί συνειδητοποιοῦμεν τό μέγεθος τῆς καταστροφῆς. Ἐπί τοσαῦτα ἔτη ἐν τῷ κατεχομένῳ τμήματι τῆς πατρίδος ἡμῶν οὐκ ἔστιν ὀλοκαύτωσις, οὐδέ θυσία, οὐδέ προσφορά, οὐδέ θυμίαμα, οὐ τόπος τοῦ καρπῶσαι καί εὐρεῖν ἔλεος. Τά θυσιαστήριά σου, Κύριε, κατέσκαψαν οἱ τῆς Ἄγαρ, καί τοὺς πιστοὺς σου οὐς μὲν ἀπέκτειναν, οὐς δέ ἐδίωξαν βία ἐκ τῶν ἐστιῶν αὐτῶν.

Καί νῦν ἐν ψυχῇ συντετριμμένη καί πνεύματι ταπεινώσεως προσπίπτομέν σοι καί ἰκετεύομεν: Ἐπιμέτρησον ταῖς ἀνομίαις ἡμῶν τοὺς οἰκτιρομῶς σου. Ἀντίθες τὴν ἄβυσσον τῶν οἰκτιρῶν σου τῷ πλήθει τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν. Ἐν τῷ ἐκλείπειν τὴν ἰσχύν ἡμῶν, μὴ ἐγκαταλίπης ἡμᾶς. Ἐγενήθημεν, Κύριε, ὄνειδος τοῖς γείτοσιν ἡμῶν, μνηκτορισμός καί χλευασμός τοῖς κύκλῳ ἡμῶν. Ἀλλά μὴ παραδώης ἡμᾶς εἰς τέλος. Δέξαι ἡμᾶς προσπίπτοντάς σοι καί βοῶντας τό: «Ἡμάρτομεν». Ἐπίδε εὐσπλάγχχνῳ ὄμματι ἐπὶ τόν δεινῶς δοκιμαζόμενον λαόν σου. Σύντριψον τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν τῶν ἀπηνῶν διωκτῶν τοῦ Σταυροῦ σου. Ἀποδίωξον ἀπὸ τῆς γῆς τῶν πατέρων ἡμῶν τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων καί ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων τῶν καταδυναστευόντων καί ἐξουθενούντων τόν λαόν σου καί βεβηλούντων τοὺς ναοὺς σου. Τοὺς ἐν αἰχμαλωσία καί ὀμηρεία ὄντας ἀδελφοὺς ἡμῶν ἐπανάγαγε καί σύναψον τοῖς οἰκείοις αὐτῶν. Τὰς ψυχὰς τῶν ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καί τῶν ἐν τῷ ἀγῶνι πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος ἡμῶν πεσόντων, ἐν σκηναῖς ἀγίων κατάταξον. Τόν φιλόχριστον ἡμῶν στρατόν ἐνίσχυε καί τοὺς ἐπ' ἐξουσίας νομίμως ὄντας φώτιζε καί καθοδήγει, ἡμᾶς δέ πάντας ἀξίωσον τῆς χαρᾶς τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν ἐλευθερουμένη καί εἰς βίον εἰρηνικόν καί εὐτυχῆ καί ἡσύχιον ὀδηγουμένη δοξάζηται σοι τό πανάγιον ὄνομα, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Ἀμήν.

Ὁ Α΄ Χορός: «Πάντων προστατεύεις ἀγαθή...».

Ὁ Ἀρχιερεὺς: Τὴν Ἀπόλυσιν.

21. ΤΡΙΤΗ. Ἰωάννου Ὁσίου καί Συμεῶν τοῦ διὰ Χριστόν σαλοῦ.

22. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μαρίας Μαγδαληνῆς τῆς Μυροφόρου καί Ἰσαποστόλου. Μαρκέλλης Ὁσιομάρτυρος. Θεοφίλου τοῦ νέου μάρτυρος.

23. ΠΕΜΠΤΗ. Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος, Ἰεζεκιήλ Προφήτου, Θύρσου ἐπισκόπου Καρπασίας.

24. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Χριστίνης Μεγαλομάρτυρος.

Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας (ζήτηι τῆ 4ῃ Δεκεμβρίου).

25. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ κοίμησις τῆς Ἁγίας Ἄννης μητροῦς τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Τῶν Ἁγίων 165 Πατέρων τῶν ἐν τῇ Ε΄ Οἰκουμενικῇ Συνόδῳ συνελθόντων, Ὀλυμπιάδος διακόνου, Εὐπραξίας ὁσίας.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἄνοιξω τό στόμα μου...» Κοντάκιον «Προγόνων Χριστοῦ...» (ζήτηι μετὰ τὴν Στ΄ Ὠδὴν τοῦ Κανόνου). Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας (Γαλ. δ΄ 22 - 27) (23ῃ Σεπτ.) καί (Λουκ. ἡ΄ 16 - 21) (Σαβ. ΣΤ΄ Ἐβδ. Λουκᾶ). Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

26. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Παρασκευῆς Ὅσιομάρτυρος, Ἐρμούλου Ἱερομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῷ Ἐρμίππου καί Ἐρμοκράτους. Ἦχος βαρῦς. Ἐωθινόν Η΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτίκιον: «Ζωὴν τὴ κηήσασαν...».
Κοντάκιον: «Προγόνων Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

Ἐσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τῆς Ἁγίας· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 4.
Δόξα: Τῆς Ἁγίας· «Παρθενομάρτυς ἀθληφόρε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μὲν ἐγνώσθης...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τῆς Ἁγίας· «Δεῦτε πάντα τῆς γῆς τά πέρατα...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Κατέλυσας...», Δόξα τῆς Ἁγίας «Τὴν σπουδὴν σου...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριὴλ φθεγξαμένου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, ἡ Λιτή τῆς Ἁγίας καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῆς Ἁγίας καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» · Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Εἰς τὴν α΄ καί β΄ Στιχολογίαν τὰ Ἀναστάσιμα κατὰ σειρᾶν, εἰς δέ τὴν γ΄ Στιχολογίαν τῆς Ἁγίας μετὰ τοῦ ἀντιστοίχου Θεοτοκίου.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῆς Ἁγίας.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τό Κοντάκιον καί ὁ Οἶκος τῆς Ἁγίας καί τό Κάθισμα τῆς Ἁγίας «Ἐκ σπαργάνων μητρῶων...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον «Πειρασμοῖς πολυπλόκοις...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία «Ἄπας γηγενῆς...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η΄ Ἀναστάσιμον «Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...», τῆς Ἁγίας «Ῥωσθεῖσα καλλιπάρθενε...», καί τό Θεοτοκίον «Μαρία καθαρώτατον...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου 4 καί τῆς Ἁγίας 4.
- Δόξα:** Τό Η΄ Ἑωθινόν «Τά τῆς Μαρίας δάκρυα...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας...», «Τὴν σπουδὴν σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἁγίας· «Πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 – δ' 5).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ἡ' Ματθαίου· «Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς πολὺν ὄχλον...» (Ματθ. ιδ' 14 – 22).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Θ' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Θ' Ἐβδ. Ματθαίου.

27. ΔΕΥΤΕΡΑ. Παντελεήμονος Μεγαλομάρτυρος τοῦ Ἱαματικοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Χοροὶ Ἰσραήλ...». Κοντάκιον· «Ἐπὶ τοῦ ὄρους...». Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου· «Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ...» (Β' Τιμ. β', 1 – 10) (ζῆτει τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου). Εὐαγγέλιον· «Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων...» (Λουκ. κα' 12 – 19). Εἰς τὸ· «Ἐξαιρέτως»· «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...». «Εἶδομεν τὸ φῶς...». Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς μέχρι καὶ τῆς 5ης Αὐγούστου, ἐξαιρουμένης τῆς 1ης Αὐγούστου, ψάλλονται αἱ Καταβασίαι «Χοροὶ Ἰσραήλ...». Κοντάκιον μέχρι καὶ τῆς 13ης Αὐγούστου ψάλλεται τὸ «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...» πλὴν τῆς 1ης Αὐγούστου, ὅτε ψάλλεται τὸ τοῦ Σταυροῦ «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...».

28. ΤΡΙΤΗ. Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος καὶ Παρμενᾶ τῶν Ἀποστόλων καὶ Διακόνων. Εἰρήνης Ὁσίας, ἡγουμένης τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Μονῆς τοῦ Χρυσοβαλάντου.

Ἡ ἀκολουθία τῆς Ὁσίας, ὅπου ἂν ἐορτάζηται, ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

29. ΤΕΤΑΡΤΗ. Καλλινίκου καί Θεοδότῃς Μαρτύρων.

30. ΠΕΜΠΤΗ. Σίλα, Σιλουανού, Κρήσκεντος, Ἐπαινετοῦ καί Ἀνδρονίκου ἐκ τῶν Ὁ΄ Ἀποστόλων.

31. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐδοκίμου δικαίου, Ἰωσήφ τοῦ ἀπό Ἀρμαθαίας. Προεόρτια τῆς Προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Μνήμη μετακομιδῆς λειψάνων Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου (ἐκ τῶν δώδεκα) εἰς Κύπρον.

Ἅγιος Γεώργιος Νικοξυλίτης,
Βυζαντινό Μουσείο Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Πρόοδος τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Τῶν ἐπτὰ Μακκαβαίων Παίδων, τῆς μητρὸς αὐτῶν Σολομονῆς καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου. Παύλης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τοῦ Δεκαπενταγούστου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας...». Ἀπολυτίκιον πρὸ τῆς Εἰσόδου «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...». Μετὰ τὴν Εἴσοδον· «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...», «Τὰς ἀληθδόνas τῶν ἁγίων...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ. Κοντάκιον· «Ὁ ὑψωθείς...». Τρισάγιον Ἀπόστολος (Ἑβρ. ια΄ 33 - ιβ΄ 2) «Οἱ Ἅγιοι πάντες...» (ζήτει τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων). Εὐαγγέλιον· «Ἴδού ἐγώ...» (Ματθ. ι΄ 16 - 22) (ζήτει τῇ Τετάρτῃ Γ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου). «Ἄξιόν ἐστιν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

2. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἡ Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου Στεφάνου, τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φωτεινῆς τῆς Θαυματουργοῦ (Ἁγίας Φωτοῦς) τῆς Κυπρίας. **Ἦχος πλ. δ΄. Ἐωθινόν Θ΄.**

Ὅπου ἐορτάζεται ἡ Ἁγία Φωτεινή, ἡ ἀκολουθία αὐτῆς δύναται νά συμψηλῆ μετὰ τῶν Ἀναστασίμων καὶ τοῦ Πρωτομάρτυρος.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου...».
Κοντάκιον: «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

- Ἐσπέρια:** Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ' ἤχου 6 καί τοῦ Πρωτομάρτυρος προσόμοια· «Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι...» εἰς 4.
- Δόξα:** Τοῦ Πρωτομάρτυρος «Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης...».
- Καί νῦν:** Τό α' Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ' ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
- Ἀπόστιχα:** Τά Ἀναστάσιμα.
- Δόξα:** Τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Χαίροις ἐν Κυρίῳ...».
- Καί νῦν:** Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους...». Δόξα τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Βασίλειον διάδημα...», Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ' ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Βασίλειον διάδημα...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...». Ὡς ἐν τῷ Ἐσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
- Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί τοῦ Πρωτομάρτυρος.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό Κάθισμα τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Τῆ τοῦ Πνεύματος αἴγλη καταλαμπόμενος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Ἡ θερμή προστασία καί ἀπροσμάχητος...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Χοροί Ἰσραήλ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Ὁ τόκος σου ἄφθορος ἐδείχθη...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δέσποτα...», τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Ὁ πρῶτος τῶν Μαρτύρων...» καί τό Θεοτοκίον «Ὅνπερ αἱ ἄνω τάξεις...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου 4 καί τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Ἄγγελος ἐπίγειος...» 4.
Δόξα:	Τό Θ' Ἐωθινόν· «Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους...», «Βασίλειον διάδημα...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐπί τοῦ ὄρους...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Θ' Ἐπιστολῶν «Θεοῦ ἐσμέν συνεργοί...» (Α' Κορ. γ' 9 - 17).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Θ' Ματθαίου· «Ἠνάγκασεν ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ιδ' 22 - 34).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...»

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον εὐχήν ψάλλονται τά νεκρώσιμα Εὐλογητάρια καί τά Τροπάρια «Μετά Πνευμάτων...» καί τελεῖται τό ἐτήσιον μνημόσυνον τοῦ ἀοιδίμου Ἀρχιεπισκόπου καί Ἐθνάρχου Μακαρίου τοῦ Γ'.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Ι' Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καὶ Εὐαγγέλια Ι' Ἐβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας: Ψάλλεται μικρός Ἑσπερινός (3ης Αὐγούστου) καί μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Μέγας Παρακλητικός Κανών πρὸς τὴν Θεοτόκον κατὰ τὴν ἀκόλουθον τυπικὴν διάταξιν:

Ὁ Μέγας Παρακλητικός Κανών.

Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...», ὁ Προεστῶς ἀναγινώσκει τόν Ψαλμόν «Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου...» καί εἶτα ψάλλεται ὑπὸ τῶν Χορῶν τό «Θεός Κύριος...» τετράκις. Ἀμέσως «Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενώως νῦν προσδράμωμεν...», Δόξα· τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ, Καί νῦν· «Οὐ σιωπήσωμέν ποτε Θεοτόκε...» καί ὁ Ν΄ Ψαλμός χῦμα. Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Μεγάλης Παρακλήσεως ἄνευ τῶν Εἰρημῶν, μετά τοῦ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς», εἰς δ΄ τροπάρια ἐν ἐκάστη Ὠδῇ. Ἀπὸ γ΄ Ὠδῆς ψάλλεται τό «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων...» καί «Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ...».

Ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς...», «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς...», «Ὅτι ἐλεήμων...».

Εἶτα τό «Προσβεία θεομή...» καί ἄρχεται ὁ β΄ Χορὸς τῆς δ΄ Ὠδῆς. Μετά τὴν στ΄ Ὠδὴν τό «Διάσωσον ἀπὸ κινδύνων...» καί τό «Ἐπίβλεπον ἐν εὐμενείᾳ...» καί πάλιν ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» κλπ. ὡς ἀνωτέρω.

Ἀκολουθεῖ τό Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...» καί εὐθύς οἱ Χοροὶ τό Προκείμενον «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου...» καί τό Εὐαγγέλιον. «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι», Δόξα· «Πάτερ, Λόγε, Πνεῦμα...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», ὁ στίχος «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τά: «Μὴ καταπιστεύσης με...», «Οὐδεὶς προστρέχων ἐπί σοί...», «Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων...». Ὁ Ἱερεὺς «Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου...», οἱ Χοροὶ τό «Κύριε ἐλέησον» ἰβ΄, ὁ Ἱερεὺς «Ἐλέει καὶ οἰκτιροῖς...» καί ψάλλεται ἡ ζ΄, η΄, καί θ΄ Ὠδὴ τοῦ Κανόνος. Μετά τὴν θ΄ Ὠδὴν ἐπισυνάπτονται καί τά Μεγαλυνάρια· «Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...». Ψαλλομένων τῶν Μεγαλυναρίων ὁ Ἱερεὺς θυμιᾷ τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου ὡς καί τὰς ἄλλας εἰκόνας καί τόν λαόν. Μετά τό «Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί...» τό Τρισάγιον καί ἀκολουθῶς τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἁγίου τῆς ἡμέρας. Δόξα, Καί νῦν τό ἀντίστοιχον Θεοτοκίον.

Ὁ Ἱερεὺς αὐθις· «Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...» κλπ. «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι...», «Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...», «Σοφία· Ὁ ὢν εὐλογητός...» καί ποιεῖ τὴν ἀπόλυσιν. Πρὸ τοῦ· «Δι' εὐχῶν...» ψάλλονται τά 4 Ἐξαποστειλάρια «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...».

Σημείωσις: Ὁ Μέγας καί ὁ μικρός Παρακλητικός Κανὼν ψάλλονται ἐναλλάξ καθ' ἐκάστην ἑσπέραν ἐκτός Σαββάτου καί τῆς παραμονῆς τῆς ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἕως καί τῆς 13ης τοῦ μηνός ὡς ἐξῆς: Τῇ 1ῃ Αὐγούστου ὁ Μικρός, τῇ 2ῃ Αὐγούστου ὁ Μέγας, ἀπό δέ τῆς πρώτης Κυριακῆς καί ἐφεξῆς οὕτως:

Ὁ Μέγας: ΚΥΡΙΑΚΗΝ, ΤΡΙΤΗΝ, ΠΕΜΠΤΗΝ.

Ὁ Μικρός: ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ, ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ.

3. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δαλμάτου, Φαύστου, Ἰσαακίου, Θεοκλήτου Ὁσίων, Σαλώμης Μυροφόρου.

Τῷ ἑσπέρας: Μικρά Παράκλησις, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀντί τοῦ Ἀπολυτικίου τῶν Ἁγίων, ὡς μὴ ἐχόντων Δοξαστικόν, ψάλλονται τὰ τρία Κατανυκτικά Τροπάρια· «Ἐλέησον ἡμᾶς...», Δόξα· «Κύριε ἐλέησον ἡμᾶς...», Καί νῦν· «Τῆς εὐσπλαχνίας τὴν πύλην...».

4. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ἐν Ἐφέσῳ Ἑπτὰ Παίδων.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον· «Χριστοῦ τὴν Μεταμόρφωσιν...».

5. ΤΕΤΑΡΤΗ. Προεόρτια τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐσιγνίου μάρτυρος, Εὐγενίου τοῦ Αἰτωλοῦ, Νόννας μητρὸς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Κοντάκιον· «Ἐν τῇ θεία σήμερον...» (ζήτει μετὰ τὴν Στ' Ὁδὴν τοῦ Κανόνος). Ἀπόστολος Προεόρτιος (Α' Πέτρου α' 1 - β' 10). Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Τετάρτης Ἰ' Ἑβδομάδος Ματθαίου α' 1 - 25, β' 1 - 10). Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας· «Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι...».

6. ΠΕΜΠΤΗ. Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αὐγούστου §§ 1, 2, 3)

Κατάλυσις ἰχθύος.

Τῆ Τετάρτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον:	«Χριστοῦ τὴν μεταμόρφωσιν...».
Κοντάκιον:	«Ἐν τῇ θεῖα σήμερον...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια:	Τὰ Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Πρὸ τοῦ Σταυροῦ σου...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς· «Προτυπῶν τὴν ἀνάστασιν...»
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα:	Τὰ 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τό Ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς· «Πέτρῳ καί Ἰωάννῃ...».
Ἀπολυτίκιον:	Τῆς ἑορτῆς· «Μετεμορφώθης...» ἐκ τρίτου.
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καί Ἀποστόλων, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

(Ἡ Ἀπόλυσις αὕτη λέγεται καθ' ἐκάστην μέχρι τῆς Ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς).

Τῆ Πέμπτῃ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τὰ τῆς ἑορτῆς, δῖς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Θαβώρ καί Ἑρμών ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	Τῆς ἑορτῆς· «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. θ΄ 28 - 36).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὁ φωτί σου ἄπασαν...» (ζήτηει εἰς τὴν Λιτήν).
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἄπο γ΄ Ὠδῆς:	Κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐπὶ τό ὄρος...».
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς ἑορτῆς καὶ τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἄντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς καὶ ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάριον:	Τό τῆς ἑορτῆς· «Φῶς ἀναλλοίωτον...» τρίς.
Αἶνοι:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Πρό τοῦ τιμίου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς ἑορτῆς· «Παρέλαβεν ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· «Μετεμορφώθης...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

<ul style="list-style-type: none"> ● Μέγας Κύριος καί αἰνετός σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. ● Ἐτοιμάζων ὄρη ἐν τῇ ἰσχύϊ αὐτοῦ. ● Ὁ ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. ● Τά ὄρη ἀγαλλιᾶσονται ἀπό προσώπου Κυρίου ● Δόξα, Καί νῦν. 	}	«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».
--	---	------------------------------------

Ἀντίφωνον Β΄.

- Οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ ἐν τοῖς ὄρεσι τοῖς ἁγίοις.
- Ἀγαπᾷ Κύριος τὰς πύλας Σιών, ὑπὲρ πάντα τὰ σκηνώματα Ἰακώβ.
- Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Μήτηρ Σιών, ἐρεῖ ἄνθρωπος καὶ ἄνθρωπος ἐγεννήθη ἐν αὐτῇ.

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς Σοι Ἀλληλούϊα»

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Τά ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τόν αἰῶνα ἄσομαι.
- Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.
- Μακάριος ὁ λαός ὁ γινώσκων ἀλαλαγμόν.
- Κύριε ἐν τῷ φωτὶ τοῦ προσώπου σου πορεύσονται, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιάσονται ὅλην τὴν ἡμέραν.

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Εἰσοδικόν:

«Ὅτι παρὰ σοί πηγὴ ζωῆς, Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ σου ὀψόμεθα φῶς· Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Κοντάκιον:

«Ἐπὶ τοῦ ὄρους...».

Τρισάγιον.**Ἀπόστολος:**

Τῆς ἐορτῆς «Σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν κλήσιν...» (Β΄ Πέτρου α΄ 10 - 19).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἐορτῆς «Παραλαμβάνει ὁ Ἰησοῦς...» (Ματθ. ιζ΄ 1 - 9).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

«Νῦν τὰ ἀνήκουστα ἠκούσθη...» (ζητεῖ εἰς τὴν Ζ΄ Ὁδὴν τοῦ Κανόνος).

Κοινωνικόν:

«Ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πορευσόμεθα εἰς τόν αἰῶνα. Ἀλληλούϊα».

Ἄντι τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς»: «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

Μετά τήν Ὀπισθάμβωνον Εὐχήν ψάλλεται τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς καί ἀναγινώσκειται ὑπό τοῦ Ἱερέως ἡ εὐχή εἰς τήν μετάληψιν σταφυλῆς. Αἱ σταφυλαί προτίθενται κάτωθεν τῆς εἰκόνας τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ, ὅπου καί ἀναγινώσκειται ἡ

Εὐχή

Εἰς μετάληψιν σταφυλῆς τῆς 5' Αὐγούστου.

«Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν».

«Εὐλόγησον, Κύριε, τόν καρπόν τοῦτον τῆς ἀμπέλου τόν νέον, ὄν διά τῆς τοῦ ἀέρος εὐκρασίας, καί τῶν σταγόνων τῆς βροχῆς, καί τῆς τῶν καιρῶν γαλήνης εἰς ταύτην τήν ὠριμωτάτην στάσιν ἐλθεῖν εὐδόκησας, ἵνα ἡ ἐν ἡμῖν τοῖς ἐξ αὐτοῦ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου μεταλαμβάνουσιν, εἰς εὐφροσύνην, καί τοῖς προσενέγκασι δῶρον, εἰς ἐξιλασμόν ἁμαρτιῶν, διά τοῦ ἱεροῦ καί ἁγίου Σώματος καί Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου· μεθ' οὗ εὐλογητός εἶ σύν τῷ παναγίῳ καί ἀγαθῷ, καί ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καί ἀεί καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.»

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Τῷ ἐσπέρας: Ὁ Ἑσπερινός ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετά τήν Εἴσοδον ψάλλεται ἄντι τοῦ Προκειμένου τῆς ἡμέρας τό Μέγα Προκειμένον «**Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῇ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν**» μετά τῶν στίχων αὐτοῦ.

Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ἡ Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

7. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δομετίου τοῦ Πέρσου ὀσιομάρτυρος, Μικάλλου ὀσίου τοῦ ἐν Ἀκανθοῦ τῆς Κύπρου.

Τῷ ἐσπέρας: Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ἡ Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης...».

8. ΣΑΒΒΑΤΟΝ μετά τήν ἑορτήν. Αἰμιλιανοῦ Ἐπισκόπου Κυζίκου, Μύρωνος Ἐπισκόπου Κρήτης. Εὐτυχίου ὀσίου, κτίτορος τῆς Μονῆς τῶν Ἱερέων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αύγ. §§ 4, 5, 6.)

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: Εἰς τοὺς Αἶνους τὰ 3 Ἑσπέρια (9ῃ Αύγ.) «Τῆς παναγίας ἐνδόξου...» εἰς 4. Δόξα, Καί νῦν «Ὁ φωτί σου ἄπασαν...». «Σοὶ δόξα πρέπει...» καὶ μετὰ τὴν Ἑκτενῆ τὰ Ἀπόστιχα «Ἐν ὄρει τῷ Θαβώρ...» (9ῃ Αύγ.). «Ἄγαθόν τό ἐξομολογεῖσθαι...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης...».

Εἰς τὴν Λειτουργίαν: Τά Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς, «Σῶσον ἡμᾶς ... ὁ ἐν τῷ ὄρει τό Θαβώρ μεταμορφωθείς...». Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Σαββάτῳ Ι΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Σαββάτῳ Ι΄ Ἐβδ. Ματθαίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ἄξιόν ἐστι...», Κοινωνικόν τῆς ἡμέρας «Μακάριοι οὐς ἐξελέξω...». «Εἶδομεν τό φῶς...» καὶ ἀπόλυσις τῆς ἑορτῆς.

9. ΚΥΡΙΑΚΗ Ι΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Κυριακὴ μετὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Μεταμορφώσεως). Μαθθία Ἀποστόλου, Ἀντωνίου Μάρτυρος. Ἦχος α΄. Ἑωθινόν Ι΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 6ης Αύγ. §§ 7, 8, 9.)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
Κοντάκιον: «Ἐπὶ τοῦ ὄρους μετεμορφώθης...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 6 καί Μεθέορτα «Τῆς παναγίας ἐνδόξου...» (9ῃς Αύγ.) 4.
Δόξα: «Δεῦτε ἀναβῶμεν...» (ζῆτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς Ἑορτῆς).
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἡχου· «Τὴν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Μεθέορτον «Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ...» (9ῃ Αὐγούστου).

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα, Καί νῦν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν τῷ ὄρει τῷ Θαβώρ μεταμορφωθείς ἐν δόξῃ ἐνώπιον τῶν Ἁγίων αὐτοῦ Μαθητῶν καί Ἀποστόλων καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν, Χριστός ὁ ἀληθινός Θεός ἡμῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Μετεμορφώθης...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...». Δόξα· τό αὐτό. Καί νῦν· «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά Μεθέορτα (9ῆ Αὐγούστου).
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (I) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ α΄ τῆς Ἑορτῆς.
Ἄπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Μεθέορτον Κάθισμα· «Ἑορτή ὑπέρολαμπρος...» ἅπαξ (9ῆ Αὐγούστου).
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό I' Ἀναστάσιμον· «Τιβεριάδος θάλασσα...» καί τό μεθέορτον· «Πρό τοῦ Σταυροῦ σου Κύριε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α΄ ἤχου 4 καί Μεθέορτα (10ῆ Αὐγούστου) «Φωνή σοι πατρική...» 4.
Δόξα:	Τό I' Ἑωθινόν· «Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθωδον...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Μετεμορφώθης...».
Εἰσοδικόν:	Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Μετεμορφώθης...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἐπί τοῦ ὄρους...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Γ' Ἐπιστολῶν «Ὁ Θεός ἡμᾶς τους Ἀποστόλους...» (Α' Κορ. δ' 9 – 16).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Γ' Ματθαίου «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε...» (Ματθ. ιζ' 14 – 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΑ' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΑ' Ἑβδ. Ματθαίου.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

10. ΔΕΥΤΕΡΑ. Λαυρεντίου Ἀρχιδιακόνου, Εὐστου Πάπα Ῥώμης καί Ἱππολύτου τῶν μαρτύρων.

Τῷ ἑσπέρας: Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

11. ΤΡΙΤΗ. Εὐπλου διακόνου. Ἀνάμνησις τοῦ ὑπερφυοῦς θαύματος κατά τῶν Ἀγαρηνῶν Τούρκων τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Σπυριδῶνος τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἀπολυτίκιον ἑορτῆς θαύματος ἁγίου Σπυριδῶνος. Ἦχος δ'.

Ὡς τῶν ὀρθοδόξων ὑπέρομαχον, καί πάντων τῶν ἀπίστων ἀντίπαλον, παμμακάριστε Σπυριδῶν ὑμνοῦμέν σε, καί δυσσωποῦμέν σε φυλάττειν τήν πόλιν σου, πάσης ὁρμῆς βαρβάρων ἀμέτοχον.

Τῷ ἑσπέρας: Μεγάλη Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...».

12. ΤΕΤΑΡΤΗ. Φωτίου καί Ἀνικήτου Μαρτύρων.

Τῷ ἑσπέρας: Ψάλλεται ὁ Ἑσπερινός τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως ἐπί τῆ ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ, ἐξαιρουμένων τῶν Ἀναγνωσμάτων καί τῆς Λιτῆς. Μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ἡ Μικρά Παράκλησις. Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς «Μετεμορφώθης ἐν τῷ ὄρει...» (τρῖς).

13. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῆς Μεταμορφώσεως. Μαξίμου Ὁμολογητοῦ, Εἰρήνης τῆς βασιλίσσης τῆς μετέπειτα Ξένης μοναχῆς.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καί τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Εὐαγγέλιον καί Ἀπόστολος εἰς τὴν Λειτουργίαν: τὰ τῆς ἡμέρας (Πέμπτη ΙΑ΄ Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καί Πέμπτη ΙΑ΄ Ἑβδ. Ματθαίου).

Τῷ ἑσπέρας: Ὁ Προεόρτιος Ἑσπερινός τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου καί ἡ τελευταία Παράκλησις (Μεγάλη Παράκλησις). Ἀπολυτίκιον προεόρτιον «Λαοὶ προσκιοτήσατε...».

14. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Μιχαίου Προφήτου, Μαρκέλλου Ἐπισκόπου Ἀπαμείας Ἱερομάρτυρος.

Τῇ Πέμπτῃ πρωί: Ὁ Ὁρθρος καί ἡ Θεία Λειτουργία ὡς ἐν τῷ Μηναιῷ. Κοντάκιον προεόρτιον «Τῇ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευῆ ΙΑ΄ Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καί Παρασκευῆ ΙΑ΄ Ἑβδ. Ματθαίου).

15. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΚΑΙ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟΥ ΜΑΡΙΑΣ.

*Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Χρυσορροϊατίσεως,
Τροοδιτίσεως καὶ Ἁγίου Νεοφύτου.*

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 15ης Αὐγ. §§ 1, 2, 3.)

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Λαοὶ προσκιοτήσατε...».

Κοντάκιον: «Τῆ ἐνδόξῳ μνήμῃ σου...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Θεαρχίῳ νεύματι...» (ὀκτάηχον δίχορον).
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα: Τά 3 Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς· «Δεῦτε ἀνυμνήσωμεν λαοί...».
Δόξα, Καί νῦν: «Ὅτε ἐξεδήμησας...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον: Τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς. Τρισάγιον καί Ἀπολυτίκιον· «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ γεννήσει...» (τρῖς).
Καθίσματα: Τῆς ἑορτῆς (δύς ἕκαστον).
Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον: «Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ».
Στίχος: «Ἄκουσον θύγατερ καί ἴδε καί κλῖνον τό οὖς σου καί ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καί τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄. 39 – 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὅτε ἡ μετάστασις...».

Κανόνες:	Οί δύο τῆς ἐορτῆς μετὰ στίχου «Ἵπεραγία Θεοτόκε...».
Ἄπο γ' Ὁδῆς:	Ἡ Ἵπακοή τῆς ἐορτῆς «Μακαρίζομέν σε...».
Ἄφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς ἐορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Πεποικιλμένη τῇ θείᾳ δόξῃ...».
Ἄντι τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων εἰς τόν α' κανόνα: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι, μακαρίζομέν σε...», εἰς δέ τόν β': «Ἄγγελοι τήν κοίμησιν τῆς Παρθένου...» καί ἡ Καταβασία: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» (τρῖς).
Αἶνοι:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς ἐορτῆς «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Τῇ ἀθανάτῳ σου Κοιμήσει...».
Δοξολογία:	Μεγάλη: «Ἐν τῇ γεννήσει...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
- Ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ, αἰνεῖτε τό ὄνομα αὐτοῦ.
- Ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.
- Ἐγενήθη ἐν εἰρήνῃ ὁ τόπος αὐτοῦ καί τό κατοικητήριον αὐτοῦ ἐν Σιών
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄

- Ἀγαπᾷ Κύριος τάς πύλας Σιών, ὑπέρ πάντα τά σκηνώματα Ἰακώβ.
- Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περί σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
- Ὁ Θεός ἐθεμελίωσεν αὐτήν εἰς τόν αἰῶνα.
- Ἦγίασε τό σκῆνωμα αὐτοῦ ὁ Ἵψιστος.

«Σῶσον ἡμᾶς ... ὁ ἐν ἁγίοις θανμαστός...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ὁ Θεός,
ἐτοίμη ἡ καρδιά μου.
 - Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ
περὶ πάντων, ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;
 - Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι
καί τό ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.
- } «Ἐν τῇ γεννήσει τήν
παρθενίαν...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμα-
στός...».

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν τῇ γεννήσει...».

Κοντάκιον: «Τήν ἐν πρεσβείαις...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: «Τοῦτο φρονεῖσθω...» (Φιλιπ. β΄ 5 - 11).

Εὐαγγέλιον: «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ.
ι΄ 38 - 42 καί ια΄ 27 - 28).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Αἱ γενεαὶ πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ
ὄροι...».

Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

16. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. (Κυριακή μετὰ τήν ἑορτήν τῆς
Κοιμήσεως). Ἡ ἐξ Ἑδέσσης ἀνακομιδή τῆς ἀχειροποιήτου Εἰκόνης τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἥτοι τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου.
Δημητριανοῦ μάρτυρος τοῦ Νέου, Διομήδους, Σταματίου, Ἀλκιβιάδου
μαρτύρων. Ἦχος β΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 16ης Αὐγ. §§ 10, 11, 12.)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν τῇ γεννήσει...».

Κοντάκιον: «Τήν ἐν πρεσβείαις...».

Ἀπόλυσις: (μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα β' ἤχου 4, τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου «Ποίοις οἱ γηγενεῖς...» 3 καὶ Μεθέορτα τὰ 3 Προσόμοια· «Ποίοις οἱ εὐτελεῖς χεῖλεσι...» (ζήτει ἐν τῷ Μικρῷ Ἑσπερινῷ τῆς 15ης Αὐγούστου).
Δόξα:	«Δεῦτε φιλεόρτων τό σύστημα...» (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς).
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου· «Παρηλθεν ἡ σκιά τοῦ νόμου...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἄσατε λαοί...» (ζήτει εἰς τὴν Λιτὴν τῆς 15ης Αὐγούστου). «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...», Καί νῦν· «Ἐν τῇ γεννήσει...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου καί τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Τὴν ἄχραντον εἰκόνα σου...» καί ἀπόλυσις μικρά.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τὰ μεθέορτα (16ης Αὐγούστου). Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ β' ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί τοῦ Ἁγίου Μανδηλίου.
Ἀπό γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα· «Ἐδέσσης βασιλεύς...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ὁ πάντιμος χορός, τῶν σοφῶν Ἀποστόλων...» (ζήτει τοῦτο εἰς τόν Ὅρθρον 15ης Αὐγούστου).
Ἀφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασία:	«Πεποικιλμένη τῇ θεία δόξῃ...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Αἱ γενεαί πᾶσαι... Νενίκηνται...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό ΙΑ΄ Ἀναστάσιμον «Μετά τήν θείαν ἔγερσιν...» καί τό τῆς Ἑορτῆς μεθέορτον «Τῶν Ἀποστόλων ὁ δῆμος...» (16ῃ Αὐγούστου).
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ β΄ ἤχου 4 καί Μεθέορτα· «Ὑμνοῖς σου τό σεπτόν...» εἰς 4 (16ῃ Αὐγ.).
Δόξα:	Τό ΙΑ΄ Ἑωθινόν· «Φανερώων σεαυτόν...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β΄ ἀντίφωνον «Ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἐν τῇ γεννήσει...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατήλθες...», «Ἐν τῇ γεννήσει...», «Τήν ἄχραντον εἰκόνα σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τήν ἐν πρεσβείαις...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΑ΄ Ἐπιστολῶν «Ἡ σφραγίς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς...» (Α΄ Κορ. θ΄ 2 - 12).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΑ΄ Ματθαίου· «Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. ιη΄ 23 - 35).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΒ΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΒ΄ Ἐβδ. Ματθαίου.

17. ΔΕΥΤΕΡΑ. Μύρωνος, Στράτωνος, Φιλίππου μαρτύρων.

18. ΤΡΙΤΗ. Φλώρου, Λαύρου, Λέοντος Μαρτύρων.

19. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνδρέου τοῦ Στρατηλάτου καί τῶν σύν αὐτῷ 2593 μαρτύρων.

20. ΠΕΜΠΤΗ. Σαμουήλ Προφήτου, Ῥηγίνου καί Ὁρέστου Μεγαλομαρτύρων. Λουκίου βουλευτοῦ μάρτυρος.

21. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θαδδαίου Ἀποστόλου, Βάσσης καί τῶν 3 τέκνων αὐτῆς Μαρτύρων.

22. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀγαθονίκου καί τῶν σύν αὐτῷ. Ἀνθούσης καί Ἀθανασίου Ἐπισκόπου.

23. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΒ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Εἰρηναίου Ἐπισκόπου Λουγδούνου, Καλλινίκου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν Α΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ.

Ἀπολυτίκιον: «Ἐν τῇ γεννήσει...».
Κοντάκιον: «Τὴν ἐν πρεσβείαις...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου 4 καί τῆς ἑορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Θεαρχίῳ νεύματι...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς ἑορτῆς «Ὅτε ἐξεδήμησας...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...». Δόξα τῆς Ἑορτῆς «Ἐν τῇ γεννήσει...», Καί νῦν τό αὐτό.
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἐν τῇ γεννήσει...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τά Ἀναστάσιμα καί ἀνά ἐν τῆς ἑορτῆς ἀντίθεοτοκίων.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:

Ὁ Ἀναστάσιμος καί οἱ δύο τῆς ἑορτῆς.

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:

Τό Ἀναστάσιμον Κοντάκιον καί Οἶκος. Εἶτα τό Κάθισμα τῆς ἑορτῆς· «Ἐν τῇ Γεννήσει σου...».

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:

«Πεποικιλιμένη τῇ θεία δόξῃ...».

Ἀντί τῆς Τιμωτέρας:

Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων εἰς τόν α΄ κανόνα: «Αἱ γενεαί πᾶσαι, μακαρίζομέν σε...», εἰς δέ τόν β΄: «Ἄγγελοι τήν κοίμησιν τῆς Παρθένου...» καί ἡ Καταβασία· «Αἱ γενεαί πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Α΄ Ἀναστάσιμον· «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...» καί τό τῆς ἑορτῆς· «Ἀπόστολοι ἐκ περάτων...» (δύο).

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ γ΄ ἤχου 4 καί τά 3 Προσόμοια τῆς ἑορτῆς· «Τῇ ἐνδόξῳ κοιμήσει σου...» εἰς 4.

Δόξα:

Τῆς Ἑορτῆς· «Τῇ ἀθανάτῳ σου κοιμήσει...».

Καί νῦν:

«Ἐπερευλογημένη...».

Δοξολογία:

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό β΄ ἀντίφωνον «Ὁ ἀναστάς...».

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:

«Ἐν τῇ γεννήσει...».

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Ἐν τῇ Γεννήσει...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Τήν ἐν πρεσβείαις...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΒ΄ Ἐπιστολῶν «Γνωρίζω ὑμῖν τό Εὐαγγέλιον...» (Α΄ Κορ. ιε΄ 1 - 11).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΙΒ΄ Ματθαίου «Νεανίσκος τις...».
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Αἱ γενεαί πᾶσαι... Νενίκηνται τῆς φύσεως οἱ ὄροι...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΓ΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν και Εὐαγγέλια ΙΓ΄ Ἐβδ. Ματθαίου.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς μέχρι καί τῆς 21ης Σεπτεμβρίου ψάλλονται *Καταβασίαι* «Σταυρόν χαράξας...» καί *Κοντάκιον* μέχρι καί τῆς 12ης Σεπτεμβρίου «Ἰωακείμ καί Ἄννα...», ἐξαιρουμένων τῆς 31ης Αὐγούστου, τῆς 1ης Σεπτεμβρίου καί τῆς 7ης Σεπτεμβρίου καθ' ἅς ψάλλεται τό *Κοντάκιον* τῆς ἡμέρας.

24. ΔΕΥΤΕΡΑ. Εὐτυχοῦς Ἱερομάρτυρος, Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ νεομάρτυρος. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Διονυσίου Αἰγίνης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τῆς νέας ἐκδόσεως τοῦ Μηναίου τοῦ Αὐγούστου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (μετά τήν 31ην Αὐγούστου).

25. ΤΡΙΤΗ. Τίτου Ἀποστόλου. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων Βαρθολομαίου Ἀποστόλου. Κωνσταντίας ὁσίας τῆς ἐν Πάφῳ μαθήτριας Ἰλαρίωνος τοῦ Μεγάλου.

26. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀδριανοῦ καί Ναταλίας Μαρτύρων.

27. ΠΕΜΠΤΗ. Χρυσοστόμου ἐπισκόπου Σμύρνης Ἱερομάρτυρος (1922), Ποιμένος ὁσίου, Λιβερίου Πάπα Ῥώμης, Φανουρίου νεοφανοῦς Μάρτυρος.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Φανουρίου ψάλλεται ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος. Ζήτηι ταύτην καί εἰς νεοεκδοθέντα Μηναῖα, μετὰ τήν 31ην Αὐγούστου

28. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος, Ἄννης Προφήτιδος τῆς ἐν τῷ ναῷ παρευρεθείσης κατὰ τήν Ὑπαπαντήν τοῦ Κυρίου. Ἀρκαδίου ἐπισκόπου Ἀρσινόης.

29. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Μνήμη τῆς ἀποτομῆς τῆς Τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ.

Κατάλυσις οἴνου καί ἐλαίου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον «Ἰωακεῖμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου (Πράξ. ιγ' 25 - 32) καί (Μάρκ. στ' 14 - 30). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

30. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀλεξάνδρου, Παύλου καί Ἰωάννου Πατριαρχῶν Κωνσταντινουπόλεως, Φιλωνίδου ἐπισκόπου Κουρίου ἱερομάρτυρος. Βρυαίνης Ὀσίας. Ἦχος δ'. Ἐωθινόν Β'.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 29ης Αὐγ. § 5.)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Μνήμη δικαίου...».

Κοντάκιον:

«Ἡ τοῦ Προδρόμου ἔνδοξος...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα δ' ἤχου 4, τοῦ Προδρόμου Προσόμοια: «Ὁ παλαιᾶς καί καινῆς...» 3 (ζήτηι εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς 30ῆς Αὐγούστου) καί τοῦ Ἁγίου Ἀλεξάνδρου Προσόμοια: «Παμμάκαρ Ἀλέξανδρε...» 3.

Δόξα:

«Γενεθλίων τελουμένων...».

Καί νῦν:

Τό α' Θεοτοκίον τοῦ δ' ἤχου: «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	«Πρόδρομε τοῦ Σωτῆρος...» (ζήτει τοῦτο εἰς τά Ἀπόστιχα τῆς 29ης Αὐγούστου).
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς Ἀναστάσεως...», Δόξα τοῦ Προδρόμου· «Μνήμη δικαίου...», Καί νῦν· «Πάντα ὑπέρ ἔννοιαν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ δ΄ ἤχου. Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Κάθισματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Προδρόμου (30ῆς Αὐγ.).
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Προδρόμου· «Τόν πρόδρομον Χριστοῦ...» (Κάθισμα 30ῆς Αὐγ.).
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Β΄ Ἀναστάσιμον· «Τόν λίθον θεωρήσαι...», τό τοῦ Προδρόμου· «Ἡρώδης ὁ παράνομος...» (30ῆς Αὐγ.) καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Εἰ καί ἠττᾶται Πάναγνε...».
Αἵνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ δ΄ ἤχου.
Δόξα:	Τό Β΄ Ἑωθινόν· «Μετά μύρων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», τοῦ Ἀποστόλου Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἰωακεῖμ καί Ἄννα...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς Π' Ἐπιστολῶν «Ἀδελφοί γρηγορεῖτε, στήκετε...» (Α' Κορ. ιστ' 13 - 24).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Π' Ματθαίου· «Εἶπεν ὁ Κύριος τήν παραβολήν... ἄνθρωπός τις...» (Ματθ. κα' 33 - 44).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε τόν Κύριον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι καί Εὐαγγέλια τῆς σειρᾶς ΙΔ' ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί ΙΔ' ἑβδομάδος Ματθαίου.

31. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον: «Τήν θεοδόχον γαστέρα σου Θεοτόκε...». Ἀπόστολος: Τῆς Θεοτόκου· «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἐβρ. θ' 1 - 7). Εὐαγγέλιον: Τῆς Θεοτόκου· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ. ι' 38 - 42 ια' 27 - 28). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 30.

1. ΤΡΙΤΗ. Ἀρχὴ τῆς Ἰνδίκτου, ἡτοὶ τοῦ νέου ἔτους. Συμεών τοῦ Στυλίου. Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ. Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου τῶν Μιασηνῶν. Μνήμη τῶν ἁγίων 40 γυναικῶν, Ἀμμοῦν διακόνου, Καλλίστης μαρτύρου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 1ης Σεπτεμβρίου §§ 1 - 3).

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι «Σταυρόν χαράξας...» Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου. Ἀπόστολος τῆς Ἰνδίκτου «Τέκνον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον...» (Α΄ Τιμ. β΄ 1 - 7). Εὐαγγέλιον τῆς Ἰνδίκτου «Ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς Ναζαρέτ...» (Λουκ. δ΄ 16 - 22). Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν τῆς Ἰνδίκτου «Εὐλόγησον τόν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου, Κύριε. Ἀλληλούϊα». «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶ ἡ τό ὄνομα Κυρίου...». Ἀπόλυσις.

Κοντάκιον τῆς Ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς.

«Ὁ τῶν αἰῶνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, Θεέ τῶν ὅλων ὑπερούσιε ὄντως, τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περίοδον, σφῶν τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπειρῷ οἰκτιρμον, πάντας τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ Δεσπότη· καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ, Λυτρωτά, εὐφορον πᾶσι τό ἔτος χορήγησον».

2. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μάμαντος Μάρτυρος, Ἰωάννου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Νηστευτοῦ.

Πανηγυρίζει ὁ Καθεδρικός Ναός τοῦ Ἁγίου Μάμαντος Περιστερώνας Χρυσοχοῦς, ὅπου εὐρίσκεται ἡ Ἐπισκοπὴ Ἀρσινόης.

3. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνθίμου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Νικομηδείας, Θεοκτίστου ὁσίου, Πολυδώρου Νεομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. Ἀνακομιδὴ λειψάνων Νεκταρίου Πενταπόλεως.

4. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βαβύλα Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου Ἀντιοχείας, Μωϋσέως τοῦ Προφήτου.

5. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ζαχαρίου Προφήτου, πατρὸς Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου.

6. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΔ΄ ΜΑΤΘΑΙΟΥ. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Χώναις θαύματος τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Σημείωσις: Κατόπιν ἀποφάσεως τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἡ πρώτη Κυριακὴ τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου ὠρίσθη ὡς ἡμέρα ἀναπέμψεως εἰδικῶν εὐχῶν καὶ ἰκεσιῶν «ὑπὲρ τοῦ περιβάλλοντος ἡμᾶς στοιχείου καὶ εὐσταθείας πάσης τῆς κτίσεως», ἐκδοθείσης πρὸς τοῦτο εἰδικῆς φυλλάδος. Ἡ ἀκολουθία αὕτη συμψάλλεται μετὰ τῆς Ἀναστασίμου ὡς διατάσσεται κατωτέρω.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἱερωσύνης στολισμόν...».
Κοντάκιον: «Ὁ Προφήτης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4, τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Τρισηλίου θεότητος...» 3, καὶ τοῦ «Περιβάλλοντος...» 3.
Δόξα: Τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Συγχαρήτε ἡμῖν, ἅπασαι αἱ τῶν Ἀγγέλων...».
Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Περιβάλλοντος· «Διὰ σπλάγγνα οἰκτιρῶν...».

Καί νῦν:	Τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Ὡς ταξίαρχης καί πρόμαχος...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...», Δόξα· τοῦ Περιβάλλοντος· «Ὁ πάντα τῷ ῥήματι...», Καί νῦν· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...». Τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀρχαγγέλου «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...». Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατὰ σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, καί ὁ τοῦ Ἀρχαγγέλου.
Ἄπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Περιβάλλοντος· «Ὡς Δεσπότη καί Κτίστη...», Δόξα τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Οὐρανίων ταγμάτων δημαγωγός...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Τήν Σοφίαν καί Λόγον...».
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Τά ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα διά τό Περιβάλλον.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγήγερται...», τοῦ Περιβάλλοντος· «Ὁ οὐρανόν τῷ νεύματι...», τό τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Ἀθροίσθητε καί ἴδετε...» μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Εἰκόνας ἧς μετέλαβον...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4 καί τοῦ Ἀρχαγγέλου· «Ἀγγελικῶς οἱ ἐν κόσμῳ...» εἰς 4.

Δόξα: Τό Γ΄ Ἑωθινόν «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαριάς...».
Καί νῦν: «Ἵπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό· «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ὁ πάντα τῶ ῥήματι...», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ἰωακεῖμ καί Ἄννα...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς ἸΔ΄ Ἐπιστολῶν· «Ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς...» (Β΄ Κορ. α΄ 21 - β΄ 4).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς ἸΔ΄ Ματθαίου· «Ὁμοιώθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. κβ΄ 2 - 14).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ἸΕ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ἸΕ΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Προεόρτια τῆς Γεννήσεως τῆς Ἵπεραγίας Θεοτόκου. Σώζοντος παιδομάρτυρος τοῦ ἐν Ἀσπρογιᾷ τῆς Πάφου καί Εὐψυχίου Μαρτύρων. Εὐόδου καί Ὀνησιφόρου Ἀποστόλων.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῷ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον καί Θεοτόκος...» (ζήτει Κοντάκιον μετά τήν Στ΄ Ὁδὴν τοῦ κανόνος).

8. ΤΡΙΤΗ. ΤΟ ΓΕΝΕΘΛΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΔΕΣΠΟΙΝΗΣ ΗΜΩΝ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τῇ Δευτέρᾳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἐκ τῆς ῥίψεως Ἰεσσαί...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον καί Θεοτόκος Μαρία...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριοι.

Ἑσπέρια:	Τά 6 Ἰδιόμελα· «Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον ὁ τοῖς νοεροῖς θρόνοις...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Ἰδιόμελα· «Ἡ παγκόσμιος χαρά...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Δεῦτε ἅπαντες πιστοί...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Τρίτῃ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, τό Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...» (τρῖς).
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Μηναίῳ, δις ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καί γενεᾷ».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθοῦ:	«Ἀναστᾶσα Μαριάμ...» (Λουκ. α΄ 39 - 56).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...» Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...».
Κανόνες:	Καί οἱ δύο τῆς Ἑορτῆς μετά στίχου· «Ὑπεραγία Θεοτόκε...».
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή· «Πύλιν ἀδιόδευτον...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἄντι τῆς Τιμωτέρας:	Ψάλλεται ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς· «Ἡ τόν πρό ἡλίου...» καί «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...» μετά τοῦ στίχου

Ἐξαποστειλάρια:	«Ὑπεραγία Θεοτόκε...» καί ἡ Καταβασία «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Αἶνοι:	«Ἀγάλλονται τά πέρατα...» καί «Ἀδάμ ἀνα- καινίσθητι...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τά 3 Προσόμοια εἰς 4.
Δοξολογία:	«Αὕτη ἡμέρα Κυρίου...». Μεγάλη καί τό ἀπολυτίκιον «Ἡ γέννησίς σου Θεοτόκε...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολουθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαβίδ καί πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.
 - Ἴδού ἠκούσαμεν αὐτήν ἐν Ἐφραθᾶ εὗρομεν αὐτήν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.
 - Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ.
 - Ὁ Θεός ἐν μέσῳ αὐτῆς καί οὐ σαλευθήσεται.
 - Δόξα, Καί νῦν.
- } «Ταῖς πρεσβείαις
της Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβίδ ἀλήθειαν καί οὐ μὴ ἀθετήσῃ αὐτήν.
 - Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.
 - Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρασ τῷ Δαβίδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ Χριστῷ μου.
 - Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών, ἠρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῷ.
- } «Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ὡδε κατοικήσω, ὅτι ἠρετισάμην αὐτήν.
 - Ἦγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος.
 - Ἄγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.
- } «Ἡ Γέννησίς σου
Θεοτόκε...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἄπολυτία: «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...».

Κοντάκιον: «Ἰωακείμ καί Ἄννα...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῆς ἡμέρας· «Τοῦτο φρονεῖσθω ἐν ὑμῖν...» (Φιλιπ. β΄ 5 - 11).

Εὐαγγέλιον: Τῆς ἡμέρας· «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην...» (Λουκ. ι΄ 38 - 42 καί ια΄ 27 - 28).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἀλλότριον τῶν μητέρων...».

Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν Ἁγίων καί Δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἄννης.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Σταυρόν χαράξας...». Κοντάκιον· «Ἰωακείμ καί Ἄννα...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον Ἁγίων (Γαλ. δ΄ 22 - 27 καί Λουκ. η΄ 16 - 21).

10. ΠΕΜΠΤΗ. Μηνοδώρας, Μητροδώρας, Νυμφοδώρας μαρτύρων, Πουλχερίας τῆς Βασιλίσσης, Ἀπελλοῦ, Λουκᾶ καί Κλήμεντος τῶν Ἀποστόλων. Ἡσαίου τοῦ Κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Κύκκου.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Θεοδώρας, Εὐφροσύνης ὁσίων, καί τῶν ἁγίων Δημητρίου, τῆς συζύγου αὐτοῦ Εὐανθίας καί τοῦ υἱοῦ αὐτῶν Δημητρίου.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τοῦ Γενεθλίου τῆς Θεοτόκου. Αὐτονόμου, Κουρνούτου Ἐπισκόπου Ἰκονίου Ἱερομαρτύρων, Θεοδώρου Ἀλεξανδρείας.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατά τήν τοῦ Μηναίου (8ης Σεπτεμβρίου) διάταξιν, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων τοῦ Ἑσπερινοῦ καί τῆς Λιτῆς, ὡς καί τοῦ Πολυελέου καί τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Ὁρθρου. Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Παρασκευή ΙΕ΄ Ἐβδ. Ἐπιστολῶν καί Παρασκευή ΙΕ΄ Ἐβδ. Ματθαίου). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἀλλότριον...». Κοινωνικόν «Ποτήριον σωτηρίου...».

13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ. Τά Ἐγκαίνια τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως. Προεόρτια τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κορηλιῶν Ἐκατοντάρχου, Σελεύκου, Λουκιανοῦ, Λεοντίου μαρτύρων. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Δ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 13ης Σεπτ. §§ 2, 3, 4)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Θεοτόκε...»
Κοντάκιον: «Ἰωακεὶμ καί Ἄννα...»
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...»

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4, τῶν Ἐγκαινίων «Ἐγκαίνια τιμᾶσθαι...» 3 καί Προεόρτια του Σταυροῦ «Ὑψουμένου σου Δέσποτα...» 3 (ζήτηι εἰς τόν μικρόν Ἑσπερινόν τῆς 14ης Σεπτεμβρίου).
Δόξα: Τῶν Ἐγκαινίων «Τήν μνήμην τῶν Ἐγκαινίων...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου «Τίς μή μακαρίσει σε...»
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Ἐγκαινίων.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: «Σύ μου σκέπη κραταιά...» (ζήτηι εἰς τήν Λιτήν τῆς 14ης Σεπτεμβρίου).
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα τῶν Ἐγκαινίων· «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...», Καί νῦν «Τόν ζωοποιόν Σταυρόν...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, τά Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῶν Ἐγκαινίων «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί τῶν Θεοτοκίων τά τῶν Ἐγκαινίων.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. β΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τοῦ Σταυροῦ Προεόρτιος καί ὁ τῶν Ἐγκαινίων.
-----------------	--

Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Ἐγκαινίων· «Ἐν πίστει τά Ἐγκαίνια...» (ἄπαξ).
---------------------	--

Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
----------------------	---

Καταβασίαι: «Σταυρόν χαράξας...».

Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».

Ἐξαποστειλάρια: Τό Δ΄ Ἀναστάσιμον· «Ταῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...», τῶν Ἐγκαινίων· «Μέσον τῆς γῆς ὁ Κύριος...» καί τό Θεοτοκίον· «Μετ΄ εὐφροσύνης κράζομεν...».

Αἶνοι: Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4 καί τῶν Ἐγκαινίων· «Σήμερον ὁ ἔνθεος...» εἰς 4, μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα: «Κύριε ἠγάπησα εὐπρέπειαν οἴκου σου καί τόπον σκηνώματος δόξης σου» καί: «Σοί πρέπει ὕμνος ὁ Θεός ἐν Σιών καί σοί ἀποδοθήσεται εὐχή ἐν Ἱερουσαλήμ».

Δόξα: Τό Δ΄ Ἑωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».

Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».

Δοξολογία: Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», «Τόν ζωοποιόν Σταυρόν...», «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: Τῶν Ἐγκαινίων «Οὐρανός πολύφωτος...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς πρό τῆς Ὑψώσεως «Ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν...» (Γαλ. στ´ 11 - 18).
Εὐαγγέλιον: Κυριακῆς πρό τῆς Ὑψώσεως «Οὐδείς ἀναβέβηκεν εἰς τόν οὐρανόν...» (Ἰωάν. γ´ 13 - 17).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἴη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΣΤ´ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΣΤ´ Ἑβδομάδος Ματθαίου.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

Πανηγυρίζουσιν αἱ Ἱεραὶ Μοναὶ Σταυροῦ Ὁμόδους καί Σταυροῦ Μίνθης.

Νηστεία αὐστηρά καί ἀπόλυτος.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτ. §§ 5, 6, 7).

Τῆ Κυριακῆ ἑσπέρας: Θ´ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκιον:** «Τον ζωοποιόν Σταυρόν...» , Δόξα: «Ὡς τοῦ ἄνω στερεώματος...».
Κοντάκιον: «Οὐρανός πολύφωτος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Σταυρός ἀνυψούμενος...» εἰς 6.
Δόξα, Καί νῦν: Τῆς Ἑορτῆς «Δεῦτε ἅπαντα τά ἔθνη...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ἴδοῦ δὴ εὐλογεῖτε τόν Κύριον...» καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Χαίροις ὁ ζωη- φόρος Σταυρός...».
Δόξα, Καί νῦν:	Τῆς Ἑορτῆς «Ὅνπερ πάλαι Μωϋσῆς...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκιον:	«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» (τρῖς).
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Δευτέρα πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καί Ἀπολυ-
τίκιον· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	«Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...» (τρῖς).
Καθίσματα:	Τά τοῦ Μηναίου κατά σειράν, δῖς ἕκαστον.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἡ- χου.
Προκείμενον:	«Εἶδοσαν πάντα τά πέρατα...».
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	«Πάτερ δόξασόν σου τό ὄνομα...» (Ἰωάν. β΄ 28 - 36).
	Εἶτα τό «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι...».
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Σύ μου σκέπη κραταιά...» Καί νῦν· τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σταυρέ τοῦ Χριστοῦ...».
Κανόν:	Τῆς Ἑορτῆς ἄνευ στίχων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς «Ἐν παραδείσῳ με τό πρῖν...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Τό Συνα- ξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων. Κατα- βασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...» καί· «Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τῆς Ἑορτῆς «Σταυρός ὁ φύλαξ...» (δῖς) καί «Σταυρός ὑψοῦται...» (ἅπαξ).

Αἶνοι:	Τά 3 Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 4.
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον προέρχεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλη.

Η ΤΕΛΕΤΗ ΤΗΣ ΥΨΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Πρό τοῦ Ἀσματικοῦ «Ἅγιος ὁ Θεός...» τῆς Δοξολογίας, οἱ Χοροὶ μεταβαίνουν εἰς τὴν Βόρειον (ἀριστεράν) Πύλην τοῦ Ἱεροῦ Βήματος καί ἄρχονται ψάλλειν τό Ἀσματικόν τῆς Δοξολογίας «**Ἅγιος ὁ Θεός...**» ἀργῶς, ὁ δέ Ἱερεὺς, θυμιάσας τόν ἐπί τῆς Ἁγίας Τραπέξης Τίμιον Σταυρόν, κείμενον ἐν δίσκῳ ἠὲ τρεπισμένῳ μετὰ βασιλικῶν καί τριῶν ἀνημμένων κηρίων, αἶρει αὐτόν καί ἐξέρχεται τοῦ Ἱεροῦ Βήματος ἐν πομπῇ, λιτανεύων τοῦτον ἐντός τοῦ Ναοῦ, προπορευομένων Λαμπάδων καί Ἐξαπτερύγων, ἀκολουθούντων τῶν Ψαλτῶν, ὡς καί τοῦ Διακόνου θυμιῶντος. Οὕτω περιελθὼν τό ἐσωτερικόν τοῦ Ναοῦ, ἔρχεται εἰς τό μέσον αὐτοῦ, ὅπου (ἀπέναντι τοῦ Δεσποτικοῦ Θρόνου) ὑπάρχει τετραπόδιον ἠὲ τρεπισμένον καί περιελθὼν τρίς τοῦτο, ἵσταται πρό αὐτοῦ καί βλέπων πρὸς ἀνατολὰς αἶρει τόν δίσκον ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ καί ἐκφωνεῖ «**Σοφία. Ὁρθοί**». Εἶτα ἀποθέτει τόν δίσκον ἐπὶ τοῦ τετραποδίου καί θυμιῶν κύκλῳ αὐτοῦ σταυροειδῶς, ψάλλει τό «**Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...**», τό ὁποῖον ἐπαναλαμβάνουσι καί οἱ Χοροί. Εἶτα ὁ Ἱερεὺς λαμβάνει ἀνά χεῖρας τόν Τίμιον Σταυρόν μετὰ κλάδων βασιλικοῦ, αἶρει αὐτόν εἰς ὕψος καί βλέπων πρὸς ἀνατολὰς ἐκφωνεῖ «**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεός...**». Ἀκολουθῶς, ὑποκλινόμενος, κρατεῖ τόν Τίμιον Σταυρόν εἰς χαμηλόν ὕψος ἄνωθεν τοῦ δίσκου, τῶν Χορῶν ψαλλόντων τὴν α' ἑκατοντάδα τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**», ὁ δέ Διάκονος καί πιστοί, ἂν βούλωνται, ῥαίνουνσι διὰ ῥοδοστάγματος τόν Τίμιον Σταυρόν, μέχρις ἀποπερατώσεως τῆς α' ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Στραφεῖς εἶτα πρὸς τὰ δεξιὰ, ὁ Ἱερεὺς, καί βλέπων πρὸς βορρᾶν αἶρει καί πάλιν εἰς ὕψος τόν Τίμιον Σταυρόν καί ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν...**» καί ἄρχονται οἱ Χοροὶ τῆς β' ἑκατοντάδος τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**» (Τό αὐτό ἐπαναλαμβάνεται μετὰ ἀπό ἐκάστην δέησιν κύκλῳ τοῦ τετραποδίου). Συμπληρωθείσης τῆς β' ἑκατοντάδος ἔρχεται εἰς τὴν ἀνατολικὴν πλευρὰν τοῦ τετραποδίου καί βλέπων πρὸς δυσμᾶς ὕψοι καί πάλιν τόν Σταυρόν καί ἐκφωνεῖ «**Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρός καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν ... καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος**», καί ψάλλεται ἡ γ' ἑκατοντάς τοῦ «**Κύριε ἐλέησον**». Συμπληρωθείσης καί ταύτης ἔρχεται εἰς τὴν βόρειον πλευρὰν τοῦ τετραποδίου καί βλέπων πρὸς νότον αἶρει καί πάλιν τόν Σταυρόν καί

ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας ἐν τῷ Ἔθνει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καὶ ἀέρα Ἐθνικοῦ ἡμῶν στρατοῦ καὶ σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους», καὶ ψάλλεται ἡ δ' ἑκατοντάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Συμπληρωθείσης καὶ ταύτης, ὁ Ἱερεὺς ἔρχεται πάλιν πρὸ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τοῦ τετραποδίου καὶ βλέπων πρὸς ἀνατολάς, αἶρει τὸν Σταυρόν καὶ ἐκφωνεῖ «Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υγείας, σωτηρίας καὶ μακροημερεύσεως τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, τῶν ἐπιτελούντων τὴν ἁγίαν ἑορτὴν ταύτην, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ Ἁγίου Ναοῦ τούτου, πάντων τῶν κοπιόντων καὶ ψαλλόντων ἐν αὐτῷ καὶ ὑπὲρ πάσης ψυχῆς χριστιανῶν ὀρθοδόξων» καὶ ψάλλεται ἡ ε' ἑκατοντάς τοῦ «Κύριε ἐλέησον». Μεθ' ὅ ἐάν χοροστατῆ Ἀρχιερεὺς κατέρχεται τοῦ Θρόνου καὶ αἶρων τὸν Τίμιον Σταυρόν, βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ψάλλει «Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ...». Εἶτα ἀποθέτει τὸν Σταυρόν ἐπὶ τοῦ δίσκου καὶ προσκυνῶν μετὰ βαθείας ὑποκλίσεως, ψάλλει «Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...», ὅπερ ἐπαναλαμβάνεται ὑπὸ τῶν Χορῶν. Ἀρχιερέως μὴ χοροστατοῦντος ταῦτα πάντα ἐπιτελεῖ ὁ λειτουργῶν Ἱερεὺς. Ἀκολουθῶς γίνεται ἡ προσκύνησις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, ὑπὸ τῶν πιστῶν, ψαλλομένου τοῦ Ἰδιομέλου «Δεῦτε πιστοί...». Τὸ Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε, τὸν λαόν σου...» καὶ ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:

Τῆς Ἑορτῆς ὡς ἀκολουθῶς:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ὁ Θεός, ὁ Θεός μου πρόσχες μοι, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;
- Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν παραπτωμάτων μου.
- Ὁ Θεός μου κεκράξομαι ἡμέρας καὶ οὐκ εἰσακούση.
- Σύ δέ ἐν Ἁγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ Ἰσραήλ.
- Δόξα, Καὶ νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις
τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Ἴνα τί ὁ Θεός ἀπόσω εἰς τέλος;
- Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.
- Ὅρος Σιών τοῦτο, ὃ κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ.
- Ὁ δέ Θεός βασιλεύς ἡμῶν, πρό αἰώνων εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί σταυρωθεῖς...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
- Κύριος ἐν Σιών μέγας καί ὑψηλός ἐστίν ἐπί πάντας τοὺς λαούς.
- Ἐξομολογησάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ μεγάλῳ, ὅτι φοβερόν καί ἅγιόν ἐστιν.

«Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...».

Εἰσοδικόν:

«Υψοῦτε Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν καί προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγιός ἐστι. Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ σαρκί σταυρωθεῖς, ψάλλοντάς σοι Ἀλληλούϊα».

Ἄπολυτίκιον:

«Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...».

Κοντάκιον:

«Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ...».

Ἀντί Τρισαγίου:

«Τόν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς Ἑορτῆς «Ὁ λόγος ὁ τοῦ σταυροῦ...» (Α΄ Κορ. α΄ 18 - 24).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς Ἑορτῆς «Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ συμβούλιον ἐποίησαν...» μέχρι καί τῆς φράσεως «κλίνας τήν κεφαλὴν παρέδωκε τό πνεῦμα». (Ἰωάν. ιθ΄ 6 - 11, 13 - 20, 25 - 28 καί 30).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:

«Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».

Κοινωνικόν:

«Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τό φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»: Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...».

«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

15. ΤΡΙΤΗ. Νικήτα Μεγαλομάρτυρος, Φιλοθέου Ὁσίου, Συμεών Θεσσαλονίκης.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἐν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλεται τό Μέγα Προκείμενον «**Ὁ Θεός ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καί ἐν τῇ γῆ πάντα ὅσα ἠθέλησεν ἐποίησεν**» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ.

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Εὐφημίας μεγαλομάρτυρος καί πανευφήμου, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυρίου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τῶν Μεθεόρων. Καταβασίαι καί Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Β΄ Κορ. στ΄ 1 - 10) (ζήτει τῇ ΙΣΤ΄ Κυριακῇ) καί (Λουκ. ζ΄ 36 - 50) (ζήτει τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ).

17. ΠΕΜΠΤΗ. Σοφίας καί τῶν τριῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως, Ἀγάπης καί Ἐλπίδος μαρτύρων, Ἡρακλειδίου ἐπισκόπου Ταμασέων, Αὐξιβίου ἐπισκόπου Σόλων, Ἀναστασίου ὁσίου ἐν Περιστερωνοπηγῇ Κύπρου.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐμενίου Ἐπισκόπου Γορτύνης ὁσίου, Ἀριάδνης μάρτυρος.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Τροφίμου, Σαββατίου καί Δορυμέδοντος μαρτύρων.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 8).

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς. Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ σαρκί σταυρωθεὶς...» Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον Σαββάτου μετὰ τὴν Ὑψωσιν (Α΄ Κορ. α΄ 26 - β΄ 5) καί (Ἰω. η΄ 21 - 30). Εἰς τό «Ἐξαίρετος...» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...». «Εἶδομεν τό φῶς...» καί ἀπόλυσις.

20. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. Εὐσταθίου μεγαλομάρτυρος, Θεοπίστης τῆς συμβίας αὐτοῦ καί Ἀγαπίου καί Θεοπίστου τῶν υἱῶν αὐτῶν. Μαρτίνου πάπα Ῥώμης, Μελετίου ἐπισκόπου Κύπρου, Εὐσταθίου Θεσσαλονίκης. **Ἦχος βαρὺς. Ἑωθινόν Ε΄.**

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 14ης Σεπτεμβρίου § 16).**Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ**

Ἀπολυτίκιον:	«Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...».
Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4, μεθέορτα (20ῆς Σεπτ.)· «Ὅφιν, ἀνεστήλωσε χαλκοῦν...» 3 καὶ τοῦ Ἁγίου· «Ἄνωθεν ἡ κλησίς σου...» 3.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ὁ δεύτερος Ἰώβ Εὐστάθιος...».
Καὶ νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου· «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἀδαμάντινε τήν ψυχήν...».
Καὶ νῦν:	Μεθέορτον «Σήμερον προέρχεται...» «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Κατέλυσας...», Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Ἀγρευθεὶς οὐρανόθεν...», Καὶ νῦν· «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ βαρέος ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Σῶσον Κύριε τόν λαόν σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καὶ ἀντί Θεοτοκίων τά τοῦ Σταυροῦ μεθέορτα (20ῆς Σεπτ.).
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ βαρέος ἤχου καὶ ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, ὁ τῆς ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Εὐσεβείας τοῖς τρόποις...» καί τό μεθέορτον· «Τόν Σταυρόν τοῦ Σωτήρος...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Σταυρόν χαράξας...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μυστικός εἶ Θεοτόκε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ε' Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωή καί ὁδός Χριστός...», τοῦ Ἁγίου· «Τῆς ἀθανάτου δόξης τε...» καί τό· «Ἡμεῖς ἐν σοί θαρροῦντες τῇ Θεοτόκῳ...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 4 καί τοῦ Ἁγίου τά 3 ἰδιόμελα· «Τίς μή μακαρίσει σου...» εἰς 4.
Δόξα:	Τό Ε' Ἐωθινόν· «Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων...».
Καί νῦν:	«Υπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς ἐορτῆς. Εἰς τό β' ἀντίφωνον «...ὁ σαρκί σταυρωθεῖς...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».
Ἀπολυτίκια:	«Κατέλυσας τῷ Σταυρῷ σου...», «Σῶσον Κυριε τόν λαόν σου...», «Ἄγρευθεῖς οὐρανόθεν...» τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ ὑψωθεῖς...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς μετά τήν Ὑψωσιν· «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιούται...» (Γαλ. β' 16 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετά τήν Ὑψωσιν· «Ὅστις θέλει ὀπίσω μου...» (Μάρκ. η' 34 - θ' 1).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΖ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Α' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ. Κοδράτου Ἀποστόλου, Ἰωνᾶ προφήτου, Μελετίου καί Ἰσαακίου ἐπισκόπων Κύπρου ὁσίων.

(**Τ.Μ.Ε. Τυπ. 21ης Σεπτεμβρίου § 17).**

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία τῆς ἑορτῆς ἡμέρα, ἐξαιρουμένων, ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων, ἐν δέ τῷ Ὅρθρω, τῆς Λιτῆς, τοῦ Πολυελέου καί τοῦ μετ' αὐτόν καθίσματος καί τοῦ Εὐαγγελίου. Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας (Δευτέρα ΙΖ' Ἑβδ. Ἐπιστολῶν καί Δευτέρα Α' Ἑβδ. Λουκᾶ). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως...» «Ὁ διά βρώσεως τοῦ ξύλου...». Κοινωνικόν «Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς...». «Σῶσον Κύριε, τόν λαόν σου...». Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Ἐφεξῆς καί μέχρι τῆς 7ης Νοεμβρίου ψάλλονται: Καταβασίαι «Ἀνοίξω τό στόμα μου...», Εἰσοδικόν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...» καί Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».

22. ΤΡΙΤΗ. Φωκᾶ Ἱερομάρτυρος, Φωκᾶ τοῦ κηπουροῦ, Ἰσαάκ καί Μαρτίνου τῶν Μαρτύρων.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Σύλληψις τοῦ Τιμίου Προδρομοῦ, Ραΐδος μάρτυρος, Ξανθίπης καί Πολυξένης τῶν αὐταδέλφων Ὁσίων.

Ἡ Ἀκολουθία ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρομοῦ (Γαλ. δ' 22 - 27) καί (Λουκ. α' 5 - 25). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

24. ΠΕΜΠΤΗ. Θέκλης μεγαλομάρτυρος καί ἰσαποστόλου. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν Κυθήροις θαύματος τῆς Θεοτόκου. Σιλουανοῦ ὁσίου τοῦ Ἀθωνίτου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι: «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τῆς Ἀγίας (Β' Τιμ. γ' 10 - 15) καί (Ματθ. κε' 1 - 13). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Εὐφροσύνης ὁσίας, Παφνουτίου τοῦ πατρὸς αὐτῆς καὶ ἐτέρου Παφνουτίου μάρτυρος.

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ μετάστασις τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου καὶ πανευφήμου Ἀποστόλου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου καὶ Εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία...». Ἀπόστολος (Α΄ Ἰωάν. δ΄ 12 - 19). Εὐαγγέλιον· (Ἰωάν. ιθ΄ 25 - 27, κα΄ 24 - 25). «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...». «Εἶδομεν τό φῶς...». Ἀπόλυσις.

27. ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΛΟΥΚΑ. Καλλιστράτου, Γαϊανῆς μαρτύρων, Μάρκου, Ἀριστάρχου καὶ Ζήνωνος ἀποστόλων. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινόν ΣΤ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκον: «Ἀπόστολε, Χριστῷ τῷ Θεῷ...».
Κοντάκιον: «Τά μεγαλεῖα σου Παρθένε...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καὶ τοῦ Ἁγίου «Μάρτυς ἀθλητὰ Καλλίστρατε...» 4.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Πρό τοῦ τιμίου Σταυροῦ σου...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους...», Δόξα, Καί νῦν· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καὶ τά Τριαδικὰ «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Ἐξ ὕψους...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. δ' ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ') Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου.
- Ἀπό γ' Ὠδῆς:** Τό κάθισμα τοῦ Ἁγίου «Καλλιστράτου τούς ἄθλους ἀνευφημήσωμεν...» μετά τοῦ Θεοτοκίου «Σέ λυμένα καί τεῖχος καί καταφύγιον...».
- Ἀφ' στ' Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
- Καταβασίαι:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Τό ΣΤ' Ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ· «Ὁ Ποιητής τῆς κτίσεως...».
- Ἐξαποστειλάρια:**
- Αἶνοι:** Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. δ' ἤχου.
- Δόξα:** Τό ΣΤ' Ἑωθινόν· «Ἡ ὄντως εἰρήνη...».
- Καί νῦν:** «Ἐπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Ἐξ ὕψους...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
- Κοντάκιον:** «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
- Τρισάγιον.**
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς ΙΖ' Ἐπιστολῶν «Ὑμεῖς ἐστε ναός Θεοῦ ζῶντος...» (Β' Κορ. στ' 16 - 18, ζ' 1).
- Εὐαγγέλιον:** Κυριακῆς Α' Λουκᾶ· «Ἐστώς ὁ Ἰησοῦς παρά τήν λίμνην...» (Λουκ. ε' 1 - 11).
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Ἄξιόν ἐστιν...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...».
- «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΗ΄ ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Β΄ ἑβδομάδος Λουκᾶ.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἡ εὕρεσις καί ἡ ἀνακομιδή τοῦ λειψάνου Νεοφύτου Ἐγκλείστου, Χαρίτωνος Ὁμολογητοῦ, Αὐξεντίου ὁσίου.

Πανηγυρίζει ἡ Ἱερά, Βασιλική καί Σταυροπηγιακή Μονή τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

29. ΤΡΙΤΗ. Κυριακοῦ Ὁσίου τοῦ Ἀναχωρητοῦ, Πετρωνίας μάρτυρος.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Γρηγορίου Ἱερομάρτυρος ἐπισκόπου φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενίας.

Ἅγιος Μάμας, 16^{ος} αἰ.
Βυζαντινό Μουσείο Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀνανίου Ἀποστόλου, Ῥωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ, Ἰωάννου Κουκουζέλου ὁσίου. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν τῆς ἁγίας Σκέπης τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

2. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Κυπριανοῦ Ἱερομάρτυρος, Ἰουστίνης τῆς παρθένου καί μάρτυρος, Θεοφίλου ὁσίου.

3. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Διονυσίου Ἀρεοπαγίτου ἱερομάρτυρος, ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Ἰωάννου Χοζεβίτου.

4. ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΛΟΥΚΑ. Ἱεροθέου Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν, Θεοδώρου ὁσίου τοῦ παρά τὴν Ταμασόν. Ἰωάννου Λαμπαδιστοῦ τοῦ θαυματουργοῦ. Ἦχος α΄. Ἐωθινόν Ζ΄.

Σήμερον πρώτη Κυριακῆ τοῦ μηνος Ὀκτωβριου ἐορταζεται ἡ μνημὴ «Πάντων τῶν ἐν τῇ Νήσῳ Κύπρῳ διαλαμψάντων Ἀγίων». Πληρῆ ἀσματικῆν Ἀκολουθίαν αὐτῶν ἐξεδωσεν ἡ Ἱερα Μονη Σταυροβουνιου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἄπολυτίκιον:

«Χριστότητα ἐκδιδαχθεῖς...».

Κοντάκιον:

«Τὰς οὐρανίους διαβάς...».

Ἄπόλυσις:

(μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 6 καὶ τῶν Κυπρίων Ἀγίων 4.

Δόξα:	Τῶν Κυπρίων Ἁγίων «Σήμερον εἰς ἓν συνέλθωμεν...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἤχου «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Κυπρίων Ἁγίων.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	Τῶν Κυπρίων Ἁγίων «Διελθόντες νομίμως...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα τῶν Κυπρίων Ἁγίων «Τούς ἐν Κύπρῳ ἁγίους...», Καί νῦν τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ α΄ ἤχου καί ἡ Λιτή τῶν Ἁγίων. Τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	᾿Ως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Εἰς μέν τήν α΄ καί β΄ Στιχολογίαν τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν, εἰς δέ τήν γ΄ Στιχολογίαν τῶν Κυπρίων Ἁγίων μετά τοῦ Θεοτοκίου.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἤχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ πρῶτος τῶν Κυπρίων Ἁγίων.
Ἄπο γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Κυπρίων Ἁγίων μετά τοῦ Θεοτοκίου.
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό ὑπόμνημα τῆς ἀκολουθίας τῶν Κυπρίων Ἁγίων.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».

Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦσαν τόν Κύριον...», τό τῶν Κυπρίων Ἀγίων μετά τοῦ Θεοτοκίου.
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Κυπρίων Ἀγίων 4.
Δόξα:	Τό Ζ' Ἐωθινόν: «Ἰδού σκοτία καί πρωί...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», «Τούς ἐν Κύπρῳ ἁγίους...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΙΗ' Ἐπιστολῶν: «Ὁ σπειρῶν φειδομένως...» (Β' Κορ. θ' 6 - 11). (Εἰ βούλει λέγε τόν τῶν Κυπρίων Ἀγίων. Ζήτηί τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Β' Λουκᾶ: «Καθώς θέλετε ἵνα ποιῶσιν...» (Λουκ. στ' 31 - 36).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΙΘ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Γ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

5. ΔΕΥΤΕΡΑ. Χαριτίνης μάρτυρος, Ἑρμογένους ἱερομάρτυρος.

6. ΤΡΙΤΗ. Θωμᾶ Ἀποστόλου. Κενδέου Ὁσίου τοῦ θαυματουργοῦ.

7. ΤΕΤΑΡΤΗ. Σεργίου καί Βάκχου μεγαλομαρτύρων, Εὐσεβίου καί Φήλικος μαρτύρων, Πολυχρονίου Ἱερομάρτυρος

8. ΠΕΜΠΤΗ. Πελαγίας, Ταϊσίας όσίων, Πελαγίας τής παρθένου, Άρτέμονος ίερομάρτυρος.

9. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ίακώβου άποστόλου, υιοϋ του Άλφαίου. Τών όσίων Άνδρονίκου και Άθανασίας τής συμβίας αυτοϋ, Άβραάμ του δικαίου και Λώτ του άνεψιοϋ αυτοϋ.

10. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Εϋλαμπίου και Εϋλαμπίας τών αϋταδέλφων και τών σύν αϋτοις άναιρεθέντων 200 μαρτύρων, Θεοφίλου όσίου.

11. ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΛΟΥΚΑ. Τών Άγιών Πατέρων τής έν Νικαία Ζ΄ Οικουμενικής Συνόδου. Φιλίππου Άποστόλου, ένός τών 7 Διακόνων, Θεοφάνους Ήπισκόπου Νικαίας, Ζηναΐδος και Φιλονίλλης τών αϋταδέλφων μαρτύρων, Ίωνά όσίου του έν Περγάμψ. **Ήχος β΄. Έωθινόν Η΄.**

*Την Άκολουθιαν τών Άγιων Πατερων ζητει έν τῷ Μηναιψ
μετα την 11ην Όκτωβριου.*

**(Τ.Μ.Ε. Άκολουθία τών Άγιών Πατέρων τής Ζ΄ Οικουμενικής
Συνόδου Όκτ. §§ 1, 2, 3).**

Τῷ Σαββάτῳ έσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Άπολυτίκια:

«Άπόστολοι Μάρτυρες...».

Κοντάκιον:

«Ως άπαρχάς τής φύσεως...».

Άπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ό αληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Έσπέρια:

Άναστάσιμα του β΄ ήχου 4 και τών Πατέρων τά στιχηρά Προσόμοια «Τάς έπτά Συνόδους...» 6.

Δόξα:

Τών Άγιών Πατέρων «Τάς μυστικás σήμερον...».

Και νϋν:

Τό α΄ Θεοτοκίον του β΄ ήχου «Παρηλθεν ή σκία του νόμου...».

Εΐσοδος:

«Φως ίλαρόν...», τό Προκείμενον τής ήμέρας «Ο Κύριος έβασίλευσεν...» και τά Άναγνώσματα τών Πατέρων.

Άπόστιχα:

Τά Άναστάσιμα.

Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τὴν ἐτήσιον μνήμην...».
Καί νῦν:	Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Νεῦσον παρακλήσεσι...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα τῶν Πατέρων· «Ὑπερδεδοξασμένος...», Καί νῦν· τό Θεοτοκίον· «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β΄ ἤχου, Δόξα· «Ἀποστολικῶν παραδόσεων...», Καί νῦν· «Θεοτόκε ἡ προστασία...» καί τὰ Τριαδικά· «Ἄξιόν ἐστιν...», τό Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ὑπερδεδοξασμένος...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Πατέρων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τά Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος καί τό κάθισμα τῶν Πατέρων· «Φωστῆρες ὑπερλαμπροί...» Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον· «Ταχύ ἡμᾶς πρόφθασον...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Πατέρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς τῶν Πατέρων. «Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Καταβασίαι:	Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Τό Η΄ Ἀναστάσιμον· «Δύο ἀγγέλους βλέψασα...» καί τῶν Πατέρων· «Πατέρες οὐρανόφρονες...» μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Πρεσβείαις ὑπεράγαθε...».
Ἐξαποστειλάρια:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» 4.
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Πατέρων· «Ὅλην συγκροτήσαντες...» 4.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τῶν Ἁγίων Πατέρων ὁ χορός...».

Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...»
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Ὅτε κατήλθες...», «Ὑπερδεδοξασμένος...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Κυριακῆς τῶν Ἁγίων Πατέρων· «Τέκνον Τίτε, πιστός ὁ λόγος...» (Τίτ. γ' 8 - 15).
Εὐαγγέλιον: Σπορέως· «Ἐξῆλθεν ὁ σπείρων...» (Λουκ. η' 5 - 15).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Αἰνεῖτε...».
 «Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Κ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Δ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

12. ΔΕΥΤΕΡΑ. Πρόβου, Ταράχου καί Ἀνδρονίκου τῶν μαρτύρων, Θεοσεβίου ὀσίου τοῦ Ἀρσινοΐτου, Ἐπικτήτου ὀσίου.

13. ΤΡΙΤΗ. Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου καί Ἀγαθονίκης Μαρτύρων, Χρυσῆς νεομάρτυρος.

14. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου καί Κελσίου μαρτύρων, Κοσμᾶ Ἐπισκόπου Μαΐουμᾶ, Θεράποντος Ἱερομάρτυρος τοῦ ἐν Κύπρῳ ἐπισκοπεύσαντος.

15. ΠΕΜΠΤΗ. Λουκιανοῦ πρεσβυτέρου Ἀντιοχείας, Σαβίνου καί Βάρσου τῶν Ἐπισκόπων.

16. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Λογγίνου ἑκατοντάρχου καί τῶν συναναιρεθέντων αὐτῷ δύο μαρτύρων.

17. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ὡσηέ προφήτου, Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει ὀσιομάρτυρος, Ἀνακομιδῆ τοῦ Λειψάνου τοῦ Ἁγίου καί δικαίου Λαζάρου.

18. ΚΥΡΙΑΚΗ. Λουκᾶ τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ, Μαρίνου Γέροντος. Ἦχος γ΄. Ἑωθινόν Θ΄.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 18ης Ὀκτ. §§ 2, 3).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ γ΄ ἤχου 6 καί τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Τί σε ὀνομάσω Ἀπόστολε...» 4.
Δόξα: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ἀπόστολε Χριστοῦ...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ γ΄ ἤχου «Πῶς μή θαυμάσωμεν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ (ζήτηι εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ).
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα: Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Πάνσοφε Ἀλιεῦ...».
Καί νῦν: Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγνε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραίνεσθω τά οὐράνια...», Δόξα τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ἀπόστολε Ἅγιε...», Καί νῦν «Σέ τήν μεσιτεύσασαν...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ γ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Εἶτα τό Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ «Ἀπόστολε Ἅγιε...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:	Τά ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ γ' ἤχου καὶ ἅπα- σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Θ') Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ, εἶτα τό Κάθι- σμα· «Ὡς συνέδημος Παύλου...», μετὰ τοῦ Θεοτοκίου· «Τὴν οὐράνιον πύλην...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα. Τό Συ- ναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἄνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Θ' Ἀναστάσιμον «Συγκεκλεισμένων Δε- σποτα...», τό τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Λουκᾶ Χρι- στοῦ Ἀπόστολε...» καὶ τό Θεοτοκίον «Δέ- σποινα πάντων Ἄνασσα...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ τοῦ Εὐαγγελιστοῦ τὰ 3 Προσόμοια· «Χριστοῦ τόν Μαθητήν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Δαυϊτικῶς συνελθόν- τες...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καὶ τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τὰ οὐράνια...», «Ἀπόστολε Ἄγιε...», τοῦ Ἄπ. Βαρνάβα καὶ τό τοῦ Ναοῦ. «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Κοντάκιον:	
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ἀδελφοί ἐν σοφία περι- πατεῖτε...» (Κολ. δ' 5 - 11, 14 - 18)..
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ ἀκούων ὑμῶν ἐμοῦ ἀ- κούει...» (Λουκ. ι' 16 - 21).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΑ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καὶ
Εὐαγγέλια Ε' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

19. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰωήλ προφήτου, Οὐάρου καί τῶν σύν αὐτῷ, Ἰωάννου ὁσίου τοῦ κτήτορος τῆς ἐν Βουλγαρία Ἱερᾶς Μονῆς Ῥίλας, Μνάσωνος ἐπισκόπου Ταμασοῦ τῆς Κύπρου.

20. ΤΡΙΤΗ. Ἀρτεμίου μεγαλομάρτυρος, Γερασίου τοῦ ἐν Κεφαλληνία, Ματρώνης Χιοπολίτιδος.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος μεγαλομάρτυρος, ζήτει τῇ 26ῃ Ὀκτ., Εὐαγγέλιον ὁμοίως ζήτει τῇ 26ῃ Ὀκτωβρίου. Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

21. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰλαρίωνος τοῦ μεγάλου, Χριστοδούλου τοῦ ἐν Πάτμῳ ὁσίου, Σωκράτους ἱερομάρτυρος πρεσβυτέρου Ἀγκύρας, Βαρνάβα καί Ἰλαρίωνος ὁσίων τῶν ἐν Περιστερώνα Μόρφου.

22. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀβερκίου ἰσαποστόλου Ἐπισκόπου Ἱεραπόλεως καί τῶν Ἁγίων ἑπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ, Εὐλαλίου ἐπισκόπου Λαμπούσης τῆς Κύπρου.

23. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰακώβου Ἀποστόλου τοῦ Ἀδελφοθέου, Ἰγνατίου Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Μακαρίου τοῦ Ῥωμαίου ὁσίου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Ἀνοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον· «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀπόστολος ὁ τῆς Κ΄ Κυριακῆς (Γαλ. α΄ 11 - 19). Εὐαγγέλιον τό τῆς Δευτέρας τῆς Ζ΄ ἑβδομάδος Ματθαίου (Ματθ. ιγ΄ 54 - 58). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...». Κοινωνικόν· «Εἰς πᾶσαν τήν γῆν...».

Σημείωσις: Πολλαχοῦ εἴθισται να τελῆται σημερον ἡ θεια Λειτουργια τοῦ Ἁγίου Ἰακωβου τοῦ Ἀδελφοθεου.

24. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἀρέθα μεγαλομάρτυρος, Σεβαστιανῆς μάρτυρος.

25. ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ΄ ΛΟΥΚΑ. Μαρκιανοῦ καί Μαρτυρίου τῶν Νοταρίων, Ταβιθᾶς τῆς φιλανθρώπου ἥν ἀνέστησεν ὁ Ἄπ. Πέτρος. Ἦχος δ΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τὰς ἀλγηδόνας τῶν ἀγίων σου...».
Κοντάκιον:	«Εὐφροσύνης πρόξενοι...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ δ΄ ἤχου 7 καί τῶν Ἁγίων στιχηρά Προσόμοια· «Οἱ τόν δρόμον τελέσαντες...» 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά.
Δόξα, Καί νῦν:	«Νεῦσον παρακλήσεσι...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», Δόξα, Καί νῦν· «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Εἶτα τό Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν· «Τό ἀπ΄ αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ι΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Μαρτύρων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τῶν Ἁγίων· «Τόν ὁμοούσιον, τοῦ πρό αἰῶνων Πατρός...», μετά τοῦ Θεοτοκίου· «Ἀκατανόητον, καί ἀκατάληπτον...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ' Ἀναστάσιμον «Τιβεριάδος θάλασσα...», μετά τοῦ Θεοτοκίου αὐτοῦ «Τόν ἀναστάντα Κύριον...».
Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ δ' ἤχου.
Δόξα:	Τό Γ' Ἐωθινόν «Μετά τήν εἰς Ἄδου κάθο- δον...».
Καί νῦν:	«Υπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τό φαιδρόν...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Προστασία τῶν Χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΑ' Ἐπιστολῶν «Εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται...» (Γαλ. β' 16 - 20).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΣΤ' Λουκᾶ: «Ἐλθόντι τῷ Ἰησοῦ εἰς τήν χώραν τῶν Γαδαρηνῶν...» (Λουκ. η' 26 - 39).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΒ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί
Εὐαγγέλια ΣΤ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

**26. ΔΕΥΤΕΡΑ. Δημητρίου μεγαλομάρτυρος τοῦ μυροβλύτου καί ἡ ἀ-
νάμνησις τοῦ ἐπί τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Ἰσαύρου γενομένου ἐν
Κωνσταντινουπόλει μεγάλου σεισμοῦ.**

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Εἰς τά
Ἀπόστιχα ἀντί τῶν Ἰδιομέλων τοῦ σεισμοῦ ψάλλονται τά Προσόμοια
«Δεῦρο Μάρτυς Χριστοῦ...» (ζήτηι εἰς τους Αἶνους). Καταβασίαι: «Ἀ-
νοίξω τό στόμα μου...». Κοντάκιον «Προστασία τῶν Χριστιανῶν...». Ἀ-
πόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Β' Τιμ. β' 1 - 10) καί (Ἰωάν. ιε'

17 - ιστ' 2). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστίν...». Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον...».

27. ΤΡΙΤΗ. Νέστορος μάρτυρος, Κυριακοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως, Πρόκλης συζύγου τοῦ Πιλάτου.

28. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τερεντίου καί Νεονίλλης καί τῶν ἑπτὰ τέκνων αὐτῶν καί Εὐνίκης μαρτύρων, Διομήδους ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἐπέτειος τῆς Ἐθνικῆς Ἑορτῆς τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940, καθ' ἣν ἡ Ἑλλάς ἀπορρίψασα τελεσίγραφον παραδόσεως ἐδέχθη τόν πόλεμον ἀπό μέρος τῆς Ἰταλίας καί ὑπερησπίσατο γενναίως τά πάτρια ἐδάφη.

Τυπική διάταξις Δοξολογίας

Ἐπί τῇ ἐπετείῳ τῆς 28ης Ὀκτωβρίου 1940.

Ὁ Διάκονος:	«Εὐλόγησον Δέσποτα».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Εὐλογητός ὁ Θεὸς ἡμῶν».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Σῶσον, Κύριε, τόν λαόν σου».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Τῇ ὑπερμάχῳ».
Οἱ Χοροί:	Τὴν Δοξολογίαν.
Ὁ Διάκονος:	«Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεὸς, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου ἐπάκουσον καί ἐλέησον».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καί ὀρθοδόξων χριστιανῶν».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Πατρὸς καί Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καί πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος».
Ὁ Α΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ κατὰ ξηράν, θάλασσαν καί ἀέρα ἐθνικοῦ ἡμῶν Στρατοῦ καί σύμπαντος τοῦ εὐλογημένου Ἑλληνικοῦ ἡμῶν Γένους».
Ὁ Β΄ Χορός:	«Κύριε ἐλέησον» (τρὶς).
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ μακαρίας μνήμης καί αἰωνίου ἀναπαύσεως τῶν ὑπὲρ πίστεως καί πατριδος κατὰ τοὺς ἐθνικούς ἡμῶν ἀγῶνας

	ἐνδόξως ἀγωνισαμένων καί πεσόντων πατέρων καί ἀδελφῶν ἡμῶν».
Ὁ Ἀ΄ Χορός:	«Αἰωνία ἡ μνήμη αὐτῶν».
Ὁ Διάκονος:	«Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τόν Θεόν ἡμῶν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν καί ἐλεῆσαι ἡμᾶς».
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	«Ἐπάκουσον ἡμῶν ὁ Θεός...».
Ὁ Διάκονος:	Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν»
Ὁ Ἀρχιερεὺς:	Τὴν εὐχήν:

Κύριε ὁ Θεός ἡμῶν, ὁ τὰ σύμπαντα τῷ Σῶ κράτει συνέχων καὶ τῇ θείᾳ Σου καὶ πανσθενεῖ βουλῇ κυβερνῶν, ὁ ἐκάστω Ἔθνει τὰς ἰδίας ὀροθεσίας θέμενος καὶ ἐπὶ τό ἡμέτερον Ἔθνος εὐμενῶς αἰεὶ ἐπιβλέπων καὶ κηδόμενος αὐτοῦ, ὁ τὴν κραταιάν Σου προστασίαν καὶ βοήθειαν χορηγήσας αὐτῷ καὶ ἐν τῷ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνι τοῦ 1940 ἐνισχύσας αὐτό κατὰ πολεμίου πολυπληθοῦς καὶ ὑπερόπλου, ὃ καὶ δουλωθέν αὐτό στηρίξας, διασώσας καὶ εἰς ἐλεύθερον αὐθις βίον ἐξαναστήσας, πρόσδεξαι τὰς ἐκ βάθους ψυχῆς καὶ καρδίας ἀναπεμπομένας εὐχαριστηρίους ἡμῶν δεήσεις κατὰ τὴν ἱστορικὴν καὶ ἀεμνημόνευτον ταύτην ἐπέτειον, καθ' ἣν ἀνοσίως μὲν ὁ ἐπίβουλος ἐχθρὸς ἐπετέθη καθ' ἡμῶν, τό δ' Ἔθνος σύσσωμον ὑπερηφάνως καὶ ἀνδρείως ἀντετάχθη κατ' αὐτοῦ. Καὶ τὰς μὲν ψυχὰς τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος ἡρωϊκῶς ἀγωνισαμένων καὶ ἐνδόξως ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ ἀγῶνι πεσόντων, ἢ ὑπὸ τῶν πολεμίων ἀναιρεθέντων καὶ σφαγιασθέντων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν μετὰ τῶν ἀπ' αἰῶνός Σοι εὐαρεστησάντων ἀνάπαυσον, ἡμᾶς δὲ πάντας ἀξιούς τῆς ἐλευθερίας ἀνάδειξον. Ἐν εἰρήνῃ καὶ αἰεὶ ἐλεύθερον τό Ἔθνος ἡμῶν τήρει, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ καὶ τῇ ἀρετῇ στηρίξει αὐτό καὶ εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν καθοδηγεί.

Ἐπίδε, Κύριε, εὐσπλάχνῳ ὄμματί Σου καὶ ἐπὶ τὴν δεινῶς δοκιμαζομένην ἰδιαίτεράν ἡμῶν πατρίδα Κύπρον. Ἀποδίωξον ἀπ' αὐτῆς τὰς ὀρδὰς τῶν βαρβάρων καὶ ἀλλοθρήσκων εἰσβολέων, τῶν σφαγιαζόντων καὶ ἐν παντί τρόπῳ καταδυναστευόντων καὶ ἐξουθενούντων τόν λαόν Σου καὶ βεβηλούντων τοὺς ναοὺς Σου. Σύντριψον αὐτῶν τὴν ἰσχύν καὶ ταπεινώσον τὴν ἐπηρμένην ὄφρυν. Σύντριψον τόν χρόνον τῆς δοκιμασίας ἡμῶν καὶ ἐλευθέρωσον ἡμᾶς ἐκ τῶν σιφῶν τῶν βαρβάρων. Δός, Κύριε, ἰσχύν τῷ χριστεπωνύμῳ λαῷ Σου, τῷ φιλοχρίστῳ ἡμῶν Στρατῷ καὶ πᾶσι τοῖς ἀγωνιζομένοις πρὸς ἐλευθερίαν, χαριζόμενος ἡμῖν ὁμόνοιαν καὶ ἀδελφωσύνην. Τοὺς ἐπ' ἐξουσίας νομίμως ὄντας κατεύθυνον κατὰ τό Σόν πανάγιον θέλημα· τοὺς ἐν αἰχμαλωσίαις λύ-

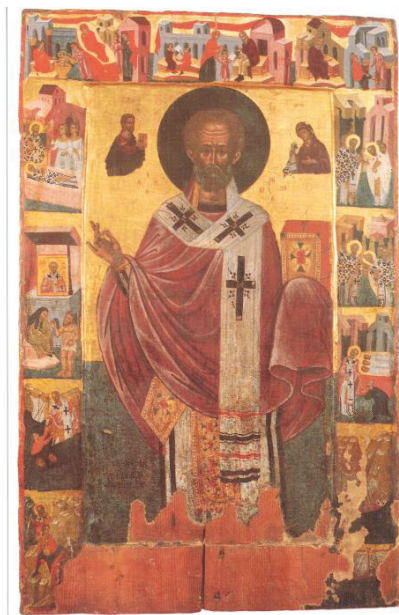
τρωσον καί τούς ἐν ἀνάγκαις ὄντας ἀδελφούς ἡμῶν βοήθει καί ἐνίσχυε, ἵνα ἐν ὅλῃ τῇ νήσῳ ἡμῶν, ἐλευθερουμένη καί εἰς βίον εἰρηνικόν καί εὐτυχῆ καί ἡσύχιον καί αὔθις ὀδηγουμένη, δοξάζεται Σου τό πανάγιον ὄνομα τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

Ὁ ἐντεταλμένος: Τόν Πανηγυρικόν.
Ὁ Ἀρχιερεὺς: Τὴν Ἀπόλυσιν.
Οἱ Χοροί: Τόν Ἐθνικόν Ὑμνον.
Οἱ Χοροί: «Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα».
Ὁ Ἱερεὺς: «Δι' εὐχῶν τοῦ Ἁγίου Δεσπότης».

29. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀναστασίας ὀσιομάρτυρος, Ἀβραμίου ὀσίου, Σάββα Στρατηλάτου μάρτυρος.

30. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ζηνοβίου καί Ζηνοβίας τῶν αὐταδέλφων μαρτύρων, Κλεόπα καί Ἀρτεμᾶ Ἀποστόλων, Μαρκιανοῦ Ἐπισκόπου Συρακούσης Ἱερομάρτυρος, Θεράποντος ἐν Λυθροδόντα ὀσίου.

31. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Στάχυος, Ἀπελλοῦ, Ἀμπλία, Οὐρβανοῦ, Ἀριστοβούλου, Ναρκίσσου ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα Ἀποστόλων.

Ἅγιος Νικόλαος, 1520 (Χεῖρ Νικολάου).
 Ἀπό τό Καθολικό τῆς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου, Φιλοῦσα Κελοκεδάρων

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 30.

1. ΚΥΡΙΑΚΗ Ε΄ ΛΟΥΚΑ. Κοσμᾶ καί Δαμιανοῦ τῶν Ἀναργύρων, Θεοδότης τῆς μητροῦς αὐτῶν. Δαυίδ τοῦ ἐν Εὐβοίᾳ. Ἦχος πλ. α΄. Ἑωθινόν ΙΑ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».

Κοντάκιον:

«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά). «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. α΄ ἤχου 6 καί τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων στιχηρά Προσόμοια «Ὅλην ἀποθέμενοι...» 4.

Δόξα:

Τῶν Ἁγίων· «Ἀτελεύτητος ὑπάρχει...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».

Εἴσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα:

Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα:

Τῶν Ἁγίων· «Πάντοτε ἔχοντες Χριστόν...».

Καί νῦν:

«Ὁ ποιητής καί λυτρωτής μου Πάναγεν...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον· «Τόν συνάναρχον Λόγον...», Δόξα τῶν Ἁγίων· «Ἅγιοι Ἀνάργυροι καί θαυματουργοί...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ ἤχου καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα: Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
 Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπανα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΙΑ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες: Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἁγίων.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς: Τά καθίσματα τῶν Ἁγίων «Οὐρανόθεν θαυμάτων τήν δωρεάν...», Δόξα· «Ἰαμάτων δοτήρες θαυματουργοί...» καί τό Θεοτοκίον· «Τήν Βασίλισσαν πάντες...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς: Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι: «Ἀνοιξω τό στόμα μου...».
Ἡ Τιμιωτέρα: Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής...».
Ἐξαποστειλάρια: Τό ΙΑ΄ Ἀναστάσιμον «Μετά τήν θεϊαν ἔγερσιν...», τῶν Ἁγίων· «Τήν χάριν τῶν ἰάσεων...», καί τό Θεοτοκίον· «Ἐκύησας Πανάχραντε...».
Αἶνοι: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4 καί τῶν Ἁγίων στιχηρά Ἰδιόμελα· «Τήν χάριν τῶν ἰαμάτων...» 4.
Δόξα: Τό ΙΑ΄ Ἑωθινόν· «Φανερῶν σεαυτόν...».
Καί νῦν: «Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία: Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια: «Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἅγιοι Ἀνάργυροι καί θαυματουργοί ...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Προστασία τῶν χριστιανῶν...».
Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:	Τῶν Ἁγίων «Ἑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ...» (Α΄ Κορ. ιβ΄ 27 – ιγ΄ 8).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ε΄ Λουκᾶ: «Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος...» (Λουκ. ιστ΄ 19 – 31).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΓ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Ζ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

2. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀκινδύνου, Πηγασίου, Ἀφθονίου, Ἐλπιδοφόρου καί Ἀνεμποδίστου τῶν Μαρτύρων.

3. ΤΡΙΤΗ. Ἀνακομιδή τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου. Ἀκεψιμᾶ, Ἰωσήφ καί Ἀειθαλᾶ τῶν μαρτύρων.

Ἀκολουθία ἐπί τῇ ἀνακομιδῇ τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Γεωργίου εὐρίσκεται εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ. Ἐπειδή αὐτή εἶναι ἀδόκιμος, προτιμητέα ἡ τοῦ Μηναιίου τοῦ Νοεμβρίου.

4. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἰωαννικίου ὀσίου, Νικάνδρου ἐπισκόπου Μύρων.

5. ΠΕΜΠΤΗ. Γαλακτίωνος καί Ἐπιστήμης μαρτύρων, Λίνου ἐπισκόπου Ῥώμης.

6. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δημητριάνου ἐπισκόπου Χύτρων (Κυθρέας) Κύπρου τοῦ θαυματουργοῦ, Παύλου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

7. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Τῶν ἐν Μελιτινῇ λγ΄ μαρτύρων, Ἰέρωνος καί τῶν λοιπῶν. Λαζάρου ὀσίου τοῦ ἐν τῷ Γαλησίῳ ὄρει ἀσκήσαντος.

8. ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ΄ ΛΟΥΚΑ. Ἡ σύναξις τῶν Ἀρχιστρατήγων Μιχαήλ καί Γαβριήλ καί τῶν λοιπῶν Ἀσωμάτων Δυνάμεων. Ἦχος πλ. β΄. Ἑωθινόν Α΄.

(Τ.Μ.Ε 8ης Νοεμβρίου §§ 4 – 6).

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ταῖς ἐπαγρύπνοις προσευχαῖς...».
Κοντάκιον: «Τούς ὑπέρ φύσιν σου σοφέ...».
Ἀπόλυσις: (μικρά). «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. β΄ ἤχου 4 καί τῶν Ταξιαρχῶν στιχηρά Προσόμοια· «Τρισηλίου θεόδοτος...» 6.
Δόξα: Τῶν Ταξιαρχῶν· «Συγχάροητε ὑμῖν...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. β΄ ἤχου· «Τίς μή μακαρίσει σε...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Μηναίου.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν: Τῶν Ταξιαρχῶν· «Ὡς ταξιάρχης καί πρόμαχος...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Ἀγγελικαί δυνάμεις...», Δόξα τῶν Ταξιαρχῶν· «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...», Καί νῦν· τό ὁμόηχον Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. β΄ ἤχου, ἡ Λιτή τῶν Ταξιαρχῶν καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον τῶν Ταξιαρχῶν καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια: Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Κάθισματα: Εἰς τήν α΄ καί β΄ στιχολογίαν ἐν Ἀναστάσιμον, Δόξα τῶν Ταξιαρχῶν, Καί νῦν Θεοτοκίον. Εἰς τήν γ΄ Στιχολογίαν: Κάθισμα τῶν Ταξιαρχῶν μετά τοῦ Θεοτοκίου.

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. β' ἤχου καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Α') Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καὶ ὁ β' τῶν Ταξιαρχῶν.
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ ἀναστάσιμα καὶ τὸ Κάθισμα τῶν Ταξιαρχῶν· «Τῶν ἀσωμάτων τούς χορούς...» μετὰ τοῦ Θεοτοκίου.
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ταξιαρχῶν καὶ τὸ Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοιξω τὸ στόμα μου... ταύτης τὴν Εἴσοδον».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καὶ ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενής... τὰ ἱερά Εἰσόδια...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τὸ Α' Ἀναστάσιμον «Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν...», τὰ τῶν Ταξιαρχῶν· «Ὡς πρόμαχον καὶ πρύτανιν ...», «Ἄρρητως πυρσευόμενος...», «Ἐξουσιῶν Δυνάμεων...» καὶ τὸ Θεοτοκίον «Τιμιωτέρα πέφυκας...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καὶ τῶν Ταξιαρχῶν 4.
Δόξα:	Τῶν Ταξιαρχῶν· «Ὅπου ἐπισκιάση...».
Καὶ νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τὸ «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...», «Τῶν οὐρανίων στρατιῶν...», τοῦ Ἄπ. Βαρνάβα καὶ τὸ τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρῶτατος ναός...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Τῶν Ἀρχιστρατήγων· «Εἰ ὁ δι' ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος...» (Ἐβρ. β' 2 - 10).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ζ' Λουκᾶ· «Ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ὠ ὄνομα Ἰάειρος...» (Λουκ. ἡ' 41 - 56).
Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τὸ φῶς...». «Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΔ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Η΄ Ἑβδομάδος Λουκά.

Σημειώσεις:

1. Αἱ σημεριναί καταβασίαι «Ἄνοιξω τό στόμα μου...» ψάλλονται μέχρι τῆς 20ῆς Νοεμβρίου μέ τάς ἐξῆς ἀλλαγάς εἰς τό κείμενον:

Α΄ Ῥοδή: «... ταύτης τήν Εἴσοδον».

Γ΄ Ῥοδή: «... ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον».

Ε΄ Ῥοδή: «Ἐξέστη τά σύμπαντα ἐν τῇ σεπτῇ Εἰσόδῳ σου· σύ γάρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔνδον εἰσήλθες ἐν τῷ Ναῷ τοῦ Θεοῦ, ὥσπερ καθαρῶτατος Ναός, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσι σε, τήν εἰρήνην βραβεύουσα».

Θ΄ Ῥοδή: «Ἄπας γηγενῆς ... τά ἱερά Εἰσόδια τῆς Θεομήτορος καί βοάτω...».

2. Τό Κοντάκιον «Ὁ καθαρῶτατος Ναός...» ψάλλεται ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 25ῆς Νοεμβρίου. Ἐξαιρεῖται ἡ 20ῆ Νοεμβρίου, ὅποτε ψάλλεται τό Προεόρτιον «Εὐφροσύνης σήμερον...».

9. ΔΕΥΤΕΡΑ. Νεκταρίου Πενταπόλεως τοῦ θαυματουργοῦ, Ὀνησιφόρου καί Πορφυρίου μαρτύρων, Ματρῶνης καί Θεοκτίστης ὁσίων, Συμεῶν τοῦ Μεταφραστοῦ.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

10. ΤΡΙΤΗ. Ὀλυμπᾶ, Ῥοδίωνος, Σωσιπάτρου ἐκ τῶν Ὁ΄ Ἀποστόλων. Ἀρσενίου Καππαδόκου ὁσίου, Ὁρέστου μάρτυρος.

11. ΤΕΤΑΡΤΗ. Μηνᾶ Μεγαλομάρτυρος. Βίκτωρος καί Βικεντίου μαρτύρων, Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου, Στεφανίδος μάρτυρος.

12. ΠΕΜΠΤΗ. Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας, Νείλου ὁσίου.

13. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ Χρυσοστόμου.

Σήμερον ἄγει τά ὀνομαστήριά του ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Χρυσόστομος.

Ἐπί τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ τῆς Α.Μ. τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν κ.κ. Χρυσοστόμου τελεῖται Ἀρχιερατικόν συλλεΐτουργον ἐν τῷ

Καθηδρικῶ Ναῶ τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου ἐν Λευκωσίᾳ, προΐσταμένου τοῦ Μακαριωτάτου, μετὰ τό πέρας τοῦ ὁποίου ὁ Μακαριώτατος, ἀνερχόμενος ἐν τῷ Μεγάλῳ Συνοδικῶ, δέχεται τά συγχαρητήρια τῶν Ἐπισήμων καί τοῦ λαοῦ.

Τῇ Πέμπτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

- Ἀπολυτίκια:** «Ἐν τῇ ὑπομονῇ σου...» Δόξα: «Ταῖς τῶν δακρύων σου...».
- Κοντάκιον:** «Τόν πλοῦτον τόν σόν ἑσκόρπισας...».
- Ἀπόλυσις:** (μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

- Ἑσπέρια:** Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου «Τήν χρυσήλατον σάλπιγγα...» εἰς 6.
- Δόξα:** «Ὅσινε τρισμάκαρ...».
- Καί νῦν:** «Τίς μή μακαρίσει σε...».
- Εἴσοδος:** «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
- Ἀπόστιχα:** Τά 3 Προσόμοια: «Χαίροις τό χρυσαυγές...».
- Δόξα:** «Σάλπιγξ χρυσόφωνος...».
- Καί νῦν:** «Θεοτόκε σύ εἶ ἡ ἄμπελος... μετὰ τοῦ Ἱεράρχου...».
- «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
- Ἀπολυτίκια:** «Ἡ τοῦ στόματός σου...», Δόξα, Καί νῦν: «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Ἀπόλυσις:** «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῇ Παρασκευῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον: «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό: «Θεός Κύριος...»: «Ἡ τοῦ στόματός σου...», Δόξα: τό αὐτό, Καί νῦν: «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεῖς...».
- Καθίσματα:** Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου:	«Ὁ μὴ εἰσερχόμενος διά τῆς θύρας...» (Ἰωάν. ι΄ 1 – 9).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα: «Σήμερον σκιρτῶσιν ἐν Πνεύματι...», Καί νῦν: «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ἐξεχύθη ἡ χάρις...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου καί τοῦ Ἁγίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό κάθισμα τοῦ Ἱεράρχου: «Τῆς ἀρρήτου σοφίας...», Δόξα, Καί νῦν: τό Θεοτοκίον «Τόν φλογμόν τῆς γεένης...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Ἀνοίξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία: «Ἄπας γηγενής... τά Ἱερά Εἰσόδια...».
Ἑξαποστειλάρια:	«Τοῖς χρυσαυγέσι λόγοις σου...», «Τόν μεγαλοφωνότατον...» καί τό Θεοτοκίον «Παρθένε παναμώμητε...».
Αἶνοι:	Τά 4 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἱεράρχου: «Χρυσοῦ τηλαυγέστερον...».
Δόξα:	«Χρυσέοις ἔπεσι...».
Καί νῦν:	«Δέσποινα πρόσδεξαι...».
Δοξολογία:	Μεγάλη Ἀπολυτίκιον «Ἡ τοῦ στόματός σου...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ἡ τοῦ στόματός σου...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἡ τοῦ στόματός σου...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρῶτατος...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	«Τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς...» (Ἐβρ. ζ΄ 26 – 28, ἠ΄ 1 – 2).
Εὐαγγέλιον:	«Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰωάν. ι΄ 9 – 16).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

14. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, Εὐφημιανοῦ τοῦ Κυρίου, Κωνσταντίνου τοῦ ἐξ Ὑδροῦ νεομάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατά τήν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου ψάλλεται καί ἐξ ἰδιαιτέρας φυλλάδος.

15. ΚΥΡΙΑΚΗ Η΄ ΛΟΥΚΑ. Γουρία, Ἀβίβου καί Σαμωνᾶ μαρτύρων καί Ὁμολογητῶν. Ἦχος βαρύς. Ἑωθινόν Β΄.

Ἀπό σήμερον ἄρχεται ἡ νηστεία τῶν Χριστουγέννων (τεσσαρακονθήμερος).

Τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Ἀπόστολε Ἅγιε Φίλιππε...».

Κοντάκιον:

«Ὁ μαθητής καί φίλος...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός – Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Ἀναστάσιμα τοῦ βαρέος ἤχου 6 καί τῶν Ἁγίων στιχηρά Προσόμοια: «Ἀβιβος ὁ πάνσοφος...» 4.

Δόξα:

Τῶν Ἁγίων «Ἡ Ἑδεσσα εὐφραίνεται...».

Καί νῦν:

Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ βαρέος ἤχου «Μήτηρ μέν ἐγνώσθης...».

Εἵσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».

Ἀπόστιχα:

Τά Ἀναστάσιμα.

Δόξα:

Τῶν Ἁγίων «Δεῦτε φιλομάρτυρες...».

Καί νῦν:

Τό ὁμόηχον Θεοτοκίον «Ὡ θαύματος καινοῦ...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

Τό Ἀναστάσιμον «Κατέλυσας...», Δόξα τῶν Ἁγίων «Τά θαύματα τῶν Ἁγίων σου...», Καί νῦν «Χαῖρε πύλη Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωΐ: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ βαρέος ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί ἡ Ὑπακοή τοῦ βαρέος ἤχου. Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ βαρέος ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Β΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Ἀγίων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά Καθίσματα τῶν Ἀγίων· «Τριάδος τῆς σεπτῆς...», Δόξα· «Τῷ Σταυρῷ ὀπλισθέντες...», Καί νῦν· «Τήν Σοφίαν καί Λόγον...».
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Ἀνοιξω τό στόμα μου... ταύτης τήν Εἴσοδον».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Ἄπας γηγενῆς ... τά Ἱερά Εἰσόδια...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Β΄ Ἀναστάσιμον «Τόν λίθον θεωρήσασαι...», τῶν Ἀγίων· «Ὡς πάλοι διεσώσατε...» καί τό Θεοτοκίον· «Ὁ πάντα τῆ θεότητι...».
- Αἶνοι:** Τά Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ βαρέος ἤχου.
- Δόξα:** Τό Β΄ Ἑωθινόν «Μετά μύρων...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς Κυριακῆς.
- Εἰσοδικόν:** «Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
- Ἀπολυτίκια:** «Κατέλυσας...», «Τά θαύματα τῶν Ἀγίων σου...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
«Ὁ καθαρῶτατος ναός...».
- Κοντάκιον:** Τρισάγιον.
- Ἀπόστολος:** Κυριακῆς ΚΔ΄ Ἐπιστολῶν· «Χριστός ἐστίν ἡ εἰρήνη ἡμῶν...» (Ἐφεσ. β΄ 14 - 22, κεφ. β΄).

Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ἡ΄ Λουκᾶ· «Νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ι΄ 25 - 37).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΕ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Θ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

16. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ματθαίου τοῦ Ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία τοῦ Εὐαγγελιστοῦ ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Ἀπόστολος τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Ὁ Θεός ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους...» (Α΄ Κορ. δ΄ 9 - 16) καί Εὐαγγέλιον τοῦ Εὐαγγελιστοῦ· «Παράγων ὁ Ἰησοῦς εἶδεν ἄνθρωπον...» (Ματθ. θ΄ 9 - 13) (Ζῆτει τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε΄ Ἑβδομάδος Ματθαίου).

17. ΤΡΙΤΗ. Γρηγορίου ἐπισκόπου Νεοκαισαρείας καί Γενναδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

18. ΤΕΤΑΡΤΗ. Πλάτωνος καί Ῥωμανοῦ μαρτύρων. Ἀναστασίου νεομάρτυρος.

19. ΠΕΜΠΤΗ. Ἀβδίου Προφήτου. Βαρλαάμ, Ἡλιοδώρου, Ἀνθίμου μαρτύρων.

20. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Προεόρτια τῆς ἐν τῷ Ναῷ Εἰσόδου τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου καί Πρόκλου Κωνσταντινουπόλεως, Σωζομένου ὁσίου τοῦ ἐν Γαλατεία Καρπασίας.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τὴν ἐν τῷ Μηναίῳ τάξιν. Εἰς τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν Κοντάκιον τό Προεόρτιον «Εὐφροσύνης σήμερον...».

21. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Η ΕΝ Τῷ ΝΑῶ ΕΙΣΟΔΟΣ ΤΗΣ ΥΠΕΡΑΓΙΑΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ
Ἀπολυτίκιον: «Χαράν προμνηστεύεται...».

Κοντάκιον: «Εὐφροσύνης σήμερον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν...» καὶ τὰ ἕτερα 3 Προσόμοια· «Τῶν Ἁγίων εἰς Ἅγια...».

Δόξα, Καί νῦν: «Μετά τό τεχθῆναί σε...».

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Ἀπόστιχα: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια· «Χαίρει ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ...».

Δόξα, Καί νῦν: «Σήμερον τά στίφη τῶν πιστῶν...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...» (τρῖς).

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἑορτῆς, Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας... » (τρῖς).

Καθίσματα: Ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀναβαθμοί: Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον: «Ἄκουσον θύγατερ καὶ ἴδε καὶ κλῖνον τό οὖς σου καὶ ἐπιλάθου τοῦ λαοῦ σου καὶ τοῦ οἴκου τοῦ πατρός σου καὶ ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου».

Στίχος: «Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου: «Ἀναστᾶσα Μαριάμ ἐπορεύθη...» (Λουκ. α΄ 39 - 49, 56).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα). Δόξα· «Σήμερον ὁ ναός ὁ ἔμψυχος...»
 Καί νῦν· τό αὐτό, «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Σήμε-

	ρον ὁ θεοχώρητος ναός...» (ζήτηει εἰς τὴν Λιτὴν).
Κανόνες:	Οἱ ἐν τῷ Μηναίῳ δύο Κανόνες μετὰ στίχου «Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς».
Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τό κάθισμα· «Ἀναβόησον Δαυίδ...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Μηναίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἄντι Τιμιωτέρας:	Ἡ Θ' Ὠδὴ ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν Τιμιωτέραν καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...» (τρὶς).
Αἶνοι:	Τὰ 4 Στιχηρὰ Προσόμοια· «Λαμπαδηφόροι Παρθένοι...».
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καὶ τό «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα: Τῆς ἑορτῆς ὡς ἀκολούθως:

Ἀντίφωνον Α'.

● Μέγας Κύριος καὶ αἰνετός σφόδρα. ● Δεδοξασμένα ἐλάληθη περὶ σοῦ ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. ● Ὁ Θεός ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται. ● Καθάπερ ἠκούσαμεν οὕτω καὶ εἶδομεν. ● Δόξα, Καί νῦν.	}	«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β'.

● Ἦγίασε τό σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. ● Ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἀγιάσματι αὐτοῦ. ● Αὕτη ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ. ● Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ.	}	«Σῶσον ἡμᾶς, Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Δόξα, Καί νῦν «Ὁ Μονογενής...».

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Τό πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.
 - Πᾶσα ἡ δόξα τῆς θυγατρὸς τοῦ βασιλέως ἔσωθεν, ἐν κροσσωτοῖς χρυσοῖς περιβεβλημένη, πεποικιλμένη.
 - Ἄπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς.
- } «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...».

Εἰσοδικόν: «Δεῦτε προσκυνήσωμεν ... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».

Ἀπολυτίκιον (μετά τὴν Εἴσοδον): «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος ναός...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος: Τῆς Ἑορτῆς «Εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή...» (Ἑβρ. θ΄ 1 - 7).

Εὐαγγέλιον: Τῆς Ἑορτῆς «Εἰσῆλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς κώμην τινά...» (Λουκ. η΄ 38 - 42, ια΄ 27 - 28).

Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου ... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».

Κοινωνικόν: «Ποτήριον σωτηρίου...».

«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...» καί Ἀπόλυσις.

Σημείωσις: Αἱ καταβασαί «Χριστός γεννᾶται» ψάλλονται ἀπό τῆς 21ης Νοεμβρίου μέχρι καί τῆς 24ης Δεκεμβρίου. Τὴν 25ην Δεκεμβρίου ὡς καί τὴν 31ην Δεκεμβρίου, ἡμέραν τῆς ἀποδόσεως τῆς Ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων, ψάλλονται τόσον αἱ Καταβασαί «Χριστός γεννᾶται...» ὅσον καί αἱ «Ἐσωσε λαόν...».

22. ΚΥΡΙΑΚΗ Θ΄ ΛΟΥΚΑ. Φιλήμονος ἀποστόλου, Ἀρχίππου, Ὀνησίμου. Κικιλίας μάρτυρος, Σωζομένου ὀσίου τοῦ Κυπρίου. Ἦχος πλ. δ΄. Ἑωθινόν Γ΄.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

Κοντάκιον: «Ὁ καθαρώτατος ναός...».

Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιαικός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ πλ. δ΄ ἤχου 6 καί Μεθέορτα· «Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος...» εἰς 4 (22α Νοεμ.).
Δόξα:	«Μετά τό τεχθῆναί σε...» (ζήτει εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς 21ης Νοεμ.).
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	«Σήμερον τῷ Ναῶ προσάγεται...» (22α Νοεμ.).
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Ἐξ ὕψους...», Δόξα, Καί νῦν· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. δ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεὸς Κύριος...»· «Ἐξ ὕψους κατήλθες...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά μεθέορτα (22α Νοεμ.)
	Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ πλ. δ΄ ἤχου καί ἅπανα ἢ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Γ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ β΄ τῆς Ἑορτῆς.
Ἄπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό μεθέορτον Κάθισμα· «Δικαίων ὁ καρπός...».
Ἄφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τά ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστὸς γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».

Ἐξαποστειλάρια:	Τό Γ΄ Ἀναστάσιμον· «Ὅτι Χριστός ἐγήγερται...» καί τό τῆς Ἑορτῆς· «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα 4 καί μεθέορτα· «Ρίζης μέν ἐκ Δαυίδ...» 4 (ζήτει ταῦτα εἰς τόν Στίχον 22ας Νοεμ.), μέ στίχους εἰς τά δύο τελευταῖα «Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς» καί «Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καί ἀγαλλιάσει».
Δόξα:	Τό Γ΄ Ἑωθινόν· «Τῆς Μαγδαληνῆς Μαρίας...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τό δεύτερον ἀντίφωνον· «...ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ἐξ ὕψους κατήλθες...», «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρώτατος ναός...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΕ΄ Ἐπιστολῶν· «Παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγώ ὁ δέσμιος...» (Ἐφεσ. δ΄ 1 – 7).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Θ΄ Λουκᾶ· «Ἀνθρώπου τινός πλουσίου...» (Λουκ. ιβ΄ 16 – 21).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΣΤ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια Γ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

23. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀμφιλοχίου ἐπισκόπου Ἰκονίου, Γρηγορίου Ἀκραγαντίνων, Ἑλένου ἐπισκόπου Ταρσοῦ.

24. ΤΡΙΤΗ. Κλήμεντος ἐπισκόπου Ῥώμης, Πέτρου Ἀλεξανδρείας, Φιλουμένου μάρτυρος.

25. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου. Αἰκατερίνης τῆς Μεγαλομάρτυρος καὶ Πανσόφου. Μερκουρίου μεγαλομάρτυρος.

Τῆ Τρίτῃ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:

«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

Κοντάκιον:

«Ὁ καθαρώτατος ναός...».

Ἀπόλυσις:

(μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:

Τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς: «Σήμερον πιστοὶ χορεύσωμεν...» καὶ τὰ 3 Προσόμοια τῆς Ἀγίας: «Σήμερον τέρεται πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια...».

Δόξα:

Τῆς Ἀγίας: «Χαρμονικῶς τῆ πανηγύρει...».

Καὶ νῦν:

Τῆς ἑορτῆς: «Μετά τό τεχθῆναί σε...».

Εἴσοδος:

«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἀγίας. (Τά νεώτερα Μηναια παραθέτουσι τά Ἀναγνώσματα, ἐνῶ τά παλαιότερα παραπέμπουσιν εἰς τὴν 23ην Ἀπριλίου).

Ἀπόστιχα:

Τὰ 3 στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς: «Χαίρει ὁ οὐρανός καὶ ἡ γῆ...» μετά τῶν στίχων αὐτῶν (ζήτηε εἰς τόν Ἑσπερινόν τῆς Ἑορτῆς).

Δόξα:

Τῆς Ἀγίας: «Βίον ἄϋλον ἐξησηχημένη...».

Καὶ νῦν:

Τῆς Ἑορτῆς: «Σήμερον τά στίφη τῶν πιστῶν...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

Τῆς Ἑορτῆς: «Σήμερον τῆς εὐδοκίας Θεοῦ τό προοίμιον...», Δόξα: τῆς Ἀγίας «Τὴν πανεύφημον νύμφην...», Καὶ νῦν: τῆς Ἑορτῆς «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

Ἀπόλυσις:

«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Τετάρτῃ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τῆς Ἀγίας, Καὶ νῦν: «Σήμερον ὁ θεοχώρητος ναός...». Τρισάγιον καὶ Ἀπολυτίκιον «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...» ὡς εἰς τόν Ἑσπερινόν.
- Καθίσματα:** Τῆς Ἀγίας καί τῆς Ἑορτῆς ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.
- Ἄναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἄναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ».
- Στίχοι:** «Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος».
- Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:** Τῆς Ἀγίας: «Ἐμοιῶθη ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν...» (Ματθ. κε΄ 1 - 13) (Σαββάτω ἰζ΄ ἑβδομάδος Ματθαίου).
- Ὁ Ν΄ Ψαλμός:** (Χῦμα). Δόξα: «Ταῖς τῆς ἀθληφόρου...» Καί νῦν «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Βίον ἄϋλον ἐξησηχημένη...».
- Κανόνες:** Οἱ δύο Κανόνες τῆς Ἑορτῆς καί ὁ τῆς Ἀγίας.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Καθίσματα τοῦ Μηναίου «Τήν σοφίαν τήν ὄντως...» Δόξα, Καί νῦν «Ἡ ἀμίαντος ἀμνάς...».
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς Ἀγίας. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
- Καταβασίαι:** «Χριστός γεννᾶται...».
- Ἄντι Τιμιωτέρας:** Ἡ Θ΄ Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων τῆς Ἑορτῆς μετά τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς ἐν τῇ κυριωνύμῳ ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς. Καταβασία: «Μεγάλυνον ψυχῇ μου τήν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων. Μυστήριον ξένον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τῆς Ἀγίας «Ἐνεύρωσας τό φρόνημα...» καί τῆς Ἑορτῆς «Ἦν πάλαι προκατήγγειλε...».
- Αἶνοι:** Τά 3 πρῶτα Στιχηρά Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς «Λαμπαδηφόροι παρθένοι...» καί τά 3 Προσόμοια τῆς Ἀγίας «Μνήμη τήν πανίερον...».
- Δόξα:** Τῆς Ἀγίας «Βίον ἄϋλον ἐξησηχημένη...».
- Καί νῦν:** Τῆς ἑορτῆς «Σήμερον τῷ ναῷ προσάγεται...».
- Δοξολογία:** Μεγάλῃ καί τό «Σήμερον τῆς εὐδοκίας...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

- Ἀντίφωνα:** Τῆς ἑορτῆς.

Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκιον:	«Σήμερον τῆς εὐδοκίας...», «Τὴν πανεύφημον νύμφην...» καὶ τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ὁ καθαρώτατος ναός...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τῆς Ἁγίας «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 - δ' 5).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς Ἁγίας «Ἠκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος...» (Μάρκ. η' 24 - 34, ια' 27 - 28).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄγγελοι τὴν Εἴσοδον τῆς Παρθένου... Ὡς ἐμψύχῳ Θεοῦ κιβωτῶ...».
Κοινωνικόν:	«Ποτήριον σωτηρίου...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

26. ΠΕΜΠΤΗ. Στυλιανοῦ τοῦ Παφλαγόνος, Ἀλυπίου τοῦ Κιονίτου, Νίκωνος τοῦ «Μετανοεῖτε», ὁσίων.

Σημείωσις: Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καὶ τῆς 24ης Δεκεμβρίου Κοντάκιον ψάλλεται τό «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν προαιώνιον Λόγον...». Μόνον τὴν 9ην Δεκεμβρίου ψάλλεται τό Κοντάκιον τῆς Ἁγίας Ἄννης.

27. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Ἰακώβου τοῦ Πέρσου. Ναθαναὴλ ὁσίου.

28. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Στεφάνου Ὁμολογητοῦ, Εἰρηνάρχου μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

29. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΓ' ΛΟΥΚΑ. Παραμόνου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτύρων. Διονυσίου Κορίνθου, Νικολάου Θεσσαλονίκης, Φιλουμένου μάρτυρος. Φιλουμένου νέου Ἱερομάρτυρος τοῦ Κυπρίου. **Ἦχος α'. Ἐωθινόν Δ'.**

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Ἀπόστολοι Μάρτυρες...».
Κοντάκιον:	«Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιμακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα τοῦ α΄ ἡχου 7 καί τοῦ Μηναιίου 3.
Δόξα, Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ α΄ ἡχου· «Τήν παγκόσμιον δόξαν...».
Εἴσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα, Καί νῦν:	«Ἴδού πεπλήρωται...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανών τοῦ α΄ ἡχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...», Τρισάγιον, ἡ Ὑπακοή τοῦ α΄ ἡχου καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἑξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Τό Ἀναστάσιμον· «Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· Θεοτοκίον· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...»..
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν. Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ α΄ ἡχου καί ἅπανσα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Δ΄) Εὐαγγελίου.
Κανόνες:	Ὁ Ἀναστάσιμος, καί ὁ τοῦ Μηναιίου.
Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Μηναιίου· «Ὁ Μάρτυς Παράμονος...», Δόξα, Καί νῦν· Θεοτοκίον «Τήν χάριν νῦν ἅπαντες...».
Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῶ ἀναστάσιμα. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἑξαποστειλάρια:	Τό Δ΄ Ἀναστάσιμον· «Τοῖς ἀρεταῖς ἀστράψαντες...» καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Τό χαίρετε φθεγξάμενος...».

Αἶνοι:	Τά Ἀναστάσιμα Στιχηρά τοῦ α΄ ἤχου.
Δόξα:	Τό Δ΄ Ἑωθινόν· «Ὁρθρος ἦν βαθύς...».
Καί νῦν:	«Υπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη· καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς ΚΣΤ΄ Ἐπιστολῶν· «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφ. ε΄ 8 - 19).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς ΠΓ΄ Λουκᾶ· «Ἄνθρωπος τις προσήλθε τῷ Ἰησοῦ...» (Λουκ. ιη΄, 18 - 27).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΖ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΑ΄ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

30. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου. Φρουμεντίου ἐπισκόπου Ἰνδίας.

Τῆ Κυριακῆ ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τοῦ λίθου σφραγισθέντος...».
Κοντάκιον:	Ἡ Ὑπακοή τοῦ α΄ ἤχου.
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιματός.

Ἑσπέρια:	Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὁ τῷ Προδρόμου φωτί...» εἰς 6.
Δόξα:	Τοῦ Ἀποστόλου «Τήν τῶν ἰχθύων ἄγραν...».
Καί νῦν:	Τό Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἡσαΐα χόρευε...».

Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα.
Ἀπόστιχα:	Τά 3 Στιχηρά Προσόμοια «Χαίροις ὁ λογικός οὐρανός...».
Δόξα:	«Τόν συναίμονα Πέτρου...».
Καί νῦν:	Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν...». «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῆ Δευτέρα πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ἡ Λιτή τοῦ Ἀποστόλου, τό Ἀπολυτίκιον «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...» καί ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».
Καθίσματα:	Τά τοῦ Μηναίου κατά σειράν.
Ἀναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Εἰς πᾶσαν τήν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καί εἰς τά πέρατα τῆς οἰκουμένης τά ῥήματα αὐτοῦ».
Στίχος:	«Οἱ οὐρανοί διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δέ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλει τό στερέωμα».
Εὐαγγέλιον Ὅρθρου:	«Περιπατῶν ὁ Ἰησοῦς παρά τήν θάλασσαν...» (Ματθ. δ΄ 18 - 23).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός... Ὁ Πρωτόκλητος μαθητής...» (ζῆτει τοῦτο εἰς τήν Λιτήν).
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου καί ὁ πρῶτος τοῦ Ἀποστόλου «Τήν τεθολωμένην μου ψυχὴν...».

Ἄπο γ' Ὠδῆς:	Τά καθίσματα τοῦ Ἀποστόλου· «Ὡς Πρωτόκλητον πάντων...», Δόξα· «Τῶν εἰδώλων τά θράση καταβαλῶν...», Καί νῦν τό Θεοτοκίον· «Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Πρωτοκλήτου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν καί ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων, Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά τοῦ Ἀποστόλου· «Ὁ Λόγος ὁ προάναρχος...», «Τοῦ Πέτρου τόν συναίμονα...» καί τό Θεοτοκίον· «Θεόν ὄνπερ ἐγέννησας...».
Αἶνοι:	Τά 4 τοῦ Ἀποστόλου· «Βηθσαῖδά νῦν ἀγάλλου...».
Δόξα:	Τοῦ Ἀποστόλου· «Τόν κήρυκα τῆς πίστεως...»
Καί νῦν:	Τό Προεόρτιον· «Υπόδεξαι Βηθλεέμ...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν Ἁγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὡς τῶν Ἀποστόλων Πρωτόκλητος...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Ὁ Θεός ἡμᾶς τοῦ Ἀποστόλους...» (Α΄ Κορ. δ' 9 - 16) (ζήτηι τῇ Δεκάτη Κυριακῇ).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Πρωτοκλήτου· «Εἰστήκει ὁ Ἰωάννης καί ἐκ τῶν Μαθητῶν...» (Ἰωάν. α' 36 - 52).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

Ἔχων ἡμέρας 31.

1. **ΤΡΙΤΗ.** Ναούμ προφήτου, Φιλαρέτου τοῦ Ἐλεήμονος
2. **ΤΕΤΑΡΤΗ.** Ἀββακούμ προφήτου, Μυρόπης μάρτυρος, Ἀββακούμ ὁσίου τοῦ ἐν Καλαμιθάσῃ ἀσκήσαντος παρά τό χωρίον Φτερικουίδι, Πορφυρίου τοῦ Καυσοκαλυβίτου.
3. **ΠΕΜΠΤΗ.** Σοφονίου προφήτου, Θεοδούλου ὁσίου καί Θεοδούλου τοῦ διά Χριστόν σαλοῦ τοῦ Κυπρίου, Ἀγγελῆ νεομάρτυρος.
4. **ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Βαρβάρας μεγαλομάρτυρος,** Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ, Κασσιανοῦ ὁσίου τοῦ Κυπρίου.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ. Προκειμένου περὶ τοῦ πανηγυρικοῦ ἑορτασμοῦ μόνον τῆς Ἁγίας Βαρβάρας ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας φυλλάδος τῆς Ἁγίας ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναίων.

Καί νῦν τῶν Ἑσπερίων λέγομεν τό ὁμόηχον τοῦ Δοξαστικοῦ «Τίς μή μακαρίσει σε...». Ἐν τῇ Λειτουργίᾳ: Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας «Πρό τοῦ ἐλθεῖν τήν πίστιν...» (Γαλ. γ' 23 - δ' 5). Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας «Ἦκολούθει τῷ Ἰησοῦ ὄχλος πολὺς...» (Μάρκ. ε' 24 - 34). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

5. **ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σάββα τοῦ ἡγιασμένου.** Διογένους μάρτυρος.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται κατὰ τήν τάξιν τοῦ Μηναίου. Εἰς τό Καί νῦν τῶν Ἀποστίχων: «Δέσποινα πρόσδεξαι...». Εὐαγγέλιον Ὁρθρου «Ἔστη ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τόπου πεδινοῦ...» (Λουκ. στ' 17 - 23). Κατα-

βασίαι «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος τοῦ Ὁσίου «Ὁ καρπός τοῦ πνεύματος...» (Γαλ. ε' 22 - στ' 2). Εὐαγγέλιον «Πάντα μοι παρεδόθη...» (Ματθ. ια' 27 - 30). Κοινωνικόν «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».

6. ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ. Νικολάου Ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ. Ἦχος β'. Ἐωθινόν Ε'.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ταῖς τῶν δακρῦων σου ῥοαῖς...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπό βρέφους τῷ Θεῷ...» (5ῃ Δεκ.).
Ἀπόλυσις: (μικρά) «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ β' ἤχου 4 καί τά τέσσερα στιχηρά Προσόμοια: «Μύροις παροικήσας αἰσθητῶς...» εἰς 6 (Τά ἕτερα Προσόμοια: «Ποίοις εὐφημιῶν» δέν ψάλλονται).
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου «Ἱεραρχῶν τήν καλλονήν...»..
Καί νῦν: Τό α' Θεοτοκίον τοῦ β' ἤχου «Παρηλθεν ἡ σκιά...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου.
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου· «Ἄνθρωπε τοῦ Θεοῦ...».
Καί νῦν: Προεόρτιον Ἰδιόμελον «Ἀνύμφευτε Παρθένε...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον «Ὅτε κατήλθες...», Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Κανόνα Πίστεως...», Καί νῦν «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...»..
Ἀπόλυσις: «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν' Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ β' ἤχου, ἡ Λιτή τοῦ Ἁγίου καί τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον, τό Ἀπολυτίκιον «Κανόνα πίστεως...» καί Ἀπόλυσις.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:**Καθίσματα:**

Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
 Εἰς τήν α΄ στιχολογίαν: Ἐν Ἀναστάσιμον,
 Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Ἀστράπτεις ἐν τῇ γῆ...»,
 Καί νῦν Θεοτοκίον· «Μαρία τό σεπτόν...».
 Εἰς τήν β΄ στιχολογίαν: Ἐν Ἀναστάσιμον,
 Δόξα τοῦ Ἁγίου· «Τῶν πιστῶν προίστα-
 σαι...», Καί νῦν Θεοτοκίον· «Προστασία ἄμα-
 χε...».
 Εἰς τήν γ΄ στιχολογίαν: Τοῦ Ἁγίου· «Προστά-
 τής θερμότητος...», Δόξα, Καί νῦν Θεοτοκίον·
 «Ταχύ δέξαι Δέσποινα...».

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ β΄ ἤχου καί ἅπα-
 σα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ε΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:**Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:**

Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Ἁγίου.
 Κοντάκιον καί Οἶκος τά Ἀναστάσιμα, τό Κά-
 θισμα τοῦ Ἁγίου· «Ποταμόν ἰαμάτων...», Δό-
 ξα, Καί νῦν Θεοτοκίον «Τήν Σοφίαν καί Λό-
 γον...».

Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξά-
 ριον τῆς ἡμέρας.

Καταβασίαι:**Ἡ Τιμιωτέρα:**

«Χριστός γεννᾶται...».
 Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τήν
 τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τό Ε΄ Ἀναστάσιμον· «Ἡ ζωὴ καί ὁδός
 Χριστός...», τά δύο τοῦ Ἁγίου· «Τόν μέγαν
 ἀρχιποίμενα...» καί· «Μεγάλως σε ἐδόξα-
 σεν...» καί τό Θεοτοκίον· «Σοφίαν ἐνυπόστα-
 τον...».

Αἶνοι:

Ἀναστάσιμα 4 καί τά 4 Στιχηρά Προσόμοια
 τοῦ Ἁγίου· «Τῆς Ἐκκλησίας τὰ ἄνθη...».

Δόξα:

Τοῦ Ἁγίου· «Σαλπίσωμεν ἐν σάλπιγγι ἁσμά-
 των...»..

Καί νῦν:**Δοξολογία:**

«Ὑπερευλογημένη...».

Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ**Ἀντίφωνα:**

Τῆς Κυριακῆς.

Εισοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Ὅτε κατῆλθες...», «Κανόνα πίστεως...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν...» (Ἐβρ. ιγ' 17 - 21).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς Ἰ Λουκᾶ «Ἦν διδάσκων ὁ Ἰησοῦς...» (Λουκ. ιγ', 10 - 17).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΗ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΒ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

7. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἀμβροσίου ἐπισκόπου Μεδιολάνων, Ἀθηνοδώρου μάρτυρος.

8. ΤΡΙΤΗ. Προεόρτια τῆς Συλλήψεως τῆς Ἁγίας Ἄννης, Παταπίου ὁσίου, Σωσθένους, Ἀπολλώ, Κηφᾶ, Τυχικοῦ καί Ἐπαφροδίτου ἐκ τῶν Ὁ Ἀποστόλων. Σωφρονίου καί Δαμιανοῦ ἐπισκόπων Κύπρου.

9. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἡ Σύλληψις τῆς Ἁγίας Ἄννης, Μητρος τῆς Θεοτόκου καί ἡ ἀνάμνησις τῶν Ἐγκαινίων.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναίῳ.

Καταβασίαι· «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον· «Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη...». Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας· «Ἀβραάμ δύο υἱούς ἔσχεν...» (Γαλ. δ' 22 - 27). Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας· «Οὐδεὶς λύχνον ἄψας...» (Λουκ. η' 16 - 21). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν· «Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ τοῖς εὐθέσι πρέπει αἰνεσις».

10. ΠΕΜΠΤΗ. Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου, Ἐρμογένους καί Εὐγράφου μαρτύρων.

11. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Δανιήλ τοῦ Στυλίτου, Νόμωνος καί Βηχιανοῦ ὁσίων.

12. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθούντος τοῦ θαυματουργοῦ.

Πλήρης ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου εὐρίσκεται εἰς τό τέλος τοῦ ἐν χρήσει Μηναίου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας καί εἰς τά Κύπρια Μηναιᾶ.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ὑπομονῆς στύλος γέγονας...».
Κοντάκιον: «Ὡσπερ ἀστήρ πολύφωτος...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός.

Ἑσπέρια: Τά 3 στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου «Σήμερον πιστοί...» καί τά ἕτερα 3 «Ποίοις εὐφημιῶν...».

Δόξα: «Ὅσιε Πάτερ μακάριε...».

Καί νῦν: Τό προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Σπήλαιον εὐτρεπίζου...».

Εἵσοδος: «Φῶς ἱλαρόν...», τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας καί τά Ἀναγνώσματα (ζήτηι τῆ βῆ Δεκεμβρίου).

Ἀπόστιχα: Τά τοῦ Μηναίου.

Δόξα: «Ἱεραρχῶν τό θεῖον κεμήλιον...».

Καί νῦν: Προεόρτιον Ἰδιόμελον· «Ἰδού καιρός ἤγγικε...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια: Τοῦ Ἁγίου· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...», Δόξα, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».

Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν ἢ Λιτή τοῦ Ἁγίου, Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».

ΟΡΘΟΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...», Δόξα· τό αὐτό, Καί νῦν· «Τοῦ Γαβριήλ φθεγξαμένου...».
Καθίσματα:	Τά ἐν τῷ Μηναίῳ κατά σειράν.
Ἄναβαθμοί:	Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
Προκείμενον:	«Τό στόμα μου λαλήσει σοφίαν καί ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν».
Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	«Ἀμήν, Ἀμήν, λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος...» (Ἰω. ι΄ 1 - 9) (13ῆ Νοεμ).
Ὁ Ν΄ Ψαλμός:	(Χῦμα). Δόξα· «Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου...», Καί νῦν· «Ταῖς τῆς Θεοτόκου...», «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» «Πατέρων ἀγλάισμα Σπυριδίων σοφέ...».
Κανόνες:	Τῆς Θεοτόκου· «Πολλοῖς συνεχόμενος πειρασμοῖς...» καί τοῦ Ἁγίου.
Ἀπό γ΄ Ὁδῆς:	Τό Κάθισμα τοῦ Ἁγίου· «Ἐκ ποιμνίων προβάτων...», Δόξα, Καί νῦν· Προεόρτιον «Τῶν γενεθλίων τοῦ Χριστοῦ...».
Ἀφ΄ στ΄ Ὁδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχὴ μου τὴν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τά δύο τοῦ Ἁγίου· «Σέ ἐξ ἀλόγου ποιμένης...» καί «Ἐδόξασεν ἐν θαύμασι...» καί τό Θεοτοκίον· «Ἐκύησας πανάχραντε...».
Αἶνοι:	Τά 3 Προσόμοια τοῦ Ἁγίου εἰς 4.
Δόξα:	«Ὅσιε Πάτερ, Ἱεράρχα αἰοῖδιμε...».
Καί νῦν:	«Ἐκ παντοίων κινδύνων...».
Δοξολογία:	Μεγάλῃ καί τό ἀπολυτίκιον· «Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...»
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἐν ἀγίοις θαυμαστός...».
Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...» καί τό τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Ἁγίου· «Ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε...» (Ἐφεσ. ε' 8 - 19) (ζήτει τοῦτον τῇ κστ' Κυριακῇ Ἐπιστολῶν).
Εὐαγγέλιον:	Τοῦ Ἁγίου· «Ἐγώ εἰμι ἡ θύρα...» (Ἰω. ι' 1 - 9) (13ῃ Νοεμ.).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

13. ΚΥΡΙΑΚΗ ΙΑ΄ ΛΟΥΚΑ (ΤΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ). Εὐστρατίου, Αὐξεντίου, Εὐγενίου, Μαρδαρίου καί Ὁρέστου τῶν μαρτύρων. Λουκίας τῆς παρθένου. Νεοφύτου, Ἰγνατίου, Προκοπίου καί Νεΐλου ὁσίων κτιτόρων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαχαιρᾶ. Ἦχος γ'. Ἑωθινόν ΣΤ'.

(Τ.Μ.Ε. Προπατόρων §§ 1 - 3)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον:	«Τῆς Συνόδου τῆς πρώτης...».
Κοντάκιον:	«Τῷ πόθῳ Χριστοῦ...».
Ἀπόλυσις:	(μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προομιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια:	Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ γ' ἤχου 6 καί τῶν Προπατόρων· «Τῶν Προπατόρων σήμερον πιστοί...» 4 (Ζήτει μετά τήν 11ην Δεκ.).
Δόξα:	Τῶν Προπατόρων· «Τούς πρό νόμου Πατέρας...».
Καί νῦν:	Τό α' Θεοτοκίον τοῦ γ' ἤχου· «Πῶς μή θαναμάσωμεν...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἱλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	«Τῶν Προπατόρων τό σύστημα...».
Καί νῦν:	«Ἀσπόρως ἐκ θείου Πνεύματος...».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

- Ἀπολυτίκια:** Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα, Καί νῦν τῶν Προπατόρων «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ γ΄ ἤχου, τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...». Τό Ἀναστάσιμον «Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», Δόξα τό αὐτό, Καί νῦν τῶν Προπατόρων «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...».
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα κατά σειράν.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ γ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (ΣΤ΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τῶν Προπατόρων.
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Ἡ Ὑπακοή «Εἰς δρόσον τοῖς παισὶ...», καί τά ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος.
- Ἀφ΄ στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Προπατόρων. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί εἶτα τῶν Προπατόρων.
- Καταβασίαι:** «Χριστός γεννᾶται...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό ΣΤ΄ Ἀναστάσιμον «Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος...», τῶν Προπατόρων «Πατέρων μνήμην σήμερον...» καί «Ἀδάμ ἀνευφημήσωμεν...» καί τό Θεοτοκίον «Ἀγνή Παρθένε ἄχραντε...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα 4 καί τῶν Προπατόρων τά 3 Προσόμοια εἰς 4.
- Δόξα:** Τῶν Προπατόρων «Δεῦτε ἅπαντες πιστῶς πανηγυρίσωμεν...».
- Καί νῦν:** «Ὑπερευλογημένη...».
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Εὐφραινέσθω τά οὐράνια...», «Ἐν πίστει τούς Προπάτορας...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
	Τρισάγιον.
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ὅταν ὁ Χριστός φανερωθῆ...» (Κολ. γ´ 4 – 11).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς τῶν Προπατόρων· «Ἄνθρωπός τις ἐποίησε δεῖπνον μέγα...» (Λουκ. ιδ´ 16 – 24).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΚΘ´ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΓ´ Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

14. ΔΕΥΤΕΡΑ. Θύρσου, Λευκίου, Καλλινίκου, Φιλήμονος μαρτύρων καί τῶν σύν αὐτοῖς.

15. ΤΡΙΤΗ. Ἐλευθερίου ἱερομάρτυρος καί Ἀνθίας τῆς μητρός αὐτοῦ.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἔχει ἐν τῷ Μηναιῶ.

Καταβασίαι· «Χριστός γεννᾶται...». Κοντάκιον· «Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...». Ἀπόστολος καί Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου (Β´ Τιμ. α´ 8 – 18) καί (Μάρκ. β´ 23 – γ´ 5). Εἰς τό «Ἐξαιρέτως» «Ἄξιόν ἐστιν...», Κοινωνικόν· «Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον».

16. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἁγαίου προφήτου, Μοδέστου ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων, Θεοφανοῦς βασιλίσσης.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Μοδέστου ψάλλεται ἐκ τῆς ἰδιαίτερας αὐτοῦ φυλλάδος ἢ ἐκ τῶν Κυπρίων Μηναιῶν.

17. ΠΕΜΠΤΗ. Δανιήλ τοῦ Προφήτου καί τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων, Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης τοῦ θαυματουργοῦ.

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Προφήτου Δανιήλ καί τῶν Ἁγίων Τριῶν Παίδων ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

18. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Σεβαστιανοῦ μάρτυρος, Μιχαήλ ὁμολογητοῦ, Ζωῆς μάρτυρος.

19. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Βονιφατίου, Πολυεύκτου, Ἄρεως, Θεσσαλονίκης μαρτύρων.

Σήμερον ψάλλεται καί ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

(Τ.Μ.Ε. Τυπ. 20ῆς Δεκ. §§ 1 - 3)

Τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἐσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε...».
Κοντάκιον: Τά τῆς Θ΄ ὼρας: «Βλέπων ὁ ληστής...», Δόξα· «Ἐν μέσῳ δύο ληστῶν...», Καί νῦν· «Τόν ἀμνόν...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Στιχηρά Προσόμοια τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου (20ῆς Δεκ.)· «Ὁ θεοφόρος καλούμενος...» 3 καί τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου στιχηρά Προσόμοια «Εὐκλειαν ἐπόθησας...» 3.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου· «Θεοφόρε Ἰγνάτιε...».
Καί νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. δ΄ ἤχου· «Ὁ Βασιλεύς τῶν οὐρανῶν...».
Εἵσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καί τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας «Ὁ Θεός ἀντιλήπτωρ μου εἶ...».
Ἀπόστιχα: Τά τῆς Παρακλητικῆς στιχηρά· «Μεγάλη τῶν Μαρτύρων...» (ζήτει τῇ Παρασκευῇ ἐσπέρας ἦχος γ΄).
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου· «ὼ τῆς στεροῆς καί ἀδαμαντίνου...».
Καί νῦν: «Ἄμαρτωλῶν τάς δεήσεις προσδεχομένη, καί θλιβομένων στεναγμόν μή παρορῶσα, πρέσ-

βευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε».

«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκια:

Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου· «Θεῖω ἔρωτι ἐπτερωμένος...» (20ῆ Δεκ.), Δόξα τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου· «Μαρτύρων τήν εὐκλειαν...», Καί νῦν· Θεοτοκίον· «Τό ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον...».

Ἀπόλυσις:

«Χριστός ὁ ἀληθινός...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΟΡΘΡΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:

Εἰς τό· «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.

Καθίσματα:

Τῆς Παρακλητικῆς (Σαβ. γ' ἤχος, πρωί).

Κανόνες:

Τῆς Παρακλητικῆς (Σαβ. γ' ἤχος, πρωί) καί τοῦ Μηναίου (20ῆς Δεκ.).

Ἀπό γ' Ὠδῆς:

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Βονιφατίου· «Τιμήσας τόν Θεόν...» (19ης Δεκ.) καί τό Θεοτοκίον αὐτοῦ· «Τόν πάντων Ποιητήν...».

Ἀφ' στ' Ὠδῆς:

Κοντάκιον καί Οἶκος 19ης Δεκεμβρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί εἶτα ἡ ἐκ μεταθέσεως ἀναφορά τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου (Τῆ αὐτῆ ἡμέρα ἡ ἐκ μεταθέσεως μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου).

Καί αὖθις «**Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν...**» καί ψάλλεται ὁ Εἰρμός τῆς ἡ' Ὠδῆς· «Λυτρωτά τοῦ παντός...».

Ἡ Τιμιωτέρα:

Καί ὁ Εἰρμός τῆς θ' Ὠδῆς· «Εὖα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς...».

Ἐξαποστειλάρια:

Τά τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου (20ῆς Δεκ.)· «Σίτος ὑπάρχω ἔλεγες...» καί «Ὡς τετρωμένος ἔρωτι...» καί τό Θεοτοκίον·

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε...

«**Σοφίαν ἐνυπόστατον, καί Λόγον ὑπερούσιον, καί ἰατρόν τῶν ἀπάντων, Χριστόν τεκοῦσα Παρθένε, τά ἔλκη καί τά τραύματα, τῆς ψυχῆς μου θεράπευσον, τά χαλεπά καί χρόνια, καί τῆς καρδίας μου παῦσον, τάς ἀπρεπεῖς ἐνθυμήσεις.**»

Αἶνοι:

Τῆς Παρακλητικῆς· «Βασιλέων καί τυράνων...» (Σάβ. πρωί γ' ἤχος).

Δόξα:

Τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου· «Στήλη ἔμψυχος...».

Καί νῦν: «Ἀμαρτωλῶν τὰς δεήσεις...» (ἴδε Καί νῦν Ἀποστίχων Ἑσπερινοῦ ἔνθ' ἄνωτέρω).
«Ἄγαθόν τῷ ἔξομολογεῖσθαι...», Τρισάγιον. «Καί τρόπον μέτοχος...»

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀπολυτίκια: «Καί τρόπον μέτοχος...», «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...» καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Τρισάγιον.
Ἀπόστολος: Σαββάτου πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (Γαλ. γ' 8 - 12).
Εὐαγγέλιον: Σαββάτου πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως (Λουκ. ιγ' 19 - 29).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»: «Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν: «Μακάριοι οὓς ἐξελέξω...».
«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις: «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

20. ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ. Μνήμην ἐπιτελοῦμεν πάντων τῶν ἀπ' αἰῶνος Θεῶ εὐαρεστησάντων, ἀπό Ἀδάμ ἄχρι καί Ἰωσήφ τοῦ μνήστορος τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἰγνατίου ἱερομάρτυρος τοῦ Θεοφόρου, Φιλογονίου Ἀντιοχείας. **Ἦχος δ'. Ἐωθινόν Ζ'.**

Ἡ ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου Ἰγνατίου ἐψάλη χθές.

(Τήν ἀκολουθίαν ἐν τῷ Μηναίῳ ζητεῖ μετά τήν ΙΖ' Δεκεμβρίου).
(Τ.Μ.Ε. Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως,
Περίπτωσις Β. §§ 4 - 6)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ' ΩΡΑ

Ἀπολυτίκια: «Ὁ Μάρτυς σου Κύριε...».
Κοντάκιον: «Ὡς ἀπαρχάς τῆς φύσεως...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Χριστός ὁ ἀληθινός...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Ἑσπέρια: Προομιαικός - Ψαλτήριον.
Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ δ' ἤχου 4, Προεόρτια: «Παρθένε Πανάμωμε Θεοῦ...» 3 καί τῶν

	Πατέρων· «Τά τῶν Πατέρων σήμερον πιστοί...» 3.
Δόξα:	«Δανιήλ ἀνήρ ἐπιθυμιῶν...».
Καί νῦν:	Τό α΄ Θεοδοκίον τοῦ δ΄ ἤχου· «Ὁ διά σέ Θεοπάτωρ...».
Εἵσοδος:	«Φῶς ἰλαρόν...», τό Προκειμένον τῆς ἡμέρας «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...» καί τά Ἀναγνώσματα τῶν Πατέρων.
Ἀπόστιχα:	Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα:	«Χαίρετε προφήται τίμοι...».
Καί νῦν:	Τό Προεόρτιον· «Ἰδού καιρός ἤγγικε...».
	«Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια:	Τό Ἀναστάσιμον· «Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», Δόξα· τῶν Πατέρων «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...», Καί νῦν· τό Προεόρτιον «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῆ Κυριακῆ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ δ΄ ἤχου, τό Δόξα τῆς Λιτῆς· «Βολίδες ἀστράπτοντες...», Καί νῦν· «Ἄκουε οὐρανέ...», τά Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καί τό Ἀπολυτίκιον· «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκια:	Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» · Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
Καθίσματα:	Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοδοκίων τά προεόρτια, διά μέν τήν α΄ στιχολογίαν τό· «Τῶν προφητῶν αἱ ῥήσεις...», διά δέ τήν β΄ στιχολογίαν τό· «Αὐλῶν ποιμενικῶν...». (Ζῆτει ἀμφοτέρα τῆ 24ῆ Δεκεμβρίου).

Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ δ΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Ζ΄) Εὐαγγελίου.

Κανόνες:	Μόνον τῶν Πατέρων· «Κύματι θαλάσσης...» μετά στίχων εἰς μέν τό α΄ τροπάριον· «Δόξα τῇ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει σου Κύριε», εἰς τά λοιπά· «Ἅγιοι τοῦ Θεοῦ πρεσβεύσατε ὑπέρ ἡμῶν» καί εἰς τά δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν.
-----------------	--

Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Ἡ Ὑπακοή· «Ἄγγελος παίδων ἐδρόσισε...», καί τὰ Ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος.
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Τά Προεόρτια Κοντάκιον· «Εὐφραίνου Βηθλεέμ...» καί Οἶκος· «Τῆς σῆς Παρθένε κυήσεως...», τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.
Καταβασίαι:	«Χριστός γεννᾶται...».
Ἡ Τιμιωτέρα:	Καί ἡ Καταβασία· «Μεγάλυνον ψυχή μου τήν τιμιωτέραν... Μυστήριον ξένον...».
Ἐξαποστειλάρια:	Τό Ζ' Ἀναστάσιμον «Ὅτι ἦραν τόν Κύριον...», τῶν Πατέρων· «Πατριαρχῶν οἱ πρόκριτοι...» καί τό Προεόρτιον· «Εὐφραίνου Βηθλεέμ...».
Αἶνοι:	Ἀναστάσιμα δ' ἤχου 4 καί τῶν Πατέρων· «Ἄρρόν σου τήν φωνήν...» εἰς 4.
Δόξα:	Τῶν Πατέρων· «Τῶν νομικῶν διδαγμάτων...».
Καί νῦν:	«Ὑπερευλογημένη...».
Δοξολογία:	Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Κυριακῆς.
Ἀπολυτίκιον Εἰσόδου:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...».
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια μετὰ τήν Εἴσοδον:	«Τό φαιδρόν τῆς ἀναστάσεως...», «Ἐτομάζου Βηθλεέμ...», «Μεγάλα τά τῆς πίστεως...», τοῦ Ἁπ. Βαρνάβα καί τό τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν προαιώνιον Λόγον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Πίστει παρώκησεν Ἀβραάμ...» (Ἐβρ. ια' 9 - 10, 32 - 40).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς πρό τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως· «Βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ...» (Ματθ. α' 1 - 25).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις:

«Ὁ Ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Σημειώσεις:

1. Ἀπό τῆς σήμερον εἰς τόν Ἑσπερινόν μέχρι καί τόν Ἑσπερινόν τῆς 24ης Δεκεμβρίου, μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» καί πρό τοῦ Τρισαγίου ψάλλεται ὁ ἐν τῷ Μηναίῳ προεόρτιος κανών τοῦ Ἀποδείπνου.

2. Ἀπό τῆς σήμερον μέχρι καί τῆς 14ης Ἰανουαρίου, ὅτε ἀποδίδεται ἡ Ἑορτή τῶν Θεοφανείων, εἰς τὰς καθημερινάς ἀκολουθίας δέν γίνεται χρῆσις τῆς Παρακλητικῆς ἀλλά ψάλλονται τὰ προεόρτια ἢ τὰ μεθέορτα ἐκ τοῦ Μηναίου.

3. Προεόρτιον Ἀπολυτίκιον μέχρι καί τῆς 23ης Δεκεμβρίου «Ἐτοιμάζου Βηθλεέμ...».

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι Λ΄ Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΔ΄ Ἑβδομάδος Λουκά.

21. ΔΕΥΤΕΡΑ. Ἰουλιανῆς τῆς ἐν Νικομηδεῖα καί Θεμιστοκλέους μαρτύρων.

22. ΤΡΙΤΗ. Ἀναστασίας μεγαλομάρτυρος τῆς Φαρμακολυτρίας, Χρυσογόνου καί Θεοδότης μαρτύρων.

Ἡ Ἀκολουθία ψάλλεται ὡς διαλαμβάνεται ἐν τῷ Μηναίῳ.

23. ΤΕΤΑΡΤΗ. Τῶν ἐν Κρήτη Δέκα Μαρτύρων. Νήφωνος ἐπισκόπου Κωνσταντίνης.

24. ΠΕΜΠΤΗ. Παραμονή τῆς τοῦ Χριστοῦ Γεννήσεως. Εὐγενίας ὁσιοπαρθενομάρτυρος καί τῶν σὺν αὐτῇ.

Τῆς Τετάρτης ἑσπέρας: Εἰς τόν Ἑσπερινόν μετά τό «Νῦν ἀπολύεις...» ψάλλεται ὁ Κανών «Κύματι θαλάσσης...». Ἀπολυτίκιον «Ἀπεγράφετό ποτε...».

Τῆς Πέμπτης πρωί: Ψάλλεται ἡ ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου τῆς 24ης Δεκεμβρίου ὡς ἐστι διατεταγμένη ἐν τῷ Μηναίῳ. Μετά τήν Ἀπόλυσιν τοῦ Ὁρθρου ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν Μεγάλων Ὁρῶν καί τελεῖται ὁ Ἑσπερινός τῶν Χριστουγέννων μετά τῆς Θείας Λειτουργίας τοῦ Μεγάλου Βασιλείου κατὰ τήν ἀκόλουθον Τυπικὴν Διάταξιν:

ᾠδα Α΄: Ὁ Ἱερεὺς «Εὐλογητός ὁ Θεός...». Ὁ Προεστώς «Δόξα σοι ὁ Θεός ἡμῶν... Βασιλεῦ Οὐράνιε...». Τρισάγιον. Ὁ Ἱερεὺς «Ὅτι Σοῦ ἐστιν...». Ὁ Ἀναγνώστης «Κύριε ἐλέησον» (ιβ΄). Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Α΄ ᾠδῆς. Εἶτα Δόξα «Ἀπεγράφετό ποτε...». Καί νῦν «Τί σε καλέσωμεν, ᾧ Κεχαριτωμένη...», καί οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα «Βηθλεέμ ἐτοιμάζου...» (ἄρχεται ὁ α΄ Χορός). Μετὰ τὸ Δοξαστικόν «Τάδε λέγει Ἰωσήφ...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον. «Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον...». Τρισάγιον. Κοντάκιον «Ἡ Παρθένος σήμερον...». «Κύριε ἐλέησον...» (μ΄). «Ὁ ἐν παντί καιρῷ...». «Κύριε ἐλέησον» (τρὶς). Δόξα, Καί νῦν «Τὴν Τιμιωτέραν..., Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον Πάτερ». «Ὁ Θεός οἰκτιρήσαι ἡμᾶς...», καί ἡ Εὐχή «Χριστέ τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν...», καί ἄρχεται ἐν συνεχείᾳ ἡ Γ΄ ᾠδα.

ᾠδα Γ΄: Ὁ Ἀναγνώστης «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Γ΄ ᾠδῆς. Δόξα «Ἀπεγράφετό ποτε...». Καί νῦν «Θεοτόκε, σύ εἶ ἡ ἄμπελος...», καί ἄρχονται οἱ Χοροὶ ψάλλειν τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Ἀριστερός Χορός) «Οὗτος ὁ Θεός ἡμῶν...», «Πρὸ τῆς γεννήσεως τῆς σῆς...». Ψαλλομένων τῶν Ἰδιομέλων τῆς Γ΄ ᾠδῆς, ὁ διάκονος (ἢ ἀπόντος τούτου, ὁ Ἱερεὺς) ἐξερχόμενος τῆς Βορείου Πύλης τοῦ ἱεροῦ Βήματος θυμῶν διὰ κατσίον τὸν λαόν. Τοῦτο ἐπαναλαμβάνεται καί εἰς τὰς λοιπὰς δύο ᾠδῆς, τὴν ΣΤ΄ καὶ Θ΄. Μετὰ τὸ Δόξα, Καί νῦν «Ἰωσήφ εἰπέ ἡμῖν...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ. Ὁ Προεστώς τὴν Εὐχὴν «Δέσποτα Θεέ...», καί εὐθύς ἄρχεται ἡ ΣΤ΄ ᾠδα.

ᾠδα ΣΤ΄: Ὁ Ἀναγνώστης «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς ΣΤ΄ ᾠδῆς. Εἶτα Δόξα «Ἀπεγράφετό ποτε...». Καί νῦν «Ὅτι οὐκ ἔχομεν παρησίαν...», καί οἱ Χοροὶ ψάλλουσι τὰ Ἰδιόμελα (ἄρχεται ὁ Δεξιὸς Χορός) «Δεῦτε πιστοὶ ἐπαρθῶμεν...», «Ἄκουε οὐρανέ...», Δόξα, Καί νῦν «Δεῦτε χριστοφόροι λαοί...», ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τὸ Εὐαγγέλιον κτλ., ὡς ἐν τῇ Α΄ ᾠδῇ. Ὁ Προεστώς τὴν Εὐχὴν «Θεέ καὶ Κύριε τῶν Δυνάμεων...», καί ἄρχεται ἡ Θ΄ ᾠδα.

ᾠδα Θ΄: Ὁ Ἀναγνώστης «Δεῦτε προσκυνήσωμεν...», καί εὐθύς οἱ Ψαλμοὶ τῆς Θ΄ ᾠδῆς. Εἶτα Δόξα «Ἀπεγράφετό ποτε...». Καί νῦν «Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς...», ὁ Ἀριστερός Χορός ἄρχεται ψάλλειν τὸ Ἰδιόμελον «Ἐξεπλήττετο ὁ Ἡρώδης...». Ὁ Δεξιὸς Χορός τὸ β΄ Ἰδιόμελον «Ὅτε Ἰωσήφ, Παρθένε...», τὸ τέλος τοῦ ὁποῦν «σὺν Πατρὶ καὶ Ἁγίῳ Πνεύμα-

τι», ψάλλει ὁ ἀριστερός Χορός. Εἶτα ὁ Δεξιός Χορός· Δόξα, ὁ Ἀριστερός· Καί νῦν. Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κανονάρχης, στάς εἰς τό μέσον τοῦ ναοῦ καί βλέπων πρὸς ἀνατολάς, ἀναγινώσκει εὐλαβῶς καί κατὰ τό ὕψος τοῦ Ἀποστόλου τό Ἰδιόμελον «Σήμερον γεννᾶται ἐκ Παρθένου...» (τρῖς), καί συνεχίζει «Ῥάκει καθάπερ βροτός...» μέχρι τοῦ «Προσκυνοῦμέν σου τήν Γένναν, Χριστέ», ὅπερ ἐπαναλαμβάνει τρῖς, τό δέ «Δεῖξον ἡμῖν...» (ἅπαξ). Εἶτα οἱ Χοροί ψάλλουσι τοῦτο ἐναλλάξ κατὰ Στίχον. Μεθ' ὃ ἡ Προφητεία, ὁ Ἀπόστολος, τό Εὐαγγέλιον κτλ, ὡς ἐν τῇ Α΄ Ὑμνῶν. Ὁ Προεστῶς τήν Εὐχήν «Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ μακροθυμήσας...», καί τήν συνήθη Ἀπόλυσιν.

Ἐν συνεχείᾳ τελοῦνται ὁ Μέγας Ἑσπερινός τῶν Χριστουγέννων καί ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου.

Ὁ Μέγας Ἑσπερινός καί ἡ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.

«Εὐλογημένη ἡ Βασιλεία...»

Ὁ Προομιακός - Τά Εἰρηνικά.

Ἑσπέρια:

Τά 4 Στιχηρά Ἰδιόμελα· «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα...» κτλ, εἰς 6.

Δόξα, Καί νῦν:

Τό ἕτερον Ἰδιόμελον· «Αὐγούστου μοναρχήσαντος...».

Εἴσοδος μετ' Εὐαγγελίου: «Φῶς ἰλαρόν...» καί εὐθύς·

1) τό Α΄ Ἀνάγνωσμα· «Ἐν ἀρχῇ ἐποίησεν ὁ Θεός...», ἐν τέλει τοῦ ὁποῦ ὁ Δεξιός Χορός ψάλλει τό Τροπάριον· «Λαθὼν ἐτέχθης...». Ὁ Ἀναγνώστης τοὺς στίχους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ Χοροί ψάλλουσι τό τέλος τοῦ Τροπαρίου· «Καί μάγους Σοι προσήνεγκεν...». Πληρωθέντων δέ τῶν στίχων ὁ Δεξιός Χορός· Δόξα, Καί νῦν, καί ψάλλει ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον.

Εἶτα 2) τό Ζ΄ Ἀνάγνωσμα· «Παιδίον ἐγεννήθη ἡμῖν...», καί ὁ Ἀριστερός Χορός ψάλλει τό Τροπάριον· «Ἀνέτειλας, Χριστέ, ἐκ Παρθένου...». Ὁ Ἀναγνώστης τοὺς στίχους, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων οἱ Χοροί ἐναλλάξ ψάλλουσι τό τέλος· «Μάγους ὀδηγήσας...». Πληρωθέντων δέ τῶν στίχων ὁ Ἀριστερός Χορός· Δόξα, Καί νῦν, καί ψάλλει ὁλόκληρον τὸ Τροπάριον.

Εἶτα 3) τό Η΄ Ἀνάγνωσμα· «Προσέθετο Κύριος...», καί εὐθύς· «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν... - Ὅτι ἅγιος εἶ ὁ Θεός...».

Τρισάγιον.

Ἀπόστολος:

«Πολυμερῶς καί πολυτρόπως...» (Ἐβρ. α΄ 1 - 12).

- Εὐαγγέλιον:** «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξήλθε δόγμα...» (Λουκ. β', 1 - 20), ζήτει τοῦτο ἐν τῇ Τρίτῃ Ὥρᾳ.
- Ἐν συνεχείᾳ ἢ Θ. Λειτουργία τοῦ Μ. Βασιλείου.**
- Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:** «Ἐπί σοί χαίρει...».
- Κοινωνικόν:** «Αἰνεῖτε...»
«Εἶδομεν τό φῶς...», «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
- Ἀπόλυσις:** «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς, καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ ἀληθινός...».

25. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Τῇ Παρασκευῇ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετά τόν Ν΄ Ψαλμόν, τά διά τήν Λιτήν Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Ὁ οὐρανός καί ἡ γῆ...» κτλ. ἄνευ τοῦ Δόξα, Καί νῦν, τῶν δύο τελευταίων καί ἐν συνεχείᾳ τά μή ψαλέντα χθές εἰς τόν Μέγαν Ἑσπερινόν Ἀπόστιχα Ἰδιόμελα· «Μέγα καί παράδοξον θαῦμα...» ἄνευ τῶν πρό αὐτῶν Στίχων. Δόξα, τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Εὐφράνθητι Ἱερουσαλήμ...». Καί νῦν, τό ἐν συνεχείᾳ Ἰδιόμελον «Σπηλαίῳ παρώκησας...». Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησις Σου, Χριστέ...» καί ἡ ἀπόλυσις, ὡς χθές.

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκιον:** Εἰς τό· «Θεός Κύριος...» τῆς ἑορτῆς «Ἡ Γέννησις σου, Χριστέ...» (τρῖς).
- Καθίσματα:** Τῆς ἑορτῆς «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...», καί «Τί θαυμάζεις Μαριάμ...» καί τό μετά τόν Πολύελεον «Ὁ ἀχώρητος παντί...» (δίς ἕκαστον).
- Ἀναβαθμοί:** Τό α΄ Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ΄ ἤχου.
- Προκείμενον:** «Ἐκ γαστροῦ πρό Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε ὦμοσε Κύριος, καί οὐ μεταμεληθήσεται».
- Στίχος:** «Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου, ὑπόπδιον τῶν ποδῶν σου».

Εὐαγγέλιον Ὁρθρου:	Τῆς ἐορτῆς· «Τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις οὕτως ἦν...» (Ματθ. α' 18 - 25) (ζήτει τοῦτο εἰς τὴν Α' Ὁραν).
Ὁ Ν' Ψαλμός:	(Χῦμα)· Δόξα· «Τὰ σύμπαντα σήμερον...» Καί νῦν· τό αὐτό. «Ἐλέησόν με ὁ Θεός...» καί τό Ἰδιόμελον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...».
Κανόνες:	Οἱ δύο τῆς ἐορτῆς· «Ρεύσαντα ἐκ παραβάσεως...» καί «Ἦνεγκε γαστήρ...», μετὰ τῶν Εἰρημῶν αὐτῶν, εἰς 8, ἄνευ Στίχων. Εἰς τὰ δύο τελευταῖα· Δόξα, Καί νῦν.
Ἀπό γ' Ὁδῆς:	Ἡ Ὑπακοή· «Τὴν ἀπαρχὴν τῶν ἐθνῶν...».
Ἀφ' στ' Ὁδῆς:	Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς καί τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Διπλαῖ· «Χριστός γεννᾶται...» καί «Ἐσωσε λαόν...».
Ἀντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ θ' Ὁδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων ὡς ἐξῆς:

1. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, καὶ ἐνδοξοτέραν τῶν ἄνω στρατευμάτων.

«Μυστήριον ξένον...».

2. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ τῆς Παρθένου, Θεὸν σαρκί τεχθέντα.
«Ἐξαίσιον δρόμον...».

3. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῷ σπηλαίῳ, τεχθέντα Βασιλέα.
«Νηγεγές, μάγων λεγόντων, παιδίον...».

4. - Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ὑπὸ τῶν Μάγων, Θεὸν προσκυνηθέντα.
«Ἠκρίβωσε χρόνον Ἡρώδης ἀστέρος...».

5. - Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τὸν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ.
«Στέργειν μὲν ἡμᾶς...».

6. - Σήμερον ὁ Δεσπότης, τίκεται ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρός παρθένου.
«Στέργειν μὲν ἡμᾶς...».

7. - Δόξα· Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τρισυποστάτου καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τό κράτος.

«Τύπους ἀφεγγεῖς...».

8. - Καί νῦν· Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρτας.

«Πόθου τετευχώς...».

Καταβασία α΄: Μεγάλυνον ψυχή μου, τήν τιμιωτέραν, καί ένδοξοτέραν τών άνω στρατευμάτων.

«Μυστήριον ξένον...».

Καταβασία β΄: Σήμερον ή Παρθένος, τίκτει τόν Δεσπότην, ένδον έν τῷ σπηλαίῳ.

«Στέργειν μέν ήμάς...».

Ἐξαποστειλάριον:

«Ἐπεσκέψατο ήμάς...» (τρίς).

Αἶνοι:

Τά 4 στιχηρά Ἰδιόμελα: «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...».

Δόξα:

«Ὅτε καιρός τῆς επί γῆς...».

Καί νῦν:

«Σήμερον ὁ Χριστός...» μέχρι τοῦ «ήμεῖς δέ ἀκαταπαύστως βοῶμεν», ὁπότε ὁ α΄ Χορός ἄρχεται τῆς Δοξολογίας.

Δοξολογία:

(Μεγάλη). Ἀπό τοῦ «Δόξα έν ὑψίστοις Θεῷ καί επί γῆς εἰρήνη, έν ανθρώποις εὐδοκία». Ἀπολυτίκιον: «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεός...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

(*Τελεῖται ή Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου*)

Ἀντίφωνα:

Τῆς ἐορτῆς ὡς ἀκολουθως:

Ἀντίφωνον Α΄.

- Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε, έν ὅλη καρδία μου, διηγῆσομαι πάντα τά θαυμάσιά σου.
- Ἐν βουλή εὐθέων καί συναγωγῇ, μεγάλα τά ἔργα Κυρίου.
- Ἐξεζητημένα εἰς πάντα τά θελήματα αὐτοῦ.
- Ἐξομολόγησις καί μεγαλοπρέπεια τό ἔργον αὐτοῦ, καί ή δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Δόξα, Καί νῦν.

«Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...».

Ἀντίφωνον Β΄.

- Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα.
- Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ.
- Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- Ἐξανέτειλεν ἐν σκότει φῶς τοῖς εὐθέσιν.
Δόξα, Καὶ νῦν «Ὁ Μονογενής...».

«Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐκ
Παρθένου τεχθεὶς,
ψάλλοντάς Σοι·
Ἄλληλούϊα»

Ἀντίφωνον Γ΄.

- Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἄν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.
- Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών.
- Μετά σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου.

«Ἡ γέννησίς σου
Χριστέ ὁ Θεός
ἡμῶν...».

Εἰσοδικόν:

«Ἐκ γαστρος πρό Ἑωσφόρου ἐγέννησά σε· ὤμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ Ἰερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ Θεοῦ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς, ψάλλοντάς σοι Ἄλληλούϊα».

Ἀπολυτίκιον:

«Ἡ γέννησίς σου...».

Κοντάκιον:

«Ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν Ὑπερούσιον τίκτει...».

Ἀντί τοῦ Τρισαγίου:

«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».

Ἀπόστολος:

Τῆς ἑορτῆς· «Ὅτε ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου...» (Γαλ. δ' 4 - 7).

Εὐαγγέλιον:

Τῆς ἑορτῆς· «Τοῦ Ἰησοῦ γεννηθέντος ἐν Βηθλεέμ...» (Ματθ. β', 1 - 12).

Καθεξῆς ἡ Θ. Λειτουργία Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.**Εἰς τὸ «Ἐξαιρέτως»:**

«Μεγάλυνον ψυχὴ μου... Μυστήριον ξένον...».

Κοινωνικόν:

«Λύτρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ...».

Ἀντί τοῦ «Εἶδομεν τὸ φῶς...»: «Ἡ γέννησίς σου Χριστέ...».

«Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...».

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς, καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεὶς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινός...».

26. ΣΑΒΒΑΤΟΝ. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου. Εὐθυμίου ἐπισκόπου Σάρδεων.

Τῆ Παρασκευῆ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά): «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμακός.

Ἑσπέρια: Τὰ 4 στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα...» κτλ., εἰς 6.

Δόξα, Καὶ νῦν: Τό ἕτερον Ἰδιόμελον «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ...».

Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Μέγα Προκείμενον «**Τίς Θεός μέγας...**» μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ ὡς ἐν τῷ Μηναίῳ.

Ἀπόστιχα: Τὰ 3 Στιχηρά Ἰδιόμελα τῆς ἑορτῆς «Παράδοξον Μυστήριον...».

Δόξα, Καὶ νῦν: «Ἐν Βηθλεέμ συνέδραμον Ποιμένες...»
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησις σου...» (τρὶς).

Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεὶς...».

Τῷ Σαββάτῳ πρωί: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

Ἀπολυτίκιον: Εἰς τό «Θεός Κύριος...»: «Ἡ Γέννησις σου Χριστέ...» (τρὶς).

Καθίσματα: Τῆς Ἑορτῆς: «Δεῦτε ἴδωμεν πιστοί...» (δίς) καὶ «Τί θανμάζεις Μαριάμ...» (δίς).

Ὁ Ν΄ Ψαλμός: (Χῦμα).

Κανόνες:	Οί της Ἑορτῆς, ἄνευ στίχων.
Ἄπό γ' Ὠδῆς:	Ἡ Ὑπακοή τῆς Ἑορτῆς «Τήν ἀπαρχήν τῶν Ἐθνῶν...».
Ἄφ' στ' Ὠδῆς:	Κοντάκιον καί Οἶκος τῆς 26ης Δεκεμβρίου. Τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας.
Καταβασίαι:	Αἱ Ἰαμβικάί «Ἐσωσε λαόν...».
Ἄντί τῆς Τιμιωτέρας:	Ἡ θ' Ὠδή ἀμφοτέρων τῶν Κανόνων μετά τῶν Μεγαλυναρίων, ὡς χθές. Καταβασία· «Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ, Στέργειν μέν ἡμᾶς...».
Ἐξαποστειλάριον:	«Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...» (τρῖς).
Αἶνοι:	Τά 4 Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς «Εὐφραίνεσθε δίκαιοι...».
Δόξα:	«Σήμερον ἡ ἀόρατος φύσις...».
Καί νῦν:	«Σήμερον ὁ Χριστός...».
Δοξολογία:	Μεγάλη Ἀπολυτίκιον· «Ἡ γέννησίς σου, Χριστέ ὁ Θεός...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	Τῆς Ἑορτῆς.
Ἀπολυτίκιον:	«Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».
Ἄντί Τρισαγίου:	«Ὅσοι εἰς Χριστόν...».
Ἀπόστολος:	Τῆς ἡμέρας· «Ὁ ἀγιάζων καί οἱ ἀγιαζόμενοι...» (Ἐβρ. β' 11 - 18).
Εὐαγγέλιον:	Τῆς ἡμέρας· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων...» (Ματθ. β' 13 - 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Μεγάλυνον ψυχή μου τήν λυτρωσαμένην... Στέργειν μέν ἡμᾶς...».
Κοινωνικόν:	«Λύτρωσιν ἀπέστειλε...».
Ἄντί τοῦ «Εἶδομεν τό φῶς...»:	«Ἡ Γέννησίς σου...».
	«Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...»
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

27. ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. Τῶν ἁγίων καί δικαίων Ἰωσήφ τοῦ Μνήστορος, Δαυΐδ τοῦ βασιλέως καί Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. Στεφάνου τοῦ Πρωτομάρτυρος καί Ἀρχidiaκόνου. Θεοδώρου τοῦ Γραπτοῦ. **Ἦχος πλ. α'.** Ἑωθινόν **Η'.**

(Τ.Μ.Ε. 25ης Δεκεμβρίου Περίπτ. Α΄ §§ 12, 13, 14).

(Τὴν ἀκολουθίαν τῆς Κυριακῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν [Θεοπατόρων] ζήτει ἐν τῷ Μηναίῳ μετὰ τὴν 26ην Δεκεμβρίου)

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας: Θ΄ ΩΡΑ

Ἀπολυτίκιον: «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Κοντάκιον: «Ἡ Παρθένος σήμερον τὸν ὑπερούσιον...».
Ἀπόλυσις: (μικρά)· «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς...».

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ

Προοιμιακός - Ψαλτήριον.

Ἑσπέρια: Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4, τῶν Θεοπατόρων· «Τὸν θεοπάτορα πάντες...» 3 καὶ τοῦ Ἁγίου Στεφάνου Στιχηρά Προσόμοια· «Τῆ τοῦ Πνεύματος χάριτι...» 3.
Δόξα: Τῶν Θεοπατόρων· «Μνήμην ἐπιτελοῦμεν...».
Καὶ νῦν: Τό α΄ Θεοτοκίον τοῦ πλ. α΄ ἤχου· «Ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ...».
Εἴσοδος: «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τό Προκείμενον τῆς ἡμέρας· «Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...».
Ἀπόστιχα: Τά Ἀναστάσιμα.
Δόξα: Τοῦ Ἁγίου Στεφάνου· «Πρῶτος ἐν Μάρτυσιν ἐδείχθης...».
Καὶ νῦν: «Χορεύουσιν Ἄγγελοι πάντες...».
 «Νῦν ἀπολύεις...», Τρισάγιον.
Ἀπολυτίκια: Τό Ἀναστάσιμον· «Τὸν συνάναρχον Λόγον...», τοῦ Πρωτομάρτυρος «Βασίλειον διάδημα...», Δόξα· τῶν Ἁγίων «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...», Καὶ νῦν· τῆς Ἑορτῆς· «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».
Ἀπόλυσις: «Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καὶ ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

Τῇ Κυριακῇ πρωι: ΜΕΣΟΝΥΚΤΙΚΟΝ

Μετὰ τὸν Ν΄ Ψαλμόν, ὁ Τριαδικός Κανὼν τοῦ πλ. α΄ ἤχου, τὰ Τριαδικά «Ἄξιόν ἐστιν...». Τρισάγιον καὶ τό Ἀπολυτίκιον· «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...».

ΟΡΘΟΣ

Ἐξάψαλμος.

- Ἀπολυτίκια:** Εἰς τό «Θεός Κύριος...»· Ὡς ἐν τῷ Ἑσπερινῷ.
- Καθίσματα:** Τά Ἀναστάσιμα καί ἀντί Θεοτοκίων τά τῆς Ἑορτῆς.
Τά Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοί τοῦ πλ. α΄ ἤχου καί ἅπαντα ἡ τάξις τοῦ Ἑωθινοῦ (Η΄) Εὐαγγελίου.
- Κανόνες:** Ὁ Ἀναστάσιμος καί ὁ τοῦ Μνήστορος· «Χριστοῦ θεράπον μακάριε...» μετά στίχου· «Ἄγιε τοῦ Θεοῦ...».
- Ἀπό γ΄ Ὠδῆς:** Τά ἀναστάσιμα Κοντάκιον καί Οἶκος, τό Κάθισμα τῶν Θεοπατόρων· «Πατρός ὡς ἀληθῶς...», Δόξα τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Ἀπόστολε Χριστοῦ...», Καί νῦν· «Χορός τῶν Προφητῶν...» (Κυριακή μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν).
- Ἀφ' στ΄ Ὠδῆς:** Κοντάκιον καί Οἶκος τῶν Θεοπατόρων· «Εὐφροσύνης σήμερον...» καί «Ἀπορρήτω βουλῆ...», τό Συναξάριον τῆς ἡμέρας καί τό Ὑπόμνημα τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν.
- Καταβασίαι:** «Ἐσωσε λαόν...».
- Ἡ Τιμιωτέρα:** Καί ἡ Καταβασία· «Σήμερον ἡ Παρθένος, τίκει τόν Δεσπότην, ἔνδον ἐν τῷ σπηλαίῳ, Στέργειν μέν ἡμᾶς...».
- Ἐξαποστειλάρια:** Τό Η΄ Ἀναστάσιμον «Δύο Ἀγγέλους βλέψασα...», τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Ὁ πλήρης θείας χάριτος...», τῶν Θεοπατόρων· «Σύν Ἰακώβῳ μέλψωμεν...» καί τῆς Ἑορτῆς· «Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς...».
- Αἶνοι:** Ἀναστάσιμα στιχηρά τοῦ πλ. α΄ ἤχου 4 καί τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Ἀθλοφορικόν στέφανον...» 4.
- Δόξα:** Τό Ἰδιόμελον τῆς Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν· «Αἶμα καί πῦρ...».
- Καί νῦν:** «Ἐπερευλογημένη...»
- Δοξολογία:** Μεγάλη καί τό «Σήμερον σωτηρία...».

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνα:	Τῆς Ἑορτῆς.
Εἰσοδικόν:	«Δεῦτε προσκυνήσωμεν... ὁ ἀναστάς...».
Ἀπολυτίκια:	«Τόν συνάναρχον Λόγον...», «Ἡ Γέννησίς σου Χριστέ...», «Εὐαγγελίζου Ἰωσήφ...», «Βασίλειον διάδημα...», τοῦ Ἀπ. Βαρνάβα καί τοῦ Ναοῦ.
Κοντάκιον:	«Ἡ Παρθένος σήμερον τόν ὑπερούσιον...».
Τρισάγιον.	
Ἀπόστολος:	Τοῦ Πρωτομάρτυρος· «Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως...» (Πράξ. στ' 8 - 15, ζ' 1 - 5, 47 - 60).
Εὐαγγέλιον:	Κυριακῆς μετά τήν Χριστοῦ Γέννησιν· «Ἀναχωρησάντων τῶν Μάγων...» (Ματθ. β' 13 - 23).
Εἰς τό «Ἐξαιρέτως»:	«Ἄξιόν ἐστιν...».
Κοινωνικόν:	«Αἰνεῖτε...».
	«Εἶδομεν τό φῶς...». «Εἶη τό ὄνομα Κυρίου...».
Ἀπόλυσις:	«Ὁ ἐν σπηλαίῳ γεννηθεῖς καί ἐν φάτνῃ ἀνακλιθεῖς διά τήν ἡμῶν σωτηρίαν καί ἀναστάς ἐκ νεκρῶν...».

(Εἶθισται εἰς μερικούς ναούς κατά τήν σήμερον Κυριακῆν νά τελῆται ἡ Θεία Λειτουργία τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου).

Ἀναγνώσματα καθημερινῶν: Ἀπόστολοι ΛΑ' Ἑβδομάδος Ἐπιστολῶν καί Εὐαγγέλια ΙΕ' Ἑβδομάδος Λουκᾶ.

28. ΔΕΥΤΕΡΑ. Τῶν ἁγίων Δισμυρίων μαρτύρων τῶν ἐν Νικομηδεῖα καέντων. Γλυκερίου μάρτυρος.

29. ΤΡΙΤΗ. Τῶν ὑπό τοῦ Ἡρώδου ἀναιρεθέντων 14. 000 νηπίων, Μαρκέλλου Ὄσιου καί Θαδδαίου ὁμολογητοῦ.

30. ΤΕΤΑΡΤΗ. Ἀνυσίας Ὄσιομάρτυρος.

Σήμερον ψάλλεται καί ἡ ἀκολουθία τῆς Ἁγίας Μελάνης, διά τό ἀποδίδοσθαι αὔριον τήν ἑορτήν τῶν Χριστουγέννων.

31. ΠΕΜΠΤΗ. Απόδοσις τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων. Μελάνης ὁσίας τῆς Ῥωμαίας, Ζωτικοῦ ὁσίου, τοῦ Πρεσβυτέρου.

Ἡ ἀκολουθία ψάλλεται ὡς ἐν τῇ κυρία ἡμέρᾳ τῆς Ἑορτῆς, ἐξαιρουμένων: ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῶν Ἀναγνωσμάτων καὶ τῆς Λιτῆς, ἐν τῷ Μεσονυκτικῷ τῆς Λιτῆς καὶ ἐν τῷ Ὄρθρῳ τοῦ Πολυελέου καὶ τοῦ μετ' αὐτόν καθίσματος καθὼς καὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τοῦ Συναξαρίου, ἀντὶ τοῦ ὁποίου λέγεται τὸ Συναξάριον τῆς 31ης Δεκεμβρίου. Ἐν τῇ Δειτουργίᾳ ψάλλεται ὁ Τρισάγιος ὕμνος καὶ λέγονται Ἀπόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἡμέρας.

Ἅγιος Φίλιππος, 18^{ος} αἰ.
Τερά Μονή Τιμίου Σταυροῦ, Ὁμοδος.

Τό πτριο τής Γεράς Μιτροπολέως Πάφου ώς έχει σήμερα

ΜΕΡΟΣ Γ'
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΦΟΥ

Μητροπολίτης: ἡ Α.Π. ὁ Μητροπολίτης Πάφου, Ὑπέρτιμος καὶ Ἐξαρχος Ἀρσινόης καὶ Ῥωμαίων κ. Γεώργιος.

Ἐπαρχιοῦχος Ἐπίσκοπος: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

Διεύθυνσις: Τ.Κ. 60054, 8100 Πάφος.

Τηλέφωνα: 26821000.

Τηλεμοιότυπον: 26943130.

Διεύθυνσις ἱστοσελίδος εἰς το διαδίκτυον: www.impraphou.org.

Ἡλεκτρονικὴ διεύθυνσις (e-mail): metropolis@impraphou.org.

Γραφεῖον Μητροπολίτου: Ὑπεύθυνος: Γεώργιος Σαββίδης.

Διάκονος: Χρῖστος Κωνσταντίνου

Θρονικὴ Ἐπιτροπὴ

Πρόεδρος: Ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος.

Κληρικὰ Μέλη: Οἱ Θεοφιλέστατοι Ἐπίσκοποι Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος καὶ Χύτρων κ. Λεόντιος καὶ οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἡγούμενοι Χρυσορροιατίσσης κ. Διονύσιος καὶ Τροοδιτίσσης κ. Ἀθανάσιος.

Λαϊκὰ Μέλη: Ἀνδρέας Δημητριάδης, Πάνικος Πέτεωργίου, Ἀνδρέας Ἀταλιώτης καὶ Ἐρμῆς Μουρουζίδης.

Οἰκονομικόν Τμήμα

Λογιστήριον – Ταμεῖον: Λάμπρος Κακαρούντας καὶ Πρωτ. Κυριάκος Παπαπαναγιώτου.

Ἐλεγκτικόν Τμήμα: Γεώργιος Κανάρης καὶ Ξένια Εὐθυμίου.

Γραφεῖα

Πρωτ. Κυριάκος Παπαπαναγιώτου καὶ Μαρίνα Φεττᾶ.

Συμβούλιον Πνευματικῆς Λύσεως τοῦ Γάμου.

Ὑπεύθυνος διὰ τὴν ἀπόπειραν συνδιαλλαγῆς: Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος.

Πρόεδρος Συμβουλίου πνευματικῆς λύσεως τοῦ Γάμου: Πανοσιολογιώτατος Ἡγούμενος Ἱεράς Μονῆς Χρυσορροιατίσσης κ. Διονύσιος. **Μέλη:** Πρωτ. Ἰωάννης Παντοπίου καὶ Πρωτ. Κυριάκος Παπαπαναγιώτου.

Γραφείον Θρησκευτικῆς Διαφωτίσεως.

Ὑπὸ τὴν ἄμεσον καθοδήγησιν τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου λειτουργεῖ τὸ Γραφείον Θρησκευτικῆς Διαφωτίσεως. **Διευθυντής:** Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτᾶριος. **Συνεργάται:** Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρῖται Τυχικός Βρυώνης καὶ Στυλιανός Στυλιανοῦ, Πρωτ. Ἰωάννης Παντοπίου, οἱ Θεολόγοι: Γεώργιος Σαββίδης, Θεόδωρος Ἀντωνιάδης.

Θεῖον Κήρυγμα

Τὸν θεῖον λόγον κηρύττουσιν ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Πάφου κ. Γεώργιος καὶ ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτᾶριος, ὅπου καὶ ἐὰν εὐρίσκωνται, εἴτε χοροστατοῦντες εἴτε λειτουργοῦντες, οἱ Πανοσιολογιώτατοι Ἀρχιμανδρῖται Τυχικός Βρυώνης καὶ Στυλιανός Στυλιανοῦ, οἱ Θεολόγοι κληρικοί, ὅπου ἐξασκοῦσι τὰ ἐφημεριακά τους καθήκοντα καὶ οἱ Θεολόγοι: Θεόδωρος Ἀντωνιάδης, Χαράλαμπος Παπασάββας, Παῦλος Ἄρκου, Γεώργιος Σαββίδης καὶ Ἀλέξανδρος Μπιτσιούνης.

Κατηχητικά Σχολεῖα

Εἰς ἐξήκοντα κοινότηας καὶ ἐνορίας τῆς Μητροπολιτικῆς Περιφερείας Πάφου εἰς τὰς ὁποίας λειτουργοῦν καὶ Δημοτικά Σχολεῖα, λειτουργοῦν καὶ Κατηχητικά Σχολεῖα εἰς τὰ ὁποῖα διδάσκουν Ἱερεῖς, Θεολόγοι, Καθηγηταί, Διδάσκαλοι καὶ ἄλλοι, κατηρητισμένοι πρὸς τοῦτο.

Χριστιανικοὶ Κύκλοι Μελέτης Ἁγίας Γραφῆς

Εἰς τὰς ἐνορίας τῆς πόλεως Πάφου, καθὼς καὶ εἰς διαφόρους κοινότητας λειτουργοῦν Χριστιανικοὶ Κύκλοι ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν.

Νεανικόν Κέντρον Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου

Ἀπὸ τοῦ ἔτους 1997 λειτουργεῖ «Νεανικόν Κέντρον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου». Τὸ ὡς ἄνω Κέντρον, τὸ ὁποῖον εὐρίσκεται πλησίον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, διαθέτει βιβλιοθήκην, αἰθούσας διδασκαλίας, διαλέξεων, ἠλεκτρονικῶν ὑπολογιστῶν, γυμναστικῆς, ἐπιτραπεζίων παιχιδίων, κυλικείου, κ.ἄ., στελεχώνεται δέ ὑπὸ ἐμπείρου καὶ προσοντούχου προσωπικοῦ.

Εἰς τὸ Κέντρον παραδίδονται δωρεάν ἰδιαίτερα μαθήματα, προσφέρεται ὑγιῆς ψυχαγωγία καὶ καλλιεργεῖται ἡ Χριστιανικὴ Ἀγωγή.

Ὑπὸ τῶν νέων καὶ νεανίδων τοῦ Κέντρον ἐκδίδεται μηνιαῖον περιοδικόν μὲ τὸ ὄνομα «Νεανικόν Βῆμα».

Ὑπεύθυνος: Ἀλέκος Παπαγεωργίου.

Διδάσκαλος Ἡλεκτρονικῶν Ὑπολογιστῶν: Ἰωάννης Σωτηριάδης.

Γυμναστής: Κλείτος Σωτηριάδης.

Διδάσκαλος Πνευστῶν: Σωκράτης Τερπίζης.

Βιβλιοθηκάριος: Παντελῆς Χριστίδης.

Διδάσκαλος χορῶν: Ἐλένη Κεδαρίτου.

Βοηθητικόν Προσωπικόν: Εὐαγγελία Ταλιώτου καί Νεοφύτα Θεμιστοκλέους.

Κατασκηνώσεις

Κατά τό διάστημα τοῦ θέρους λειτουργοῦν διά τούς μαθητάς καί μαθητριάς τῶν Κατηχητικῶν Σχολείων κατασκηνώσεις εἰς τās κτιριακάς ἐγκαταστάσεις τῆς Μητροπόλεως Πάφου, παρά τήν Ἁγίαν Μονήν. Τās κατασκηνώσεις στελεχώνουν κατηχηταί καί κατηχήτριαι τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου.

Ἔντυπα

«**Μηνιαῖον Δελτίον Κηρυγμάτων**»: Ἀπό τοῦ 1980 κυκλοφορεῖ εἰς ὅλας τās ἐνορίας καί κοινότητας τῆς Μητροπολιτικῆς περιφερείας Πάφου Μηνιαῖον Δελτίον κηρυγμάτων εἰς τό ὅποιον περιέχονται κηρύγματα γιά κάθε Κυριακήν, τά ὅποια διαβάζονται εἰς ὅσους ναούς δέν ὑπάρχει προφορικόν κήρυγμα.

Βιβλιοθήκη.

Εἰς τό κτίριον τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου λειτουργεῖ Βιβλιοθήκη, εἰς τήν ὅποιαν ἐκτίθενται παλαιότεραι καί σύγχρονοι ἐκδόσεις πρὸς χρῆσιν τῶν ἐνδιαφερομένων. Ὑπεύθυνος: Παντελῆς Χριστίδης. Ἡ Βιβλιοθήκη λειτουργεῖ καί ὡς δανειστική.

Σχολαί Βυζαντινῆς Μουσικῆς

Μερίμνη τῆς Α.Π. τοῦ Μητροπολίτου Πάφου κ. Γεωργίου, λειτουργοῦν αἱ κάτωθι Σχολαί Βυζαντινῆς Μουσικῆς:

α) Ἐν Πάφῳ: Ἡ Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς «Ἰάκωβος ὁ Ἀντζουλάτος», ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Μουσικολογιωτάτου Πρωτοψάλτου τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Σόλωνος Χ΄ Σολωμοῦ.

β) Δευτέρα Σχολή ἐν Πάφῳ, ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Μουσικολογιωτάτου Πρωτοψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Δημητρίου Πάφου Χριστοῦ Χ. Ἀριστείδου.

β) Ἐν Γεροσκήπου: Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ αἰδεσιμολ. Πρωτοπρεσβυτέρου Ἰωάννου Παντοπίου.

γ) Ἐν Πόλει Χρυσοχοῦς: Σχολή Βυζαντινῆς Μουσικῆς ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Μουσικολογιώτατου Μιχαλάκη Χαραλάμπους, Θεολόγου καί πρώην Γυμνασιάρχου.

Βυζαντινόν Μουσεῖον

Ἐντός τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου λειτουργεῖ Βυζαντινόν Μουσεῖον εἰκόνων, σκευῶν, ἀμφίων, καί χειρογράφων. Ἐφορος: Πανοσιολογιώτατος Ἡγούμενος Χρυσορροϊατίσσης Διονύσιος. **Ἐπεύθυνος:** Ἀνδρέας Σαρίκας.

Ἄλλα Μουσεῖα: Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης, Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσορροϊατίσσης, Ὁμόδους, Βάσης Κοιλανίου καί Ἄρσους.

Ἐργαστήριον Συντηρήσεως Εἰκόνων καί Χειρογράφων

Μέ συνεργασία τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου καί τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Χρυσορροϊατίσσης λειτουργεῖ ἐργαστήριον συντηρήσεως εἰκόνων καί χειρογράφων ὑπό τήν διεύθυνσιν τοῦ Πανοσιολογιώτατου Ἡγουμένου τῆς Μονῆς κ. Διονυσίου.

Ἐπιθεσία Στρατοῦ

Ἐπεύθυνος: Πρωτοπρ. Ἰωάννης Παντοπίου.

Κληρικοί συνεργάτες: Πρωτοπρ. Ἀνδρέας Ἀργυρίδης, Οἶκον. Ἀνδρέας Σάββα καί Πρωτ. Κυριάκος Π᾽ Παναγιώτου.

Ἐνωση Χριστιανῶν Νέων «Σταυραετοί»

Ἐπὶ τήν εὐθύνην καί τήν διακριτικὴν ἐποπτεῖαν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου, λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1996 ὁργάνωσις νέων καί νεανίδων ὑπὸ τήν ἐπωνυμίαν «Σταυραετοί». Σκοπός τῆς ὁργανώσεως εἶναι ἡ διαπαιδαγώγησις καί κοινωνικοποίησις τῶν νέων σύμφωνα μέ τίς ἀρχές τῆς Ὁρθοδόξου πίστεως καί παραδόσεως. Ἡ ὁργάνωσις πραγματοποιεῖ ἐβδομαδιαῖες συγκεντρώσεις κατὰ ἐνορίες καί κοινότητες καί λειτουργεῖ Κατασκηνωτικόν Χῶρον γιά τά μέλη παρὰ τήν Περιστερώνα Χρυσοχοῦς.

Ἐπεύθυνος: Ἰωάννης Σωτηριάδης.

Φιλανθρωπικά Ἰδρύματα

α) «Ἰδρυμα Μαργαρίτας Λιασίδου». Ἀπό πολλῶν ἐτῶν λειτουργεῖ εἰς τόν περίβολον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Παναρέτου εἰς τήν Κολώνην, τό «Ἰδρυμα Μαργαρίτας Λιασίδου», μέ σκοπόν τήν προστασίαν καί ἔνταξιν εἰς τό κοινωνικόν σύνολον παιδιῶν μέ εἰδικές ἱκανότητες. Τό

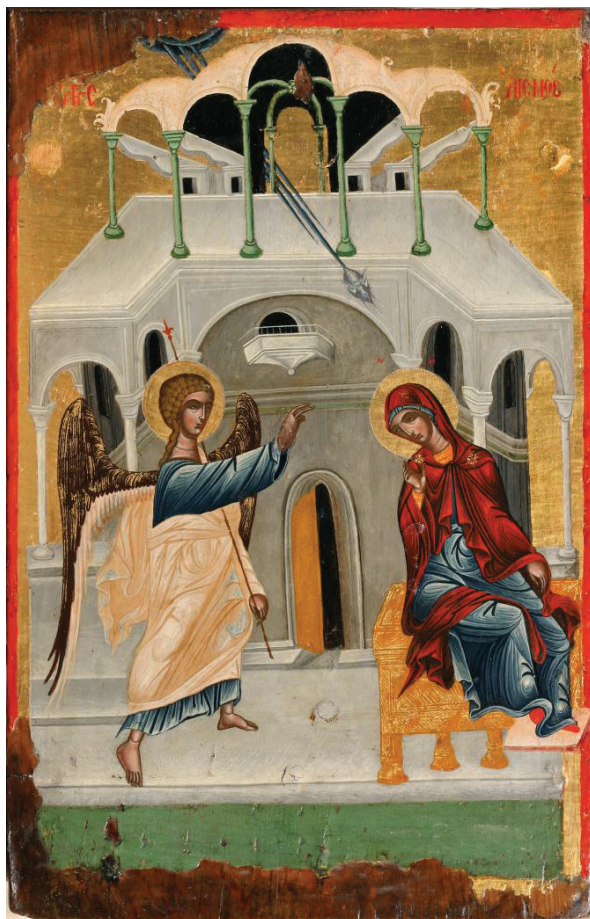
Ίδρυμα τελεί υπό τήν προστασίαν καί καθοδήγησιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου.

Δωρήτρια: Ἰσμήνη Λιασίδου.

Διευθύντρια: Μαρία Ἀργυροῦ.

Τηλέφωνον: 26962533, Τηλεομοιότυπον: 26963331.

β) «**Πετριδεῖον Ίδρυμα**». Μέ τήν γενναιόδωρον προσφοράν τοῦ εὐεργέτου τῆς πόλεώς μας κ. Χριστοδούλου Πετρίδη, ιδρύθη εἰς τήν Πάφον τό ὡς ἄνω ἴδρυμα μέ σκοπόν τήν παραχώρησιν Ὑποτροφιῶν σέ μαθητές ἀρίστους, τόσον εἰς τό ἦθος ὅσον καί εἰς τήν ἐπίδοσιν.

Εὐαγγελισμός τῆς Θεοτόκου, 16^{ος} αἰ.
Βυζαντινό Μουσείο Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης

ΙΕΡΑ ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΑΡΣΙΝΩΗΣ

Έδρα τῆς Ἐπισκοπῆς: Περιστερώνα Πάφου.

Ἐπίσκοπος: Ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ἀρσινόης **κ. Νεκτάριος**.

Διεύθυνσις: Περιστερώνα Πάφου, Τ.Κ. 8810. Τηλ. 26352515.

Τηλεομοιότυπον: 26352413.

Γραφεῖα: Ἀρχιμ. Στυλιανός Στυλιανοῦ, Στέφανος Χρυσοστόμου καί Μαρία Χρυσοστόμου.

Διάκονος: Motrea Alexandrou.

Βυζαντινόν Μουσεῖον: Ὑπεύθυνος: Μαρία Στ. Χρυσοστόμου.

Βοηθητικόν Προσωπικόν: Κυριακή Νεοπτολέμου.

Ἱερά Ἐπισκοπή Ἀρσινόης

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΙΕΡΑΣ ΚΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΠΑΦΟΥ

α. Άνδρῶαι

1. ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΧΡΥΣΟΡΡΟΪΑΤΙΣΣΗΣ

Ήγούμενος: Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Διονύσιος.

Τηλεφωνικόν Κέντρον: 26722455 καί 26722457.

Τηλεμοιότυπα: 26722819 καί 26722873

*Πανηγυρίζει την 15ην Αύγουστου
(Κοιμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτοκου)*

Σύντομη Ἱστορία τῆς Μονῆς.

(Τοῦ Ἁγουμένου τῆς Μονῆς Διονυσίου)

α'. Ἰδρυση: Ἡ Ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Χρυσορροΐατίσσης ιδρύθηκε τό 1152 μ.Χ., ἐπί αὐτοκράτορος τοῦ Βυζαντίου Μανουήλ τοῦ Κομνηνοῦ, ἀπό τό μοναχό Ἰγνάτιο. Ἡ θαυματουργή εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, πού σύμφωνα μέ τήν παράδοση εἶναι ἔργο τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Λουκᾶ (μιᾶ ἀπό τίς ἑβδομήντα), ἐξωγραφήθη στήν Ἰσαυρία τῆς Μικρᾶς Ἀσίας. Ἡ ἱερή εἰκόνα στήν περίοδο τῆς εἰκονομαχίας, γιά νά σωθεῖ ἀπό τοὺς εἰκονομάχους, ρίφθηκε στή θάλασσα. Τά κύματα ἀπό τήν Ἰσαυρία τήν παρέσυραν καί τήν μετέφεραν στά παράλια τῆς Πάφου, στήν τοποθεσία Μουλλιά. Τό δεκαπενταύγουστο τοῦ 1152 ὁ μοναχός Ἰγνάτιος, πού ἀσκήτευε στήν περιοχή, στήν τοποθεσία Κρεμαστή, εἶδε μιᾶ μεγάλη λάμψη στά παράλια τῆς Πάφου. Μέ θεϊκή φώτιση, ἔτρεξε πρός τά ἐκεῖ, βρῆκε τήν εἰκόνα καί ξεκίνησε γιά τό ἡσυχαστήριό του. Κατακουρασμένος ὅπως ἦταν ἀποκοιμήθηκε στήν πλαγιά τοῦ βουνοῦ Ρογιά, κάτω ἀπό ἓνα πεῦκο. Στόν ὕπνο του, ἄγγελος Κυρίου, τόν ὀραμάτισε νά κτίσει ναό στό ὄνομα τῆς Παναγίας. Τό κτήριο ὡς ἔχει σήμερα ἀνάγεται στή δεκαετία τοῦ 1760 - 1770, ὅταν Ἐπίσκοπος Πάφου ἦταν ὁ Ἅγιος Πανάρετος πού εἶναι καί ὁ νέος κτίτορας τῆς Μονῆς.

β'. Ὄνομα: Γιά τήν ὀνομασία τῆς Μονῆς εἰπώθηκαν πολλά. Ἄλλοι ὑποστηρίζουν ὅτι προέρχεται ἀπό τό Ρηγιατίσσα, δηλαδή Ρήγαινα, Βασίλισσα καί ἄλλοι ἀπό τίς πολλές ροδιές πού ἄλλοτε ἦταν φυτεμένες ἐδῶ. Ἡ ἐπικρατέστερη ὁμως ἐκδοχή εἶναι ὅτι τό ὄνομα Ρογιατίσσα προέρχεται ἀπό τό ὄνομα τοῦ βουνοῦ Ρογιά, πού τό σχῆμα του μοιάζει μέ

ρώγα μαστοῦ. Κι ὅπως πάντα ὁ εὐλαβῆς λαὸς τῆς Κύπρου συνηθίζει νά χρυσώνει, στήν ἀρχή, τό κάθε ἐπίθετο τῆς Παναγίας καθώς: Χρυσελεοῦσα, Χρυσοαιματοῦσα, Χρυσοσπηλιώτισσα, Χρυσοπατερίτισσα, ἔτσι ἔγινε καί μέ τή Χρυσορροϊάτισσα.

γ'. Ἱστορία: Ἡ περίοδος ἀπό τήν ἴδρυση τῆς Μονῆς μέχρι τήν κατάληψη τῆς Κύπρου ἀπό τοὺς Τούρκους (1571) εἶναι σκοτεινή. Δέν σώζεται πουθενά καμιὰ πληροφορία. Αὐτό πού γνωρίζουμε εἶναι ὅτι μέ τήν κατάληψη τῆς Κύπρου ἀπό τοὺς Τούρκους, ἡ Μονή ἐδεινοπάθησε καί οἱ μοναχοί της διασκορπίστηκαν. Ἡ περιουσία της κατελήφθη αὐθαίρετα ἀπό τοὺς Τούρκους κατακτητές καί ἐδόθη σέ ὁμόθρησκούς τους ἐποίκους, πού ἐγκαταστάθηκαν στά χωριά δίπλα ἀπό τή Μονή, μετά πού ἐκδιώχθησαν οἱ νόμιμοι ἑλληνορθόδοξοι κάτοικοί τους. Ἡ Μονή κάτω ἀπό τίς συνθήκες αὐτές, ἀναγκάσθηκε νά ὑπαχθεῖ κάτω ἀπό τή διαχείριση τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Κύκκου. Ὁ Ρῶσος μοναχός Βασίλειος Μπάρσκυ, πού ἐπισκέφθηκε τή Μονή τό 1735, γράφει ὅτι ἡ Ἐκκλησία εἶναι πολύ μικρή, μέ στρογγυλή κορυφή, μέ δύο τρία κελιά καί ὅτι ἡ Μονή εἶναι σεμνή καί πτωχή.

Τό 1767, μέ τήν ἀνοδο τοῦ Ἁγίου Παναρέτου στόν Μητροπολιτικό θρόνο τῆς Πάφου, ἡ Μονή τῆς Χρυσορροϊατίσης ἀνακαινίζεται. Κτίζονται νέος ναός καί νέα κελιά καί τό ἔτος 1771 μέ ἐνέργειες τοῦ Ἁγίου Παναρέτου ἡ Μονή ἀποσπᾶται ἀπό τήν Ἱερά Μονή Κύκκου καί ἐγκαθίσταται στή Μονή ὡς Ἡγούμενος ὁ μέχρι τότε Οἰκονόμος Καλλίνικος. Τό 1821 Τούρκοι στρατιῶτες γυμνώνουν τή Μονή ἀπό τοὺς θησαυρούς καί τά τρόφιμα, συλλαμβάνουν τόν ὑπέργηρο Ἡγούμενο Ἰωακείμ καί τόν ὀδηγοῦν στή Λευκωσία, ὅπου ἀργότερα πεθαίνει ἀπό τίς κακουχίες. Τό 1967 μιὰ τυχαία πυρκαγιά, καταστρέφει ἐξ ὀλοκλήρου τή Μονή. Ἀπό τήν πυρκαγιά καταστράφηκε ἡ Βιβλιοθήκη, ἡ Τραπεζαρία καί ἄλλα πολύτιμα σκεύη καί ἀντικείμενα τῆς Μονῆς. Τό ἐσωτερικό τοῦ Καθολικοῦ τῆς Μονῆς δέν ἔπαθε τίποτα. Τό δεκαπενταῦγουστο τοῦ 1974 τουρκικά ἀεροπλάνα ἐμυδραλλιοβόλησαν τή Μονή, προκαλώντας ζημιές στή στέγη τοῦ κτιρίου καί στό κλειδί μιᾶς ἀψίδας πού παρ' ὀλίγο νά πέσει.

δ'. Το Καθολικό τῆς Μονῆς: Ὁ ὑφιστάμενος Ναός εἶναι κτίσμα τοῦ 1760 - 1770. Τό Εἰκονοστάσι εἶναι ἔργο τοῦ 1790, ὁ ἄμβωνας τοῦ 1791, ὁ Δεσποτικός θρόνος τῆς ἴδιας περιόδου καί ὁ γυναικωνίτης (τό μοναδικό ἀπό τά ἔξι μεγάλα καί ἱστορικά ἀνδρῶνα μοναστήρια πού ἔχει γυναικωνίτη), τοῦ 1803. Ὁ Χριστός εἶναι ἔργο τοῦ 16ου αἰῶνα καί οἱ ὑπόλοιπες εἰκόνες, ἐκτός βέβαια τῆς Παναγίας, τῶν μέσων τοῦ 18ου

αἰῶνα. Ὁ ἀσημένιος σταυρός εἶναι ἔργο τοῦ Ἰωάννου τοῦ Κορνάρου τοῦ Κρητός (1801) μέ δωρητή τό Μέγα Δραγομένο τῆς Κύπρου Χατζηγεωργάκη Κορνέσιο.

ε΄. Τό εἰκονοσκευοφυλάκιο: Μέ πρωτοβουλία τοῦ Ἱγουμενίου Διονυσίου καί μέ χορηγία τοῦ ἰδρύματος Α.Γ. Λεβέντη λειτουργεῖ ἀπό τόν Ἰούνιο τοῦ 2001 στήν Μονή Εἰκονοσκευοφυλάκιο. Σ' αὐτό ἐκτίθενται ὅλοι οἱ θησαυροί τῆς Μονῆς πού ἀρχίζου ἀπό τό 12ο αἰῶνα μέχρι τά μέσα τοῦ 19ου αἰῶνα. Τό ἀρχαιότερο ἔκθεμα εἶναι ἕνας σταυρός στήθους τοῦ 12ου αἰῶνα. Στό Εἰκονοσκευοφυλάκιο ἐκτίθενται εἰκόνες (ἢ πιό παλιά τοῦ 14ου αἰῶνα), σταυροί, ἐξαπτέρυγα, Βενετσιάνικοι πολυέλαιοι (Μουράνο), κανδήλες, χειρόγραφα, ἄμφια Ἱγουμενίων καί Διακόνων, ἀρχιερατικές ράβδοι, δίσκοι ἀντιδώρου (ὁ πιό παλιός τοῦ 15ου αἰῶνα), κατζία, θυμιατοί, χρυσοῦφαντος Ἐπιτάφιος, αὐγά τῆς Κιουτάχειας, πόρπες, λειψανοθήκες καί ἄλλα.

στ΄. Ἡ Πινακοθήκη. Στήν Πινακοθήκη ἐκτίθενται συνολικά πενήντα πέντε ἔργα Κυπρίων καί ξένων ζωγράφων τά ὁποῖα ἀγοράσθηκαν ἀπό τόν Ἱγούμενο Διονύσιο τήν περίοδο 1978 - 2010. Ἡ συλλογή περιλαμβάνει ἔργα τῶν ζωγράφων Γ. Κοτσώνη, Ἀ. Μακαρίου, Χρήστου Φουκαρά, Σούλας Λειψοῦ - Γιάγκου, Μαριάμ Φουκαρά, Ρήγου, Γιάννη Καραγιάννη, Κ. Οικονόμου, Ὀλγας Σπανοῦ, Μ. Χρίστου, Νίτσας, Ἀνδρέα Ἀσπρόφτα, Γ. Κεπόλα, Γ. Κούμλου, Σάββα Χριστοδουλίδη, Νίκου Εὐσταθίου, Εὐανθίας Κοῦμα, Ἰωαννίδη, Λαζάρου, Εἰρήνης Ἀθανασίου, Ἀβρααμίδη, Δημήτρη Παλατέ, Κούλλη, Tania Gerhard, Ἄννας Κελορηγόρη, Ἐ. Ἀδαμίδου, Θράκης, Λ. Σταύρου, Γιολάντας, Μαρίας Κοτσώνη, Χρίστου Δανιήλ, Χρίστου Δημητρίου, Ἀ. Μ. Καραγιάννη, Κάτιας, Suzan Kerr, John Wilson, Wipper Gilbert, Hikmat Gregorian, τοῦ Γιώργου Συρίμη, πρώην Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν. κ.ἄ.

ζ΄. Αἶθουσα Ἀρχιεπισκόπου Μακαρίου Γ΄. Στήν αἶθουσα αὐτή ἔχει φιλοτεχνηθεῖ τοιχογραφία μέ τή μορφή τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Κύπρου Μακαρίου Γ΄ πού κρατᾶ σκῆπτρο καί φέρει τόν κόκκινο μανδύα. Δεξιά καί ἀριστερά σέ δύο εἰλητά ἀναγράφονται τά ὅσα ὁ ἴδιος ἔγραψε στό βιβλίον ἐπισκεπτῶν τῆς Μονῆς ὡς Κιτίου Μακάριος στίς 27 Σεπτεμβρίου τοῦ 1948 καί ὡς Κύπρου Μακάριος στίς 29 Αὐγούστου τοῦ 1951. Στό κείμενο πού ὑπογράφει ὡς Κιτίου Μακάριος λέει μεταξύ τῶν ἄλλων ὅτι : «Ἡ σημερινή ἐπίσκεψίς μου εἰς τήν ἱστορικὴν καί

Σεβασμίαν Μονήν τῆς Χρυσορροϊατίσσης ἐπαναφέρει εἰς τὴν μνήμην μου τὰς ὡραίας ἡμέρας τῆς παιδικῆς μου ἡλικίας. Συχνάκις τότε ὡς μαθητῆς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ γειτονικοῦ μου χωρίου τῆς Παναγιᾶς ἐπεσκεπτόμην τὴν Ἱ. Μονήν· αἱ ἐπισκέψεις μου δέ ἐκείναι μοὶ ἐνέπνευσαν τὸν ἀκράτητον πόθον καὶ τὴν ἀγάπην πρὸς τὸν μοναχικόν βίον, τὸν ὁποῖον καὶ ἠκολούθησα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν μου ἐκ τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου».

η΄. Τό Κέντρο Εἰκονολογίας. Ἀπό τὸν Ὀκτώβρη τοῦ 2010 λειτουργεῖ στή Μονή Κέντρο Εἰκονολογίας. Ἡ Ἱερά Μονή Χρυσορροϊατίσσης, θέλοντας νά ἀναδείξει τὴ θεολογία καί, κατ' ἐπέκταση, τὴν ἀνθρωπολογία, τὴν κοινωνιολογία καὶ τὴν κοσμολογία τῆς ὀρθόδοξης Εἰκονογραφίας, δημιούργησε τό Κέντρο αὐτό στό κτήριο τῆς Μονῆς. Τό Κέντρο φιλοδοξεῖ νά μετατραπῆ σέ διεθνές Κέντρο μελέτης τῆς εἰκόνας, μέσω συνεδρίων, ἐκδόσεων, ἀρθρογραφίας, φιλοξενίας ἐπιστημόνων γιά μελέτη κ.ἄ. Γιά τό σκοπό αὐτό ἔχει ἀρχίσει τὴ λειτουργία τῆς ἐξειδικευμένη στήν εἰκόνα Βιβλιοθήκη ἢ ὁποία εἶναι συνδεδεμένη ἠλεκτρονικά μέ τὴ Βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου Κύπρου, προσφέροντας ἔτσι πρόσβαση στή σχετικὴ βιβλιογραφία. Σ' αὐτὴ τὴν προσπάθεια ἦρθε πρόθυμα ἀρωγός τό Ἴδρυμα «Ἀναστάσιος Γ. Λεβέντης» τόσο μέ τὴν κατάλληλη διαρρύθμιση τοῦ ἰσογείου τῆς Μονῆς γιά τὴ δημιουργία τῆς ἐξειδικευμένης αὐτῆς Βιβλιοθήκης, ὅσο καί μέ τὴν ἐξεύρεση καὶ ἀγορά τῶν σχετικῶν βιβλίων καὶ τοῦ κατάλληλου μηχανικοῦ ἐξοπλισμοῦ. Τό ἐπίσημο ὄργανο τοῦ Κέντρου Εἰκονολογίας εἶναι τό «ΕΙΚΟΝΟΣΤΑΣΙΟΝ» πού κυκλοφορεῖ ἀνά ἐξάμηνο.

θ΄. Τό Οἰνοποιεῖο τῆς Μονῆς: Στό ὑπόγειο τῆς Μονῆς σώζεται μέχρι σήμερα τό παλιό Οἰνοποιεῖο τῆς Μονῆς μέ τό πατητήρι, τὰ πιθάρια ,τό πιό παλιό τοῦ 1725, τὴν ἀλεστικὴ μηχανή, τὴ χειροκίνητη πρέσσα καὶ τὴ ζυγαριά πού ζύγιζε ὀκάδες. Ἡ ἀλεστικὴ μηχανή, ἢ πρέσσα καὶ ἡ ζυγαριά ἀγοράστηκαν τό 1928 γιά τὴν κατασκευὴ κρασιοῦ πού καταναλώθηκε ὅλο στὰ ἐγκαίνια τοῦ ξενοδοχείου «ΒΕΡΕΓΓΑΡΙΑ», στὸν Πρόδρομο. Ὁ Οἰνολόγος πού παρασκεύασε τό κρασί ἦταν ὁ Σάββας Μιχαηλίδης, οἰνολόγος τῆς Κυβέρνησης, ἡ ἔδρα τοῦ ὁποίου ἦταν στό Στρουμί. Ὅπως ὁ ἴδιος μοῦ διηγήθηκε, ὁ τότε Ἡγούμενος Κύριλλος Α΄, γνωστός σάν Μακρουκύριλλος, ἔστειλε στό Στρουμί τὴν προσωπικὴ του μούλα γιά τὴ μεταφορὰ του στή Μονή. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ξενοδοχείου ΒΕΡΕΓΓΑΡΙΑ πού ἦταν γνωστός μέ τό ἐπίθετο

Κόκκαλος, σύμφωνα με γραπτό κείμενο, ήταν και σύμβουλος του Ήγουμένου για θέματα κρασιών.

Τήν περίοδο αυτή η Μονή παρείχε κρασιά τά όποια έπωλούντο στή ντόπια αγορά. Σύμφωνα με τά στοιχεία του άρχείου τής Μονής, στή Λευκωσία τά κρασιά τά προωθοΐσε ό δικηγόρος Στέλιος Κλυτίδης και στήν Πάφο ό έμπορος Νικόλας Πηλαβάκης. Σύμφωνα και πάλι με τά άρχεία τής Μονής οί Λευκωσιάτες προτιμοΐσαν τό λευκό κρασί. Έδώ άξιΐζει νά αναφέρω χάριν και τής ιστορίας ότι ένα μεγάλο μέρος του κρασιουΐ προσφερόταν και στους λιγοστούς τότε έπισκέπτες τής Μονής. Σύμφωνα με έθιμο τής Μονής όλοι όσοι διανυκτέρευαν, και τότε έρχόντουσαν με τά ζώα, εκτός από τον ύπνο, τούς προσφερόταν ένα ψωμάκι για κάθε άτομο, μιά μπουκάλα κρασί για κάθε τέσσερα άτομα και άνάλογες έλιές.

Τό 1984, ό Ήγούμενος Διονύσιος, συνεχίζοντας αυτή τήν παράδοση, έπαναλειτούργησε και πάλι τό παλιό Οίνοποιείο. Για τό σκοπό αυτό αγοράστηκαν νέα ντεπόζιτα, μηχανοκίνητη πρέσσα, ηλεκτρικές άλεστικές μηχανές, χειροκίνητη μηχανή για φελλούς, καψουλομηχανή και άλλα. Παράλληλα έβελτιώθησαν και οί χώροι για τήν άποθήκευση των κρασιών, οί λεγόμενες κάβες. Προηγουμένως και συγκεκριμένα τό Νοέμβριο του 1979 είχαν έπισκεφθει τή Μονή και τούς χώρους του παλιουΐ Οίνοποιείου οί Γάλλοι Οίνολόγοι Charles Arnut (20.11.1979) και Pierre Henri Raltons (29.11.1979), οί όποιοι παρότρυναν τον Ήγούμενο νά έπαναλειτουργήσει τό Οίνοποιείο γιατί οί χώροι που είδαν ήταν ιδανικοί για παλαιώση κρασιών.

Τό 1988 τό Οίνοποιείο τής Μονής, γνωστό σαν «MONTE ROYIA WINES», έλαβε μέρος σε διεθνή διαγωνισμό κρασιών στή Λουμπλιάνα τής Σλοβενίας. Στο διαγωνισμό αυτό συμμετείχαν συνολικά 35 χώρες με ισάριθμους γευστολόγους. Στο διαγωνισμό αυτό τό κρασί Άγιος Άνδρόνικος (Λευκό ξηρό) πήρε χρυσό μετάλλιο, η Άγία Μαράνα (ροζέ) άργυρό μετάλλιο και ό Άγιος Ήλιος (κόκκινο ξηρό) και Μοναστήρι (κόκκινο ξηρό) τιμητικά διπλώματα.

Με τήν ένταξή μας στήν Ευρωπαϊκή Ένωση η Μονή αναγκάστηκε νά μετακινήσει τό Οίνοποιείο πεντακόσια μέτρα πιο κάτω από τό κτήριο τής Μονής σε ένα πευκόφυτο μέρος και στο μέσο των άμπελώνων της. Ο λόγος τής μετακίνησης ήταν ότι με τούς όρους που έθετε η Ευρωπαϊκή Ένωση θά άλλοιωνόταν ό χαρακτήρας τής Μονής. Με τήν εύκαιρία αυτή η MONTE ROYIA WINES μετονομάστηκε σε CHRYSORROGIATISSA WINES.

Ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Χρυσορροιάτισσης

2. ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΡΟΟΔΙΤΙΣΣΗΣ

Κοινόβιον.

Ἡγούμενος: Ὁ Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης κ. Ἀθανάσιος.

Σύμβουλοι: Πρωτοσύγκελλος Δαμασκηνός καί Οἰκονόμος Παγκράτιος.

Πατέρες: Οἰκονόμος Γεννάδιος, Ἱεροδιάκονοι Πανάρετος καί Σωφρόνιος.

Μοναχοί: Σπυρίδων, Εὐθύμιος, Βαρνάβας, Νικόδημος, Νεκτάριος, Ἀρσένιος καί Φιλάρετος.

Τηλεφωνικόν Κέντρον: 25421663

*Πανηγυρίζει την 15ην Αὐγουστου
(Κοιμησις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτοκου)*

Σύντομη Ίστορία τῆς Μονῆς.

(Ἀπό τήν Ἀδελφότητα τῆς Μονῆς).

Ἡ Ἱερά Μονή τῆς Τροοδιτίσσης κατέχει ἐξέχουσα θέση με-
ταξύ τῶν Κυπριακῶν Μονῶν, ὄχι μόνο γιά τήν ἀξιοθαύμαστη
φυσική ὠραιότητα, ἡ ὁποία τήν περικυβεῖ, ἀλλά καί γιά τήν ἀ-
ξιόλογη παλαιότητά της, γιά τόν πλοῦτο τῶν ζωγραφικῶν καλλι-
τεχνημάτων της καί, σύν τούτοις, γιά τήν σιωπηρή δράση, τήν
ὁποία μέ ζῆλο ἀνέπτυξε καί ἀναπτύσσει, παρά τίς ἀλλεπάλληλες
δυσχερεῖς περιστάσεις.

Κτισμένη ψηλότερα ἀπό ὅλες τίς Μονές τοῦ Νησιοῦ, 1370
μέτρα πάνω ἀπό τήν ἐπιφάνεια τῆς θάλασσας, βασιλεύει μέσα
στήν τερπνότατη πευκοσκεπή ἀγκάλη τοῦ Τροόδου, τοῦ ἀγέρω-
χου αὐτοῦ Κυπριακοῦ Ὀλύμπου· γι' αὐτό καί προσφυέστατα ἔχει
ὀνομαστεῖ «Τροοδίτισσα».

Παράδοση καί ἱστορία προσφέρουν ἀδιασάλευτη στήριξη
στήν σεβαστή ἀρχαιότητα τῆς Μονῆς. Ἄρχισε τό θεῖον ἔργο της
ὡς ἀσκητικό σπήλαιο, μέσα στήν φρικτή καταιγίδα τῆς εἰκονο-
μαχίας καί τῶν ἀραβικῶν ἐπιδρομῶν, καί τό συνέχισε ἐπί μα-
κροῦς αἰῶνες ὡς σεβάσμιο ὀργανωμένο κέντρο μοναχικῆς ἄθλη-
σης καί γενικότερης ἐκκλησιαστικῆς καί ἐθνικῆς δράσης. Ἡ Τρο-
οδίτισσα ἔχει δείξει ἀδάμαστη ἀντοχή σέ κάθε ἐναντιότητα, ἐπέ-
ζησε μέσα ἀπό τήν Φραγκική καταδυνάστευση, ὑπερενίκησε τόν
διαλυτικό φανατισμό τῆς Τουρκικῆς ἀλλοδοξίας, καί μέ ἐπαινετή
εὐστάθεια συνεχίζει τόν καλό ἀγῶνα τῆς μοναστηριακῆς παρά-
δοσης.

Κατά τούς χρόνους τῆς εἰκονομαχίας, πολλοί ζηλωτές Μο-
ναχοί ἔφυγαν κρυφά σέ χῶρες πού δέν ἴσχυε ἡ θέληση τοῦ εἰκο-
νομάχου Αὐτοκράτορα. Ἡ παράδοση προσθέτει εἰδικότερα ὅτι ὁ
Μοναχός, πού εἶχε μαζί του μία εἰκόνα τῆς Παναγίας, πού ἀργό-
τερα ὀνομάστηκε Τροοδίτισσα, κατέφυγε στό Ἄκρωτήρι τῆς Λε-
μεσοῦ στήν Μονή τοῦ Ἁγίου Νικολάου, κατά τό ἔτος 762. Ὁ
Μοναχός ἔμεινε στήν ὀνομαστή αὐτή Μονή τοῦ Ἄκρωτηρίου εἰ-
κοσιπέντε περίπου χρόνια, δηλαδή μέχρι τό 787. Κατά τό ἔτος
ἐκεῖνο κατέπαυσε ὁ πρῶτος σάλος τῆς εἰκονομαχίας.

Ὁ μοναχισμός ἄρχισε καί πάλιν νά ἀνθεῖ, ὁ δέ φυγᾶς Μο-
ναχός ἔκρινε ὅτι ἤρθε καί γι' αὐτόν ὁ καιρός τῆς ἡσυχῆς ἐπί τῶν
ὀρέων ἀσκητικῆς ζωῆς.

Στήν ἐκπλήρωση τοῦ εὐσεβοῦς αὐτοῦ πόθου του τόν βοή-
θησε ἡ ἴδια ἡ Παναγία τῆς ὁποίας τό ἱστορικό ζωγραφισμένο
ὁμοίωμα διαφύλαττε μέ τόση στοργή ἀφοῦ τοῦ παρουσιάστηκε

καθ' ὕπνον, καί τοῦ ὑπέδειξε νά μεταφέρει τήν εἰκόνα καί τήν μοναχική του σκῆτη στόν τόπο, πάνω ἀπό τόν ὁποῖο θά ἔβλεπε στήλη πυρός.

Ὁ ἀσκητής ἀποχαιρέτησε τούς Μοναχοὺς τοῦ Ἁγίου Νικολάου καί, κρατώντας καλά τυλιγμένο τόν ἱερό του θησαυρό, ξεκίνησε κατευθυνόμενος πρὸς τό μυστηριώδες φῶς, τό ὁποῖο ἔλαμπε στήν πλαγιά τοῦ Κυπριακοῦ Ὀλύμπου. Πέρασε μέσα ἀπό τίς καλλιεργημένες ἐκτάσεις, προχώρησε στά ἀκατοίκητα δασώδη ὕψη καί, χωρίς δυσκολία, κάτω ἀπό τήν ἀσφαλὴ ὁδηγία τῆς θεϊκῆς πύρινης στήλης, ἔφθασε στό σπήλαιο, τό μέχρι σήμερα γνωστό ὡς «τό Σπήλαιον τῆς Τροοδιτίσεως».

Στό εἰρηνικό καί ἀπόκοσμο αὐτό Σπήλαιο ἔζησε τά ὑπόλοιπα χρόνια τῆς ζωῆς του ὁ Μοναχός, μέσα στά χιόνια καί τίς καταιγίδες, ἀφιερωμένος στήν προσευχή, νηστεία καί μελέτη τῶν Ἱερῶν Συγγραμμάτων, καί προσφέροντας τήν ἀνεκτίμητη εἰκόνα πρὸς ἀσπασμό στοὺς κατ' ἀρχάς λίγους καί συνεχῶς περισσότερους εὐσεβεῖς προσκυνητές, οἱ ὁποῖοι προσέρχονταν γιά νά ἀκούσουν γιά τήν θαυμαστή διάσωσή της καί νά προσφέρουν φόρο τιμῆς στόν σεβάσμιο Ἀσκητή.

Ἀργότερα ὁ Μοναχός πέθανε καί τάφηκε ἔξω ἀπό τό Σπήλαιο, χωρίς νά ἀξιωθεῖ νά κτίσει Μονή, ὅπως τό ποθοῦσε, γιά νά στεγάσει μέ πλήρη ἀσφάλεια τήν εἰκόνα του, ἡ ὁποία φημιζόταν πλέον ὡς «ἡ Παναγία ἡ Τροοδίτισσα».

Τά χρόνια περνοῦσαν καί ἡ εἰκόνα τῆς Παναγίας ἔμενε μόνη μέσα στό Σπήλαιο. Κατά τό ἔτος 990 περίπου εὐσεβῆς βοσκός ἀπό χωριό πού ὀνομαζόταν Ἀφάμης, διέκρινε φῶς κάθε βράδυ μεταξύ βράχων ψηλά στό Τρόοδος. Ἦταν βέβαιος ὅτι δέν ἐπρόκειτο γιά συνηθισμένο φῶς. Ἀνέφερε τό γεγονός τῆς μυστηριώδους ἐκείνης λάμψεως καί σέ ἄλλους καί μέ ὑπόδειξη τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἀρχῶν ξεκίνησε μία ομάδα διερεύνησης συνοδευόμενη ἀπό ἱερέα. Ἡ ἀναρρίχηση στοὺς βράχους τήν νύκτα ἦταν δύσκολη, ἀλλά τό φῶς ἔλαμπε ὅπως τό Ἀστέρι πού εἶδαν οἱ Μάγοι στήν Ἀνατολή, καί ὁδηγοῦσε τήν ομάδα στόν δρόμο της, μολονότι κατά διαστήματα ἐχάνετο. Ὅταν ἔφθασαν πρό τοῦ Σπηλαίου, εἶδαν ὅτι κανένας δέν κατοικοῦσε ἐκεῖ οὔτε ὑπῆρχαν ὁρατά ἴχνη χειρός ἢ ποδός ἀνθρώπου, ἓνα κανδήλι ὅμως κρεμασμένο ἀπό τόν βράχο ἔκαιε μπροστά ἀπό μία ὠραιότατη εἰκόνα τῆς Παρθένου Μαρίας.

Ἡ ἀνακάλυψη τοῦ Σπηλαίου μέ τήν σεβάσμια εἰκόνα τῆς Παναγίας καί μέ τό θαυμαστό φῶς συγκίνησε τούς εὐσεβεῖς χρι-

στιανούς και άποφασίστηκε, ώς έπιβεβλημένη πλέον, ή ίδρυση Μοναστηριού πλησίον του ιεροϋ Σπηλαίου.

Προσλήφθηκαν κτίστες από τά πλησίον χωριά και ή έργασία τής θεμελίωσης τής νέας Μονής άρχισε, παρά τά έμπόδια στά όποια προσέκρουε, λόγω τής μεγάλης κατωφέρειας πού σχημάτιζε τό έδαφος και τής σκληρότητας τών βράχων, ή όποια καθιστούσε τήν χρησιμοποίησή τους δύσκολη και δαπανηρή.

Τό άπαραίτητο νερό για τήν κατασκευή του πηλού μεταφερόταν μέσα σε στάμνες από τόν μικρό ποταμό ό όποιος τρέχει σε μικρή απόσταση ανατολικά του Σπηλαίου. Άόρατη όμως δύναμη έμπόδιζε τήν μεταφορά, διότι οι στάμνες διαρκώς γλιστρούσαν από τούς ώμους τών έργατών και κομματιάζονταν πάνω στους βράχους. Γενικότερα, δέν σημειωνόταν καμμία πρόοδος στο έργο τής ανοικοδόμησης, διότι ή οίκοδομή τήν όποια οι εργάτες εκτελούσαν τήν ήμέρα έπεφτε τήν νύκτα και τό πρωί παρουσιαζόταν σωρός έρειπίων. Τί έπρεπε να γίνει;

Κάποιο πρωί, μιά στάμνα γεμάτη καθαρό νερό ανακαλύφθηκε προς τά δυτικά του Σπηλαίου, κάτω στο γωνιακό κοίλωμα πού σχηματίζεται από τήν προσέγγιση τών λόφων. Ήταν φανερό πλέον ότι Άγγελος Κυρίου είχε τοποθετήσει εκεί τήν στάμνα αυτή του νερού, για να φανερώσει τό σημείο πού κρυβόταν πηγή και πού υπήρχε ευνοϊκή θέση για τό νέο Μοναστήρι. Ήσκαψαν και ανακάλυψαν τήν έλπιζόμενη πηγή, και στο πλησίον αυτής ισοπέδωμα άρχισαν χωρίς αναβολή τήν θεμελίωση τής Μονής. Τό έργο δέν έμποδίστηκε πλέον· οι τοίχοι δέν έπεφταν κατά τήν νύκτα, διότι τό νέο Μοναστήρι κτιζόταν στον τόπο τής θείας εκλογής. Μόλις συμπληρώθηκε τό κτίσιμο του Ναού, τοποθετήθηκε μέσα σ' αυτόν με λαμπρή τελετή ή Τροοδίτισσα Παναγία του Σπηλαίου.

Τόν ιερό αυτό Ναό τόν πυρπόλησαν οι Τουρκοι κατακτητές κατά τό έτος 1585, μαζί δε με αυτόν και όλόκληρη τήν Μονή. Οι Μοναχοί με μεγάλη δυσκολία κατόρθωσαν να διασωθούν μέσα στο δάσος, θρηνοϋντες τήν μεγάλη συμφορά τους. Ο τότε ήγούμενος τής Μονής Παρθένιος, βοηθούμενος από τούς Μοναχούς του και από τίσ γύρω Κοινότητες, προσέβη και πάλι στην ανοικοδόμηση τής Μονής. Ήκτισε κελιά και ξενώνα και άνήγειρε εκ βάθρων τόν σεβάσμιο τής Παναγίας Ναό. Στόν νέο αυτό Ναό, μέσα σε σκαλιστό πλαίσιο, έστησε τήν παλαιά θαυματουργό εικόνα τής Παναγίας, ή όποια, μετά τήν πυρκαϊά, βρέθηκε καλά φυλαγμένη κάτω από μιά μηλιά του κήπου τής μονής.

Δυστυχῶς καί ὁ ἱερός ἐκεῖνος Ναός κήκε κατά τά τέλη τοῦ 1842 ἐξ ἀπροσεξίας, ἀπό κερὶ πού λησμονήθηκε μέσα σ' αὐτόν ἀναμμένο· τότε δέ ἐκτός ἀπό πολλές εἰκόνες καί ὁστά Μαρτύρων καί Ἁγίων καί παλαιῶν ἐγκολπίων, ἀποτεφρώθησαν καί τά ἔγγραφα τῶν προνομίων τῆς Μονῆς, τά ὁποῖα μαζί μέ ἄλλα κειμήλια φυλάσσονταν μέσα στό Ἱερό, ἐντός ξύλινης θήκης.

Χωρίς ἀναβολή, μέ τήν φροντίδα τοῦ δραστήριου Ἡγουμένου Μελετίου, ἄρχισε νά κτίζεται νέος Ναός, ὁ μέχρι σήμερα διατηρούμενος τρίκλιτος, εὐρυχωρότερος βεβαίως τοῦ παλαιοῦ, γιά νά ἐπαρκεῖ στόν συνεχῶς αὐξανόμενο ἀριθμό τῶν προσκυνητῶν, τούς ὁποίους προσεῖλκυε ἡ φήμη τῆς παλαιᾶς θαυματουργοῦ εἰκόνας.

Κατά τό ἔτος 1939, ἀπεβίωσε ὁ Ἡγούμενος τῆς Μονῆς Ἰάκωβος. Τότε, ὁ Μητροπολίτης Πάφου Λεόντιος μετέτρεψε τό σύστημα τῆς λειτουργίας τῆς Μονῆς ἀπό Ἰδιόρρυθμο σέ Κοινοβιακό, ἀφοῦ κάλεσε γιά τόν σκοπό αὐτό Μοναχούς ἀπό τήν Μονή Σταυροβουνίου, μέ Προϊστάμενο τόν Ὁσιώτατο Μοναχό Δαμασκηνό. Μετά ἀπό τρία ἔτη ἀπεβίωσε καί ὁ Προϊστάμενος Δαμασκηνός καί ἔγινε Ἡγούμενος ὁ Ἀρχιμανδρίτης Παγκράτιος, τόν ὁποῖο ἐκάλεσαν ἀπό τό Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας.

Ἡ γραφική Τροοδίτισσα, ὡς Κοινόβιο, ἀνέκτησε στά χέρια τοῦ Ἡγουμένου Παγκρατίου τόν ρυθμό τῆς ὁμαλῆς δραστηριᾶς Μοναχικῆς ζωῆς καί φαινόταν σάν μιὰ ὄαση μέσα στήν ἔρημο, πού ἀνάπαυε τούς εὐσεβεῖς προσκυνητές καί ἐπισκέπτες της. Τόν Ἀπρίλιο τοῦ 1968 ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ ὁ Ἡγούμενος Παγκράτιος καί ἀντ' αὐτοῦ ἀνέλαβε τήν ἡγουμενία ὁ ἱερομόναχος τῆς Μονῆς Ἀθανάσιος, συνεχίζοντας τό ἔργο τοῦ προκατόχου του καί τήν ἱεράν ἀποστολή τῆς Μονῆς.

Σήμερα ἡ Ἀδελφότης τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τροοδιτίσσης ἀποτελεῖται ἀπό δεκατρεῖς Μοναχούς· Τόν Ἡγούμενο τῆς Μονῆς, Ἀρχιμανδρίτη Ἀθανάσιο, τρεῖς Ἱερομονάχους, δύο Ἱεροδιακόνους καί ἕξι Μοναχούς.

Ἡ Ἱερά Μονή Παναγίας Τροοδιτίσσης

3. ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΙΝΘΗΣ

Κοινόβιον.

Προϊστάμενος: Οικονόμος Βαρνάβας.

*Πανηγυρίζει την 14ην Σεπτεμβριου
(Παγκοσμιοσ Ὑψωσις τοῦ Τιμιου Σταυροῦ)
και την Κυριακην τῆς Σταυροπροσκυνησεως.*

Βρίσκεται σέ ἀπόσταση τριῶν περίπου χιλιομέτρων νοτιοανατολικά τοῦ χωριοῦ Τσάδα.

Ἡ Μονή φαίνεται νά ἦκμασε κατά τόν 16ο καί 17ο αἰῶνα. Τό μέχρι σήμερα σωζόμενο καθολικό τῆς Μονῆς εἶναι κτίσμα τοῦ 18ου αἰῶνα. Ἀπό τό παλαιό Μοναστήρι σώζονται ἐπίσης κελιά καί ἄλλοι χώροι στή νοτιοανατολική περιοχή τῆς Μονῆς μέ πολλές ἀνακαινίσεις καί προσθήκες πού ἔγιναν κατά καιροῦς.

Ὁ Ρῶσος Μοναχός καί περιηγητής Βασίλειος Μπάρσκι ἐπεσκέφθη τή Μονή τό 1735, σέ χρόνια παρακμῆς της. Γράφει ὁ Μπάρσκι: «Εἶναι πολύ μικρή καί ἐγκαταλελειμμένη καί τά κτίρια ἔτοιμα νά κα-

ταρρεύσουν. Ὑπάρχουν ἐκεῖ ἕνας ναός, ἕνα κελί, ἕνας ἱερομόναχος καί ἕνας λαϊκός ἀδελφός... Ἡ Μονή ἰδρύθη ἐπὶ Ἑνετοκρατίας, ὅταν ὁ Σταυρός της, κατόπιν ὁράματος εὐρέθη ἐκεῖ πλησίον μέσα εἰς θάμνον, μαζί μέ κερὶ ἀναμμένο...»

Ὁ σωζόμενος ναός κτίστηκε ἐκ βάθρων τὸ 1740 ἀπὸ τὸ Μητροπολίτη Πάφου Ἰωακείμ, ὅπως ἀναφέρει ἐπιγραφή στό εἰκονοστάσιο, κάτω ἀπὸ τὸ κουβούκλιο τοῦ Σταυροῦ. Τὸ εἰκονοστάσιο, ὅπως φαίνεται πάλι σέ σχετική ἐπιγραφή καθὼς καί οἱ εἰκόνες του ἔγιναν τὸ 1770 ἐπὶ Μητροπολίτου Πάφου Ἁγίου Παναρέτου.

Τὸ 1885 ὁ προϊστάμενος τῆς Μονῆς Λαυρέντιος ἐξελέγη Μητροπολίτης Πάφου. Τὸ 1926 ἀναφέρεται ὅτι ἀκόμα ὑπηρετοῦσε σ' αὐτὴ ἕνας ἱερομόναχος.

Στοὺς κώδικες τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πάφου ἀναφέρονται κατὰ καιροὺς οἱ οἰκονόμοι τῆς Μονῆς καθὼς καί τὰ περιουσιακὰ της στοιχεῖα.

Σήμερα ὑπάρχει στό Μοναστήρι ἕνας ἱερομόναχος, πού εἶναι καί προϊστάμενος τῆς Μονῆς, ὁ ἱερομόναχος Βαρνάβας. Τὸ 2002 ἡ Ἱερά Μητρόπολις Πάφου σέ συνεργασία μέ τὸ Τμῆμα Ἀρχαιοτήτων προέβη σέ συντήρηση τοῦ ναοῦ, καθὼς καί τῶν κτισμάτων τῆς παλαιᾶς Μονῆς. Ταυτόχρονα ἐκπονήθηκαν ἀρχιτεκτονικά σχέδια γιὰ τὴν ἀνοικοδόμηση στοὺς χώρους τῆς Μονῆς Συνεδριακοῦ Κέντρου τῆς Μητροπόλεως Πάφου.

Τὸ Καθολικὸ τῆς Μονῆς τοῦ Σταυροῦ τῆς Μίνθης ὡς ἔχει σήμερα.

4. ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΤΙΜΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ ΟΜΟΔΟΥΣ

Τό Καθολικό τῆς παλαιᾶς Μονῆς ἐξυπηρετεῖ, ὡς ἐνοριακός ναός, τῆς ἀνάγκης τῆς κωμόπολης Ὁμόδου.

*Πανηγυρίζει την 14ην Σεπτεμβρίου
(Παγκοσμιοσὺ Ὑψωσις τοῦ Τιμίου Σταυροῦ)
καὶ την Κυριακὴν τῆς Σταυροπροσκυνησεως.*

Ἐφημέριοι: Οἰκ. Κωνσταντῖνος Ξενοφῶντος (τηλ. 25421795)
Οἰκ. Νεόφυτος Ζήνωνος (τηλ. 25422126).

Σύντομη Ἱστορία τῆς Μονῆς.

Οἱ παραδόσεις γιὰ τὴν ὑπαρξὴ ναοῦ στό χωρὸ τῆς σημερινῆς Μονῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ὁμόδου φτάνουν μέχρι τῆς ἀρχῆς τοῦ 3ου μ.Χ. αἰῶνα. Λέγεται πὺς ὅταν ἡ Ἁγία Ἐλένη ἐπεσκέφθη τὴν περιοχὴ καὶ ἄφησε ὡς δῶρον σ' αὐτὴ «μερος τοῦ Κανναβου με τον ὁποῖον ἔδεσαν τον Κυριον οἱ παρανομοι», ὑπῆρχε ἐκεῖ ἐκκλησία γι' αὐτό καὶ δέν ἀναφέρεται ἀνέγερσὴ τῆς ἀπὸ τὴ Βασιλομήτορα.

Ἱστορικὲς μαρτυρίες γιὰ τὴ Μονὴ ὑπάρχουν ἀπὸ τὰ μέσα τοῦ 17ου αἰῶνα. Τό 1659, ὁ Νεόφυτος Ροδιός, λόγιος κληρικός ἀπὸ τὸ γειτονικό πρὸς τὸ Ὁμοδος χωριό Ποταμιοῦ, γράφει ὅτι «... εἰς το Ὁμοδος εἶναι ἄλλος ναος περιφημος ἀφιερωμενος κι αὐτος εἰς το ὄνομα τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, εἰς το ὁποῖον εὔρισκεται μερος τοῦ Σταυρικοῦ Ξυλου καὶ μερος μαλιστα τοῦ Ἁγίου Κανναβου...».⁽¹⁾

Παρόμοια μαρτυρία ἔχουμε καὶ ἀπὸ τὸ Ρῶσο μοναχὸ καὶ περιηγητὴ Βασίλειο Μπάρσκυ, πού ἐπεσκέφθη τὸ 1735 τὸ Ὁμοδος. Βεβαιώνει κι αὐτός ὅτι ὁ ναός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ «κατεχει μερος τοῦ σχοινοῦ δια τοῦ ὁποῖου ἐδεθη ὁ Χριστος κατα τα παθη του», τὸ ὁποῖο μάλιστα «ἐκληλιδωθη δια τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ».⁽²⁾

Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Σιναίου Κωνσταντῖνος, τὸ 1819, γράφει γιὰ τὸ Ὁμοδος ὅτι ἔγινε διάσημο «ἀπο τοῦ ἐν αὐτῷ ἰδρυμενου Μοναστηριου τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ ἐναποκειμενου ἐκεῖσε μερους τοῦ Ἱεροῦ Σχοινοῦ ἐκείνου, μετα τοῦ ὁποῖου τον Χριστον ἔδησαν οἱ ἀγνωμονες, Τιμιος Κανναβος ὀνομαζομενος».⁽³⁾

Γύρω στό 1700, ἡ Μονὴ τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐξασφάλισε ἀπὸ τὴν Ὑψηλὴ Πύλη «Φιρμανιον ἀσυδοσιας καὶ ἀσυλιας». Σύμφωνα μέ τὸ φερμάνι ἐκεῖνο τὸ Μοναστήρι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἔγινε χωρὸς ἀπαρβίαστος ὅπου εὔρισκαν καταφύγιον ὅλοι οἱ κατατρεγμένοι. Μέ τὸ φερμάνι ἐπίσης ἀπαλλασσόταν ἀπὸ τοὺς φόρους ἡ Μονή.⁽⁴⁾ Μ' αὐτὴ

τήν κατοχύρωση ἡ Μονή ἄκμασε μέσα στους χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας κι ἔγινε θρησκευτικό ἀλλά καί ἐκπαιδευτικό κέντρο τῆς περιοχῆς.

Τό ἀποκορύφωμα τῆς ἀκμῆς τοῦ Μοναστηριοῦ συμπίπτει μέ τήν ἐποχή τοῦ Οἰκονόμου Δοσιθέου, ὁ ὁποῖος φαίνεται νά ἦταν πολύ δυναμικός ἄνθρωπος. Πολλά ἀπό τά σκεύη καί τά λειτουργικά ἀντικείμενα τοῦ ναοῦ, ἀνάγονται στήν ἐποχή του.⁽⁵⁾ Ὁ Οἰκονόμος Δοσίθεος καρατομήθηκε ἀπό τούς Τούρκους μαζί μέ τούς ἄλλους κληρικούς καί λαϊκούς προκρίτους στίς 10 Ἰουλίου 1821. Οἱ Τοῦρκοι τότε ἀφαίρεσαν καί ὅλα τά προνόμια πού ἡ Μονή εἶχε ἐξασφαλίσει μέ τό φιρμάνι ἀσσοδοσίας καί ἀσυλίας.⁽⁶⁾ Ἐκτοτε τό Μοναστήρι ἄρχισε νά παρακμάζει.

Ἀνάμεσα στά ἄλλα κειμήλια γιά τά ὁποῖα σεμνύνεται ἡ Μονή τοῦ Ὁμόδου εἶναι ἡ κἀρα τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου, πού μεταφέρθηκε ἐκεῖ γύρω στό 1788 ἀπό τή γειτονική κοινότητα τοῦ Ἄρσουσς γιά φύλαξη. Ὡς συγκροτημένη Μονή παρεῖχε περισσότερη ἀσφάλεια στόν ἀνεκτίμητο αὐτό θησαυρό. Τή γνησιότητα τῆς ἀγίας κἀρας μαρτυροῦν σφραγίδες τῶν Βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων Θεοδοσίου τοῦ Μεγάλου, Ἡρακλείου καί ἄλλων.

Ὁ μεγαλοπρεπής ναός στό κέντρο τοῦ κτιριακοῦ συγκροτήματος τῆς Μονῆς πῆρε τή σημερινή του μορφή μέ τήν ἀνακαίνιση τοῦ 1858. Εἶναι τρίκλιτη βασιλική μέ σταυροθόλια. Τά οἰκῆματα – κατώγεια καί ἀνώγεια – πού περιβάλλουν τό ναό, Συνοδικό, κελιά καί ἄλλοι χῶροι τῆς παλαιᾶς Μονῆς, ἀνακαινίζονται βαθμιαία σήμερα. Ἡ ἀποκατάσταση τῆς Μονῆς στήν παλαιά της μορφή, παρόλο πού εἶναι χρονοβόρα καί δαπανηρή, ἐν τούτοις ἀναμένεται νά δώσει μέ τήν ἀποπεράτωσή της ἰδιαίτερη λαμπρότητα στό ὅλο συγκρότημα.

(1) Γ. Βαλέτα «Νεόφυτος Ροδινός», Ἀθήνα 1979, σελ. 199.

(2) Basil Barsky «The travels in Cyprus», «Κυπριακαί Σπουδαί», τόμος ΚΑ΄, 1957, σελ. 81 - 82.

(3) Ἀρχιεπισκόπου Σιναίου Κωνσταντίου «Κυπριάς χαρίεσσα καί ἐπίτομος», Βενετία 1819, σελ. 145.

(4) Ἰωάννου Π. Τσικνοπούλου «Ἱστορία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Πάφου», Λευκωσία 1971, σελ. 260.

(5) Ἀνδρέα Ν. Ἱεροδιακόνου «Τό Μοναστήρι τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Ὁμόδου», Ζ΄ ἔκδοση, Λεμεσός 1996, σελ. 10.

(6) Κ. Νικολαΐδη «Ιστορία τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ Ὁμόδους», Ἔκδοσι Β΄, Λευκωσία 1968, σελ. 6.

Ὁ Ἱερός Ναός τοῦ Τιμίου Σταυροῦ
(Τό Καθολικό τῆς παλαιᾶς Μονῆς).

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΣΑΛΑΜΙΩΤΙΣΣΗΣ

Διεύθυνσις: 8620 Σαλαμιοῦ

Τηλέφωνον: 26442391. **Τηλεμοιότυπον:** 26442944

Προϊσταμένη: Μοναχή Ἀγάθη. **Μοναχές:** Θεοφανώ καί Παναρέτη.

Ἐφημέριοι: Πρεσβύτερος Σπυρίδων Βήπτας.

*Πανηγυρίζει την 8η Σεπτεμβρίου (Το Γενεθλιον τῆς Θεοτοκου)
καὶ την Τριτη τῆς Διακαινησιμου.*

Σύντομη Ἱστορία τῆς Μονῆς.

Μοναχῆς Ἀγάθης.

Ἐνα χιλιόμετρο νοτιοανατολικά τοῦ χωριοῦ Σαλαμιοῦ βρῖσκειται ἡ ἱερά Μονή τῆς Παναγίας Ἐλεούσης, τῆς πρόσφατα ἐπονομαζόμενης Σαλαμιώτισσας.

Το μικρό ἀλλά ὠραῖο ἐκκλησάκι εἶναι τό μόνο κτίσμα πού ἀπέμεινε ἀπό τήν παλαιά Μονή, ἡ ὁποία ἔκλεισε κατά τά τελευταῖα χρόνια τῆς τουρκοκρατίας, ἀφοῦ μετά τήν ἐπανάστασι τοῦ 1821 οἱ τουρκικές ἀρχές δέν ἐπέτρεψαν σέ νέους μοναχοὺς νά μονάσουν, ἀξάζονοντας συγχρόνως καί τή φορολογία ὅλων τῶν Μονῶν, τό λεγόμενο «χαράτσι».

Ἡ ἱστορία τῆς Μονῆς εἶναι σχεδόν ἄγνωστη. Τά λίγα ὅμως ὑπάρχοντα στοιχεῖα μαρτυροῦν τήν ὑπαρξή τῆς Μονῆς τουλάχιστον ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 16ου αἰῶνα.

Ὁ Ἀρχιμανδρίτης Κυπριανός ἀναφέρει ὅτι τό 1788 τό Μοναστήρι ἀνήκε διοικητικά στή Μητρόπολη Πάφου. Τό 1805 καταγράφονται ὡς περιουσιακά στοιχεῖα τῆς Μονῆς μεταξύ ἄλλων καί «... χωράφια καφίκια 284 καί ἐλαῖαι 80...». Τό 1866 καταγράφηκαν 98 στρέμματα γῆς καί 53 ἐλαιόδεντρα.

Παλαιότερη ἀναφορά γιά τήν ὑπαρξή τῆς Μονῆς ὑπάρχει σέ Ὀθωμανικό ἔγγραφο πού φέρει τήν ὑπογραφή τοῦ Καδῆ Mohamud καί τή σφραγίδα τοῦ Ναίπη Mehmed Hussein πού διορίζει τόν Παπά - Παρθένιο ἀπό τό Μοναστήρι τῆς Σαλαμιοῦς, κατά τό ἔτος 1656, ὡς κηδεμόνα καί διαχειριστή τῆς περιουσίας κάποιου Φιλίππου, πού πέθανε ἀφήνοντας μικρό ὄρφανό. Ἀναμφίβολα τό μικρό ἐκκλησάκι πού ὑπάρχει σήμερα καί πού εἶναι κτίσμα τοῦ 16ου αἰῶνα (πιθανῶς τό 1550 μ.Χ.) ἦταν τό καθολικό, ἴσως καί δευτερεύων ναός τῆς Μονῆς.

Ἡ θαυματουργός εἰκόνα τῆς Παναγίας τῆς Σαλαμιώτισσας χρονολογεῖται ἀπό τίς ἀρχές τοῦ 13ου αἰῶνα καί δέν ἀποκλείεται τό ἐνδεχόμενο νά ὑπῆρχε ἡ Μονή ἀπό τόν 13ο αἰῶνα. Ἄλλωστε ὁ 11ος καί 12ος αἰῶνας θεωροῦνται ὡς οἱ αἰῶνες κατά τούς ὁποίους ὑπῆρξε μεγάλη ἀνθηση τῆς μοναχικῆς ζωῆς στήν Κύπρο, ἀφοῦ μέ τήν ὀριστική ἀνάκτησή της ἀπό τούς Βυζαντινοῦς, ὁ Αὐτοκράτορας Βασίλειος Β΄ ὁ Βουλγαροκτόνος ἐπέτρεψε τήν ἴδρυση νέων Μοναστηριῶν καί τήν ἀφιέρωση κτηματικῆς περιουσίας στά ἤδη ὑπάρχοντα.

Ὁ μέγας ξύλινος σταυρός πού ἀνήκει στά ἱερά κειμήλια τῆς Μονῆς ἔχει δυσανάλογο μέγεθος γιά τό μικρό ἐκκλησάκι καί οἱ σκαλιστές πέτρες πού ἀνευρέθησαν κατά τίς τελευταῖες ἀνασκαφές, οἱ ὁποῖες σχηματίζουν ἀψίδα, μᾶς ὠθοῦν στό νά πιστεύουμε ὅτι ἴσως νά ὑπῆρχε μεγαλύτερος Ναός μέ πλουσιότερο διάκοσμο ἀπό τόν ἐναπομείναντα ἕως σήμερα.

Σέ κώδικα τῆς Μητρόπολης Πάφου ἀναφέρεται ὅτι ὁ τελευταῖος μοναχός κοιμήθηκε μεταξύ τῶν ἐτῶν 1825 καί 1830. Ὁ μοναχός αὐτός ὑπῆρξε προηγουμένως ἔγγαμος ἱερέας, ὁ ὁποῖος ἀφιερώθηκε στή μοναχική ζωή μετά τήν κοίμησή τῆς πρεσβυτέρας του. Ὡς διάκονος ἀφιέρωσε στή Μονή εἰκόνα τῆς Θεομήτορος κατά τό ἔτος 1808 (εἰκόνα τέμπλου). Ὁ ἱερέας αὐτός καταγόταν ἀπό τή Σαλαμιοῦ καί οἱ ἀπόγονοί του, «ἡ οἰκογένεια τῶν παπάδων», φθάνουν μέχρι καί τῶν ἡμερῶν μας, μέ συνεχόμενη τήν παράδοση τῆς ἱερωσύνης.

Μετά τό θάνατο τοῦ μοναχοῦ ἡ παλαιά αἴγλη τῆς Μονῆς ἀρχίζει σιγά - σιγά νά χάνεται, γιά νά σβύσει σχεδόν ὀριστικά στίς ἀρχές τοῦ

20ου αιώνα, σέ χρόνια δύσκολα γιά τούς κατοίκους τής Σαλαμιούς, οί όποιοι γιά νά μπορέσουν νά τελειώσουν τήν έκκλησία τής Ἁγίας Βαρβάρας τοῦ χωριοῦ τους πήραν πέτρες ἀπό τό ἐρειπωμένο Μοναστήρι. Γι' αὐτό τό μόνο ὑπάρχον κτίσμα εἶναι τό ἐκκλησάκι, σφραγίδα τής παλαιᾶς Μονῆς τής Παναγίας τής Ἐλεούσης.

Ὅμως φαίνεται πώς ἡ Κυρία καί Ἵεφορος τής Μονῆς, ἡ Ὑπεραγία Θεοτόκος, ἤθελε, ἔστω καί μετά ἀπό 170 χρόνια, νά ἐπανοικοδομηθεῖ ἡ Μονή καί νά τοποθετηθοῦν στό εἰκονοστάσι της οἱ περίφημες καί ἀνεκτίμητες ἀξίας εἰκόνες της. Παρά τίς καταστροφές ἀπό σεισμούς καί τίς πυρκαγιές πού ἔτυχαν, οἱ εἰκόνες αὐτές διαφυλάχθηκαν, ὡς ἐκ θαύματος, μέχρι σήμερα.

Μέ τίς εὐλογίες τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Πάφου κ. Χρυσοστόμου τοῦ Β' καί τήν πνευματική καθοδήγηση τοῦ Ἡγουμένου τής Παναγίας τής Τροοδίτισσας, στίς 8 Σεπτεμβρίου 1996 ἐγκαταστάθηκε ἡ πρώτη μοναχή, ἡ ἀδελφή Ἀγάθη, σέ πρόχειρα καταλύματα καί μιᾶ καινούρια σελίδα ἀνοιξε στήν ἱστορία τής Μονῆς, πού ἀπό ἀνδρική μετατράπηκε σέ γυναικεία. Οἱ ἐργασίες ἀνοικοδόμησης ἄρχισαν τό Σεπτέμβριο τοῦ 1999. Ἐπίσημα ὁ θεμέλιος λίθος κατετέθη τήν Τρίτη τής Διακαινησίμου τοῦ 2000 ἀπό τόν Μητροπολίτη Πάφου Χρυσόστομο. Σήμερα βρῖσκεται πρὸς τό τέλος της ἡ δεύτερη πτέρυγα τής Μονῆς, ἐνῶ τά ἐγκαίνια τής πρώτης πτέρυγας ἔγιναν στίς 27 Ὀκτωβρίου 2002.

Κεμήλια τής Μονῆς.

Ἀναμφίβολα τό μεγαλύτερο κεμήλιο τής Μονῆς εἶναι ἡ χαριτόβρυτος καί θαυματουργός εἰκόνα τής Παναγίας Σαλαμιωτίσσης πού ἀνάγεται στίς ἀρχές τοῦ 13ου αἰώνα καί εἶναι τύπου Κυκκώτισσας, ἀλλά ἀριστεροκρατοῦσα.

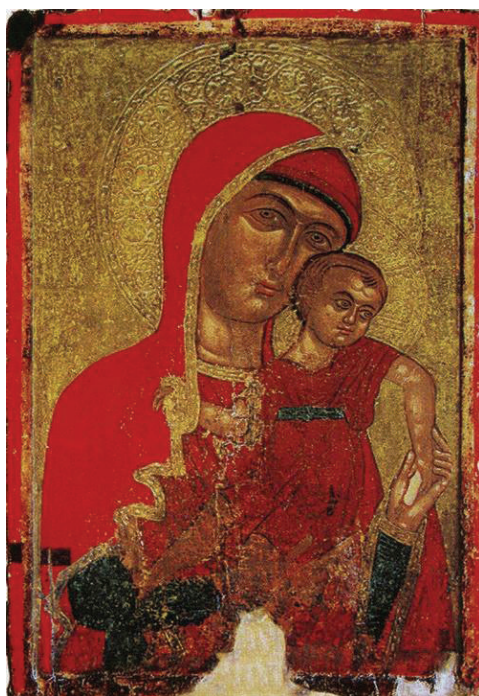
Ἐξίσου σημαντικές θεωροῦνται οἱ εἰκόνες τοῦ Χριστοῦ καί τοῦ Προδρόμου οἱ όποῖες χρονολογοῦνται στό πρῶτο ἥμισυ τοῦ 16ου αἰώνα καί ἀποδίδονται στό μεγάλο ἀγιογράφο Ἰωσήφ Χούρη.

Κι ὁ μέγας ξύλινος Σταυρός τῶν ἀρχῶν τοῦ 16ου αἰώνα, καθῶς καί τά Βημόθυρα εἶναι σημαντικά κεμήλια τής Μονῆς. Τό ἴδιο σημαντικά κεμήλια εἶναι μιᾶ δεύτερη εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, πιθανῶς ἔργο Τίτου τοῦ Χαρτοφύλακος, μαζί μέ δύο μακρόστενες εἰκόνες τής Παναγίας καί τοῦ Προδρόμου σέ στάση δεήσεως.

Σήμερα στό Μοναστήρι κάθε Κυριακή καί κατά τίς μεγάλες ἑορτές γίνεται Θεία Λειτουργία. Στη Μονή κατασκευάζονται χρυσοκέντητα ἄμφια καί καλύματα Ἁγίας Τράπεζας.

Τό Καθολικό τῆς Μονῆς

**Παναγία Σαλαμιώτισσα, 13^{ος} αἰ.
Ἱερά Μονή Σαλαμιωτίσης.**

Ἱεροί Ναοί

1. ΠΑΦΟΥ

ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ (Μητροπολιτικός): Ἐφημέριος: Πρωτοπρ. Κυριάκος Παπαπαναγιώτου (τηλ. 99632452). Ψάλται: Σόλων Χ΄ Σολωμοῦ καί Κωνσταντῖνος Παπααρηγορίου. Ἐπίτροποι: Νίκος Νικολάου, Χαράλαμπος Κυριάκου, Νίκος Στυλιανοῦ καί Γεώργιος Μαλιετζῆς.

ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΚΕΝΔΕΟΥ: Ἐφημέριοι: Οἰκ. Νεόφυτος Κωνσταντίνου (τηλ. 26933109) καί Πρεσβύτ. Δημήτριος Καλάργυρος (τηλ. 26222469). Ψάλται: Χαράλαμπος Πουλλᾶς καί Χρυσόστομος Οἰκονόμου. Ἐπίτροποι: Πέτρος Χ΄ Μιτσῆς, Μάμας Κωνσταντίνου, Σωτήριος Φιλιππίδης, καί Γεώργιος Γεωργίου.

ΝΑΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΠΑΥΛΟΥ ΚΑΙ ΒΑΡΝΑΒΑ: Ἐφημέριοι: Πρωθ. Ἀνδρέας Πετρίδης (τηλ. 26936635 καί 99553688), Οἰκ. Στυλιανός Σοφοκλέους (96671440) καί Πρεσβύτερ. Γεώργιος Χμαλαντζίδης (τηλ. 97665036). Ψάλται: Γιαννάκης Κυριάκου Ἰωάννου καί Δημήτρης Χάμπαλης. Ἐπίτροποι: Θεόδωρος Ἀντωνιάδης, Νεοκλῆς Κωνσταντίνου, Χρυσόστομος Ρουσῆς, Λεόντιος Παπαλουκάς, Ἀνδρέας Σαββίδης καί Πανίκος Λουκᾶ.

ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Μάριος Π΄ Χρυσάνθου (τηλ. 99013267). Ψάλται: Χρῖστος Ἀριστείδου καί Πολύδωρος Φράγκου. Ἐπίτροποι: Ἰωάννης Παπασάββα, Ἐλένη Ματθαίου, Μαρία Κυριάκου, Δέσποινα Χ. Φυλακτοῦ καί Πραξιτέλης Τήλλυρος.

ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΘΕΟΣΚΕΠΑΣΤΗΣ: Ἐφημέριοι: Οἰκ. Γεώργιος Π΄ Κωνσταντίνου (τηλ. 26937075 καί 99344675) καί Πρεσβ. Ἀνδρέας Ἀουάρ (τηλ. 96693619). Ψάλται: Μαρίνος Κλάδης καί Κύπρος Δημοσθένους. Ἐπίτροποι: Εὐθύβουλος Φονιάς, Γεώργιος Δημοσθένους, Παναγιώτης Κατσονούρης, Ἀγάπιος Κρητιώτης, Ἀνδρέας Θεοδώρου, Στέφανος Μανώλη, Δημήτρης Μαστίχης, Τάσος Στασόπουλος καί Σωτήρης Τούμπας.

ΝΑΟΣ ΑΓΙΩΝ ΑΝΑΡΓΥΡΩΝ: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Ἀντώνιος Ἀντωνιάδης (τηλ. 99317032) καί Πρεσβ. Θεόδωρος Κούκουρας (τηλ. 95121590). Ψάλται: Νίκανδρος Ἀντωνιάδης καί Χρυσόστομος Χριστοδοῦλου. Ἐπίτροποι: Εὐθύβουλος Φονιάς, Γεώργιος Δημοσθένους, Παναγιώτης Κατσονούρης, Ἀγάπιος Κρητιώτης, Ἀνδρέας Θεοδώρου, Στέφανος Μανώλη, Δημήτρης Μαστίχης, Τάσος Στασόπουλος καί Σωτήρης Τούμπας.

ΝΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΣΗΣ. Ἐφημέριος: Οἰκ. Κυριάκος Θεμιστοκλέους (τηλ. 99547767). Ψάλται: Χριστάκης Σωφρονίου, Κώστας Κυριάκου καί Παῦλος Π' Παύλου. Ἐπίτροποι: Λάμπρος Λάμπρου, Παναγιώτης Λοΐζου, Σταῦρος Μαρίνος, Νικόλας Πιστένης.

2. ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΣ ΠΑΦΟΥ

ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΚΕΛΟΚΕΛΑΡΩΝ: Ἱερός Ναός Ἀγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Μενέλαος Νεάρχου (τηλ. 97776522). Ψάλτης: Ἰωάννης Καραολῆς. Ἐπίτροποι: Λουκία Πολωνοῦ, Ἀνδρέας Λουκαΐδης.

ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΟΥΔΑ: Ἱερός Ναός Ἀγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Κυπριανός Danciu (τηλ. 99151931). Ψάλτης: Ἡλίας Μιλτιάδου. Ἐπίτροποι: Διογένης Καραγιάννης καί Ἄδα Χαραλάμπους.

ΑΓΙΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἀμβροσίου: Ἐφημέριος: Οἰκ. Χρῖστος Χ' Παναγιώτου (τηλ. 99515515). Ψάλται: Θεοδόσης Εὐριπίδου καί Χαράλαμπος Ὀμήρου. Ἐπίτροποι: Βύρων Παναγιώτου, Ἰωάννης Νεοφύτου, Παναγιώτα Βύρωνος, Δαμιανός Παναγιῆ καί Γρηγόριος Φιλίππου.

ΑΓΙΟΣ ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἐφραΐμ: Ἐφημέριος, Ψάλται, Ἐπίτροποι οἱ τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου.

ΑΓΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ: Ἱερός Ναός Ἀγίας Βαρβάρας: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Τρύφων Κωνσταντίνου (τηλ. 99684876). Ψάλται: Στέλιος Καλλῆς καί Ἀνδρέας Βύρωνος. Ἐπίτροποι: Μαρία Παναγίδου - Καραγιάννη, Ἀνδρέας Βύρωνος, Γεωργία Λεωνίδα, Εἰρήνη Μαρκιτανῆ, Κυριακή Δ. Τσιμούρη καί Χριστοδοῦλα Δημητρίου.

ΑΚΟΥΡΣΟΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης: Ἐφημέριος: Ἄπο Ἱερά Μητρόπολη Πάφου.

ΑΜΑΡΓΕΤΗ: Ἱερός Ναός Ζωοδόχου Πηγῆς: Ἐφημέριος: Οἰκ. Μιχαήλ Σεργίου (τηλ. 99578365). Ψάλται: Μιχαήλ Κάϊζερ καί Ἀνδρέας Χριστοδούλου. Ἐπίτροποι: Χρυσόστομος Τσαγκαρίδης, Χαρίδημος Ἰορδάνου, Σωτήρης Κολοβός καί Ἀριστοτέλης Σάββα.

ΑΝΑΒΑΡΓΟΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἡρακλῆς Χριστοδούλου. Ψάλται: Εὐθύμιος Τζιάμαλλης καί Θεοδόσιος Πολεμίτης. Ἐπίτροποι: Χαράλαμπος Συμεοῦ, Νικήτας Ἀνδρέου, Χρῖστος Χριστοφῆ, Ἰάσωνας Ὀμήρου καί Κωστάκης Μιχαήλ.

ΑΝΑΡΙΤΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἀντώνιος Νέστορος (τηλ. 26722529 καί 99563086). Ψάλται: Ἀνδρέας Παπαμηνᾶς καί Γεώργιος Κουτσάκος. Ἐπίτροποι: Μιχαήλ Μιλτιάδου, Σάββας Θεοδοσίου, Ντίνος Ψαθᾶς καί Γιαννάκης Καρμιώτης.

ΑΝΩΓΥΡΑ: Ἱερός Ναός Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ: Ἐφημέριοι: Οἰκ. Ματθαῖος Σοφόκλη (τηλ. 25221719 καί 99348387), Πρεσβύτ. Περικλῆς Μακρῆς (τηλ. 99336221). Ψάλται: Παναγιώτης Μαμωνίτης, Χριστόφορος Πολυδώρου καί Ζαχαρίας Ἀποστολίδης. Ἐπίτροποι: Νέαρχος Χρυσοστόμου, Μιχαήλ Θουκῆ, Μιχαλάκης Κωνσταντίνου, Ἄντρη Βασιλείου, Ζαχαρίας Ἀποστολίδης καί Πέτρος Κωσταρίλας.

ΑΡΜΙΝΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Οἰκ. Πολύδωρος Χαραλάμπος (τηλ. 26442330 καί 99558155). Ψάλται: Λύδα Χαραλάμπος καί Μιχαήλ Χαραλάμπος. Ἐπίτροποι: Στέλιος Μενελάου, Χαράλαμπος Ἰωάννου καί Λύδα Χαραλάμπος.

ΑΡΜΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Βαρβάρας: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Γεώργιος Σάββα (τηλ. 99420169). Ψάλται: Ἡρόδοτος Ἀριστοδήμου καί Ἀνδρέας Γεωργίου. Ἐπίτροποι: Νίκος Ἀλέξη Πάφιος, Ἀνδρέας Πατσολίδης, Προκόπης Μελανθίου καί Βρυώνης Ἥλια.

ΑΡΣΟΣ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Φιλίππου: Ἐφημέριος: Οἰκ. Μιχαήλ Ἰορδάνου (τηλ. 99483881). Ψάλται: Γιαννάκης Ἰωάννου καί Χριστάκης Μιχαήλ. Ἐπίτροποι: Χριστάκης Μιχαήλ, Εὐφροσύνη Περικλέους, καί Μιχάλης Δρουσιώτης.

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Θεοδοσίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἰωάννης Παναγίδης (τηλ. 99592628). Ψάλτης: Σάββας Πολυδώρου. Ἐπίτροποι: Σάββας Πολυδώρου, Χαραλαμπία Παναγιώτου, Δημήτρης Ἡρακλέους, Ἄνδρέας Χαραλάμπους καί Δέσποινα Τρύφωνος.

ΑΣΠΡΟΓΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἐπιφανίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Στυλιανός Νεοκλέους (τηλ. 26724015 καί 99203472). Ψάλται: Κυριάκος Λεμωνιάτης καί Ζήνων Ζήνωνος. Ἐπίτροποι: Κυριάκος Λεμωνιάτης, καί Ζήνων Ζήνωνος.

ΑΧΕΛΕΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Κυπριανός Danciu (τηλ. 99151931). Ψάλται: Ἡλίας Μιλτιάδου καί Στέλιος Καλλῆς. Ἐπίτροποι: Νεόφυτος Ἄγγελῆ, Γεώργιος Ἀναστάση καί Ἀλίκη Νεοφύτου.

ΒΑΣΑ ΚΟΙΛΑΝΙΟΥ: Ἱερός Ναός Παναγίας: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Νικόλαος Παπαπαναγιώτου Νικολάου (τηλ. 99131675). Ψάλται: Ἀντώνιος Κουτρουπῆς καί Ἄγγελος Στίγγας. Ἐπίτροποι: Ἄριστος Μιχαήλ, Λεωνίδας Νικολάου, Νίκη Παλληκαροῦ καί Ἄνδρη Ἰωάννου.

ΓΑΛΑΤΑΡΙΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας Γαλατούσης. Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Μιχαήλ Εὐσταθίου (τηλ. 26722071 καί 99360904). Ψάλτης: Ἐπίτροποι: Χριστοφῆς Παναγιώτου, Δημήτρης Ἀριστείδου, Ἐλένη Ἀγαθόκλη καί Ἄνδρέας Ἀριστείδου.

ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Παρασκευῆς: Ἐφημέριος: Οἰκ. Γεώργιος Στυλιανοῦ (τηλ. 99438639). Ψάλται: Ὀδυσσεύς Ἀσπρομάλλης, Ἄνδρέας Παύλου καί Νικόλαος Μπαζίγος. Ἐπίτροποι: Ἄνδρέας Σαρίκας, Ἄνδρέας Στυλιανοῦ, Δημήτρης Κουτσιδῆς καί Γεώργιος Σάββα.

ΓΕΡΟΣΚΗΠΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Σπυρίδωνος: Ἐφημέριος: Πρωτ. Ἰωάννης Παντοπίου (τηλ. 26961522 καί 99514957) καί Πρεσβ. Χριστόδουλος Σταυρινοῦ (τηλ. 99459997). Ψάλται: Χρῖστος Ἀθανασίου, Κυριάκος Λουκαΐδης καί Γεώργιος Ἰορδάνου. Ἐπίτροποι: Φίλιππος Χ΄ Ἰωάννου, Στέφανος Λεωνίδου, Γεώργιος Κάποντας, Κυριακή Παπαντωνίου καί Νεόφυτος Κοντός.

ΔΟΡΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ζήνων Παπαχρίστου (τηλ. 25943914 καί 97699929). Ψάλται: Νεοπτόλεμος Παπαδιοφάντους καί Κυριάκος Χαραλάμπους. Ἐπίτροποι: Παναγιώτης Γεωργίου καί Παναγιώτης Ἰωάννου.

ΕΛΕΔΙΩ - ΑΞΥΛΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Εἰρήνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Στυλιανός Ἰακώβου (99401434). Ψάλτης: Ἐπίτροποι: Τάκης Παπασάββας.

ΕΜΠΙΑ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Ἀνδρέου: Ἐφημέριοι: Πρωτοπρ. Γρηγόριος Π΄Χαριδήμου (τηλ. 99023353) καί Οἰκ. Μάριος Πολυβίου (τηλ. 26942350, 99578370). Ψάλται: Γεώργιος Εὐσταθίου καί Δημήτρης Παπανεάρχου. Ἐπίτροποι: Γαβριήλ Γεωργιάδης, Γεώργιος Χ΄Γεωργίου, Γεωργία Τσιελεπῆ, Χαράλαμπος Μαραγκός, Γεώργιος Ταπακούδης καί Ἰλιάδα Ἀνθίμου.

ΕΠΙΣΚΟΠΗ ΠΑΦΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἰλαρίωνος: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Μενέλαος Νεάρχου (τηλ. 97776522). Ψάλται: Ἰωάννης Καραολῆς καί Χαράλαμπος Π΄Χριστοδοῦλου. Ἐπίτροποι: Χαράλαμπος Παπαχριστοδοῦλου καί Ἰωάννης Καραολῆς.

ΚΑΛΛΕΠΕΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Γεώργιος Σωκράτους (τηλ. 99604928). Ψάλται: Ἀχιλλέας Σωφρονίου καί Ἀνδρέας Στυλιανοῦ. Ἐπίτροποι: Γρηγόριος Νεοφύτου, Ἀνδρέας Στυλιανοῦ καί Σάββας Θεράποντος.

KANNABIOY: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἰωάννου Χρυσοστόμου: Ἐφημέριος: Οἰκ. Νεόφυτος Δημητρίου (τηλ. 26732362 καί 99140475). Ψάλτης: Μυρούλλα Σάββα Ἰωάννου. Ἐπίτροποι: Σαββάκης Ἰωάννου, Χριστάκης Χαραλάμπους, Μαρία Ἰωάννου καί Γρηγόρης Χριστοδοῦλου.

ΚΕΛΑΡΕΣ: Ἱερός Ναός Τιμίου Προδρόμου: Ἐφημέριος Πρεσβύτ. Μάριος Πολυκάρπου. Ψάλτης: Χριστάκης Καλλινίκου. Ἐπίτροποι: Χρῦσανθος Εὐσταθίου, Δέσποινα Σπύρου καί Παναγιώτα Περικλέους.

ΚΕΛΟΚΕΛΑΡΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Βρυώνης Νικάνδρου (τηλ. 99920029). Ψάλται: Χριστόδουλος Ἰωακείμ καί Νικόλαος Χριστοδοῦλου Λεωνίδα. Ἐπίτροποι: Χριστόδουλος Ἰωακείμ, Νίκος Χριστοδοῦλου καί Χαρίκλεια Ἰωάννου.

ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑ: Ἱερός Ναός Σωτῆρος Χριστοῦ. *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Παναγῆ (τηλ. 26943270, 99638470). *Ψάλται:* Χαράλαμπος Δημητρίου καί Ἀνδρέας Πετρίδης. *Ἐπίτροποι:* Γεώργιος Ἰωαννίδης, Κυριάκος Ἄντωνίου, Σάββας Χριστοδοῦλου καί Θέκλα Ἰωαννίδου.

ΚΙΣΣΟΝΕΡΓΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Κόνωνος. *Ἐφημέριος,* Ψάλται καί Ἐπίτροποι οἱ τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ.

ΚΙΣΣΟΥΣΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίων Σεργίου καί Βάκχου. *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Παναγιώτης Νικολάου (τηλ. 25942195). *Ψάλτης:* Ἀνδρέας Σολομωνίδης. *Ἐπίτροπος:* Ἀνδρέας Σολομωνίδης.

ΚΟΙΛΗ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελεύσης. *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Γεώργιος Μυλωνᾶς (τηλ. 99683386). *Ψάλται:* Πλάτων Ὀρφανοῦ καί Εὐέλθων Χ΄Κυριάκου. *Ἐπίτροποι:* Σόλων Κωνσταντίνου, Ἀνδρέας Γεωργίου, Ἀλισταβοῦ Δημοσθένους καί Εὐέλθων Χ΄Κυριάκου.

ΚΟΙΛΙΝΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Ἀναστασίας Φαρμακολυτρίας. *Ἐφημέριος:* Πρεσβ. Στυλιανός Ἰακώβου (99401434). *Ἐπίτροποι:* Κώστας Ἀναστασίου, Χριστάκης Συμεοῦ καί Κατερίνα Λεωνίδου.

ΚΟΝΙΑ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Ἰακώβου Ἀδελφοθέου. *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Χαράλαμπος Ἀντωνιάδης (τηλ. 26951968-99630585). *Ψάλται:* Ἀνδρέας Σάββα, Θεόφιλος Καψοσιδέρης καί Παναγιώτης Παναγῆ. *Ἐπίτροποι:* Γεώργιος Θεοδοῦλου, Ἀνδρέας Σάββα, Ἀνδρέας Ἰορδάνου καί Νικόλαος Παναγίδης.

ΚΟΥΚΛΙΑ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Λουκᾶ. *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Σάββας Ἀντωνίου (τηλ. 99515802). *Ψάλται:* Γεώργιος Δράκος καί Κόκος Ζαβρός. *Ἐπίτροποι:* Ἐρμῆς Παπαπαναγιώτου, Ἀνδρέας Νεοφύτου, Ἀντώνης Ζήνωνος καί Ἑλλη Εὐσταθίου.

ΛΕΜΩΝΑ: Ἱερός Ναός Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ. *Ἐφημέριος:* Ἀπό τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Πάφου. *Ψάλτης:* Χρυσόστομος Μαργαρίτης. *Ἐπίτροποι:* Γιωργούλλα Κωνσταντίνου, Ἰουλία Ἰγνατίου, Παρασκευή Παναγιώτου καί Μάριος Ἀνδρέου.

ΛΕΤΥΜΠΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Θεοδώρου. *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Κυριάκος Ἰωάννου Τρύφωνος (τηλ. 26642128). *Ψάλται:* Ἀνδρέας Χρυσοστόμου, Ἀνδρέας Κ. Δαμασκηνός καί Νικόλαος Χ. Σαββίδης.

Ἐπίτροποι: Ἀνδρέας Κ. Δαμασκηνός, Νικόλαος Χ. Σαββίδης, Ἀνδρέας Στέλικος καὶ Ἀνδρέας Χρυσοστόμου.

ΜΑΛΛΙΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: *Ἐφημέριος:* Οἶκ. Παναγιώτης Νικολάου (τηλ. 25942195 καὶ 99490878). *Ψάλται:* Γεώργιος Θουκῆ καὶ Προκόπης Προκοπίου. *Ἐπίτροποι:* Γεώργιος Θουκῆ, Γεώργιος Ἰωάννου καὶ Λεωνίδα Γ. Μυρτός.

ΜΑΜΩΝΙΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Σοφοκλῆς Ἀριστοτέλους (τηλ. 26432169 καὶ 99118802). *Ψάλτης:* Ἐπίτροποι: Ἑλλάδα Σμιλλίδου, Μαρία Σοφοκλέους καὶ Ἀνδροῦλλα Συρῆμη.

ΜΑΡΑΘΟΥΝΤΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Πέτρος Τιμοθέου (τηλ. 26944302). *Ψάλται:* Γεώργιος Χριστοδούλου, Γεώργιος Μιλτιάδου καὶ Ἰωάννης Νεοκλέους. *Ἐπίτροποι:* Χαράλαμπος Φιλίππου, Ἰωάννης Ἀνδρέου, Κώστας Σταμάτη καὶ Ἀνθούλλα Κωνσταντίνου.

ΜΕΣΑΝΑ: Ἱερός Ναός Ἀπ. Τυχικοῦ: *Ἐφημέριος:* Ἀπό Ἱερά Μητρόπολη Πάφου. *Ψάλτης:* Χριστόδουλος Χριστοδούλου. *Ἐπίτροποι:* Ἀνδρέας Παναγῆ, Παναγιώτα Χαραλάμπους Ἀντωνίου, Μαρία Παναγιώτου καὶ Χριστόδουλος Βρυώνη.

ΜΕΣΑ ΧΩΡΙΟΝ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: *Ἐφημέριος:* Οἶκ. Ἀνδρέας Χ΄ Ἀντωνίου (τηλ. 26653109). *Ψάλται:* Γεώργιος Π΄ Ἀνδρέου καὶ Δαίδαλος Πολυκάρπου. *Ἐπίτροπος:* Σάββας Δουκανάρης.

ΜΕΣΟΓΗ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Βαρνάβα: *Ἐφημέριος:* Πρωτοπρ. Ἰωάννης Θεοχάρους (τηλ. 26945280 καὶ 99647418). *Ψάλτης:* Ἀνδρέας Κυριάκου. *Ἐπίτροποι:* Νικόλαος Μουζούρης, Νεόφυτος Μιχαήλ, Νίκος Φραντζῆς, Χριστόδουλος Χαραλάμπους καὶ Πανίκος Κυριάκου.

ΜΟΥΣΕΡΕ: Ἱερός Ναός Τιμίου Προδρόμου: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Παναγιώτης Φιλίππου (τηλ. 25243208).

ΝΑΤΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου: *Ἐφημέριος:* Οἶκ. Γεώργιος Χαραλάμπους (τηλ. 26961076 καὶ 99352104). *Ψάλται:* Νικόλαος Νικάνδρου, Λάμπρος Λεωνίδα καὶ Στέλιος Λοῖζου. *Ἐπίτροποι:* Νικόλας Νικάνδρου, Χρῦσανθος Ἰωάννου, Φρειδερίκη Χαραλάμπους, Λάμπρος Λεωνίδα καὶ Κώστας Παύλου.

ΝΙΚΟΚΛΕΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Ἰωάννης Παναγίδης (τηλ. 99592628). Ψάλται: Φαίδων Ἰωάννου, Ἀνδρέας Καλλεπίτης καὶ Ἀνδρέας Χριστοδούλου. Ἐπίτροποι: Ἀνδρέας Φαίδωνος, Εἰρήνη Μιχαήλ καὶ Ἀνδρέας Ἰωσηφίδης.

ΟΜΟΛΟΣ: Ἱερός Ναός Τιμίου Σταυροῦ: Ἐφημέριοι: Οἰκ. Κωνσταντῖνος Ξενοφῶντος (τηλ. 25421795, 99351765) καὶ Οἰκ. Νεόφυτος Ζήνωνος (τηλ. 25422126, 99482234). Ψάλται: Σταῦρος Παπακώστας καὶ Ζήνων Ν. Ζήνωνος. Ἐπίτροποι: Παναγιώτης Σωκράτους, Μιχαήλ Γταμάνης, Δημήτρης Χ΄ Δημητρίου καὶ Εὐτυχία Γερολεμῆ.

ΠΑΝΑΓΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Λαμπριανός Γεωργίου (τηλ. 26722486 καὶ 99563572). Ψάλται: Στέλιος Εὐσταθίου καὶ Πανῖκος Νεοφύτου. Ἐπίτροποι: Σάββας Ἰεζεκιήλ, Χριστόδουλος Π΄ Γεωργίου, Πανῖκος Νεοφύτου καὶ Παρασκευή Π΄ Πολυκάρπου.

ΠΑΧΝΑ ΑΝΩ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Γιάγκου (τηλ. 25942136, 99492237). Ψάλτης: Χρῦσανθος Χριστοδούλου. Ἐπίτροποι: Χρῦσανθος Χριστοδούλου καὶ Μιχάλης Κοῦκος.

ΠΑΧΝΑ ΚΑΤΩ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Παύλου: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Χριστοδούλου (τηλ. 96578010). Ψάλται: Γιαννάκης Στεφανῆ καὶ Πανῖκος Ἀναξαγόρου. Ἐπίτροποι: Κυριάκος Παπαπέτρου, Καλλισθένη Ἀντωνίου καὶ Μαρία Στυλιανοῦ.

ΠΕΓΕΙΑ: Ἱερός Ναός Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου: Ἐφημέριοι: Πρωτ. Ἰωάννης Παπαγεωργίου (τηλ. 26621091 καὶ 99566995) καὶ Οἰκ. Ἀναστάσιος Παπαγεωργίου (τηλ. 26621268 καὶ 99427373). Ψάλται: Χρῖστος Ἡρακλέους καὶ Σωτήρης Καραγιώργης. Ἐπίτροποι: Νεόφυτος Παντελῆ, Γεώργιος Κόνικκος, Μιχάλης Δ. Μιχαήλ, Μιχάλης Ἀ. Κούβαρος καὶ Φίλιππος Ἄπλας.

ΠΕΝΤΑΛΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Στυλιανοῦ: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Εἰρηναῖος Ἄλταουίλ (τηλ. 99201913). Ψάλτης: Νίκος Ν. Χριστοδούλου. Ἐπίτροποι: Εὐθύμιος Ἀντωνίου, Νάσω Νικολάου, Ἄντια Ἰωάννου καὶ Ἀντωνάκης Χαραλάμπους.

ΠΛΑΤΡΑΙ ΚΑΤΩ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου: Ἐφημέριος: Οἰκ. Βαρνάβας Παπαστυλιανοῦ (τηλ. 25421842). *Ψάλται:* Μιλτιάδης Χριστοδουλίδης καί Χριστάκης Νικολάου. *Ἐπίτροποι:* Πανίκος Πλατρίτης, Σπύρος Δημητρίου, Ἀχιλλέας Γεωργίου καί Ἀντωνάκης Ἰωάννου.

ΠΙΣΣΟΥΡΙ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Ἀνδρέου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Νέαρχος Ἰακώβου (τηλ. 99467550). *Ψάλται:* Ἀνδρέας Ἀντωνιάδης καί Στέλιος Στυλιανοῦ. *Ἐπίτροποι:* Μάριος Πολυχρονίδης, Εἰρήνη Παναγιώτου, Γεώργιος Παναγιώτου καί Νεοκλῆς Ἰωάννου.

ΠΟΛΕΜΙ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Ἀρέστη (τηλ. 26322360, 99428655). *Ψάλτης:* Φῶτος Καρσερᾶς. *Ἐπίτροποι:* Στέλιος Γαβριήλ, Πολύκαρπος Γαβριήλ, Χριστάκης Χριστοφόρου καί Ἀντώνης Σωτηριάδης.

ΠΟΤΑΜΙΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτερ. Λεωνίδα Λεωνίδου (τηλ. 96885526). *Ψάλται:* Χριστόδουλος Σωκράτους καί Κανάκης Γεωργιάδης. *Ἐπίτροποι:* Σίμος Κωνσταντίνου, Στέλιος Θεοδώρου, Δομνίκη Μικελλίδου καί Νίκος Πετρίδης.

ΠΡΑΙΤΩΡΙ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Νεόφυτος Πραιτωρίτης (τηλ. 25442670, 99442670). *Ψάλτης:* Εὐριπίδης Δημητρίου. *Ἐπίτροποι:* Γεώργιος Μαραθεύτης, Σολωμός Σάββα, Κατερίνα Χριστοφόρου καί Τιμόθεος Μάρκου.

ΠΡΑΣΤΕΙΟ ΑΥΔΗΜΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Τσιαντῆς (τηλ. 25399063 99988523). *Ψάλται:* Μελάνθης Μιχαήλ καί Ἀγαθοκλῆς Πέτρου. *Ἐπίτροποι:* Ἀθηνόδωρος Κων/νου, Ἀνδρέας Χρυσοστόμου, Μιχάλης Μιχαήλ καί Ἐλευθέριος Ἀγαθοκλέους.

ΣΑΛΑΜΙΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Βαρβάρας: Ἐφημέριος: Οἰκ. Γεώργιος Κεδαρίτης (τηλ. 26442414 καί 99337945). *Ψάλται:* Στέλιος Κεδαρίτης καί Παναγιώτης Π᾽ Γεωργίου. *Ἐπίτροποι:* Σωφρονία Εὐριπίδου, Κώστας Χριστοδούλου, Γρηγόρης Λάμπρου καί Λοῖζος Λεμονάρης.

ΣΟΥΣΚΙΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Ἀπό τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Πάφου. Ψάλτης - Ἐπίτροπος: Γεώργιος Δράκος.

ΣΤΑΤΟΣ - ΑΓΙΟΣ ΦΩΤΙΟΣ: Ἱερός Ναός Σωτήρος Χριστοῦ: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Στυλιανός Χαραλάμπους (τηλ. 26722328 καί 99481286). Ψάλται: Χριστόφορος Χαραλάμπους καί Χρῖστος Χαραλάμπους. Ἐπίτροποι: Ἑλένη Ἀνδρέου, Ἀνδρούλα Ἰωάννου, Χαράλαμπος Γιάγκου καί Ἐλευθέριος Χαράκη.

ΣΤΡΟΥΜΠΙ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου καί Ἱερός Ναός τῆς τοῦ Θεοῦ Σοφίας: Ἐφημέριος: Οἶκ. Κυριάκος Ζαχαρίου (τηλ. 26632556 καί 99799835). Ψάλται: Ἀνδρέας Γ. Πογιατζῆς καί Κυριάκος Κωνσταντῆ. Ἐπίτροποι: Νικηφόρος Λάμπρου, Ἰωάννης Σωτηριάδης, Χαράλαμπος Δ. Πάρης, Ἀνδρέας Γ. Πογιατζῆς, Μυριάνθη Χ΄Χαραλάμπους, Τασούλα Νικολαΐδη καί Χριστιάνα Χαραλάμπους.

ΤΑΛΑ: Ἱερός Ναός Γενεθλίων Σωτήρος Χριστοῦ καί Ἱερός Ναός Ἁγίας Αἰκατερίνης: Ἐφημέριος: Οἶκ. Ἀντώνιος Αὐγουστή (τηλ. 99512359). Ψάλται: Δημήτρης Φκιαρᾶς καί Ἀνδρέας Π΄Νικολάου. Ἐπίτροποι: Ἀνδρέας Σταυρινίδης, Μαρούλα Δανιήλ καί Σταῦρος Σάββα.

ΤΙΜΗ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Εἰρήνης: Ἐφημέριος: Οἶκ. Ἀνδρέας Πέτρου (τηλ. 99768970). Ψάλται: Παῦλος Μιχαήλ καί Σταῦρος Μερκούρης. Ἐπίτροποι: Γεώργιος Χαραλάμπους, Χαράλαμπος Χαραλάμπους, Μιχάλης Φιλαρέτου, Ἰωάννης Ν. Μιχαηλίδης καί Νίκος Νικολάου.

ΤΡΑΧΥΠΕΛΟΥΛΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Χαραλάμπους: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Χρῖστος Παναγίδης (τηλ. 26442189 καί 99675194). Ψάλτης: Λουκᾶς Δημητρίου. Ἐπίτροποι: Ἰωάννης Περικλέους, Κυπριανός Χριστοδούλου καί Πέτρος Σεραφεῖμ.

ΤΡΕΜΙΘΟΥΣΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Οἶκ. Μιχαήλ Δημητρίου (τηλ. 99653115). Ψάλται: Ἀνδρέας Ν. Σολωμονίδης καί Νίκος Τσαππῆς. Ἐπίτροποι: Γεώργιος Χ΄Χριστοδούλου, Ὁθων Γεωργίου, Λέανδρος Σολωμοῦ καί Ἀναστασία Ἡρακλέους Πυργούδη.

ΤΡΟΖΕΝΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Οἶκ. Παναγιώτης Νικολάου (τηλ. 25242195). Ψάλτης: Κύπρος Νικολάου. Ἐπίτροποι: Ἀνδρέας Κ. Μαλιαλῆς.

ΤΣΑΛΔΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Νικόλαος Ἑλληνας (τηλ. 99308590). Ψάλται: Γεώργιος Ἀ. Δημητρίου καί Σάββας Νεοφύτου. Ἐπίτροποι: Μακάριος Δανιήλ, Χριστάκης Τυρίμος, Παῦλος Χατζηνικόλας καί Ἰορδάνης Δημητρίου.

ΦΙΛΟΥΣΑ ΚΕΛΟΚΕΛΑΡΩΝ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Χρῖστος Ἰωάννου (τηλ. 25442527). Ψάλται: Μιχαλάκης Μαρίνος καί Σάββας Δημοσθένους. Ἐπίτροπος: Μιχαλάκης Μαρίνος.

ΦΟΙΝΙ: Ἱερός Ναός Τιμίου Σταυροῦ: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Δημοσθένης Δημοσθένους (τηλ. 99474092). Ψάλται: Ἀνδρέας Σκορδῆς καί Ἀνδρέας Ἀριστοδήμου. Ἐπίτροποι: Ἀντώνης Φειδία, Ἀνδρέας Καπετάνιος, Μαρία Δήμου Γεωργίου καί Νίκος Φλίππου.

ΧΛΩΡΑΚΑΣ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσοαματούσης: Ἐφημέριος: Πρωθ. Ἀνδρέας Παπακώστα (τηλ. 26273358, 99560140). Ψάλται: Ἐλευθέριος Δημοκρίτου καί Δήμος Χρυσάνθου. Ἐπίτροποι: Ἀνδρέας Μαυρέσης, Μιχαλάκης Μάρκου, Ἀνδρέας Νικοδήμου, Νίκος Λεωνίδου καί Ματθαῖος Καναβιάς.

ΧΛΩΡΑΚΑΣ ΓΗΡΟΚΟΜΕΙΟΝ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Νεκταρίου: Ἐφημέριος: Ἀπό τήν Ἱεράν Μητρόπολιν Πάφου. Ψάλται: Μιχάλης Μαυρέσης καί Λεωνίδα Χλωρακιώτης. Ἐπίτροποι: Μιχάλης Μαυρέσης, Σάββας Σιέλης, Ἀντώνης Θεοδοσίου, Ἀνδρέας Χριστοφῆ, Χρυσόστομος Χρυσοστόμου καί Κώστας Εὐαγόρα.

ΧΟΛΕΤΡΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος: Ἐφημέριος: Οἶκ. Λάζαρος Νεοφύτου (τηλ. 26442575). Ψάλται: Μᾶρκος Ἀθανασίου, Νίκος Ἀδάμ καί Περικλῆς Περικλέους. Ἐπίτροποι: Κυριάκος Χρυσάνθου, Ἄντρη Κυριάκου, Ρεβέκκα Ἀντωνίου καί Κυριάκος Π᾿Λαζάρου.

ΧΟΥΛΟΥ: Ἱερός Ναός Παναγίας Παντανάσσης: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Στέφανος Χριστοδούλου (τηλ. 26722175 καί 99319353).

Ψάλται: Άρης Χρυσοστόμου καί Νέαρχος Άνδρέου. *Έπίτροποι:* Νέαρχος Άνδρέου καί Άρης Χρυσοστόμου.

ΨΑΘΙ: Ίερός Ναός Άγίας Παρασκευής: *Έφημέριος:* Ξεάρχος Λεόντιος Λαμπριανίδης (26632518 καί 99580823). *Ψάλτης:* *Έπίτροποι:*

3. ΙΕΡΟΙ ΝΑΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΑΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ: Ίερός Ναός Άγίου Γεωργίου Φασούλας: *Έφημέριος:* Πρεσβύτ. Σοφοκλής Άριστοτέλους (τηλ. 26432169). *Ψάλτης:* Άνδρέας Νεοφύτου. *Έπίτροποι:* Μιχαήλ Κυριάκου, Άνδρέας Παναγιώτου καί Άφροδίτη Κωνσταντίνου.

ΑΓΙΟΣ ΘΩΜΑΣ: Ίερός Ναός Άποστόλου Θωμά: *Έφημέριος:* Πρεσβύτ. Χριστόδουλος Κωνσταντίνου (τηλ. 25221074). *Ψάλτης:* Χρυσόστομος Χριστοδούλου. *Έπίτροπος:* Κωνσταντής Κασσιανής, Βάσος Χριστοφή καί Ίωάννης Άντώρκας.

ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ: Ίερός Ναός Άγίου Ίωάννου Προδρόμου: *Έφημέριος:* Οίκ. Πολύδωρος Χαραλάμπους (τηλ. 26442330 καί 99558155). *Ψάλται:* Μιχαήλ Χαραλάμπους καί Ίωάννης Σαγιᾶς. *Έπίτροποι:* Ίωάννης Σαγιᾶς, Μιχαήλ Χαραλάμπους, Παναγιώτης Κωνσταντίνου καί Έλενα Γαβριήλ.

ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ: Ίερός Ναός Άγίου Νικολάου: *Έφημέριος:* Πρεσβύτ. Χρῖστος Διονυσίου (τηλ. 97771160). *Ψάλται:* Παναγιώτης Π΄Χαραλάμπους, Κυριάκος Χαραλάμπους καί Άνδρέας Πέτρου. *Έπίτροποι:* Πρόδρομος Μιχαήλ καί Μάρω Πολυδώρου.

ΑΛΕΚΤΟΡΑ: Ίερός Ναός Άγίας Άννης: *Έφημέριος:* Πρεσβύτ. Χριστόδουλος Κωνσταντίνου (τηλ. 99211316). *Ψάλται:* Φυσέντζος Σάββα καί Χρυσόστομος Χριστοδούλου. *Έπίτροποι:* Μιχαήλ Χαραλάμπους, Ξενής Ζινιέρης, Κυριακή Άντώναρου καί Χριστίνα Ίσαάκ Μηνᾶ.

ΑΥΛΗΜΟΥ: Ίερός Ναός Σωτήρος Χριστοῦ: *Έφημέριος:* Οίκ. Περικλῆς Λουκά (τηλ. 26261022 καί 99451929). *Ψάλται:* Άνδρέας Λοιζίδης Μιχαήλ Σιτανάρης καί Πολύδωρος Κυπριανοῦ. *Έπίτροποι:* Ζαχαρίας Άλεξάνδρου, Πολύκαρπος Κυπριανοῦ, Έλευθέριος

Πασχαλίδης, Μάριος Παπαηλία, Κυριάκος Καζίκας, Δημήτριος Βάσου, Χριστόφορος Σάββα και Λάμπρος Μουζουρκοῦ.

ΚΟΛΩΝΗ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Παναρέτου: *Ἐφημέριος:* Πρωτ. Νικόλαος Φυλακτοῦ (τηλ. 26913530 καί 99126553). *Ψάλται:* Νεόφυτος Μωϋσέως καί Πολύδωρος Ἰωάννου. *Ἐπίτροποι:* Νεόφυτος Σερεπεκλής, Πολύδωρος Ἰωάννου, Θεοδούλα Ἰωάννου καί Παναγιώτα Ἰωάννου.

ΛΕΜΠΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Στεφάνου: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Σταῦρος Λεωνίδου (τηλ. 97892273). *Ψάλται:* Παράσχος Π΄ Πολυδώρου, Νίκος Ὀψιμος καί Νεκτάριος Σιδηρόπουλος. *Ἐπίτροποι:* Λοΐζος Λοΐζου, Μωυσῆς Π/Σεραφεΐμ, Νικόλας Λεωνίδου, Νικόλαος Ὀψιμος καί Παναγιώτης Στυλιανοῦ.

ΜΑΝΔΡΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίων Ἀνδρονίκου καί Ἀθανασίας: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Γεώργιος Ἀναστασίου (τηλ. 26819878, 99632104). *Ψάλται:* Σταῦρος Ἰωάννου καί Παναγιώτης Παναγιώτου. *Ἐπίτροποι:* Σάββας Νικηφόρου, Σπῦρος Παπουρῆς, Δανιήλ Ὀδυσσέως, Ἄνδρη Φιλίππου Παπουρῆ, Αἰμιλία Πέτρου Μίτα καί Χρυστάλλα Ἀνδρέα Κάρα.

ΠΑΡΑΜΑΛΙ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου. *Ἐφημέριοι:* Οἰκ. Γεώργιος Πατάτσος (99856302) καί Πρεσβύτ. Ζαχαρίας Ἀναστάση. *Ψάλται:* Ὑψηλάντης Γιάγκου καί Λουκᾶς Ὀμήρου. *Ἐπίτροποι:* Ρουπίνα Χριστοφόρου, Μαρία Κυριάκου, Ἀνδροῦλα Γεωργίου, Ἀνθούλα Γεωργίου καί Ἀλέξανδρος Προδροῖμου.

ΠΛΑΤΑΝΙΣΚΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Χριστόδουλος Κωνσταντίνου.

ΣΤΑΥΡΟΚΟΝΝΟΥ: Ἱερός Ναός Τιμίου Σταυροῦ. *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Κούλουμος (τηλ. 99362370).

ΦΑΣΟΥΛΛΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίων Σαράντα Μαρτύρων: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Σοφοκλῆς Ἀριστοτέλους (τηλ. 26432169) *Ψάλτης:* Νίκος Μαμωνίτης. *Ἐπίτροποι:* Νεόφυτος Χαραλάμπους καί Χριστάκης Χ΄ Παναγιώτου.

Ἱεροί Ναοί

1. ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ ΙΕΡΑΣ ΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΡΣΙΝΟΗΣ

ΠΕΡΙΣΤΕΡΩΝΑ: Ἱερός Καθεδρικός Ναός Ἁγίου Μάμαντος: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Θεοχάρης Θεοδώρου (τηλ. 99632857). *Ψάλται:* Ἀντώνης Σάββα καί Ἀνδρέας Καπονίδης. *Ἐπίτροποι:* Ἀνδρέας Χ. Καπονίδης, Ἀνδρέας Σάββα, Χριστάκης Δημοσθένους, Σταυρούλα Στυλιανοῦ, Ἀνδρονίκη Ἀλέκου, Χαράλαμπος Λεωνίδου καί Φρῖξος Στυλιανοῦ.

ΠΟΛΙΣ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλου Ἀνδρέου: *Ἐφημέριος:* Πρωτ. Ἀνδρέας Ἀργυρίδης (τηλ. 26321925 καί 99490787). *Ψάλται:* Μιχαήλ Νικόλα καί Διονύσιος Π' Ἐϋσταθίου. *Ἐπίτροποι:* Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος, Χαράλαμπος Εὐθυμίου, Χρῖστος Κόρακας, Ναθαναήλ Ἀνδρέου, Πάμπος Κλεάνθους, Περικλῆς Θεοδώρου, Γιάννης Καλλασίδης καί Δημήτριος Φεσσᾶς.

ΑΓΙΑ ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης: *Ἐφημέριοι:* Οἰκ. Ἀνδρέας Μιχαήλ (τηλ. 26342196 καί 99546232) καί Πρεσβ. Πολύβιος Σάββα. *Ψάλται:* Ἀνδρέας Ἄβραάμ καί Ἀγγελῆς Πέτρου. *Ἐπίτροποι:* Μιχαήλ Γερασίμου, Ἀγγελῆς Πέτρου, Ἀνδρέας Ἄβραάμ, Μάριος Θεοχάρους καί Μάμας Γρηγορίου.

ΑΓΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΝΟΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου. *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Ἰωάννης Διονυσίου (τηλ. 99307476). *Ψάλται:* Κυριάκος Βασιλείου καί Παναγιώτης Βασιλείου. *Ἐπίτροποι:* Νεοκλῆς Χαραλάμπους, Ἐλισσαῖος Στυλιανοῦ καί Πανίκος Κυριάκου.

ΑΚΟΥΡΔΑΔΙΑ ΑΝΩ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: *Ἐφημέριος:* Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης. *Ἐπίτροπος:* Γεώργιος Ἀνδρέου.

ΑΚΟΥΡΔΑΔΙΑ ΚΑΤΩ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Παντελεήμονος. *Ἐφημέριος:* Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης. *Ἐπίτροποι:* Πανίκος Ἰωαννίδης καί Ἀνδρέας Εὐριπίδου.

ΑΡΓΑΚΑ: Ἱερός Ναός Ἀποστόλων Πέτρου καί Παύλου: Ἐφημέριος: Οἶκ. Σάββας Γεωργίου (τηλ. 26321877 καί 99553434). Ψάλτης: Φίλιππος Ἀντωνίου. Ἐπίτροποι: Μιχαλάκης Γ. Βάγκατσης, Αὐξέντης Καλογήρου, Φίλιππος Ἀντωνίου, Θρασύβουλος Νικόλα καί Ἑλένη Φιλίππου.

ΑΡΟΔΕΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Καλανδίωνος: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Χαράλαμπος Μικελλίδης (τηλ. 26332007). Ψάλται: Σάββας Δρουσιώτης καί Ἄρης Πετάσης. Ἐπίτροποι: Σπῦρος Νεοφύτου καί Νίκος Λ. Κόκκινος.

ΓΙΟΔΟΥ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: Ἐφημέριοι: Πρεσβύτ. Χρυσοβαλεντίνος Χαραλάμπος (τηλ. 97874835) Πρεσβ. Κλεόπας Στυλιανοῦ (τηλ. 99411794). Ψάλται: Χαράλαμπος Χ΄ Παναγιώτου καί Ἀνδρέας Πολυδώρου. Ἐπίτροποι: Γεώργιος Φιλίππου, Ἀνδρέας Παπανικολάου, Μιχαλάκης Ἰακώβου, Κυριακή Χαραλάμπος καί Φρῆξος Εὐσταθίου.

ΓΟΥΔΙ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Οἶκ. Νεόφυτος Εὐσταθίου (τηλ. 26352236 καί 99307194). Ψάλται: Ἀνδρέας Γεωργίου καί Ἀνδρέας Π΄ Σάββας. Ἐπίτροποι: Σάββας Χριστοφῆ Ὁρφανίδης, Κώστας Ἀντωνιάδης καί Δημήτρης Ἰ. Σπανός.

ΔΡΟΥΣΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Ἐπιφανίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἀνδρέας Ἀνδρέου (τηλ. 97668805). Ψάλται: Χριστάκης Χριστοδούλου καί Ἀνδρέας Φασαριάς. Ἐπίτροποι: Φίλιππος Μιχαήλ Κουπάρης, Χρῆστος Βραχνός, Νεόφυτος Πεγειώτης καί Πανῖκος Μιχαηλίδης.

ΔΡΥΜΟΥ: Ἱερός Ναός Σωτήρος Χριστοῦ: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Νικόλαος Τσαβέλλας (τηλ. 99530326). Ψάλτης: Δημητράκης Ἀριστοδήμου καί Ἄθηνᾶ Γιάγκου. Ἐπίτροποι: Ἀριστοτέλης Π΄ Ἀριστοδήμου, Κώστας Κωνσταντίνου καί Ἀνδρούλλα Ἀρέστη.

ΔΡΥΝΙΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: Ἐφημέριος: Πρεσβύτ. Ἀναστάσιος Χριστοδούλου (99472712). Ψάλτης: Ἀχιλλέας Π΄ Καλογήρου. Ἐπίτροποι: Ἰωάννης Τρύφωνος καί Γεώργιος Εὐθυβούλου.

ΘΕΛΕΤΡΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: Ἐφημέριος: Ἀρχιμ. Στυλιανός Στυλιανοῦ. Ψάλται: Εὐθύβουλος Χαριλάου καί Νεόφυτος

Παύλου. *Ἐπίτροποι:* Νικόλας Νικολάου, Χαράλαμπος Παύλου, Γεώργιος Πάρις καὶ Ἄνδρέας Νεάρχου.

ΙΝΝΙΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Ἐμμανουήλ Φιλίππου (τηλ. 26332215). *Ψάλτης:* Θεόδωρος Μανώλη. *Ἐπίτροποι:* Γιάγκος Τσίβικος, Κυριάκος Κυριακίδης, Σάββας Ἀχιλλέως, Γεώργιος Ἀγγελῆ, Γιαννάκης Ζαχαρία καὶ Χαράλαμπος Πίσκοπος.

ΚΑΘΗΚΑΣ: Ἱερός Ναός Παναγίας Εὐαγγελιστρίας: *Ἐφημέριος:* Πρεσβ. Γαβριήλ Petre. *Ψάλται:* Παῦλος Γ. Εὐθυμίου καὶ Σάββας Ν. Λοΐζου. *Ἐπίτροποι:* Ἄνδρέας Παπασάββας, Ἀντώνης Νεοφύτου, Ἄφεντροῦ Ἀντωνίου, Ἐμμέλεια Εὐθυμίου, Κώστας Κολοκασίδης καὶ Σάββας Φουλλίδης.

ΚΙΝΟΥΣΑ: Ἱερός Ναός Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Βασίλειος Σιμόπουλος (τηλ. 26322257). *Ψάλτης:* Σόλων Σόλωνος. *Ἐπίτροποι:* Χριστοφῆς Σάββα καὶ Σάββας Δημητρίου.

ΚΡΗΤΟΥ ΜΑΡΟΤΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης. *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ Πέτρος Χριστοδούλου (τηλ. 97627685). *Ψάλτης:* Λεωνίδας Παπασπύρου. *Ἐπίτροποι:* Λεωνίδας Παπασπύρου, Γεώργιος Ξενοφώντος, Γεώργιος Σάββα καὶ Νίκη Φριξου.

ΚΡΗΤΟΥ ΤΕΡΡΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: *Ἐφημέριος:* Πρεσβ. Νεόφυτος Μακρουγιάννης. *Ψάλτης:* Νίκος Χατζησολωμοῦ. *Ἐπίτροποι:* Σάββας Κυριακίδης καὶ Χρῖστος Μαρκίτσης.

ΛΑΣΑ: Ἱερός Ναός Ὑπαπαντῆς τοῦ Χριστοῦ: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Νεόφυτος Κωνσταντίνου (τηλ. 99544348). *Ψάλτης:* Παῦλος Ἑλληνας.

ΛΕΙΒΑΔΙ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Ἄνδρέας Σάββα (τηλ. 26342118). *Ἐπίτροποι:* Γεώργιος Λουκά, Χρῖστος Κουτσιδης, Μιχαήλ Κλάππας καὶ Μιχαήλ Πεοδῖος.

ΛΥΣΟΣ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελευούσης: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Παναγιώτης Ματθαίου (τηλ. 26352029 καὶ 99421693). *Ψάλται:* Δημήτριος Δημητριάδης, Κυριάκος Κοσμᾶ καὶ Χαράλαμπος

Θεοφάνους. *Ἐπίτροποι:* Χρῦσανθος Χρυσάνθου, Γιαννούλα Χαραλάμπους καί Κυριάκος Κοσμᾶ.

ΜΗΛΙΑ: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Μάμαντος: *Ἐφημέριος:* Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης. *Ἐπίτροποι:* Νικόλας Ἰωάννου καί Χρυσή Κωνσταντίνου.

ΜΗΛΙΟΥ: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίας Παρασκευῆς: *Ἐφημέριος:* Πρεσβ. Ἀναστάσιος Χριστοδοῦλου (99472712). *Ψάλται:* Χαράλαμπος Χαραλάμπους καί Ἰάκωβος Παπαλουκά. *Ἐπίτροποι:* Ἀνδρέας Συμεοῦ, Χαράλαμπος Χαραλάμπους καί Ἰάκωβος Παπαλουκά.

ΝΕΑ ΔΗΜΑΤΑ: Ἱερὸς Ναὸς Προφήτου Ἡλιοῦ: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Βασίλειος Σμιόπουλος (τηλ. 26322257). *Ψάλται:* Ἰωάννης Π΄Χριστοφόρου καί Θεόδουλος Δουκανάρης. *Ἐπίτροποι:* Θεόδουλος Δουκανάρης καί Ἰωάννης Παπαχριστοφόρου.

ΝΕΟΝ ΧΩΡΙΟΝ: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Μηνᾶ: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Θεόδωρος Κυριάκου (τηλ. 99473811). *Ψάλται:* Ἑλλη Πέρση, Ἐρωτόκριτος Γεωργίου, Πουλχερία Ζορπᾶ καί Χρυστάλλα Στασῆ. *Ἐπίτροποι:* Παρασκευᾶς Παρασκευᾶ, Αὐγή Σταυρινοῦ, Ἀρχιμήδης Φιλίππου καί Κυριάκος Δαμιανοῦ.

ΠΑΧΥΑΜΜΟΣ: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίων Ραφαήλ, Νικολάου καί Εἰρήνης: *Ἐφημέριοι:* Οἰκ. Θεόδωρος Παπαμιχαήλ (τηλ. 99435945) καί Πρεσβύτ. Νικόλαος Χρίστου (τηλ. 99471053). *Ψάλται:* Εὐάγγελος Τιτσινίδης καί Χρῦσανθος Γεωργίου Χριστοφῆ. *Ἐπίτροποι:* Θεοφιλέστατος Χωρεπίσκοπος Ἀρσινόης κ. Νεκτάριος, Λοῖζος Ἀλεξάνδρου καί Λεωνίδας Νικολάου.

ΠΡΟΔΡΟΜΙ: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Ἀνδρέας Χ΄Σάββα (τηλ. 26321077, 9951172). *Ψάλτης:* Δημήτρης Μαυραντωνίου. *Ἐπίτροποι:* Σωτήρα Θεοδώρου, Χριστόδουλος Κυριάκου, Δημήτρης Μαυραντωνίου καί Πέτρος Ἀβραάμ.

ΠΩΜΟΣ: Ἱερὸς Ναὸς Ἁγίου Εὐψυχίου: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Ἀνδρέας Σάββα (τηλ. 26342118). *Ψάλται:* Μιχαλάκης Χαραλάμπους καί Παναγιώτης Χρίστου. *Ἐπίτροποι:* Μιχαλάκης Χαραλάμπους, Ἀνδρονίκη Σάββα, Μαρίνα Νικολάου, Παναγιώτης Χρίστου καί Παῦλος Ἰωάννου.

ΣΙΜΟΥ: Ἱερός Ναός Παναγίας Χρυσελεύσης: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Παναγιώτης Παναγιώτου (τηλ. 26732533-99553114). *Ψάλλται:* Ἀνδρέας Θεολόγου, Μάριος Θεολόγου καί Μιχάλης Σ. Ἐλευθερίου. *Ἐπίτροποι:* Μιχάλης Ἡροδότου, Μιχαήλ Σοφοκλέους, Ἀνδρέας Παναγιώτου καί Σόφος Ἀντωνίου.

ΣΚΟΥΛΛΗ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης. *Ψάλλτης:* Ἀντώνης Νικολάου. *Ἐπίτροποι:* Ἀντώνης Νικολάου, Νικόλαος Παναγιῆ καί Χαραλαμπία Σωκράτους.

ΣΤΕΝΗ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Τρύφωνος: *Ἐφημέριος:* Πρεσβύτ. Πολύβιος Σάββα. *Ψάλλτης:* Ἀνδρέας Μηνᾶ. *Ἐπίτροποι:* Σάββας Χαραλάμπους, Δημήτριος Χριστοδούλου καί Ἡλίας Λαμπίδης.

ΦΙΛΟΥΣΑ ΧΡΥΣΟΧΟΥΣ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Νεόφυτος Εὐσταθίου (τηλ. 26352236, 99307194). *Ψάλλται:* *Ἐπίτροποι:*

ΦΥΤΗ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Δημητρίου: *Ἐφημέριος:* Οἰκον. Χαράλαμπος Χριστοφόρου (τηλ. 26732322). *Ψάλλτης:* Χριστόδουλος Στεφάνου. *Ἐπίτροποι:* Κυριάκος Ἀρέστη καί Νίκος Θεοδούλου.

ΧΟΛΗ: Ἱερός Ναός Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ: *Ἐφημέριος:* Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης. *Ψάλλται:* Βάσω Π᾽ Παναγιώτου καί Ναυσικᾶ Χριστοδούλου. *Ἐπίτροποι:* Ναυσικᾶ Χριστοδούλου καί Εἰρήνη Χριστοδούλου.

2. ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ

ΓΙΑΛΙΑ ΑΝΩ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Γεωργίου: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Ἀνδρέας Μιχαήλ (τηλ. 26342196).

ΠΕΛΑΘΟΥΣΑ: Ἱερός Ναός Παναγίας (Χόρτενης): *Ἐφημέριος:* Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.

ΧΡΥΣΟΧΟΥ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου: *Ἐφημέριος:* Οἰκ. Μάριος Καρκαλλῆς (τηλ. 99664565). *Ψάλλται:* Λουκᾶς Γιάγκου καί Νίκος Χατζησολωμοῦ *Ἐπίτροποι:* Ἀνδρέας Γρηγορίου, Νίκος Χ΄ Σολωμοῦ καί Λουκᾶς Γιάγκου.

ΜΕΛΑΝΔΡΑ: Ἱερός Ναός Ἁγίου Νικολάου: Ἐφημέριος: Ἐκ τῆς Ἐπισκοπῆς Ἀρσινόης.

**Ἱερός Ναός Ἁγίας Μαρίνης.
Φιλοῦσα Κελοκεδάρων**

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Προκειμένου νά χοροστατήσῃ ὁ ἀρχιερεὺς εἰς τὸν Ἑσπερινόν, ἔρχεται εἰς τὸν Ναόν ἀμέσως μετὰ τὸ τέλος τῆς Θ΄ Ὑρας, ἐνδύεται μανδύαν καὶ ἐπανωκαλύμμαυχον καὶ ἀκολούθως ἀσπάζεται τὸ ἱερόν Εὐαγγέλιον, προσφερόμενον ὑπὸ τοῦ πρώτου Ἱερέως. Ἐπειτα, προηγουμένων τῶν διακόνων καὶ ἱερέων, εἰσέρχεται εἰς τὸν ναόν καὶ φθάσας εἰς τὸ μέσον εὐλογεῖ τὸν λαόν καὶ ἀνέρχεται εἰς τὸν θρόνον, τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλοντος τὸ «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα». Τότε οἱ ἱερεῖς μετὰ τῶν διακόνων, λαβόντες εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, εἰσέρχονται εἰς τὸ Ἱερόν, ὁ δὲ πρῶτος Ἱερεὺς ἐκφωνεῖ «Εὐλογητός ὁ Θεός...» καὶ ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει τὸν Προοιμιακὸν Ψαλμόν.

Εἰς τὴν Εἴσοδον οἱ εἰσοδεύοντες ἱερεῖς παρατάσσονται ἑκατέρωθεν τοῦ θρόνου, ὁ δὲ ἀρχιερεὺς λέγει τὴν εὐχὴν τῆς Εἰσόδου, εὐλογεῖ τὴν Εἴσοδον καὶ ψάλλει μετὰ τῶν Ἱερέων τὸ «Φῶς ἰλαρόν...» καὶ τὸ Προκειμένον. Ἀκολούθως ἀναγινώσκει τὰ ἀναγνώσματα, ἐὰν ὑπάρχουν, καὶ τὸ «Καταξίωσον, Κύριε...». Αὐτὸς λέγει καὶ τὸ «Εἰρήνη πᾶσι» καὶ εὐλογεῖ τὸν λαόν.

Ἐὰν θά τελεσθῇ ἡ Λιτή, ὁ ἀρχιερεὺς μετὰ τῶν κληρικῶν προπορεύονται τῆς πομπῆς, ἐν τέλει δὲ τῆς δεήσεως λέγει τὰς εὐχὰς «Ἐπάκουσον ἡμῶν, ὁ Θεός...» καὶ «Δέσποτα πολυέλεε...».

Μετὰ τὸ τέλος τῶν Ἀποστίχων λέγει τὸ «Νῦν ἀπολύεις...». Τὸ ἐπακολουθοῦν Τρισάγιον λέγεται ὑπὸ τοῦ διακόνου ἱσταμένου ἐξ ἀριστερῶν τοῦ ἀρχιερέως.

Ἐὰν ὑπάρχη ἀρτοκλασία, ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται ἐπιτραχήλιον καὶ ὠμοφόριον, καὶ εὐλογῶν τοὺς ἄρτους λέγει τὴν εὐχὴν «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ...» καὶ ψάλλει τὸ «Πλούσιοι ἐπτώχευσαν...». Μετὰ δὲ τὴν ἀρτοκλασίαν, ἀποδύεται τὸ ἐπιτραχήλιον καὶ τὸ ὠμοφόριον.

Εἰς τὸ τέλος ἐκφωνεῖ τὸ «Εὐλογία Κυρίου...», εὐλογῶν τὸν λαόν. Τὴν ἀπόλυσιν κάνει ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων. Τὸ «Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...» λέγει ὁ ἀρχιερεὺς, ὁ δὲ ἱερεὺς ἐπιλέγει: «Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότη ἡμῶν...», τῶν χορῶν ψαλλόντων «Τὸν Δεσπότην καὶ Ἀρχιερέα ἡμῶν, Κύριε, φύλαττε. Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα» καὶ οὕτως ἀποδύεται τὸν μανδύαν κατελθὼν ἤδη ἐκ τοῦ θρόνου.

ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΧΟΡΟΣΤΑΣΙΑ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ ΚΑΙ ΑΡΧΙΕΡΑΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Προκειμένου νά χοροστατήση ἄρχιερεύς, τόν Ὅρθρον μέχρι τῶν Καταβασιῶν τελεῖ εἰς ἱερεύς μόνος (ἄνευ διακόνου). Ὁ ἄρχιερεύς ἀφικνεῖται εἰς τόν ναόν, ὅταν πρόκειται νά ψαλῶσιν αἱ Καταβασίαι, καί εἰσέρχεται εἰς αὐτόν, ὡς καί εἰς τόν Ἑσπερινόν. Ἀφοῦ δέ ἀνέλθῃ εἰς τόν θρόνον, οἱ μέλλοντες νά ἱερουργήσωσιν ἱερεῖς καί διάκονοι, λαβόντες εὐλογίαν παρ' αὐτοῦ, εἰσέρχονται εἰς τό Ἱερόν καί ἐνδύονται τάς στολάς των.

Ἐν τῷ μεταξύ εἰς τῶν μελλόντων νά ἱερουργήσωσιν ἱερέων τελεῖ τήν Προσκομιδήν.

Ὁ ἄρχιερεύς χοροστατῶν ψάλλει ἀντί τοῦ δεξιοῦ χοροῦ τάς Καταβασίας, τήν θ' Ὁδὴν καί τά Ἑξαποστειλάρια.

Ἀφοῦ δέ ψαλῇ τό «Πᾶσα πνοή...» καί τό «Αἰνεῖτε...», τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλοντος ἀργῶς τό «Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα ἡμῶν...», ὁ Ἀρχιερεύς, συνοδευόμενος ὑπό δύο διακόνων ἢ ἐλλείψει δευτέρου διακόνου ὑπό τοῦ διακόνου καί τοῦ ἱερέως, κρατούντων τά δικηροτρύκηρα, ἔρχεται ἐνώπιον τῆς Ὁραίας Πύλης καί λαμβάνει καιρόν. Εὐλογήσας δέ τόν λαόν, εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν καί ἐνδύεται τήν ἀρχιερατικὴν αὐτοῦ στολήν, νίπτει τάς χεῖρας καί συμπληροῖ τήν Προσκομιδήν. Ἄμα τῇ ἐνάρξει τῆς Δοξολογίας, ὁ ἄρχιερεύς ἴσταται πρό τῆς Ἁγίας Τραπέζης, ὁ διάκονος λέγει τήν Ἐκτενή καί τά Πληρωτικά χαμηλοφώνως καί ὁ ἄρχιερεύς ποιεῖ (χαμηλοφώνως) τήν ἀπόλυσιν. Εἰς τό «Ἅγιος ὁ Θεός...» τῆς Δοξολογίας, ὁ ἄρχιερεύς, προηγουμένων τῶν ἱερέων καί τῶν διακόνων μετὰ τῶν δικηροτρύκηρων, ἔρχεται εἰς τό κέντρον τοῦ ναοῦ, ἔνθα πρό τοῦ «Σήμερον σωτηρία...» ἐν Κυριακῇ ἢ τοῦ Ἀπολυτικίου τοῦ Ἁγίου ἐν καθημερινῇ ἢ τοῦ Ἀπολυτικίου τῆς ἡμέρας ἐν Δεσποτικῇ ἢ Θεομητορικῇ Ἑορτῇ, ὁ διάκονος ἐκφωνεῖ: «Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν», ὁ ἱερεύς «Κύριε ἐλέησον», ὁ διάκονος «Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. Οὕτω λαμψάτω...», ὁ ἱερεύς «Πάντοτε νῦν καί ἀεί...». Ἀκολούθως προσφέρονται εἰς τόν Ἀρχιερέα τά δικηροτρύκηρα καί εὐλογεῖ τόν λαόν, τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλοντος τό «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα». Ἐν συνεχείᾳ καί ψαλλομένου τοῦ Ἀπολυτικίου ἢ τοῦ «Σήμερον σωτηρία...» ὑπό τοῦ ἀριστεροῦ χοροῦ, ὁ ἄρχιερεύς ἀνέρχεται εἰς τόν θρόνον. Ὁ διάκονος λέγει «Καιρός τοῦ ποιῆσαι...», «Εὕξαι ὑπέρ ἡμῶν...», «Μνήσθητι ἡμῶν...». Ὁ ἱερεύς καί ὁ διάκονος λαβόντες καιρόν λαμβάνουσι τά οἰκείας θέσεις καί ἄρχεται ἡ Θεία Λειτουργία.

Κατ' ἄλλην πανηγυρικωτέραν τάξιν ὁ ἀρχιερεὺς ἐνδύεται εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην, ἀφοῦ λάβῃ καιρόν, ἀνέρχεται καὶ πάλιν εἰς τὸν θρόνον ἔνθα παραμένει μέχρι τό τέλος τοῦ Δοξαστικοῦ. Μετά τό Καί νῦν καί τοῦ διακόνου εἰπόντος «Ἱερεῖς ἐξέλθετε», ἐξέρχονται οἱ Ἱερεῖς ἐκ τοῦ Ἱεροῦ Βήματος, φέροντες ἐντός δίσκων τά ἀρχιερατικά ἄμφια. Ἐν συνεχείᾳ ὁ πρῶτος τῆ τάξει διάκονος, συνεπικουρούμενος ὑπό ἑτέρου διακόνου ἢ ὑπό ἱερέως, ἐνδύει τόν ἀρχιερέα. Εἰς τό τέλος προσφέρει εἰς αὐτόν τά δικηροτρικήρα διά τῶν ὁποίων ὁ ἐπίσκοπος εὐλογεῖ τόν λαόν, τοῦ δεξιοῦ χοροῦ ψάλλοντος τό «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα», καί ἀνέρχεται εἰς τόν θρόνον, περιστοιχιζόμενος ὑπό τοῦ κλήρου, ἰσταμένου κατὰ τά πρεσβεῖα. Ἀκολουθῶς λέγονται χαμηλοφώνως αἱ δεήσεις καί ἡ ἀπόλυσις τοῦ Ὁρθρου, ὡς καί ὁ προπαρασκευαστικός διά τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν διάλογος. Εἶτα ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων μετά τοῦ διακόνου, λαβόντες εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως, πορεύονται εἰς τὰς ἰδίας θέσεις διά τὴν ἔναρξιν τῆς Θεῖας Λειτουργίας. Εὐλογίαν τὴν αὐτὴν στιγμὴν λαμβάνουσι καί οἱ λοιποὶ ἱερεῖς καί οἱ διάκονοι.

Τὴν ἔναρξιν τῆς Θεῖας Λειτουργίας ποιεῖται ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων, τὰς δέ ἐκφωνήσεις λέγουν διαδοχικῶς οἱ ἱερεῖς πέριξ τῆς Ἁγίας Τραπέζης, λαβόντες εὐλογίαν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως καί εἰσερχόμενοι εἰς τό Ἱερόν. Τὰς εὐχὰς ὁμῶς τῶν Ἀντιφώνων λέγει ὁ ἀρχιερεὺς ἀπὸ τοῦ θρόνου χαμηλοφώνως.

Κατὰ τὴν Μικράν Εἴσοδον ὁ ἀρχιερεὺς κατέρχεται εἰς τό μέσον τοῦ Ναοῦ καί, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν ἱερέων καί τῶν διακόνων, εἰσέρχεται εἰς τό Ἱερόν, ψάλλον τό Εἰσοδικόν. Εὐθύς ἀμέσως, ψάλλον τό Ἀπολυτίκιον, θυμῶ τὴν Ἁγίαν Τράπεζαν, τὴν Πρόθεσιν, τὰς Εἰκόνας καί τόν λαόν ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης. Ἐφεξῆς ὁ ἀρχιερεὺς ἀναγινώσκει πάσας τὰς εὐχὰς τῆς Λειτουργίας, τὰς ἐκφωνήσεις, ὁμῶς, λέγουσιν ἀλληλοδιαδόχως οἱ Ἱερεῖς, ἐκτός τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τόν πρῶτον, τὰς ὁποίας λέγει ὁ ἀρχιερεὺς.

Ὁ Τρισάγιος Ὑμνος ψάλλεται ὡς ἐξῆς: Δίς ὑπό τῶν χορῶν (ἀρχομένου τοῦ δεξιοῦ χοροῦ), ἔπειτα ὑπό τοῦ ἀρχιερέως, ἔπειτα ἅπαξ ὑπό τοῦ δεξιοῦ χοροῦ καί πάλιν ὑπό τοῦ ἀρχιερέως καί τότε λέγει ὁ ἀριστερός χορός Δόξα, Καί νῦν. Πρὸ τοῦ «Δύναμις» ψάλλεται δι' ἄλλην μίαν φορὰν ὑπό τῶν Ἱερέων εἰς τέσσαρας στάσεις (Τρισάγιον τοῦ Βήματος), εἰς τὰ ἐνδιάμεσα τῶν ὁποίων ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογεῖ τόν λαόν ἀπὸ τῆς Ὁραίας Πύλης, διά τῶν δικηροτρικήρων, ἐκφωνῶν τρίς τό «Κύριε, Κύριε, ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ...». Μετά δέ τό «Δύναμις» καί τό ἐπακολουθοῦν «Ἅγιος ὁ Θεός...», ψάλλεται τρίς τό «Κύριε, σῶσον τοὺς εὐσεβεῖς», ἀνά μίαν ἀπὸ τοῦ Βήματος καί ἐκάστου τῶν χορῶν καί τέ-

λος από τοῦ Βήματος τό «Καί ἐπάκουσον ἡμῶν». Ἐπειτα ἀπαγγέλεται ὑπό τοῦ διακόνου ἡ φήμη τοῦ ἱερουργοῦντος ἀρχιερέως, ἡ ὁποία ἀκολουθῶς ψάλλεται ὑπό τῶν ἱερέων καί τῶν χορῶν ἀνά μίαν.

Εἶτα ἀναγινώσκειται ὁ Ἀπόστολος, ὅτε καί ὁ ἀρχιερεὺς ἀποθέτει τό μέγαλον ὠμοφόριον. Τό Εὐαγγέλιον ὁ ἀρχιερεὺς ἀκροᾶται ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν ἱερέων καί, μετὰ τήν ἀνάγνωσιν, ὁ δεξιὸς χορὸς λέγει τό «Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι» καί ὅταν ὁ ἀρχιερεὺς εὐλογῇ τόν λαόν διὰ τοῦ Εὐαγγελίου ὁ δεξιὸς χορὸς ψάλλει τό «Εἰς πολλά ἔτη, Δέσποτα».

Ψαλλομένου τοῦ Χερουβικοῦ Ὑμνου, ὁ ἀρχιερεὺς περιβάλλεται τό μικρόν ὠμοφόριον, λέγει τήν εὐχὴν «Οὐδεὶς ἄξιος...» καί θυμιᾷ ὡς συνήθως, ἔπειτα δέ προσκυνήσας τήν Ἁγίαν Τράπεζαν νίπτει τὰς χεῖρας ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης καί ζητήσας συγχώρησιν παρὰ τοῦ λαοῦ, ἀπέρχεται εἰς τήν Πρόθεσιν. Τό αὐτό πράττουσιν ἐν συνεχείᾳ καί οἱ συλλειτουργοῦντες ἱερεῖς. Ὁ ἀρχιερεὺς παραδίδει τὰ Τίμια Δῶρα εἰς τόν πρῶτον τῆ τάξει διάκονον καί ἱερέα καί λοιπά σκεύη εἰς τοὺς ἄλλους ἱερεῖς. Ἐν συνεχείᾳ γίνεται ἡ Εἴσοδος τῶν Δώρων, τοῦ διακόνου καί τοῦ ἱερέως ἐκφωνούντων, τό «Πάντων ἡμῶν...». Αὐτὸς δέ παραλαμβάνει πάλιν τὰ Δῶρα εἰς τήν Ὁραίαν Πύλην καί, ἀφοῦ μνημονεύσῃ, ἀποθέτει αὐτά εἰς τήν Ἁγίαν Τράπεζαν.

Εἰς τόν ἀσπασμόν ἕκαστος τῶν ἱερέων ἀσπάζεται τό ἐγκόλπιον καί τήν χεῖρα τοῦ ἐπισκόπου, ἔπειτα δέ ἀνταλλάσσουσι καί μεταξὺ τῶν ἀσπασμόν, τοῦ χοροῦ ψάλλοντος τό «Ἀγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἰσχὺς μου...». Ἀκολουθῶς πάντες οἱ ἱερεῖς σείουσι τόν Ἄερα ὑπεράνω τῆς κεφαλῆς τοῦ ἐπισκόπου, ὅστις κύπτων ἀπαγγέλλει χαμηλοφώνως τό Σύμβολον τῆς πίστεως.

Εἰς τό «Ἐν πρώτοις μνήσθητι...» ὁ Ἀρχιερεὺς μνημονεύει πρῶτος «Τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν...», οἱ δέ ἱερεῖς μνημονεύουσι τοῦ λειτουργοῦντος ἐπισκόπου.

Τήν Θεῖαν Κοινωνίαν μεταδίδει εἰς πάντας (πρεσβυτέρους καί διακόνους) ὁ ἀρχιερεὺς.

Τήν ἀπόλυσιν ποιεῖ ὁ ἀρχιερεὺς, περιστοιχιζόμενος ὑπό τῶν ἱερέων ἀπό τῆς Ὁραίας Πύλης. Μετὰ τό «Ἡ Ἁγία Τριάς διαφυλάττει...» οἱ χοροὶ ψάλλουσι «Τόν Δεσπότην καί Ἀρχιερέα ἡμῶν...». Ἀφοῦ δέ εἴπη ἐκεῖνος τό «Δι' εὐχῶν τῶν Ἁγίων Πατέρων ἡμῶν...», ὁ πρῶτος τῶν ἱερέων ἐκφωνεῖ τό «Δι' εὐχῶν τοῦ ἁγίου Δεσπότην ἡμῶν...».

ΤΙ ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΣΥΝΗΦΘΕΙ ΓΑΜΟΣ

Γιά νά τελεσθεῖ γάμος χρειάζονται τά πιά κάτω πιστοποιητικά:

1. Πιστοποιητικό ἐλευθερίας (ἀγαμίας).
2. Πιστοποιητικό Γεννήσεως.
3. Πιστοποιητικό – Βεβαίωση αἱματολογικῆς ἐξέτασης γιά τή Μεσογειακή Ἀναμία ἀπό ἀρμόδιο Ἰατρικό Τμήμα.
4. Ἄδεια, σέ περίπτωση γάμου, ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Πάφου. Σέ περίπτωση πού ἡ γυναίκα εἶναι πρόσφυγας καί διαμένει στήν Μητροπολιτική Περιφέρεια Πάφου, χρειάζονται νά ἐκδοθοῦν δύο ἄδειες: Πρῶτα ἡ ἄδεια τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἄν ἡ γυναίκα προερχόταν ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια, ἢ τῆς Μητρόπολης, στήν περιφέρεια τῆς ὁποίας ὑπαγόταν πρό τῆς προσφυγοποιήσεως. Ἡ πρώτη αὐτή ἄδεια θά παραδοθεῖ στό ἀρμόδιο γραφεῖο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πάφου, ἀπ' ὅπου καί θά πάρει τή δεύτερη ἄδεια, τήν ὁποία καί θά παρουσιάσει στόν Ἱερέα, πού θά εὐλογήσει τό γάμο.

Σημείωσις: Οἱ πρόσφυγες θά παίρνουν πιστοποιητικά ἀπό τόν Ἱερέα τῆς Ἑνορίας ἢ τῆς Κοινότητος, στήν ὁποία ὑπάγονταν πρό τῆς προσφυγοποιήσεως. Σέ περίπτωση πού δέν ξέρουν πού βρῖσκεται ὁ Ἱερέας, ἢ δέν ὑπάρχει Ἱερέας, νά ἀποτείνονται στήν Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή, ἄν κατάγονται ἀπό τήν Ἀρχιεπισκοπική Περιφέρεια, ἢ στήν Μητρόπολή τους, γιά νά πάρουν ὁδηγίες.

ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ Η ΤΕΛΕΣΗ ΓΑΜΟΥ

1. Ὅλες τίς Τετάρτες καί Παρασκευές, ἐκτός ἀπό ἐκείνες κατά τίς ὁποῖες ἐπιτρέπεται ἡ κρεωφαγία.
2. Ἀπό τήν Παρασκευή τῆς Τυρινῆς μέχρι καί τήν Κυριακή τοῦ Πάσχα.
3. Στίς 5 καί 6 Ἰανουαρίου, παραμονή καί ἑορτή τῶν Θεοφανείων.
4. Ἀπό τήν 1η μέχρι καί τή 14η Αὐγούστου.
5. Τήν 29η Αὐγούστου, ἑορτή τοῦ Τιμίου Προδρόμου.
6. Τή 14η Σεπτεμβρίου, ἑορτή τῆς Ὑψωσης τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
7. Ἀπό τή 15^η Νοεμβρίου μέχρι καί τήν 25η Δεκεμβρίου.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΙΕΡΕΙΣ ΣΧΕΤΙΚΕΣ ΜΕ ΤΗ ΣΥΝΑΨΗ ΓΑΜΟΥ

Οί Ίερείς πρέπει νά εἶναι πολύ προσεκτικοί στήν ἔκδοση πιστοποιητικῶν ἐλευθερίας γιά γάμο. Νά συμβουλευόνται σέ κάθε στιγμή τίς σχετικές πρόνοιες τοῦ Καταστατικοῦ Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου.

1. Πρῶτα πρέπει νά ἐρευνήσουν καί νά διαπιστώσουν ὅτι μεταξύ τῶν ὑποψηφίων γιά γάμο δέν ὑπάρχει κανένα κώλυμα ἀπό ἐκεῖνα πού προβλέπονται στόν Καταστατικό Χάρτη τῆς Ἐκκλησίας μας, εἴτε συγγένειας ἐξ αἵματος ἢ ἐξ ἀγχιστείας, εἴτε λόγω διαφορᾶς θρησκείας ἢ λόγω διαφορᾶς ἡλικίας. Σέ κάθε μιά τέτοια περίπτωση οἱ Ίερείς καλύτερο εἶναι νά συμβουλευόνται τό ἀρμόδιο Γραφεῖο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πάφου.

2. Πρέπει ὕστερα νά ἐξετάζουν λεπτομερῶς μήπως ὁ ἕνας ἀπό τοὺς δύο, ἢ καί οἱ δύο, ἔχουν τελέσει προηγουμένως ὁποιοδήποτε γάμο, εἴτε πολιτικό εἴτε ἐκκλησιαστικό, καί σέ περίπτωση τελέσεως προηγουμένου γάμου, ἂν αὐτός ὁ γάμος διαλύθηκε νόμιμα. Γιά τή διακρίβωση, ἂν κάποιος γάμος διαλύθηκε, νά ζητοῦνται τά διαζύγια (τά πιστοποιητικά διάλυσης τοῦ γάμου) στό πρωτότυπο καί ἐπικυρωμένα ἀπό τίς ἀρμόδιες ἀρχές, τά ὁποῖα διαζύγια καί θά κρατοῦνται ἀπό τόν Ἱερέα πού ἐκδίδει τό πιστοποιητικό ἐλευθερίας. Στίς περιπτώσεις πού τά διαζύγια, εἴτε ἐκκλησιαστικά εἴτε πολιτικά, ἐκδόθησαν στό ἐξωτερικό, οἱ Ίερείς νά παραπέμπουν τοὺς ἐνδιαφερομένους στή Μητρόπολη Πάφου ἢ τήν Επισκοπή Ἀρσινόης γιά ἀναγνώριση τοῦ κύρους τοῦ διαζυγίου.

3. Ὅπου οἱ Ίερείς ἔχουν ἀμφιβολίες, ἂν πρέπει νά ἐκδώσουν πιστοποιητικό ἐλευθερίας, ἢ νά τελέσουν κάποιο γάμο, καί κυρίως ὅταν ἔχουν μπροστά τους περίπτωση «μικτοῦ» γάμου, γάμου δηλαδή στόν ὁποῖο ὁ ἕνας τῶν ὑποψηφίων εἶναι μέν Χριστιανός, ἀλλά ὄχι Ὁρθόδοξος, ὁ δέ ἄλλος Ὁρθόδοξος, **πρέπει νά παραπέμπουν τοὺς ἐνδιαφερομένους στήν Ἱερά Μητρόπολη Πάφου.** Τό ἴδιο νά πράττουν καί στήν περίπτωση πού ὁ ἕνας τῶν ἐνδιαφερομένων δέν εἶναι Κύπριος, ἢ εἶναι Κύπριος ἀλλά ἀπόδημος. Στούς μικτούς γάμους νά ζητεῖται ἀπό τοὺς ἐτεροδόξους ἐπικυρωμένο Πιστοποιητικό Βαπτίσεως.

4. Σέ περίπτωση γάμου Ρωσόφωνων Ὁρθόδοξων Χριστιανῶν οἱ Ίερείς θά πρέπει νά ζητοῦν ἀπό τοὺς ὑποψηφίους Πιστοποιητικά Βαπτίσεως καί Πιστοποιητικά Ἐλευθερίας, ἀπό τήν χώρα καταγωγῆς τους. Ἄν δέν μποροῦν νά προσκομίσουν πιστοποιητικά ἐλευθερίας, θά πρέπει τοῦλάχιστο νά φέρουν ἔνορκες δηλώσεις πού νά γίνουν

ἐνώπιον τοῦ Πρωτοκολλητῆ τοῦ Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου Πάφου ὅτι δέν ἔχουν συνάψει στήν Κύπρο ἢ στό Ἐξωτερικό ἄλλο ἐκκλησιαστικό ἢ πολιτικό γάμο ἢ ἀρραβώνα ἢ ὁποιοδήποτε ἄλλο νόμιμο δεσμό **καί νά παραπέμπονται στό ἀρμόδιο Γραφεῖο τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως Πάφου.**

5. Ἐφιστᾶται ἡ προσοχή τῶν Ἱερέων, νά μή παραλείπουν τόν Ἑσπερινό, ἢ νά τόν μεταθέτουν χρονικά, γιά νά τελέσουν γάμο ἢ βάπτιση. Ὅφειλουν νά ὀρίζουν τίς ὥρες τῶν Μυστηρίων ἢ πρὸ τοῦ Ἑσπερινοῦ ἢ μετά τόν Ἑσπερινό, λαμβάνοντας ὑπόψη τό χρόνο πού χρειάζεται γιά τήν τέλεση τοῦ Μυστηρίου.

6. Πληροφοροῦμαστε ὅτι σέ μερικούς ναοὺς Ἐνοριῶν, λόγω πολλῶν γάμων τήν ἴδια μέρα, οἱ Ἱερεῖς ὀρίζουν χρονικά διαστήματα μεταξύ τοῦ ἑνός καί τοῦ ἄλλου γάμου ἀνεπαρκῆ γιά τήν κανονική τέλεση τοῦ Μυστηρίου, μέ συνεπακόλουθα νά ἀναγινώσκουν τίς εὐχές ἐπιτροχάδην, κατά τρόπο μάλιστα πού δέν ἐπιτρέπει τήν παρακολούθηση, τή συγκέντρωση καί τή συμπροσευχή. Γι' αὐτό ἐντελλόμαστε αὐστηρά, ὅπως μή ὀρίζεται τέλεση ἄλλου γάμου, παρά μόνο μιά τουλάχιστο ὥρα μετά ἀπό τήν ὥρα πού ὀρίσθηκε ὁ προηγούμενος.

Ἱερός Ναός Παναγίας (Χόρτενης), Πελαθούσα

ΠΑΣΧΑΛΙΟΝ**τοῦ ἔτους 2016**

Ἰνδικτιῶνος 9.

Ἡλίου κύκλοι 20.

Σελήνης κύκλοι 19.

Σελήνης θεμέλιον 6

Κρεωφαγίας ἡμέραι 73.

Τό Τρι , διον ἄρχεται 21 Φεβρουαρίου.

Ἐωθινόν Ε΄. Ἦχος πλ. α΄.

Ἡ Κυριακή τῆς Ἀπόκρεω 6 Μαρτίου.

Ἡ Καθάρá Δευτέρα 14 Μαρτίου.

Ὁ Εὐαγγελισμός τῆ Παρασκευῆ τῆς Β΄

Ἐβδ. τῶν Νηστειῶν.

Νομικόν Φάσκα 26 Ἀπριλίου.

Λατίνων Πάσχα 27 Μαρτίου.

Τό ΑΠΙΟΝ ΠΑΣΧΑ 1 Μαΐου.

Ἡ Ἀνάληψις 9 Ἰουνίου.

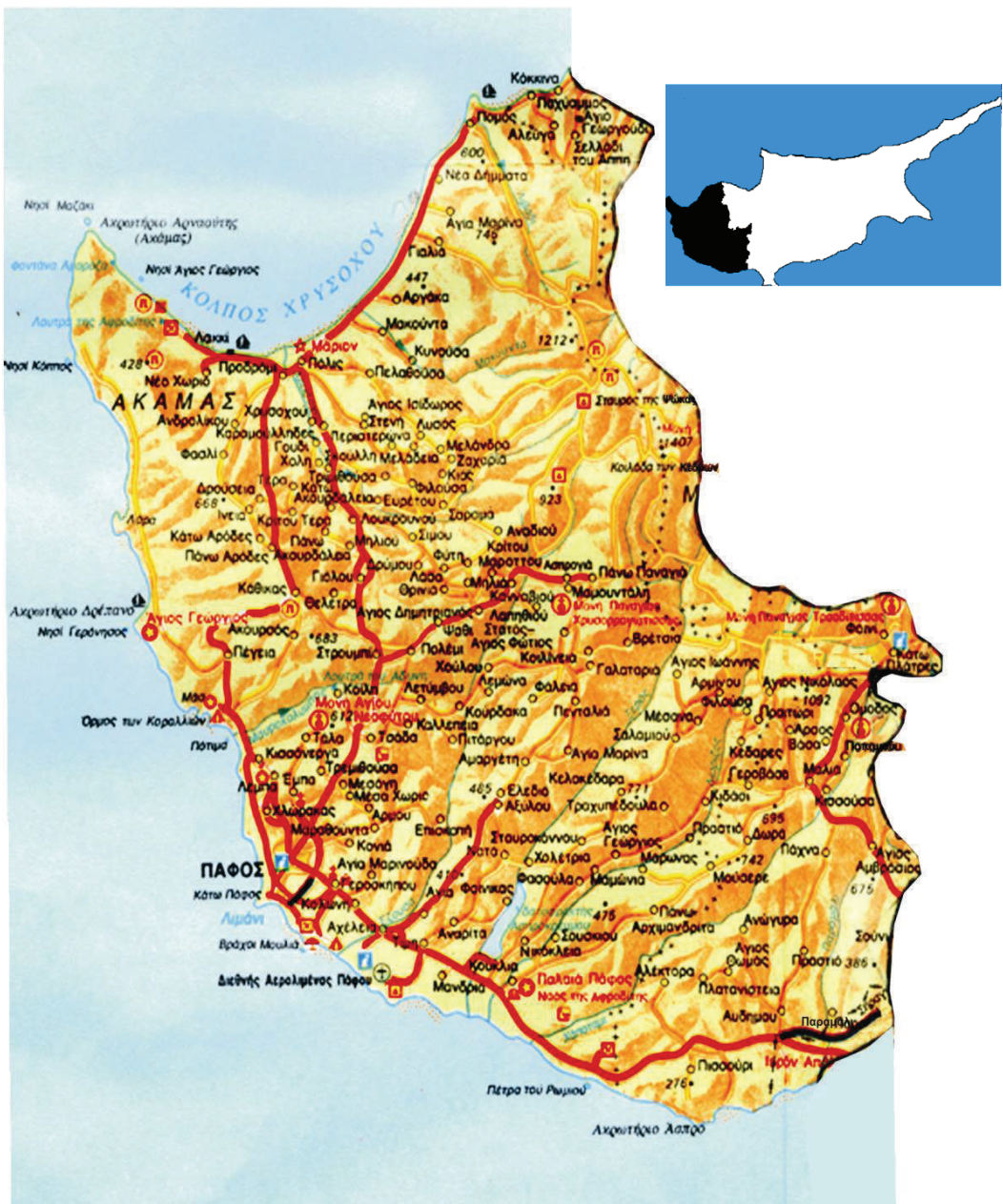
Ἡ Πεντηκοστή 19 Ἰουνίου.

Ἡ Κυριακή τῶν Ἁγίων Πάντων 26 Ἰουνίου.

Ἡ νηστεία τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων ἡμέραι 2.

Ἡ μνήμη αὐτῶν ἡμέρα Τετάρτη.

Ἡ Μητροπολιτική Περιφέρεια Πάφου